

கிழமையாம்

சிவநெறிப்பிரகாசம்

ஸ்ரீ நந்திசிவாக்கரயோகிகள் உரையுடன்

திருவாவட்டத்துறை ஆதினம்

1968

2

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆஜினத்துப்
 பிரதம பரமாசாரியர்
ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிகமூர்த்திகள்
 மகரத்தலைநாட்குருபுஜை விழாமலர்

பிலவங்க - நை - உட அசபதி

5—2—1968

வெளியீடு எண் 233.

—
சிவமயம்

ஸ்ரீ வீழிச் சிவாக்கிரயோகிகள்

அருளிச்செய்த

சிவநெறிப்பிரகாசம்

ஸ்ரீ நந்திசிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்

இது

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்

இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீ-ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக பரமாசாரியஸ்வாமிகள்
கட்டினயிட்டருளியபடி

வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

1968

உரிமை பதிவு

ஸ்ரீ நமசிவாயருார்த்தி அட்சகம்,
— திருவாவட்டுதூரை. —

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

பக்க எண்

முகவுரை	எ
நூலாசிரியர் வரலாறு	கஞ்
இந்நூற்பொருளின் அட்டவணை	உய்
தத்துவ விளக்க அட்டவணை	உஎ
சிவநெறிப்பிரகாசம் மூலமும் உரையும்	1
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	181
சைவபரிபாலை அகராதி	183
சைவபரிபாலைக் சொற்பொருளகராதி	189
அருஞ்சொல் அகராதி	200
தருக்கச்சொல் அகராதி	208
அருஞ்சொற்களும் சொற்றெடுத்துகளும்	213

१.
சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதெநறி காட்டும் வெண்ணெனய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ.

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

ஸ்ரீ நமசிவாயஸூரத்துகள்

முகவரை

“ நிறுமாலிந் திரள்பிரம நுபமலியன்
 தபனனந்தி சென்வே எாறித்
 தாமருது குரவருக்குந் தனதநுளை
 லா ரியத் தலைமை நல்கி
 வசுமெவர்க்கு ருத்ரந்துருவாய் மேய்ந்துநை
 ருத்ரிசரக்கைம் மலரும் வாய்ந்த
 உருவழகுங் குறுஞகையுங் காட்டியகுள்
 தாங்கிவளை பாந்தில் வைப்பாம் ”

சிவனோறிப்பிரகாசம் என்பது சைவசித்தாங்த நூல்களுள் ஒன்று. இதனை அருளிச்செய்தவர்கள் குரியனுரோபில் ஆதினத்து இரண்டாவது குருமகாசங்கிதானமாக விளங்கிய வீழிச் சிவாக்கிரயோகிகளாவார்கள். இந்நூல் 215-இருவிருத்தங்களையுடையது. இதற்கு உரைவரைந்தார் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் மாணவர்களிற் சிறந்த ஸ்ரீ நந்தி சிவாக்கிரயோகிகள். இவர்கள் சேரே ஆசிரியர் அநுக்கிரகம்பெற்றவர்களாகவின் இந்நூலுக்கு உரைவரைதல் எளிதாயிற்று. இவ்வுரையின் மேல் இக்காலத்திலே இவ்வளவு ஷிளக்கமாகச் சிறந்த உரை எழுதுதல் இயலாத்தொன்றும். இவர்கள் வரைந்த உரையிலே ‘வைத்திக சைவ சுத்தாத்தவைதம்’ ‘வைத்திகசைவ சித்தாங்தாத்தவைத முத்தி’ ‘சைவசித்தாங்தம்’ என்னும் சொற்றெடுடர்கள் காணப்படுகின்றன. நூல் வரலாறு சொல்லத்தொடங்கிய உரையாசிரியர் அதன் இறதியில் ‘சிவாகமங்களிற் சாரமாயிருக்கிற வைத்திக சைவசித்தாங்தாத்துவையப் பிரதிபாதகமாய்த் திராவிட சூபமாய்ச் சிவனோறிப்பிரகாசம் என்னும் சாத்திரத்தை உபதேசித்தார் எனக் கூறியுள்ளைய காண்க. ஆகவின், இந்நூல் சித்தாங்த சைவ நூல் களில் ஒன்றென்பதில் ஜூயமின்று. உரையாசிரியர் ‘முக்கியாத்துவிதம்’ தம் சங்கானத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டதெனக் கூறுவதால் சுத்தாத்தவைத சித்தாங்தத்தின் வேறே இல்லை எனக் கொள்ளறக; இது சித்தாங்த சைவ நூலேயாம் என்பது உறுதி.

இனி, சிவனோறிப்பிரகாசம் என்னும் தொடர்மொழி சிவப்பேற்றினை அடைதற்குச் சாதனமாகிய வழியை ஷிளக்கமாகக் கூறுவது எனப் பொருள் படும். இவ்வுரைகாரர் ‘சிவனோறிப்பிரகாசம் என்றது சிவானுபவ மார்க்கத் தைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் சிவனோறிப்பிரகாசம்; அஃதன்றியும், சிவனோறிப்

பிரகாச் சிவாசாரியானிய பரமதூருவின் திருநாமத்தாலும் சொல்லப்பட்டது செய் - 12) என்றாலிலே குருவணக்கம் கூறவந்த ஆசிரியர் பற்றேஷ்டிக்கூரு, பரமதூரு, சோலூரு ஆகியோரை 8-வது செய்யுளில் கூறினர். அவரி சூலீவதேசிக்கனுர், சிவநேரித்தேசிக்கனுர், சிவக்கொழுந்து சிவாசாரி யர்களைத் துதித்தார். அதனேடுமையாது சி-ஆம் செய்யுளில் தனியே தமக்குத் திருவடி குட்டி ஆட்கொண்ட பூரி சிவக்கொழுந்து தேவிகரைத் துதித் தள்ளார்: (ஸ்வகரு - சொகரு = தமது ஞானசாரியர்).

ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகின்திர சிவாசாரியர் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறுதிர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நால் நின்று ஸிலவுதற் பொருட்டும் முதற்கண் வினாயகர்துதி செய்தனர். அதன்பின் பூரி நடராசர் ஸ்ரீ சிவாசார்வாந்தரி துதிகளையும்; மேல் தமது சந்தானகுரவ தெய்வமான குமரக்கடவுள் துதியையும் செய்தார். ஸ்கர்த்தபரம்பரையாகவின், அதனை யடுத்துத் திருங்கிதேவர், வாமதேவர், சைவாசாரியர், சமயாசாரியர் வளைக்கம் செய்த பின்பே குருவணக்கம் கூறுவாராயினர். சதாசிவ சந்தானத்துக்கு ஆறிகுரவர் வாமதேவராகவின் ஒரு செய்யுளால் அவரைத் துதித்துப் பின்பு சந்யியாசம் வானப்பிரத்தம் சிருக்கத்தம் பிரமசரியம் என்னும் நால்வகை நிலை களுக்கும் முறையே துருவாசர், அகத்தியர், கவுதமர், ததிசி என்பவர்கள் முதன்மைபெற்ற ஆசிரியர்கள் ஆயினமையின் அங்கால்வரையும்; திருஞான சம்பந்தர், அப்பர்தம்பிரானார், சந்தரப்பெருமான்நாயனார் ஆகிய தேவார முதலிகள் மூவரையும் மற்றுமுள்ள சிவன்டியார்களையும் ஒரு செய்யுளால் துதித்தருளினர்.

திருக்கபிலாய பரம்பரைத் திருவாலடுதுறை ஆதினம் சீகண்டபாரம் பரைத் திருங்திமரபு பூரி மெய்கண்ட சந்தானம் ஆகளின், தமது ஆதினம் ஸ்கங்தபரம்பரை வாமதேவசங்தானம் பற்றிக் குருவணக்கம் செய்தருளினர் இவ்வாசிரியர். ‘சீகண்டவுருத்திராயனுர் அறுமுகக்கடவுளுக்குச் சர்வ ஞானேநேத்தரத்தின் ஞானபாதம் செயியறிவறுத்தருளினுர்.’ ‘இன்னும், மதமும் மற்றப்புமாகவைத்து ஓதப்படும் பெள்கரம்; மதங்கம், மிருகேந் திரம் முதலிய சிவாகமங்கட்குச் சபக்கம் பொதுவகையாற் கூறிவைக்குப் பலவாற்றுமும் பரபக்கங்களை மறுப்பது மாத்திரமேயே கருத்து என்பதூலம், அவ்வாகமங்களை நே பரபக்கங்களில் உளவாகிய ஐயப்பாட்டின் ஸீங்கிச் சபக்கத்தைச் சிறப்புவகையான் அறியலுறவார்க்குத் தூலாருங்கதி ஸியாயம் பற்றி அதனைச் சிறங்கெடுத்தோதுதல் உபதேசமாத்திரரயான் உணர்த்துவன வாகிய சர்வஞானேத்தரம், தேவிகாவோத்தரம் முதலிய சிவாகமங்கட்குக் கருத்து என்பதூலம், இங்ஙனமாகவாற் பெள்கரம் முதலியவற்றின் ஒதப்படும் சபக்கப்பொருள் சர்வஞானேத்தரம் முதலியவற்றின் பொருள் பற்றியே தெளிந்து கொள்ளப்படும் என்பதூலம், மாறிக்கொள்ளின் வழுவாம் என்பதூலம் அவ்வச்சிவாகமங்களின் இயல்புகோக்கி வள்ளை

மென்மைபற்றி உணர்ந்துகொள்க' என்று இவ்வாறு இவ்வாதினத்துத் திராவிடமாபாடியகாரராகிய ஸ்ரீமாதவச் சிவஞானபோன்கள் கட்டளையிட்டருளினர். எனவே, சீக்ஸ்டபரமேஸ்வரன் கந்தமுர்த்திக்கு உபதேசித் தருளியது சர்வஞானேந்தரமும், திருந்திதேவருக்கு உபதேசித்தருளியது இரளரவாகமத்தில் எழுந்த சிவஞானபோதநாலும் என அறிபக்கிடத்தல் காண்க. திராவிடமாபாடியகாரர் தமது பாடியத்திலே சர்வஞானேந்தரந் தையும், தேவிகாலோத்தரத்தையும் பல இடங்களில் எடுத்தானால் குறிப் பிடத்தக்கது. சிவஞானமாபாடியம் கற்போருக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன் சர்வஞானேந்தரமும், தேவிகாலோத்தரமாம்.

இனி, இவ்வாதினத்து அகச்சந்தானகுரவர்: 1. திருந்திதேவரி, 2. சனந்துமாரமுனிவரி; 3. சத்தியஞானதரிசனிகள், 4. பரஞ்சோதிமுனிவர் ஆவார். புறச்சந்தானகுரவர்: 1. மெய்கண்டதேவரி, 2. அருணந்தி சிவாசாரியர், 3. மறைஞான சம்பந்தநாயனர், 4. உமாபதிதேவநாயனர் என்பவர்கள். இந்த உமாபதிதேவநாயனர்பால் உபதேசம் பெற்றார் அருணமச் சிவாயர். அவர்பால் உபதேசம்பெற்றார் இவ்வாதினத்துப் பிரதம பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக மூர்த்திகள். 'குபிலாரும் பொழிந்திருவா வடுதுறைவாழ் குருஙமச்சிவாய தேவர்' இவர்களே.

நூலாசிரியராகிய ஸ்ரீ - சிவாக்கிரயோகிகள் தமது ஞானசிரியர் அருளிச்செய்த திருவாக்கும். தமிழ்மூலம் அனுபுதிஞானமும். சிவாகமப் பொருளும் பேதமில்லாமல் நன்கு ஆராய்து சிந்தித்துப் பக்குவியாகிய சுவானங்து நாச்சியார் பொருட்டு இந்நாலீசு செய்தருளினர். இந்நால் சாங்குசித்தர் பொருட்டுமென்று, தேகமே ஆன்மா என்றிருக்கும் பிராகிருதர் பொருட்டுமென்று; மோட்சத்தை அடையும்பொருட்டு ஞானசாரியன் சன்னி தீப்பட்டுச் சாத்திரங்களைப் படித்தறியும் விசயசிலரான வைஷ்ணவருக்கு மோட்சம் வருவது பொருட்டாகச் செய்யப்பட்டது என இந்தச் சாத்திரம் ஒதும் அதிகாரியைக் குறிப்பிடுகிறோர்.

இந்நாலீலே பதி பச பாசத்தின் இலக்கணங்களும், மூவகை ஆன்மாக்களும். சுத்தமானைய அசுத்த மாயைகளின் இலக்கணமும், கனம் இலக்கணம், பஞ்சமலங்கள், குக்கும் பஞ்சகிருத்தியம், நால்வகை வாக்குகள், சுத்த தத்துவங்கள், கனம் சாதாக்கியர், ஸ்ரீ கண்டப்ரமேசவரர், தத்துவத் தோற்றுவங்களும் தொழில்களும், நத்துவங்களின் தேவதைகள், சுத்தாசுத்த அசுத்த தத்துவங்கள், ஐந்துவத்தைகள், புண்ணிய விசேடத்தால் சைவ சமயம் அடைதலும் முத்தி அடைதலும், இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திசிபாதங்கள், சத்திசிபாதவகை, ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துச் சிவப்ரான் மோட்சங்கொடுத்தல், அத்துவசோதனை, சாம்பவதிட்டங்கள் ஸ்ரீவாண தீட்சைகள், ஆசாரிய பேதங்கள், இலக்கணங்கள், சீவன்முத்தர்,

சிவஞானத்தால் முத்திபெறல், புறச்சமயிகள் கூறும் முத்தியிலக்கணங்கள், வைதீக சைவசித்தாந்த அத்வைத முத்தியிலக்கணம், ஞானசெறி, பிரபத்தி நெறி, அந்தரங்கபக்தி, பாற்படிபக்திகள் முதலியனவெல்லாம் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. உரையாசிரியர் இசேச்யத்திகளையெல்லாம் நன்கு தெளிவாக விளக்கிக் கூறியிருப்பதும் காண்க.

சிவநெறிப்பிரகாச நூலாசிரியராகிய ஸ்ரீ வீழி - சிவாக்கிரயோகிகள் வடமொழிச் சிவஞான போதத்துக்குப் பாடியமும், சிற்றுரையும் இயற்றி யருளினர்; சிவஞான சித்தியாருக்கு ஒருரையும் இயற்றினர். இவர்கள் காலத்துக்கு முற்பட்ட ஆசிரியர்களாகிய ஸ்ரீ மெட்கண்ட தேவர், ஸ்ரீ அருணங்கிசிவம், ஸ்ரீ உமாபதிசிவம் அருளிய நூல்களினும் சிவாகமங்களினும் தெளிந்து கைவந்த ஞானமே பக்குவான்மாக்கள் பொருட்டு இந்நூலாகப் பரினாமித்தது. சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம் ஆகிய நூல்களைக் கற்கப்படுத்தும் சிவநெறிப்பிரகாசத்தைக் கற்றுணர்வாராயின் பல செய்திகளும், சைவசம்பிரதாயங்களும் தெளிவாக உணர்தல் கூடும்.

இனி, இந்நூல் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன் அச்சிட்ட காலத்திலேயே ஆராய்ந்துவைக்கப்பெற்றது. இதனை ஆராட்டற்குத் துணையாய் ஸ்ரீ நூல்களில் தலையை டெற்றுவிளக்கியது 1936ஆம் ஆண்டிலே சென்னைப்பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ் ரீடராக இருந்த திரு. S. அங்கரத விளாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T., அவர்களால் பரிசோதித்து அச்சிடப்பெற்ற சிவநெறிப்பிரகாசம் - உரையுடன் என்ற புத்தகம்—1.

இந்த ஆதினத்து அடியார் கூட்டத்தில் ஒருவரும், ஆதினம் காறுபாறும் ஆகிய ஸ்ரீ சுந்தரவிஷ்ணகத்தம்பிரான் சவாமிகளுடைய (கி. பி. 1892) காகிதக் கையெழுத்துப் பிரதி 1.

குரியனர்கோயில் ஆதினத்துக் குருமகாசங்கிதானமாக இருந்து விளங்கியவர்களும், முன்பு ஒப்பிட்டுக்கொள்ளும் பொருட்டு திரு. அங்கரத விளாயகம்பிள்ளை அவர்களுக்குக் காகிதப் பிரதியைக்கொடுத்து உதவியவர் களும், என்னுடைய ஞானகாரியர்களும் ஆகிய ஸ்ரீஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தர தேசிக சவாமிகள் கொடுத்த காகிதப் பிரதி 1.

ஷ்டி ஆதினத்து அடியார் கூட்டத்தில் ஒருவராயிருந்து சிவபரிபூரண மான ஸ்ரீ முத்துக்குமரத் தம்பிரான் சவாமிகள் எழுதிவைத்திருந்த காகிதப் பிரதியைப் பார்த்து அடியேன் மீனாட்சிதமிழ்க் காலேஜில் (1930) பயின்ற காலத்துச் சிதம்பரம் மெய்கண்ட வித்தியாசாலையில் வைத்துச் செய்து கொண்ட காகிதப்பிரதி 1.

ஆகிய இவைகளேயாம். மூல ஏடு எங்கும் இதுவரை சிடைத்திலது. சுமார் 380 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டு மூலமும் உரையும் எழுதப்பட்ட ஏடுகளோ அதன் பிரதியாகளீள் ஏடுகளோ சிடைப்பது அரிதெனக் கூறவும் வேண்டுமோ? திருவருளால் பலர் அதனைக் கையெழுத்துக் காகிதப் பிரதியாகச் செய்து வைத்தமையும் பெரிதும் வியக்கத்தக்கதே, காகிதப் பிரதிகள் எல்லாம் ஒன்றைப் பார்த்துச் செய்த பிரதிகளோயாம் என்பதிலும் ஜூயில்லை. பிரதிசெய்தோர் நல்ல புலமையுள்ளவர்களாதனின் எழுத்துப் பிழைகள் சிறிதுமில்லை.

இங்நூலில் முன்பு அச்சிட்ட ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்கள் தமது பரிசோதனையில் அகப்பட்ட பல விவரங்களையும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்கள்; அப்புத்தகத்திலே அவைகளைக் காணலாம்.

இங்நூற்பதிப்பில் பத்திகள் நன்கு பொருள் புலப்படும்படி பிரித்துப் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும், நூலுரையின் அவதாரிகையிலே கூறிய கருத்துக்களைப் பொருளடக்கத்திலும், நூலுரையின் பின்பு தொடர்ந்து பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி, அருஞ்சொல் குறிப்புகளின் அகராதி, சைவபரிபானங்கு அகராதி, சைவபரிபானங்குச் சொற்பொருள் அகராதி, அருஞ்சொல் அகராதி, தருக்கக்சொல் அகராதி, அருஞ்சொற்களும் சொற்றிருட்டாகரும் முதலியனவும் புதிதாக எண்ணால் எழுதிச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இத்திருவாவடுதுறை ஆதினாத்திலே இப்போது குருமகாசங்கிதானமாக வீற்றிருந்து வழக்கம்போலவே குருகேஷத்திர - சிவகேஷத்திர பரிபாலனங்களைபும், நடைபெற்று வரும் மாநாடுகளையும், புந்தக வெளியிடுகளையும் சொல்வே நடைபெறுமாறு அருள்புரிந்து வரும் 22-வது ஸ்ரீ - ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளியபடி இவ்வாண்டு மகரத்தலைநாட் குருதுசை விதோனிலே சிவகெறிப் பிரகாசம் மூலமும் உரையுமாக வெளியிடப்பெறுகிறது.

இங்கும்,

சித்தாந்த சைவமனி —

த. ச. மினுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,
ஆதினவித்துவான்.

திருவாவடுதுறை }
24-1-68 }

சூருவணக்கம்

“ பாண்ணிசைவெம் பாரிதிமதி திங்டயிலீஸம்
 தீயிருப்பு பாணி யுப்பு
 விண்ணனநில முடலுயிச்நீர் நிழலுச்சிப்
 பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
 கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவாயிய
 அத்துவிதக் கலவி காட்டித்
 தண்ணளிவைத் தெளையாஸ்ட துறைசைநமச்
 சிவாயகுரு சரணம் போற்றி ”

—ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள்.

நூலர்சிரியர் வரலாறு

திருக்கயிலாயத்திலே பூர்கண்டபரமேசுவரனுல் அருக்கிரகம் செய்யப்பெற்று வைதிக ஈசவிசித்ததாங்கத் செங்கெந்தியைப் பக்குவான்மாக்கனுக்கு உபதேசிக்கும் ஆசிரியத்தலைமை எய்தினேர் பூர்கந்தகுரு, நந்தி குரு, முதலியோராவார். கந்தகுருவால் உபதேசம் பெற்றுவந்த பரம்பரை ‘கந்தபரம்பரை’ எனவும், திருந்தி குருவால் ‘உபதேசம்பெற்றுவந்த பூரம்பரை’ ‘நந்திபரம்பரை’ எனவும் அவ்வூர் பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நந்திபரம்பரை சீகண்டபரம்பரை எனவும் வழங்கப்படும். நந்திமாடு திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனங்கள். இந்த நந்திதேவர் மரபில் வந்தேத் பூர்மெய்கண்ட சந்தானம். இதனோ,

“ கமிலரய பரம்பரையில் சிவஞான
போததெந்தி காட்டும் வெண்ணொய்
பயிலவாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததீக்
கோர் மெய்ஞ்ஞான பாநுவாகிக்
அயிலாரும் பொழிந்திருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சமிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீழே தழைக மரதோ ”

என்ற செய்யுள் நன்குதிதளியிக்கும்.

சிவ஬ெற்றிப்பிரகாசம் என்னும் இந்த நூலில் அருளிச்செய்தவர்கள் பூர்சிவரக்கிர யோகிகளாவார். இவர்கள் கந்தபரம்பரையிலே வந்த ஞான சர்வியர். இந்த ஞானசாரியர் ‘அதிவர்ஞாசிரம ஆசாரியவரிய ஈசவிசமய பரிபாலக சிவாக்கிர யோகிந்திர ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்’ எனப் பராட்டப் பெறுவார்கள். இப்பரம்பரை பூர்வாமுதேவ சந்தானம் என வழங்கப்படும்.

பூர்வாமுதேவமுனிவர், குமாரசிகாத்திலே பூர்கந்த பரமாசாரியர் சங்கிதியை அடைந்து வணங்கித் துதித்து வின்று, சுவாமி! அடியேறுக்குச் சுத்தாத்துவித் திலையின் உண்மையையும், பிரணவார்த்தத்தையும் உபதேசித்தருளவேண்டும் எனக் குறையிரந்து விண்ணப்பம் செய்தனர். அதனைக்கேட்ட குமாரக்கடவுள் கருணைக்கார்ந்து சுத்தாத்துவித்துதின் உண்மையைப் போதிக்கும் ‘சர்வஞானேத்தரம்’ என்னும் திவங்கிய ஆகமத்தையும், பிரணவ பஞ்சாக்கரங்களின் உண்மையையும், கந்தகாலோத்தரம்

முதலிய சிவாகமங்களையும் உபடேசித்தருளி, ‘இவற்றைப் பக்ஞுவான்மாக் கருக்குப் போதிப்பாயாக’ எனத் திருவாய்மலர்ந்து ஆசாரியத் தலைமையும் கொடுத்தருளினர்.

ஸ்ரீ வாமதேவமுனிவர் ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாசாரியருக்கும், அவர் காசி மணிகர்ணிகா தீரத்தில் பெரிய மடத்திலிருந்த வீசுவேசர சிவாசாரியருக்கும், அவர் சதாசிவ சிவாசாரியருக்கும், அவர் சிவமார்க்கப்பிரகாச தேசிகருக்கும், அவர் சிவாக்கிரயோகிகள் என்னும் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியருக்கும் பரம்பரையாக உபடேசித்து அபிடேகம்செய்து முறையே ஆசிரியத் தலைமையும் தந்தருளினர்.

ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியர் குரியனுர்கோயில் தெற்குவீதியிலே ஆதின ஸ்தாபனம்செய்து தாம் தமது ஆசிரியர்பால் பெற்ற ஸ்ரீ சிவகாம சுந்தரி சமேத ஞானநடராச, ஸ்ரீ காளத்தீகவரசவாமி பூஜை முதலியன செய்துகொண்டு, தம்மைச் சரணடைந்த பக்ஞுவான்மாக்கருக்கும் சுத்தாத் துவித சித்தாங்தசைவ ஞானைப்படேதசம்செய்து வீற்றிருந்தருளினர்.

திருவாவடுதுறையிலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக பரமாசாரிய கவுமி கள் தமது ஞானுசாரியர் கட்டளையிட்டருளியபடி அவர் வகுத்த அறையிலிருந்து, வரும் பக்ஞுவர்களுக்குச் சிவஞானைப்படேதசம் செய்துகொண்டிருந்தனர். இங்களுமாக, ஒருங்கள் குரியனுர்கோயில் ஆதினம் ஸ்தாபனத் பாம்பரா யில் ஞானுசாரியராய் விளங்கும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் சிவஞான அநுபவ விசாரணை செய்யும்பெருட்டு ஸ்ரீ நமசிவாய தேசிக மூர்த்திகளைக் காண வேணாவாக்கொண்டு திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளினார்கள். நோரமோ நன்பகல். அப்போழுது ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் சீடர்களில் சிலர், சமயாசார சீலர்கள் வீட்டில் பிச்சைஶற்று நின்றனர். ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகி கள் எழுந்தருளி வருவதை அங்சீடர்கள் கண்டு மிக்க பரபரப்புடன் கையிலிருந்த பிட்சா பாத்திரத்தை ஒரு தின்னையில்மேல் வைத்துவிட்டு ஓடோடிவங்கு தன்டாகாரமாக நிலத்திலே விழுந்து வணங்கிக் கூதித் தனர். சீடர்கள் விலையினைக் கண்ட யோகிகள், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளிடம் தொண்டு பூண்டிருந்தும் இவர்க்கட்குச் சைவாசாரசிலம் கைவரவில்லையே என இரண்டிச் சென்றனர்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளுடனிருந்து திரு மடத்தில் ஞானவிசாரணை செய்து அளவளாவி மகிழ்ந்து குரியனுர்கோயிலுக்குத் திரும்பினர். அப்போது சீடர்களுக்கு இன்னும் ஆசாரசிலம் திருந்தாமையை நமசிவாயதேசிகரிடம் தெரிவித்தனர். அதனைக்கேட்ட ஞானுசாரியர் சீடர்களைாக்கி, ‘ஆசாரியனைக் கண்டவுடனை ஒருவர் இடத்தையோ காலத்தையோ விலையையோ நோக்காமல் அடியற்ற யரம் போல அன்றே விழுந்து வணங்குதல்வேண்டும்; அவ்வாறின்றிப் பிட்சா

பாத்திரத்தை ஒரு இடம் தேடி வைத்தற்கும் அபிமானமல்லவோ காரண மாயிற்று' என இரண்கினர். அச்சொல்லிக்கேட்ட யோகிகள் இத்தகைய ஞானமூர்த்திகளை எவ்வாறு பிரிந்து உறைந்திருப்பது என்று பெரிதும் வருந்திச் சிலாராட்கள் திருவாவடுதுறையிலேயே தங்கியிருந்து சிவானுபவ நிலையில் தினோத்து அளவளாவிப் பின்பு தம்முடைய திருமடத்துக்குச் சென்றார்கள். இங்ஙனமாக,

அக்காலத்திலே தொண்டைநாட்டிலே பிராமண குலத்திலே அவதரித்துச் சகலகலைகளிலும் வல்லவராகிய ஒருவர் ஞானுசாரியரைத் தேடிச் சில தலையாத்திரை செய்துகொண்டு காவிரி ஆற்றின் வடகரையிலுள்ள சிவத்தலங்களையெல்லாம் தரிசனம் செய்துகொண்டு வருவாராயினர்.

'ஸுர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர், வார்த்தைசொல்ச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபராமே' எனத் தாயுமானவ சுவாமிகள் அருளியவாறு பூரி சிவக்கொழுந்த சிவாச்சாரிய சுவாமிகளது சிவாநுபுதி விளாக்கத்தைக் கேள்வியுற்றார். அவ்வந்தனர் குலத்தோன்றல் ஞானுசாரியசுவாமிகளைத் தரிசிக்க வேண்டாவுற்றார். அந்த வேண்வா தீவிரதா பக்குவம்வாய்ந்த அவ்வரண்மாவை விரைந்து உந்த ஞானுசாரியர் சங்கிதியை அடைந்தார். ஞானுசாரியரது சிவவேடப் பொலிவையும், சிவாநுபவ விளாக்கத்தையும், பெருங்கருணைத் திருநோக்கத்தையும் கண்டார். தம் வசமழிந்தார்; மொழி தடுமாறினார்; மெய்ம்மயிர் சிவிர்த்தார்; கண்ணீர் மாருதுபொழிய ஆனந்தபரவசமுற்றார்; ஆசாரியர் திருவடிகளில் அடியற்ற மரம்போல் விழுந்து வணங்கினார்; துதித்துசின்னார்; அடியேனுடைய பிறப்பினை அறுத்து ஆட்கொண்டிருவேண்டும் என்று கூறிப் பன்முறை இருந்தார். ஞானுசாரிய சுவாமிகள் இவரது தீவிரதா சத்திவிபாதத்தையும், பத்து விநாய விசவாசங்களையும், வித்தியா விலாசத்தையும் கண்டு பெருமகிழ்வுற்றார். ஞானவதியால் நிருவாணத்தீட்சை செய்தருளினார், சைவசுங்கியாசமும் கொடுத்தார். தமது ஞானபரம்பரை சிலவுக்கத்திலே நின்று நிலவுமாறு தமக்குக்கிடைத்த பிரணவார்த்தத்தையும், சர்வஞானேத்தர ஆகமத்தையும் உபடேதசித்தருளினார். ஞானுசாரிய அபிசேகக்கரும் செய்து 'சிவாக்கிரயோகி' என்னும் தம்முடைய பட்டாபிதானத்தையும் அவருக்குச் சூட்டி, இரண்டாங்குரவராகத் தமதாதீனத்தில் இருக்கச் செய்தார்.

இவ்வாறு ஞானுசாரியர்பால் அநுக்கிரகம்பெற்ற துவிதீயகுரவர், தமது ஆசிரியர் அருளியவாறு சிந்தித்துத்தெளிந்து, பரமான்மாவாகிய சிவமூம் தாழும் வேற்றவினங்கும் சிவானந்த சிட்டையிலே இடையருது வீற்றிருந்து வர்ஞாச்சிரமாதீதாக விளங்குவராயினர் ஆகவின், 'அதி வர்ஞாச்சிரம சிவாக்கிர யோகிகள் எனப் பெயர்பெற்றனர். இந்த ஆசிரியர்கள்து பெருமையைப்பலராலும் கேள்வியுற்ற அக்காலத்திருந்த தஞ்சை

அரசன் குரியனுர் கோயிலுக்கு வந்தான். உபயகுவரையும் தரிசித்து வணக்கினான். ஆசாரியரது அநுமதிபெற்று, இரண்டாங்குராவாகிய ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகளைச் சிவிகையில் எழுந்தருளப் பண்ணித் தஞ்சைக்கு அழைத்துச் சென்றான். ஆசாரியரைத் தனியாக ஒரு மடத்திலிருத்தி உபசரித்தான். அவ்வாசிரியரைக் கொண்டு சைவசமய பரிபாலனமும் செய்வித்திருந்தான்.

அக்காலத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவராகிய மணவாள மாழுனி என்பவர் தமது சீடர்களோடு அரசனிடம் சென்றார். ஸ்ரீ வைணவ சமயத்தை இந்த நாடெங்கும் பரவச் செய்யவேண்டும் என்று கூறினார். அரசன் அதற்கு உடன்பட்டிலன். அதனால்; மணவாளமாழுனிகள் ‘சிவாக்கிர யோகிகளோடு வாதம் செய்து வென்று எமது வைணவமதத்தை நிலை நாட்டுவேன்; அதற்கு அநுமதி கொடுத்தல்வேண்டும்’ என்று மீட்டும் அரசனிடம் கூறினார்.

அரசனும் இதனை ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளுக்குத் தெரிவித்தான். ஆசாரியர் உடன்பாடு பெற்றார். வாதசபையைக்கூட்டினான். “பதினெட்டு நாட்களுள் வாதத்திலே தோற்றவர் தம் சமயத்தைவிட்டு வென்றவர் சமயத்தில் சேர்ந்து விடுதல் வேண்டும்” என்று உத்தரவளித்தான். இரு திறத்தாரும் அவ்வாறே சபதம் செய்து கொண்டு வாதம் செய்தனர். பதினேழுநாட்கள்வரை மணவாள மாழுனிக்குத் தோல்வியே வந்தது. ஆகவின், பதினேழுமாம் நாள் இரவில் சிவாக்கிரயோகிகள் இருங்த திரு மடத்தில் சுற்றிலும் அவர் தீக்கொஞ்சியிச் சென்றார்.

இந்தச் செய்தியை மறுநாட்காலையில் ஊர்காப்போரால் அரசன் அறிந்தான். மனம் மிகவும் பழையதைத்தான் திருமடத்துக்கு விரைந்து சென்றான். அக்கினி மத்தியில் திருமேனிக்குத்திங்கின்றி, சிவயோகத்திலே அமர்ந்திருந்த ஆசாரியரத்திரிசித்தான். அச்சும் ஆச்சரியமும் அடைந்தான். எதிரேல் வணங்கின்றான். ‘குரவர் சிகாமணியே! இந்தப் பழியைக் காண்பதற்கோ தேவரீரை இங்கே எழுந்தருளுவித்தேன். என் பிழையைப் பொறுத்தருள்புரிக’ என்று பன்முறை இரங்து வணக்கினான். ஞானசாரியருடைய பெருமையை எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்து இறுமாப்புற்றான். தீக் கொஞ்சிய மணவாளமாழுனிகள் மறைந்து ஒடாமல் அங்கே இருத்தலை அறிந்து அரசன் அவரைத் தண்டித்தான். மணவாளமாழுனிகள் காலம் கி. பி. 1370—1443. என்பர்.

பின்பு, சிவாக்கிரயோகிகள் ‘அரசே! திருவீழிமிழலையில் வசிக்க விரும்புகிறோம். அத்தலம் சைவ சமயாசாரியர்கள் பன்னெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து சைவசமய பரிபாலனம் செய்யப்பெற்றது. திருமால் தமது தாமரைக்கண்ணீச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் இட்டு அருச்சித்துச்

சக்ராம்பெற்றது. மற்றும் மிக மிக அற்புதமான மகிளமங்கள் பல் வாய்க் தது என்றார். அரசன் ஆசாரியரது திருவுளைக் குறிப்பின்பட்டியே திருவீழி மிழலீஸில் ஒரு திருமடம் கட்டுவித்தான். அதில் இரண்டாம் சூரவராகிய சிவாக்கிரயோகிகளை எழுந்தருளுவித்து உபசரித்து வந்தான்.

சிவாக்கிரயோகிகள் திருவீழிப்பிழலீஸில் சைவ சங்கியாகிகளாகிய பலமாணவர்கள் சூழ வீற்றிருந்து, சைவசமயத்தை வளர்த்துவந்தார். இதனால், இவ்வாசிரியர் வீழிச் சிவாக்கிரயோகிகள் என வழங்கப்பெற்றார்.

இங்னும் சிகழும் நாட்களில் ஸ்மிருதிவழி ஒழுகும் சிலருக்கும், சிவாகமநெறி ஒழுகும் சிலருக்கும் சங்கியாச விஷயமான விவாதம் உண்டா யிற்று. இருதிரத்தாரும் அரசனிடம்சென்று, தங்கள் விவாதத்தைக்கூறி முடிவுசெய்யவேண்டும் எனத்தெரிவித்தனர். இச்செய்தியை அரசன் திருவீழிப்பிழலீஸில் இருக்கும் ஆசாரியர்பால் தெரிவித்தான். ஞானசாரியர் இந்த சிவாதத்தைத் தக்க பிரமாணவாயிலாகச் சமாதானம் செய்து நான்காம் வருணத்தவருக்கும் சங்கியாசம் உண்டு என்பதை விரூபித்தார். அவர்கள் அதுட்டிக்கொண்டிய ஸ்நானம், சந்தி, பூஜை, தீக்கடி, சங்கியாசம் முதலியவற்றை விரித்து விளக்கும் எட்டுப் படலங்களையுடைய சைவசங்கியாச பத்ததி என்ற நூலையும் செய்துகொடுத்தனர். ஆசாரியர் அருளிய சைவங்கியாச பத்ததியில் தஞ்சை அரசனைச் சிறப்பித்துப் பாயிரமும் செய்தனர்.

அதன்பின் ஞானசாரியர் கோயிலுக்குச் சென்று தம் ஞானசூரவரைத் தரிசித்துவருங்காலத்தில் ஆசாரியர் கட்டலீசுவிட்டருளிய வண்ணம் வட மொழிச் சிவஞானபோதத்துக்குச் சங்கிரக சியாக்கியானம் என்னும் ஒரு சிற்றுரையும், சிவாக்கிரபாஷ்யமேன ஒரு பேருரையும் செய்தருளினர். சிவாக்கிரபாஷ்யத்திலே தமது ஸ்நானத்தபரம்பரையிலே உபதேசிக்கப்பெற்று வரும் சர்வஞானோனுத்தர ஆகமத்தின் ஞானபாதத்துக்கு ழீ அகோர சிவாசாரியர் செய்த சிவசமவாத உரையையும் மறுத்தனர்.

அதன் பின்பு, சிவாக்கிரபாஷ்யம் கற்கும் மாணுக்கர்கள் அதற்கு முன்பு ஒருதலையாக அறிந்து கொள்ளற்பாலனாகிய சித்தாங்தப் பொருள் களைச் சுருக்கி விளக்கும் வசனஞபமான சைவ பரிபாஷை என்னும் நூலை வடமொழியிலே செய்தருளினர். அந்தால் ஜங்கு பரிசீசேதங்களையுடையது, இதனை அன்றிச் சர்வஞானோனுத்தரம், தேவநிகாலோத்தரம், ஹரதத்தாசாரியர் செய்த சுருதி சூக்திமாலை முதலிய நூல்களுக்குத் தமிழுரையும் செய்து முடித்தனர். இவைகள் அச்சாகவில்லை; கிடைக்கவுமில்லை.

புறச்சங்தான சூரவர்களில் இரண்டாவது சூரவராகிய ழீ அருணங்தி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் பரபக்க சுபக்கங்களுக்குப்

ப்ரமத ஸ்வமதப் பிரமாண வசனங்கள் காட்டி உரையிட்டருளினர். இவற்றுள்ள, சுபக்கத்துக்கு சிவாக்கிரயோகிகள் உரை முன்பு இந்த ஆசினத்து 200-வது வெளியீடாக என்னுல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. சித்தியார் பாபக் கத்துக்கு இவ்வாசினியர் அருளிய உரையும் இதுவரை கிடைத்திலது. திருவருள் கூட்டுமாயின் அவைகளை ஆராய்ந்து வெளியிடும் கருத்துடையேன்.

இன்பு, சவானந்த நாச்சியார் என்னும் ஒரு பக்குவியின் பொருட்டு இந்தச் சிவநெறிப் பிரகாசரூலை அருளிச்செய்தார்கள். இந்த நூலுக்கு ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் மாணவர் நங்திசிவாக்கிரயோகிகள் உரை வரைங்தனர்; அவ்வரையே இவ்வரைப் புத்தகம். சிவாக்கிரயோகிகள் வடமாழி யிலே மிகப்பெருவல்லுநராயிருந்தும் இந்துஸீல நல்ல சேந்தமிழ் நடையிலே அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள். நங்தி சிவாக்கிரயோகிகள் இந்துஸுக்குச் செய்தவரை பெரிதும் மணிப்பிரவாள நடையாக உள்ளாமை காண்க. இந்துஸுக்கரையையும், சிவஞானசித்தியார் உரையையும் கந்தோர் நல்ல வடமாழிப் பயிற்சியும் வேண்டுமெனவு பெறவேண்டும் என்பதை ஒருமுறை இவ்வரைகளைப் படிப்போரும் நன்கு அறிவர்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் இரு மொழிகளிலும் பல நூல்களையும் உரைகளையும் இயற்றியிருளிச் சைவசமய பரிபாலனம் செய்து வீற்றிருந்தார். அந்த நாளிலே தமது ஞானஞாவராயிய ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாச்சாரியர் சிவபரிபூரணம் அடையுங்காலம் சமீபத்திருப்பதை அறிந்து சூரியனுர் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்; ஆசிரியர் பரிபூரணம் தரிசித்தார். அரசனுல் கோயில் கட்டுவித்து, ஆசிரியரது திருவருவத்தைப் பதிட்டைசெய்தார். குரு ஆராதனம் செய்து தம்முடைய மாணுக்கர் பலருள்ளும் சிறங்கிறுந்த நங்தி சிவாக்கிரயோகிகளுக்கு தீரண்டாங்குராவாக அபிஷேகம் செய்து ஆசிரியராக நியமித்தார். சிலகாலம் சூரியனுர்கோயிலிலே தங்கிக் குரு மூர்த்தம் தரிசித்திருந்தார். பின், திருவிழிமிழலைக்கே சென்று தாம் அங்கேயே சுசிக்க விரும்பினார், அத்தலத்தில் சிலகாலம் தங்கியிருக்கும் பொழுது தமது பரிபூரணகாலத்தை நங்தி சிவாக்கிரயோகிகளுக்கு அறி வித்தார். அவர் தள்ளச அரசன் முதலியோருடன் திருவிழிமிழலைக்குச் சென்று ஆசிரியருடைய பரிபூரணம் தரிசித்தார். அங்கே அரசனுல் கட்டுவிக்கப்பட்ட கோயிலிலே தமது ஞானஞாரியருடைய திருவருவத் தைப் பதிட்டை செய்து குருபூசை மகைசரபூசை முதலியவைகளை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினார். பின்பு தாம் சூரியனுர் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி ஞான பிடத்திலுமாந்து ஆதினை கார்த்தராக வீற்றிருந்தருளிச் சைவசமய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இந்த அதிவரணுச்சிரம ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் சின்னப்பட்டமாகத் திருவிழிமிழலையே இருந்தனமாயால் அது முதலாகச் சூரியனுர்

கோயில் ஆதீனத்துக்குத் திருவிழிமிழலையே சின்னப்பட்டத்தினர் பீடமாக அமைந்தது.

ஸ்ரீ நமசிவாயழுர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரியர் காலம் முதல் சூரியனுர் கோயில் ஆதீன குரவர்கள் யாவரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துடன் பெரிதும் தொடர்பு பூண்டொழுகினர். தானு ஞானதீனத்துக்கு வேண்டுங் காலங்களிலெல்லாம் திருவாவடுதுறையில் உள்ள முனிபுங்கவர்களில் ஒருவரையே ஞானசாரியர் அதுமதிபெற்றுத் தமது ஆதீனகுரவராகச்செய்து; வருவது வழக்கமாயுள்ளது அவ்வழக்கம் இடையருது நாளதுவரையில் நடைபெற்றுவருவது கண்கூடுதயாம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனுட்சிகந்தரம் பின்னோயவர்களுக்குச் சிறுபருவத்திலே வித்தியா குருவாக விளங்கிக் 'கம்பாந்தாதி' முதலிய நூல்களைப் பாடஞ்சொல்லிய ஸ்ரீ அம்பலவாண முனிவர், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து 15-வது குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகளிடத்துப் பிற்காலத்தில் (1862-ஆகஸ்டு) அதுமதிபெற்றுச் சென்று சூரியனுர்கோயில் ஆதீனத்துப் பண்டாரச் சங்கதிகளாயினர்.

அதீனயடுத்து ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர், இவ்வாதீனத்திலே மகர் வித்துவான் — பின்னோயவர்களிடத்திலும், 16-வது மேலகாரம் — ஸ்ரீகப்பீர மணியுதேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும், சின்னப்பட்டம் — பேட்டை — ஸ்ரீ நமசிவாயதேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும் தமிழ்க்கல்வி வடமாழிக் கல்வி கஞ்சான் சித்தாங்க சைவ சாஸ்திரவகைணாயும் முறையாகப் பாடங்கேட்டுப் பெரிதும் பயின்றவர்கள். அக்காலத்திலே முத்துக்குமாரதேசிகருடன் பாடங்கேட்டுச் சிறந்தவர்கள் அடியார் கூட்டத்திலுள்ள ஆதீனவித்து வான் ஸ்ரீ ஆற்றுமுகத் தம்மிராண்சவாயிகள். இவர்கள் 1888-ல் குன்றக்குடியிலிருள்ள திருவள்ளுமலை ஆதீனத்திலே தலைவர்களாக நியமனம் பெற்ற ஒருகள். திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ பரமசிவத்தம்பிராள் சவாமிகளுடைய தம்மியாகிய ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகள் கயத்தாற்றிலே கார்காத்த வேளாளர் மரபிலே தோன்றியவர்கள். இவர்கள் சூரியனுர்கோயில் ஆதீனகர்த்தராக நியமனம் பெற்று நாற்பது ஆண்டுகள் ஞான அரசு செலுத்தினார்கள்.

ஆதீன வித்துவானுக இருங்க ஸ்ரீ குமாசாமித் தம்பிரான் சவாமி கள் கல்வி அறிவு ஒழுக்கக்களிலும் துறவும் ஒழுக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கினார்கள். அவர்களிடத்திலே 16-வது மேலகாரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் தனித்த பேரன்பு வைத்திருந்தார்கள். இவர்கள் ஸ்ரீ குமாகுருபா சவாமிகள் பிறந்த மரபிலே தோன்றியவர்கள் ஆகவின்,

காசிவாசி ஸ்ரீ இராமலிங்கத்தமிரான் கவாமிகள் வேண்டுகோளினபடி (கி. டி. 1880—1894) திருப்பணந்தாள் காசிமடத்துத் தலைவராக வியமிக்கப் பட்டார்கள்.

சித்தரம் சானமடம் ஸ்ரீ இராமலிங்கசவாமிகள், சிலூலடைப்புவிசிச்செ ஜூயர், சினனிகுளம் அண்ணூற்றெட்டியார் முதலியோர்கள் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகளுடன் திருவாவடுதுறையிலேயே இருந்து பாடங்கூட்டவர் ஆவர்கள்.

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகளுக்குப் பின் பட்டத்துக்குவந்து 29 ஆண்டுகள் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தர தேசிக கவாமிகள் சேந்றூர்க்கலிராயர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் முன்னோராகிய மீனுட்சிசுந்தரக்கலிராயர் குவலயானந்தத்தைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்தியற்றினவர்கள்.

ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தர தேசிக கவாமிகளுக்குப் பின்பு பட்டத்தில் (கி. டி 1947-59) வரை அமர்ந்திருந்து பரிபூரணமடைந்த ஸ்ரீசிவக்கொழுந்து தேசிகரும்; அவர்களுக்குப் பின்பு (கி. டி 1959 - 67) வரை பட்டத்தில் அமர்ந்திருந்து பரிபூரணமடைந்த ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகரும்; அவர்களுக்குப் பின்பு (கி. டி 1967) முதல் இப்போது பட்டத்தில் உள்ளவர்களும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் தமிரான்களே.

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகளுடைய மாணவர்கள் பலர். அவருள் வடமொழி தமிழ் மொழிகளில் கீரும் புலமை பெற்றுச்சிறந்து தமது ஞானாசாரியரைப்பிராலேவே சைவசமய பரிபாலனைம் செய்துவந்தவர்கள் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரத் தமிரான் கவாமிகள் என்பது மிக மிகக் குறிப்பிடத் தக்கது. கிரியாதீயிகை, சிவாக்கிரபாடியம் முதலியன இவர்களால் பரிசோதித்து அச்சிடப்பெற்றன. கும்பகோணம் சௌஷ்டவ நைவூலிலும், பின்பு அரசினர் கல்லூரியிலும் கழிமூரியராக இருந்து காலஞ்சென்ற மணலூர் இராமாநுஜாசாரியர் முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகளிடம் கல்வி பயின்றவர்களே.

குரியனுர்கோயில் ஆதீனத்து ஞானகுருவர்கள்

ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்
ஸ்ரீ ஸ்கந்தகவாமி
ஸ்ரீ வாமதீதமகாரிஷி
ஸ்ரீ நிலகண்டசிவாசாரியர்
ஸ்ரீ விசுவேஶரசிவாசாரியர்

ஸ்ரீ சதாசிவசிவாசாரியர்	
ஸ்ரீ சிவமார்க்கப்பிரகாசசிவாசாரியர்	
ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள்	
(ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தசிவாசாரியர்)	
ஆட்டினஸ்தாபகர்	
ஸ்ரீ வீழி - சிவாக்கிரயோகிகள்	
ஸ்ரீ நந்தி சிவாக்கிரயோகிகள்	
ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர்	
ஸ்ரீ சௌக்கலிங்கதேசிகர்	
ஸ்ரீ சிதம்பரநாததேசிகர்	
ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கதேசிகர்	
ஸ்ரீ சண்முகதேசிகர்	
ஸ்ரீ நமச்சிவாயதேசிகர்	
ஸ்ரீ சுப்பிரமணியரதேசிகர்	(1855 — 1862)
ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்	(1862 — 1883)
ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகதேசிகர்	(1884 — 1887)
ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர்	(1888 — 1918)
ஸ்ரீ மீனாட்சிசக்தரதேசிகர்	(1918 — 1947)
ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர்	(1947 — 1959)
ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர்	(1959 — 1967)
இப்பொது பட்டத்திலிருப்பவர்கள்	
ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர்	

இந்துற்பொருளின் அட்டவணை

[எண் - செய்யுள் எண்]

நால்வரலாறு	பக்கம் எண்	1
விநாயகர்துதி		1
சிவபெருமான் சுவரூப தடத்த இலக்கணம்		2
சத்திதுதி		3
குமாரவணக்கம்		4
நந்திகேசரர் வணக்கம்		5
வாமதேவ மகரிஷி துதி		6
சௌவாசாரிய சம்பாசாரியர் தோத்திரம்		7
குருவணக்கம்		8
சொகுரு வணக்கம்		9
அவையடக்கம்		10
புறன்டை		11
ஓதும் அதிகாரி		12
நூல்விடயம், பிரயோசனம், அதிகாரம், சம்பந்தம்		13
தன்ம முதலியன்		14
பொருட்பால் காமப்பால்கள்		15
மோட்சம்		16
பிரமாணவணக்		17
இலக்கணத்தின் சொருபம்		18
உத்தேச இலக்கண பரீட்சைகட்கு இலக்கணம்		19
சைவ சிக்தாந்த ததுக்குப் பிரமாணம் சிற்சத்தி		20
சிற்சத்திப் பிரமாணத்துக்கு அபிவியத்திக் கரணம்		21
பிரக்தியட்சா மூன்றுவகை		22
இந்தியப்பிரத்தியட்ச மாணதப்பிரத்தியட்சங்களின் சொருபம்		23
சிற்பிரத்தியட்சம் இருவகை		24
ஐயந்திரிவகுறூடைய சொருபம்		25
அநுமானப் பிரமாணம்		26
சுவார்த்த பரார்த்த அநுமானங்களும், ஆகமப்பிரமாணமும்		27
ஏத்துவாபாசம்		28
பதியின் ஸ்வரூப இலக்கணம்		29
அப்பொருள் சுவானுபவவேத்தியம்		30
தடத்த இலக்கணம்		31
பிரபஞ்சம் கர்த்தாவையுடையது		32
கர்த்திருத்துவம் கூடும் எனல்		33

சிவனுக்ருச்சந்த்திமாத்திரா கர்த்திருத்துவம்	34
நின்மலனுகியி சிவன் சமவாயசத்தீயால் தனுவாதியை உண்டாக்குதல்	35
மாயாகள்மங்களுக்குச் சங்காபரிசாரம்	36
பசுஇலக்ஞம்	37, 38
ஆன்மாக்களுக்கு மூன்றவத்தை	39
சகவர் இலக்கணம்	40
பிரான்யாகலர் இலக்கணம்	41
விழ்நூனகேவலர் இலக்கணம்	42
எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் உண்டு	43, 44, 45
ஆணவம், திரோதாயி இலக்கணம்	46
ஆணவமல அங்கிசார நியாயம்	47
ஆன்மஞானத்தைத் திரோதான சத்தி தடுக்காது	48
கன்மமலமும் ஆன்மஞானத்தைத் தடாது	49
ஆன்மஞானத்தை ஆணவமே மறைக்கும்	50
மாயை ஆன்மஞானத்தை விளக்குவதொழிந்து மறையாது	51
அஞ்சானம் ஞானத்திலுடைய இலவாமை என்பது குற்றம்	52
சர்வஞ்சுதையைத்தடுப்பது ஆணவமலம்	53
ஆணவம் ஆன்மாவின் ஞானேச்சாக்கிரியைகளைத் தடுக்கும்	54
சுத்தமாயா இலக்கணம்	55
சுத்தமாயை உண்டு என்பதற்குரிய நியாயம்	56
அசுத்தமாயா இலக்கணம்	57
கனம் இலக்கணம்	58
கனமங்கள் பந்தமாக ஏறும்வகை	59
கன்மயவங்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பொருத்தும்	60
கனமம் புத்தியிலே நின்று பரிசாரமானபொழுது புசிப்பிக்கும், இருவினையொப்பில் கெடும்	61
பஞ்சமலங்களின் தொகை	62
பாசங்கள் ஆன்மாவைப் பந்திக்கும், சர்வவியாபியாகிய சிவனை வாதியா	63
அதற்குப்பறந்தை	64, 65
பாசங்கள் பெத்தான்மாவையே வருத்தும்	66
சத்தி-சிவம், ஆன்மா-சிவம், ஆன்மா-பாசம், ஆன்மா-பிரபஞ்சம் இவைகளுக்குள்ள சம்பந்தங்கள்	67
சிவனே சிருட்டியாதி பஞ்சசிருத்தியங்களைப் பண்ணுவர்	68
ஆன்மாவின் ஞானேச்சாக்கிரியைகளுக்கும், சிவனுடைய . ஞானேச்சாக்கிரியைகளுக்கும் உள்ள பேதம்	69
ஆன்மாக்களுக்கு ஈசவரன் தன்மை முன்னிலை பட்டர்க்கையால் உணர்த்துதல்	70
பரையாதி பஞ்சசத்திகளின் தோற்றமும் தொழிலும்	71—3
சத்தியின் இலக்கணமும் அவர் சிருத்தியமும்	74—84
தாம்பண்ணும் குக்கும பஞ்சசிருத்தியம்	75

சத்தருடைய சமவாயசத்தி முதலியன	76
அம்பிகாதிசத்தி உதிக்கும் முறை	77
பைசந்தி முதலியா வாக்குகள் உதிக்கும் முறையும் புறனடையும்	78—9
அகாராதி அட்சரங்களுக்குத் தேவதைகள்	80
வாக்குகள் ஆண்மாக்கலைப் பந்தித்தலும் நீங்குதலும்	81
சுத்தகத்துவங்களின் உற்பத்திக்கிரமம்	82
சிவன் ஷட்டத்துவவியாபியாய் நிற்றல்	83
சதாசிவத்துக்கு நாயகர் கன்மசாதாக்கியர்	84
சதாசிவர் ஏபாருபமாய் நிற்கும் முறை	85
சதாசிவர் தனுவாதிகளுடன் கூடிப் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவதல்	86
சதாசிவருடைய கிருத்தியம்	87 - 91
பதி தியான பூசா நிமித்தம் ரூபம் ரூபாரூபம் அரூபம் ஆகிய திருமேனி கொள்ளுதல்	92
பதி பிரபஞ்சத்தில் நிற்கும் முறைமை	93
கனம் சாதாக்கியரிடத்து மகேகவரரும், அவரிடத்துப் பிரமாதி தேவர்களும் உற்பத்தியாதல்	94—5
சீகண்ட பரமோகவரன் உற்பத்தியும், கிருத்தியமும்	96
சீகண்டத்திரர் சகலருக்குப் பரதத்துவர்	97
மகேகரர் பிரளவாகஸலருக்குப் பரம மோட்சம் கொடுத்தல், உருத்திராண்மாக்களாகக் செய்தல்	98
ஈசுரசத்தி பிரபஞ்ச கிருத்தியம் நடத்தும் முறைமை	99
மகேகரர், சீகண்டர்களின் பிரபஞ்ச கிருத்தியம்	100
கவாதி பஞ்சத்துவங்களின் கிருத்தியம்	101
புரூட தத்துவோற்பத்தியும் தொழிலும்	102
சீகண்டர், பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களைக் குண அதி டிதராக்குதல்	103
கித்தம் புத்தி தத்துவங்களின் உற்பத்தியும் கிருத்தியங்களும்	104
புத்தி பாவாஷ்டகமும் பேதங்களும்	105—6
ஆண்மாக்களின் கனமானுகுணமாகக் குணங்களின் ஏற்றக் குறைச்சஸல் முதலாயின	107—8
புத்தி தத்துவத்திலே அகங்காரம் தோன்றுதல் முதலியன	109
ஹதசத அகங்காரத்திலே தோன்றும் மனம்-ஞானேந்திரியங்களின் கிருத்தியம்	110
சங்கையும் உத்தரமும்	111
வைகாரி அகங்காரத்தில் கனமேந்திரியமும், பூதாதி அகங்காரத் தில் தன்மாத்திரையும் உற்பத்தியாதல் - அவற்றின் கிரியைகள்	112
புரியட்டக தேகத்தால் ஆண்மாக்கள் போக்குவரவு புரிதல், தூல தேம் உண்டாதல்	113—4
ஆகாசாதிகள் ஒன்றிலொன்று தோன்றும் கருத்து	115—6
பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களின் கிரியை குணங்கள்	117—8
பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சீகரணம், தேகபேதம், அண்டங்களின் முறைமை	119 - 20

பஞ்சபூதங்கள் வியாபித்து நிற்றல், அதிதேவதை, பஞ்சகலைகள் முதலியன	121—2
சத்தி சிவர்கள், தத்துவங்களில் அநுப்பிரவிஷ்டராய் நின்று பிரேரித்தல்	123
ஞானேந்திரிய கனமேந்திரியங்களில் தேவதைகள் பொருந்தி நின்று செலுத்துதல்	124
அந்தக்கரணம் குணம் இவைகளில் தேவதைகள் பொருந்திநின்று கிரியைகளைச் செய்வித்தல்	125
இராக தத்துவ முதலிய ஆற்றையும் தேவதைகள் பிரேரித்தல், கிருத்தியங்களைச் செய்வித்தல்	126
காரிய மாயையை ஈசுரசத்தி அதிட்டித்தல்	127
சத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியங்களில் அதிட்டித்தல்	128
தத்துவங்களைத் தேராக்கொண்டு ஆன்மா சகதுக்கங்களைப் புசித்தல், துரியத்தை அடைதல்	129
சாதாரண, அசாதாரண தத்துவங்கள்	130
தாத்துவிக்பேதம்	131—2
சத்த தத்துவங்களைச் சிவசத்திகள் அதிட்டித்தல்	133
சத்தாசத்தம்	134
அசத்தம்	135
பிரேரகாண்டம், போகசயித்துருகாண்டம், போகபோக்கிய காண்டங்கள்	136
சத்தியும் சிவமும் மாதா பிதாக்கள்	137
சிவன் பஞ்சகோசங்களைச் சத்த மாயாதிகளில் உண்டாக்குதல்	138—9
குக்கும பஞ்சபூத காரியமான தூத்துவிகங்கள்	140—1
அஞ்ஞானிகள் நிற்குந்தனமை	142
கேவலாவத்தை	143
சகலாவத்தை	144
சத்தாவத்தை	145
கேவல சாக்கிராதி	146—8
சகலத்தில் துரியாதீயாதி பஞ்சாவத்தை	149
புண்ணிய விசேடத்தினால் சைவசமயத்தைச் சார்ந்து முத்தி அடைதல்	150—4
இருவினை யொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதங்கள்	155
சத்திநிபாதம் வருவதற்கு உபாயம்	156
மந்தாதியான நான்கு சத்திகள்	157
சத்திநிபாதமுடைய ஆன்ம கிருத்தியம்	158
சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று அநுக்கிரகித்தல்	159
சத்தி நிபாதாநுகுண அத்துவசோதனை	160—1
சத்தியோ நிருவாணதீட்டை	162
சாம்பவதீட்டை, இருவகை நிருவாணதீட்டை	163—4
ஞானாசாரியன், போதகாசாரியன், சாதகாசாரியர் உபதேசக் கிரமம்	165

வோகதர் பினி சிவதர் பினி தீக்கை	169
ஒளத்திரித்தீக்கை, மானததீக்கைகள்	167
நாலு வருணத்தவரும் ஆசாரியராதல்	168
ஆசாரியர் பேதம், ஆசிரமாதிகம், தீட்சாக்கிரமங்கள்	169—174
சிவஞானுதீக்கத்தால் ஆசாரியஞாதல்	175
சிஷ்யர் பரிபாக சோதனையும் தீட்சையும்	176—7
ஆற்றத்துவாக்கள்	178
மந்திராதிகள் லயித்தல், ஆண்மாவைச் சிவத்திலே யோசித்தல்,	
பின் பிராரத்த தேகத்தில் நிறுத்துதல்	179—183
ஆசாரியாநுக்கிரகம் பெற்றேர் நிலை	184
அநாதி நித்தியமான ஆணவம் கெட்டும் கேட்டில்லாதிருத்தல்	185
ஆணவாதி பந்தம் நீங்கில் சர்வங்ஞாத்துவாதி குணங்கள்	
விளங்காமைக்குக் காரணம்	186—7
சீவன்முத்தர் தேகாந்தத்தில் பரமமுத்தி அடைதல் முதலியன	188
சிவஞானமுடையராய்ச் சிவாநுபவம் பெற்று நிற்றலே சிறப்பாம்	189
நின்மல சாக்கிராதி பஞ்சாவத்தா லட்சணம்	190
ஸவரால்லாத சமயிகள் கூறும் பெத்தமுத்தி இலக்கணம்	194—9
பாஞ்சராத்திரிகளின் பந்தமுத்தி இலக்கணம்	200—2
சாங்கியலுடைய பெத்த முத்திகள்	203
மாயாவாதியின் பெத்த முத்திகள்	204—5
வாமதட்சின மார்க்கத்தர் பிசாசபதம் அடைதல்	206
சமாவேசவாதி, சமுற்பத்திவாதி, சங்கிராந்தவாதி, அபிவியத்தி	
வாதி, சிவாத்துவவதிகள் முத்திகள் பரமுத்தியல்ல	207
வைதிகசைவ சித்தாந்தாத்வைத முத்தியிலக்கணம்	208—10
மோட்சோபாயங்களில் ஞானநெறி	211
பிரபத்திநெறி	212—3
அந்தரங்கபக்தி வரும் முறை	214
பாஹ்யபக்திநிலை	215

தந்துவ விளக்க, அட்டவரை

உதவி	வட்வம்	கீழ்	ஏறி	பிரிமன தேவவம்	தூக்கும் பூசை	தூக்கேதவலம்	விறம்	சுணம்	விபாக அளவு
1 பிருதினி நாற்கோளாம் ல வச்சிரம்	இந்திரன்	பிரமன்	போன்	தரித்தல்					ஆகாயம்வளர்
2 அப்யு பிளற்	வி தொமார்	வருணன் ஸ	மாஸ்	வெண்கம	இனக்குதல்				பிரதிருதிவளர்
3 தேயு முங்கோளாம் ர சவத்திகம் அங்கினி	அ.ருத்திரன்	விவப்பு	ஈடுதல்						சத்தவித்தவரை
4 வாயு அதுரோளாம் ய எழிருபுள்ளி ஒராய்	ஷக்மவரன்	கருணம்	ஈடுதல்						சதாசிவத்துவம் வளர்ச்சி
5 ஆகாயம் வட்டம்	ஹ விந்து	விழோமாரூபி சதாசிவர்	புதக	இடந்தெகா புத்து	விந்துத்துவம்	நிற்றல்			

கங்கிருமாந்திரம்	தெப்பில்	தேபலம்	ஞானசியம்	தன்மாதிரை	தெய்வம்
1 வாக்கு	வசங்கம்	அக்ஶிணி	1 செவி	1 சத்தம்	தங்குப்பாலகர்
2 பாதம்	கமங்கம்	இந்திரன்	2 தோல்	2 பரிசம்	வாயு
3 பாணி	தாளம்	விளங்கு	3 கங்க	3 சுபம்	குரியன்
4 பாயு	வீசர்க்கம்	இயமன்	4 நாக்கு	4 இரசம்	வருணன்
5 உடத்தம்	ஆணத்தம்	பிரமன்	5 முக்கு	5 கந்தம்	அச்சக்ஷிணிதேவர்

தத்துவங்கள் — 36

பூதம் 5, தன்மாததிரை 5, ஞானேந்திரியம் 5, கன்மேந்திரியம் 5 ஆக 20.
 21 மனம் = சந்திரன்
 22 அகங்காரம் = வீமேசர்
 23 புத்தி = புத்திசத்தி
 24 சித்தம் = குணம் 5 (மாஸ், பிரமன், தீலவுருத்திரன்.)
 25 புருடன் = (பிரகிருதி) } = இராகேசர்
 26 அராகம் }
 27 வித்தை = வித்தியாதேவி
 28 கலை = கலாதேவி
 29 நியதி }
 30 காலம் } = காலேசர்
 31 மாயை — மாயாதேவி
 32 சுத்தவித்தை = விமலவித்தியாதேவி
 33 ஈசுரம் = மகேசுரர்
 34 சாதாக்கியம் = சதாக்கிவர்
 35 வெந்து = சத்தி
 36 நாதம் = சிவம்

உருவகம்

கன்மேந்திரியம் }
 ஞானேந்திரியம் } = குதிரைகள்
 அந்தக்கரணம் = உருணை
 முக்குணம் = தேர்
 காலாதி தத்துவங்களில் உண்டான புருடன் = தேர்ப்பாகன்
 ஏழுகுணம் = பரிசனம்
 ஆன்ம உணர்வு = அரசன்
 பிருதிவியாதி = பூமி

அரசன் இவ்வாறு பவனிவந்து துரியத்தை அடைவன் என்பர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீஸ் ம
இந்பத்திரங்டாவது சுமார்த்தாணம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

—
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவநெறிப்பிரகாசம்

மூலமும் உரையும்

நூல்வரலாறு

பவநெறியை மாற்றியன்பாக் கருளான் முந்தி
பாலிக்கப் புவிப்பில் வட்டபுர குருவே
அவனெறியே செறிந்துநெடுங் காலமுழன் றதனு
லல்லவே நன்மையொன்று மான தில்லை
தவநெறியைச் சார்கிலே னேனு முன்றன்
றனுசையெனுங் கருணையினுற் சாற்ற வேண்டும்
சிவநெறியை நன்கூகச் சிறியேன் ஹேர்ஸ்தே
சேர்வரிதாஞ் சிவானுபவனு சேரு மாஹே.

நன்றான்றிங் குன்மொழிதா னசயிலா ஞானநெறி
ஒன்றுமன்றே வென்று முறுதுணைதான் - மன்றுள்
உறைவான்சொல் லாகமத்தி னுண்மை தமிழால்
அறைவா முணர்ந்திடுவன் பால்.

ஸ்ரீமத்தாயிராநின்ற மகாமேரு மத்தகத்திற் கயிலாயத்திலே உயை
யுடன்கூடியிருக்கின்ற பூநிகண்ட பரமசிவன் தேவரிவிடிகணங்கள் சேவிக்க
எழுந்தருளியிருக்குஞ்சமயத்திலே. குமாரசிகரத்தினின்றும் குமாரர் எழுந்
தருளி பூநிகண்ட பரமேசுவரஜீயும் உமாதேவியாரையும் மூன்றுபிரகாரம்
பிரதக்ளிணம்பண்ணிப் பண்ணிரகண்டுபிரகாரம் நமஸ்கரித்துத் திருவோலக்
கஞ்சேவித்துக்கொண்டிருந்தார். தேவரிவிகள் பிரசங்காப் பிரசங்கமாகத்
தத்துவம் துவிதமோ விசிட்டாத்துவிதமோ அத்துவிதமோ என்று பிரசங்
க்கிக்கக் குமாரர் எழுந்திருந்து சவாமியை நமஸ்கரித்து, தேவீரனுக்கிரகம்
பண்ணின ஆகமங்கள்தாமே யுக்தியுக்தமாகத் துவிதம் விசிட்டாத்துவிதம்
அத்துவிதம் இவைகளைச் சொல்லுகின்றன. ஆகையால் தத்துவம் நிச்சய
மாக அனுக்கிரகிக்கவேண்டும் என்று வின்னாப்பஞ்சய, அப்பொழுது

ஸ்ரீகண்ட பட்மேசுவரன் மிகவும் கிருபையுடையராய்த் திருநோக்களித்துச் சிரசிலே ஸ்ரீஹஸ்தம்பவத்து, ‘இராசத் தாமதகுணத்தினுலே மூடாயிருக்கிற பெயர்க்கு அதிகாரத்துக்குத் தக்கதாகத் துவிதமும் விசிட்டாத்துவிதமும் சில ஆகமங்களிலே சொன்னேனும்; சத்தியம் சத்தியம் புனர்சத்தியம் அத்து விதமே முக்கியம்’ என்று முக்கியாதிகாரியாயிருக்கிற குமாரருக்குப் பிரண வார்த்தத்தையும் சர்வஞ்சூலேந்தரம் என்கின்ற ஆகமத்தையும் வாமதேவர் சனகர் முதலாள சிஷ்டிகளும் கூடிக்கேட்க அனுக்கிரிவித்தார்.

பின்பு குமாரர் அத்துவிதமே சித்தாந்தமென்ற அனுபவத்துக்கு வர அறிந்து கவாயியை நமஸ்கரிக்கச் சுவாமி ஈகவரியை விலாசத்துடனே பார்த்துக் குமாரரை ஆவிங்களம் பண்ணி உச்சியை மோந்துகொண்டு கிருபைண்ணி அனுப்பக் குமாரரும் அனுப்பிக்கொண்டு குமாரசிருமே எழுந்தருளினார்.

பின்பு வாமதேவ மகரிஷியும் சுவாமிசன்னிதியில் அனுப்பிக்கொண்டு குமாரசிருத்திலே குமாரருடைய சன்னிதியிலே வத்து மூன்று பிரகாரம் பிரதக்ளினாம் பண்ணிப் பன்னிரண்டு பிரகாரம் நமஸ்காரம் பண்ணி, ‘சுவாமி! அடியேனுக்கு முக்கியாத்துவிதத்தையும் பிரணவார்த்தத்தையும் விளங்க உபதேசிக்கவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, குமாரர் வாமதேவ மகரிஷியைப் பார்த்து, ‘சுகலமாயிருக்கிற ரகசியமும் நீர் சிவனிடத்திலே நின்று அறிந்திருக்கிறீர்; நீர் அறியாததாக ஒன்றுமில்லை; வாமதேவர் முத்தரென்று வேதத்திலே சொல்லப்படுகிறவர்; பஞ்சாஸுரத்துக்கு ஆதிரிவியாயிருக்கிறவர்’ என்று அநேகமாகத் திருவுளம் பற்ற, அதற்கு வாமதேவமகரிஷி ‘கிஞ்சிஞ்சூராய் மலபெத்தராய் இருக்கிற செந்துக்கள் அடியேங்கள்; தேவரீர் நின்மலராய்ச் சர்வஞ்சூராய் இருக்கிற பதி’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, குமாரர் அதற்கு, நம்முடைய இடத்திற் சினேகத் தினுலே சொல்லுவின்றிரென்று மிகவும் கிருபையுடையராய் முக்கியாத்துவிதமாகப் பிரணவார்த்தத்தையும் சர்வஞ்சூலேந்தரமென்கிற ஆகம இரகசியத்தையும் உபதேசத்து, ‘இதைப் பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதியும், என்று அனுக்கிரிவித்தார். அவர் பிரணவ பஞ்சாக்கரங்களுடைய அர்த்தத்தையும் சர்வஞ்சூலேந்தரத்தையும் பின்னையும் அத்துவிதமாகச் சொல்லுகிற ஆகமார்த்தங்களையும் நீலகண்ட சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர் சிவராசதானியாகிற காசியிலே மணிகர்ணிகா தீர்த்திலே பெரிய மடத்தில் நயிட்டிகவரியரான விகவேகர் சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர் ஆரியப் பிராமண வங்கிசத்திலே அவதரித்துச் சைவசன்னியாசியான சதாசிவ சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர் கண்ணுடேசத்திற் சிவமார்க்கப் பிரகாச சிவாசாரியருக்கு உபதேரிக்க, அவர் சோழதேசத்திலே மருதாந்த சோழ புரத்தில் அவதரித்தருளின சிவாக்கிரயோகிகள் என்னும் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர், தொண்டைமண்டலத்தில் அவதரித்தருளிச் சிவாகமங்களில் ஞானபாதத்திலே நாலுஸ்ட்சம் கிரந்தம் அத்தியனம் பண்ணின அதிவர்ஞ்சிரம ஆசாரியவரிய சைவபரிபாலக சிவாக்கிரயோகிக்கு அனுக்கிரிவிக்க, அவர், சுவாந்தநாச்சியார் ‘செனன மரணேயாதி

நிங்கச் சிவானன்னிய சாக்ஷாத்காரம் விளங்க அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்' என்று விண்ணப்பல்லசெய்ய, மிகவும் கிருபையாய்ச் சிவாகமங்களிற் சார மாயிருக்கிற வைத்திக ரைவசித்தாந்தாத்வயப் பிரதிபாதகமாய்த் திரா விட்டுப்பமாய்ச் சிவநூற்றிப்பிரகாசம் என்றும் சாத்திரத்தை உபதேசித்தார். இதன்பொருளோ அளப்பரிநாயினுஞ் சுமுத்திரகஸச நியாயமாக நான் அறிந்த அளவு உறையிடுகின்றேன். இதைப் பெரியோர்கள் நோக்கிப் பிழைத்த தருஞவர்.

கணபதி துதி

அவதாரிகை : மேல் இந்தச் சாத்திரம் நிர்விக்கின பரிசமாப்தியின் பொருட்டும் சிற்யவசனதானுபியியத்தியின் பொருட்டும் இந்தச் சாத்திரம் உலகத்திற் பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும் சிவாக்கிர யோகிந்திர சிவா சாரியர் ஆதியிலே பண்ணின விநாயகர் துதி.

1. சீராருஞ் செம்மேனித் திகழ்வு மாணைத்
                   திருமுகமுங் கண்மூன்றுஞ் செய்ய தானும்
                   ஏராரு மங்குசமும் நீள்பா சத்தோ
                   டிலட்டுக்குமு மெழுதுமெழிற் கொம்பு மென்றும்
                   நேராக வைத்ததிருக்க கரங்க ஞௌன்கும்
                   நின்மலமா மும்மதுமு முள்ள நித்தன்
                   காராருஞ் கண்டனுமை களிக்க வந்த
                   கணபதியினிருபதங்கள் கருதல் செய்வாம்.

இதன் பொருள் : சீர் ஆரும் செம்மேனி திகழ்வும் - நித்திய விபூதி யுடைய சிவந்த திருமேனியொளியையும்; ஆஜோ திருமுகமும் - கயமுகா சுரைனைச் சங்கரிக்கவேண்டியாலோமுகம்போன்ற முகத்தையும்; கண் மூன்றும் - சோமகுரியாக்கினி ரூபமாகிய மூன்று நயனங்களையும்; செய்யதானும் - சிவந்த சீர்பாதங்களையும்; ஏர் ஆரும் அங்குசமும் - அடிகு பொருந்திய தோட்டியும்; நீள் பரசத்தோடு - நீண்ட கயிறும்; இலட்டுக்குமும் - மோதகமும்; எழுதும் எழில் கொம்பும் - மகாமேருவில் மகாபாரதம் எழுதுவது நிமித்தமாகப் பிரகாசியாதின்ற ஒரு கொம்பும்; என்றும் - எப்பொழுதும்; நேராக வைத்த திருக்கரங்கள் நான்கும் - மேற்பாகத்தில் வலப்புறத்தில் அங்குசமும் இடப் புறத்தில் பாசமும் கீழ்ப்பாகத்தில் இடப்புறத்தில் மோதகமும் வலப்புறத்தில் கொம்பும் இப்படி நேராக வைக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹஸ்தங்கள் நான்கையும்; நின்மலம் ஆம் மும்மதமும் உள்ள - நின்மலமரகிய இச்சா ரூானக் கிரியா ரூபமாகிய மூன்று மதத்தையுமூடைய; நித்தன் - நித்தியனும் அழிவற்றிருக்கின்றவன்; கார் ஆரும் கண்டன் உமை களிக்க வந்த - கருத்தகண்டத்தை யுடைய ஸ்ரீகண்ட பரமேசவரனும் உமாதேவியாரும் கூடிக்களிக்கத் திருவவ தாரஞ்செய்த; கணபதியின் இருபதங்கள் - கணாங்களைத்தினுக்கும் சவாமி யாகிய விக்னேச்சுவரனுடைய இரண்டு திருவடிகளையும்; கருதல் செய்வாம் - தியானம் பண்ணுவாம் என்றவாறு. (க)

சிவபெருமான் துதி

அ . கை : மேல் இச்சாத்திரத்தில் சொல்லப்படாநின்ற சிவபெருமானைச் சுவரூப தட்டத் திலக்கணத்தால் துதிக்கின்றது.

2. சத்தியரூபனைந்த மயமாய் நின்ற
 தற்பரனே சத்தனை வருவ ஞகிப்
 பத்தியினு னினைந்தேத்த வருவ ஞபப்
 பான்மையா யுத்தியுத்தப் பரிச தாகிப்
 புத்தியா ஏதுவுமுத்தி தானு நல்கப்
 பொருந்துபிர விருத்தகனு மியல்ப தாகி
 நித்தியமாஞ் சத்தியுருத் தரித்து மன்று
 னின்றுநடஞ் செய்வோன்று னினைதல் செய்வாம்.

இ . ன் : சத்தியரூபன ஆனந்தமயமாய் நின்ற தற்பரனே . அசத்திய மல்லாயலும் அபித்தல்லாமலும் அனுநந்தமல்லாமலும் இப்படி அதத்தியா விருத்தியாவதொழிந்து இதுவென்று சொல்லப்படாத சச்சிதானந்தமான தற்பரனே, கர்த்தாவென்கின்ற அவத்தாதீதமான பரப்பிரமமே;

இது கவசுப் பிலக்கணம்; இதற்குப் பிரமாணம் அசிந்தியவிசுவஶாதாக் கியத்திற் கண்டுகொள்க.

சத்தன் என அருவன் ஆகி - யாதோ ஒரு காரணத்தால் பறையாதி பஞ்ச சத்திகளில் ரூணசத்தியே திருமேனியாக உத்தியோகமற்றிருக்கிற சத்தியை உடைய சத்தன் என அருபியாய்; பத்தியினுல் நினைந்து ஏத்த அருவரூபப் பான்மையாய் உத்தியுத்தப் பரிசது ஆகி . யோகிகளாலும் ரூணிகளாலும் மந்திரங்களைச் செபிக்கிறவர்களாலும் பத்தியுடனே தியா னித்துப்பூசிப்பதுநிமித்தமாக அருபமாயிருக்கின்ற பரையாதி பஞ்சசத்திகள் ரூபமான கலைகளுடனே கூடியிராநின்ற சுத்தமாயையிற் பதிந்தபொழுது உண்டான ஈசானுதி பஞ்சமந்திரங்களைத் திருமேனியாக உடையவராகை யாலே அருப ரூபமாய்க் காரியம்பண்ண உத்தியோகித்திருக்கிற சத்தியை யுடையவரத்துல் உத்தியுத்தரென்றும் அவத்தையையுடைய சதாசிவமூர்த்தி யாய்; புத்தியான துவும் முத்திதானும் நல்க பொருந்து பிரஸிருத்தகன் ஆம் இயல்பது ஆகி - பிரளையாகலருக்குப் போகமும் மோகமும் பொருந்தக் காரியங்களைப் பண்ணுநின்ற சத்திகளையுடையராகையால் பொருந்தப்பட்ட பிரஸிருத்தர் என்னும் அவத்தையை இயல்பாகவுடைய மகேச்சுவரராய்; நித்தியம் ஆம் சத்தி உருத்தரித்து மன்றுன் னின்று நடம் செய்வோன் தாள் நினைதல் செய்வாம் - தன்று சமவாய சத்தியே திருமேனியாகத் தரித்துக் கொண்டு சுகல ஆன்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரக காரணமாகக் கணக்கைபயிலே நிருத்தம்பண்ணுநின்ற சிதம்பரேச்சுவரனுடைய பாதபதுமங்களைத் தியானம் பண்ணுவாம் எ . று.

இது தடத்த இலக்கணம்; இதற்குப் பிரமாணம் வாதுளம், படிகரம், மிருகேந்திரம் இவற்றிற் கண்டுகொள்க. (2)

சத்தி துடி

அ. கை : மேல் இந்தச் சிலபெருமானுடைய அக்கினிக்கு உட்டிணம் போலப் பிரிவற்றிருக்கும் சத்தியைத் துக்கின்றது.

3. பரையாதி யிச்சையறி வியற்ற லென்னும்
பான்மையாய்ப் பரநாத விந்து வாகித்
தரையாதி யாக்கியளித் தழித்தல் செய்யுங்
சத்தியாய் மனோன்மனியாய் மகேசை யாகி
வரையான்செய் தவப்பயனு முமையா எாகி
மன்றிங்டம் புரிவோன்றன் வாமங் கொண்டாள்
விரையாரு மலர்ப்பாதஞ் சென்னி மீதும்
விழிமீதும் வைத்துளத்தில் விரும்பு வாமே.

இ. ஒன் : பரை ஆதி இச்சை அறிவு இயற்றல் என்னும் பான்மையாய் - பரமசிவனிடத்திலே அக்கினிக்கு உட்டிணம் போலப் பிரிவற்றிருக்கின்ற அருட்சத்தியானது பஞ்சகிருத்திய நிமித்தமாகத் தொழில் வேற்றுமை களால் பரையாதி பஞ்சசத்திகளாம். பரமசிவனிடத்தில் ஆயிரத்துள் ஒரு கூருக ஆன்மாக்களை அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று அருண்முகிழ்த்தது பராசத்தி. அந்தப்பராசத்தியில் ஆயிரத்துள் ஒருக்கூருக உண்டாய் ஆன்மாக்களூக்கு விடயசுக்கத்தைப் பண்ணும் ஆதிசத்தி. அந்த ஆதிசத்தியில் ஆயிரத்துள் ஒருக்கூருக உண்டாகி உபாதானத்திரயங்களிலே நின்று சிருட்டி யாதிகளைப் பண்ணவேண்டுமென்றும் இச்சையையுடையது இச்சாசத்தி. இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்துள் ஒருக்கறில் உண்டாகிச் சருவ ஆன்மாக்க ணகடைய களமங்களையும், மலபரிபாகங்களையும். அவற்றுக்கீடாகச் சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் என்னும் மூன்று அத்துவாவில் தனு கரண புவன போகங்களை விந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத்திரயங்களிலே நின்றும் உண்டாக்குமதையும் இஃதின்னபடியென்று தன்னிலே தானே உள்ளபடி எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானசத்தி. அந்த ஞானசத்தியில் ஆயிரத்துள் ஒருக்கூருக உண்டாய்க் கிருத்தியங்களைப்பண்ணும் கிரியாசத்தி — இப்படிப் பஞ்ச சத்திகளாம் இயல்பாய்;

பரநாத விந்து ஆகி - சுத்தமாயா சொருபமான அபரநாதம் அபர விந்துக்களுக்குத் தாரகமாம் பரநாதம் பரவிந்துவுமாய்; தரை ஆதி ஆக்கி அளித்து அழித்தல் செய்யும் சத்தியாய் . பிருதிவி முதலானவைகளை உண்டாக்கிப் பாலனம்பண்ணிச் சங்கரிக்கும் ஜனனி, ரோதயித்திரி, ஆரணி என்னும் சத்தித் திரயங்களுமாய்; மனோன்மனியாய் - பரையாதி பஞ்ச சத்தியில் பத்தில் ஒன்றிலுண்டான சிவசாதாக்கியமுதலான பஞ்ச சாதாக்கிய

ரூபமான சதாசிவ தேவர்க்கு மனேன்மனியென்னும் போக சத்தியுமாய்; மகேசையாகி - கன்மசாதாக்கியத்தில் ஆயிரத்துள் ஒரு கூருக உண்டான சகளரான மகேசரருக்குப் போகசத்தியான கவுரி என்னும் சத்தியுமாய்; வரையான் செய் தவப்பயன் ஆம் உயையாள் ஆகி - மகேசுவரருர்த்திக்கு ஆயிரத்துள் ஒருக்கற்றில் உண்டான உருத்திரரூர்த்திக்குப் பருவதாரானுன இமவான் தவம்பண்ண ஒரு காரணத்தால் அத்தவப்பலமாய் இமவானிடத் திலே திருவுவதாரம் செய்தருளிய பார்வதியார் என்னும் போகசத்தியுமாய்; மன்றில் நடம் புரிவோன்றன் வாமம் கொண்டாள் - கனகசபையிலே பரமானந்தத் தாண்டவெம் பண்ணும் பரமசிவனுடைய வாமபாகத்தைப் பெற்ற சிவகாமசவுந்தரியினுடைய; விரை ஆரும் மஸர்ப்பாதம் சென்னி மீதும் விழிமிதும் வைத்து உள்ததில் விரும்புவாம் - வாசனை நிறைந்திருக்கின்ற தாமரைமஸர்போன்றிராதின்ற சீர்பாத பதுமங்களைச் சிரத்திலும் கண்களிலும் இதயத்திலும் தரித்து வணங்குவாம் எ - று.

இதற்குப் பிரமாணம் வாதுளாகமத்திற் கண்டுகொள்க. (ங)

குமாரர்துதி

அ - கை: மேல் தமது சந்தானஞ்சுரவதெய்வமான குமாரவணக்கங் கூறுகின்றது.

4. வேதசிவா கமமங்க மாதி யாள

மெய்ந்தூல்க ளைத்திணையும் விரித்து நன்று
ஓதியிட அகத்தியரை முதலா யுள்ள
வயர்முனிவோர்க் கருள்புரிந்த வொருமை யாளன்
சீதமதி முடியோனு முமையு மீன்ற
திருமதலை யறுமுகனாஞ் செல்வங் பாதம்
ஏதமற வெஞ்சிரத்து முாத்தும் வைத்தே
யேத்திவினை யளைத்திணையு மிழித்து வாழ்வாம்.

இ - ஸ்: வேதம் சிவாகமம் அங்கம் ஆதியான மெய் நூல்கள் அணைத்திணையும் விரித்து நன்று ஓதியிட அகத்தியரை முதலாயுள்ள உயர் முனிவோர்க்கு அருள் புரிந்த ஒருமையாளன் - நான்கு வேதங்களையும், இருபத்தெட்டுத் தில்லியாகமங்களையும், ஆறங்கங்களையும் இவை முதலாகிய சத்திய மார்க்கத்தைச் சொல்லும் இன்னுமூள் சாத்திரங்களையும் வித்தார மாக ஜூம் திரிபு இன்றி ஓதத் தக்கதாக அகத்தியர் முதலாயுள்ள பரம இருடுகளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணும் ஒருமைப்பாட்டை உடையவன்; சீதமதி முடியோனும் உமையும் சன்ற திருமதலை அறுமுகன் ஆம் செல்வன் பாதம் - குளிர்ந்த சந்திரைச் சிரத்திலே தரித்திருக்கின்றவனும் உமாதேவி யாரும் கூடிப் புனரத் திருவுவதாரஞ்செய்த அழகுபொருந்திய சண்முக ராம் பரம ஜூகவரியத்தை உடையவரது சீர்பாதங்களை; ஏதம் அற ஏம்

சிரத்தும் உள்தும் வைத்தே ஏத்தி விளை அணித்தினையும் இழித்து வாழ் வாம் . ஆணவாதி மறைப்பார்கிய குற்றமற எம்முடைய சிரத்திலும் இதயத் திலும் தியானித்துத் தோத்திரம் பண்ணசிச் சருவமாயிருக்கின்ற சஞ்சிதம் முதலான கண்மங்களை நீங்கிச் சிவானுபவம்பெற்று வாழ்வார் எ . ரு. (ச)

நந்திகேசரர் துதி

அ . கை : மேல் நந்திகேசரர் வணக்கம் கூறுகின்றது .

5. கரநான்குங் கறைமிடறு மூன்று கண்ணுங்
 கங்கைமதிச் சடைமுடியும் கரங்க டம்மில்
 விரவாரை வெல்மழுவு மானு மிக்க
 விறற்சுரிகை பொற்சிம்பும் விளங்கி யோங்க
 அரானுர்தம் அருளதனுற் பெற்றே நாளு
 மபரபர மேசரனென் நறைய வுண்டாய்த்
 திரமேவு திருநந்தி தேவன் பொற்றுள்
 சிந்தையிலுஞ் சிரத்தினிலுஞ் சேர்த்தல் செய்வாம்.

இ - ன் : கரம் நான்கும் . நான்கு ஸ்ரீஹஸ்தங்களையும் ; கறை மிடறும்-காள கண்டத்தையும் , மூன்று கண்ணும் . மூன்று திருநயனங்களையும் ; கங்கை மதி சடைமுடியும் - கங்காநதியும் இளம்பிறையும் பொருந்திய சடா மகுடத்தையும் ; கரங்கள் தம்மில் விரவாரை வெல் மழுவும் மானும் மிக்க விறல் கரிகை பொன் பிரம்பும் விளங்கி ஓங்க - நான்கு ஸ்ரீ ஹஸ்தங்களிலும் சத்துருக்களைச் சமிக்கும் மழுவும் மான்கள்றும் மிகுந்த வெற்றிப்பாட்டை யுடைய சுரிகையும் பிரகாசிக்கின்ற பிரம்பும் விளங்கி மேலோங்கும் படியாக ; அரானுர் தம் அருள் அதனுல் பெற்றே நாளும் அபரபரமேசரன் என்று அறைய உண்டாய் - பரமேசரனுடைய அனுக்கிரகத்தினுலே எந் நாளும் சிவசாருப்யபத்தைப் பெற்று இரண்டாம் பரமேசரன்று பிரம விட்டுணுவாதிகளாற் சொல்லப்பெற்ற ; திரம் மேவு திரு நந்திதேவன் பொன் தாள் சிந்தையிலும் சிரத்தினிலும் சேர்த்தல் செய்வாம் . நிதத்தியத் துவத்தைப் பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீ நந்திகேசவர பகவானுடைய பிரகாசம் பொருந்திய சொதங்களை இதயத்திலும் சிரத்திலும் தரித்துக்கொள்வாம் என்றவாறு. (ஞ)

வாமதேவர் துதி

அ . கை : இது வாமதேவ மகரிஷியைத் துதிக்கின்றது .

6. அருளதனு னர்கிலுள்ளோ ரஜனத்து முய்ய
 வஞ்செசமுத்தை யறைந்தொருகா வவர்க ளைல்லாம்
 இருணிரயந் தனினின்று மேறச் செய்தோ
 னெந்தைசிவன் திருநாம வெழுத்தஞ் சுக்கும்

குருவெனவே பிரமாதி யோதப் பெற்ற
 கோமாணெஞ் சந்தான குரவ னா
 திருமருவு முனிவாம தேவன் பாதஞ்
 சிந்தையினுஞ் சிரமிதும் சேர்த்தல் செய்வாம்.

இ - ள : அருள் அதனால் நரகில் உள்ளோர் அனைத்தும் உய்ய அஞ்செழுத்தை அறைந்து ஒருகால் அவர்கள் எல்லாம் இருள் நிரயம் தனில் நின்றும் ஏறக்கொடுத்தோன் . சருவலோகங்களிலும் திருவுஸாப் புறஞ் செய்துவருங் காலத்தில் நரகத்திலே யாதனைப்படும் ஆண்மாக்களைக் கண்டு கிருபையினுலே அவர்களெல்லாரும் பிழைக்க ஒருகால் பஞ்சாக் கரத்தை உச்சரித்து அவர்களெல்லாரும் இருண்ட நரகங்களில் நின்றும் சிவலோகத்தை அடையக்கொடுத்த பரம கிருபானு; எந்தை சிவன் திரு நாம ஏழுத்து அஞ்சக்கும் குரு என பிரமாதி ஓதப்பெற்ற கோமான் . எமது சுவாமியான சிவனுடைய திருநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்துக்கு இருஷி யென்று பிரமாதிகளால் சிரசில் நேசித்துச்சொல்லப்பட்ட சுவாமி; எம் சந்தான குரவன் ஆன திரு மருவு முனி வாமதேவன் பாதம் சிந்தையினும் சிரமிதும் சேர்த்தல் செய்வாம் . எம்முடைய சதாசிவசந்தானத்துக்கு ஆதி குருவான ஞான ஜூகவரியத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற வாமதேவ மகரிஷியினுடைய ஸ்ரீபாதங்களை இதயத்திலும் சிரத்திலும் தரிப்பாம் எ . று. (க)

சைவாசாரிய சமயாசாரிய வணக்கம்

அ . கை : மேல் சைவத்தில் நாலாச்சிரமத்தில் ஆசாரியர்களையும் சமயாசாரியர்களையும் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

7.   துருவாச ரகத்தியர்ந்த கவுதமர்சொற் றதீசி
                 தூய்நெறியாற் சைவசம யக்குரவர் பதங்கள்
                 திரமாக வளத்தினிலுஞ் சிரத்தினிலுந் தரித்தே
                 சிவனருள்சேர் மதலையாய்த் திருவவதா ரஞ்செய்
                 கரவாத திருஞான சம்பந்தர் பதமும்
                 கண்மிதப்பாய் வந்தோர்தங் கழலினையுங் கருதி
                 அரஞ்சைத் தூதேவு மவர்பதமு மற்று
                 மரஞ்சுர்தம் மடியார்தம் மடிமஸரு நினைவாம்.

இ - ள : துருவாசர் அகத்தியர் நல் கவுதமர் சொல் ததீசி தூய்நெறியாம் சைவசமய குரவர் பதங்கள் - சுத்தமார்க்கமான சைவசமயத்தில் சன்னியாசம், வானப்பிரத்தம், கார்கத்தியம், பிரமசரியம் என்னும் இந்த நாலு ஆச்சிரமத்துக்கும் அடைவிலே துருவாசர், அகத்தியர், கவுதமர், ததீசி என்னும் பெயருடைய முதன்மை ஆசாரியர்களான இந்நால்வர் சிரபாதங்களையும்; தீரம் ஆக உளத்தினிலும் சிரத்தினிலும் தரித்து - திடமாக இதயத்திலும் சிரத்திலும் தரித்து; சிவன் அருள் சேர் மதலையாய்

திரு அவதாரம்செய் கரவாத திருஞான சம்பந்தர் பதமும் - சிவன் அனுக் கிரகத்தைத் திருமுலைப்பாலுண்டு பெற்ற சிறுபிள்ளையாய்த் திருவவதாரஞ் செய்த கபடமற்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய சீர்பாதங்களையும்; கல் மிதப்பாய் வந்தோர்தம் கழல் இணையும் கருதி - சைநராசா நம் மதத்தை விட்டுச் சிவசமயத்திற் புக்கார் என்னுங் கோபத்தால் அநேக வாதைகள் செய்து கல்லுடன் பிளைத்துச் சமுத்திரத்திலே போடச் சிவானுக்கிரகத்தால் அந்தக் கல்லே தெப்பாக மிதந்து கரையேறி வந்த அப்பர் தம்பிரானுர் இரண்டு சீர்பாதங்களையும் தியானித்து, அரானுரைத் தாது ஏவும் அவர் பதமும் மற்றும் அரானுர்தம் அடியார்தம் அடிமலரும் நினைவாம் - பரவைநாச்சியார் கிருகத்துக்குச் சிவைனத் தூதாக அனுப்பின சுந்தரப்பெருமான்நாயனுர் சீர்பாதங்களையும் மற்றுமுள்ள சிவனடியார்க ணுடைய சீர்பாதங்களையும் தியானம்பண்ணுவாம் எ - று. (எ)

குருவணக்கம்

அ - கை: மேல் பரமேஷ்டிகுரு, பரமகுரு, சொகுரு வந்தனங் கூறுகின்றது.

8. உத்தமமா மாரியதே யத்து நல்ல
வுயர்மறையோர் குலத்துதித்தே யணர்ந்தி யாவும்
சத்தியமாஞ் சைவத்துட சந்தி யாச
தாபதாரஞ் சதாசிவதே சிகனுர் தானும்
சித்திதருஞ் சிவநெறித்தே சிகனுர் தானுஞ்
சிரத்திருத்திச் சிவக்கொழுந்தா யெம்மை யாண்டு
முத்திதர வெழுந்தருஞங் கோமான் பாத
முடிமேல்வைத் துளத்திலென்று முன்னு வாமே.

இ - ள : உத்தமம் ஆம் ஆரிய தேயத்து நல்ல உயர் மறையோர் குலத்து உதித்து உணர்ந்து யாவும் - தேசங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமாயிருக் கின்ற இமவற்பருப்பதத்தற்கும் விந்தியத்துக்கும் நடுவுபட்ட 'ஆரியாவர்த்த புண்ணிய பூமி' என்று சொல்லப்பட்ட ஆரியதேசத்தில் உயர்ந்த பிரா மணர் வங்கிசத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து புராணம் இதிகாசம் வேதம் வேதாங்கங்கள் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்கள் மற்றுமுண்டான கலை ஞானங்கள் யாவையும் அறிந்து; சத்தியம் ஆம் சைவத்துள் சந்நியாச தாபதாரம் சதாசிவ தேசிகனுர் தானும் - மெய்யாசிருக்கின்ற வைதிக சைவ சந்நியாச தாபதாரன சதாசிவ ஆசாரியருடைய திருவடிகளையும்; சித்தி தரும் சிவதெறித் தேசிகனுர் தானும் சிரத்து இருத்தி - சிவஞானமாகிய சித்தியையும் எட்டுச் சித்திகளையும் கொடாதாநின்ற சிவதெறித் தேசிகனு ருடைய சீபாதங்களையும் சிரகிலே திரித்துக்கொண்டு; சிவக்கொழுந்தாய் எம்மை ஆண்டு முத்தி தர எழுந்தருஞம் கோமான் பாதம் முடி மேல்

வைத்து உள்த்தில் என்றும் முன்னுவாம் . அகண்டாகார சச்சிதானந்த மான பரமசிவனே எம்மை இரகவிப்பது நிமித்தமாகக் கிருதகாடின்னியம் போலச் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியரென்று எமக்கு மோகுங்கொடுக்க எழுந்தருளின சுவாமியடைய ஸ்ரீ பாதாரவிந்தங்களைச் சிரசிலே தரித்துக் கொண்டு எந்தானும் வேற்றப் பாவிப்பாம் எ - று .

(அ)

சொகுரு வணக்கம்

அ . கை : மேல் சொகுருவை விசேஷித்துத் துதிக்கின்றது .

9. ஜயமறப் பதிபசபா சத்தி னுண்மை

யடைவுணர்த்தி யடியேளைப் பொருளா தாக

மையஸ்செயு மாயைவிளை யாண வத்தின்

மயக்கறத்தன் பதமலரெஞ் சென்னி வைத்தே

துய்யையுளை யினிவிளைகள் சூழா வென்றே

சுத்தமுத்தி யளித்தசிவக் கொழுந்தோன் றுய்ய

செய்யமலர்ப் பதமிரண் டுஞ் சென்னி மீதுஞ்

சிந்தையினும் வைத்துக்கந்து சிறந்து வாழ்வாம்.

இ . கை : ஜயம் அற பதி பச பாசத்தின் உண்ணம் அடைவு உணர்த்தி அடியேளை பொருளாது ஆக மையஸ் செய்யும் மாயை விளை ஆணவத்தின் மயக்கு அற தன் பதமலர் எம் சென்னி வைத்து - தீவிரதர சத்தி நிபாதமு மில்லாமே ஒன்றுக்கும் பற்றுத என்கைக் கிருபா விசேஷித்தாலே ஒரு பொருளாகக்கொண்டு பதி பச பாச ரகசியத்தையுணர்த்தி, ஆண்ம ஸ்வரூப மில்லாத தேகேந்திரியாதிகளில் நாளென்று மயக்கத்தைப் பண்ணுவிக்கும் மாயையினுடையவும் இதாகித்ததாற் சுகதுக்கங்களை உண்டாக்கும் கன்மத்தி னுடையவும் ஆண்மாவின் ஞானக் கிரியா சத்திகளைத் தடுக்கும் ஆணவத்தி னுடையவும் மயக்கமானது போகத் தம்முடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை எமது சிரசில் வைத்து; துய்யை உளை இனி விளைகள் சூழா என்று சுத்த முத்தி அளித்த சிவக்கொழுந்தோன் துய்ய செய்ய மலர்ப்பதம் இரண்டும் சென்னி மீதும் சிந்தையினும் வைத்து உகந்து சிறந்து வாழ்வாம் - ஆணவாம் மாயை கண்மம் என்னும் மலத்திரயங்களில்லாத நித்திய வியாபக சித்துரூபமான சுத்த சைதன்னியம் உனது ஸ்வரூபம், உன்களை இனி ஆணவாதி அற்றிருக்கையால் பிராரத்தம் சஞ்சித ஆகாமியம்போலத் தீக்கை சிவபாவஜைகளால் நீங்காது, புசித்துத் தொலையவேண்டிய பிராரத்த கன்மபலம் புகிக்கும் பொழுது அளிச்சையாலாதல் பரேச்சையாலாதல் புசிப்பதன்றிச் சிவநூரான்ம விஷய இச்சைகளைப் பண்ணுது இப்படிப் பிராரத்தகன்ம போகத்தால் ஏறும் ஆகாமியமாய் வந்து சூழாது என்று சச்சிதானந்தாத்துவய பரிசூரண சிவானன்னியானுபவமான மோகுத்தைக் கொடுத்த ஆனந்த சூபியான சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியருடைய சிவநூரானமாகிய மணத்தையும் கருணையாகிய சூளிர்ச்சியையும் பரமானந்தமாகிய தேளையும் முத்தான்மாக்களாகிய

வண்டுகளையுமுடைய செந்தாமரை போன்ற நின்மல நூன ஸ்வரூப சத்தி சிவாகாரமான ஸ்ரீபாதங்கள் இரண்டையும் சிரசிலும் இதயத்திலுந்தரித்துக் கொண்டு சருவத்தீர் சிவதரிசனத்தாற் பரமானந்தத்தைப்பெற்று அகம்பிரம மென்னுஞ் சிறப்புடனே வாழ்வாம் எ - று. (க)

அவையடக்கம்

அ - கை : மேல் அவையடக்கம் கூறுகின்றது.

10. தந்தைதாய் தஞ்சிறுவர் மழலைச் சொல்லைத்
 தாழுகந்து கேட்டதனைப் பிறர்க்கு நன்றாச்
 சிந்தையார் வறும்படியாய்த் தெளியிக் கூறுஞ்
 செய்கைபோற் சிதானந்த மேனியான
 எந்தைதா வினைமறவா வியல்பி னேர்க
 ளௌம்புரரயை யுகந்துபிறர்க் கிசைப்ப ரென்றே
 பந்தமா திகளறியாச் சிறியே னுசைப்
 பகுதியாற் சைவநெறி பகர வூற்றேன்.

இ . ன் : தந்தை தாய் தம் சிறுவர் மழலை சொல்லை தாம் உகந்து கேட்டு அதனை பிறர்க்கு நன்றா சிந்தை ஆர்வு உறும்படியாய் தெளியிக் கூறும் செய்கை போல் - உலகத்திலே பிதாமாதாக்கள் தமது சிறுபிள்ளை மழலை வார்த்தையைச் சந்தோஷத்துடனே கேட்டு அதனைப் பிறர்க்கு நன்றாகச் சித்தம் சந்தோஷமாகும்படி நமது சிறுபிள்ளை இப்படிச் சொல்லு கிருஞ் என்று வியத்தமாகச் சொல்லுமாப்போல; சிதானந்த மேனியான எந்தை தாள்இனை மறவா இயல்பினேர்கள் எம் உரையை உகந்து பிறர்க்கு இசைப்பர் என்றே . நூனனந்தமே திருமேனியாகிய எம்முடைய சவாமி யான பரமசிவன் ஸ்ரீபாதங்களின்டையும் மறவாமாவிருக்கின்ற இயல்பை யுடைய சிவரூபானிகள் இசுகாத்திரத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷித்து முழுட்சுக் களுக்கு உபதேஷிப்பார்களென்று கொண்டு; பந்தம் ஆதிகள் அறியாச் சிறியேன் ஆசைப் பகுதியால் சைவநெறி பகரவுற்றேன் . இலக்கண இலக்கியங்களை அறியாத சிறியேன் ஆதரவு மிகுதியால் சைவமார்க்கத்தைச் சொல்லுகின்றேன் எ - று.

பந்தமென்ற பதத்துக்குப் பெயர் இலக்கணமாம். (ம)

அ - கை : மேலதற்கொரு புறன்டை.

11. குருசரண ரநுள்புரிந்த வாக்கு மெம்பாற்
 கூடுமலு பவந்தானு மாக மத்தே
 வருபொருஞும் பேதமற்றேர் வகையே யாக
 மதித்துரைத்த லாற்பொருட்பான் மருவா குற்றம்

தருவவுள வேற்குற்ற மெழுத்துடன் சொல் யாப்புத்
 தக்கவலங் காரத்திற் ரூன்னான நிறைவாம்
 பெருமையிட யோரிதனை யாய்ந்துபிழை தீர்த்தே
 பிறர்க்குரைப்பா ராணுஜன விதன்பொருளும் பெறவே.

இ - ள : குரு சரணர் அருள் புரிந்த வாக்கும் எம்பால் கூடும் அனுபவந்தானும் ஆகமத்தே வரு பொருளும் பேதம் அற்று ஓர் வகையே ஆக மதித்து உரைத்தலால் பொருட்பால் மருவா குற்றம் - குருசரணர் அருளிச் செய்த திருவாக்கும் எம்மிடத்தில் கூடிய அனுப்பித்தியும் சிவாகமத்திலுள்ள அருத்தமும் பேதமன்றியிலே ஜூகமத்தியம் பண்ணி விசாரித்துச் சொல்லுகையால் பொருளிற் குற்றங்கள் பொருந்தமாட்டா; தருவ உளவேல் குற்றம் எழுத்துடன் சொல் யாப்பு தக்க அலங்காரத்தில் தான் - இச்சாத்திரத்து எழுத்து சொல் யாப்பு அலங்காரம் என்னும் இவையிற்றுட் குற்றமேமில்லை, உண்டாயின்;

ஞானம் நிறைவாம் பெருமை உடையோர் இதனை ஆய்ந்து பிழை தீர்த்து பிறர்க்கு உரைப்பார் அருளினாலும் இதன் பொருளும் பெற - நிறைந்த ஞானத்தையிட்டை ஞாதாக்கள் இச்சாத்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துப் பிழைத்து திருட்சுக்களுக்குக் கிருபையால் இதன் அருத்தம் விளங்க அருளிச் செய்வார்கள் எ - று. (கக)

அ . ஈக : மேல் இச்சாத்திரம் ஓதும் அதிகாரியைக் கூறுகின்றது.

12. முன்னோடியருந் தவத்தினு வல்வறிவு விடாதே

முனோத்ததோர் சாங்குசித்தர் பிராகிருத ராகித்
 தன்னையுண ரார்க்கன்றி முத்தி யெய்துச்

சற்குருவை யடைந்தோதி யுணர்தல் செய்யும்
 அன்னனெறி வைநயிகர்க் காக வுன்னி

யருட்குருவி ராருளதனு ஸறிந்த வாறிங்
 குண்ணலுறுஞ் சிவநெந்திப்ர காச மென்றே

யுரைத்திடுவா மாகமத்தி னுட்பொருளி னாடே.

இ - ள : முன்னோடி அரும் தவத்தினால் அ அறிவு விடாதே முனோத்ததோர் சாங்குசித்தர் - முற்கண்ணத்தில் அரிய தவத்தால் முற்கண்மத்தறிவுடன் சனித்த சாங்குசித்தர்; பிராகிருதர் ஆகித் தன்னை உணரார்க்கு அன்றி - பிராகிருதரென்னும் தங்கள் கவருப்பதை அறியாமல் பிரகிருதி காரியமாகிய தேக்கே ஆன்மா என்றிருக்கும் பிராகிருதருக்குமல்லாமல்; முத்தி எய்தச் சற்குருவை அடைந்து ஓதி உணர்தல் செய்யும் அன்னனெறி வைநயிகர்க்கு ஆக உண்ணி அருட்குருவின் அருளினாலும் அறிந்த ஆறு இங்கு - மோட்சத்தை யடைவதற்காக ஞானுசாரியன் சன்னிதிப்பட்டுச் சாத்திரங்களைப் படித்தறியும்

வினாயசீலரான வைநயிகர்க்கு மோட்சம் வருவதுபொருட்டு அருளே திருமேனியாயுடைய எமது ஆசாரியர் கிருபையால் யாம் அறிந்தமாத்திரம்;

உள்ளனவும் சிவநெறிப் பிரகாசம் என்றே உரைத்திடுவாம் ஆக மத்தின் உட்பொருளின் ஊடே - விசாரிக்கப்படாந்திற சிவநெறிப்பிரகாசம் என்று பெயரை உடைய சாத்திரம் சிவாகமத்தில் உள்ள அருத்தத்துடன் சொல்லுவாம் எ - று.

சிவநெறிப்பிரகாசம் என்றுது சிவானுபவ மார்க்கத்தைப் பிரகாசிப் பிக்கையால் சிவநெறிப்பிரகாசம். அதன்றியும் சிவநெறிப்பிரகாசசிவாசாரியராகிய பரமங்குருவின் திருதாமத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (கங)

அ - கை : மேல் சாத்திரமுகத்திற் கூறவேண்டும் விடயம் பிரயோசனம் அதிகாரம் சம்பந்தம் என்னும் இந்நால்வகையும் கூறுகின்றது.

13. விடயமிதற் காவதுதான் பதிபசுபா சத்தின்
 விதியணர்த்த ஸாகியிடு மேற்பயன்றுன் முத்தி
 அடைவதுவா மதிகாரி யாரென்னின் முன்னே
 அறைந்தனம்வை நயிகரென வவரே யாகும்
 தொடையுடைய சம்பந்த மேதிங் கென்னிற்
 சொலற்குரிய பொருளுமதன் சொலவு மாகும்
 மடையுடைநீர் போற்சிவன்பா ஸன்பு வைத்த
 மதியுடையோர்க் கிவையுரைக்கும் வாய்மை தானே.

இ - ள : விடயம் இதற்கு ஆவது தான் பதி பச பாசத்தின் விதி உணர்த்தல் ஆகி இடும் - இச்சாத்திரத்துக்கு விடயமாவது ஏதென்னில் பதி பச பாசக்கிரமத்தை அறிவிக்கிறதாய் நிற்கும்; மேல் பயன்தான் முத்தி அடைவது ஆம் - மேற் பிரயோசனமாவது மோட்சத்தைப் பொருந்துவதாகும்;

அதிகாரி யார் என்னில் முன்னே அறைந்தனம் வைநயிகர் என அவரே ஆகும் - இச்சாத்திரம் ஓதுதற்கு அதிகாரி யாரென்னில் முன்சொன் ஞேரும் வைநயிகரென்று, அவரேயாகும்; தொடையுடைய சம்பந்தம் ஏது இங்கு என்னில் சொலற்குரிய பொருளும் அதன் சொலவும் ஆகும் - தொடர்ச்சியை உடைத்தாயிருக்கிற சம்பந்தம் ஏதென்றால் இச்சாத்திரத்திற் சொல்லவரித்தாயிருக்கிற திரிபதார்த்தமும் திரிபதார்த்தத்தைச் சொல்லும் சொலவுமாகும்; மடை உடை நீர்போல் சிவன்பால் அன்புவைத்த மதி உடையோர்க்கு இவை உரைக்கும் வாய்மை தானே - அகினாயுடைந்த சலம்போல மிகவும் சிவனிடத்தில் நேசத்தையுடைய புத்திமான்களுக்கு இந்நால்வகையும் போதிக்கும் கூபாவமாம் எ - று. (கங)

அ - கை : மேல் தன்மார்த்த காம மோட்சம் என்ற நால்வகைப் புருடார்த்தத்தில் மோட்சஞ்சொல்லுவது நிமித்தமாகத் தன்மமுதலான வைகளைத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

14. தருமமுடன் பொருள்காம முத்தி யென்று
 சதுவிதமாம் பயனுயிர்க் டங்கட் கிங்ஙன்
 மருவியிடுமதிற்றரும் மறையி ணீதி
 வன்னாத்தோர் நால்வோரும் வழுவி ஸாதே
 பரிவினெடும் புரிந்துபர தருமஞ் செய்யாப்
 பான்மையோர் பரகதியை யடைவர் நன்றாய்
 ஒருவியினோர் தமக்குரிய தருமந் தன்னை
 யுற்றிவெர் தீவினையென் றுரைக்கு நூலே.

இ . ன் : இங்ஙன் உயிர்கள் தங்கட்கு தருமமுடன் பொருள் காமம் முத்தி என்று சதுவிதமாம் பயன் . இவ்விடத்து ஆன்மாக்களுக்குத் தருமத் துடன் அருத்தம் காமம் மோட்சம் என்று நால்வகையாகப் பிரயோசனம்; மருவியிடும் அதில் தருமம் மறையின் நீதி வன்னாத்தோர் நால்வோரும் வழுவிலாதே பரிவினெடும் புரிந்து பரதன்மம் செய்யாப் பான்மையோர் பரகதியை அடைவர் நன்றாய் . பொருந்தியிடும் நால்வகைப் பிரயோசனங்களில் முந்தத் தருமமாவது வேதத்தில் சொன்னபடி பிராமணர் அரையர் வைசியர் குத்திரர் என்னும் நாலுவகை வன்ன த்தவர்களும் தப்பாமல் தங்கள் தங்கள் வன்னுச்சிரமத்துக்குச் சொன்ன தருமத்தைச் செய்து ஒரு வன்னுச்சிரமத்தவர்க்குச் சொன்ன தருமத்தைப் பின்னையொரு வன்னுச்சிரமத்தவர்கள் செய்யாமலிருக்கிற பெருமை உடையோர் நல்ல கத்தியாய்த் தன்மபலமான சுவர்க்கத்தையடைவர்; தமக்கு உள் தருமந்தன்னை ஒருவியினோர் தீவினை உற்றிடுவர் என்று உரைக்கும் நூல் - தங்களுக்கு உரிய தருமத்தை வழு வினேர்கள் நரகத்தில் துக்கங்களைப் பொருந்துவார்கள் என்று சாத்திரிங்கள் சொல்லும் ஏ - று.

ஏகாரம் ஈற்றசை,

இந்தத் தன்மத்தின் விரிவு “தருமமிரு விதமாகும்” [106] என்னும் விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

(கச)

அ . கை : மேல் பொருட்பால் காமப்பால்களைக் கூறுகின்றது.

15. பரபொருளுக் காசையுற வின்றித் தத்தம்
 பான்மையினுற் பொருடேடிப் பகிர்ந்தா ருகக்
 கரவறவே தென்புலத்தோ ராதி நாலு
 கணத்தவர்க்குங் கொடுத்திருபால் கைக்கொண் டேதன்

மரபிலுளோ ருடனருந்தல் பொருளாங் காம
 மகப்பெறுதற் பொருட்டாய்த்தாங் வனிதை யோடு
 புரவறவே கூடிடுத் லல்லா ரோடு
 பொருந்திடுதல் பாவமாம் புகலுங் காலே.

இ - ள் : பரபொருளுக்கு ஆசை உறல் இன்றி தம் தம் யான்மையினால் பொருள் தேடி - பரதிரவியங்களுக்கு ஆசைப்படாமல் தங்கள் தங்கள் வன் எத்துக்கு வேதசிவாகமங்களிற் சொன்னாழுறையில் திரவியந் தேடி;

பிராமணர் முதலானேர் திரவியம் தேடும்படியாவது; பிராமணருக்கு அத்தியனம் பண்ணுவிக்கை, தானம் வாங்குதல் முதலாயினவாம்; அரையர்க்கு உயுத்தத்திற் சத்துருக்களைச் சமித்துத் தம் தேசத்துச் சனங்களை இரட்சித்து ஆறிலொரு கடமைகொண்டு தம்மைப்போல யாகை குதிரை காலாட்களை இரட்சிப்பது; வைசியர்க்குப் பரிசிட்டுப் பொய் சொல்லாமல் செட்டுப்பண்ணியிப் பக்களை இரட்சிப்பது; சூத்திரர்க்கு எல்லாவருணர்க்கும் உயகரித்துப் பெறும் வேதனம்.

பகிர்ந்து ஆறு ஆக கரவு அறவே தென்புலத்தோர் ஆதி நாலு கணத்தவர்க்கும் கொடுத்து இருபால் கைக்கொண்டே தன் மரபிலுளோ ருடன் அருந்தல் பொருளாம் - இம்முறையிற்றேடிய திரவியத்தை ஆறு யங்கிட்டுத் தென்புலத்தோர் முதலாயிய நால்வர்க்கும் குற்றமற நாலுபங்கு கொடுத்து நின்ற இரண்டு பங்குகொண்டு தமது சுற்றத்துடன் கூடப் புசிப்பது அருத்தமென்னும் பிரயோசனம்; காமம் மகப்பெறுதல் பொருட்டாய்த் தன் வனிதையோடு புரவு அறவே கூடிடுதல் அல்லாரோடு பொருந்திடுதல் பாவம் ஆம் புகலுங்கால் - காமமாவது புத்திரீனிப் பெறுதல் நிமித்தமாக அக்கினி சாட்சியாகக் கவியானாம் பண்ணின தனது மஜீவியுடன் குற்றமறப்பொருந்துதல், பரஸ்தீரியுடன் பொருந்துதல் பாவமென்று சாத்திரங்கள் சொல்லும் எ - று.

(கடு)

அ . கை : மேல் நாலாம் புருஷார்த்தமான மோட்சங்கூறுகின்றது.

16. மாயையுட னிருவினையு நீங்கா ஞான
 மறைப்பான வாணவமா மாசு தானும்.
 தூயையாம் பராசத்தி தன்னு னீங்ககச்
 சுத்தமாய் நித்தமாய்ச் சுகமாய் ஞான
 ஞேயமாய்ப் பிரிவிலதா யேக மான
 நிமலசிவத் துடனுதல் முத்தி முத்திக்
 காயவேண் டிடும்பொருள்கள் மூன்றே யாகு
 மவையுரைக்கிற் பதிபசுபா சங்க எாமே.

இ . ள : மாண்யமுடன் இரு வினையும் நீங்கா ஞான மறைப்பான ஆணவமாம் மாசதானும் தூயையாம் பராசத்தி தன்னுல் நீங்க - சத்தா சுத்தமாயையுடன் புண்ணியபாபாத்மகமாய் இரண்டான கன்மழும் அழுக்கா யிருக்கின்ற ஆணவமலழும் பரிசுத்தையாயிருக்கிற பராசத்தியால் நீங்க:

சுத்தமாய் நித்தமாய் சுகமாய் நூன ஞேயமாய் பிரிவிலதாய் ஏகமான நிமல சிவத்துடன் ஆதல் முத்தி - பரிசுத்தமாய் அழிவற்றதாய்ச் சுகஞபமாய் வேறை நின்று ஞானத்தால் அறியப்படுமதாய்ப் பிரிவற்று ஒன்றுயிருக்கிற நின்மல சிவத்துடன் வேறை நிற்பது மோட்சம்; முத்திக்கு ஆய வேண்டிடும் பொருள்கள் மூன்றே ஆகும் அதை உரைக்கில் பதி பசு பாசங்கள் ஆம் - மோட்சத்துக்கு அறியவேண்டிடும் பொருள்கள் மூன்று, அவைகளைச் சொல்லின் பதி பசு பாசங்களாம் எ - று. (ககு)

அ - கை : மேல் பிரமானுதீனமாயிருக்கும் பிரமேயமென்பது கூறு கின்றது.

17. எப்பொருட்கு மிலக்கணங்கள் பிரமா ணங்க
எலிலையே விசையாதென் நியம்ப ஸாலே
முப்பொருட்கு மிலக்கணங்கள் பிரமா ணங்கள்
மொழிந்திடுவா முத்தேச மிலக்க ணங்கின்
தப்பறவே சோதித்த லென்று மூன்றூந்
தவறிலாப் பிரமாணந் தானு நன்றுய்
அப்பொருள்க ளைாத்தினுக்கும் பொதுச்சிறப்ப தென்றே
யாய்ப்பிரிய மிலக்கணங்க விருவகையா மவைதாம்.

இ . ள : எப்பொருட்கும் இலக்கணங்கள் பிரமாணங்கள் இல்லையேல் இசையாது என்று இயம்பலால் முப்பொருட்கும் இலக்கணங்கள் பிரமாணங்கள் மொழிந்திடுவாம் - உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருட்கும் இலக்கணமும் அளவையும் இல்லாதிருக்கில் அந்தப் பொருளே சித்தியாதென்னும் நியாயத்தால் பதி பசு பாசம் என்றும் மூன்று பொருட்கும் இலக்கணத்தையும் அளவையினையும் சொல்லுவாம்; உத்தேசம் இலக்கணம் பின் தப்பு அறவே சோதித்தல் என்று மூன்றும் - உத்தேசம் இலக்கணம் பரீக்ஷை என்று மூன்றாகும்;

தவறு இலா பிரமாணந்தானும் நன்றுய் - குற்றமற்றிருக்கிற பிரமாணந்தானும் நன்றாக; அப்பொருள்கள் அளைத்தினுக்கும் பொது சிறப்பு என்றேயாம் பிரியும் இலக்கணங்கள் இருவகையாம் அவைதாம் - அந்தப் பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் பொதுவென்றும் சிறப்பென்றுமாகிப் பிரிந்த இலக்கணங்கள் இரண்டாம் எ - று. (கள)

அ - கை : மேல் இலக்கணத்தின் சொருபம் கூறுகின்றது.

18. தன்னியல்பும் பொதுவுமென விரண்ட தாகச்

சாற்றுமிலக் கணந்தான்றன் னியல்பைக் கூறில்
அன்னியமாஞ் சாதியையுந் தற்சாதி யதுவு

மகன்றதோர் குறியுள்தா யறைத ஸாகும்

மன்னியிட வன்னியசா தியைத்தவிர்ந்த குறிகள்

மருவியிடுந் தற்சாதி யளைத்தினுக்கும் வாய்க்க
உன்னியிடரத் திடுவதுவே பொதுவு தாகு

முணரிவிலை யெப்பொருட்கு முள்ள வரமே.

இ - ன் : தன் இயல்பும் பொதுவும் என இரண்டதாகச் சாற்றும் இலக்கணந்தான் தன் இயல்பைக்கூறில் . தனக்கே இயல்பான அசாதாரண மென்றும் எல்லார்க்கும் பொதுவான சாதாரணமென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும் இலக்கணந்தான். அவற்றில் அசாதாரண இலக்கணத்தைச் சொல்லில்; அன்னியமாம் சாதியையும் தன்சாதியதுவும் அகன்றது ஓர் குறி உள்தாய் அறைதலாகும் - தனக்கு அன்னியமாகிய சாதியையும் தன் சாதி யையும் விட்டிருக்கின்ற அடையாளத்தையுடையதாகச் சொல்லுதலாம்;

இதற்கு உதாரணம்: பகவுக்குச் சாதாரண இலக்கணம் நாலு காலும், வாலும், குட்டேறும், குளம்பும், அண்ணாரும், கொம்பும் முதலானவைகள்; மோழை, நாரை, புள்ளி, கூழைவாலன் முதலானவை பக்களுக்கு அன்னிய சாதியாகிய குதிரை எருமை மரை முதலானவைகளுக்குமில்லாமல் தன் சாதி யாகிய பக்களைல்லாவற்றுக்குமில்லாமலிருக்கையால் அன்னிய சாதியையும் தன் சாதியையும் அகன்றிருக்கிறது அசாதாரணவிலக்கணம்.

மன்னியிட அன்னிய சாதியைத் தவிர்ந்த குறிகள் மருவியிடும் தன் சாதி அளைத்தினுக்கும் வாய்க்க உன்னி உறைத்திடுவது பொதுவது ஆகும் - பொருந்தியிட வேளேரூ சாதிக்கில்லாத அடையாளங்கள் பொருந்தியிடுந் தன் சாதியிலே உள்ள எல்லாவற்றுக்கும் உண்டாயிருக்க விசாரித்துச் சொல்லுவது பொதுவிலக்கணமாம்;

இதற்கு உதாரணம்: பகவுக்குப் பொதுவிலக்கணம் நாலு காலும், வாலும், அண்ணாரும், கொம்பும், குட்டேறும், குளம்பும் முதலானவற்றை உடைத்தாயிருக்கை.

உணரில் இவை எப்பொருட்கும் உள்ளவாம் - விசாரிக்குமிடத்து இவை உலகத்திலுள்ள பொருள்களுக்கெல்லாம் உள்ளனவாம். இப்படிப்பதி பச பாசம் என்றும் பொருள்கட்கு வருந்தோறும் கண்டுகொள்க என்றவாறு.

(கஅ)

அ - கை : மேல் உத்தேச இலக்கண பரிசோதனை இலக்கணம் கூறுகின்றது.

19. உத்தேசம் வத்துவின்பேருரைத்த ஸாகு
 மொன்றுகுறையாதுரைத்த துள்ள தெல்லாம்
 சித்தமுரமாயன்னியத்தி லில்லையாகத்
 தெரிப்பதிலக்கணஞ்சோதித் திடுத ரூன்மேல்
 வத்துவா மிலக்கியத்தேயிலக்கணங்கள்
 வாய்த்திடுதல் வாயாதல் மதித்து ஸாகும்
 இத்தகையா விவையுள்ளா மென்றே நன்று
 வேதுமுத வியம்பல்பிர மாண மீதே.

இ - ள் : உத்தேசம் வத்துவின் பேர் உரைத்தல் ஆகும் - உத்தேச மாவது பொருளுடைய பேரைச்சொல்லுவது; ஒன்று குறையாது உரைத்தது உள்ளது எல்லாம் சித்தமுரமாய் அன்னியத்தில் இல்லையாகத் தெரிப்பது இலக்கணம் - ஒன்று குறையாமல் சொல்லப்பட்ட குறிக்களைல்லாம் உண்டாய்ப்பின்னை ஒன்றுக்கும் அந்தக் குறிக்களில்லாமல் விளக்குவது இலக்கண மென்றுசொல்லப்படும்; சோதித்திடுதல்தான் மேல் வத்துவாம் இலக்கியத்தே இலக்கணங்கள் வாய்த்திடுதல் வாயாதல் மதித்தல் ஆகும் - மேல் பரிசோத யாவது தான் வத்துவாக நிற்கிற இலக்கணத்தை உடையதிலே இந்த இலக்கணம் பொருந்துமோ பொருந்தாதோ என்று விசாரிப்பது; இத்தகையால் இவை உள்வாம் என்று நன்று ஏது முதல் இயம்பல் பிரமாணம் கடே - இந்தப் பிரகாரத்தால் இந்த வத்துக்கள் உண்டாகவேண்டுமென்று நன்றாக ஏது பக்க சாத்தியங்களுடனே சொல்லுதல் பிரமாணமென்றும் இது எ - று.

அ - கை : மேல் சைவசித்தாந்தத்துக்குப் பிரமாணம் சிற்சத்தி யென்பது கூறுகின்றது.

20. ஜயமுடன் நிரிவின்றி முன்னினைவு மின்றி
 ஜம்பொறிபோ லொன்றேயறித வின்றி
 மையலறு காட்சியனு மாணமுறை முன்றின்
 வகையனைத்தும் வியாத்தியாய் மதிப்ப தாகிப்
 பொய்யதுவாய் ஞேயாராம் பொருள்களின்ற ரூகிப்
 புந்திக்கு மேலான போத மாகிச்
 செய்யசிவ சத்திதுணை யாய்விளங்குஞ் சீவ
 சிற்சத்தி பிரமாண மெனத்தெரிப்பர் தெரிந்தோர்.

இ - ள் : ஜயமுடன் திரிவு இன்றி முன் நினைவும் இன்றி ஜம்பொறி போல் ஒன்று ஒன்றே அறிதல் இன்றி - இதுவோ அதுவோ என்னுஞ் சந்தேகமும் ஒன்றனை ஒன்றாகக் காணும் பிராந்தியும் முன் அனுபவித்ததை

நிலைப்பதும் இல்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களைப்போல் ஓவ்வொரு விஷயங்களையே அறிகிறதல்லாமல்; மையன் அறு காட்சி அனுமானம் உரை மூன்றின் வகை அலைத்தும் வியாத்தியாய் மாநிப்பதாகி - குற்றமற்றிருக்கும் பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகமம் என்னும் மூன்று பிரமாணா பேதங்களிலெல்லாம் வியாபித்து விசாரிப்பதாகி; பொய்யதுவாய் ஞேயமாம் பொருள்களில் இன்றுகி - அசத்தியமாய் அறியப்படுவனவாகிய வத்துக்களில் இல்லாததாய்; புந்திக்கு மேலான போதமாகி - புந்தித்தத்துவத்துக்கு மேற்பட்ட அறிவாய்; செய்ய விவரத்தி துணையாய் விளங்கும் சீவுசிற்கத்தி பிரமாணாம் எனத் தெரிப்பர் தெரிந்தோர் - சுத்தமாகிய ரிவசத்தி சகாயமாய்ப் பிரகாகியா நிற்கும் ஆன்மநூனசத்தி பிரமாணாமென்று சொல்லுவார்கள் சிவாகமத்தை அறிந்தோர் எ. ரு.

மேல் இதற்கு விதப்புரை வருமாறு :— ஜயமுடன் திரிவின்றி முன் நிலைவுமின்றி ..... விளங்குஞ் சீவு சிற்சத்தி பிரமாணாம் - ஜயந்திரிவு முன் னினைவன்றிழிலே யதார்த்தமாயிருக்கிற பிரமை பிரமாணாம். ஜயந்திரிவு முன் னினைவற்றிருக்கிற சிற்சத்தி பிரமாணாம் என்று அருளிச்செய்த ஆசாரியர் திருவுன்னக்கிடை,

வஸந்த ஹாதி விதிசூட்டுசூர விதுக்கூடாசீயூசுதே அக்க

என்னும் பவுட்கர வசனத்தை அனுசரித்தது. அந்தப் பவுட்கர வசனத்துக்குப் பொருள் சமுச்சயம் முதலானவை அற்றிருக்கிற புத்தி விருத்தி யுடையதென்று. இருதயம் அஸ்து சிற்சத்தி சமுச்சயம் முதலானவைக் னுடைய தாதான்மியமற்றிருக்கக்கூடியால் சமுச்சயம் முதலானவையற்ற சிற்சத்தி பிரமாணாமென்பது தேவையில்லை. சமுச்சயதி தாதான்மியமற்ற புத்திக்குச் சமுச்சயாதி தாதான்மியம் அற்ற புத்தி விருத்தியுடன் கூடின பிரமையே பிரமாணாமென்று சித்தம். இந்தப்படிக்கு அருத்தம் ஆசாரியர் * சிவஞான போத வியாக்கியானத்தில் அருளிச்செய்தது கண்டுகொள்க. இதனால் அந்த அந்த அநுத்தத்தில் மட்டிடப்பட்டிருக்கிற சிற்சத்தி அந்த அந்த அநுத்தத்திலே பிரமை என்றது. இது கடமென்கிற பொருளிலே சம்பந்தித்திருக்கிற கடத்தையுடைய (?) சிற்சத்தி அந்தக்கடமென்கிற பொருளிலே பிரமை, மெய்யாயிருக்கிற அறிவு; அதுவே பிரமாணம். பிரமிதி பிரமாணமென்னும் பாவசிற்பத்தியால் சித்தம்.

இப்படியாகிறபொழுது எந்தெரும் ஞானப்பிரகாசமாயிருக்கவேண்டுமென்றில், அப்படியன்று; காலா முதலானவைகளைக் கரணமாகவுடைய சிற்சத்திக்குக் கரணமில்லாதபோது மல ஆவரணத்தால் விஷயமாகப்பந்தமானது இல்லாமைக்கு ஒத்திருக்கக்கூடியால். புத்திவிருத்தியுண்டான காலத்திலே மல நிலிர்த்தியால் ஆவரணமற்ற விஷய சம்பந்தமுன்டாகக்கூடியால் எப்போதும்

* சிவஞானபோதம் - சிவாக்கிரபாடியம் 97.

விஷயம் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்பதில்லை. ஜம்பொந்தோல் ஓன்றென்றே அறிதலின்றி - நெயாயிகர் பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாணமென்று கரண விகற்பத்தால் பஞ்சேந்திரியங்களுமே பிரமாணம் என்பார்கள். ஆகையால் அதுவன்று என்றது. (உட)

அ - கை : மேல் சிற்சத்தி என்னும் பிரமாணத்துக்கு அபிவியத்தி யைப்பண்ணும் கரணங்களைக் கூறுகின்றது.

21. கூறிடுமிப் பிரமாணந் தனக்கபிவெஞ் சகமாய்க்

குறித்திடுவர் காண்டலனு மானவுரை தன்னை

வேறுமுவ மானமுதற் பலவுரைப்ப ரவைகள்

வேறல்ல விம்முன்றின் விரித்த ஸாகும்

மாற்லாக் காட்சிமுதன் மூவகைக்கு மிதனில்

வரும்பேத வகைகளுக்கு மருவுமிலக் கணங்கள்

தெறும்வகை சிவாகமத்தே யாங்கள்ட படியே

தெரித்திடுவாந் தொகையாகச் சிந்தத செய்தே.

இ.ங் : கூறிடும் இப்பிரமாணந்தனக்கு அபிவெஞ்சகமாய்க் குறித்திடுவர் காண்டல் அனுமான உரை தன்னை - சொல்லப்படாதின்ற சிற்சத்தி என்னும் பிரமாணத்துக்கு விளக்கத்தைப்பண்ணுகின்றதாக விசாரிப்பார்கள் பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகமம் என்னும் இம்முன்றையும்;

இதற்குப் பிரமாணம் * ஆகமத்திற் கண்டுகொள்க;

வேறும் உவமானமுதல் பல உரைப்பர் அவைகள் வேறல்ல இம் மூன்றின் விரித்தலாகும் - பல சமயிகள் இந்தப் பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகமம் என்னும் இம்முன்று பிரமாணமுமல்லாமல் உவமானமென்றும் அருத்தாபத்தி என்றும் அபாவமென்றும் பாரிசேடமென்றும் சம்பவமென்றும் ஜயதெமன்றும் தியல்பென்றும் திவை முதலாகப் பின்னையும் அநேக பிரமாணம் சொல்லுவார்கள், உவமானம் முதலான இந்தப் பிரமாணங்களைல்லாம் இந்தப் பிரத்தியட்ச முதலானமூன்றுபிரமாணங்களிலும் வேறல்ல; இந்த மூன்று பிரமாணங்களுடைய விரிவே; மாறு இலாக் காட்சி முதல் மூவகைக்கும் இதனில் வரும் பேத வகைகளுக்கும் மருவிய இலக்கணங்கள் தெறும் வகை சிவாகமத்து யாம் கண்டபடி தெரித்திடுவாம் தொகையாகச் சிந்ததசெய்து - குற்றமற்றிருக்கிற பிரத்தியட்சமுதலான மூன்று பிரமாணங்களுக்கும் இவற்றிலே வருகிற பேதவகைகளுக்கும் பொருந்திய இலக்கணங்கள் நன்றாக நிச்சயம்பெறச் சிவாகமத்திலே நாம் கண்டபடியிலே தொகையாகச் சொல்லுவாம் ஏ - று. (உக)

* புதுக்குறிச்சாராட்சு வஸரபூரேஞ்சுதி சாரத்தீர்

அ - கை : மேல் பிரத்தியட்சம் மூன்றுவகை என்பது கூறுகின்றது.

22. பொறியைந்தால் மாணதத்தால் விவித்தை கூடாப்
 போதத்தாற் காட்சியோர் மூன்றுக்கப் புகலும்
 செறியுமதி வனுமானம் பொருளாதனு லுரையாற்
 செப்பியிடு மிருவகைத்தாந் திகழுமா கமந்தான்
 அறியங்காற் றந்திரமு மந்திரமு மதன்மே
 உளிக்குமுப தேசமென மூவகைய தாகப்
 பிறியுமிவை யளைத்தினையும் விரிக்கிலவை பெருகும்
 பெற்றிமையாற் குவித்துரைப்பா மிதன்பொருளும் பெறுவே.

இ - ள் : பொறி ஜந்தால் மாணதத்தால் அவித்தை கூடா போதத் தால் காட்சி ஓர் மூன்றுக்கப் புகலும் - சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களினாலும் மனத்தினாலும் அஞ்ஞானமற்றிருக்கிற சிவஞானத்தினாலும் பிரத்தியட்சமானது மூன்று வகையாகப் பிரியும் என்று ஆகமங்கள் சொல்லும்;

இதற்குப் பிரமாணம் + பவுட்கரம்.

செறியும் அதில் அனுமானம் பொருளாதனுப் பூரையால் செப்பியிடும் இரு வகைத்தாம் - பிரமாணங்களுக்குள்ளே பொருந்திய அனுமானம் அருத்தானுமானம் என்றும் சுத்தானுமானம் என்றும் இரண்டு வகை அருத்தானுமானம் என்றும் சுத்தானுமானம் என்றும் இரண்டு வகையாகச் சொல்லப்படாதிற்கும்; திகழும் ஆகமந்தான் அறியங்கால் தந்திரமும் மந்திரமும் அதன்மேல் உளிக்கும் உபதேசம் என மூவகையதாகப் பிறியும் - பிரமாணத்திரயங்களில் சுதந்திரமாக விளங்காதின்ற ஆகமப்பிரமாணமானது தந்திரகலையென்றும் கருமகாண்டம் எனவும் யந்திரகலை என்னும் உபாசனாகாண்ட மெனவும் சிவஜீவர்களுடைய அத்துவித்தை உபதேசிக்கும் ஆளாகாண்டமெனவும் மூவகையாகப் பிரியாறிற்கும்; இவை அணைத்தினையும் விரிக்கில் அவை பெருகும் பெற்றிமையால் குவித்து உரைப்பாம் இதன் பொருளும் பெற - இவை எல்லாவற்றையும் விரிவாகச் சொல்லில் வித்தாரமாகும், அதனால் சொல்லிலே சங்கோசமாக அருத்தங்களில் அதிகமாகக்கொண்டு வித்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிற அருத்தங்கள் எல்லாம் இந்தச் சுருக்கத்திலே அடங்கக்கொல்லுவாம் எ - று. (ஏ)

ஆ - கை : முன்தொகுத்துக்கூறிய இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் மாணதப் பிரத்தியட்சம் சிற்பிரத்தியட்சமென்னும் மூன்றில் இந்திரியப்பிரத்தியட்சமாணதப் பிரத்தியட்சங்களுடைய சொந்தபம் கூறுகின்றது.

+ வள தஞ்சைப்பொவேகங் நிரவேகங் தவேவ வ |

சுந்தரனைவொவேகங்கி சிதிவியசிஷ்டுதே || அகா

23. கலையாதி யால்விளங்கு ரூவா மந்தக்
           கரணாத்தி னுடன்கூடக் காற்றுடனோ மாந்தான்
           நலமாரு நேத்திரத்தை யாதிபொறி யைந்தை
           நண்ணவவை யுருவாதி யாகியே நண்ணும்
           புலனுய பொருள்கைதெதே யையழுடன் திரிவும்
           பொருந்தாம ஸ்திரிலுக்காட்சியாப் புகல்வர்
           அலமாரும் பொறிவழியால் வந்தவிட யத்தை
           யகத்தினுள்ளே சிந்தித்த ஸாயிடுமா எதமே.

இ . ன் : கலையாதியால் விளங்கும் ரூனாம் அந்தக்கரணாத்தினுடன் கூடக் காற்றுடனே மனந்தான் நலம் ஆரும் நேத்திரத்தை ஆதி பொறி ஜூந்தை நண்ண - ஆணவ கேவலாவத்தையில் மைக்குழம்பினுள் மணி போலப் பிரகாரியாமலிருந்த ரூனாமானது சிவசத்தி பிரேரிதமான கலை வித்தை அராகம் முதலான ஈகவர தத்துவங்களினுல் விளங்காதின்ற ரூனா மாய்ச் சித்தம் முதலான அந்தக்கரணாங்களுடனே ஈடிப் பிராணுதி வாயுக் கஞ்டனேயுங்கூடி மனத்துடனே காசமற்றிருக்கிற கண் முதலான பஞ்சேந் திரியங்களைப் பொருந்த; அவை உரு ஆதி ஆகியே நண்ணும் புலனுய பொருள் அடைந்தே ஜூயழுடன் திரிவும் பொருந்தாமல் அறிதல் புறக் காட்சியாப் புகல்வர் - கண்முதலானவை சூபழுதலாகப் பொருந்தும்விஷயங்களாகிற பொருள்களைப் பொருந்தி ஜூயந்திரிபற அறிவது பாகியேந்திரியப் பிரத்தியட்சம் என்று சிவாகமத்தை அறிந்தோர்கள் சொல்லுவார்கள்;

இதற்குப் பிரமாணம் * பவுட்கரம்.

அலமாரும் பொறி வழியால் வந்த விடயத்தை அகத்தினுள்ளே சிந்தித்தல் ஆயிடும் மானதம் - அமைவு பெறுமலிருக்கிற பஞ்சேந்திரியங்களினுலும் அனுபவித்த விடயத்தை உள்ளே விசாரிப்பது மானதப் பிரத்தியட்சமாக நிற்கும் ஏ - று. (உங)

இதற்குப் பிரமாணம் † பவுட்கரம்.

* கூடுமெயிபஸாபேக்காம் வஸுா அராட்டாநிவூதிபே |

எட்டிபாபேக்கபா சாக்குா தக்கிலா பேரணாருவிக்கண்டு | அக்க

† கூடும்காணவஸாபேக்காம் வஸாபே மூடிபஜிபெந் தா ட |

சுத்திகாணவஸாபேக்காம் விதுகூத்துப்பூபஸங்கதி | அனமி

அ - கை : மேல் சிற்பிரத்தியட்சம் விஞ்ஞானப்பிரத்தியட்சமென்றும் சிவஞானப்பிரத்தியட்சமென்றும் இருவகைப்பட்டும் என்பது கூறுகின்றது.

24. புறக்கருவி தணை நீங்கி யுட்கருவி யான

புத்திமன மாங்காரம் பொருந்த வின்றிச்
சிறப்புடைய யோகத்தா லாணவத்தை நீங்கித
தீரிகாலத் தியல்புணர்தல் விஞ்ஞானக் காட்சி
அறப்பெரிய ஞான்த்தா லான்மாவுஞ் சிவனு
மனனியமாய் அனுபவத்தா ஸறிந்திடுத ஸதுவும்
துறப்பரிதாம் சிவஞானக் காட்சி யென்று
சொல்லிடுவர் சிவஞானத் தூய்மை யோரே.

இ - ள : புறக்கருவிதணை நீங்கி உட்கருவியான புத்தி மனம் ஆங்காரம் பொருந்தல் இன்றி - புறத்து இயற்கருவியான சோராத்திரம் முதலாகியவை களை விட்டு உட்கருவிகளான மனேஞுக்கார புத்திகளையும் கூடாமல் விட்டு; சிறப்பு உடைய யோகத்தால் ஆணவத்தை நீங்கித் தீரிகாலத்து இயல்பு உணர்தல் விஞ்ஞானக்காட்சி - சிறப்புடைய யோகாப்பியாசத்தால் ஆணவ மலத்தை நீங்கிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்றும் மூன்று காலத்திலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் ஏக்காலத்தில் அறிகிறது விஞ்ஞானப் பிரத்தியட்சம்; அறபெரிய ஞானத்தால் ஆன்மாவும் சிவனும் அனனியமாய் அனுபவத்தால் அறிந்திடுதல் அதுவும் துறப்பரிதாம் சிவஞானக் காட்சி என்று சொல்லிடுவர் சிவஞானத் தூய்மையோரே - மிகவும் பரிசூரணமான ஞானத்தால் ஆன்மசொருபழும் சிவசொருபழும் வேறற்றிருப்பதைச் சுவா னுயவத்தால் காண்பது ஒருக்காலும் விடுதற்கிதாயிருக்கிற சிவஞானப் பிரத்தியட்சம் என்று சொல்லாதிற்பர்கள் சிவஞானசுத்தராய் இருக்கின்ற ஞாதாக்கள் எ - று.

இதற்குச் சம்மதி * பவுட்கரம்.

(உ.ச)

அ - கை : மேல் ஜைந்திரிவுகளுடைய சொருபம் கூறுகின்றது.

25. இருபொருட்குச் சமமான குறியையொரு பொருளி
விசைந்திடக்கண் டிதுவெதுவோ வென்பதைய மாகும்
ஒருபொருளைக் கண்டதணை மற்றுருள் ரூக
எண்ணிடுத றிரிவாகு மொன்றிதெனக் காண்டல்

* தட்டுநிபாநவேகங்களு வஸ்ராயா தூதுவிடநபா |

விழுத்துரை எந்தபொலா ஆ பொ ஹி ஷாலாவிகோ இதீங் | அசுது

மருவியிடு நிருவிகற்பக் காட்சி யாரு
மற்றத்தீணப் பேராதி யால்மதித்தல் விகற்பந்
தருமுணர்வா மையமுடன் றிரிவு மின்றித்
தான் றிதல் குற்றமிலாக் காட்சி தாரோ.

இ.ங் : இரு பொருட்கு சமமான குறியை ஒரு பொருளில் இசைந் திட கண்டு இது எதுவோ என்பது ஜியம் ஆகும் . இரண்டு வத்து ஏக்குச் சரியாயிருக்கிற தன்மத்தை ஒரு வத்துவில் பொருந்தியிருக்கக் கண்டு இதுவோ அதுவோ என்பது ஜியம்;

இதற்கு உதாரணம் : கட்டைக்கும் புருஷனுக்கும் சரியாயிருக்கிற உயர்ந்திருக்கிற அடையாளத்தைக் கண்டு இது கட்டையோ புருஷனே என்று சங்கேதப்படிவெடு ஜியமென்று சொல்லப்படும்.

ஒரு பொருளை கண்டு அதனை மற்றெல்லாருக உண்ணிடுதல் திரிவு ஆகும். ஒரு வத்துவைக்கண்டு விசேஷ தரிசனமில்லாதிருக்கியால் பின்னையொருவத்துவாக விசாரிப்பது திரிவென்றும் விபரியயம்;

இதற்கு உதாரணம் : வினிந்திலென்னும் பொருளைக் கண்டு அடியிலிருக்கிற கறுப்பை முக்கோணமாயிருப்பதை யறியாமலிருக்கையால் வெள்ளிஎன்கிற பொருளாக விசாரிப்பது.

ஒன்று இது என காண்டல் மருவியிடும் நிருவிகற்பக்காட்சியாகும். ஒரு வத்து இது என்று சிறுமிளைகள் அறிவுபோலும் ஊழைகள் அறிவு போலும் பொருந்தப்படாதற்பது நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்சமாக; மற்று அதனை பேராதியால் மதித்தல் விகற்பந்தரும் உணர்வாம் - நிருவிகற்பமாக அறிந்த வத்துவைப் பேர் சாதி குணம் கண்மம் பொருள் என்னும் ஐந்து வகையால் விசாரித்து விகற்பித்து அறிவுது சவிகற்பப் பிரத்தியட்சம்; ஜயமுடன் தீரிவும் இன்றி தான் அறிதல் குற்றம் இலா காட்சிதான். இப்படி ஜயந்திரிபு அற அறிவுது குற்றமற்றிருக்கின்ற நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்சம் என்றவாறு.

இதற்குச் சம்மதி * படிட்கரம். இதற்கு விதப்புறை வருமாறு: † .....

* ஷ்டா முடி வெங்களேபா வூ-த்திஃ வெளிர் டாக்காராத்ரநாக |
விவாதுபோட்டத்துயாஜ்ஞாதமிதத்து-அவபுத்திவித்து : அசுரு
விகாலுபொராசு வஸா ஶதிரைகா வீவியசீ-யாதுதெ : அசுரு
வழூ-வஸா-அவபோது-வூ பு-வஹணம் நிரிகலுக்கு |
நாக்ஜாத்து-நாக்ஜாத்து-வை-யாவாத்து-தம் வஸவிகாலுக்கு : அசுரு
+ கிடைத்த பிரதிகளில் இப்பகுதி காணப்படவில்லை.

அ - கை : மேல் அனுமானப்பிரமாண சொருபம் கூறுகின்றது.

26. குறைவிலா வியாத்தியால் மறைபொருளைக் காண்டல் கூறியிடு மனுமான மிதன்பேதங் கூறில் மறைவான தருமிதலைத் தருமத்தால்தில் மதித்திடுதல் காரியத்தாற் காரணத்தையங்குன் திறனுகுங் காரணத்தாற் காரியத்தைத் தெரிதல் செப்பீடியிடு முவமானத் தாற்பொருளைத் தெரிதல் முறைதேரிற் பக்கநிகர் பக்கமலாப் பக்க மூன்றாகு மன்னுவய மாதியுமோர் மூன்றே.

இ - ண : ட குறைவிலா வியாத்தியால் மறைபொருளை காண்டல் கூறியிடும் அனுமானம் - குறைவற்று உபாதியற்ற சம்பந்தமென்னும் வியாத்தியால் மறைந்திருக்கிற பொருளை அறிவது அனுமானம்;

இதற்கு உதாரணம் : புகையினுடையவும் வன்னியினுடையவும் வன்னியியிட்டுப் புகையிராது என்னும் வியாத்தியால் புகையைக்கண்டு நெருப்பைக் காண்திருக்கவும் இந்த மஸை நெருப்பையுடையதென்று காண பது முதலானவை.

இதன் பேதம் கூறில் மறைவான தருமிதலைத் தருமத்தால் அறிதல் - தருமத்தால் தருமியை அறிகிறது என்னும் தருமாத்தருமியையறிவது தருமியனுமானம்;

இதற்கு உதாரணம் : உள்ளே குளிரென்னும் தருமத்தைக் கண்டு புறத்தில் பஸியென்று அறிவது.

மதித்திடுதல் காரியத்தால் காரணத்தை அங்குன் - தருமத்தால் தருமியை அறிந்தாற்மோலக காரியத்தால் காரணத்தை அறிவது காரியாத் காரணனுமானம்;

இதற்கு உதாரணம் : ஆற்றிற் கலங்கிச் சிவந்து மிகவும் அதிகமாய் வருகிற தண்ணீராகிய காரியத்தைக் கண்டு, குடவில் மழைபெய்தது என்னுங் காரணத்தை அறிவது இது முதலானவை.

திறனுகும் காரணத்தால் காரியத்தை தெரிதல் - உற்கிருஷ்டமாகிய காரணத்தினாலே காரியத்தை அறிவது காரணத்காரியானுமானம்;

இதற்கு உதாரணம் : கறுத்து மீன்னுடனே கூடியிருக்கிற மேகவியத்தியென்னும் காரணத்தைக் கண்டு இனிமேல் மழை பெய்யப்போகிறது என்னும் காரியத்தை அறிவது இது முதலானவை.

* சந்தாரைந்த ஒரு பொருளை பொருளை வெய்யக்கு | அங்கு

செப்பியிடும் உவமானத்தால் பொருளை தெரிதல் சொல்லப்படா நின்று உவமானத்தால் பொருளை நிச்சயிப்பது உவமானுமானம்;

இதற்கு உதாரணம்: நாட்டிலிருக்கிறவன் காட்டில் மரையைத் தேடிப் போக்கொழுது காட்டில் எப்பொழுதும் சஞ்சரிக்கிறவன் எதிர்ப்பட, அவனை மரை எப்படியிருக்கும் என்று கேட்க, உங்கள் நாட்டில் பசுவைப்போல இருக்கும் என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு நினைத்துக்கொண்டு சென்ற நாடன் காட்டில் மரையைக் கண்டு பசுவுக்கொத்தது மரை என்றறிவது முதலானவை.

முறை தேவில் பக்கம் நிகர்பக்கம் அலாப்பக்கம் மூன்று ஆரும் அன்னு வயம் ஆதியும் ஓர் மூன்று - இந்த அனுமானக்கிரமத்தை விசாரிக்கில் பக்கம் சபக்கம் விபக்கமென்று மூன்றையுமுடைத்தாய்க் *கேவலான்னுவமி, கேவல வெதிரேகி, அன்னுவயவெதிரேகி என்று மூவகையாம் எ - று.

† பக்கமாவது சந்தேகப்பட்டிருக்கிற சாத்திய தருமத்தை உடையது. இதற்கு உதாரணம்: இந்தப் பருவதம் வன்னியையுடையது என்பது, சந்தித்தமான வன்னி சாத்திய தருமத்தையுடைத்து ஆகையால் பருவதம் பக்கம்.

இனி, சபக்கமாவது நிச்சயிதமாயிருக்கிற சாத்திய தன்மத்தையுடைத்தாயிருப்பது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதம் வன்னியையுடையது புகை யுடைத்தாகையால் என்னும் அனுமானத்தில் அடுக்களை சபக்கம்; அடுக்களையில் புகையைக் கண்டபோதெல்லாம் வன்னியை நிச்சயமாகக் காண்கையால் அடுக்களை நிச்சயிக்கப்பட்ட வன்னி என்னும் சாத்தியத்தையுடைய சபக்கம்.

இனி, விபக்கமாவது நிச்சயித சாத்திய தன்மயிஸ்ஸாத்தை உடையது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதம் வன்னியையுடையது புகையையுடையதென்னும் அனுமானத்தில் வெதிரேக வியாத்தியாக யாதொன்று வன்னியை உடையதன்று அது புகையை உடையதுமன்று, நீர்மடுவைப்போல் என்னு மிடத்து விபக்க சாத்தியமாயிருக்கிற அங்கினி என்னும் தன்மமானது தண்ணீர் நிறைந்திருக்கிற மடுவில் ஒருக்காலுமில்லாதிருக்கையால் மடு விபக்கம், இன்னும் இப்படிக் கண்டுகொள்க.

* சந்தவுதிரெக்கி கேவலவுதிரெகி வ :

கேவலாதுவிராமிவெண குதெனை பரிமகூதெ || அஅஉ

† வாயுயரூப உதஃ வகூஃ வபகூதுதயாய்கா ||

தலையரோ விவகூஸ்ராக... || அஅச

* இனி, கேவலான்னுவயியாவது விபக்கமில்லாதிருக்கிற ஏது. இதற்கு உதாரணம்: காரியமாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சமும் ஒரு கர்த்தாவால் அதிட்டிக்கப்பட்டதாகல்வேண்டும், வத்து ஆகையால், குலாலனை அபேட் கிக்கிற மண்ணுண்டையாகிய காரியம்போல. இதற்குக் கர்த்தாவையன்றி யிலே ஒரு காரியமும் இல்லாதிருக்கையால் விபக்கமில்லை.

கேவல வெதிரேகியாவது சபக்கமங்கிலிலே இருக்கிற ஏது. எல்லாக் காரியமும் சத்தே பண்ணப்படுகையால் யாதொன்று சத்தன்று அது பண்ணப்படுகிறது மன்று, முயற்கொம்புபோல் என்னுமிடத்துச் சுகல காரியமும் பக்கமாகையால் சபக்கமில்லை.

அன்னுவயவெதிரேகியாவது பிரதிக்கினை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் என்றும் பஞ்சாவயவத்தோடும் கூடியிருக்கிற ஏது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதமானது வன்னியையுடையது, புகையையுடைத்தாகையால், அடுக்கிளபோல; யாதொன்று வன்னியையுடையதன்று அந்து புகையையுடையதுமன்று மடுவைப்போல் என்பது.

இந்த அன்னுவயவெதிரேகியனுமானத்துக்குப் + பக்க தன்மத்துவம் சபக்கேசத்துவம், விபக்காத்வியாவிருத்தி, அபாதிதவிஷயத்துவம், அசற் பிரதிபக்கத்துவம் என ஐந்துபூருமான்டு. பக்கதன்மத்துவமாவது பக்கத்தி விருக்கை: பருவதமாகிற பக்கத்தில் புகை இருக்கையால் பக்கதன்மத்துவமுண்டு. சபக்கேசத்துவமாவது சபக்கமாகிய அடுக்கிளையில் புகையிருக்கையால் சபக்கேசத்துவமுண்டு. விபக்காத்வியாவிருத்தியாவது விபக்கத்தி வில்லாமலிருக்கை; விபக்கமாகிய மடுவில் புகையில்லாமலிருக்கையால் விபக்காத்வியாவிருத்தியுண்டு. அபாதிதவிஷயத்துவமாவது துமாத்தால் வன்னியுண்டு என்கிறதற்குப் பின்னே ஒரு பிரமாணத்தால் உபாதியற்றிருக்கை. அசற்பிரதிபக்கத்துவமாவது சாத்தியமாகிய வன்னிக்கு விபரீதமாயிருக்கிறதைச் சாதிக்கத் தக்கதாக வேறே ஒரு ஏதுவற்றிருக்கை.

இதற்குச் சம்மதி பவுட்கரம்.

(ஏ.க)

* நிரிவகோட்டுப் பேரத்திலில்லவகாதலுயா வராஃ! அஅஞ்
வஸாதிரூபாலூய-அதிதாதிரூபா ரஸவதீ யயா!

கெ நாடுயழூவிதம் விவரம் காரூம் ஸுங்காதாவதஃ! அஅசு
யயா காலாமலவாபெக்கா இருதீதூதேஷாட்டுப் பாநஃ!

வகெவாத்துதெத காரூம் கிட்பளினாதவெஹத்தஃ! அஅஎ
சவாந்பாமிழும் தியதெ யராஸமஸஸபுஜவக

+ வகையாத்துவகேஷ வநு வாவுத்திரூ விபகநதஃ!

கவாபொாவதத்தீவகோ வாதிரோகா டபாதகஃ! அஅஞ்

அ - கை : இங்களும் கூறுகின்ற அனுமானம் சவார் த்தம், பரார் த்தம் என்று இருவகைப்படும் என்பதும் ஆகமப்பிரமாண இலக்கணமும் கூறுகின்றது.

27. சொல்லியிடு மனுமானந் தனக்கென்றும் பிறர்க்குச்

சொல்லுதலு மெனவிரண்டாந் தொகையிவைக எனைத்தும்
புஸ்லியிட வகையிவைக்குப் பொருள்விரித்துக் கொள்க

போற்றியிடு மாகமத்தி எலங்கணந்தான் புகலில்
எல்லையிலா வறிவுதொழி லனுக்கிரக ஞகி

யெவ்வுயிர்க்கு முயிராகி யிச்சைவெறுப் பின்றி
அல்லினுடன் பகலுமிலா வரனருள்வாக் கியங்க
எவ்வயறியில் வேதசிவா கமங்க ளாமே.

இ - ள : சொல்லியிடும் அனுமானம் தனக்கென்றும் பிறர்க்கு சொல்லுதலும் என இரண்டாம் தொகை - கீழ்ச் சொல்லிப்போந்த அனுமானமானது தான் அறியும்படி அடுக்கலை முதலானவற்றில் வியாப்தியைக் கிரகித்ததற்குப் பின்பு பருவதமதலானவற்றில் வியாப்தியையுடைய புகையைக்கண்டு வன்னியுண்டு என்று அனுமதிப்பது சவார்த்தானுமானமென்றும், * தான் புகையால் வன்னியை அனுபவித்துக்கொண்டு பரன் அறியத் தக்கதாகப் பிரதிக்கினை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் என்ற பஞ்சாவயவத்துடன் பிறர்க்குப் போதிக்கும் பரார்த்தானுமானமென்றும் இருவகைத்தாம்;

பஞ்சாவயவத்தில் பிரதிக்கினையாவது இஷ்டார்த்தத்தைச் சொல்லுவது; ஏதுவாவது சாத்தியத்துடன் வியாப்தியை உடைத்தாய்ப் பஞ்சமியந்தமாயிருக்கிற வசனம்; உதாரணமாவது திட்டாந்தத்தில் வியாப்தியுடன் கூடிமிருக்கிற ஏதுவை வியாத்தியையுடைத்தாகச் சொல்லுவது; உபநயமாவது திட்டாந்த பக்கங்களுக்கு வியாப்தியைப் பிரதரிசிப்பது; நிகமனமாவது மீளவும் பிரதிக்கினை ஏதுவுடன் நியமிப்பது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதம் வன்னியையுடையது, புகையையுடைத்தாகையால்; யாதொன்றுயாதொன்று புகையையுடையது, அது அது வன்னியையுடையது; அப்படியே இதுவும் புகையையுடையது ஆகையால் வன்னியையுடையதே.

* தவேஷம் வநூவப்பவம் பூத்திஜூ செஹதாரோவ வ || அங்கு
ஆரூஷாரூதோவநபாவெதோ நிஹிஶராவி வநூரீ ||

ஆடைாரூஷாத்தி பூத்திஜூ தா செஹதாவாதாவீதிஜீவி || அங்கு

ஆரூஷாரூதோ வீவியொருஷாக்கூ செஹதாவாதாத்தீர்க்கூரூதெக |

ஆரூஷாரூதாடெக்கூபா வாஷுபதுதோரோவநபொ ஸவேக | அங்கு

வ ஏ : பூத்திஜூபிசௌ நிஹிஶவாதூதெஹதாகஃ | அங்கு

இவைகள் அனைத்தும் புல்லியிட வகை இவைக்கு பொருள்விரித்துக் கொள்க - இப்பொழுது சொல்லிப்போந்தவைகளைல்லாம் வகை பொருந்தத் தக்கனவாகக் கீழ்க் கொல்லிப் போந்தவற்றிற்கு அருத்தம் வித்தாரமாக அறிந்துகொள்க; போற்றியிடும் ஆகமத்தின் இலக்கணந்தான் புகனில் - பிரமாணமென்று சொல்லப்படாதின்ற ஆகமத்தினுடைய இலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து; எல்லையிலூ அறிவு தொழில் அனுக்கிரகன் ஆகி எவ்வுயிர்க் கும் உயிராகி இச்சை வெறுப்பு இன்றி அல்லினுடன் பகலும் இலா அரன் அருள் வாக்கியங்கள் - சர்வஞ்ஞநுமாய்ச் சர்வர்த்தாவுமாய்ச் சர்வானுக் கிரகம் பண்ணுவானுமாய்ச் சர்வான்மாக்கஞக்கும் உயிருமாய் விருப்பு வெறுப்பு அற்றவனுமாய்க் கேவல சகலமற்றிருக்கிறவனுமாய்ப் பரமாத்தன மிருக்கிற சிவனுடைய அருள்பொருந்திய வாக்கியம்; அவை அறியில் வேத சிவாகமங்களாம் - சிவவாக்கியத்தை அறியுமிடத்து வேதங்களும் சிவாகமங்களுமாம் என்றவாறு.

இதற்குச் சம்மதி பவுட்கரம்.

(27)

அ - கை : மேல் அனுமானத்தின் குற்றமான ஏத்துவாபாச சொருபம் கூறுகின்றது.

28. அனுமாங்ந தாக்கடையுங் குற்ற முண்டிங்
கறையுங்கா ஸசித்தனுடன் விருத்தனை காந்தன்
பினுமுரைக்கு மனத்தியவ சாய னென்றும்
பேசியிடில் வாதிதமாம் விடய னென்றும்
மனுமேலும் விபரீதந் திட்டாந்த விரோத
மறுதலையோன் பழிக்கத்தா் ரேஞ்சியெனு மாறும்
எனுமிவற்றி னிலக்கணங்க ஞதாரணங்க ளைல்லா
மெணிவிரித்துப் பொருளுரைப்ப ரியல்பி ஞேரே.

இ - ன் : அனுமானம் தனக்கு அடையும் குற்றம் உண்டு இங்கு அறையுங்கால் அசித்தனுடன் விருத்தன் அணைகாந்தன் பின்னும் உரைக்கும் அனத்தியவசாயன் என்றும் பேசியிடில் வாதிதமாம் விடயன் என்றும் - அனுமானத்தின் குற்றம் அசித்தனென்றும் விருத்தனென்றும் அணைகாந்தன் என்றும் அனத்தியவசாயன் என்றும் பாத்தனியடன் என்றும் ஐந்து வகைப்படும்;

இவற்றுள் அசித்தனவது * ஏதுவுக்குப் பக்கதனம் மில்லாதிருக்கை; இந்த அசித்தனதான் சொருபாசித்தன் என்றும், பாகாசித்தன் என்றும், ஆசிரயாசித்தன் என்றும், விசேஷணங்கித்தன் என்றும், விசேஷியாசித்தன்

* வெதக்டுநாங்குமிஷ்ணாங்குது வெநாக்காநி ஶவாந்தி || அ அ அ

என்றும், உபயாசித்தன் என்றும், ஏத்துவஞ்சூரைசித்தன் என்றும், அநிகர ணஞ்சானுசித்தன் என்றும், அன்னியதாவித்தன் என்றும், வியாப்பியத்து வாசித்தன் என்றும் பத்துவகைப்படும். அவற்றுள் வியாப்பியத்துவாசித் தனும் இருவகைத்தாம்; இதில் ஒன்று வியாப்தியைக் கிரகிக்கிற பிரமாண மன்றியிலே இருக்கையாலும் சின்னையென்று உபாதியுண்டாயிருக்கையில் ஒன்றும், ஆக அசித்தன் பதினெடு பேதம்.

அவற்றுள் சொருபாசித்தனுக்கு உதாரணம்: கடாதிகள் பரமானு ருபமாகவேண்டும், அநித்தியமாகையால், பாஞ்சாத்திரிமத்தில் ஆன்மா வைப்போல என்கிற இடத்தில் (உபயவாதி சம்பந்தமாக) அநித்தியமாகிய கடத்தில் நித்தியமாயிருக்கையாலென்கிற ஏதுஸ்வருபம் சித்தியாமலிருக்கையால் சொருபாசித்தன்.

இனிப் பாகாசித்தனுவது சீவனும் தேகழும் அநித்தியமாகவேண்டும், காரியமாகையால், கடம்போல என்கிற இடத்தில் காரியமாகையால் என்கிற ஏதுவானது பக்கமாய்ப் பண்ணப்பட்ட சீவதேகங்களுக்குள்ளே சீவன் என்கிற பாகத்தில் சித்தியாமலிருக்கையால் பாகாசித்தன்.

இனி ஆசிரயாசித்தனுவது ஆகாயத்துத் தாமரைப்பூ வாசனையை உடையது, தாமரைப் பூவாகையால், ஓடையில் தாமரைப்பூப்போல என்கிற இடத்திலே ஆகாயத்திலே தாமரைப்பூவாகிற ஆசிரயம் அசித்தமாகையால் ஆசிரயாசித்தன்.

விசேஷங்குசித்தனுவது சத்தம் அநித்தியமாகவேண்டும், கண்ணுற் காணப்படும் குணமாகையால், ரூபம்போல என்னுமிடத்தில் கண்ணுல் காணப்படுமென்றும் விசேஷணாம் ஏதுவில்லாதபடியால் விசேஷங்குசித்தன்.

விசேஷமியாசித்தனுவது சத்தம் அநித்தியமாகவேண்டும், அப்பிரமேய மாய்த் தீரவியமாகையால், கடம்போல என்னுமிடத்தில் விசேஷமாயிருக்கிற தீரவியம் அசித்தமானபடியால் விசேஷமியாசித்தன்.

உபயாசித்தனுவது கடம் அநித்தியமாகவேண்டும், குணமாய் அதீந் திரியமாயிருக்கையால் என்னுமிடத்து ஏதுவில் குணமென்கிற விசேஷணமும் காணப்படாமலிருக்கும் என்னும் விசேஷமியமும் இரண்டுமில்லாமலிருக்கையால் உபயாசித்தன்.

சவிழிஃ பூங்களோ ஹெதோஃ வக்ஷவூதோநிஶபை |

நித்து தூஷணவோ ஹெதூநித்துவீஜிஃ ஷா-உவதஃ | அகை விசேஷங்களிசௌஷ்டுங்களூரவீஜா தத்தாத்திகா | அகை

ஏத்துவஞ்ஞானுசித்தனுவது தேவதத்தன் அநேகம் தனத்தையுடைய னுகவேண்டும், ஜூசுவரியத்துக்கேதுவான் அநிட்டத்தை உடையவனுகையால், எக்கியதத்தனைப்போல் என்னுமிடத்திலே அதிட்டத்தையுடையவன் என்கிற ஏது நம்மால் அறியப்போகாதாகையால் ஏத்துவஞ்ஞானுசித்தன்.

அதிகரணஞ்ஞானுசித்தனுவது இப்போது இந்த ஆகாயத்தில் பரமானுவானது திரியாரம்பகமாகவேண்டும், பரமானுவாகையால், கடாரம் பகப் பரமானுவைப்போல் என்னுமிடத்து ஆகாசாதிகரணமா யிருக்கின்ற ஏதுவுக்கு ஆசிரியமானமிருக்கிற பரமானுவை விஷ்ணுகிரித்துக்கொண்டு ஞானமற்றிருக்கையால் அதிகரணஞ்ஞானுசித்தன்.

அன்னியதராசித்தனுவது அதித்தியம் சத்தம், கிருதமாகையால், கடம் போல் என்னுமிடத்தில் அன்னியதரானமிருக்கிற மீமாஞ்சன் மதத்தில் கிருதகத்துவம் என்கிற ஏது அசித்தமாகையால் அன்னியதராசித்தன் என்கிற ஏத்துவாபாசன்.

வியாப்பியத்துவாசித்தனுவது சர்வமும் கூடணிகமாகவேண்டும், அசத்தாகையால், நீர்க்குமிழிபோல் என்னுமிடத்து அசத்துவம் என்கிற ஏதுவுக்கும் கூடணிகம் என்கிற சாத்தியத்திற்கும் வியாப்தியைக் கிரகிக்கப்பிரமாணமற்றிருக்கையால் வியாப்பியத்துவாசித்தன்.

ஓளபாதிக வியாப்பியத்துவாசித்தனுவது கருப்பத்திலே இருக்கிற பிள்ளை கறுப்பனுகைவேண்டும், மித்திரையின்பிள்ளை ஆகையால், மித்திரை என்கிறவனுடைய பூர்வத்திற் பிள்ளையைப்போல என்னுமிடத்துக் கறுப்பாகவேண்டும் என்று சாதிக்குமிடத்தில் சாகம் முதலான ஆகாரபரினும் உபாதியாமிருக்கையால் ஓளபாதிகவியாப்பியத்துவாசித்தன். ஆக அசித்தன் பதினெண்று.

மேல் * விருத்தவேத்துவாபாசனுவது சாத்திய விபரீத வியாப்தனு யிருக்கிற ஏது, சாதன விபரீத வியாப்தனுமிருக்கிற ஏது என இரண்டு. அவற்றுள், சாத்தியவிபரீதவியாப்தனுவது சத்தம் அநித்தியமாகவேண்டும், காரியமாகையால், ஆகாசம்போல் என்னுமிடத்துக் காரியத்துவம் என்கிற ஏதுவானது தன்னுடைய சாத்தியமான நித்தியமாமிருக்கிறதற்கு விபரீதமான அநித்தியமாமிருக்கிறதனுடே வியாப்தமாகையால் சாத்திய விபரீதமென்னும் ஏத்துவாபாசன்.

சாதனவிபரீதவியாப்தனுவது மனம் அநித்தியமாகவேண்டும், சேதனமாகையால், ஆன்மாவைப்போல் என்னுமிடத்து அனித்தியத்துவமானது சாதனமான சேதனத்துவத்துக்கு விபரீதமான அசேதனத்துடன் வியாப்தமாகையால் சாதனவிபரீதவியாப்தன்.

* வாரைதோ விராழ்ஷூங் ஹெதாஃப் வகுவிவகுவியோஃப் | அகல் துவாபகொங்வூங்வகொ ஹஸாநவழி நூதுவெஹதாதஃப் | அகலக்

இனி, * அணைகாந்திகளுவது வியபிசாரத்துடன் கூடின ஏது. அது தான் சாதாரணுணைகாந்திகள் என்றும், அசாதாரணுணைகாந்திகள் என்றும் இருவகைத்தாம். அவற்றுள், சாதாரணுணைகாந்திகளுவது பக்க சபக்க விபக்கங்களிலிருக்கிற ஏது. உதாரணம் : ஆன்மர நித்தியனுகவேண்டும், பிரமேயமாகையால், ஆகாசம் போல் என்னுமிடத்தில், பிரமேயமாகையால் என்னும் ஏது பக்கமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலும் சபக்கமாயிருக்கிற ஆகாயத்தினிடத்திலும் விபக்கமாயிருக்கிற கடத்தினிடத்திலும் இருக்கையால் சாதாரணுணைகாந்திகள்.

அசாதாரணுணைகாந்திகளுவது பக்கமாத்திரத்தி ஸிரா நின்ற ஏது. உதாரணம் : பூமியனது நித்தியமாகவேண்டும், கந்தத்தையுடைத்தாகையால் என்னுமிடத்திலே கந்தத்தையுடைத்தாகையால் என்ற ஏதுவானது சபக்கமாயிருக்கிற ஆகாசாதிகளினும் விபக்கமாயிருக்கிற சஸாதிகளினும் இல்லாமல் பக்கமாயிருக்கிற பூமியாத்திரத்திலிருக்கையால் அசாதாரணுணைகாந்திகள்.

ஏதுவிருக்க யோக்கியமல்லாத பக்கத்திலிருந்த ஏது அணைகாந்திகள் என்பது ஒருக்கும், பக்கமாத்திரத்திலிருக்கிற ஏது அணைகாந்திகள் என்பது எப்படி என்னில், ஏதுவிருக்க யோக்கியமல்லாத விபக்கத்திலிருக்கிற ஏது அணைகாந்திகளுக்கிறதுபோல இருக்க யோக்கியமான சபக்கத்திலிராமல் பக்கமாத்திரத்திலேயிருக்கிற ஏதுவும் வியபிசார ஏதுவே.

இனி, † அநத்தியவசிதனென்னும் ஏத்துவாபாசனுவது சாத்திய நிச்சயத்தைப் பண்ணுவிக்கமாட்டாத்திருக்கிற ஏது. இதற்கு உதாரணம் : விசவமரான துசந்ததமிருக்கும், வத்துவாகையால் என்னுமிடத்தில், வத்துவாகையாலென்கிற ஏது எப்பொழுதுமிருப்பதென்னும் தனது சாத்தியத்தை நிச்சயிக்க மாட்டாதாகையால் அநத்தியவசிதனென்னும் ஏத்துவாபாசன்.

மேல் ‡ பாதித் விஷயினென்னும் ஏத்துவாபாசனுவது பெலத்தை யடைய பிரமாணுந்தரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஏது. இதற்குக் காலாத்தியயாபத்திட்டனென்றும் பெயர். இது பரமதங்களாயிருக்கிற பிரமாண பேதத்தால்

* வகூலிதிருத்தபெய வாரீதோட்டெந்காத்திகோ லவெசு! அகை குதா நிதுஃ புடேபதாலிதுதெருநாவூதெதா லிஜாஃ! அகை குதா நிதுஃ புடேபதாலிதுதெருநாவூதெதா லிஜாஃ!

† வங்யாலுபுமொஜிக் வகூல வங்யாநாஸ்வங்யாவிக்! அகை வந்தாலு வரதெத லிஶம் வலூ-தாலிதாலுவூதாலு கி! அகை வந்தாலு வரதெத லிஶம் வலூ-தாலிதாலுவூதாலு கி!

‡ காலாத்தலூ வகூலூ வகூலூ லோநவிரோயத்! அகை நிராவாநார்க்கு விஶம் காராலீநாக்கத்துத்! அகை

பிரத்தியட்சபாதிதன் என்றும், அனுமானபாதிதன் என்றும், ஆகமபாதிதன் என்றும், அருத்தாபத்திபாதிதன் என்றும் பேதப்படும். அவற்றுள்:

பிரத்தியட்ச பாதிதனுவது அக்ஷினியானது உண்ணமுடையதன்றுக் வேண்டும், பதார்த்தமாகையால், கடம்போலென்னுமிடத்து அக்ஷினியானது உண்ணமாய்ப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுதலால் பிரத்தியட்ச பாதிதன்.

அனுமான பாதி தனுவது எல்லாக்காரியங்களும் உபாதானமில்லாதன, ஒரு காலத்திலே வருகையால் என்னுமிடத்துக் காரியமெல்லாம் உபாதானத்தையுடையனவாக அனுமானசித்தமாகையால் காரியம் நிருபாதானம் என்பது அனுமான பாதிதன்.

ஆகம பாதிதனுவது யாகமுதலானவைகள் சுவர்க்கசாதனமல்ல, கிரியை களாகையால், பிரபோசனமற்ற தன்னீரையடிப்பது முதலான கிரியையைப் போலென்னுமிடத்து 'யாகஞ் சுவர்க்கசாதனம்' என்றும் வேதத்தால் சுவர்க்கசாதனமன்று என்பது பாதக்கப்படுகையால் ஆகம பாதிதன்.

அருத்தாபத்தி பாதிதனுவது நூறு வருஷம் சீவித்திருக்கிற தேவதத்தானாவன் கிருகத்திலுமில்லை வெளியிலுமில்லை, பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படாதிருக்கையால் என்னுமிடத்துச் சோதிட சாத்திரத்தால் நூறு வருஷம் சீவித்திருக்கிறவன் உள்ளே இல்லாமலிருந்தால் புறத்திலிருப்பன் என்பது அருத்தாத் சித்தமாகையால் அருத்தாபத்தி பாதிதன், இவ்வைந்தும் ஏத்துவாபாசன்.

இதற்குச் சம்மதி படிட்கரம்.

மனு மேலும் விபரீதம் நிட்டாந்த விரோதம் மறுதலையோன் பழக்கத்தன் தோல்வி எனும் அறு எனும் இவற்றில் இலக்கணங்கள் உதாரணங்கள் எல்லாம் எண்ணி விரித்துப் பொருள் உறைப்பர் இயல்பினேர் - பொருந்தப்படாதிற்கிற விபரியயச்சொல்லென்றும் நிட்டாந்தாபாசனைன்றும் பிரதிவாதியாமிருக்கிறவன் தூஷிக்கத் தூஷணப்படும் நிக்கிரகத்தானமென்றும் குற்றங்கள் உண்டு; இவையிற்றிலுடைய இலக்கணப் பிரமாணங்களையெல்லாம் விசாரித்து வித்தாரமாக அருத்தஞ்செய்வார்கள் சுபாவசீஸ்ராமிருக்கிறவர்கள் எனு.

விபரீதச் சொல்லாவது அன்னுவய நிட்டாந்தத்துக்கும் வெதிரேக்திட்டாந்தத்துக்கும் வித்தியாசமாகச் சொல்லுகையென்றும், அன்னுவய வெதிரேக் வியாதத்திகளுக்கு வித்தியாசமாகச் சொல்லுகையென்றும், அன்னுவயவெதிரேக் வியாதத்திகளிலே சாத்திய சாதனங்களுக்கு வித்தியாசமாகச் சொல்லுகையென்றும், சாத்தியத்துக்குச் சாதனமாகச் சொல்லுகையென்றும் அன்னுவயானுமானத்தில் ஜந்துவகை. இப்படியே வெதிரேக் அனுமானத்திலும். உத்தி

விபரிதம் ஆகப் பத்துவகை. இவைகளுக்கு உதாரணம் : திட்டாந்த விபரியயோத்தியாவது பெரிசூ வஹிஶாநு மூலிவதூசு என்கிற அனுமானத்தில் எங்கெங்கே தூமம் அங்கங்கே வன்னி யுண்டென்று அன் னுவய வியாத்தியைச் சொல்லித் தன்னீர்மடுவைப்போலென்பது. அந்த அனுமானத்தினின்றே எங்கேயெங்கே வன்னி உள்ளது அங்கேயெங்கே புகையுள்ளது என்று வியாத்தியைச் சொல்லி அடுக்களையெப்போலென்பது வியாத்திவிபரியயம். அந்த அனுமானத்திலேதானே பருவதம் தூமவான் வன்னியையுடைத்து ஆகையால் அடுக்களையெப்பது சாத்திய சாதன விபரியயத்துக்குத் திட்டாந்தம். இதுவே சாத்திய விபரியயத்துக்கும் சாதன விபரியயத்துக்கும் திட்டாந்தம். வெதிரேக்கத்திலும் இப்படி ஜந்து விதம் கண்டுகொள்க.

திட்டாந்தம்போலிருந்து திட்டாந்தமாகாதது * திட்டாந்தாபாசன். அது எட்டு வகைப்படும். சாதனமிய திட்டாந்தத்துக்குச் சாத்தியவைகளியம், சாதன வைகளியம், சாத்திய சாதனங்களுடைய உபய வைகளியம். சொருப வைகளியம் என்று நாலுவிதமாம். வைதன்மிய திட்டாந்தத்துக்கும் சாத்தியா பாவமில்லாதிருக்கை, சாதனுபாவமில்லாதிருக்கை, சாத்திய சாதன உபயா பாவமில்லாதிருக்கை, ஆசிரியாபாவமில்லாதிருக்கை என்று நாலுவிதமாம்.

அன்னுவயதிட்டாந்தத்தில் சாத்திய வைகல்லியத்துக்கு உதாரணம்: காரியம் காரியமல்ல என்று சந்தேகப்பட்டிருக்கிற வத்துவானாது காரியமாகவேண்டும், பிரத்தியட்சமாகையால், ஆன்மாவைப்போலென் னுமிடத்துச் சாத்தியமாயிருக்கிற காரியத்துவம் ஆன்மாவினிடத்தி வில்லாதிருக்கையால் சாத்தியமான இதனிறும் திட்டாந்தாபாசம். இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்தில் சாத்தியாபாவவிகலன்.

அன்னுவய திட்டாந்தத்தில் சாதன வைகளியத்துக்கு உதாரணம்: சந்தித்தமாயிருக்கிறது காரியமாக வேண்டும், பிரத்தியட்சமாகையினாலே, அதிட்டம்போல. இவ்விடத்தில் அதிட்டமான திட்டாந்தமானதிலே பிரத்தியட்சமென்கிற சாதனமில்லாதிருக்கையால் சாதனாவிகல திட்டாந்தத்துக்கு உதாரணம். இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்தில் சாதனு பாவ வைகல்லியத்துக்கும் உதாரணம்.

உபய வைகல்லியத்துக்கு உதாரணம்: சந்தித்தமாயிருக்கிறது காரியமாகவேண்டும், பிரத்தியட்சமாகையால், மாயையைப்போல் என்னுமிடத்துச் சாத்தியமான காரியமாகையும் சாதனமாயிருக்கிற பிரத்தியட்சத்துவமும் இல்லை. இதுவே வைதன்மிய திட்டாந்தத்துக்கும் உதாரணம்.

* நிது சூதா விஹாதேந யாகாஸாசிதீரிசெ த || அகன ஆஷாத்தஸாயுவிகாமஹாயன உ தயா ஸவைக : அகாத

சொருபவைகல்லியத்துக்கு உதாரணம் : சந்தித்தமாயிருக்கிறது காரிய மாகவேண்டும், பிரதித்தியக்குமாகையால் ஆகாயப்பூப்போல என்னுமிடத்து இந்தத் திட்டாந்தமான ஆகாயப்பூவே இல்லையாகையால் ஸ்வரூப வைகல் வியடனன்னும் திட்டாந்தாபாசன். இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்துக்கும் உதாரணம். ஆகத் திட்டாந்தாபாசன் எட்டு.

இதற்குச் சம்மதி பவுட்கரம்.

மேல் நிக்கிரகத்தான இலக்கணம். தத்துவாப்பிரதிபத்தி யென்று சாமானிய இலக்கணம். இந்த நிக்கிரகத்தானத்தான் பிரதிஞ்ஞாஹானி, பிரதிஞ்ஞாந்தரம், பிரதிஞ்ஞாவிரோதம், பிரதிஞ்ஞாசனனியாசம், ஏத்துவந் தரம், அர்த்தாந்தரம், நிர்த்தகம், அவிஞ்ஞாதார்த்தம், அபார்த்தகம், அப் பிராப்தகாலம், ந்யூனம், அதிகம், புனருத்தி, அநந்தபாஷணம், அஞ்ஞானம், அப்பிரதிபை, விகேஷபம், மதானுந்தரை, பரியநுயோச்சியோபேட்சணம், நிரதுயோச்சியானுயோகம், அபசித்தாந்தம் என்று இருபத்தொரு பேதம்.

இதில் பிரதிஞ்ஞாஹானி என்றது முந்தீச் சொன்னதுக்குப் பரங் தூஷித்துள்ளாவில் கதா நிருவாகத்தைப் பாராமவிருக்கிறவனுலே திரும்பத் தான் சொன்னத்தை விடுகிறது. இதற்கு உதாரணம் : சத்தம் நித்தியமாக வேண்டும், இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகையால், கடம்போல் என்றுள்ளாவிலே பிரதிவுதியானவன் இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுஞ் சாமானனியம் அநித்தியமாகக் காணப்பட்டதென்று வியபிசார தோஷத்தைச் சொல்லுமாவிலாகில் சத்தம் அநித்தியமாகிறது என்பது பிரதிஞ்ஞாஹானி.

இனிப் பிரதிஞ்ஞாந்தரமாவது, விசேஷணமில்லாமல் தான் சொன்ன சாத்தியத்துக்குப் பரன் தூஷணமுண்டாக்கியுள்ளாவில் அந்தத் தூஷணம் போகவேண்டி ஒரு விசேஷணத்தை வைத்துக்கொண்டு முன் சொன்ன சாத்தியத்தையே சொல்லுகிறது. இதற்கு உதாரணம் : நித்தியங்கள் வன்னம், கேட்கப்படுகையால், சத்தத்துவமென்னுஞ் சாமானியம்போல் என்றுள்ளாவில் தொனியிலே வியபிசார தூஷணஞ் சொல்லியுள்ளாவிலானாலும் தொனியுடனேகூட வன்னங்கள் அநித்தியம் என்பது பிரதிஞ்ஞாந்தரம்.

ஏககர்த்திருக்கமான அவாந்தர வாக்கியங்களுக்காவது பதங்களுக்காவது ஒன்றுக்கொன்று வியாகாதமாயிருக்கிறது பிரதிஞ்ஞாவிரோதமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். இதற்கு உதாரணம் : குணத்துக்கு வேறொழிருக்கிறது தீரவியம், குணத்தைக் காட்டிலும் அன்னியமாகாமவிருக்கையால், சூபத்தைப்போலென்றது. குணவியதித்தமென்கிற பிரதிஞ்ஞாக்களுக்குணத்தைக் காட்டிலும் வேறுகாமவிருக்கையாலென்பது வியாகாதமாகையால் இது பிரதிஞ்ஞாவிரோதம்.

பிரதிஞ்ஞாசனனியாசமாவது தான் சொன்னதைத் தான் சொல்ல வில்லை யென்று விடுவது. இதற்கு உதாரணம் : சத்தமானது நித்தியமாக

வேண்டும், வியாபாரத்தால் உண்டாகக்யால், ஆகாசம்போல் என்ற அளவிலே அந்தத்தியத்துவத்துடன் வியாபாரத்தாலுண்டாகக்யால் அது நித்தியமாகிறதற்கு எப்படி ஏதுவாம் என்று பரன் தூஷித்தகாலத்தில் நித்தியமென்கிறத்திலே வியாபாரத்தால் உண்டாகக் கூடுதல் என்று நான் சொல்லவில்லையென்று தான் சொன்னத்தைத் தானே சொல்லவில்லை என்பது பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசம்.

ஏதுவுக்குச் சாதிக்கிற அம்சம் தூஷிக்கப்பட்டுள்ளவிலே அந்தத் தோஷம் போகவேண்டி மீளவும் ஏதாகிறும் ஒரு விசேஷணத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளுந்தல் ஏத்துவந்தரம். இதற்கு உதாரணம் : சத்தமானது அந்தத்தியமாகவேண்டும், நம் பாகிய இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகையால் என்று வாதி சொல்லியுள்ளவிலே இந்த ஏது நித்தியமாகிய சத்தத்துவ சாதியுடன் வியாப்தமாகக்யால் அஜைகாந்திகளென்று பரன் தூஷித்துள்ளவில் சாதாரணத்தை உடைத்தாயிராநின்றுகொள்ளு என்றும் விசேஷணத்துடன் அந்த ஏதுவைச் சொல்லுவது ஏத்துவந்தரம்.

அருத்தாந்தரமாவது உபக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஏதுவினுடைய தூஷணத்துக்கு யாதொன்று உபயோகமற்றதோ அதைச் சொல்லுவது, இதற்கு உதாரணம் : சத்தமானது அந்தத்தியம், இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகையால், கடத்தப்போல என்று இந்த அனுமானத்துக்கு ஏதுவான இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படும் என்கிற ஏதுவானது நித்தியமாயிருக்கிற கடத்துவ சாதியுடன் வியபிசாரியென்று பரன் சொல்லியுள்ளவிலே இந்தச் சத்தம் ஆகாயத்தினுடைய குணம், ஆகாயத்தினால் கிரகிக்கப்படும், சமவாய சம்பந்தத்தினாலே, அந்தச் சமவாய சம்பந்தமும் நித்தியமே என்று பிரகிருதத்துக்குப்போகியில்லாத வரக்கியத்தைப் பிரயோகிப்பது அருத்தாந்தரம்.

அவாசகமாயிருக்கிற பதத்தைப் பிரயோகியாதின்ற வாதிக்கு நிரர்த்தகம் என்றும் நிக்கிரகத்தானம். இதற்கு உதாரணம் : வெட்டா நிது² அகார ககார யகார ரேபாத்மகமாயிருக்கிற சத்தமானது அகாரியருபமாய் இருக்குமென்றும் பிரகிருதார்த்தத்தைச் சொல்லமாட்டாது அசத்தத்தைப் பிரயோகிக்கை நிரர்த்தகம்.

அவிஞ்ஞாதாரர்த்தமாவது வாதியினால் மூன்று பிரகாரங்கொல்லப்பட்டிருக்ககயிலும் சபையிலிருக்கிறவர்களாலும் பிரதிவாதியினுறும் அருத்தந்தெரியாத சத்தத்தைப் பிரயோகிக்கை. இதற்கு உதாரணம் : ரூதொயாவதி என்கிற வாக்கியத்துக்குச் சுவா என்கிற நாய் இங்கிருந்து போகின்றது என்றும், கவேதமாய் வெறுத்திருக்கிற குதிரை போகின்றதென்றும், கவேதன் என்கின்ற புருஷன் போகின்றுன் என்றும் நிச்சயிக்கப்போகாதிருக்கிற அர்த்தத்தைப் பிரயோகிக்கை.

அபாரத்தகமாவது பத சமூகங்கள்தாம் வாக்கிய சமூகங்கள்தாம் விசேஷண விசேஷியமாகக் கொண்டு அன்றுவயயம்பண்ண யோக்கிய

மன்றிமிலும் ஓன்றுக்கொன்று ஆகாங்கையோக்கியதை சுந்திதியற்றிருக்கிற பதங்களுடைய சமூக சூபமான வாக்கியத்தையும் தூர் தூர் இருக்கிற வாக்கியத்தையும் பிரயோகிப்பது. இதற்கு உதாரணம்: பத்து மாதுளும் பழம், ஆற்பயம், ஒரு குழி ஆட்டுத்தோல், மரங்கிசவுண்டை, இந்தச் சஸ்ஸடம் குமரி, இது ஸ்வெர்யகிருபணைவிற் புருஷனுடைய பிதா பிராதிசீமன், என்றும் அங்கும் ஓடையிலே உண்டு குளித்துப்போகிறார்கள் என்னும் வசனம் போலே ஒத்த வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

*பிரதிஞ்ஞையாதி அவயவங்களையும் அவற்றின் அம்ரங்களையும் கிரமந்தப்பி முன் பின்னாகச் சொல்லது அப்பிராப்தகாலம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது புகையினால் அடுக்களையைப்போல மலைபினும் நெருப்புண்டு என்பதுபோலச் சொல்லும் வசனங்கள்.

பிரதிஞ்ஞை முதலிய அவயவங்களுட் சிறிது சொல்லி மற்றவை சொல்லாமை ந்யூனமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். மலை நெருப்புள்ளது, புகையினால், அடுக்களைபோல என்று சொல்லி மற்றது சொல்லாமை.

உபயோகமாயும் கூட்டரவுடையனவாயுமிருக்கிற சொற்களைப் புனருத்தமாகச் சொல்லுதல் அதிகம் என்கிற நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது பரவுதமானது அக்கினியையுடையது, புகையையும் வெளிச்சத்தையுடைத்தாகையால். எப்படி? அடுக்களை கொல்லுலைக்கூடம் இவைபோல.

வெளியாயிருக்கிற அர்த்தத்தைப் பிரயோசனமில்லாமல் திரும்பியும் வேறே ஒரு சத்தங்கொண்டு இரட்டித்துச் சொல்லுதல் புனருத்தி என்கிற நிக்கிரகத்தானம். அஃது இரண்டுவிதமாயிருக்கும், சத்தபுனருத்தி அர்த்த புனருத்தியேன. அவற்றுள் முந்தியது அநித்திய சத்தம் அநித்தியசத்தம். இரண்டாவது அநித்திய சத்தம் நாசமாய்ப்போம்.

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவனுலே அறியப்பட்ட அர்த்தத்தையுடைய சத்தத்தை மூடனுமிருக்கிறவன் சொன்னபடி திரும்பச் சொல்ல அறியாமலிருத்தல் கூடசொல்லாமை யென்கிற நிக்கிரகத்தானம். இதுவே அந்தபாஷணம். வாதியாற் சொல்லப்பட்டு மத்தியஸ்தராற் பொருளாறியப்பட்டு மறுபடி வாதியினுற் சபையாராற் சொல்லப்பட்டும் சொல்லக்கூடிய தாயுமிருக்கிற சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லாமை அந்தபாஷணம் என்னும் நிக்கிரகத்தானமென்பதும் ஒன்று.

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவன் அறிந்திருந்தாலும் வாதிமினுடைய வாக்கியார்த்தத்தை எப்படி தெரிந்ததில்லை என்று பிரதி வாதி சொல்லுதல் அஞ்ஞானமென்கிற நிக்கிரகத்தானம்.

* இதற்கு மேலுள்ள நிக்கிரகத்தானங்களின் விபரம் பிரதிகளில் விடப்பட்டது. ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளது சித்தியாருரையிலிருந்து அப்பாகம் பூர்த்திபண்ணப்பட்டது.

வாதி மூன்றுதரஞ்சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருளறந்திருக்ககயிலும் எப்போது பிரதிவாதி நான் அறியவில்லையென்று தன் அறியாமையை வெளிப்படுத்துகிறானும் அப்போது அவனுக்கு அப்பிரதிபை யென்றும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது தேவதாத்தியானம் செய்வோர்போற் பேசாதிருக்கை, இராஜகார்யங்களைலுகை, சலோக முதலானவை படித்தல், மயிராற்றுதல், ஆகாசம்பார்க்கை, தரையிலெழுதுகை முதலியவைகளைச் செய்கை.

வாதம் பண்ணவேண்டும் என்று வந்த வாதி பிரதிவாதிகளில் ஒருவன் வாதம் ஆரம்பித்தபின்படி காலதாமசம் பண்ணாத்தக்கதாக மத்தியஸ்தராயிருக்கிற வித்துவாமிசர் வரவில்லை என்றும், சபைக்கு நாயகனுயிருக்கிற இராஜா வரவில்லை அவன் வருதற்கு ஏதுவாகிய எக்காளையின் சத்தமும் கேளாம் என்றும் காலகேஷபம் பண்ணுவது விகேஷபமென்றும் நிக்கிரகத்தானம்.

தனது சித்தாந்தத்தில் எதிராளி சொன்ன தோஷத்தை நீக்காமல் எதிரிக்கு அநிஷ்ட புத்தியினால் தனதிவிடத்தைக் காட்டல் மதாநுஞ்சை என்றும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது, சிலர் தனக்குச் சோரத்தன்மையை ஓப்புக்கொண்டு பிரதிவாதியைப் பார்த்துப் புருஷங்கையால் சோரத்தன்மை உணக்கு உண்டு என்று சொல்ல, அவ்வேதுவினால் நீயும் சோரனென்று சொல்லுகை.

பிரதிவாதியானவன் நிக்கிரகயோக்கியமான வாக்கியத்தைப் பிரயோகித்திருக்கையிலும் அஃதை அறிந்தாதல் அறியாமையாதல் நிக்கிரகித்துப் பரியாசம்பண்ணுதிருப்பது பரியநுயோச்சியோபேட்சனம் என்றும் நிக்கிரகத்தானம்.

வாதியானவன் நிக்கிரகத்தானத்திற்கு யோக்கியமல்லாமல் தகுந்த வாக்கியம் சொல்லியிருக்கவும் ஆபாசமாக நிக்கிரகத்தைச் சொல்லிப் பரியாசம்பண்ணுகை நிரநுயோச்சியாநுயோகம் என்றும் நிக்கிரகத்தானம்.

யாதாவதொரு சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தத்தைக் குறித்து வாதமுண்டாயிருக்கையில் நடுவில் சித்தாந்த விரோதமான அர்த்தத்தை ஓப்புக்கொள்ளல் அபசித்தாந்தவிமனங்கும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது, மகத் ஆதியாயிருக்கிற விகாரங்கள் ஏகப் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள் ஏக ரூபமாகக் காண்கையின், ஏக ஜாதியாயிருக்கிற மண்ணுண்ணடையிலுண்டான கடம் மண்ணினது விகாரமாயிருக்குமாப்போல என்ற சாங்கியளைப்பிரகிருதி யாவது ஏது? விகாரமாவது ஏது? என்று கேட்டுழி, யாதொன்றிலிருந்து அசத்துக்களாயிருக்கிற விகாரங்கள் உண்டாகின்றன அது பிரகிருதி, யாவை சில உற்பத்தியும் நாசமும் உண்டாயிருக்கின்றன அவை விகாரங்கள் என்று உத்தரம் சொன்னாலுகில் அவனுக்கு அசத்கார்யாங்கீராமாகிய அபசித்தாந்தம் என்றும் நிக்கிரகத்தானம். (உஅ)

அ - ஈக : மேல் மோட்ச ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்ட பதி பகு பாசங்களில் பதிக்கு ஸ்வரூப இலக்கணமென்றும் தட்டத் த இலக்கணமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஸ்வரூபாவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

29. அறிவரிதாய்ச் சச்சிதா எந்த மாகி
யகண்டமாய் நித்தியமா யனுதி யாகிப்
பொறிகரணங் குறிகுணங்கள் விகார மின்றூய்ப்
ழூரணமா யொப்பிலதா யமல மாகிச்
செறிவரிதாய் மிகச்சிறிதாய்ப் பெரிது மாகிச்
சித்தசித்தா யுள்ளதனைச் சேட்டித் தொன்றூய்ப்
பிறிலிலதாய்ப் பேரெராளியாய்ப் பெண்ணலியா ணன்றூய்ப்
பெறும்பொருளாம் பதிசொருபம் பேசுங் காலே.

இ - ன : சச்சிதானந்தம் ஆகி - சத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமாகி; சத்தாவது முயற்கொம்புபோல் அசத்தல்லாமல் எப்பொழுதும் உள்ளதாய் இருப்பது. சித்தாவது சடமல்லாமல் நிருவிக்கற்பஞான சொருபமாயிருப்பது ஆனந்தமாவது துக்கமல்லாமற் ககமாயிருப்பது. இங்ஙனம் சச்சிதானந்தம் என்பது சொருப இலக்கணம். இனி அறிவரிதாய் என்பது முதலான வைகள் அந்த வத்து அப்படிப்பட்டது என்று சொல்லுதல்;

அறிவரிதாய் - பாச பகு ஞானங்களால் அறியப்படாததாய்; அகண்டமாய் - கால தேச வத்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாய்; நித்தியமாய் - எல்லாக்காலத்திலும் அழிவற்றதாய்; அநாதியாய் - ஒருகாலத்தில் உண்டான தல்லாமல் அநாதியே உள்தாய்; பொறி கரணம் குறி குணங்கள் விகாரம் இன்றூய் - பொறி என்னும் விடயங்கள், கரணம் என்னும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்கள், குறி என்னும் பஞ்சவன்னுதி அடையாளங்கள், குணமென்றும் சர்வஞ்ஞக்துவாதி குணங்கள், விகாரம் ஆகிய இவைகள் இல்லாததாய்; பூரணமாய் - என்றாக்குள் எண்ணெண்ணேய்போல எங்கும் பரிபூரணமாய்; ஒப்பிலதாய் - ஒப்பற்றதாய்; அமலமாகி - அநாதியே ஆணவாதி பாசக்களற்றதாய்; செறிவரிதாய் - பரிபாக்காலத்தில் பராசத்தி யோகத்தால்லது பொருந்துதற்கு அரிதாய்; மிகச்சிறிதாய் - இந்திரியாந் தக்கரணங்களால் அறிதற்கு அரிதாகையால் அனுவுக்கணுவாய் மிகவும் குக்குமாய்; பெரிதும் ஆகி - சருவசியாபியாயிருக்கையால் மகத்துக்கு மகத்தாய்;

சித்து அசித்தாயுள்ளதனைச் சேட்டித்து ஓன்றூய் - சித்தாகிய ஆன்மா வையும் அசித்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் தன் சன்னிதிமாத்திரத்தால் சேட்டிப் பித்து ஒருமுதலாயிருப்பதாய்; பிறிவு இலதாய் - சடசிதான்மகப் பிரயஞ் சத்துடன் பிறிவற்றதாய்; பேரெராளியாய் - பரஞ்சோதியாய் ; பெண் அவி ஆண் அன்றூய் - ஆண் பெண் அவி என்னும் மூவகை உருவமல்லாததாய்; பெறும் யொருளாம் - பரிபாக்காலத்தில் அடையத்தக்க பொருளாயிருப்பது;

பதி சொருபம் பேசுங்கால் - இப்படிப்பட்டது பதிஸ்வரூபம் சொல்லுமிடத்து
எ - ரு. (உக)

அ - கை : இப்படிப்பட்ட அந்தப் பொருள் சுத்தேயன்றி அசத்தன்று,
சுவானுபவவேத்தியமென்பது கூறுகின்றது.

30. மோகமற்றில் வூரைவாக்கு மரவுணர்வுக் கூட்டா
முதல்வனுள னென்றலென மொழியாக கொள்ளீ
யாகமத்தாற் பதியுள னென் றறிந்தோ மேலு
மனுமானத் தாலுமங்கு னுணர்ந்து முத்தித்
தாகழுற்றுச் சற்குருவை யடைந்து பாசந்
தனைநீங்கிச் சச்சிதா னந்த மான
போகமுற்றே யேகமிரண் டென்ன வொன்னுப்
புணர்ச்சியும்பெற் ரேமதனுற் பொய்யலவப் பொருளே.

இ . ள : மோகம் மற்று இ உரை வாக்கு மன உணர்வுக்கு எட்டா
முதல்வன் உளன் என்றல் என மொழியாக்கொள் நீ - இப்படி வாக்கு மனத்
துக்கு எட்டாததொரு பொருள் உண்டென்பது மோகப்பிராந்தியென்று நீ
சொல்லாதே; ஆகமத்தால் பதி உளன் என்று அறிந்தோம் - வேத சிவாக
மங்களால் செகத்கார்த்தா ஓருவன் உளன் என்று அறிந்தோம்; மேலும்
அனுமானத்தாலும் அங்ஙன் உணர்ந்து - இதன்றியில் மேலும் செகத்காரிய
ஏதுவால் கர்த்தா உண்டென்று அறிந்தோம்; முத்தித்தாகம் உற்றுச் சற்
குருவை அடைந்து பாசந்தனை நீங்கிச் சச்சிதானந்தமான போகம் உற்றே
ஏகம் இரண்டு என்ன ஒண்ணுப் புணர்ச்சியும் பெற்றோம் - மோட்சத்திலே
ஆகைபொருந்தி ஞானுசாரியரை அடைந்து ஆணவாதி பாசங்களை நீங்கிச்
சச்சிதானந்த சொருபமான பரபோகத்தைப்பொருந்தி ஒன்றென்றும் இரண்டு
டென்றும் சொல்லப்போகாத பொருந்துதலைப் பெற்றோம்; அதனால் பொய்
யல அப்பொருள் - ஆகையால் அந்தப்பொருள் பொய்யல்ல எ - ரு. (உக)

அ - கை : மேல் தடத்த இலக்கணம் கூறுகின்றது.

31. மந்திரமே தனுவான சதாசி வேசர்
மகேசருருத் திரர்திருமால் மலரோன் மூர்த்தி
யெந்தினையு மதிட்டித்தே சிருட்டி யாதி
யைந்தொழிலு மவர்களைக்கொண்ட டாக்கி யென்றும்
பந்துமிலா மெய்ஞ்சூனான வடிவே யாகிப்
பரமற்றின் றிடல்தடத்துப் பரிச தாகும்
இந்தவிலை யேனுலக மியல்பே யென்னி
லேதுழுத லாவாவைமே வியம்பக் கேளோ.

இ - ள : மந்திரமே தனு ஆன சதாசிவேசர் - பஞ்ச மந்திரமே திரு மேனியாகவுடைய சதாசிவ தேவர்; மகேசர் - மகேச்சரதேவர்; உருத்திரர் - உருத்திர தேவர்; திருமால் - இலக்குமி பொருந்திய விஷ்ணு, மலரோன் - பிரமா; மூர்த்தி ஐந்தினையும் அதிட்டித்து சிருட்டி, ஆதி ஐந்தொழிலும் அவர்களைக்கொண்டு ஆக்மி - மூர்த்திகள் ஐந்தையும் அதிட்டித்துச் சிருட்டி, திதி, சுங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் அவர்களைக்கொண்டு செய்வித்து; என்றும் பந்தம் இலா மெய்ஞ்சான வடிவே ஆகிப் பரம் அற நின்றிடல் தடத்தப் பரிசுது ஆகும் - அனவரதமும் தகைதலற்ற ஞானமே திருமேனியாகிப் பற்றுதலின்றிப் பிரபஞ்சாதிதமாய் நிற்பது தடத்தாயிருக்கிற வத்துவின் இயல்பாம்; இந்த இறை ஏன் உலகம் இயல்பே என்னில் - இப்படிப்பட்ட இந்தக்கர்த்தா உண்டென்பது எதற்காக, பிரபஞ்சம் நித்தியம் சுபாவம் என்னில்; ஏது முதலானவை மேல் இயம்பக்கேள் - அப்படி மேலே ஏது முதலானவை சொல்லக்கேள் எ - று. (ஈக)

அ - கை : மேல் பிரபஞ்சம் காரியமாகையால் கருத்தாவையுடைய தென்று கூறுகின்றது.

32. கடபடங்கள் முதலான வருவுக் கெல்லாங் காரியகர்த் தாத்தனை நாம் காண்கை யாலே சடமதுவாய் உருவமுமாய்த் தரணி யோடுந் தனுவாதி தோன்றிநின்றே யழிதல் தன்னால் திடமுடைய மெய்ஞ்சானச் செயல்க் குண்டாய்ச் சித்தசித்தெல் ஸாத்தினையுஞ் சேட்டிப் பித்தே உடனதுவாய் நின்றுயின் தன்மை தன்பா லுருதொருவ னுலகாக்க வள்ளென் ரேரே.

இ - ள : கடபடங்கள் முதலான உருவுக்கு எல்லாம் காரியகர்த்தாத் தனை நாம் காண்கையால் - கடபடாதி உருவங்களுக்கெல்லாம் காரிய கர்த்தாவாயிய குலாலன் தந்துவரயன் முதலரன பேரை நாம் பிரத்தியட்சமாகக் காண்கையால்; சடமதுவாய் உருவமும் ஆய்த் தரணியோடும் தனுவாதி தோன்றி நின்று அழிதல் தன்னால் - சடமாய் உருவமாமிருக்கிற தனு கரண புவன போகங்கள் சிருட்டி திதி பெற்று அழிகையால்; திடமுடைய மெய்ஞ்சானச் செயல்களுண்டாய் சித்து அசித்து எல்லாத்தினையும் சேட்டிப்பித்து உடனதுவாய் நின்று உயிரின் தன்மை தன்பால் உருது ஒருவன் உலகு ஆக்க உளன் என்று ஓர் - திடத்தைப் பொருந்திய மெய்ஞ்சானச் செயல்களாகிய சருவங்குதுவாதி குணங்களுடையனுமாய்ச் சித்தாயிருக்கிற ஆன் மாக்கள் அசித்தாயிருக்கிற பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையும் பிறிவெறக் கூடிநின்று பிரேரிப்பது என்றாக்குளெண்ணெண்யபோல் உடனதுவாய் நின்று ஆன்மாக்களின் தன்மையாகிய சுகதுக்கமோகாதிகள் தன்னிடத்திற் பொருந்தாதிருக்கிறவனுகப் பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்க ஒரு கர்த்தா உண்டு என்று அறி எ - று.

செகத் கர்த்தாவைவச் சாதிக்கும் பூதாதி தனுகர்ணாதி சூபமாயிருக்கிற செகத்தானது ஒரு கர்த்தாவை உடையது, சடமாய்க் காரியமாய்க் காணப் படுகையால்; யாதொன்று யாதொன்று காரியமோ அது அது கர்த்தாவை உடையது, குலாஸன் முதலான் கர்த்தாவையுடைய கடாதிகளைப்போல; அதற்குக் கர்த்தா பிரபஞ்சோபாதான காரணமாகிய மாண்பும் காரிய காரணமாகிய கண்மும் சடமாகையாலும், பசுக்கள் கிள்சிஞ்சுராகையாலும் இவையிற்றைப் பிரவிருத்தி பண்ணுவிக்கைக்குச் சீவான்மாக்கஞ்சையை கண்ம மனைத்தினையும் அதற்கும் பண்ணும் பலன்களையும் விந்து மேரகிளி மான் என்னும் உபாதானத் திரயங்களையும் அவையிற்றிலுண்டாகிய சாதாரணமாகிய தத்துவ தாத்துவிகங்களையும் அசாதாரணமாகிய தனு கரண புவன போக பதார்த்தங்களையும் ஏக காலத்தில் யநாவத்தாகக் காணும் சர்வஞ்சு ஞுமாய்ச் சர்வகர்த்தாவுமாய்ச் சர்வவியாபியுமாய்ச் சிருட்டியாதியைச் சுவேச்சையால் கர்த்தும் அகர்த்தும் அன்னியதாகர்த்தும் சுவதந்திர கர்த்தாவாகிய பதி சித்தம்.

(ஈ)

ஆ - கை : மேல் தேக இந்திரிய குண நாமயில்லாதவனுக்குக் கர்த்திருத்துவம் கூடாதென்னக் காலாதிகளுக்குப்போலக் கர்த்திருத்துவங்கூடும் என்பது கூறுகின்றது.

ஃ. உருவாதி குணங்கிரியை யொன்று மில்லா

ஞுலகாக்கு மாறேங்க ணெனினுரைப்போ முணர்நீ
தருவானேர் காயாதி காயவா ணென்னிற்

ருணவற்குத் தனுவாதி தருவான் வேண்டும்
வருமாறிவ் வாறவத்தை முடிவின் ரூகும்

வாய்மையினுற் காலந்தான் வடிவின் ரூகித்
திரிகாலத் துறப்பத்தி திதிநா சத்தைத்

தெரிவித்தல் போலாகுஞ் சிவன்செயலுந் தேரே.

இ - ள : உரு ஆதி குணம் கிரியை ஓன்றும் இல்லான் உலகு ஆக்கு மாறு எங்ஙன் எனின் - தேகம் இந்திரியம் குணம் நாமம் இவை முதலாக ஓன்றுமில்லாதவன் எப்படிப் பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கும் பிரகாரமென்னில்; உரைப்போம் நீ உணர் - உண்டாக்கும் பிரகாரத்தை நாம் சொல்லுகிறோம் நீ கேள்; காயாதி தருவான் ஓர் காயவான் என்னில் தான் அவற்குத் தனுவாதி தருவான் வேண்டும் - தனு கரண புவன போகாதிகளைத் தரும் கருத்தா ஒப்பற்ற தேகத்தையுடையவ ணென்னில் அவனுக்குத் தேகேந்திரி யாதிகளை உண்டாக்க வேறே ஒரு தேகியாகிய கர்த்தா வேண்டும், அவனுடைய தேகத்தை உண்டாக்க வேறே ஒரு தேகியாகிய கர்த்தா வேண்டும் என்று; வருமாறு இவ்வாறு அவத்தை முடிவின்ரூகும் வாய்மையினுல் - இந்தப்படி வரும் பிரகாரத்தால் அவத்தை முடிவில்லை என்னும் அனவத்தை வருமாகையால்;

கர்த்தா தேகத்தை உடையனல்லவாகிறும் தேகமில்லாதவன் எப்படிக் கர்த்தா ஆவன்? என்னில்,

காலந்தான் வடிவு இன்று ஆகித் திரி காலத்து உற்பத்தி திதி நாசத்தை தெரிவித்தல்போல் ஆகும் சிவன் செயலும் தேர் - காலமானது அருபியாயிருந்து செல்காலம் நிகழ்காலம் வருகாலம் என்னும் மூன்று காலங்களில் இன்னகாலத்தில் இன்னது உண்டாம் இன்னது திதி பெற்றிருக்கும் இன்னது நசிக்கும் என்பதைப் பண்ணுவது போலச் சிவனும் சிருட்டியாதி களைப் பண்ணுவர் என்று அந்த ஏ - று. (நந)

அ - கை : மேல் சிவனுக்குச் சன்னிதிமாத்திர கர்த்திருத்துவம் கூறுகின்றது.

34. காலம்போல் வடிவிலதா யுருவாதி யாக்கிக்

காயவனல் போல்வினையின் கணங்கள் தம்மை
ஏலவே பாகமுறச் செய்து காயத்

தெழிந்திரியை யான்மாக்க ஏரியற்றல் தன்னைப்
போலவே சராசரங்க டம்மு ஸின்று

புரிந்திடுவன் பிரேரகத்தைப் புனிதன் ரூனுஞ்
சீலமோ திரிவில்லை கதிரோன் முன்னர்ச்

செய்திகம் லாதிகள்போற் றெரிந்து கொள்ளோ.

இ - ள : காலம் போல் வடிவு இலதாய் உரு ஆதி ஆக்கி - இந்தக் காலம் போல் அருபியாயிருந்து தேகாதியை உண்டாக்கி; காய அனல் போல் வினையின் கணங்கள் தம்மை ஏல் பாகம் உரச்செய்து - உதராக்கிளி போல அருபியாயிருந்து புண்ணிய பாவ கன்ம சமூகங்களைச் சுக்குதுக்க ஏது வாகப் பக்குவம் பொருந்தச்செய்து; ஆடன்மாக்கள் காயத்து எழில் கிரியை இயற்றல் தன்னைப்போல சராசரங்கள் தம்முள் நின்று புரிந்திடுவன் பிரேரகத்தைப் புனிதன் தானும் - வேறேயொரு தேகமில்லாத ஆன்மா தேகத் தில் உயர்ச்சி பொருந்திய கிரியையாகிய கால் கை அசைத்தல் முதலானவற் றைப் பண்ணுமாறு போலத் தாவர சங்கமமாய்ச் சித்திதாத்மகமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைப் பின்னமறக் கூடிநின்று தனது சமவாய சத்தியால் சேட்டிப் பித்து இப்படி நின்மலனுகிய சிவன் சிருத்தியம் நடத்துவர்:

இங்ஙனம் அந்தியோந்திய விரோதமாகிய கிருத்தியஞ்செய்யில் விகாரி யாவன் என்னில்,

சீலமோ திரிவு இல்லை - விகாரியாகான்;

விகாரவான்களுக்கே கர்த்திருத்துவம் காண்கையால் விகாராகித னுக்கு எப்படிக் கர்த்திருத்துவம் கூடும் என்னில் கர்த்திருத்துவமானது

கரணவியாபாரத்துடன் கூடினதென்றும் சங்கற்பமாத்திரம் என்றும் இருவகைத்தாம்; இதில் கரணவியாபாரத்துடன் பண்ணுவது குலாலாதிகளுக்கு; சங்கற்ப கார்த்திருத்துவம் மனோசங்கற்பமென்றும் சன்னிதியென்றும் இருவகைத்தாம்; இதில் மனோவியாபார கார்த்திருத்துவம் பிரமாதிகளுக்கு; அகவர்கார்த்திருத்துவமாவது சன்னிதிமாத்திரமே.

கதிரேன் முன்னர்ச் செய்தி கமஸாதிகள் போல் தெரிந்துகொள். சன்னிதிமாத்திரம் கார்த்திருத்துவம் எப்படியென்னில், குரியன் சன்னிதிமாத்திரத்தில் தாமரை அலர்தலும் ஆம்பல் குவிதலும் சேறு இறுகுதலும் வெண்ணென்று இளாகுதலும் குரிய காந்தக்கல் அக்கிளியை உழித்தலுமாதல் போலச் சிவசன்னிதி மாத்திரத்தில் விசித்திரமாகப் பஞ்சகிருத்தியங்களுமாம் என்று அறிந்துகொள் எ - று. (ஏசு)

அ - கை : மேல் ஆதிசிருட்டியில் தின்மலனுகிய சிவன் அன்னியமாகி விந்து, மோகினி, மான் என்னும் உபாதானத்திரயங்களில் தனது சமவாய சத்தியால் தனுவாதியை உண்டாக்குவரென்பது கூறுகின்றது.

35. அன்னியமாயனைத்துயிர்க்கு மமலதையாற் சிவன்று
னனைத்தினையும் வியாபிக்கு மதனுற்று ஈதுவாய்ப்
பின்னமற நின்றுயிரின் றன்மைதனக் கின்றுயப்
பெறுவிப்பன் வினைக்கீடாய்ப் பிறிவிலதாஞ் சத்தி
தன்னையோர் கரணமாய் மாயைதனி மூயிர்க்குத்
தனுவாதி நான்கினையுந் தாணென்போ லென்னில்
மன்னியிடக் காற்றதுதான் விசையுடனே கடற்பால்
வந்துதிக்குந் திரையாதி யாறுபோல் மதியே.

இ - ன : அனைத்து உயிர்க்கும் அமலதையால் அன்னியமாய் சிவன் தான் அனைத்தினையும் வியாபிக்கும் அதனால் தான் அதுவாய். ஆகையால் ஆதிசிருட்டியில் மலத்தையுடைய ஆன்மாக்களுக்குத் தான் நின்மலனுயிருக்கையால் அன்னியமாய், எட்குள் என்னென்றுபோலப் பிறிவற்றுக் கூடியிருக்கையால் வேற்றறவனுமாயிருக்கிற சிவன்தான்; பின்னம் அற நின்று உயிரின் தன்மை தனக்கு இன்றுய் வினைக்கு ஈடாய் மாயைதனில் பிறிவிலதும் சத்தி தன்னை ஓர் கரணமாய் உயிர்க்குத் தனு ஆதி நான்கினையும் பெறுவிப்பன் - வேற்ற நின்று ஆன்மாவின் தன்மையில்லாதவனுய அவரவர்கள் பண்ணுங்கன்ம பரிபாகத்துக்கீடாக விந்து மோகினி மான் என்றும் முதற்காரணங்கள் மூன்றிலும் ஒப்பற்ற கரணமாகிய தனது கிரியாசத்தி இவைகளைக் கலக்கிக் கூடி நின்றவளவில் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளுண்டாகும்படி சன்னிதிமாத்திரத்தாற் செய்வர்; தான் என்போல் என்னில் - அதுதான் என்போல் என்னில்;

காற்றதுதான் கடற்பால் விசையுடனே மன்னியிட திரையாதி வந்து உதிக்குமாறு போல் . வரைவானது சமுத்திரத்திலே மோதிச் சலத்துடன் கூடிநின்ற அளவில் நூரை ஸ்ரீ முதலானவைகள் வந்து உண்டாகுமாறு போல், மதியே - ஆகையால், தேகம்முதலான உபாதி ஒன்றுமற்றிருக்கிற சத்தரே ஆதி கர்த்தா, அதந்தேசராதிகள் இரும்பு சுடுகிறது என்பதுபோல இவர் ஏவல்செய்யும் கருத்தாக்களேன்று அறின . ரு. (ஈரு)

அ . கை : மாயாகன்மங்களுக்கு அன்னியோன் னியாசிரய தோழம் என்னும் சங்காபரிகாரம் கூறுகின்றது.

36. இருவினைகட்ட தோகத் தனுவாதி யிறைவ
விசைத்திடுவன் மாயையிலேன் றீர்வினைக ளைலாம்
வருவதுவு மணமாதி மாயாகா ரியத்தான்
மற்றிவற்றுள் முன்னுக மருவியதே தென்னில்
இருவாத ஞானத்தே யிச்சைதொழி லொக்க
வுள்ளதா லனுதியா லுடன்மாயை வினைகள்
கருவாகி யதனுலே சகச மாகிக
காரியமும் பயன்களுமாங் கருதிக் காணே.

இ - ள : மாயையில் இருவினைகட்டு ஈடாகத் தனு ஆதி இறைவன் இசைத்திடுவன் என்றி . மாயையிலே புண்ணிய பாபாத்மக கன்மத்துக்கு ஈடாகத் தேகம் முதலானவைகளை ஈச்சுவரன் உண்டாக்குவனென்று சொன்னீர், எப்படிக்கூடும்; வினைகளைல்லாம் வருவதுவும் மனம் ஆதி மாயா காரியத்தால் - கன்மங்கள் வருவதெல்லாம் மாயாகாரியமாகிய மனைவாக்குக் காயங்களால் உண்டாக வேண்டும்;

மனைவாக்குக் காயங்கள் கன்மத்துக்கீடாக உண்டாகவேண்டும், தனுகரணமுன்டாகிறத்தில் கன்மமும், கன்மம் உண்டாகிறத்தில் தனுகரணமும் வேண்டுகையால் அன்னியோன்னியாசிரய தோழம் வருகையால்;

மற்று இவற்றுள் முன்னுக மருவியது ஏது என்னில் - இவைகளுக்கு முந்த உண்டானது ஏதென்னில், ஒக்கும்; ஒருவாத ஞானத்தே இச்சைதொழில் ஒக்க உள்ளதால் - தவறுபடாத ஆன்மசொருபத்தின் விருத்தியான ஞானத்தில் இச்சாகியியைகளிலே ஆணவும் மாயை கன்மம் என்னும் மூம் மலைம் தெல்லினுக்குத் தவிடும் உமியும் முனையும்போல் அநாதியே கூடி யிருக்கையால், இந்தச் சங்கைக்கிடமில்லை; அநாதியால் . மாயாகன்மங்கள் அநாதி ஆகையால்; உடன்மாயை வினைகள் கருவாகியதனுலே சகசமாகி - மாயையுடன் புண்ணிய பாபாத்மகமான காரணம் கருவாகியிருக்குமதனுலே சகசமாகிக்கொண்டிருக்குமாகையால்; காரியமும் பயன்களும் ஆம் கருதிக் காண - காரியமும் அதன் பயன்களுமாயிருக்கும், மூலகள்மத்தின் காரியமான புண்ணிய பாப சூபமான காரியகள்மத்திற்கும் மாயாகாரியமான

மனுவாக்குக் காயங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று கொட்டை முந்தினதோ பனி முந்தினதோ என்பதுபோல மயங்கிலும் கன்மமுண்டாகிறதற்கும் தனுவாதி உண்டாகிறதற்கும் ஓர் இடையூறில்லையாகையால் குற்றமில்லையாகிலும் மாயை முந்தினதோ கன்மம் முந்தினதோ என்று விசாரித்தறி எ - ரு. (ஈசு)

அ - கை : மேல் பக்கவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

37. பக்கக்ஞக்குப் பொதுவென்றுந் தன்னியல்ப தென்றும்
பக்குமீ ரிலக்கணமுன் டதிற்பொதுவைப் பகரில்
நசித்திடா ஞானத்தை யாணவத்தாற் றடுக்க
நலந்தீங்கை யண்ராதே நானுகா ரதையாம்
புசிப்பின்றி நித்தமா யெண்ணிலதாய் விபுவாய்ப்
பொருந்தியது தானுகிப் புந்திமுத வின்றூய்
வசிப்பதுமாய் மாயையிலே கலைமுதல்களாகி
வந்ததுதா ஞானவத்தின் மறைப்பொதுக்கச் சிறிதே.

இ - ள் : பக்கக்ஞக்குப் பொது என்றும் தன்னியல்பது என்றும்
பக்கும் ஈர் இலக்கணமுன்டு அதில் பொதுவைப் பகரில் - ஆண்மாக்கனுக்கு
இலக்கணம் சாதாரணமென்றும் அசாதாரணமென்றும் இருவகைத்தாம்,
அதில் பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து; நசித்திடா ஞானத்தை
ஆணவத்தால் தடுக்க - நாசமற்றதாகிய விருத்திஞானத்தைச் சிவசத்தி
ஆணவமலத்தால் தடுக்க; நலம் தீங்கை உண்ராதே - அனுதி அஞ்ஞானு
விருதஞகையால் சுபாசுபங்களை அறியாதவனும்; நானுகாரதையாம் புசிப்பு
இன்றி - நானுவிதமாகிய போகமற்றவனுமி; நித்தமாய் - அழிவற்றவனுசி;

எண் இலதாய்-எண்ணிறந்ததாகி; விபுவாய்-விபுவாகி; பொருந்தியது
தான் ஆகி - எந்தப்பொருளுடன் கூடினான் அந்தப் பொருள்மயமாக நிற்கிற
வனுமாகி; புந்தி முதல் இன்றூய் - புந்தி முதலாகிய தத்துவங்களில்லாத
வனுகி; மாயையிலே வசிப்பதுமாய் - அசுத்தமாயையிலே இருக்கிறவனுமாகி;
கலைமுதல்களாகி வந்ததுதான் ஆணவத்தின் மறைப்பு ஒதுக்கச் சிறிது -
அசுத்தமாயையில் முந்தின விகாரமாகி வந்த கலையாதிகள் ஆணவத்தின்
மறைப்பைச் சிறிது நீக்க எ - ரு. (ஈசு)

அ - கை : மேலும் அதற்கோர் புறனடை.

38. ஞானமுட னிச்சைதொழி னண்ணியிட வதனு
ஞானபோ கங்களூயு நாடியே நானேன்
மானமதா விருவினையும் வளர்ந்திடவே யதனுஸ்
வானமொடு பூமிகீழ் மருவிப் போந்தே

எனமுறத் திரிகாலத் திருவினையு மொக்க
 விறைசத்தி பதிந்தபோ திறைகுருவாய் வந்தே
 தானவனும் படிசெய்யத் தத்துவங்கள் வினைக
 டமோயயமு நீங்கியிடத் தற்சிவமாந் தானே.

இ - ள் : ரூனமுடன் இச்சை தொழில் நண்ணியிட . ரூனத்துடன் இச்சாகிரியைகள் பொருந்த; அதனால் நானுபோகங்களையும் நாடியே நான் என் மாணமதால் இருவினையும் வளர்ந்திட . இச்சாரூனாக் கிரியைகள் பொருந்துகையால் பலவிதமான போகங்களையும் கருதி யான் எனது என் னும் அபிமானத்தால் இதாகித ஏபமான புண்ணிய பாவங்கள் வர்த்திக்க; அதனால் வானமொடு பூழிக்கி மருவிப்போந்து எனமுறத் திரிகாலத்து - அந் தப் புண்ணிய பாவங்களால் கவர்க்கம் பூழி நரகம் என்னும் புவனங்களில் பொருந்திப் போந்து குற்றமுறத் சரிக்குங்காலத்து;

இருவினையும் ஒக்க இறைசத்தி பதிந்தபோது இறை குருவாய் வந்து தான் அவனும்படி செய்ய - புண்ணிய பாவங்கள் சமனுகப் பொருந்தச் சிவ சத்தியாகிய நிலீர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி யென்னும் சத்திகள் பதிந்தகாலத்தில் சச்சிதானந்த சொருபமான பிரமம் ஆசாரிய மூர்த்திமா ஞகிவந்து பாசத்தைக்கித் தானுகச்செய்ய; தத்துவங்கள் வினைகள் தமோ மயமும் நீங்கியிடத் தற்சிவமாம் தானே - அந்த ஆசாரியருக்கு அன்னியனு கையால் சுத்தம் மிசிரம் அசுத்தம் என்னும் தத்துவங்களும் புண்ணிய பாபாத்மகமான கன்மரும் அஞ்ஞான சொருபமாகிய ஆணவமும் இப்படி மூம்மலங்களும் நீங்கத் தற்பதவாச்சியமான சச்சிதானந்தப் பிரமமாவான் என்றவாறு.

(ஈ. அ)

அ - கை : மேல் இந்த ஆன்மாக்களுக்கு அவத்தை மூன்றுமென்பது கூறுகின்றது.

39. அவத்தைகே வலசகல சுத்தமென மூன்று
 யடையுமா எவ்வமாயை யருட்சத்தி யதனுல்
 இவற்றுட்கே வலமுமிர்க்குச் சகச மாகு
 மிறைவன்றுள் மாயையினிற் கலாதிகளை யிசைக்கப்
 பவத்துவக்காஞ் சகலமா மிருவினையு மொத்த
 பருவத்தே பராசத்தி பதிந்தருளி ஞலே
 சிவத்துடனு மதுசத்தஞ் செப்பியவிம் மூன்றுத்
 தேருங்கா ஸெவைந்தாய் மூவைந்தாய்த் திகழும்.

இ - ள் : அவத்தை கேவலம் சகலம் சுத்தம் என மூன்றும் ஆணவம் மாயை அருட்சத்தியதனால் அடையும் . இந்த ஆன்மாவுக்குக் கேவல சகல சுத்தமென அவத்தை மூன்றும், இதில் கேவலம் ஆணவத்தினாலும் சகலம் மாயையினாலும் சுத்தம் கிருபாசத்தியினாலும் வரும்; இவற்றுள் கேவலம்

உயிர்க்குச் சகசமாகும் - இம்மூன்றவத்தைகளில் கேவலாவத்தை ஆன்மாக் கருக்குச் சகசமாய் அதாதிசித்தமாயிருக்கும்; இறைவன் தான் மாயையினில் கலாதிகளை இசைக்கப் பவத்துவக்காம் சகலமாம் - சிவன் தமது சத்தியால் மாயையிலுண்டாக்கிய கலாதிகளை ஆன்மாக்கருக்குக் கூட்டின காலத்தில் சனன் மரண ஏதுவரான சகலாவத்தை விட்டுப் பற்றுய்வரும்; இருவிளையும் ஒத்த பகுவத்தே பராசத்தி பதிந்து அருளினுலே விவத்துடன் ஆம் அது சுத்தம் - புண்ணிய பாபங்கள் சமஞகப் பொருந்திய அவதாத்திற் பராசத்தி பதிந்தகாலத்தில் கிருபையால் சிவத்துடன் அன்னியமாய்ச் சிவமாய் விளங்குவது சுத்தாவத்தை; செப்பிய இம்மூன்றும் தேரூங்கால் ஜவவந்தாய் மூவைந்தாய்த் திகழும் - இந்தப்படி சொல்லிய கேவல சகல சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தைகளையும் விசாரிக்கும்பொழுது ஒன்வொன்று ஜவவந்தாகப் பதி ஜீந்து பேதப்பட்டும் விளங்கும் எ - ரு.

கேவல சகல சுத்தமென்னும் இந்த அவத்தைகருக்கும் இவற்றைப் பொருந்துமவர்க்கும் இலக்கணம் சிருட்டிக்கிரம முடிந்தவிடத்திற் கூறுவாம்.

அ - கை : பசுக்கனுக்குச் சாதாரண இலக்கணம் கூறி மேல் அசாதாரண இலக்கணத்தில் சகலவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

40. இனிச்சகல ரிலக்கணந்தா னண வத்தோ

இருவிளைக்கர் மாயேய மிசைந்து போகம்

உனிப்பஸவும் பிராகிருத தேகந் தனஜை

யற்றவத்தை யைந்தினையும் உடைத்தாய் நானும்
சனித்திறந்து தேவருடன் மனிதர் நாகர்

தானவாதி சராசரங்கள் யோவி பேத
மனாத்தினிலும் வினைக்கீடாய்ச் சமுன்று முத்தி

யடைவரிரு வினையொப்பி னருட்குருவி னுலே.

இ - ள : இனி சகலர் இலக்கணம் தான் - இனி இந்த ஆன்மாக்கள் சகலர், பிரளையாகலர், விஞ்ஞானகலர் என்று மூவகைப்படும், இவற்றுள் சகல ரிலக்கணமானது; ஆணவத்தோடு இருவிளைகள் மாயேயம் இசைந்து - ஆணவத்தால் தடைப்பட்ட ஞானேச்சாக்கியியைடையராய் அந்த ஞானக்கிரியை ஏகதேசத்திற் பிரகாசிப்பிக்கிறது நிமித்தம் மாயாகாரியமான கலாதி பெந்தத்தை உடையருமாய்ச் சுக துங்க போகத்தின்பொருட்டுக் கண்மம் பெற்றவருமாய்; போகம் பலவும் உன்னிப் பிராகிருத தேகந்தனஜை உற்று அவத்தை ஜந்தினையும் உடைத்தாய் - நானுவிதமான போகம் வேண்டும் என்று விசாரித்துச் சூக்கும் தூல் தேகத்துடனுங்கூடிச் சாக்கிரம் முதலான ஜந்தவத்தை உடையராய்; நானும் சனித்து இறந்து - எந்தானும் சனன மரணங்களைப் பொருந்தி; விளைக்கு எடாய் தேவருடன் மனிதர் நாகர் தான வாதி சராசரங்கள் யோனிபேதம் அஜித்தினிலும் சமுன்று - கன்மத்துக் கீடாகத் தேவர் மானிடர் நாகர் அகராதிகள் பசு பகுபி முதலான ஜங்கமங்கள்

விருஷ்டம் முதலான தாவரங்கள் இப்படி எண்பத்து நான்கு நூற்றியிரம் யோணி பேதங்களிலும் சமூன்று; இருவினை ஒப்பின் அருட்குருவினாலே முத்தியடைவர் - புண்ணிய பாவங்கள் சமஞகப் பொருந்தின காலத்தில் ரூஞாரிய னாலே மோகாத்தை அடைவார்கள்.

(சுய)

அ - கை : மேல் பிரளையாகலர் இலக்கணம் கூறுகின்றது;

41. மண்ணூதி மானுந்தத் துள்ளவிரு வினைகள்
                   மாயும்வகை புசித்தாதல் மாதவத்தா ஸாதல்
                   புண்ணியமராந் தீர்த்தங்க ளாடியதா னுவிற்
                   புகன்றபடி பரிகாரம் புரிதவினாற் குருவால்
                   நண்ணுமிரு கலைசோதித் திடுதவினு ஸாத
                   ஏசுழற முதற்கீஸக எரண்டின்வினை நன்றாப்
                   பெண்ணெனுருபா கண்ணருளாற் கலாதிகடம் வசமாய்ப்
                   பெற்றிருப்போர் பிரளையா கலரெண்ணப் பெறுமே.

இ - ள : மன் ஆதி மான் அந்தத்து உள்ள இருவினைகள் மாயும் வகை புசித்தாதல் - பிருதிவிமுதல் பிரகிருதி ஈருன அசுத்தாத்துவாவிலுள்ள புண்ணிய பாவங்கள் புரிப்பது தொலைந்ததினுலேயாதல்; மா தவத்தால் ஆதல் - அரிய தவத்தினுலேயாதல்; புண்ணியமாம் தீர்த்தங்கள் ஆடிய தால் - புண்ணியமான தீர்த்தங்கள் ஆடியதனுலேயாதல்; நுவில் புகன்றபடி பரிகாரம் புரிதவினால் - சாத்திரங்களில் சொன்னபடி பிராயக்சித்தம் பண்ணியதனுலேயாதல்; குருவால் நண்ணும் இரு கலை சோதித்திடுதவினால் ஆதல் - ஆசாரியரால் ஆன்மாவைப் பந்தித்திருக்கும் பஞ்சகலைகளில் நிவீர்த்தி பிரதிட்டை என்னும் இரண்டு கலையும் சோதிக்கப்பட்டதினுலேயாதல்; முதற்கலைகள் இரண்டின் வினை நன்றா நாசம் உற - முதற்கலைகளாகிய நிவீர்த்தி, பிரதிட்டை என்னும் இரண்டுக்கலையில் கன்மங்களும் நன்றாக நகிக்க; பெண்ணெனுருபாகன் அருளால் கலாதிகள் தம்வசமாய்ப் பெற்றிருப்போர் - மகேசுவரருடைய அனுக்கிரகத்தால் கலாதிகளைத் தங்கள் வழித் தாகப் பெற்றிருக்கிறவர்கள்; பிரளையாகலர் எனப்பெறும் - பிரளையாகலர் என்று சொல்லப்படுவார்கள் ஈ - று.

(சுக)

அ - கை : மேல் விஞ்ஞானகேவலர் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

42. சன்னியாசத் தால்யோக சாதனையாற் றவத்தால்
                   சற்குருவால் முக்கலையிற் சாரும்வினை யளைத்தும்
                   மன்னாது சோதனைசெய் திடுதவினு ஸாதல்
                   மாயவிரு வினையஜைத்து மாயயுநீங் கிடவே

இன்னுத வாணவத்தாற் றடைப்பட்ட ஞான
வியல்பினராயறிவின்றி யிருந்துமல பாகத்
தந்நாளி ஸரனருளால் முத்தியினை யடைவா
ரறியிலிது விஞ்ஞான கலரதிலிக் கணமாம்.

இ . ள : சன்னியாசத்தால் - சன்னியாசத்தினுலேயாதல்; யோக சாத
ஐயால் - கன்மயோக சாதனையாலாதல்; தவத்தால் - தவத்தினுலேயாதல்;
சற்குருவால் முக்கலையில் சாரும் வினை அனைத்தும் மன்னுது சோதனை செய்
திடுதினில் ஆதல் - ஞானுசாரியனுல் நிவிர்த்தி. பிரதிட்டை, வித்தை எனும்
மூன்று கலைகளில் பொருந்தும் கன்மங்களெல்லாம் இவனுக்குப் போகவேது
வல்லாமல் சோதக்கப்படுதலினுலேயாதல், இவைகளில் எதனுலாகிறும்
இன்றினுல்; இருவினை அனைத்தும் மாய - சகலமான புண்ணிய பாவங்களும்
நஷிக்க; மாயையும் நீங்கிட - மாயையும் நீங்கத்தக்கதாக; இன்னுத ஆண
வத்தால் தடைப்பட்ட ஞான இயல்பினராய் - மாயாகன்மங்கள் நீங்கியிருக்
கிறும் நீங்காமலிருக்கிற ஆணவமலத்தினுலே தடுக்கப்பட்ட ஞானவியல்பை
உடையவர்களாய்; அறிவின்றி இருந்து - ஞானமற்றிருந்து; மலபாகத்து
அந்நாளில் ஆணுகூளால் முத்தியினை அடைவார் - மலபரிபாகம் வந்தகாலத்
தில் சிவனுலே அனுக்கிரகிக்கப்பட்டுச் சுத்தாத்துவாவை அடைந்து அபர
முத்தராயிருந்து தீவிரதரசுத்திநிபாதத்தில் பரமோட்சத்தை அடைவார்கள்;

விஞ்ஞான கேவலர்க்கு மலம் தன்றேயென்னில் கன்மத்தினில் தனு
கரண புவன போகங்கள் மாயையில் உண்டாகவேண்டும், கன்ம சாமியத்
தில் சுத்திநிபாதமுள்ளதாய் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்று மோகஷ்தை அடைய
வேண்டும், கன்மமும் மாயையும் விஞ்ஞானகலர்க்கு இல்லை, ஆகையால்
மோட்சம் கூடாது, சுத்தாத்துவாவிலிருக்கிற விஞ்ஞானகலர்க்குச் சுத்தாத்
துவாவிலே கன்மமானதில்லை, போகம் உண்டு என்பது எப்படி? சுத்தாத்
துவாவில் சுத்தமான போகங்களுண்டு, கன்மமில்லை என்று தேவீர் வாக்கி
யந்தானே திருவுளம் பற்றப்பட்டது, அந்தச் சுத்தமாயா புவனங்களில்
இருக்கிற விஞ்ஞானகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குப் போகமுண்டு கன்மமில்லை
யென்பது ஆச்சரியம், இதனைத் தெரியத் திருவுளம் பற்றவேண்டும் பரமே
சுவர்னே என்று ரிஷிக்வரர் கேட்ப, இதற்கு உத்தரமாக ஸ்ரீகண்டபராமேச
வரங் வாக்கியம்: சுத்தாத்துவாவிலே இருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு விசுத்த
மாயுள்ள போகத்திலே கன்மம் காரணமல்ல, விசித்திரமாயிருக்கிற மலபரி
பாகமே அவ்விடத்தில் காரணம், அந்த மலபரிபாகம் யாதொருத்தருக்கு
உத்தமமாயுண்டாயிற்றோ அவர்கள் போகத்துவமென்று பெயரையுடைய
சதாசிவத்துவத்திலிருந்து நல்ல போகத்தைப் புரிப்பார்கள்; மந்த மலபரி
பாகத்தையுடையவர்கள் ஈகவர தத்துவத்திலிருந்து சதாசிவ தத்துவத்திற்
போகத்திற்கு அற்பங்குறைச்சலான போகத்தைப் புரிப்பார்கள்; அற்பமல
பரிபாகத்தை உடையவர்கள் சுத்தவித்தியாதத்துவத்திலிருந்து அவ்விடத்
துள்ள போகத்தைப் புரிப்பார்கள்; இவ்வகைப் போகங்கள் கன்மத்தை
இச்சியாமல் சிவேச்சாசத்தியாற் கூடும்.

அந்தப் போகங்கள் எவ்வாறென்னில் சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம், சாதாக்கியதத்துவம், ஈசவரதத்துவம், சத்தவித்தியாதத்துவம் இந்த ஐந்து தத்துவங்களிலும் பெரியோராயிருக்கிற உருத்திரர் முதலான ஆன்மாக்களுக்கு விசித்திரமாயிருக்கிற மாட கூடப் பிராசாத கோபுர மண்டபாதிகளை யுடைய திவ்ய புரசுருகங்கள் சிவேச்சையால் உண்டாக்கப்பட்டன. அந்த அந்தப் புவனங்களில் அந்த அந்தப் புவனங்களில் உண்டான தேகேந்திரி யாந்தக் ரணங்களையும் போகவிஷயங்களாகிய திவ்ய நூரி முதலாயுள்ள வஸ்துக்களையும் சுத்தவித்தியா தத்துவங்களில் ஓன்றுக்கொன்று சுத்தமும் சூக்குமமும் அதிகமுமாகச் சுற்றும் துக்கமற்றதாக விஞ்ஞானகளில் சிவா ஞுக்கிரகம் பெற்றுச் சிவருபமான பெயர்க்குச் சிவேச்சையாற் பண்ணப் பட்டது. கன்மசாமியத்தையும் மந்தம் மந்ததரம் என்னுஞ் சத்திநிபாதத்தாற் செய்யும் குரு விங்க சங்கமங்களிடத்திற் டூசாதிகளாகிய அடையாளங்களையும் ஆசைப்படாமல் விஞ்ஞான கேவலரையும் பிரளாயாகலரையும் ஆணவமல பரிபாக்த்தினால் சிவன் கருணைசெய்தருஞுவர்; கால கலாதி தத்துவங்களைல்லாம் அசுத்தமாயையிலே போலச் சுத்தமாயையிலும் உண்டு; அந்தத் தத்துவங்கள் வித்துவில் உண்டாகையால் சுத்தமாயிருக்கும்; கலாதிபந்தத் தால் சகலரேயென்னில் விஞ்ஞானகலர்க்குச் சுத்தமாயையில் கலாதிதத்துவ யோகம் உண்டானாலும் கலாதி பரதந்திரர்ன் றிக் கலாதிபஞ்சத்துவங்களைச் சுவாதீனமாக்கொண்டு நடக்கையால் அவர் கலையுடன் கூடினராகிலும் அகலரே. விஞ்ஞானகலரில் பக்குவரைச் சிவன் அனுக்கிரகம்பண்ணிச் சுத்தமாயா புவனுதிப்பக்களாகப் பண்ணுவராகையால் விஞ்ஞானகலர்க்கு விசித்திரமாகப் போகமோட்சம் கூடும்;

அறியில் இது விஞ்ஞானகலரது இலக்கணமாம் - விசாரிக்கில் இது
விஞ்ஞானகலர் இலக்கணம் எ - று. (சுட)

அ - கை : மேல் சிவனுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் அன்னியமாக எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் உண்டென்பது கறுகின்றது.

45. ஈசனையு முலகினையு மன்றி வேறே

யெண்ணினிலுயி ருண்டென்ப தெவ்வா தென்னில்
மாசதனுற் சிற்றறிவாய் வினைகள் செய்து
வரம்பிகத்த தேகங்கள் மன்னி வேறூய்
ஏசியே நீநானென் நியம்ப லாலு
மெய்துசுக துக்கத்தின் பேதத் தாலும்
தேசறிவுஞ் சிற்றறிவு மாத லாலுஞ்
சிற்றுயிர்க எனோகமாந் தேரி லின் னும்.

இ - ன : ஈசனையும் உலகினையும் அன்றி வேறே என் இல் உயிர் உண்டு என்பது எவ்வாறு என்னில் - சித்தாயிருக்கிற சிவனையும் அசித்தாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையுமல்லாமல் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் உண்டென்கிறது எப்படியென்னில்; மாசதனுல் சிற்றறிவாய் வினைகள் செய்து வரம்பு

இகந்த தேகங்கள் மன்னி · ஆணவாதி பாசங்களுடன் கூடியிருக்கையால் அற்ப அறிவினவாகிப் புனர்விய பாபங்களைப் பண்ணி எண்ணிற்ந்த தேகங்கள் எடுத்து; வேறுயர்வியே நீ நான் என்று இயம்பலாலும் - வெவ்வேறுக்கொண்டு ஏசி நீ என்றும் நான் என்றும் பேசுகையினாலும், என்து சுக துக்கத்தின் பேதத்தாலும் - ஒருத்தனுக்குச் சுகமும் ஒருத்தனுக்குத் துக்கமு மாய்ப் பொருந்தும் சுகதுக்க பலமானது பேதமாய் வருகையினாலும்; தேசு அறிவும் சிற்றநிலைம் ஆதலாலும் - ஒருத்தனுக்கு அதீக அறிவும் ஒருத்தனுக்கு அற்ப அறிவுமாய் வருகையினாலும்; சிற்றுயிர்கள் அநேகம் ஆம் - பிரபஞ்ச சிவான்னியமாக எண்ணிற்ந்த ஆன்மாக்களுண்டு; தேரில் இன்னும் - இன்னமும் விசாரிக்கில் ஏது உண்டு எ - று. (சங)

அ - கை : மேலும் அதற்கு ஒரு புறனடை.

44. மண்ணுதி யாக்கியதின் காருக் காக
 மற்றதற்கே யெனிற்சடமா மன்றியுமா நிலமேல்
 உண்ணுது தன்ஸைத்தா மெருபொருளு மிறைக்கே
 யறுமென்னிற் பூரணானு லுண்டிட வேண் உவதில்
 நண்ணுதி கெவர்க்குமரன் விளையாட்டே யென்னின்
 நூனாவுரு வோன்பயனை நாடாது புரியான்
 எண்ணுது நீயுரைத்தாய் பரிசேடத் தாலே
 யெண்ணிறுயி ரிருவினையா விறைபுரிவா ஜென்னே.

இ - ன் : மன்னி ஆக்கியது இங்கு ஆருக்காக - பிருதினி முதலான பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கியது சிவன் எவர்க்காக என்னில்; மற்று அதற்கே எண்ணில் சடமாம் - அந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கே என்னில், அந்தப் பிரபஞ்சம் சடமாகையாலும்; அன்றியும் - இதல்லாமலும்; மாநிலமேல் - பிரபஞ்சத்தில்; ஒரு பொருளும் தன்ஸைத்தான் உண்ணுது - ஒருபொருளும் தன்ஸைத்தானே புசியாது; (ஆகையினால் பிரபஞ்சத்துக்கல்லாமல்) இறைக்கே உறும் என்னில் - சிவன் தனக்குப் புசிக்கச் செய்துகொண்டான்னில்; பூரணானுல் உண்டிட வேண்டுவது இல் - பரிபூரணானுகி எப்பொழுதும் அமைவுபெற்றிருக்கிற சிவனுல் புசிப்பது கூடாது; நண்ணுது இங்கு எவர்க்கும் அரன் விளையாட்டே என்னில் - இவ்விடத்தில் ஒருத்தருக்கும் பொருந்தாமற் போகிறதும் சிவன் விளையாட்டுக்குப் பண்ணுவிழுரென்னில்; சூன் உருவோன் பயனை நாடாது புரியான் - எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிற சிவன் பயனை விசாரியாமல் பண்ணுர்; எல்லானுது நீ ஓரத்தாய் பரிசேடத்தாலே என் இல் உயிர் - ஆகையால் விசாரியாமல் சொன்னும், பரிசேடப் பிரமாணத்தால் சிவனுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் அன்னியமாக எண்ணிற்ந்த ஆன்மாக்கள் உண்டென்று சித்தம்; இருவினையால் இறைபுரிவான் என்னே - ஆகையால் ஆன்மாக்கள் கண்மத்துக்கு ஈடாகச் சிவன் தேகாதி பிரபஞ்சத்தை ஆன்மாக்களுக்கு உண்டாக்குவனென்று அறியப்படுமது எ - று. (சச)

45.   ஆதலினும் ஹலகினுக்கும் சிவனுக்கும் வேறு
           யனோகமுயிர் ருளதென்றே யனுமானத் தாலும்
           ஒதியிடு மாகமத்தி னலுமுயிர் சித்த
           முலகிளையுஞ் சிவன்றணையு முனர்வதுமல் எயிரே
           பேதமற நின்றவிலவன் நன்கையறி யாது
           பேதமைசெய் பாசங்கள் பேதமுமே லுரைப்பாம்
           போதுமற வுனர்ந்திருளைப் போக்கியருள் புணர்ந்து
           போருவிலனு பூதியினைப் பொருந்திடுதற் பொருட்டே.

இ - ன் : ஆதலினும் உலகினுக்கும் சிவனுக்கும் வேறும் அனேகம் உயிர் உள்து என்றே அனுமானத்தாலும் ஒதியிடும் ஆகமத்தினாலும் உயிர் சித்தம் - ஆகையால் பிரபஞ்சத்துக்கும் சிவனுக்கும் அன்னியமாக அனுமானத்தினாலும் சொல்லும் ஆகமத்தினாலும் அனேக அன்மாக்கள் உண்டென்று சித்தித்தது; அவ்வயிரே உலகிளையும் சிவன்றணையும் உணர்வதும் - இப்படிச் சித்தத்திருக்கிற ஆன்மாக்களோ சகலாவத்தையில் பிரபஞ்சத்தையும் சுத்தாவத்தையில் சிவனையும் அனுபவிக்கிறவர்கள், இப்படி ஆன்ம இலக்கணம்; பேதம் அற நின்ற சிவன் தன்னை அறியாது பேதமைசெய் பாசங்கள் பேதமும் மேல் உரைப்பாம் - இனி, ஆன்மாவுடன் சிவன் பிரிவற்றிருக்க கையிலும் சிவனைத் தெரியாமல் மறைத்திருக்கும் பாச பேதங்களுக்கு இலக்கணம் மேற்சொல்லுவாம்; போதம் உற உணர்ந்து இருளைப் போக்கி அருள் புணர்ந்து பொருவில் அனுபூதியினைப் பொருந்திடுதல் பொருட்டே - சிவஞானம் பொருந்தப் பாசம் எய்துமென்று அறிந்து பாசத்தைதீக்கி அருளைப் புணர்ந்து சிவானந்தானுபவம் பொருந்துதற்பொருட்டு ஏ. ரு.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

(சுரு)

அ - கை : பாச இலக்கணம் பொதுவென்றும் சிறப்பென்றும் இருவகைத்தாகும், அவற்றுள் பொதுவிலக்கணம் மிசவும் சடமாய் ஆன்மஞான திரோதாயிகமாயிருக்கை; இந்தப் பாசம் ஆணவம், திரோதாயி, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, கணமம் என்று ஜவகைப்படும்; இவ்வைவகையில் மேல் ஆணவத்திற்கும் திரோதாயிக்கும் இலக்கணம் கூறுகின்றது.

46.   ஏகமாயனோகமாஞ் சத்தியன தாகி
           யெண்ணிலூயிர் ஞானத்தைத் தடுப்ப தாகி
           மோகமுத லேழ்க்குணங்க ஞாடைய தாகி
           முடிவிலதா யனுதியுமாய் முத்தியுமிர்க் காகப்
           பாகமாம் படியாதி சத்தியது பன்னைப்
           படுவதுமாய்ப் பக்குவத்தை யடையுமிர்கள் பாளில்
           ஆகமா திகள்யாவு மடையாது முத்தி
           யடைவதற்குத் தானீங்கு மாணவமென் றநியே.

இ - ள் : ஏகமாய் - எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்குந் தான் ஓன்றூய்; எண்ணில் உயிர் நூனத்தைத் தடுப்பது ஆகி அநேகமாம் சத்தி உனதாகி · எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய எண்ணிறந்த நூனக்கிரியாசத்திகளை அறிவது செய்வது பண்ணுதைபடி தடுக்கும் எண்ணிறந்த தனது சத்திகளை யுடையதாய்; மோகம் முதல் ஏழ்குணங்கள் உடையது ஆகி · மோகம், மதம், ராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், ஹர்ஷம் என்னும் ஏழு குணங்களையுடையதாகி; முடிவு இலதாய் · நாசம் அற்றதாய்; அநாதியுமாய் · அநாதியே உள்ளதுமாய்; உயிர்க்கு முத்தி ஆக ஆதிசத்தி பாகமாம்படி பண்ணப் படுவதுமாய் · ஆன்மாக்களுக்கு மோகஷம் வர ஆதிசத்தி பரியாகம் பண்ணப் பக்குவப்படுத்துவதுமாய்;

இந்த ஆணவம் சடமாகையால் சிரவிருத்தி நிவிருத்தி கூடாதாகையால் இந்தத் திரோதான சத்தி இந்த மல பக்குவமாம்படி சேட்டித்துப் பரி பாகப் படுத்துமாகையால் கள்வச்சிக்குக் குருக்களானவரைக் கள்ளக்குருக்கள் என்பதுபோல் ஆதிசத்தி ஆணவத்தைச் சேட்டிக்கையால் அந்த ஆதிசத்தி யும் மலமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படும்; இவ்வாறு ஒரு முதலுமாய் நித்தியுமாகில் ஆன்மாக்களுக்கு மோகஷம் கூடாதென்னில்;

பக்குவத்தை அடை உயிர்கள் பாலில் ஆகம் ஆதிகள் யாவும் அடையாது முத்தி அடைவதற்குத் தான் நீங்கும் · பக்குவத்தைப் பொருந்திய ஆன்மாக்களிடத்தில் தேகாதி சகல உபாதிகளும் பொருந்தாதபடி விட்டு மோகமதைவதற்குத் தான் நீங்கும்; ஆணவம் என்று அறி · இப்படிப் பாவஞ்சுபமான பொருளீ ஆணவமென்று அறி எ · ரு. (சகு)

அ · கை : மேல் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் நூனேச்சாக்கிரியை களைத் தடுக்க ஆணவம் என்று ஓன்று அங்கீகரிப்பானே ஜென்ன, வேண்டும் என்பது கூறுகின்றது.

47. ஏதுக்கா வாணவழுண் டென்ன வேண்டு

மெனிலுயிர்கள் நூனத்தைத் தடுப்பதொன்றிங் கிலையேல்
மாதுக்க முருவுயிர்க ளைவறிவு மெல்லா
வஸ்ஸமையுஞ் சுதந்திரமு மருவியிடும் பிறப்பாந்
தீதுற்று வருந்தா து நூனவுரு வாமாற்
சிவன்போல வேநிற்குஞ் சிற்றறிவு மாகா
கோதற்ற முத்தியென்ப தேதுவிடி லென்றே
குறித்திடிலிவ் வாணவமாங் கூறுங் காலே.

இ - ள் : ஏதுக்கா ஆணவம் உண்டு என்ன வேண்டும் எனில் - ஏது காரணமாக இப்படியொரு ஆணவமலம் உண்டென்று சொல்லவேண்டும் எண்ணில்; உயிர்கள் நூனத்தைத் தடுப்பது ஓன்று இங்கு இலையேல் - ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்த நூனக் கிரியா சத்திகளைத் தடுப்பதாக ஆணவ

மென்று ஓருபொருள் இல்லையாகில்; உயிர்கள் ஞான உருவாம் ஆல் - ஆன மாக்கள் ஞானஸ்வருபி ஆகையால்; சிவன் போலவே நிற்கும் - சிவஜீப் போலவே நிற்குமாகையால்; பிறப்பு ஆம் தீது உற்று வருந்தாது - சனன் மரணமான துக்கங்களைப் பொருந்தாதன்; மா துக்கம் உரு - மிகவும் பெரிய துக்கங்களைப் பொருத்தா; சிற்றறிவும் ஆகா - அற்ப அறிவினவும் ஆகா; எவ் அறிவும் எல்லா வல்லமையும் சுதந்திரமும் மருவியிடும் - எல்லாம் அறி வதாகிய சருவஞ்ஞதையும் எல்லாவற்றையும் செய்வதாகிய சர்வகர்த்திருத் துவதையும் சர்வசுதந்திரதையும் பொருந்துவன், இவையள்ளியும்; கோது அற்ற முத்தி என்பது ஏது விடில் என்றே குறித்திடில் இவ் ஆணவும் ஆம் கூறுங்கால் - ஒன்றினுலே விடப்பட்டதற்கு மோட்சம் என்று பேர், உயாதி யற்ற மோகாம் என்பது எந்தப் பொருள்னுலே விடப்பட்டது என்று விசா ரிக்ஷில் இந்த ஆணவமலமாமென்று சொல்லுங்காலத்து அறி எ - று. (சன)

ஆ - ஈ : மேல் ஆதிசத்தியாகிய திரோதானசத்தி ஆன்மஞானத்தைத் தடாதாகையால் ஆணவும் தடுக்குமென்பது கூறுகின்றது.

48. சாற்றியிடுந் திரோதான சத்தி தானே
 தடுத்திடுமான் மாவறிவை யென்னச் சாலும்
 போற்றுவதெனுணவந்தான் றடுக்கு மென்றே
 புகன்றிடனீ* யவ்வாறு பொருந்தா தாகும்
 மாற்றலிலா மெய்ஞ்ஞான வடிவாஞ் சத்தி
 மறைத்தல்செயா தறிவறிவுக் காகா வாதை
 ஊற்றமிகு முணர்வதனை யுணர்வுதடா தென்று
 முணர்வினுக்குச் சடம்வாதை யாகுமென வணரே.

இ - ள : ஆணவந்தான் தடுக்கும் என்று போற்றுவது என் சாற்றியிடும் திரோதான சத்திதானே ஆன்மா அறிவை தடுத்திடும் என்னச் சாலும் நீ புகன்றிடல் அவ்வாறு பொருந்தாது ஆகும் . ஆணவமலம் தடுக்கும் என்று சொல்லுவது ஏன்? சொல்லியிடும் திரோதானசத்தி தானே ஆனம் ஞானத்தைத் தடுக்குமென்னப் போதும் என்று நீ சொல்லிடில், அவ்வாறு கூடாது; மாற்றல் இலா மெய்ஞ்ஞான வடிவாம் சத்தி மறைத்தல்செயாது; தகைதல் இல்லாத சத்தியஞான சொருபமாகியசத்தி மறைத்தலைச்செய்யாது; அறிவு அறிவுக்கு வாதை ஆகா - ஞானத்துக்கு ஞானம் பகையாகாது; ஊற்றம் மிகும் உணர்வுதனை உணர்வு தடாது என்றும் உணர்வினுக்குச் சடம் வாதையாகும் என உணர் - ஆகையால் மிகவும் விருத்தியாமிருக்கிற ஞானத்தை ஞானம் தடாது, என்றும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தடுப்பது ஞான விரோதியாகிய சடமாயிருக்கிற ஆணவமலமாகுமென்று அறி எ - று. (சஅ)

* புகன்றிடனீ - பாடபேதம்.

அ . கை : புண்ணியபாபாத்மகமான கன்மழும் ஆன்மஞானத்தைத் தடாதென்பது கூறுகின்றது.

49. பாவமே மிருள்வடிவாய் மறைக்குமுமிருநிலைப்

புண்ணியிடும் புண்ணியந்தான் வெளியுருவாய் விளக்கும் ஆவதனு விருவினையே யுமிருநிலை மறைத்து

மறியாமை தலைநீத்து மடைந்துநிற்கு மென்னில் மேவனுறு மிருவினையை மறிவியற்ற லாலே

வினாந்திடுமென் வினைப்பயனும் வினவிலறி வாலே ஏவழுற வேபுசிக்கு மாதவினு வென்று

மிருவினைக் டடையாகா வழிருவுக் கென்னே.

இ . ண : பாவமே இருள் வடிவாய் மறைக்கும் உயிர் அறிலைப் பஸ்ஸியிடும் புண்ணியந்தான் வெளியுருவாய் விளக்கும் ஆவதனால் இரு வினையே உயிருநிலை மறைத்தும் அறியாமைதலை நீத்தும் அடைந்துநிற்கும் என்னில் - கன்மம் புண்ணியபாபாத்மகம், அதில் பாபம் அஞ்சுநான்ருபமாய் ஆன்மஞானத்தை மறைக்கும், செய்யும் புண்ணியமானது பிரகாச ருபமாய் ஆன்மஞானத்தை விளக்கும், ஆகையால் பாப புண்ணியாத்மகமான கன் மமே ஆன்மஞானத்தை மறைத்தும் அஞ்சுநானத்தை நீக்கியும் போருந்தி நிற்கும், ஆணவும் வேண்டாம் என்னில், அது கூடாது;

மேவல் உறும் இரு வினையும் அறிவு இயற்றலாலே வினாந்திடும் - ஆன்மஞானத்தை மறைப்பது நிமித்தமாய்ப் பொருந்துதலையும் புண்ணிய பாபங்கள் ஆன்மஞானக் கிரியைகளால் உண்டாகும்; வினவில் அவ்வினைப் பயனும் அறிவாலே ஏவம் உற புசிக்கும் - இஃதன்றியும் விசாரிக்கில் அந்தப் போக ஏதுவாயிருக்கிற புண்ணிய பாபப்பலன்களும் போக்குபமாயிருக்கிற ஞானத்தால் எவ்வும் பொருந்தப் படுகிறது; ஆதல்கூல் என்றும் இரு வினைகள் உயிருநிவுக்கு தடையாகா என் - ஆகையால் எந்நாளும் இருவினைகள் ஆன்மஞானத்தை விளக்குவதொழிந்து ஆன்மஞானத்தை மறைக்கமாட்டா என்று அறி எ - று.

(சகு)

அ . கை : மேல் ஆன்மாக்கள்குணம் அறியாமை அல்ல ஞான ஸ்வரூபி, ஆன்மஞானத்தை ஆணவுமே மறைக்குமென்பது கூறுகின்றது.

50. அறியாமை யான்மாக்கள் குணமே யென்னி

லறிவுதொழி ஸாற்போக மருந்து மாற்றுல்

செறியாது நீசொன்ன குணமென்கை யுமிர்பாற்

சித்தினுக்குக் குணமென்றுஞ் சித்தே யாகும்

குறியாக்கொள் ஆன்மாவைச் சடம தாகக்
 கூறியவ்வாணவத்தின் குணமறியா மையதாம்
 நெறியாலே யாணவந்தா ஞானமாக்க எறிவை
 நிகழாத வகைதடுக்கு மென்றுநீ * தெளியே.

இ . ஸ் : அறியாமை ஆன்மாக்கள் குணமே என்னில் அறிவு தொழிலால் போகம் அருந்துமாற்றுல் - அறியாமை ஆன்மாக்களுக்குக் குணமே ஆகையால் அறியாதபடிக்கு மறைப்பதாக ஒரு பொருள் உண்டு என்று சொல்லத் தேவையில்லை என்னில், அது கூடாது, ஆன்மா ஒன்றளை இது வேண்டுமென்று இச்சித்து அறிந்து செய்து போகங்களைப் புசிக்கும் பிரகாரமாகையால்; நீ சொன்ன குணம் என்கை உயிர்பால் செறியாது - அறியாமை ஆன்மாக்களுக்குக் குணம் என்று நீ சொன்னது ஆன்மாவினிடத்துப் பொருந்தாது; அறியாமை இயல்பஸ்ஸ ஆகையால்;

சித்தினுக்குக் குணம் என்றும் சித்தே ஆகும் - ஞான சொருபியாய் இருக்கிற ஆன்மாவுக்கு என்றும் ஞானமே குணமாகுமல்லால் சடமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம் குணமல்ல; ஆன்மாவைச் சடமதாக குறியாக்கொள் - ஆன்மாவைச் சடமதாக விசாரியாதே, ஆன்மா ஞானசொருபியே; கூறிய அவ் ஆணவத்தின் குணமே அறியாமையதாம் - இப்படிச் சொல்லிய இந்த ஆணவமலத்தின் குணமே அஞ்ஞானம்; நெறியாலே ஆணவந்தான் ஆன மாக்கள் அறிவை நிகழாதவகை தடுக்கும் என்று நீ தெளி - திரோதான் சத்தி பிரேரணையால் இந்த ஆணவமலந்தானே ஆன்மாக்கள் ஞானத்தைப் பிரகாசியாதவகை தடுக்கும் என்று நீ அறி ஏ - று. (நுட)

அ . ஷக : மேல் ஒளியாய் விளங்கும் கலாதிகஞ்சுக்குக் காரணமாகிய மாயை ஆன்மஞானத்தை விளக்குவதொழிந்து மறையாதென்பது கூறுகின்றது.

51. இருள்வடிவாய் மூலகா ரணமான மாயை
 யெண்ணிலான் மாக்களாறி விச்சையினை மறைக்கும்
 மருவியிடு மாயையினிற் காரியங்க ஸொள்ளியாய்
 மன்னுமுனர் விச்சைதொழில் வளர்க்கு மென்னில்
 ஒருபொருடா வெளியுமிரு ஞானுவ மாகா
 வணர்ந்திடுநீ தீபகா ரணமான வண்ணி
 கருமையல் வொளியாகு மதுபோல மாயை
 காண்மறைத்த லாணவமாய்க் கருதி டாயே.

இ . ஸ் : மூல காரணமான மாயை இருள்வடிவாய் என் இல் ஆன்மாக்கள் அறிவு இச்சையினை மறைக்கும் - பிரபஞ்ச உபாதான காரணமான

* நினையே - பாடபேதம்.

மாயை அஞ்சுான ரூபமாய் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களின் ஞானத்தையும் இச்செயலையும் மறைக்கும்; மாயையினில் மருவியிடும் காரியங்கள் ஒளியாய் மன்னும் உணர்வு இச்செயலை தொழில் வளர்க்கும் என்னில் - மாயையில் பொருந்தும் காரியமாகிய கலாதிகள் பிரகாச ரூபமாய்க்கொண்டு பொருந்தும், ஞானேச்சாக் கிரியைகளை விளக்கும், ஆணவமலம் என்றென்றும் வேண்டா என்னில், அது கூடாது;

இரு பொருள் தான் ஒளியும் இருஞருவும் ஆகா - ஒருவஸ்துத்தானே பிரகாசரூபமும் இருஞருவமாகாது, அஃது எவ்வாறு என்னில்; உணர்ந்திடு நீ தீபகாரணமான வள்ளி கருமையல் ஒளியாகும் அதுபோல மாயை காண் - பிரகாசமாயிருக்கிற விளக்குக்குக் காரணமாகிய வண்ணி இருளா பிராது ஒளியாகவே இருக்கும் என்று நீ அறி, அந்த அக்கினியைப்போல ஒளியாய்விளக்கும் கலாதிகளுக்காரணமாகிய மாயையும் அறிவு தொழிலை விளக்குவதொழிந்து மறைக்கமாட்டாது என்றநி; மறைத்தல் ஆணவமாய்க் கருதிடாய் - ஆகையால் அறிதொழிலை மறைப்பது ஆணவம் என்றே அறிந்திடு ஏ - று. (நுக)

ஆ - கை : மேல் ஞானசொருபியாகிய ஆன்மாவுக்கு அஞ்சுானம் ஞானத்தினுடைய இல்லாமை என்பது குற்றம் என்பது கூறுகின்றது.

52. அஞ்சுான மென்பதோர் பொருளே மில்லை

அறைகிள்ற ஞானத்து னபாவ மென்னில்
எஞ்சுான்று மபாவமோ முன்னே பின்னே

வியம்பியிடு மத்தியந்தா பாவமெனிற் சடமாம்
மெய்ஞ்சுானு பாவந்தான் முன்னென்னிற் பின்னார்
மேவுவதா மெய்ஞ்சுானு பாவம்பின் னென்னி
ஆஞ்சுானம் பின்னென்றுகா வுண்டாகா ஞான
வுருவுயிருக் கிவ்வாறிங் கோதல்பழு துணரே.

இ - ன் : அஞ்சுானம் என்பதோர் பொருளே இல்லை அறைகிள்ற ஞானத்தின் அபாவம் என்னில் - அஞ்சுானம் என்று உளதாக ஒருபொருள் இல்லை, சொல்லப்பட்ட ஞானத்தினுடைய இல்லாமையே அஞ்சுானம் என்னில்; எஞ்சுான்றும் அபாவமோ முன்னே பின்னே - அந்த ஞானத்தினுடைய இல்லாமை ஆகாசத்துக்கு சூபியில்லாததுபோல் எப்பொழுதும் ஞானமில்லாமையோ, கடத்தினுடைய முன்னில்லாமை மண்ணுயிருந்ததுபோல ஞானம் முன்னில்லாமை அஞ்சுானமோ, கடமுடைகிறது முன்னில்லாமல் ஒரு காலத்தில் உண்டானுறபோல ஞானம் பின்னில்லாமை இருக்கையோ; இயம்பியிடும் அத்தியந்தாபாவம் என்னில் சடமாம் - இப்படிப்பட்ட முன்று இல்லாமையில் முதற்சொன்ன எப்போதும் இல்லாமை என்கிறது கூடாது, எப்பொழுதும் ஞானம் ஆன்மாவுக்கு இல்லையாகில் ஆன்மாச் சடமாவன்; இஃதன்றியும் அபாவம் ஒரு தொழிலையும் பண்ணமாட்டாது, கடத்தினுடைய இல்லாமை தண்ணீரை எடுத்துவர மாட்டாததுபோல;

மெய்ஞ்சுநானுபாவந்தான் முன்னனில் பின்னர் மேவுவதாம் - மெய்ஞ்சுநானத்தினுடைய முன்னபாவம் அஞ்சுநானம் என்னில் குடத்தினுடைய முன்னில்லாமை யன்குட்த்தை உண்டாக்குவதுபோல நூனத்தினுடைய முன்னில்லாமையே அஞ்சுநானமானால் அஞ்சுநானமே நூனத்தை உண்டாக்க வேண்டும்; மெய்ஞ்சுநானுபாவம் பின்னென்னிலும் நூனம் பின் ஒருகால் உண்டாகா - மெய்ஞ்சுநானத்தினுடைய பின்னில்லாமை அஞ்சுநானமென்னில் குடமுடைந்தால் அந்தக் குடம் உண்டாகாதது போல ஆன்மாவுக்குப் பின் கெறுக்காலும் நூனம் உண்டாகாமல் அற்றுப்போகவேண்டும்; நூன உரு உயிருக்கு இவ்வாறு இங்கு ஒதல் பழுது உளர் - ஆகையால் நூன சொரு பியாகிய ஆன்மாவுக்கு அஞ்சுநானம் நூனத்தினுடைய இல்லாமை என்று இவ்விடத்துச் சொல்லுவதல் குற்றமென்று அறி ஏ . ரு. (நுட)

அ - கை : ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவு இயல்பல்ல, சருவஞ்சுதையே இயல்பு; இதனைத் தடுப்பதாக ஆணவமலை என்ற ஒரு பொருள் உண்டு என்பது கூறுகின்றது.

ந5. சிற்றறிவே யான்மாக்க வியல்ப தென்னிற்
 தேசத்தி வெவ்வுயிர்க்குஞ் செறியுமறி வொன்றும்
 பெற்றறிவைப் பெரிதாக முத்திபெற மறைதான்
 பேசியிடு மாதனினுற் பேரறிவே யியல்பாம்
 மற்றறிவை யாணவந்தான் நடுக்கவத ஞலே
 மறைப்புண்டு மாயையினுற் சிற்றறிவா யருளால்
 உற்றறிவு சிவங்போல முத்த னுகு
 முயிரதுவா ஸாணவமென் ரேர்பொருளுண் உணரே.

இ - ள : சிற்றறிவே ஆன்மாக்கார் இயல்பது என்னில் - ஆன்மாக்காருக்கு அற்பமறிகிறதே எப்பொழுதுமியல்பு, எல்லாவற்றையும் அறிகிற தன்று, எல்லாம் அறியாதபடி மறைப்பதாக ஒரு ஆணவமல்த்தைச்சொல்லத் தேவையில்லை என்னில், அது கூடாது; தேசத்தில் எவ்வுயிர்க்கும் செறியும் அறிவு ஒன்றும் - ஆன்மாவுக்கு அற்ப அறிவு இயல்பானால் தேசத்திலே எல்லா ஆன்மாக்காருக்கும் ஏற்றக்குறைச்சலன்றியில் ஒருபடித்தாக அறியுந் தன்மை உண்டாகியிருக்கவேண்டும், அப்படியன்றியிலே ஒருத்தன் அறப மாக அறியவும் ஒருத்தன் அதிலும் அதிகமாக அறியவும் காணகிறோம்;

மறைதான் முத்திபெறப் பெற்ற அறிவைப் பெரிதாகப் பேசியிடும் - ஆகமமானது பரமோட்சத்தைப் பெறப் பெற்ற நூனமெல்லாவற்றையும் அறியுந்தன்மையாகச் சொல்லும்; ஆதானினுல் பேரறிவே இயல்பாம் - ஆகையால் இவனுக்கு எல்லாம் அறியுந்தன்மையே சுபாவம்; மற்று அறிவை ஆணவந்தான் தடுக்க அதனாலே மறைப்புண்டு - எல்லாம் அறியுந்தன்மையை ஆணவமல் தடுக்க அதனால் மறைக்கப்பட்டு அறிவற்றிருந்து; மாயையினுல் சிற்றறிவாய் - மாயா காரியமாகிய கலாதிகளால் அற்பம் அறிகிறவனும்;

அருளால் உற்ற அறிவு சிவன்போல் முத்தனகும் உயிர் - திருவருளைப்பெறப் பரமோட்டச்சத்தில் சிவனைப்போல்ப் பாசமில்லாதவனுய் எல்லாவற்றையும் அறி கிறவனுவன் ஆன்மா; அது ஆணவமென்று ஓர் பொருள் உண்டு உணர் - அது ஆணவமென்ற ஒரு பொருள் உண்டென்று விசாரி எ - று. (ஞ)

அ - கை : மேல் ஆணவம் ஆன்மாவின் நூனேச்சாக்கிரியைகளைத் தடுக்கும் என்பது கூறுகின்றது.

54. அறைந்தவிந்த ஆணவந்தா ஆன்மாவை முழுது
மாவகிக்கு மோரூனா வருவொளியா யென்றும்
உறைந்தத்தனை யொழிக்குமோ வென்னிலொளி யுருவா
லொளியழியி ஹமிருமழிந் திடுவதா மெங்கும்
நிறைந்துளவான் மாவத்தையாவரித்தல் கூடா
நிகழ்த்தியிடிற் சொருபத்தின் விருத்தியாய் நிகழ்ந்தே
சிறந்துளதா நூனேச்சாக்கிரியையினைத் தடுக்குந்
தீவெம்மை தடுத்திடுமந் திரசத்தி செயலில்.

இ - ள ; அறைந்த இந்த ஆணவம் தான் ஆன்மாவை முழுதும்
ஆவிரிக்குமோ - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆணவமலந்தான் ஆன்மாவைச்
சற்றும் தெரியாதபடி முடிக்கொள்ளுமோ; நூன் உரு ஓளியாய் என்றும்
உறைந்தத்தனை ஒழிக்குமோ என்னில் - ஆன்மாவினுடைய நூன் சொருப
மாகிய ஓளியாய் எங்கும் பிரகாசித்ததைக் கெடுக்குமோ என்னில், இதில்
இரண்டாவது சொன்ன தும் கூடாது; ஓளியுருவால் ஓளி அழிமில் உயிரும்
அழிந்திடுவதாம் - நூன் சொருபியாகிய ஆன்மாவுக்கு நூனப்பிரகாசங்
கெடில் ஆன்மாவுக்கு நாசம் வரும், இனி முதற்சொன்னதும் கூடாது;
எங்கும் நிறைந்துள ஆன்மாவத்தை ஆவரித்தல் கூடா - எங்கும் நிறைந்
திருக்கிற ஆன்மாவை முடிக்கொள்வது கூடாது, பின்னை எப்படி யென்
னில்; நிகழ்த்தியிடில் சொருபத்தின் விருத்தியாய் நிகழ்ந்தே சிறந்துளதாம்
நூன் இச்சாக்கிரியையினை தீ வெம்மை தடுத்திடும் மந்திரசத்தி செயலில்
தடுக்கும் - சொல்லியிடிற் சொருபநூனத்தினுடைய விருத்தியாய் நிகழ்ந்து
விளங்கிய நூனேச்சாக்கிரியைகளை, அக்கினியினுடைய சுடுகிற சத்தியைச்
கூடாதபடி தடுக்கும் மந்திரசத்தியின் செயல்போல, அறியவும் இச்சிக்கவும்
பண்ணவுமொட்டால் தடுக்கும் ஆணவமலம் என்று அறி. (ஞ)

அ - கை : மேல் சுத்தமாயா லட்சனம் கூறுகின்றது.

55. அறிவிலதாய்ச் சுத்தமா யனுதியாய் நாத
மாதியாந் தத்துவங்க எக்கரங்கள் பதங்கள்
பிறவிலாச் சூக்குமையை முதல்வாக்கு யாவும்
பிழப்பிடமாய் விஞ்சூன் கலர்க்குருவ மாதி

நெறியளதாய்ப் பரமான முத்தியினிற் ரூனு
 நீங்குவதாய் நித்தமாய் வியாபியா யெங்கும்
 செறிசிவற்றுப் பரிக்கிரக சத்தி யாகிச்
 சேர்ந்துளது விந்துவெனத் தெரிக்கு நூலே.

இ - ள : அறிவிலதாய் - அறிவற்றதாய்; சுத்தமாய் - அதோமாயையைப்போல மயக்குவதன்றிச் சருவான்மாக்கலுக்கும் ரூனத்தை விளக்குவதாகையால் சுத்தமாய்; அனுதியாய் - அனுதியே உள்ளதுவுமாய்; நாதம் ஆதியாம் தத்துவங்கள் அக்கரங்கள் பதங்கள் பிறிவு இலாச் சூக்குமையை முதல் வாக்கு யாவும் பிறப்பிடமாய் - பொருஞ்சுருவான நாதமுதலாகிய சுத்தத்துவம் ஜூந்துக்கும், சுத்தருபமாகிய நாத விந்து அகர முதலாகிய அக்கரங்கள் ஜூம்பத்தொன்றுக்கும், வியோமவியாபி முதலாகிய பதம் எண்பத் தொன்றுக்கும், ஈசானுதி பதினெடு மந்திரங்களுக்கும், மூன்று அத்துவாவிலுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும், பந்தமாகிய சூக்குமையைச் சுத்தி மத்திமை வைகளி என்னும் நாலு வாக்குக்களுக்கும், அநாசிருத புவனம் முதலான முப்பத்து மூன்று புவனங்களுக்கும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியதீதை என்னும் பஞ்சகலைகளுக்கும் முதற்காரணமாய்;

விஞ்ஞானகலர்க்கு உருவம் ஆதி நெறி உளதாய் - சுத்தாத்துவாவிலிருக்கும் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனு கரண புவன போகங்களுக்கு ஏதுவாய், சிவனுக்கு லய போக அதிகாரம் என்னும் மூன்றவத்தைகளுக்கும் ஏதுவாய், அனந்தேகராதிகள் தனுக்கருணதிகளுக்கு ஏதுவாய், அனந்தேசர் முதலான அதிகார கர்த்தாக்களுக்கு விகரப்பஞ்சான மன்றியில் அசுத்தாத்துவா கிருத்தி யம் கூடாதாகையால் அவருடைய விகற்ப ஞானத்துக்கும், மூவகையான் மாக்களுக்குச் சுத்தமின்றி ரூனம் பிரகாசியாமையால் சுத்தத்துடன் அபர ரூனம் பிரகாசிக்கையால் மூவகை ஆன்மாக்கள் விகற்ப அறிவுக்கும் காரணமாய், இஃது என்னுற் பண்ணப்படுமென்னும் நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்குச் சுத்தமன்றியில் நிச்சயம் பண்ணுவது கூடாதாகையால் அந்தச் சுத்தத்துக்கும் காரணமாய், சுத்தகோடி மகாமந்திரங்கள் அட்டவித்தியேசர் அனுசாசிவர் பரை முதலான சத்திகள் இவர்களுடைய தனுக்கருதிகளுக்குக்காரணமுமாய், அசுத்தமாயையையும் கன்மத்தையும் நீங்கிச் சிவசாயுச் சியத்தைப் பெற்ற அபரமுத்தர்க்கு விஞ்ஞானுண்டத் கோசஞ்சுபமான பந்தமுமாகி;

நித்தமாய் - நித்தியமுமாய்; வியாபியாய் - நாதம் முதல் பிருதிவியீருன தன்னுடைய காரியங்களையும் அசுத்தமாயையின் காரியங்களையும் வியாபித்திருப்பதாய்; எங்கும் செறி சிவற்குப் பரிக்கிரக சத்தியாகி - தான் சடமாதினினுல் சிற்சத்திபோலஸ் சமவாய சம்பந்தம் கூடாதாகையால் மண் குயவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தமாய் இராததுபோலஸ் சர்வ வியாபியாயிருக்கிற சத்தர்க்குப் பரிக்கிரக சத்தியாமிருப்பதாய்; பரமான முத்தியினில் தானும் நீங்குவதாய் - சிவதரிசனத்தில் ஆணவமலத்துடன் தானும்சுத்தமாக

நீங்குவதாய்; சேர்ந்துள்ள விந்து எனத் தெரிக்கும் நூல் - யாதொன்று நீங்கினால் பரமோட்சம், யாதொன்று ஆண்மாவுக்குப் பரமபெந்தம், அது குடிலையென்றும் குண்டலினியென்றும் விந்துவென்றும் மகாமாயையென்றும் பெயரையுடையதாகச் சிவாகமங்கள் சொல்லும் எ - று. (குடு)

அ - கை : மேல் சிவனுடைய கிரியாசத்தியும் அசத்தமாயையுமே நாதம் முதலான சர்வப் பிரபஞ்சத்துக்கும் காரணமென்ன, அதை மறுத் துச் சுத்தமாயை உண்டென்று அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது கூறுகின்றது.

56. விந்துவென் சிவசத்தி தானே யெல்லா

விசுவமுமா மெனிற்சித்திங் கசித்தாகி விளோயா
பந்தமுமா காதுயிர்க்கு ஞானவுரு வாமாற்
பரிக்கிரக மேசிவற்குப் பாஜைகட்கு மண்போல்
மந்திரங்கள் மந்திரே சுரர்கள்சதா சிவர்கள்
மற்றுமுள்ள சத்திகட்கு வடிவாதி நான்கும்
தந்திடுமல் விந்துவென வறிய வேண்டுஞ்
சாற்றுவமே லதோமாயை தனதியல்புங் கேளே.

இ - ண : விந்து என் சிவசத்தி தானே எல்லா விசுவமுமாம் எனில் . இப்படி விந்துவென்று ஒன்றைச் சொல்லுவது என், சிவனுடைய கிரியாசத்திதானே நாதமுதல் சாவப்பிரபஞ்சமுமாமென்னில், அது கூடாது; சித்துஇங்கு அசித்தாகி விளோயா - இவ்விடத்துச் சித்துச் சடமாகியுண்டாகாது, சடத்துக்குக் காரணம் சடமேயாகவேண்டும், ஆகில் அசத்தமாயை தான் நாதமுதலான சப்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரணமாகவொண்டுதோ என்னில்; ஞான உருவாம் ஆல் உயிர்க்குப் பந்தமும் ஆகாது . அது மயக்குதிற சொருபாகையால் ஞானப்பிரகாச சொருபான சத்தாத்துவாவிலிருக்கிற ஆண்மாக்கஞ்சையை விஞ்ஞானப் பிரகாசமான தலுகரணுதி பந்தங்களுக்கும் காரணமாகாது;

இதுவன்றியிலும் அந்த அசத்தமாயைதான் கலக்கப்பட்டே கலாதி களுக்குக் காரணமாம். தன்னைக் கலக்குதல்பண்ணும் அனந்தேசரர் தேக மில்லாமல் கலக்கமாட்டார், குலாலனைப்போல் ஏவல்செய்கிற கர்த்தாவாகையால் இவருடைய திருமேனிக்குத் தான் காரணமாகமாட்டாது;

பரிக்கிரகமே சிவற்குப் பாஜைகட்கு மண்போல் . ஆகையால் ஞானமே திருமேனியாகிய சத்தரக்குப் பரிக்கிரக சத்தியாகிய சுத்தமாயை கடத்துக்கு மண்ணுண்டைபோல் உபாதான காரணம்; மந்திரங்கள் மந்திரேசரர்கள் சதாகிவர்கள் மற்றுமுள்ள சத்திகட்கும் வடிவ ஆதி நான்கும் விந்து தந்திடும் என அறியவேண்டும். சத்தகோடி மகாமந்திரங்கள், புவன நாயகரான மந்திரமகேசரர், மந்திரேசுவரர்கள், அனுசதாகிவர்கள், மற்றுமுண்டான சத்திகளுக்கெல்லாம் தனு கரண புவன போகங்கள் நான்கையும் அந்த உபாதான காரணமாகிய விந்துக் கொடுக்கும் என்று அறியப்படுமது;

ஈது உண்டு என்கிறதற்குப் பிரமாணம்: இங்ஙனம் கூறிய காரியங்கள் காரணமின்றியில் உண்டாகாதென்பது, ஆகையால் சுத்தமாயையென்றும் உபாதானம் அசுத்தாத்துவ கர்த்தாவாகிய அனந்தேசவரருடையவும் சுத்தாத்துவாவிலிருக்கும் அனுசதாகிவர்களுடையவும் மந்திரங்களுடையவும் தனுகரணத்திகள் உண்டாகிறத்திலும் அனந்தேசரருக்கு விகற்பனானத்துக்கு ஏதுவாகிய சூக்குமை முதலாகிய சுத்த சுத்தங்கள் உண்டாகிறத்திலும் நிலிர்த்தியாதி கலைகள் உண்டாகிறத்திலும் உபாதானமாகச் சித்தம், சுத்தாத்துவாவில் இருக்கிறவர்களுக்கு இடங்கொடுப்பதற்கு ஏதுவாகவும் சுத்தமாயை என்று அங்கீகிக்கவேண்டும்;

சாற்றுவும் மேல் அதோமாயை தனது இயல்பும் கேள் - மேல் அசுத்தமாயரலக்ஷணம் சொல்லுகிறோம், அதன் சுபாவத்தையும் கேள் எ - று. (ரூசு)

அ - கை: மேல் அசுத்தமாயா லக்ஷணம் கூறுகின்றது.

57. இருவிளைசேர் சகலருடன் பிரளையா கலர்க
விருவகைக்கும் தனுவாதி மீரிரண்டா யானுல்
வருவதற்குப் பிறப்பிடமாய்ச் சடமாகி யுமிர்க்கு
மயக்கறிவைப் பண்ணுவுவதாய் மலம் தாகி
அருவமுமா யனுதியாய் வியாபி யாகி
யமலனுக்கோர் சுத்தியா யாதிநடு முடிவில்
திரிவிதமா முயிர்களெலா மருவிடமாய் நித்தத்
திறமதுவா மதோமாயை தேருங் காலே.

இ - ஸ : இருவிளைசேர் சகலருடன் இருவகைக்கும் தனு ஆதி ஈர் இரண்டாய் அரானுல் வருவதற்குப் பிறப்பிடமாய் - புண்ணிய பாவங்களைப்பொருந்திய சகலர் பிரளையாகலர் என்றும் இரண்டாடுவைக ஆன் மாக்களுக்கும் அனந்தேசரரால் உண்டாக்கப்படும் தனு காண புவன போக மான் கலாதி பிருதிவியந்தமான தத்துவங்களுக்கும் தாத்துவிகங்களுக்கும் முதற்காரணமாய்; சடம் ஆகி - சடமும் ஆகி; உயிர்க்கு மயக்கு அறிவைப் பண்ணுவதாய் - ஆன்மாக்களுக்கு ஆன்மாவஸ்லாதவற்றை ஆன்மா என்பது முதலாக மயக்குவிற் அறிவைப் பண்ணுவுவதாய்; மலமது ஆகி - மலமுமாய்; அருவமும் ஆய் - காணப்படாத ரூபமுமாய்; அனுதியுமாய் - அனுதியுமாய்; வியாபி ஆகி - தன்னுடைய கலை முதலாகிய காரியங்களை வியாபித்திருப்பது வுமாய்; நித்தத் திறமதுவாம் - நித்தியம் என்னும் திறத்தையடையதுவுமாய்; அமலனுக்கு ஓர் சுத்தியாய் - நின்மலராயிருக்கிற சிவனுக்கு ஒப்பற்ற பரிக்கிரக சுத்தியுமாய்; ஆதி நடு முடிவில் திரிவிதமாம் உயிர்கள் எல்லாம் மருவு இடமாய் - தன்னுடைய அடியிலும் நடுவிலும் முடிவீலும் சகலர் பிரளையாகலர் விஞ்ஞானகலர் என்னும் இந்த முவகை ஆன்மாக்களுக்கும் இருப்பிடமாய்ப் பிரளைத்தில் கனமத்திற்கு இருப்பிடமாய் ஒரு வத்துருபமாய் இருப்பது; அதோமாயை தேருங்கால் - விசாரிக்குமிடத்து அசுத்தமாயை எ - று.

இப்படி ஒரு மாயை உண்டு என்பதற்குப் பிரமாணம்: கடமானது காரியமாகையால் அதற்குக் கர்த்தாவாகக் குலாலீணயும் முதற்காரணமாக மண்ணீணயும் அபேட்சிக்குமாறுபோலப் பிரபஞ்சம் காரியமாகையால் ஒரு கர்த்தா உண்டு என்பதுபோல ஒரு உபாதான காரணத்தை உடையதாக வேண்டுமென்று உபாதான காரணமாக மாயை சித்திக்கும். இதல்லாமலும் சுத்தமாயை கன்மத்துக்கு மேற்பட்டதாகையினுமூம் ஆன்மாக்கள் சடமாயிருக்கிற கன்மத்துக்கு இருப்பிடமாயில் விகாரியாவர் ஆகையாலும் புத்தி தத்துவம் போகம் கிரகிக்கப்பட்டுப்போகையாலும் மகாசங்காரத்தில் கன்மத்துக்கு யாதொன்றிருப்பிடம் அது மாயையென்று அசுத்தமாயை அங்கீரிக்க வேண்டும். மாயை நித்தியமென்பது பிரளாயத்தில் மாயை அன்றிக் கன்மத்துக்குப் பின்னீணயொன்றும் இருப்பிடம் இல்லை என்பதே யுத்தி. (ரூப)

அ - கை : மேல் கன்ம வகைணம் கூறுகின்றது.

58. அனுதியே யாணவத்தின் குணங்கள் கூடு
மான்மாக்க ளறிவிச்சை தொழில்க ளாலே
மனுதியாற் புரிவதனுற் கன்ம மென்று
மருவாகட் காகையினு ஸதிட்ட மென்றும்
உனுதுபுரி யாதிருக்கிற் பரிகா ரத்தை
யுண்ணாம லொழியாம லுறுவ தாகித
தனுதியந்தம் புரிதலினுற் புசிப்பினு லாகித்
தானிற்குங் கன்மமின்னுஞ் சாற்றக் கேளோ.

இ - ன : அனுதியே ஆணவத்தின் குணங்கள் கூடும் ஆன்மாக்கள் அறிவு இச்சை தொழில்களாலே மன ஆதியால் புரிவதனால் கன்மம் என்றும் - அனுதியிலே ஆணவத்தின் குணங்கள் கூடியிருக்கும் ஆன்மாக்கலுடைய ஞானேச்சாக்கியியகளினுலே மனேவாக்குக் காயங்களால் செய்கையால் கன்மமென்றும்; மருவா கட்கு ஆகையினால் அதிட்டம் என்றும் - சட்ச இந்திரியத்துக்குப் பொருந்தாதபடியால் அதிட்டமென்றும்; உன்னாது புரியாதிருக்கில் பரிகாரத்தை உண்ணாமல் ஓழியாமல் உறுவதாகி; பிராயச்சித்தப் பிரதிபாதக சாத்திரத்தில் இன்ன பாபத்துக்கு இன்ன பிராயச்சித்தமென்று விசாரித்துப் பிராயச்சித்தம் பண்ணுதிருந்தால் புசியாமல் நசியாததாய்ப் பொருந்துகிறதாகி; தன் ஆதி அந்தம் புரிதலினுல் புசிப்பினால் ஆகி - தனக்கு ஆதியும் அந்தமும் மனேவாக்காய சன்னியமாகையால் ஆதியும் அந்தப் பலன்களைப் புசித்துத் தொலைக்கையினுலே அந்தமும் உடையதாகி; தான் நிற்கும் கன்மம் - இப்படிக் கன்மமானது தான் நிற்கும்; இன்னும் சாற்றக் கேள் - இன்னமும் கன்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லக் கேள் எ - று. (ரூப)

அ - கை : மேல் புண்ணிய பாப ஸ்வரூபமாயிருக்கிற கன்மங்கள் பந்தமாக ஏறும் வகை கூறுகின்றது.

59. மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வண்ணங்க ணன்றூய்
மதித்துறைத்தல் மதியாத வாசகத்தி னலும்
கந்தரமாம் புவனேசர் பூசாபூ செயினுற்
சுருதிவழித் தருமத்தாற் றவறுசெய்த லாலும்
சிந்தணைசெய் மனமாதி தத்துவங்க ளாலே
சீவர்களுக் கிதமகிதன் செய்தமையி னலும்
பந்தழறு மிருவிளைக ளொன்றென்று லழியாப்
பான்மையுமாய்ப் பரிகாரப் படுதெறியு முளதே.

இ - ள : மந்திரவுக்கள் பதங்களுடன் வண்ணங்கள் நன்றாய் மதித்து உரைத்தல் மதியாத வாசகத்தினாலும் - மந்திரவுக்களை உரக்க மெல்ல மாணச மாதத் தப்பாமல் நன்றாக விசாரித்து உச்சரித்தால் புண்ணியமும் விசாரியா மல் தப்பாக உச்சரித்தால் பாபமும், வியாகரணத்தை அறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததினால் புண்ணியமும் அறியாதே பிரித்தால் பாபமும், வண்ணங்களை ஹ்ரஸ்வ தீர்க்க புதுதமாக வழுவாமல் தம் தம் தானங்களிலே உச்சரித்தால் புண்ணியமும் அல்லாக்கால் பாபமும்; கந்தரம் ஆம் புவனேசர் பூசா பூதை யினால் . அழகை உடைத்தாகிய புவன நாயகரைப் பண்ணின பூதைகளினாலே புண்ணியமும் தீரவிய அபகார நிந்தாதிகளினாலே பாபமும்; சுருதிவழி தரு மத்தால் தவறு செய்தலாலும் சிந்தனை செய் மனம் ஆதி தத்துவங்களாலே சீவர்களுக்கு இதும் அதிதம் செய்துமையினாலும் இருவிஜைகள் பந்தம் உறும் . வேதாகமோக்த மார்க்க தன்மத்தின்படி நடந்தால் புண்ணியமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தால் பாபமும், சிந்தனை முதலான தொழில்களைப் பண்ணும் அந்தக்கரணங்கள் ஞானேந்திரியம் கண்மேந்திரியங்களினாலே பற்ற குப் பண்ணின உபகாரத்தினாலும் விசிட்டத்தீரவிய போக்கியத்தினாலும் புண்ணியமும் பற்றகுப் பண்ணின அபகாரத்தினாலும் நிவீஷித்த தீரவிய போக்கி யத்தினாலும் பாபமும், இப்படிப் புண்ணிய பாப சொருபமாக ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமுராகப் பொருந்திநிற்கும்; ஒன்று ஓன்றால் அழியாப் பாள்க்கையு மாய் பரிகாரப்படு நெறியும் உள்தே - இந்தக் கண்மமானது புண்ணியத்தி னாலே பாபமும் பாபத்தினாலே புண்ணியமும் அழியாத சொருபமாய்ப் பாபத் தைப் பண்ணினவன் பச்சாத்தாபயுக்தனுய் இன்ன பாபத்துக்கு இன்னயடி செய்ய என்று சூருதியை அனுசரித்த வைத்திக சைவ சாத்தீரத்திலே சொன்ன படி பிராயச்சித்தம் பண்ண நீங்கும் வழியும் உள்ளதாம் ஏ. ரு. (ருகு)

அ - கை : மேல் இந்தக் கண்ம பலன்கள் இம்மையிலும் மறுமை யிலும் பொருந்தும் என்பது கூறுகின்றது.

60. இம்மையிலே சிலவினைக்குப் பயன்க விங்கே
யெய்தலுமாம் பரத்திலே யிசைந்திடலு மாகுஞ்
செம்மைசெயு நல்வினைதீ வினைக்களை மிங்கே
சிறைந்ததிலே யதிட்டமெனச் சிவனருளா வுண்டாய்ப்

பொய்ம்மையிலாப் பயனெந்தப் புவனத்தே யங்கே
 பொருந்தியிடும் வாதனையும் புந்தியினிற் பொருந்து
 மம்மையுட எப்பனுயிர்க் காமிறைவன் ரூனே
 யந்தந்தப் பயனுயிர்கட் காக்கிடுவ னறிந்தே.

இ . ஓ : இம்மையிலே சில விளைக்குப் பயன்கள் இங்கே எய்தலும் ஆம் - இம்மையிலே செய்த ஆயுச விருத்திகரமான கெருச்சி? [குணுச்சி - சிந்தில்] யோம புத்திர்காமேட்டியாதியான சில கன்மங்கட்டுப் பலன் இகத் தலேதானே பொருந்த உண்டாகும்; பரத்திலே இசைந்திடலுமாகும் - சில கன்மபலன்கள் தேகாந்தத்திலே சுவர்க்கத்திலேயாதல் நரகத்திலேயாதல் புனர்ச்சன்மத்திலேயாதல் பொருந்த உண்டாகும்;

செம்மைசெயும் நல்விளை தீவிளைகளைல்லாம் சிதைந்தத்திலே அதிட்ட மெனச் சிவனருளால் உண்டாய்ப் பொரும்மை இலாப் பயன் எந்தப் புவனத்தே அங்கே பொருந்தியிடும் வாதனையும் புந்தியினில் பொருந்தும் - செவ்விதாகச் செய்யும் புண்ணிய கன்மங்கள் மாறுபாடாகச் செய்யும் பாபகன்மங்கள் எல்லாம் செய்தவிடத்திலே தானே தூல கன்மம் நசித்தத்திலே அதிட்டமென்று சிவாக்கிளையினாலே உண்டாய் இன்ன கன்மத்துக்கு இன்ன பலன் இன்ன புவனம் என்று யதார்த்தமாகச் சொல்லப்படும் புண்ணியபாபபலன்கள் எந்தப் புவனத்திலே பலவுத்தாமோ அந்தப்புவனத்தே பொருந்த உண்டாகும், அவ்விடத்திலே வாசனங்மகமாக இருக்கிற கன்மமும் புத்தி தத்துவத்தில் பொருந்தும்; அம்மையுடன் அப்பன் உயிர்க்கு ஆம் இறைவன் தானே அந்த அந்தப் பயன் உயிர்கட்டு ஆக்கிடுவன் அறிந்து - ஆன மாக்களுக்கு உழையுடன் தந்தையாய் நின்ற கர்த்தாத்தானே அந்த அந்தக்கன்மானுக்களாமாக உண்டான சக துக்க பலன்களை அறிந்து பொருந்தும் படி உண்டாக்குவன் எ - று. (காப)

அ . கை : மேல் இந்தச் சனனத்திலே புசிக்கும்பொழுது இதாகிதமாக ஏறின கன்மம் மேல் வரும் சனனத்தொடர்ச்சிக்குப் புத்தியிலே வித்தாய் நின்று பரிபாகமான பொழுது புசிப்பிச்கும், அப்படிப் புசிக்கையிலே இருவிளையொப்பு வந்தகாலத்தில் புசியாமற் கெடும் என்பது கூறுகின்றது.

61. அருந்தியிடப் பலமாகி மேலைக்கு வித்து
 மாகியிடுந் தேமாவை யாதி போலப்
 பொருந்தியிடும் புண்ணியபா வப்பயன்க னன்றூய்ப்
 புசிப்பதற்குச் சுகதுக்க மாகிப் போந்தே
 திருந்தவிரு விளைமேலுஞ் செய்வ தாக
 செய்தவிளை வாதனைகள் சேர்ந்து புந்தி
 வருந்தொடர்ச்சி யாகவே யிருவிளையு மொக்கில்
 மாய்வதுவாம் புசியாமல் மறித்துதியா வாந்தே.

இ - ள : அருந்தியிடப் பலமாகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகியிடுந் தேமா வையாதி போல் - தேமாம்பழம் முதலானவைகள் அப்பொருது புசிப்புமாய் மேலைக்குப் பின்னையும் பழத்தை உண்டாக்க விதையுமாயிருப்பது போல்; புண்ணிய பாவப் யென்கள் சுகதுக்கமாகிப் போந்து நன்றாய்ப் புசிப்பதற்கு பொருந்தியிடும் - புண்ணிய பாபப் பஸ்கள் சுக துக்கமாகிப் போந்து நன்றாகப் புசிக்கப்படுவதுமாய்ப் புசிக்குமிடத்து இதாகிதமாகக் கொண்டு மேலைக்குச் சுக துக்க ஏதுவாய்ப் பொருந்தும்; செய்தவினை வாதனைகள் புத்தி சேர்ந்து மேலூம் திருந்த இருவினை செய்வதாக தொடர்ச்சியாக வரும் - பண்ணினை கன்மவாதனைகள் புத்தியிற்பொருந்தியிருந்து பின்னையும் நன்றாகப் புண்ணிய பாபங்களைப் பண்ணச் செய்யும், இப்படித் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகானுதியென்றும் ஆற்று நிரோமுக்கம்போலப் பந்தித்திருக்கும்; இரு விளையும் ஒக்கில் மறித்து உதியவாறு புசியாமல் மாய்வதுவாம் - புண்ணிய பாபங்களைல்லாம் சரியாகப் பக்குவமாகில் ஆன்மாவுக்குச் செனன ஏது வல்லாமல் புசியாமற் கெடுவதாம் எ - று.

இன்னொம் கூறிய புண்ணிய பாபஞபமான கன்மம் உண்டென்கிறத் தில் பிரமாணம் ஏது என்னில், இரண்டுபேர் ஒத்த நிலத்தில் கோளாறு சரியாகப் பயிரிட்டு இருக்கையால் ஒருத்தனுக்கு விளைகிறது. ஒருத்தனுக்கு விளையாமலே போகிறது. இதற்கு யாதொன்று ஏது அது கன்மம். பூலோ கத்தில் புசிக்கும்தன்மை சரியாக இராதிருக்கையாலும் சுவர்க்கத்தில் சுகத்தை அனுபவிக்கிறுன் ஒருத்தன், நரகத்தில் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறுன் ஒருத்தன், இதற்கு யாதொன்று காரணமோ அது கன்மம்.

இப்படிப்பட்ட கன்மம் பிரகிருதியில் உண்டானது என்று சொல்ல வொன்னுதோ எனில், அஃது அப்படி அன்று. பிரகிருதி புசிக்கப்படுகிறதாயிருக்கையால் புசிப்பிக்கிறதாகாது. யாதென்று புசிக்கப்படுகிறது அது புசிப்பிக்கிறதன்று, ஆகையால் கன்மம் வேறு. பிரகிருதியினுண்டான புத்திதன்மமான கன்மம் பாபஞபமாய்ப் புசிக்கப்படுகிறதாயிருக்கும்; கன்ம ஞபமாய்க்கொண்டு புசிக்கிறதாயிருக்கும் என்னில், புத்திதன்மத்திற்குப் பாபஞபமாகவே இருப்பதன்றிக் கன்மஞபமாயிருப்பது கூடாது. அதுவுல்லாமலும் புத்திதன்மக்கள் எல்லார்க்கும் சரியாயில்லாமல் ஏற்றக் குறைச்சலாயிருக்கையால் அவற்றிறுப்பு ஏற்றக்குறைச்சலுக்குக் காரணம் அவை தாமே தம்மைப் பண்ணிக்கொள்ளா ஆகையால் அது கன்மம். இந்தக் கன்மத்திற்கு மூலகாரணமாயிருக்கிறது கார்மணாம் என்று சொல்லப்படுவதாய் ஆணவும் மரயையைப்போல ஆன்மாவின் இச்சாருநானக்கிரியா சுத்தியுடன் அனுதியே கூடியிருக்கும். சிருட்டியாதியில் பக்குவமாய்ச் சிருட்டிகாலத்தில் தனுக்கரணுதியை உண்டாக்குகிறதற்கேதுவாய்ச் சங்காரகாலத்தில் மரயையினிறுப்பதாகக் கன்மம் என்று ஒரு பரசம் ஆன்மாவுக்குப் பந்தமென்பது சித்தம்.

(கக)

ஆ - கை : மேல் பஞ்சமலங்களின் தொகை கூறுகின்றது.

62. அறிவுதொழி லிச்சையினைத் தடுக்குமா ணவமொன்
றதைச்செலுத்தி யான்மாவி னிடத்தருளி ஞலே
பிறிவறவே பாகஞ்செஸ் யாதிசத்தி யொன்று
பெறுவிக்கும் பெரும்போக விந்து வொன்று
செறிவுற்றுப் புண்ணியபா வத்திரட்சி யாகச்
சிந்தைமனக் காயத்தின் செயலான தொன்று
குறியுற்ற காயாதிக் காமாயை யொன்று
கூறியிடி ஸுந்தாகும் பாசத்தின் குலமே.

இ - ன் : அறிவு தொழில் இச்சையினைத் தடுக்கும் ஆணவம் ஒன்று -
ஆகையால் ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகளைத் தடுக்கும் ஆணவமல
மென்று ஒன்று : ஆன்மாவினிடத்து அதைச் செலுத்தி அருளினால் பிறிவு
உறப் பாகம் செஸ் ஆதிசத்தி ஒன்று - ஆன்மாவினிடத்து அந்த மலத்தைக்
கொண்டு பக்குவம் வருந்தலையும் மறைத்துக் கிருபையால் பக்குவம் வந்த
காலத்தில் அனுக்கிரகம் பண்ணுவின்ற திரோதான சத்தியென்று ஒன்று;
பெறுவிக்கும் பெரும்போக விந்து ஒன்று - நாதுமுதலான தத்துவங்களுக்கு
ஏதுவாய் எல்லாவற்றையும் அறியுந்தனமை முதலானவற்றை உண்டாக்கித்
துக்கமின்றிச் சுகமாகவே இருக்கும் மிகுந்த போகத்தை உண்டாக்கும் சுத்த
மாயை என்று ஒன்று; குறியுற்ற காய ஆதிக்கு ஆம் மாயை ஒன்று - குறியைப் பொருந்திய தனு கரண புவன போக ஏதுவாயிருக்கும் அசுத்தமாயை
என்று ஒன்று; செறிவுற்றுப் புண்ணியபாவத் திரட்சியாகச் சிந்தை மனம்
காயத்தின் செயலானது ஒன்று - மனவாக்குக் காயத்தால் உண்டாகும் புண்ணியபாபத் திரட்சிக்கு மூலமான ஆதிகன்மமென்று ஒன்று; கூறியிடில்
ஜந்து ஆகும் பாசத்தின் குலம் - சொல்லுமிடத்து இப்படிப்பட்ட பாசவர்க்கம் ஜந்துவகையாம் எ . று. (கூ)

ஆ - கை : மேல் இந்தப் பாசங்கள் ஆன்மாவைப் பந்திக்கும், ஆன்மாக்களிடத்தில் என்னுக்குள் எண்ணெய் போவச் சர்வ வியாபியாகிய சிவனை வாதியா என்பது கூறுகின்றது.

63. போற்றியிடும் பதிவிபுவா யான்மாவு மதனைப்
பொருந்தியென்றும் பிரியாமை புகன்று பின்னுஞ்சு
சாற்றுவதென்னைவந்தா னனுதி பாசஞ்
சாருமுயிர் தலைச்சிவலைச் சாரா தென்னிற்
காற்றுதான் வானத்தைப் பிரியா தேனுங்
கந்தமுடன் வெம்மைதட்பஞ் சலன மெய்து
மேற்றிகழா காசத்தி விவைபொருந்தா வாரு
மேலுமோ ருவமானம் விளம்பக் கேளே.

இ - ஸ: போற்றியிடும் பதி விபுவாய் ஆன்மாவும் அதனைப்பொருந்தி என்றும் பிரியாமை புகள்று - இப்படிச் சொல்லியிடும் பதி விபுவாயிருப்பன், ஆன்மாவும் இங்ஙனம் கூறிய ஆணவாதி பாசங்களைப் பொருந்தி எந்தேர மும் பிரியாமை இருப்பன் என்று சொல்லி, பின்னும் ஆணவத்தான் அனுதி பாசம் உயிர்த்தைச் சாரும் சிவலைச் சாராது என்று சாற்றுவது என் என்னில் - பின்னையும் அனுதி பாசமாகிய ஆணவமலை ஆன்மாக்களைப் பத்திக்கும், அந்த ஆன்மாவினிடத்தில் என்னாக்குர் எண்ணைய்போலச் சீவலைக் கூடியிருக்கும் சிவலை வாதியாது என்று சொல்லுவதென், வாதியாதென்பது எப்படிக் கூடுமேன்னில்; காற்று அதுதான் வானத்தைப் பிரியாதேனும் கந்த முடன் வெம்மை தட்பம் சலனம் எய்தும் மேல் தீக்கும் ஆகாயத்தில் இவை பொருந்தாவாரும் - காற்றுனது தான் ஆகாசத்தை விட்டு நின்காமல் கூடியிருந்தாலும் காற்றினிடத்திலிருக்கும் உட்டினாம், குளிர்க்கி, அலூச்சல் முதலானவைகள் காற்றுடன் பிறவற்று விளங்காதிற்கிற ஆகாசத்தில் எப்படிப் பொருந்தவில்லையோ அப்படிப்போல் ஆன்மாவை இரண்டறக் கலந்திருக்கும் ஆணவம் சிவலைச் சாராது; மேலும் ஓர் உவமானம் விளங்கப்பக் கேள் - இதன்றியும் இந்தவிடத்தில் மேறும் ஒரு உவமானம் சொல்லுகிறோம், கேள் எ - று.

(குங)

அ - கை: மேலும் அதற்கு ஒரு புறனடை.

64. அலைகடலீ ரூப்பதுதா னகல நீள

வாழூயந்தீருக் கவகாசங் கொடுத்த
நிலையதுவா முவர்க்கடலுக் கின்றுமந் தீர்மை
தீடுயிரின் மலமாயை நிமலன்பா ஸடையர
தூ ஸைவில்மிகு மெய்ஞ்சூனச் சுடரொளியாஞ் சிவன்றுன்
ருளையிலா வஞ்சூன விருளினுக்குப் பகையா
யுலைவறவவ் விருபொருளு மோரிடத்தே நிற்ப
துரையுமெக் கெனிலுரைப்பா முள்ளபடி யுணரே.

இ - ஸ: அலைகடல் நீர் உப்பது தான் அகலம் நீளம் ஆழமாய் அதிருக்கு அவகாசம் கொடுத்த நிலையதுவாம் உவர்க்கடலுக்கு இன்றும் அதீர்மை - அகலமும் நீளமும் ஆழமாய் அலையையும் உடைய உப்புத்தன்னைர்க்கு இடங்கொடுத்திருக்கும் உவர்க்கடலுக்கு அந்த நீரிலிருக்கும் உப்பானது எப்படி இல்லையோ அப்படிப்போல; தீடு உயிரின் மல மாயை நிமலன்பால் அடையா - அனுதி யாயிருக்கும் ஆன்மாவினுடைய ஆணவமாயா கன்மங்கள் சிவனிடத்துப் பந்தித்திரா; தொலைவில் மிகும் மெய்ஞ்சூனச் சுடரொளியாம் சிவன்தான் துளை இலா அஞ்சூன இருளினுக்குப் பகையாய் உலைவு அற அவ் இருபொருளும் ஓரிடத்தே நிற்பது உரையும் எமக்கு எனில் - நாசமற்ற விபுவாய் சத்தியதூனப் பிரகாச ரூபமான சிவனுவர் ஓப்பற்ற இருளாகுவாயிய அஞ்சூனத்துக்குப் பகையாயிருக்க

அந்தச் சிவனும் பாசமும் நாசமற்ற ஆன்மாக்களிடத்தில் எப்படிக் கூடியிருக்கும் எனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால்; உரைப்பாம் உள்ளபடி உணர் - சிவனும் பாசமும் ஆன்மாக்களிடத்தில் நிற்கிற உபாயத்தைச் சொல்லுகிறோம், நீ யதார்த்தமாகக் காண்ன எ - று. (குச)

ஆ - கை : மேலும் அதற்கு ஒரு புறனடை.

65. நிருவிடமும் விடமுமொரு முதலாய் நின்றும்
 நிருவிடந்தா னவ்விடத்தை நீக்கா முன்னாம்
 மருவிடத்தை யொருவராருந் திடவதற்கு மாற்று
 யளித்திடவந் நிருவிடந்தா னவ்விடத்தை நீக்குங்
 கருவிடந்தா னுஸ்டமணி கண்டார னுயிரின்
 கண்ணடைந்த வஞ்சானங் கழிப்பனரு ளாலே
 பெருவிடந்தா னரவிடத்தி விருந்துமதை வருத்தா
 பெருங்கடவு ஏடித்திலிரு ஸிருந்துமந்தப் பேறே.

இி - ள : நிருவிடமும் விடமும் ஒரு முதலாய் நின்றும் நிருவிடந்தான் அவ்விடத்தை நீக்கா - நிருவிடமும் பச்சைநாவியும் ஓருமரத்திலிருந்தாலும் நிருவிடமானது பச்சைநாவி விஷத்தைப் போக்காது; முன் அ மருவிடத்தை ஒருவர் அருந்திட அதற்கு மாற்றுய் அளித்திட அ நிருவிடந்தான் அவ்விடத்தை நீக்கும் - முந்த அந்தப் பச்சைநாவியை ஒருந்தார் தின்னத் தின்றவ ரிடத்தில் நிருவிடத்தை மாற்றுக்க கொடுத்தால் அந்த நிருவிடம் பச்சைநாவி கொல்லாதபடி போக்கும்படிபோல; கருவிடம் தான் உண்ட மணி கண்டன் அரன் உயிரின்கள் அடைந்த அஞ்சானம் அருளாலே கழிப்பன - சிவன் ஆன்மாவில் பந்தித்துப் பக்குவமான பாசங்களைத் தமது சத்தியாற் போக்குவர், இதுவன்றியிலும்; பெருவிடந்தான் அரவிடத்தில் இருந்தும் அதை வருத்தா - பொல்லாத விஷமானது பாம்பினிடத்தில் இருந்தாலும் அப்பாம்பை வருத்தாயல் பாம்பால் கடியண்டவைனை வருத்துதல் போல; பெருங்கடவுளிடத்தில் இருள் இருந்தும் அந்தப் பேறு - சகலதேவ நாயகராகிய சிவனிடத்தில் பாசங்கள் இருந்தாலும் பாசபத்தனுகிய ஆன்மாவை வருத்துவதொழிந்து சிவனை வருத்தா எ - று. (குடு)

ஆ - கை : மேலும் இந்தப் பாசங்கள் சிவனை வருத்தாது பெத்தாத்து மாவையே வருத்துமென்பது கூறுகின்றது.

66. இன்னமுங்கே ஏங்குமற்றேர் தருவினிட விறக்கு
 மிறவாதவ் விங்குவினை தருமதுமவ் வியஸ்பே
 முன்னமுறைத் திடுமாயை மலமாதிக் கெல்லா
 முதல்வனிடத் தவகாச மாயினுமம் முறையே

மன்னுசிவன் சத்தியிவை யளைத்தினையும் விரித்தும்
மற்றதனை யொடுக்கியுந்தன் வசமாகச் செயலாற்
ருன்னுமுயிர் தணைத்தொடக்கு மன்றி யந்தச்
சுதந்திரனுஞ் சோதிபாற் நெடுக்கறியா சடமே.

இ - ள் : இன்னமும் கேள் இங்கு மற்று ஓர் தருவினிட இறக்கும் . இதுவன்றியிலும் இந்த அர்த்தத்தில் இன்னமொரு திட்டாந்தம் சொல்லுகிறோம் கேள், பெருங்காயமானது மற்றொரு மரத்தினிட்டால் அந்த மரத்தைப் படப்பன்றனும்; இறவாது அவ் இங்கு விளைதரும் அதும் அவ் வியல்பே . அது ஒழிந்து தான் உண்டாவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் பெருங்காயத்தைத் தான் அதிலிருந்தும் பட்டுப்போகப் பண்ணுதபடி போல; முன் ஒரு உரைத்திடும் மாயை மலம் ஆதிக்கு எல்லாம் முதல்வரிடத்து அவகாசமாயினும் அம்முறையே - முன் சொல்லப்பட்ட ஆணவம் மாயை கன்மங்களுக்கெல்லாம் சிவனிடத்தில் இருப்பானாலும் அந்தப் பிரகாரமே; மன்னுசிவன் சத்தி இவை அளைத்தினையும் விரித்தும் மற்று அதனை ஒடுக்கியும் தன்வசமாகச் செயலால் . அக்கினிக்கு உடன்னாம்போஸப் பிரிவற்றிருக்கும் சிவசத்தியானது இந்த ஆணவாதி பாசங்களை மறைப்பது முதலான தந்தந் தொழில்களைச் செய்வித்தும் அந்த அந்தத் தொழில்களைச் செய்யாதபடி ஒடுக்கியும் தனது வசம் பண்ணிக்கொள்ளுகையால்; துன்னும் உயிர்தனை தொடக்கும் - தனக்கெனச் செயலற்று விபுவாய் இருக்கும் ஆண்மாவையே ஆதிசத்தி பிரேரணையால் வாதிக்கும்; அன்றி சடம் அந்தச் சுதந்திரனும் சோதிபால் தொடக்க அறியா . அன்றியும் ஆணவம் சடமாகையால் அந்தச் சுதந்திர ஞானசொருபியாயிருக்கிற சிவஜை வாதிக்கமாட்டாது எ . ரு. (கூ)

அ - கை : மேல் சத்திசிவர்களுக்குச் சமவாயம் என்றும், ஆண்மாசிவர்களுக்குத் தாதான்மியம் என்றும், ஆண்மா பாசங்களுக்கு அனுதிசையோகம் என்றும், ஆண்மா பிரபஞ்சத்துக்குச் சையுத்த சமவாயம் என்றும் சம்பந்தம் கூறுகின்றது.

67. சாற்றியிடுஞ் சம்பந்த மானதுதான் பதிக்குஞ்
சத்திக்குஞ் சமவாயம் பதிக்குமுயிர் தனக்கும்
போற்றியிட வேறெனவே பொறுப்பதுமாய்ப் பிரியாப்
புணர்ச்சியினு லேதாதான் மியமாகப் புகலும்
மாற்றியிடச் சிவனருளாற் பசக்கள்பாற் பாச
மாறுவதா லனுதியாஞ் சையோக மாகும்
மேற்றிகழு முலகுக்கு முயிர்க்குஞ்சம் பந்த
மேவியிடுஞ் சையுத்த சமவாய மெனவே.

இ - ள் : சாற்றியிடும் சம்பந்தமானதுதான் பதிக்கும் சத்திக்கும் சமவாயம் - சொல்லப்பட்ட பதி பச பாசங்களில் பதியாகிய சிவஜைக்கும்

அவருடையசத்திக்கும்சம்பந்தமான து சமவாயம், சமவாயமாவது ஒருகாலும் பிரிவற்றிருக்கையாதலால் சிவத்தைவிட்டுச்சத்தியும் சத்தையெனிட்டுச்சிவமும் இரா ஆகையால் சத்தை சிவரது சம்பந்தம் சமவாயமென்று சொல்லப்படும்; பதிக்கும் உயிர்தனக்கும் போற்றியிட வேறு எனவே பொறுப்பதுமாய்ப் பிரியாப்புணர்ச்சியினாலே தாதான்மியமாகப் புகலும்-ஆன்மாவுக்கும் சிவனுக்கும் சம்பந்தம் இவன் மலதோடே கூடினவனும் அவன் நின்மலனுமாகையால் பேதத்தைச் சொல்லப் பொறுப்பதுவுமாய்ப் பிரியாமைக்கூடி இரண்டு ரூான் ஸ்வருபமே ஆகையால் அபேதமாய்த் தாதான்மியமாகச் சொல்லப்படும்;

தாதான்மிய சம்பந்தமாவது கவருபம் இரண்டற்று ஒருபாதியால் வேறென்று சொல்வதைப் பொறுக்கும் பொருள்களுடைய கூட்டரவு.

மாற்றியிடச் சிவன் அருளால் பசக்கள் பாஸ் பாசம் மாறுவதால் அனுதியாம் சையோகம் ஆரும் - இருவிலங்கொப்பும் மலபரிபாகழும் சத்திநிபாதமும் வந்தகாலத்தில் ஆசாரிய கடாட்சத்தால் ஆன்மாவைவிட்டுப் பாசங்கள் நீங்குகையால் பாசத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் அனுதிசையோகம்;

சம்பந்தம் விட்டுநீங்காமலிருக்கிற சமவாய சம்பந்தமானால் ஆன்மாவுக்கு மோட்சமின்றியிலேபோம் ஆகையால் சையோகம் என்னவேண்டும், சையோகமாவது இரண்டு தீரவியங்களுக்குக் கூட்டரவு வருவது, முன் சத்தனுயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஒருங்காலத்திலே பாசம் கூடினால் மோகஷம் அடைந்ததற்குப் பின்னும் வந்து கூடவேண்டும், அப்பொழுது யானை குளித்தது போலாகுமாகையால் அனுதியே கூடியிருக்கிறதென்று சொல்ல வேண்டும்;

மேல் திகழும் உலகுக்கும் உயிர்க்கும் சம்பந்தம் மேவியிடும் சையுத்த சமவாயம் என் - மேல் மாயாகாரியம் விளங்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சம்பந்தமானது சையுத்த சமவாயம்; சையுத்த சமவாயமாவது ஆன்மாவினுடன் அனுதியே கூடியிருக்கு மாயையில் இந்தப் பிரபஞ்சம் விட்டு நீங்காமலிருக்கையால் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சையுத்த சமவாய சம்பந்தமெனப் பொருந்தும் எ - று. (க.ஏ)

அ - கை : மேல் மாயாகன்மங்கள் சடமாகையாலும் ஆன்மாக்கள் தடைபட்ட ஞானக்கிரியை உடையவர்களாகையினாலும் சிவனே சிருட்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவதென்பது கூறுகின்றது.

68. சடமாக மாயையினை யிருத்த லானுஞ்

சாற்றுமுயிர் சிற்சத்தி தடையி னாலே

திடமாகச் சுதந்திரமா மறிவுதொழி வின்றூற்

சிவனுடைய சிற்சத்தி கலாதியிவற் றென்றி

நிடமாக அறிவுதொழில் விளக்கு மாற்று
 வெவ்வயிர்க்குந் தனுவாதி யிறைவன்வினைக் கீடாய்க்
 கடனுக மாயையிலே முறைபிறழா தாக்கிக்
 காத்துமறைத் தழிப்பனிவை கருணை காணோ.

இ - ன் : சடமாக மாயை விளை இருத்தலானும் · பிரபஞ்சோபாதான
 காரணமான மாயையும் துணைக்காரணமான கன்மழும் சடமாயிருக்கையின
 லும்; சாற்றும் உயிர் சிற்சத்தி தடையினுலே திடம் ஆகச் சதந்திரம் ஆம்
 அறிவு தொழில் இள்ளுல் · சொல்லும் ஆண்மாவின் ஞானேச்சாக்கிரியா சத்தி
 கள் ஆணவத்தால் தடைப்பட்டு அறிய இச்சிக்கப்பண்ணத் தனக்கெனச்
 சுதந்திரமற்று இருக்கையின்லும், இந்தப் பாரிசேடத்தால்; சிவனுடைய சிற்
 சத்தி கலா ஆதி இவற்று ஒன்றினிடமாக அறிவு தொழில் விளக்கும் ஆற்
 ரூல் - சிவனுடைய ஞானசத்தியாலே கலாதிகள் இவைபிற்றில் பொருந்த
 அதனால் ஞானேச்சாக்கிரியைகள் விளங்குமாக்கையால்; எவ் உயிர்க்கும்
 இறைவன் வினைக்கு கடாய்க் கடனுக மாயையில் தனுவாதி முறை பிறழாது
 ஆக்கிக் காத்து மறைத்து அறிவான் இவை கருணைகாண் · இந்தப் பிரகாரத்
 தால் சர்வான்மாக்களுக்கும் செகுத்தர்த்தாவான ஈவரன் கன்மானுகுண
 மாகத் தமது கடனுக மாயையினின்றும் தனுகரணுதிகளை முறைமைத்தப்பாமல்
 உண்டாக்கி இரட்சித்துச் சங்காரம்பண்ணி மறைத்து அனுக்கிருகித்தல்
 என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவுவரென்று அறி ஏ - று. (கா)

ஆ - கை : ஆண்மாவிர்களுடைய ஞானேச்சாக்கிரியைகளுக்குப்பேத
 முன்னுடைய கூறுகின்றது.

69. எண்போதி வறிவிச்சை ²தொழில்க ளைல்லா
 மீசலைப்போ லுயிர்க்குளதே ³ யென்று செப்பில்
 கண்போலக் காணுமொளி யுயிர்களாறி வாருவ
 கதிர்போலக் காட்டுமொளி கடவுண் ஞானம்
 உண்போமென் நிடலுயிர்க ளிச்சை யாகு
 மூட்டுவோ மூயிர்க்கென்கை யுயீச் னிச்சை
 பண்புறவே பலதொழில்கள் பண்ணுமுயிர்க் கிரியை
 பண்ணுவிக்கை சிவன்கிரியைப் பரிச தாமே.

இ - ன் : எண்போதில் அறிவு இச்சை தொழில்கள் எல்லாம் ஈசனைப்
 போல் உயிர்க்கு உள்ளதே என்று செப்பில் · விசாரிக்குங்காலத்தில் ஆண்மா
 யும் ஞானேச்சாக்கிரியைகளை உடையவன் சிவனும் ஞானேச்சாக்கிரியைகளை
 உடையவன் ஆதலின் இரண்டுபேரும் சரியோவென்னில், அஃது அப்படியன்று,
 பேதமுன்னு; கண்போலக் காணும் ஓளி உயிர்களாறியாகும் கதிர்

¹ தானே - பாடபேதம். ² செயல்க - பாடபேதம். ³ வென்று - பாடபேதம்.

போலக் காட்டும் ஓளி கடவுள்நூளம் - ஆன்மாவின் அறிவு கண் போலக் கானுந்தன்மை உடையது; சிவனுடைய அறிவு குரியனைப்போலக் காட்டுந் தன்மை உடையது; உண்போம் என்றிடல் உயிர்கள் இச்சையாகும் உயிர்க்கு ஊட்டுவோம் என்கை உயர் ஈசன் இச்சை - இவனுடைய இச்சை புசிக்கவேண்டுமென்பது, அவனுடைய இச்சை இவனுக்குப் பரிபாகம்வரப் புசிப்பிக்க வேண்டுமென்பது; பண்புற பலதொழில்கள் பஸ்னும் உயிர்க் கிரியை பண்ணுவிக்கை சிவன் கிரியைப்பரிசு அது - இவனுடைய தொழில் முறைமையுறப் பலதொழிலும் பண்ணுவது, அவனுடைய தொழில் பண்ணுவிப்பது ஏ . ரு.

(காக)

அ . கை : மேல் ஆன்மாக்களுக்கு ஈசவரன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையால் உணர்த்தும்முறையை கூறுகின்றது.

70. தன்மைமுன் னிலைப்படர்க்கை மூன்றுவிதத் தாலே
 சாருமுயிர்க் கறிவிப்ப னிறைவனதிற் றன்மை
 தொன்மையவா ஞானத்தைத் தடுத்திடுமா னாவத்தைத்
 தூந்தெவையு முன்ளாபடி தோற்றுவித்த ஔளத்தே
 நன்மையுடன் நீமையினை யவரவையா வறிய
 நல்குவது முன்னிலையா நாகசொர்க்க மாதி
 பன்மையதாம் பர்லோக பாவபுண் னியத்தின்
 பலமத்தை நூலினு லுணர்த்திடுதல் படர்க்கை.

இ . ன் : இறைவன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூன்று விதத்தாலே சாரும் உயிர்க்கு அறிவிப்பன் - இனிக் கிவன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னும் மூன்று விதத்தால் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிப்பன்; அதில் தன்மை - அந்த மூன்றுவகையில் முதற்சொன்ன தன்மையாவது; உளத்தே தொன்மைய ஆம் ஞானத்தைத் தடுத்திடும் ஆணவத்தைத் தூந்து எவையும் உள்ளாபடி தோற்றுவித்தல் - இவனிடத்தில் நின்று தானே அனுதியே ஞானத்தைத் தடுத்திருக்கும் ஆணவத்தை நீக்கிப் பெத்தத்தில் விஷயங்களையும் முத்தியில் தன்ஜையும் அறிவிப்பது; நன்மையுடன் தீமையினா அவர் அவையால் அறிய நல்குவது முன்னிலையாம் - முன்னிலையாவது அவன் அவன் அது முன்னிலையாகப் பெத்தத்திலும் முத்தியிலும் தீமை நன்மைகளை அறிவிக்கிறது; நாக சொர்க்கம் ஆதி பன்மையதாம் பர்லோக பாவ புண்ணியத்தின் பலம் அதனை நூலினால் உணர்த்திடுதல் படர்க்கை - படர்க்கையாவது நாக சவர்க்க முதலாவிய பர்லோகத்தில் பாவ புண்ணியங்களால் வரும் துக்க சுக சூபமாகிய பலன்களை வேதாகம புராணங்களால் அறிவிப்பது ஏ . ரு.

(எம்)

அ . கை : மேல் சிருட்டி வரும்படி பரையாதி பஞ்சத்திகள் தோற்றமும் தந்தம் தொழிலும் மூன்று விருத்தங்களாற் கூறுகின்றது.

71. இறந்துபிறந் துழலுயிர்க விளைப்பாற விறைவ
 னிலயஞ்செய் துவக்கைத்து மேகனென நின்றே
 பிறந்துவிளைப் பலம்புசிக்கி லல்லால் முத்தி
 பெற்றிடா வயிர்களுக்குப் பேறுளிப்ப மென்றே
 சிறந்தவருள் முகிழ்த்ததுவே பராசத்தி மலத்தைச்
 செலுத்தல்செய ஸாதிசுத்தி சிருட்டி யாதி
 யறந்திகழ வுன்னியதே யிச்சா சத்தி
 யினைத்தினையு நோக்கிடுதல் ஞானசத்தி யாமால்.

இ . ஸ : இறந்துபிறந்து உழல் உயிர்கள் இளைப்பு ஆற இறைவன் உலகு அனைத்தும் இலயம்செய்து ஏகன் என நின்று - மேல் இப்படிப்பட்ட சிவனுடைய பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியை என்னும் பஞ்ச சத்திகளில், ஜனன மரணங்களில் துக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் இளைப்பாறும்படிக்குச் சகல பிரபஞ்சத்தையும் சங்கரித்து எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு தான் ஒருத்தனேயாக இருந்து; பிறந்து விளைப்பலம் புசிக்கில்லூல் லால் முத்திபெற்றிடா உயிர்களுக்குப் பேறு அளிப்பம் என்று சிறந்த அருள் முகிழ்த்ததுவே பராசத்தி . இப்படி மகாசங்காரத்தைப் பண்ணித் தான் ஒருத்தனையிருந்த கருத்தா இந்த ஆன்மாக்கள் திரும்பச் செனித்துக் கண்ம பஸன்களைப் புசித்தாலொழிய மோட்சம் அடையார், இவர்களுக்கு மோட்சம் கொடுப்போமென்று கிருபை அங்குரித்ததே பராசத்தி; மலத்தைச் செலுத்தல் செயல் ஆதிசத்தி . ஆணவமலத்தை மறைக்கத்தகாகப் பண்ணுவித்துக் கொண்டிருக்கிறது திரோதானசத்தி யென்ற பெயரையுடைய ஆதிசத்தி; சிருட்டி ஆதி அறம் திகழ உன்னியதே இச்சாசத்தி - சிருட்டியாதி தொழி ஜைப் பண்ணவேண்டும் என்று இக்சித்தது இச்சாசத்தி; அனைத்தினையும் நோக்கிடுதல் ஞானசத்தியாம் - எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறது ஞானசத்தி யாம் எ . று.

72. நினைத்தபடி செய்வதற்குப் பிரவிருத்தி யாக
 நிகழ்த்தல்கிரி யாசத்தி நிமலனுக்கிவ வைந்தும்
 தனைப்பிரிவி லாச்சத்தி யொன்றே யைந்தாய்ச்
 சாற்றியது கருமபே தத்தினுற் ருஞம்
 முனைப்பொருளில் பராசத்தி முத்தியிர்க்க களிக்கு
 மூலமலந் தனில்மோக மாதிகுணங் சத்தி
 அனைத்தினையும் விரித்துயிர்ப்பா வரேகவித மாக
 வகைநைத்தாக்கும் பாகத்தை யாதிசத்தி அருளால்.

இ . ஸ : நினைத்தபடி செய்வதற்குப் பிரவிருத்தியாக நிகழ்த்தல் கிரியாசத்தி - நினைத்தபடி செய்யத்தக்கதாகப் பிரவிருத்தியாய் விளங்குகிறது கிரியாசத்தி; நிமலனுக்கு இவ் ஜந்தும் தனைப் பிரவிலாச் சத்தி ஒன்றே

கருமபேதத்தினால் ஜந்தாய்ச் சாற்றியது தானும் . நின்மனங்கிருக்கிற சிவ னுக்கு இந்தப் பஞ்சசத்திகளும் அக்கினிக்கு உட்டணம்போலப் பிரிவற்றிருக்கிற ஒரு சத்திதானே தொழிற்பேதத்தால் ஜந்து பேதமாகச் சொல்லப்பட்டதாம்; இனி இவ்வைந்து சத்திகளுக்கும் தொழில் சொல்லுமிடத்து;

முஜைப்பொருவு இல் பராசத்தி முத்தி உயிர்க்கு அளிக்கும் - பரம சிவத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு கூரூயுண்டாகிய பராசத்தி ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைப்பண்ணும்; மூலமலந்தனில் மோகம் ஆதி குணம் சத்தி அணைத்திணையும் விரித்து உயிர்ப்பால் அனேகவிதமாக அணைத்துப் பாகத்தை அருளால் ஆக்கும் ஆதிசத்தி - ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் அந்தப் பராசத்தியில் நின்றும் ஆயிரத்தில் ஒரு கூருக ஆதிசத்தி உண்டாய் ஆணவகுணமாகிய மோகாதிகளையும் அவற்றின் சத்தி அணைத்தையும் விரித்து ஆன்மாவினிடத்து அநேகவிதமாகப் பந்திப்பித்து மலபரிபாகத்தைக் கிருபையால் பண்ணும் ஆதிசத்தி எ . ரு.

(எ)

73. உலகணைத்து மாக்கியினித் தொழிப்ப தாக
வுன்னால்செயு முயரிச்சா சத்தி தான்மேஸ்
இலகுபுகழ் விஞ்சூரான கலர்மலபா கத்துக்
கேற்றவுரு வாதியா மீரிரண்டா மவையும்
அலகில்விணை புரிசகலர் பிரளயா கலர்கட்
கவ்விணைக எதற்கேற்ற வாக்கை யாதி
நிலவுவகை யுங்கானு நூரான சத்தி
நிச்சயித்த படிசெய்யுங் கிரியை நேரே.

இ - ன் : உலகணைத்தும் ஆக்கி அளித்து ஓழிப்பதாக உண்ணல் செயும் உயர் இச்சா சத்திதான் - அந்தச் சத்தியின் ஆயிரத்தில் ஒரு கூருக இச்சாசத்தி உண்டாகி சகல பிரபஞ்சத்தையும் சிருட்டி திதி சுவ்காரம் பண்ண ணத்தக்கதாக விசாரத்தைப் பண்ணும் இச்சாசத்தி; மேல் இலகுபுகழ் விஞ்சூரானகலர் மலபரிபாகத்துக்கு ஏற்ற ஒரு ஆதியா ஈர் இரண்டாம் அவையும் அலகில் விணைபுரி சகலர் பிரளயாகலர்கள் அவ்விணைகள் அதற்கு ஏற்ற ஆக்கை ஆதி நிலவுவகையும் கானும் நூரானசத்தி . மேல் இச்சாசத்தியின் ஆயிரத்தில் ஒருக்கூருக ரூரானசத்தி உண்டாய் விந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத் திரயங்களில் நின்று மூவகை ஆன்மாக்களுள் புகழைப் பொருந்திய விஞ்சூரானகலர்க்கு மலபரிபாகத்துக்கு ஈடாகத் தனு கரண புவன போகங்களையும், கன்மங்களைப்பண்ணும் பிரளயாகலர் சகலர்க்குக் கள்மத்துக்கு ஈடாகத் தனுகரணுதிகளையும் உண்டாக்கத் தக்கதாக அறியும் நூரானசத்தி; நிச்சயித்தபடி செய்யும் கிரியை நேரே . நூரானசத்தியின் ஆயிரத்திலொருக்கக் கிரியாசத்தி உண்டாகி இதற்கு இது உபாதானமென்று இந்தப் பிரகாரத்தில் அறிந்தபடி தேகாதிகளை உண்டாக்கும் கிரியாசத்தி எ . ரு.

இவ்வாறு சிவனே அபின்ன நிமித்த உபாதானமாகப் பஞ்சசத்தி கணையும் தோற்றுவிப்பர். சிவத்தில் ஆயிரத்திலொன்று பராசத்தி என்றும், பராசத்தியில் ஆயிரத்திலொன்று ஆதிசத்தி என்றும், நின்ற இந்தச் சத்தி கலும் அந்த அந்தச் சத்திகளில் ஆயிரத்தில் ஒரு கூருக ஓன்றிலொன்று உற்பவிக்கும் என்றும் சொல்லுகையால் அக்கூறு உடைத்தாகை பரிச்சின்ன வத்துவுக்கண்றி இல்லையாகையால் அக்சிவமும் பரிச்சின்னவத்துவாம், பரிச்சின்னவத்துவெல்லாம் சட்டமும் தாசவுத்துவமாம் என்னில், அப்படியல்ல கால தேசவுத்துக்களினால் பரிச்சின்னமாய் அதினால் அனுக்கிரக திரோதான சங்கார திதி சிருட்டி என்னும் விருத்திய தாரதம்மியத்தால் அந்தக் கிருத்தி யங்களைப் பண்ணும் சத்திகளையும் தாரதம்மியமாகச் சொன்னது. (எங)

அ - கை: மேல் 'சத்தியின்றன் பேதத்தால்' என்னும் விருத்தந் தொடங்கிப் பத்து விருத்தங்களால் சத்தியினிலக்கணமும் அவர் செய்யும் கிருத்தியமும் கூறுகின்றது.

74. சத்தியின்றன் பேதத்தாற் சிவனு மங்ஙன்

சத்தனே உத்தியுத்தன் ரூநுகி மேலும்

புத்திமுத்தி யுதவுபிர விருத்த ளென்றும்

பொருந்தியிடு மிலயமொடு போகமதி காரம்

இத்தகைய மூவரிலே சத்தரா வாகி

யெழின்ஞான மேவடிவா யிச்சைதொழி விசைந்து

சத்தமாங் காலாதி தோற்றுமுன மிலயத்

தொலைவதனிற் புவிவரருட் சூக்குமுவைந் தொழிலே.

இ - ன் : சத்தியின்றன் பேதத்தால் சிவனும் - இவ்வனம் கூறிய பரையாதி பஞ்சசத்திகளுடைய பேதத்தால் சிவனும்: அங்ஙன் சத்தனேஞ்சு உத்தியுத்தன்றுநுகி மேலும் புத்தி முத்தி உதவு பிரவிருத்தன் என்றும் - அவ் சிடத்தில் சத்தர்ஸன்றும் உத்தியுத்தர்ஸன்றும் தாமேயாகி மேலும் ஆன்மாக் கஞக்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுக்கும் பிரவிருத்தரென்றும் மூன்று பேதத்தை உடையவர்; பொருந்தியிடும் இலயமொடு போகம் அதிகாரம் - சத்தர்க்கு லயரென்றும் சாந்தரென்றும், உத்தியுத்தர்க்குப் போகரென்றும் சதாசிவரென்றும், பிரவிருத்தர்க்கு அதிகாரரென்றும் சகவரரென்றும் பெயர் கள் பொருந்தியிடும்; இத்தகைய மூவரில் சத்தர் அரு ஆகி - இந்தப் பிரகாரத்தில் சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்றும் மூன்று கர்த்தாக்களில் உத்தியோகிப்பது செய்வது அற்றிருக்கிற சத்திகளை உடையராகையால் சத்தரென்றும் பெயரையுடைய கர்த்தா நிட்களராகித் தூல சூக்கும் சூனிய சூபமோன்றும் அற்றவராகி; எழில் ஞானமேவடிவு ஆய் - பரையாதி பஞ்சசத்திகளுள் உயர்ந்த ஞானசத்தியே திருமேனியாய்; இச்சை தொழில் இசைந்து - உத்தியோகம்பண்ணுவதும் அற்றிருக்கிற இச்சை ஞானக்கிரியை களை உடையவராய்க்கொண்டு; இலயத்தொலைவு அதனில் சுத்தம் ஆயும் காலாதி தோற்றுமுனம் அருள் சூக்கும் ஜந்தொழில்புரிவர்-மகாசங்காரத்தின்

முடிவில் சுத்த மாயா காரியமான சுத்த காலாதி தத்துவம் தோற்றுவதற்கு முன் கிருபையால் குக்கும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவார் எ - று. (எசு)

அ - கை : மேல் தாம் பண்ணும் குக்கும் பஞ்சகிருத்தியம் கூறு கின்றது.

75. பக்குவான் மாக்களுக்குப் பரமுத்தி யருளிப்
பருவமிலார் தமைமறைத்துப் பலவுமிர்செய் விளையால்
தொக்குளது பருவமுறச் செய்து மாயா
தூலகுக் குமசத்தி தோன்றும்வகை நோக்கி
மிக்கதோர் விந்துவினிற் நமதுதொழிற் சத்தி
மேவியதைக் கலங்கல்செய்து வேறுறநின் நேதான்
அக்கரங்க ஞூதாதி யலைத்திலையுண் டாக்கு
மடைவுதனை யாகமத்தே யறிந்தபடி யறைவாம்.

இ - ஸ் : பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குப் பரமுத்தி அருளி - விஞ்ஞான கலரில் மலபரிபாகத்தையுடைய ஆன்மாக்களை அனுக்கிரகித்துப் பரமோட் சத்தைக் கொடுத்தும்; பருவம் இலார் தமை மறைத்து - பக்குவமில்லாதவர் களை மறைத்தும்; பல உயிர் செய் விளையால் தொக்குளது பருவம் உறச் செய்து - சருவ ஆன்மாக்கள் பண்ணின கன்மங்களைத் தேகாதி சுக துக்க ஏதுவாகப் பரிபாகம் பண்ணிச்; மாயா தூல குக்கும் சத்தி தோன்றும் வகை நோக்கி - தூல குக்குமாகிய மாயாசத்திகளைப் புவனதாரமாகவும் ஆன்ம ஞானக்கிரியைகளை விளக்குவிற்தாரகவும் மாயையினின் றும் விளங்க யோக்கி யங்களாகப் பண்ணுநின்று சுத்தாசத்தப் பிரபஞ்ச வத்துக்களை எது எது எவ் வாறிருக்கவேண்டுமோ அது அது அவ்வாறிருக்கும்படி திருவளத்தடைத்து; மிக்கது தமது தொழிற்சத்தி ஓர் விந்துவினில் மேவி அதைக் கலங்கல் செய்து வேறு அற நின்று தான் அக்கரங்கள் நாதாதி அஜைத்தினை உண்டாக்கும் அடைவுதனை - மிகுந்த தம்முடைய கிரியாசத்தி பிரபஞ்ச விருட்டிக் குக்காரணமாயிருக்கிற விந்துவை அறிட்டித்து நின்று அந்த விந்துவைக் காரியோன்முகமாகப் பண்ணித் தாம் வேறுற நின்று அட்சரான்மாவாயிருக்கிற சத்தப் பிரபஞ்சத்தையும் நாததத்துவம் முதலான அந்தப் பிரபஞ்சங்கள் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கும் கீரமங்களை; ஆகமத்தே அறிந்தபடி அறைவாம் - சிவாகமங்களிலே நாம் அறிந்தபடி சொல்லுவாம் எ - று. (எரு)

அ - கை : மேல் சத்தருடைய சமவாய சத்தி பிரபஞ்சத்துக்கு யோனியென்றும், விந்து உபாதானமென்றும், சிவன் நியித்தமென்றும் கூறுகின்றது.

76. சத்தருடைச் சமவாய சத்திதான் விந்துத்
தனையடைந்து கலங்கல்செய்து தானிற்கும் போதில்
அத்தகைய சிற்சத்தி யோக மாயை
யாம்பெயரும் புளைந்தெவைக்கு மாகியிடும் யோனி

நித்தனுந்தான் சொற்பொருள்க ஞதிப்பிக்கு மாறு
 நிமித்தனு குவன்விந்து நேருமுபா தானம்
 இத்தகையாற் சுத்தமாயையினுத விந்து
 விசைவதனைச் சிவன்சத்தி யிருவரதிட் டிப்பார்.

இ - ள் : சுத்தருடைச் சமவாய சுத்திதான் விந்துத்தனை அடைந்து கலங்கல்செய்து தான் நிற்கும்போதில் - சுத்தருடைய சமவாய சுத்தியானது சுத்தமாயையை அதிட்டித்துக் காரியோன்முகம் பண்ணித் தான் நிற்கும் பொழுதிலே; அத்தகைய சிற்சுத்தி யோக மாயையாம் பெயரும் புணைந்து எவ்வக்கும் ஆகியிடும் யோனி . அந்த விந்துவை அதிட்டித்து நிற்கிற சிற்சுத்தியானது யோகமாயை என்கிற பெயரையும் பொருந்தி எல்லாப் பிரபஞ்சசுத்தக்கும் யோனியாகும்படியும் நிற்கும்; நித்தனும் தான் சொல் பொருள்கள் உதிப்பிக்குமாறு நிமித்தனுகுவன் விந்து நேரும் உபாதானம் - நித்தியனுயிருக்கிற சிவன் தானும் சுத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்கும் பொழுது நிமித்தகாரணம் ஆகுவன், சுத்தமாயையும் உபாதானமாகப் பொருந்தும்; இத்தகையால் சுத்தமாயையில் நாடம் விந்து இசைவதனைச் சிவன் சுத்தி இருவர் அதிட்டிப்பார் . இந்த முறையையினுலே சுத்தமாயையிலுண்டான நாத விந்துக்களைச் சிவன் சுத்தி என்னும் இருவரும் பிரேரிப்பார்கள் ஏ . நு. (எசு)

அ . கை : மேல் சுத்தப் பிரபஞ்சசுத்தக்கும் காரணமாயிருக்கிற அம்பிகாதி சுத்தி உதிக்கும்முறை கூறுகின்றது.

77. விந்துவதோ பாகத்தே யம்பிகைதன் னுதயம்
 விளங்குமவர் பால்வாமை சேட்டைரவுத் திரிதான்
 தந்திடுமேற் சயையாதி நாலு சுத்தி
 தருநிவிர்த்தி சுத்திமுத ஸீராறு தனையும்
 இந்தவகை சயையாதி யீரெட்டாஞ் சுத்தி
 யெவற்றினையும் வியாபிக்கு மிவராலாம் வன்னம்
 முந்தவுதித் திடுநாதம் விஞ்ஞான வொளியாய்
 மொழியெவக்கு முதலாகிச் சூக்குமையா முன்னில்.

இ - ள் : விந்து அதோபாகத்தே அம்பிகை தன் உதயம் விளங்கும் அவர்பால் வரமை சேட்டை ரவுத்திரிதான் . சுத்தமாயாதோபாகத்தே அம்பிகா சுத்தியானது தான் உதிக்கும், அந்த அம்பிகா சுத்தியினிடத்திலே வரமை சேட்டை ரவுத்திரி என்னும் சுத்திகள் பிரகாசிக்கும்; தந்திடும் மேல் சயை ஆதி நாலு சுத்தி தரும் நிவிர்த்தி சுத்திமுதல் ஸராறுதனையும் - மேலும் சயை விசைய அசிதை பராசிதை என்னும் நாலுசுத்திகளும், உதியாதின்ற நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, வியோமானுபை, அனந்தை, அனுதை, அனுசிருதை என்னும் சுத்திகளும் ஆகப் பதினறு சுத்திகளும் உண்டாகியிடும்; இந்த வகை சயை

ஆகீ ஈரெட்டாம் சத்தி எவற்றினையும் வியாபிக்கும் இவரால் ஆம் வன்னம் - இந்த முறையையுடைய கடையை யென்னும் சத்தி முதலாயிருக்கிற பதினாறு சத்திகளும் எஸ்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபிக்கும், அகாராதியாயிருக்கிற அட்சரங்களும் இந்தச் சத்திகளாலுண்டாகும்; முந்த உதித்திடும் நாதம் விஞ்ஞான ஓயியாய் மொழி எவைக்கும் முதலாகிச் சூக்குமையாம் முன்னில் . இன்னும் விசாரிக்குமிடத்தில் சிருட்டியில் முந்த உதிக்கப்பட்ட நாத மானது விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய்ப் பைசந்தியாதி வாக்குக்களுக்குக் காரணமாகிச் சூக்குமை என்னும் பேயரையுடையதாக எ - று. (என)

அ - கை : மேல் பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குக்கள் உதிக்கும் முறையை கூறுகின்றது.

78. சூக்குமை பைசந்தி யெனவிருத்தி யாகுஞ்
சொல்லிலது விந்துவாந் தொனியாகி மேலே
அக்கியிடும் பலவன்ன மயிலன்ட நீர்தா
ஏவையெவயுந் தோன்றுதோர் நிறமேயா மதுபோல்
நீக்குமிலா வன்னங்க எனைத்தினையு மடக்கி
நிற்குமணி யோசைபோல் மேஸிதனி னிகழும்
வாக்கதுதான் மத்திமையாம் வன்னங்கள் வேறுய்
வருமவைகள் வருமாறும் வகுத்துரைப்பா மதியே.

இ - ள : சூக்குமை பைசந்தி என விருத்தி ஆகும் . முன்சொன்ன சூக்கும் வாக்குத்தானே பைசந்தி என்னும் வாக்கு விருத்தி ரூபமாம்; சொல்லில் அது விந்து ஆம் - அந்தப் பைசந்தியைச் சொல்லுமிடத்து விந்து என்னவும் ஆம்; தொனி ஆகி மேலே ஆக்கியிடும் பல வன்னம் மயில் அன்டம் நீர்தான் அவை எவையும் தோன்றுது ஓர் நிறமேயாம் அதுபோல் - உண்டாவியிடும் பலவிதமாயிருக்கிற வன்னங்களையுடைய மயில் முட்டை நீரானது அந்த வர்ணங்களைல்லாவற்றையும் தோற்றுவியாமல் ஒருநிறமேயாமதுபோல மேல் தொனிரூபமாகி; நீக்கம் இலா வன்னங்கள் அஜைத்தி ஜையும் அடக்கி நிற்கும் மணி ஒசைபோல் . பிரிக்கப்படாமல் வசனிக்கப்பெற்ற அக்ஷரங்களைல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொண்டு மணியோசைபோலப் பைசந்திவாக்கானது நிற்கும்;

மேல் இதனில் நிகழும் வாக்கது தான் மத்திமையாம் வன்னங்கள் வேறுய் வரும் அவைகள் வருமாறும் வகுத்துரைப்பாம் மதி - மேல் இந்தப் பைசந்திவாக்கிலே விளங்காநிற்கிற வாக்கானது தான் மத்திமை என்னும் பெயராய் அக்ஷரங்கள் வெவ்வேறுய்வரும், அவைகள் வருமாறு பகுத்துச் சொல்லுவாம் விசாரித்தறி எ - று. (எஅ)

அ - கை : மேலும் அதற்கோர் புறன்டை.

79. அகரமுத ஸேவாமை சேட்டைரவுத் திரியை
           யாகமாய்க் கொண்டுதிக்கு மதைப்பிரம மெனவும்
           பக்ஞவர் வேதாதிக் குபாதான மாள
           பரிசதனால் விரிந்துமேற் பதிணைந் தாகிக்
           ககரமுதன் முப்பதுமோ ரைந்து மாகிக்
           காண்பதுவா மிரெட்டுச் சத்திகளாற் கருதில்
           தகவதுவே மத்திமையாஞ் சத்தமுட னத்தந்
           தான்விளங்கக் சாற்றிடுதல் வைகரியாந் தானே.

இ - ன் : அகரம் முதலே வாமை சேட்டை ரவுத்திரியை ஆகமாய்க் கொண்டு உதிக்கும் அதைப் பிரமம் எனவும் பகருவர் - முந்தி அகாராட்சர மானது வாமை நித்திரைபண்ணுக்கிற சர்ப்பம் போலக் குண்டலாகாரையா யிருக்கும், சேட்டை தண்டாகாரையாயிருக்கும், ரவுத்திரி இரண்டு கலைக் கொம்பு பேரலவும் கேகயாமாய்க்கொண்டு? உண்டாம், அந்த அகாராட்சரத்தைப் பிரமமென்றும் சொல்லுவர்; வேதாதிக்கு உபாதானமான பரிசு அதனால் விரிந்து மேல் பதினொந்தாகிக் ககரமுதல் முப்பதும் ஓர் ஜந்தும் ஆகிக் காண்டதுவாம் என் எட்டுச் சுத்திகளால் கருதில் தகவு அதுவே மத்திமையாம். அந்த அகாராட்சரமானது வேதாகமங்களுக்கு உபாதான காரணமான சுபாவத்தினாலே விரிந்து உயிரெழுத்தென்று ஆகாராதியாகப் பதினொந்தாகவும் ககாராதியாக முப்பத்தைத் தந்தாகவும் இப்படி முன்சொல்லப் பட்ட சயையாதி பதினாறு சுத்திகளாற் காண்கின்ற தன்மையாயிருக்கின்ற அந்த முறைமையையுடைய மத்திமைவாக்காம்; சுத்தமுடன் அத்தந்தான் விளங்கச் சாற்றிடுதல் வைகியிவாம் - சுத்தத்துடன் அத்தமானது விளங்கப் பிறர்செவிக்குக் கேட்கச் சொல்லுவதல் வைகியிவாக்காம் எ - று. (எகு)

அ - கை : மேல் அகாரா தி அங்குமிகுஞ்சுக்குத் தேவதைகள் கூறுகின்றது.

80. ஏற்றியிடு மீரட்டா காராதி யமிரை
யீறில்சிவ னதிட்டிப்ப னிவ்வயிர்கட் குடலாய்ப்
போற்றியிடுங் ககாராதி முப்பத் தைந்தைப்
பொருத்தியதிட் டித்திடுவர் சத்தியிவர் புணரத்
தோற்றியிடும் வாக்காதி யனைத்து மாமாற்
ரூ யோன்பேர் வாகீச ரென்று சொல்வர்
சாற்றிடுவா கீகரியாம் பேரு மந்தச்
சத்திக்கா மைங்கலைக் டனிலுமூல் தானே.

இ - ள் : ஏற்றியிடும் எட்டெட்டாய் அகாராதி உயிரை ஈறில் சிவன் அதிட்டிப்பன்-பதினாறுக்க் கொல்லப்பட்ட அகாராதி உயிரெழுத்தை நித்திய மாயிருக்கிற சிவன் அதிட்டிப்பன்; இ உயிர்க்கு உடலாய்ப் போற்றியிடும்

ககாராதி முப்பத்தைந்தைப் பொருந்தி சத்தி அதிட்டித்திடுவர் · இந்த உயிரெழுத்துக்கு உடலாகச் சொல்லப்பட்ட ககாராதி முப்பத்தைந்தைச் சத்தி யானவர் பொருந்தி அதிட்டித்திடுவர்; இவர் புணர்த் தோற்றியிடும் வாக்காதி அளித்தும் ஆமால் துயோன் பேர் வாக்கீர் என்று சொல்வர் சாற்றிடு வாக்கீரியாம் பேரும் அந்தச் சத்திக்கு ஆம் - இந்தச் சத்திசிவர்கள் அதிட்டிக்கச் சூக்குமைவாக்கு முதலான சகல பிரபஞ்சமும் உண்டாகும், ஆகையால் நின்மலராயிருக்கிற சிவனுக்குப் பேர் வாக்கீர்கள்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், வாக்கீவரி என்று சொல்லப்படாதின்ற பெயரும் அந்த வாக்கீவரென்று சொல்லப்பட்ட சிவனுடைய சத்திக்காம்; ஜங்கலை கள் தனிலும் உள் · இந்த வாக்குகள் நிவிர்த்தியாதி பஞ்சகலைகளிலுண்டாயிருக்கின்றவைகள் எ - நு.

வாக்குக்களைச் சிவசத்தி அதிட்டித்து நிற்கையால் உயர்திணையாகச் சொன்னது என அறிக. (அ)

அ - கை : மேல் இர்க் காக்குக்கள் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்துநின்று நீங்கும் முறை கூறுகின்றது.

81. உரைசெய்த வாக்குக்கடா நாலுநிவிர்த் தாதி

யோரைந்து கலைகளுள் வுயிர்கடமக் குணார்வாய்த்
திரையுந்தன் கடலைதுவராம் போலுளத்தே யுதித்துச்
சித்தாதி யிற்றிகழ்தல் செய்யுமிது பந்தம்
கரையின்றி விளங்குசிவ ஞானமுயிர்ப் பேரூங்
காலமுறி ஸாணவத்தின் களிம்புடனே தானும்
பரையின்றன் பேரறிவா மொளியதனு ணீங்கும்
பரிதிமுன ஞுவொளியு மிருஞ்சமறும் பரிசே.

இ - ள : உரைசெய்த வாக்குகள் தாம் நாலும் நிவிர்த்தாதி ஓர் ஜந்து கலைகள் உள் · சொல்லப்பட்ட இந்த வாக்குகள் நாலும் நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியத்தை என்னும் பஞ்சகலைகளிலும் தூலதரம், தூலம், மத்திமை, பைசந்தி, சூக்குமை என்னும் ஜந்து உண்டாகி நிற்கும்; உயிர்கள் தமக்கு உணர்வாய்த் திரையும் தன் கடலைதுவும் போல் உளத்து உதித்துச் சித்தானியில் திகழ்தல் செய்யும் இது பந்தம் · ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுகுபமாய்க் கருமை பொருந்திய கடளில் திரையுண்டானது போல விருத்திஞானம் விளங்குகிறதற்கு இடமாகிச் சித்தம் முதலான தத்துவங்களில் விளங்குதல் செய்யும் இந்த வாக்கானது பிரதமபந்தம் என நிற்கும்; கரையின்றி விளங்கு சிவனுானம் உயிர்ப்பேரூம் காலம் உறில் ஆணவத்தின் களிம்புடனே தானும் பரையின்தன் பேரறிவாம் ஒளியதனுல் நீங்கும் - மட்டில்ஸாமல் விளங்காதனின்ற சிவனுானத்தை ஆன்மாப் பெறுவகாலம் பொருந்தினபொழுது ஆணவயந்தத்துடனே இந்த வாக்குத்தானும்

பராசத்தி உண்டாகா நின்ற சிவனுடைய வியாபகமாயிருக்கிற ஞானத்தி னலே நீங்கும்; பிரகாசத்தினாலே அந்தகாரம் நீங்கும், பிரகாச சூபமாய் இருக்கிற வாக்கானது பிரகாசத்தினாலே எப்படி நீங்குமெனில்; பரிதி முனர் உட்டு ஒளியும் இருஞும் அறும் பரிசு - குரியன்சன்னிதான் தத்திலே நட்சத்திரப் பிரகாசமும் அந்தகாரமும் நீங்குவின்றமை சுவபாவும் அத்தனமைபோல் என்றவாறு.

(அக)

ஆ - கை : மேல் சத்த தத்துவங்களுடைய உற்பத்திக்கிரமம் கூறு கின்றது.

82. சிவன்சத்தி நாதவிந்துத் தனையதிட்டித் திடவே
சேருமதன் பெயர்தமக்குந் தம்பெயரு மதற்காய்ப்
பவன்சத்த காலமுட வியதிக்கலை யாதி
பலவாக்கிப் புவனங்கள் பதினைந் தாக்கித
தவம்பெற்றுச் சிவசமனு மபர முத்தி
தனையடைவோர்க் கவவிடத்திற் றனுவாதி யாக்கி
யவம்பற்றி வஜ்ஞாசதா சிவர்களுறை வாக
வாக்குவர்சா தாக்கியத்தை விந்துவினி வருளால்.

இ - ள : சிவன் சத்தி நாதம் விந்துதனை அதிட்டித்திட - சிவனுடைய சத்தியானது நாத விந்துக்களைப் பிரேரித்திடவே; சேரும் அதன் பெயர் தமக்கும் தம் பெயரும் அதற்காய் - அந்த நாத விந்துக்களின் பெயர் சிவ நுக்கும் சத்திக்கும் பேராய்த் தம்முடைய பெயராயிருக்கிற சிவன் சத்தி என்றும் பெயர் நாத விந்துக்களுக்காகி; பவன் அருளால் விந்துவினில் சத்த காலமுடன் நியதி கலை ஆதி பல ஆக்கிப் புவனங்கள் பதினைந்து ஆக்கி - ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரணுதிகளை உண்டாக்குதையொல் பவளென்றும் நாமத்தையுடைய சிவன் கிருபையினாலே சுத்தமாயையிலே சுத்தகால தத்துவத்துடனே நியதி கலை முதலான தத்துவங்களையும் தாத்துவிக் குபமாயிருக்கிற திவ்ய ஸ்தீரி திவ்யபோகம் முதலானவற்றையுழன்டாக்கிப் பதினைந்து புவனங்களையும் உண்டாக்கி; தவம் பெற்றுச் சிவசமனும் அபரமுத்தித்தனை அடைவோர்க்கு அவ்விடத்தில் தனு ஆதி ஆக்கி - தவத்தைப்பண்ணிச் சிவ ஜோப்போல் அபரமுத்தித்தானமாகிய சிவதத்துவம் சத்திதத்துவங்களிலே யிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு அந்தந் தத்துவங்களில் தனுகரணுதிகளை உண்டாக்கி; அவும் பற்று இல் அனுஷ்சதாசிவர்கள் உறைவு ஆக ஆக்குவர் சாதாக்கியத்தை - துக்கமில்லாத அனுஷ்சதாசிவர்கள் என்றும் ஆன்மாக்களுக்கு இருக்குமிடமாகச் சாதாக்கிய தத்துவத்தை உண்டாக்குவர் எ - று. (அட)

ஆ - கை : மேல் சிவன் சடத்துவ வியாபியாய் நிற்பரென்பது கூறு கின்றது.

83. இந்தவகை தத்துவங்களைத்தினிலும் சிவன்று இசைந்ததற்காக வடைவன்றன் னருளால் அந்தவகை யாலதன்பேர் சத்திக்காக வப்பெயருந் தனக்காக வடைவன்றன் னருளால் சுந்தரமானு சத்தியோர் தத்துவத்தே யதிகத் தோற்றிரவாற் சத்தியென்றே சொல்வர்சிவன் ருனும் மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வண்ணபுவ னுதி மற்றெவற்றும் பிரிவறவே மருவிநிற்பன் ருனே.

இ - ள : இந்த வகை தத்துவங்கள் அனைத்தினிலும் சிவன்றுன் இசைந்து அந்தத் தொழில்கள் எலாம் சத்தியால் இயற்றும் - சிவனுவர் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களைல்லாவற்றினையும் பொருந்தி அந்தந்தத் தத்துவங்களுடைய கிருத்தியங்கள் எல்லாவற்றினையும் சத்தியினுற் பண்ணுவார்; அந்த வகையால் அதன் பேர் சத்திக்கு ஆக அபெயரும் தனக்கு ஆக அடைவன் தன் அருளால் - அந்தச் சத்தித் துவரா பண்ணுவகையால் அந்தத் தத்துவங்களுடைய பெயர் சத்திக்காகவும் அந்தச் சத்தி யினுடைய பெயர் சத்திமானுமிய தமக்காகவும் கிருபைனுலோ பெறுவர்; இங்கும் தத்துவங்களினுடைய பெயர் சத்திக்கும் சத்தியினுடைய பெயர் சிவனுக்கும் சொல்லப்பட்டது, இந்த அருத்தத்தால் சிவதத்துவங்களுக்கும் சத்திதானே தேவதையாகச் சொல்லுவானேன்னில்; சுந்தரம் ஆம் சத்தி ஓர் தத்துவத்தே அதிகம் தோற்றிரவால் சத்தியென்றே சொல்வர் - மனோகரமாயிருக்கிற சிவசத்தியானது ஒவ்வொரு தத்துவங்களிலோ ஆதிக்கமாக விளங்குகையால் அந்தத் தத்துவங்களுக்கும் சத்திதானே தேவதையென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள், ஆகில் சிவனுக்கு ஆதிக்கமில்லையோ வெனில்; சிவன் தானும் மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வண்ண புவனுதி மற்று எவற்றும் பிரிவு அற மருவி நிற்பன் - சிவனும் மந்திர பத வண்ண புவன தத்துவம் கலையென்னும் எல்லாப் பிரபஞ்சத்திலும் நீங்காமல் பொருந்தி நிற்பன் எ - று.

(அங)

அ - கை : மேல் சதாசிவத்துக்கு நாயகராகக் கன்மசாதாக்கியர் உற்பத்தி கூறுகின்றது.

84. பஞ்சசத்தி விந்துவினிற் பதியுங் காலைப் பரிதியொளி காந்தத்தே பதிந்த போழ்தல் விஞ்சக்சட ருதித்துபோற் கலாசத்தி யைந்தை வேற்றவே யீசானி யாதி யைந்தாம் எஞ்சலிலாப் பஞ்சமந் திரசத்தி யுதிக்கு மிசைந்தே தஞ்சமா யணாத்துயிர்க்கும் கருணா செய்யச் சதாசிவத்த் துவத்திறையாய்த் தரிப்பர் தாமே.

இ - ஸ : பஞ்ச சத்தி விந்துவினில் பதியுங்காலை - பரையாதி பஞ்ச சத்திகள் சுத்தமராயயை அதிட்டித்தபொழுது; பரிதி ஓனி காந்தத்து பதிந்த பேரழ்நில் விருச்ச சுடர் உதித்ததுபோல் - குரியகாந்தத்திலே குரிய கிரணமானது பதிந்தபொழுது மிகுந்த அக்கினி உண்டாவதுபோல; கலா சத்தி ஐந்தை வேறு அறவே ஈசானியாதி ஐந்தாம் எஞ்சல் இலாப் பஞ்ச மந்திர சத்தி உதித்தும் - சாந்தியதிதாதியாயிருக்கிற கலாசத்தி ஐந்தையும் பின்னமறவே ஈசானியாதியாயிருக்கிற ஐந்து சத்திகள் சுவருபமாய்க் குறை வில்லாத ஐந்து மந்திர சத்திகள் உதித்தும்; இவை தனுவரக் கரும சாதாக் கியர் தாம் இயெந்து தஞ்சமாய் அளைத்து உயிர்க்கும் கருணை செய்யச் சதாசிவதத்துவத்திற்கொய்த் தரிப்பர் - இந்தப் பஞ்சமந்திர சத்திகளைத் திருமேனியாகக் கள்மசாதாக்கியராகப்பொருந்தி எல்லா ஆள்மாக்களுக்கும் தம்மைச் சரணமாக அடையக் கிருபைபண்ணிச் சதாசிவ தத்துவத்துக்கு நாயகராகிப் பொருந்துவர் எ - று. (அச)

ஆ - கை : மேல் சதாசிவர் ரூபாருபமாய் நிற்கும் முறையை கூறு கின்றது.

85. உருவளதாம் விந்துவிலே யுருவ தில்லா

உயர்சத்தி யோரைந்து முற்றுண் டாக்க
வருவதனால் மந்திரங்க ளருவா ரூவாய்

மதித்திடுவ ரவைதனுவா மன்ன ஸாலே
திருமருவு சதாசிவர் தா முருவா ரூபஞ்

சிவனவரை வேற்றவே திகழ்ந்து நின்று
பொருவிலருள் புரிந்திடுவ ருத்தி யுத்தர்

போகத்த ரெனும்பெயரும் பொருந்தி நின்றே.

இ - ஸ : உரு உளதாம் விந்துவிலே உருவது இல்லா உயர் சத்தி ஓரைந்தும் உற்று உண்டாக்க - உருவங்களையுண்டாக்கா நின்ற சுத்தமராய யிலே அருபமாயிருக்கிற வளர்ச்சியையுடைய பரையாதி பஞ்ச சத்திகளும் பொருந்தி உண்டாக்க; வருவதனால் மந்திரங்கள் அருவாருவாய் மதித்திடுவர் - இப்படிப் பஞ்ச மந்திரங்கள் வருதலால் அதை ரூபாருபமாக விசாரித் திடுவர்; அவை தனுவா மன்னலாலே திருமருவு சதாசிவர் தாம் உருவா ரூபம் - அந்த மந்திரங்களைத் திருமேனியாகப் பொருந்துதலாலே அழு பொருந்தியிருக்கும் சதாசிவர் ரூபாருபமாவர்; சிவன் அவரை வேறு அறவே திகழ்ந்து நின்று பொருவில் அருள் புரிந்திடுவர் - சிவன் அந்தச் சதாசிவரை வேற்ற விளங்கநின்று ஆள்மாக்களுக்குக் குற்றமில்லாத அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணுவர்; உத்தியுத்தர் போகத்தர் எனும் பெயரும் பொருந்தி நின்று - அவர் உத்தியுத்தரென்றும் போகத்தரென்றும் பெயரைப் பொருந்தி நிற்பர் எ - று. (அடு)

ஆ - கை : மேல் சதாசிவர் தனுவாதிகளுடன் கூடிநின்று ஆள்மாக் களுக்குப் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவரென்பது கூறுகின்றது.

86. ஈசானி யாதியைந்தும் தனுவ தாக
           இச்சையறி வியற்றிடலுட் கரண மாகத்
           தேசான வாரணியை முதலா மூன்று
           திகழ்ச்சத்தி முக்குணமாத் திருந்தக் கொண்டே
           வாசாம கோசரமாஞ் சிவப்ரூன் றுய
           வாமாதி நவசத்தி மருங்கே குழ
           ஆசான வாணவத்தின் பருவ நோக்கி
           ஜந்தொழில்கள் புரிபவனுன் மாக்கட் காயே.

இ - ள் : ஈசானி ஆதி ஜந்தும் தனுவது ஆக - ஈசானி முதலான ஜந்து சத்திகளும் திருமேனியாகவும்; இச்சை அறிவு இயற்றிடஸ் உள் கரணம் ஆக - இச்சாநூரானக்கிரியைகள் அந்தக்கரணமாகவும்; தேசு ஆன ஆரணியை முதலா மூன்று திகழ் சத்தி முக்குணமாத் திருந்தக்கொண்டு - பிரகாசனுபமான ஆரணி செனனி ரோதயித்தி என்னும் விளங்காதின்ற மூன்று சத்திகளும் சாத்துவிக் ராசந தாமத குணங்களாகவும் நன்றாகக் கொண்டு; வாசாமகோசரம் ஆம் சிவப்ரூன் - வாக்து மனக் காயங்களுக்கு எட்டாத சிவனுணவர்; தூய வாமாதி நவசத்தி மருங்கு குழ - பரிசுத்தையா யிருக்கிற வாமம, சேட்டை, ரவுத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி, மனேன்மனி என்னும் ஓன்பது சத்திகளும் பக்கங்களிலே குழந்திருக்க; ஆசு ஆன ஆணவத்தின் பருவம் நோக்கி ஜந்தொழில்கள் புரிவன் ஆணமாகக்கட்காய் - அஞ்சூரான ருபமாயிருக்கிற ஆண வத்தினுடைய பரிபாக்ததைத் திருநோக்களித்து ஆணமாக்களுக்குப் பஞ்ச கிருத்தியங்களோப் பண்ணுவர் எ - று. (அகா)

அ - கை : மேல் ஜந்து விருத்தங்களால் சதா சிவருடைய கிருத்தியம் கூறுகின்றது.

87. மருவுசா தாக்கியத்தே மீசுரதத் துவத்தை
           வருவித்து மற்றதனிற் சுத்த வித்தை
           தருவதுஞ்செய் திம்முன்று தத்துவங்க டமிலே
           தருபுவன மூவாறு தானு மாக்கி
           இருவிலைக டாமாய்ந்து மாயையுநீங் கிடவே
           யிசைந்திமூ ஈவமொன்றே யியல்ப தாகி
           உருவமுடன் குணங்கிரியை யாதி யின்றி
           யுற்றுடைய விஞ்சூரான கேவலர்தம் பாலே.

இ - ள் : மருவு சாதாக்கியத்தே ஈசர தத்துவத்தை வருவித்து - அந்தச் சதாசிவர் பொருந்திமிருக்கிற சாதாக்கிய தத்துவத்திலே ஈசவர தத்துவத்தை உண்டாக்கி; மற்று அதனில் சுத்தவித்தை தருவதும் செய்து - அந்த ஈசவர தத்துவத்திலே சுத்தவித்தியா தத்துவத்தை உண்டாகும்படி

செய்து: இ மூன்று தத்துவங்கள் தமிழே தருபுவனம் மூவாறு தானும் ஆக்கி-சாதாக்கியம் ஈசுவர் ம் சுத்தவித்தை என்னும் இந்த மூன்று தத்துவங்களிலே முறைமையாகப் பதினெட்ட்டுப் புவனங்களையும் உண்டாக்கி; இருவிளைகள் தாம் மாய்ந்து மாயையும் நீங்கிடவே; இசைந்திடும் ஆணவைம் ஓஸ்ரே இயல்பது ஆசி - பொருந்தியிருக்கும் ஆணவையும் ஓன்றுமே சவருபமாகி; உருவமுடன் குணம் விரியை ஆதி இன்றி உற்றுடைய விஞ்ஞானகேவலர் தம்பால் - தேகேந்தியிய அந்தக்கரணங்கள், சாததுவிகாதி குணங்கள், கர சராநுதி சேட்டைகள் முதலானவையெல்லாம் இல்லாமல் இப்படிப்பொருந்தி யிருக்கின்ற விஞ்ஞானகேவலரென்னும் ஆன்மாக்களிடத்தில் எ·ஆ. (அ)

88. சேர்ந்தியிடற்றி விரதரமாஞ் சத்தி பாதம்
சிவமாகப் பரமுத்தி சேர்ப்பனவர்க் கன்றே
சார்ந்தவர்கள் தீவிரமாம் சத்தி பாதம்
தாணைந்து பேதமா மதிலூயர்ந்தோர் தம்மைப்
போந்திடவே யபரமுத்தித் தானாத்தே பொருத்திப்
புனிதமா ஞானமுடன் முதன்மையெலாம் பொருந்தி
வாய்ந்திடவர் சிவசமமா மன்ன வைப்பன்
மற்றவருக் கிளம்பருவ மன்னி ஞேர்க்கே.

இ - ன : சேர்ந்தியில் தீவிரதரமாம் சத்திபாதம் சிவமாகப் பரமுத்தி சேர்ப்பன் அவர்க்கு அன்று - தீவிரதரமென்னும் சத்திநிபாதம் என்பது பொருந்தியிடல் அப்பொழுது சிவமாம்படி பரமோக்ஷத்தைக் கொடுப்பர்: சார்ந்தவர்கள் தீவிரமாம் சத்திபாதம் - தீவிரசத்திநிபாதம் பொருந்தினவர் கஞக்கு; தான் ஐந்து பேதமாம் அதில் உயர்ந்தோர்தம்மைப் போந்திட அபரமுத்தித் தானாத்தே பொருத்தி - அந்தச் சத்திநிபாதமானது நூனம் அதிலூம் அதிகம் என்று சொல்லத்தக்கதாக ஐந்து பேதமாம், அதிலே உயர்ந்த சத்திநிபாதத்தையுடைய ஆன்மாக்களை இப்படிச் சத்திநிபாதம் வரவே அபரமுத்தித் தானமான சிவத்துவத்திலே இருக்கப்பண்ணி; புனிதமா ஞானமுடன் முதன்மை எலாம் பொருந்தி வாய்ந்திட அ சிவ சமமா மன்ன வைப்பன் - பரிசுத்தமாய் முந்தினதாயிருக்கிற சருவஞ்ஞதை திருப்பதி அநாதிபோதம் சுவதத்திற்குதை அலுப்பதசத்தி அநந்தசத்தி என்னும் ஷாட்குண்ணவியங்களை விளங்கப்பண்ணி நன்றாகச் சிவ துல்லியராகப் பொருந்தவைப்பன்; மற்று அவருக்கு இளம்பருவம் மன்னிஞேர்க்கு - அவர்களுக்கு நூனமான மலபரிபாகத்தைப்பொருந்தின ஆன்மாக்களுக்கு எ - று.

89. இருவொழித்திட் டெவ்வறிவு முதலா வள்ள
இருமூன்று குணம்விளங்கி யெங்கு மாக
அருள்புரிந்து விந்துவராந் தத்து வத்தே
யமர்வியப் ரளவிறந்த போக மரப்

பருவத்தே யவர்க்கீன மாகப் பெற்ற
 பான்மையோர் மூவகையோர் பாச நீக்கி
 உருவத்தை யுடைத்தாய சதாசி வேச
 ருநுத்திரர்க ளாகவறி வோங்கச் செய்தே.

இ . ஸ : இருள் ஓழித்திட்டு எவ் அறிவு முதலா உள்ள இருமூன்று ரூணம் விளங்கி எங்கும் ஆக அருள்புரிந்து - ஆணவமல சத்தியை நீங்கப் பண்ணிச் சருவஞ்ஞுத்துவாதி குணங்கள் விளங்கி வியாபகமாகநிற்க அனுக் கிரகம்பண்ணிச்; விந்து ஆம் தத்துவத்தே அமர்விப்பர் அளவு இறந்த போகம் ஆர் - மட்டில்லாத போகம் பொருந்த விந்து என்னும் தத்துவத் திலே வைப்பர்; பருவத்தே அவர்க்கு ஈனமாகப் பெற்ற பான்மையோர் மூவகையோர் பாசம் நீக்கி - சத்தி தத்துவத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குச் சரதாக்கிய தத்துவத்தில் இருக்கிறவர்கள் நூனம், சாதாக்கிய தத்துவத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஈசவர தத்துவத்தில் இருக்கிறவர்கள் நூனம், ஈசவர தத்துவத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் இருக்கிற வர்கள் நூனம், இப்படிப் பரிபாக தாரதம்மியத்தைப் பெற்ற முறைமை யுடைய ஆன்று பேதமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானத்தை நீக்கி; உருவத்தை உடைத்தாய சதாசிவேசர் உருத்திரர்களாக அறிவு ஒங்கச் செய்து - தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்களையுடைய அனுசதாசிவர் ஈசுரர் உருத்திரர் என்று விரமத்திலே பெயரையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு நூனம் விளங்கப்பண்ணுவர் எ . று.

(அக)

90 விஞ்ஞான கலர்தமக்கு விஜீனக வின்ரூல்
 மேவுமல பரிபாக விதத்துக் கீடாய்
 அஞ்ஞான மல்லாத காய மாதி
 யாக்கிடுவ ரவரவர்கட் காகு மாறே
 எஞ்ஞான்று மின்பமே துன்ப மின்றி
 யிசைந்திருக்கச் சுத்தவித்தை யீசர்சதா சிவத்தே
 மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றிருந்து பிரளைகா லத்தே
 மேவிடுவர் பரமுத்தி யிவரெனவே விளங்பும்.

இ . ஸ : விஞ்ஞானகலர் தமக்கு விஜீனகள் இன்ரூல் மேவு மலபரிபாக விதத்துக்கு ஈடாய் அஞ்ஞானம் அஸ்லாத காயம் ஆதி ஆக்கிடுவர் அவரவர்கட்டு ஆகுமாறு - விஞ்ஞானகலராயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்குப் புண்ணிய கண்மங்கள் இல்லாதபடியால் பொருந்தும் மலபரிபாகத்துக்கீடாக அந்தந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண்திகள் எவ்வாறு உண்டாக்குவர்; எஞ்ஞான்றும் இன்பமே துன்பமின்றி இசைந்திருக்கச் சுத்தவித்தை ஈசர் சதாசிவத்தே - எப்பொழுதும் துக்கமில்லாமல் சுகமே பொருந்தியிருக்கச் சுத்தவித்தை, ஈசவரம், சதாசிவம் என்னும் தத்துவத்திலே; மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றிருந்து

பிரளைகாலத்து மேனிடுவர் பரமுத்தி இவர் எனவே விளம்பும் - சிவஞானத்தைப் பெற்றிருந்து பிரளைகால முடிவிலே சிருட்டியாதிரிலே பரமோகந்தகை விஞ்ஞானகஸ்கள் பொருந்துவார்கள் என்று சிவாகமஞ்சிசால்ஜும் எனும் (கூட)

91. அஞ்சமுகத் தால்வேத மாக மாதி

அருள்புரிந்திட்டனைவோர்க்கு மவர்க டம்மன்
விஞ்சதொழின் ஞானவனந் தேசர் தம்மை
மேவுவித்து மகேசரதத் துவத்ததிப ராக
எஞ்சவிலா வதிகார சத்தியவர் பாலி
விருத்தித்தா விரண்ட-நவே யிசைந்து நின்று
நஞ்சனைய வதோமாயா காரியத்தைப் புரிய
நண்ணிடுவர் பிரவிருத்த ரெணவருளா னும்.

இ . ஃ : அஞ்ச முகத்தால் வேதம் ஆகமம் ஆதி அருள்புரிந்திட்டு அனைவோர்க்கும் - சதாரிவர் சத்தியோசாத முகத்திலேநின்றும் இருக்கு வேதமும், வாமதேவமுகத்தில் நின்றும் எசர்வேதமும், அகோரமுகத்தில் நின்றும் சாமவேதமும், தற்புருட முகத்தில் நின்றும் அதர்வன வேதமும், எசான முகத்தினின்றும் அஷ்டாதச பூராண இதிகாசாதிகளும், சத்தியோசாத முகத்திலே நின்று காமிகாதி ஐந்தும், வாமதேவ முகத்திலேநின்றும் தீப்தம் முதலான ஐந்தும், அகோரமுகத்திலே நின்றும் விசயம் முதலான ஐந்தும், தற்புரு - முகத்திலேநின்றும் இரவுரவமுதலான ஐந்தும், எசான முகத்திலேநின்றும் புரோற்கீதமுதலான எட்டும் ஆக இருபத்தெட்டு ஆக மங்களையும் எல்லா ஆண்மாக்களுக்கும் மகெளகப் பிரகாரமாகவும் பிரதிசங்கிதாப் பிரகாரமாகவும் அனுக்கிரகம்பண்ணவினார்:

அனைவோர்க்கும் என்னும் உம்மையால் பிரணவாதி சிவர்கள் பத்துப் பேருக்கும் அநாதிருத்திராதியான ருத்திரிச் பதினெட்டுப் பேருக்கும் ஆக இருபத்தெட்டுப் பேருக்கும் நாலு வேதங்களையும் புராணத்திகளையும் காமிகாதி வாதுளாந்தமான ஆகமம் இருபத்தெட்டையும் பிரதிசங்கிதாப் பிரகாரமாக அருளினுல் கிரமத்திலே அனுக்கிரகம்பண்ணவினார்.

கிரமமாவது : பிரணவசிவனுக்குக் காமிகம் பரார்த்தகிரந்தம், மூன்று பேதம். சதாக்கிய சிவனுக்கு யோகஜம் இலக்ஷம் கிரந்தம், ஐந்து பேதம். சுதீப்தசிவனுக்குச் சிந்தியம் இலக்ஷம் கிரந்தம், ஆறு பேதம். காரண சிவனுக்குக் காரணம் கோடி கிரந்தம், ஏறு பேதம். சுஶிவசிவனுக்கு அசிதம் நியுதகிரந்தம், நான்கு பேதம். எசுவிவனுக்குத் தீப்தம் நியுதகிரந்தம், ஒன்பது பேதம். குக்கும சிவனுக்குச் சூக்குமம் பத்ம கிரந்தம், ஒரே பேதம். காலசஜ்ஞ சிவனுக்கு அஞ்சமான ஐந்து லக்ஷம் கிரந்தம், பன்னிரண்டு பேதம். தசேச சிவனுக்குச் சுப்பிரபேதம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், பேதமில்லை. ஆகப் பத்து.

அநாதிசஜ்ஞங்குத்திரனுக்கு விசயம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், எட்டுப் பேதம். தசார்ணாருத்திரனுக்கு நிச்சவாசம் கோடி கிரந்தம், எட்டுப் பேதம். நிதனா ருத்திரனுக்குச் சுவாயம்புவம் ஓன்றரைக்கோடி கிரந்தம், மூன்று பேதம். வியோமருத்திரனுக்கு அனலம் முப்பதினூரிம் கிரந்தம். தேஜருத்திரனுக்கு வீரம் நியுதகிரந்தம், பதின்மூன்று பேதம். பிரசாம்மணேச ருத்திரனுக்கு ரெளரவம் எட்டு அற்புத கிரந்தம், ஆறு பேதம். சிவாக்கிய ருத்திரனுக்கு மகுடம் இலக்கும் கிரந்தம், இரண்டு பேதம். சூவிருத்திரனுக்குப் புரோற் கீதம் மூன்று லக்ஷம் கிரந்தம், பதினாறு பேதம். சர்வாத்மகருத்திரனுக்கு விமலம் மூன்று லக்ஷம் கிரந்தம், பதினாறு பேதம். அன்நதருத்திரனுக்குச் சந்திரனானம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், பதினான்கு பேதம். பிரசாந்த ருத்திர னுக்கு விம்பம் இலக்கும் கிரந்தம், பதினொன்து பேதம். ஆலயருத்திரனுக்கு ஸரிதம் எண்ணூரிம் கிரந்தம், மூன்று பேதம். விந்து ருத்திரனுக்குச் சித்தம் ஓன்றரைக்கோடி கிரந்தம், நான்கு பேதம். சிவநிஷ்டருத்திரனுக்குச் சந்தானம் ஆரூயிரம் கிரந்தம், ஏழு பேதம். சோமருத்திரனுக்குச் சர்வோக்தம் இரண்டு லக்ஷம் கிரந்தம், ஐந்து பேதம். ஸ்ரீதேவிக்குப் பாரமேசுவரம் பன்னிரண்டு லக்ஷம் கிரந்தம், ஏழு பேதம். தேவவிபவ ருத்திரனுக்குக் கிரணம் ஐந்துகோடி கிரந்தம், ஒன்பது பேதம். சிவருத்திரனுக்கு வாதுளம் இலக்கும் கிரந்தம், பன்னிரண்டு பேதம், ஆகப் பதினெட்டு.

இப்படி இருபத்தெண்மர்களுக்கும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் ஓவ்வொருத்தருக்கு ஓவ்வொராகமமாக அனுக்கிரகம்பண்ணினார்.

அவர்கள் தம்முன் விருங்க தொழில் நூன் அனந்தேசர் தம்மை மேவு வித்து மகேசர தத்துவத்து அதிபர் ஆகு - மகெளாகப் பிரகாரமாக அனுக்கிரகம் பெற்ற அட்ட விதத்தியேசுவரர்க்குள்ளே மிகுந்த நூனேச்சாக் கிரியை களையுடைய அனந்தேசுவரரை மகேசுவர தத்துவத்துக்கு நாயகராகப் பண்ணி; எஞ்சல் இல்லா அதிகார சத்தி அவர்பாலில் இருத்தி - குறைவில் ஸாத தம்முடைய அதிகாரசத்தியை அவரிடத்திலே நிறுத்தி; தான் இரண்டு அறவே இசைந்து நின்று - தாம் பேதமறவே பொருந்தி நின்று; நஞ்சு அஜைய அதோமாயா காரியத்தைப் புரிய நண்ணிடுவர் பிரவிருத்தர் என அருளால் நாமம் - மிகவும் சுத்தமாயிருக்கின்ற அதோமாயையினுடைய காரியப் பிரபஞ்சத்தைக் கிருபையினுடே செய்யப் பிரவிருத்தர் என்னும் பெயரைப் பொருந்தி நின்றிடுவர் எ - று.

(கக)

அ - கை : மேல் இந்தப் பதி சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தியான பூசாநியித்தம் சூபமாகவும் ரூபாரூபமாகவும் அருபமாகவும் திருமேனி கொண்டாரென்பது கூறுகின்றது.

92. நூனமே வடிவமாற் சுத்தரரு வாகும்

நூனமுடன் கிரியையொத்து நண்ணியிடும் வடிவ
மானதா லுத்தியுத்தர் ரூபா ரூப
மாயிடுவர் கிரியைதா னதிக மாகி

ஊனமா ஞானமுட நுதித்த வாற்று
 லுருவமாம் பிரவிருத்த ஞானின் மூன்றும்
 ஈனமா நம்பாச மொழிக்கப் பாவித்
 திடப்பூசித் திடவணங்கி யேத்த வென்றே.

இ . ன் : ஞானமே வடிவாம் ஆல் சத்தர் அருவாகும் - சத்தர் என்னும் பதி ஞானசத்தியே ஆகையால் அஞ்சபமாவர்; ஞானமுடன் கிரியை ஓத்து நண்ணியிடும் வடிவம் ஆனதால் உத்தியுத்தர் சூபாருபம் ஆயிடுவர் - உத்தியுத்தரென்னும் பதி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இரண்டும் சமமாக நின்ற திருமேனி ஆகையால் சூபாருபமாகப் பொறுந்திடுவர்; கிரியைதான் அதிகம் ஆகி ஊனம் ஆம் ஞானமுடன் உதித்த ஆற்றல் உருவம் ஆம் பிரவிருத்தர் - பிரவிருத்தரென்னும் பதி ஞானசத்தி கொஞ்சமும் கிரியாசத்தி அதிகமுமாகத் திருமேனி உண்டாகையால் சூபமாவர்; உணரில் மூன்றும் ஈனமாம் நம் பாசம் ஒழிக்கப் பாவித்திடப் பூசித்திடவணங்கி ஏத்த என்று - இந்தப் பதியினுடைய மூன்றவத்தையையும் விசாரிக்கில், நம்முடைய பொல்லாதாகிய பாசம் நீங்கும் நிமித்தம் தியானம்பண்ண அருபமாகவும், தியான பூசாதி நிமித்தமாக சூபாருபமாகவும், தோத்திர நமஸ்காரம் பண்ணும் நிமித்தம் சூபமாகவும் திருமேனிகொண்டார் எ . ரு. (கூ)

அ . கை : இந்த மூன்றுவிதமாக நின்ற பதி பிரபஞ்சத்தில் நிற்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

93. ஈசருல கணைத்தினையு முருவ மாக
 விசைந்துலகுக் குயிருமா யிருப்பர்சதா சிவராம்
 தேசருல கணைத்தினுக்கும் பரமகா ரணமாய்ச்
 சிந்திக்கப் படுமவராந் திகமுஞ்சிற் றுயிர்கள்
 நேசவருட் சத்தருல கணைத்தினுக்கு மதீத
 நிலையாக நின்றிடுவர் நினோப்பவரி தாயே
 மாசிரிதை யறியாமற் றேவரிலே யொருவன்
 மாதேவ ஜென்றுரைக்கும் வாய்மைபழு தாமால்.

இ . ன் : ஈசர் உலகு அணைத்தினையும் உருவமாக இசைந்து உலகுக்கு உயிருமாயிருப்பர் - பிரவிருத்தர் என்னும் பதி எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் திருமேனியாகப்பொருந்தி அந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குப் பிராணனுமாயிருப்பர்; சதாசிவராம் தேசர் உலகு அணைத்தினுக்கும் பரமகாரணமாய்ச் சிந்திக்கப் படுமவராம் திகமும் சிற்றுயிர்கள்-பிரகாச சூபமாய் நின்ற சதாசிவர் என்னும் பதி எல்லாப் பிரபஞ்சத்துக்கும் மேலான காரணமாய் விளங்காதின்ற ஞான சொருபமான ஆண்மாக்களுக்குத் தியானம் பண்ணப்படுமவராய் இருப்பர்; நேச அருள் சத்தர் உலகு அணைத்தினுக்கும் அதீதநிலையாக நின்றிடுவர் நினோப்ப அரிதாய் - தயையே கிருபையாய்நிற்கும் சத்தரென்னும் பதி எல்லாப் பிரபஞ்சத்துக்கும் கடந்த கவருபமாக ஆண்மாக்களுக்குத் தியானம்

பண்ணுதற்கியராயிருப்பர்; மாசர் இதை அறியாமல் தேவரிலே ஒருவன் மாதேவன் என்று உரைக்கும் வாய்மை பழுதாம் ஆல் - இப்படியிருக்கிற பதி சுவருபத்தை அறியாமல் அஞ்ஞானிகள் தேவதைகளுக்கு மேஸாயிருக்கிற சிவஜோப் பிரமாதி தேவர்களுக்குள்ளே ஒருவரென்று சொல்லும் முறையை குற்றமாம் ஏ - று.

அ - கை : மேல் கன்மசாதாக்கியரிடத்திலே நின்றும் மகேசவர் உற்பத்தியும் அவரிடத்திலேநின்றும் பிரமாதி தேவர்கள் உற்பத்தியும் இரண்டு விருத்தங்களால் கூறுகின்றது.

94. கருமசா தாக்கியத்தே யிருபத் தைந்தாய்க்

கருதுமகே சர்குதிப்ப ரவர்தங் கண்ணே

வருவருகுத் திரணயண்மா விதயந் தண்ணில்

வலமதனில் வாமத்தில் மருவியிட வலடவே

உருவொளியா மருக்கண்மதி வன்னி தானு

முதிப்பரவர் நேத்திரங்க ஸொருமுன்றி விடத்தே
கருதிசிவா கமமுதலா மபர ஞானந்

தோன்றுமவர் வாக்கிடத்தே சுவாசத்தே காற்றும்.

இ - ள : கரும சாதாக்கியத்தே இருபத்தைந்தாய்க் கருது மகேசரர் உதிப்பர் - கருமசாதாக்கியரிடத்திலே நின்றும் ஆசிரத்தெரு வங்கிசமாக இருபத்தைந்து பேதமாகச் சொல்லும் மகேசவர் உண்டாவர்; அவர் தங்கண்ணே வருவர் உருத்திரன் அயன் மால் இதயந்தன்னில் வலமதனில் வாமத்தில் மருவியிட அடைவே - அந்த மகேசரருடைய இதயத்தில் உருத் திரதேவரும், வலதுபாகத்தில் பிரமாவும், இடப்பாரிசத்தில் வீஷ்ணுவும் கிரமத்தில் பொருந்தியிட உண்டாவர்கள்; உரு னளியாம் அருக்கன் மதி வன்னிதானும் உதிப்பர் அவன் தேத்திரங்கள் ஒரு மூன்றினிடத்து - பிரகாச ரூபமாய் நின்ற சூரியன் அவருடைய வலது கண்ணிலும், சந்திரன் இடது கண்ணிலும், அக்னி தெற்றிக்கண்ணலிலும், இப்படி மூன்று தானத்திலும் உண்டாவர்கள்; சருதி சிவாகமம் முதலாம் அபரஞானம் தோன்றும் அவர் வாக்கிடத்தே சுவாசத்தே காற்றும் - அவருடைய வாக்குத்தானத்திலே நின்று வேதகிவராகம முதலான அபரஞானமும் சுவாசத்திலேதின்று வாயு பகவானும் உண்டாவர் ஏ - று.

இருபத்தைந்து பேதமாவன: சோமதாரி, உமாயுதர், ரிஷபாஞ்சுடர், நிருத்தருபகர், வைவாக்யர், பிட்சாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, ஜலந்தராரி, கேசாரி, பீரபத்திரர், ஆரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேக்ரானுக்கிரகர், விஷாபகரணர், சக்கரதானாருபர், விக்கினப்பிரசாதனர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, மகேசர் என்று இப்படிக் கூறுகின்றது.

(கூச)

95. களமதனி இதித்திடுவர் கணேசரறு முகராங்
 கந்தரிதயத்துதிப்பர் கன்னந் தன்னில்
 உளவருவாங் கீலகந்தான் முனிவர் கோடி
 புதித்திடுவ ரூரோமங்க டம்மி லோங்க
 வளநிலவு தேவர்களைம் பதுவாங் கோடி
 வந்திடுவ ருதரத்தே மற்றி வற்றுல்
 அளவிறந்த விழகுடல்க ளாதிக் கீச
 ளாபின்ளாமா னிமித்தவுபா தான் மாவன்.

இ - ன் : களம் அதனில் உதித்திடுவர் கணேசர் - அவருடைய கன் டத்தில் நின்றும் கணபதி உண்டாவார்; அறுமுகராம் கந்தர் இதயத்து உதிப்பர் - இதயத்தானத்திலேநின்று ஆறுமுகத்தையுடைய சுப்பிரமணியர் உண்டாவார்; கன்னம் தன்னில் உள அதுவாம் கீலகம் தான் - கபோலங் களில் கீலகமந்தரிங்களுண்டாகும்; முனிவர் கோடி உதித்திடுவர் உரோ மங்கள் தமிலில் ஓங்க - ரோம கூபங்களிலே பிரகாசிக்கக் கோடி முஞ்சூர் உண்டாவார்கள்; வளம் நிலவு தேவர்கள் ஜம்பது ஆம் கோடி வந்திடுவர் உதரத்தே - உதரத்திலே நன்றாக விளங்கும் ஜம்பதுகோடி தேவர்கள் உண்டாவார்கள்; மற்று இவற்றும் அளவு இறந்த உலகு உடல்கள் ஆதிக்கு அபின்னம் ஆல் ஈசன் நிமித்த உபாதானம் ஆவன் - அல்லாமல் சொன்ன அர்த்தத்தால் மட்டில்லாத பிரபஞ்சங்களுக்கும் தனுகரணுதிகளுக்கும் பின்ன மற நிற்கையால் மகேகவரன் நிமித்த உயாதான காரணமாவன் எ - று.

இந்த விருத்தத்திலே ஈசவரன் சித்துகுபழும் பிரபஞ்சம் சட்டுபழு மாயிருக்கக் கடத்துக்குக் குலாலன் நிமித்தகாரணம் என்று சொன்னது போலப், பிரபஞ்சத்துக்குச் சிவன் நிமித்தகாரணம் என்று சொல்லாமல் அபின்ன நிமித்தோபாதானகாரணம் என்று சொன்னது விரோதமென்னில், பிரபஞ்சத்துக்குச் சிவன் நிமித்தகாரணமென்றால் அவருக்கு வியாபக மில்லாமலிருக்கையும் ஏகதேசித்துவமும் அநித்தியதையும் வரும்; அல்லாமலும் சிவன் எப்போதும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவுமென்பதும் திரிபதார்த்தம் நித்தியமென்பதுவும் ஆன்மாக்கட்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுப்ப ரென்பதுவுமில்லாமல் பிரபஞ்சம் குனியகற்பமேயாம். ஆகையால் காரண சொருபத்தை அறியாதவர்கள் இப்படிச் சொல்லுவார்கள், அது கூடாது.

�சவரன் பிரபஞ்சத்துக்குத் திலதயிலம் போல நிற்கையால் அபின்ன தையும், சமவாயிகாரணமும் அல்லாமல் அசவாயிகாரணமும் அல்லாமல் காரணமாய் நின்ற குலாலன் கடத்துக்கு நிமித்தமாய் நின்றது போலப் பிரபஞ்சம் சட்டும் ஈசவரன் சித்து சூப்ரமாகப் பேதமாய் நிற்கையால் நிமித்தமும், கடமென்றும் காரியத்துக்குக் குலாலனுடைய கிரியாசத்தி உண்டாக்குதையால் கடகாரியமாமென்பதுபோல ஈசவரசத்தி காரியோன் முக விழ்ஞரும்பண்மானுஸ் பிரபஞ்சம் காரியமாமென்கையாலும் கடகாரியத்தை மிருத்பின்டம் விடாமல் நின்றதுபோல ஈசவரசத்தி பிரபஞ்சகாரியத்தை

விடாமனின்று ஜனிப்பிக்கையால் யோனியென்றும் பெயராக நிற்கையால் உபாதானதையுமாகையால் ஈசுவரனுக்கு அபின்ன நியித்தோபாதான காரணத்துவம் கிட்டும்.

இதற்குச் சம்மதி: [பவுட்கரம். 945]

தெஷாசீகாவராபொநியட்டுதெஜி: பாரசீஸ்ராடு |

நிஶிதீஸ்ராதேஷாசிபொஞாநம் வை விநாராடு ||

என்பது முதலான சிவாகமங்களிலும், சிவஞானசித்தியில் “காரிய காரணங்கள்” என்னும் [1, 18] விருத்தத்திலும் கண்டுகொள்க.

அ - கை : மேல் பூர்கண்ட பரமேசுவரன் உற்பத்தியும் அவர் யண்ணும் கிருத்தியமும் கூறுகின்றது.

96. சேர்ந்திடவே சுத்தவித்தைக் கிறைவராகச்
சிறிகண்ட வுருத்திரரைத் திகழு நோக்கி
வாய்ந்திடவே யவராலே கலையதனில் வித்தை
மற்றுமதி வெவ்வியத்தங் குணங்க ளௌலாம்
ஆய்ந்தவரால் வேதமுட ஞக மாதி
யயன்திருமால் முதலோர்க ளாவனி மிதே
போந்துலகி லுள் ளோர்கட் குரைக்க வன்னேர
புனிதமாம் போத்தைப் பொருந்தத் தானே.

இ - ள : சேர்ந்திட சுத்தவித்தைக்கு இறைவராகச் சிறிகண்ட உருத்திரரைத் திகழு நோக்கி - மகேச்சுவரானவர் சுத்தவித்தியா தத்துவத்துக்கு நாயகராகிப் பொருந்த பூர்கண்டாகுத்திரரை விளங்க உண்டாக்கி; வாய்ந்திட அவராலே கலையதனில் வித்தை மற்றும் அதில் அவ்வியத்தும் குணங்கள் ளௌலாம் - அந்த பூர்கண்ட பகவானுலே கலாதத்துவத்தினுலே வித்தியா தத்துவமும் அந்தக் கலையில் பிரகிருதியும் சாத்துவிகாதி குணவிகற்பங்களும் பொருந்த உண்டாக்கி; ஆய்ந்து அவரால் வேதமுடன் ஆகமாதி அயன்திருமால் முதலோர்கள் அவனிமிது போந்து உலகில் உள்ளோர்கட்கு உரைக்க அண்ணேர் புனிதமாம் போத்தைப் பொருந்தத்தான் - அந்த பூர்கண்டபகவானுலே வேதாகமாதிகளை விசாரித்துப் பிரமா அழகையுடைய விழினு முதலானவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ண அவர் பூமியின்கண்ணேரை உலகத்திலே உண்டான ஆன்மாக்களுக்குப் பரிசுத்தமாயிருக்கிற ஞானம் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக அனுக்கிரகிக்க நின்றவராம் ஏ - று. (கக)

அ - கை : மேலே இந்த பூர்கண்ட உருத்திரரே சகலராகிய ஆன்மாக் களுக்குப் பரதத்துவர் என்பது கூறுகின்றது.

97. இந்தவருட் சீகண்ட உருத்திரரே சகலர்க்
கீறில்பர தத்துவமென் நியம்புவது மிவரே
வந்தருளி யெவ்விடத்து மவரவர்செய் பூசை
வகையணைத்து நோக்கியே மாசிலரு ளாலே
தந்திடுவர் புத்தியுடன் சித்தி முத்தி
சாலோக சாமிப் சாரூ பங்கள்
சிந்தைசெயி லிவரிடத்தே யாகு மிக்க
தேவர்முனி வோர்க்கருள்செய் தேசிகனித் தேவே.

இ - ன் : இந்த அருள் சீகண்ட உருத்திரரே சகலர்க்கு ஈறில் பர தத்துவம் என்று இயம்புவதும் - இந்தக் கிருபையைடைய சீகண்டவுருத் தீர பகவானே சகலரென்றும் ஆன்மாக்களுக்கு நித்தியமாயிருக்கிற பரதத் துவமென்று சொல்லுவதும்; இவரே வந்தருளி எவ்விடத்தும் அவரவர்செய் பூசைவகை அணைத்தும் நோக்கி - இந்தச் சீகண்டவுருத்திரரே அந்தந்த ஆன்மாக்கள் பண்ணும் பூசாயிதிகளைல்லாவற்றையும் கண்டு உவந்து சந்தோவித்து; மாச இல் அருளாலே தந்திடுவர் புத்தியுடன் சித்தி முத்தி - குற்றமில்லாத கிருபையினுலே போகத்துடன் அணிமாவாதி சித்தியையும் மோகாத்தையும் கொடுப்பர்; சாலோக சாமிப் சாரூபங்கள் சிந்தை செயில் இவரிடத்தே ஆகும் - விசாரிக்குமிடத்தில் இவரிடத்திலே சாலோக சாமிப் சாரூபமாயிய பதமுத்திகளுமாம்; மிக்க தேவர் முனிவோர்க்கு அருள்செய் தேசிகன் இதேவே - இந்தத் தேவனே மிகுந்த தேவர்களுக்கும் முனீஸர் களுக்கும் அனுக்கிரகம்பண்ணும் ஆசாரியனுமாம் எ - று.

இவ்விடத்தில் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம சாதாக்கியரிடத் திலே பூசை சொல்லியிருக்க அவருடைய சாலோக சாமிப் சாரூபங்களை அடைவரென்று சொல்லாமல் சீகண்டபரமேசுவரருடைய சாலோகாதிகளை அடைவரென்று சொல்லுவானேன்னில், கன்மசாதாக்கியர் சுத்தாத்துவ வாசியராகையால் சகலர் மல மாயா பத்தராகையால் சுத்தாத்துவா போகங் கூடாதபடியால் கன்மசாதாக்கியருடைய அதிகாரசத்தி மகேச்சுவரரையதிட் டிக்கச் சீகண்டபகவான் அந்த மகேசுவரராலே அதிட்டிக்கப்பட்டுக்கொண்டு அசுத்தாத்துவாபதியாய் நிற்கையால் அவருடைய சாலோகாதிகளை அடைவார்களென்று சொன்னது. (கள)

அ - கை : மேல் மகேச்சுவரர் பிரளயாகவர்க்கு மல கன்மங்களை நீக்கிப் பரமமோக்ஷத்தைக் கொடுப்பரென்றும், இருவினையொப்பு மலபரி பாகம் அற்பம் பொருந்தினவர்களுக்கு வினையை ஒழித்து உருத்திரர் அனுக்களாகப் பண்ணுவரென்பதும் கூறுகின்றது.

98. மிக்கதோர் பக்குவத்திற் பிரளயா கலர்க்கும்
வினையொழித்துப் பரமுத்தி மேவு வித்தே
ஒக்கவிரு வினையணைத்து மலபாக மிகவு
முருதற்ப முற்றவர்கட் கொழித்துவினை யணைத்தும்

தக்கவதி காரமல மாத்திரமே நிறுத்தித்
 தாவிலுருத் திராகத் தானருளோப் புரிந்தே
 துக்கமிலாப் புவனேச ராகச் செய்வர்
 தொலைகால மூலகமேஸாஞ் சுத்தமுத்தி யிவர்க்கே.

இ - ன் : மிக்கதோர் பக்குவத்தில் பிரளயாகலர்க்கும் விளை ஒழித்துப் பரமுத்தி மேவிவித்து - மிகுந்த பிரளயாகலர்க்குத் தீவிரதர் சத்தி நிபாதத் தில் மலகன்மங்களை நீக்கிப் பரம மோகுத்தைக் கொடுத்தும்; ஒக்க இருவிளை அணைத்தும் மலபாகம் மிகவும் உருது அற்பம் உற்றவர்கட்டு ஒழித்து விளை அணைத்தும் - இருவிளையெல்லாம் சமமாய் மலபரிபாகம் மிகவும் பொருந்தாமல் அற்பம் பொருந்தினவர்களுக்குப் புல்ளனிய பாப கன்மங்களெல்லாம் நிரிக்கப்பன்னரி; தக்க அதிகார மலம் மாத்திரமே நிறுத்தித் தாலை உருத்திராகத் தான் அருளோப் புரிந்து - மலபரிபாகத்துக் குத் தக்க அதிகாரமலமாத்திரமே நிறுத்திச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலே உருத்திரர் அனுக்களாகக் கெடுதவில்லாத அனுக்கிரகத்தைப்பன்னரி; துக்கம் இலாப் புவனேசர் ஆகச் செய்வர் - சுகமாத்திரமேயாயிருக்கப் புவன பதிகளாகப் பண்ணுவர்; தொலை காலம் உலகம் எல்லாம் சுத்தமுத்தி இவர்க்கே - பிரபஞ்சதாசமாகிற காலத்திலே இந்த சூத்திரான்மாக்களுக்குப் பரமோகுத்தைக் கொடுப்பர் எ - று. (காஞ)

அ - ணை : மேல் ஈசரசத்தி அதோமாயையைப் பொருந்தி ஆன் மாக்களுக்குத் தனுவாதியைப் பண்ணுறிந்ற மாயை காலமாதியான அசா தாரண தத்துவங்களையும் சாதாரண தத்துவங்களையும் தாத்துவிகங்களையும் உண்டாக்கிப் பிரபஞ்சகிருத்தியம் நடத்தும் முறைமை கூறுகின்றது.

99. எண்ணிலுமிருவிளைகட்டிடத் தாக

வீசசத்தி யதோமாயை மிசைந்துதனு முதல்கள்
 பண்ணியிடு மாயையுடன் கால மாதி

பலவுமிர்க்கும் வெவ்வேறும் படியுமிது வன்றி
 நண்ணியிடும் புவனங்கட்ட காதார மாக

நலந்திக்ஞ்சா தாரணமாந் தத்துவங்க டமையும்
 தண்ணியதாந் தாத்திகங்க டமையு மாக்கிச்

சகமதஜை நடத்தியிட நலையுமினி யுரைப்பாம்.

இ - ன் : எண்ணில் உயிர் இருவிளைகட்டு ஈடது ஆக ஈசசத்தி அதோமாயை இசைந்து - ஈசரசத்தி எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களிலுமூடை புன்னியபாபங்களுக்கீடாக அதோமாயையை அநிட்டித்து; தனுமுதல்கள் பண்ணியிடும் மாயையுடன் காலம் ஆகி பல உயிர்க்கும் வெவ்வேறும் படியும் - எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் தேகம் முதலாயினவற்றைச் செய்யா திற்கின்ற மாயையுடனே காலமுதலான தத்துவங்கள் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அசாதாரணமாக உண்டாம்படியும்; இது அன்றி நண்ணியிடும் புவனங்

கட்டு ஆதாரம் ஆக நலம் திகழ் சாதாரணமாம் தத்துவங்கள் தமையும் - இதுவெல்லாமல் புவனதாரமாகப் பொருந்த நன்மை விளங்கச் சாதாரணமான தத்துவங்களையும்; தன்னியதாம் தாத்திகங்கள் தமையும் ஆக்கி - தத்துவங்களுடைய காரியமாயிருக்கிற தாத்துவிகங்களையும் உண்டாக்கி; சகம் அதனை நடத்தியிடல் தனையும் இனி உரைப்பாம் - பிரபஞ்ச சிருட்டியைப் பண்ணும் முறைமையினையும் மேற்சொல்லுவாம் எ . ரு. (கக)

அ . கை : மேல் மகேசுரருடைய பிரபஞ்ச கிருத்தியமும் சீகண்டபகவானுடைய பிரபஞ்ச கிருத்தியமும் கூறுகின்றது.

100. ஈசர்சத்தி யால்மாயை கலங்கல் செய்த

விடமாயா தத்துவமா மிதிற்கால நியதி
தேசருவாங் கலையுதிக்கு முற்பிற்பா டின்றிச்
சேர்ப்பாரிதிற் புவனங்க டமையருளாற் சிறக்க
ஆசிலருட் சீகண்ட வுருத்திரர்தாங் கலையி
லவ்வியத்தம் பிரதானாம் பிரகிருதி யாகப்
பேசியிடும் பரியாய நாமமுறு மாஜைப்
பிறப்பிப்பர் வித்தையையும் பேரோராகந் தனையும்.

இ . ள : ஈசர் சத்தியால் மாயை கலங்கல் செய்த இடம் மாயாதத் துவமாம் - மகேசுவரர் தம்முடைய சத்தியினுலே மாயையைக் காரியோன் முகம் பண்ணினவிடம் மாயாதத்துவமென்று பெயராம்; இதில் காலம் நியதி தேச உரு ஆம் கலை உதிக்கும் முற்பிற்பாடு இன்றி - இந்த மாயா தத்துவத் தினின்றும் ஏக காலத்திலே காலம், நியதி, பிரகாச சூபமான கலை என்னும் தத்துவங்கள் உண்டாகும்; சேர்ப்பர் இதில் புவனங்கள் தமை அருளால் சிறக்க - இந்தத் தத்துவங்களிலே கிருபையினுலே புவனங்களை அழகாக உண்டாக்குவர்; ஆசில் அருள் சீகண்ட உருத்திரர்தாம் - குற்றமில்லாத கிருபையைடைய சீகண்டருத்திரரானவர்; கலைமில் அவ்வியத்தம் பிரதானாம் பிரகிருதி ஆகப் பேரியிடும் பரியாய நாமம் உறும் மாஜைப் பிறப்பிப்பர் வித்தையையும் பின்னை ராகந்தலையும் - கலாதத்துவத்திலே நின்றும் அவ்வியத்தம் என்றும் பிரதானாம் என்றும் பிரகிருதியென்றும் பரியாயப்பேர் பொருத்தச் சொல்லப்பட்ட மாஜை உண்டாக்குவர், பின்பு அந்தக் கலைக்கிலே நின்றும் வித்தியாதத்துவத்தையும் அராகதத்துவத்தையும் உண்டாக்குவர் என்றவாறு. (ா)

அ . கை : மேல் கலாதி பஞ்ச தத்துவங்களுடைய கிருத்தியம் கூறுகின்றது.

101. காலந்தான் வியாபியா யருவ மாகிக்

கழிகால நிகழ்காலம் வருங்கால மென்றே
ஏறுந்தான் பலவுமிர்க வியற்றுமிரு வினையா
விசைந்தபல மவரவர்கட் கேமிசைக்கு நியதி

மேலுந்துங் கலையாண வத்தைச் சற்றே
 விடந்தக்கி யான்மாவி னறிவுதொழில் விளக்கும்
 மாலுந்தும் புலனாறிவை யாக்கும் வித்தை
 மாசத்தி லாசையது ராகத்தால் வருமே.

இ - ள : காலம் தான் வியாபியாய் அருவமாகிக் கழிகாலம் நிகழ் காலம் வரும்காலம் என்றே ஏறும் . காலத்துவமானது தான் வியாபகமாய் அருபமாய் இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலமாகப் பொருந்தும்; தான் பல உயிர்கள் இயற்றும் இருவிளையால் இசைந்த பலம் அவர் அவர்கட்கே இசைக்கும் நியதி - நியதி தத்துவமானது தான் சகவராகிய எல்லா ஆன்மாக்களும் பான்னுகின்ற புண்ணியபாபங்களாற் பொருந்தப்பட்ட சகதுக்க பஸ்களை அந்த அந்த ஆன்மாக்களுக்கு இராசாக்கிளையைப் போலப் பொருந்தப்பண்ணும்; மேல் உந்தும் கலை ஆணவத்தைச் சற்று விட நீக்கி ஆன்மாவின் அறிவு தொழில் விளக்கும் . மேல் பொருந்தும் கலாத்துவமானது ஆணவமறைப்பபச் சற்றுவிட்டு நீங்கப்பண்ணி ஆன்மாவினுடைய ஞானேச்சாக்கியைகளை விளக்கும்; மால் உந்தும் புலன் அறிவை ஆக்கும் வித்தை - வித்தியாத்துவமானது ஆன்மானானத்துக்கு மயக்கம் பொருந்தி விருக்குஞ் சத்தாதி விடயங்களைத் தரிசிப்பிக்கும்; மாச அதனில் ஆசையது ராகத்தால் வரும் . அந்த ஆன்மானானத்துக்கு அஞ்ஞான சொலுபியாயிருக்கிற விஷயத்திலே ஆசையானது அராகத்துவத்தினுலேவரும் எ . று. (ாக)

அ - கை : மேல் புருட தத்துவோற்பத்தியும் அதனுடைய தொழி வும் கூறுகின்றது.

102. எண்ணெயுடன் நிரியங்கி யிசைந்த போதங்
 கெரிச்டராம் விளக்கான தென்ன வேதான்
 பண்ணமருங் காலாதி யவித்தை கூடப்
 பஞ்சகஞ் சுகமென்னும் பரிசதனை யுடைத்தாய்
 நன்னியிடும் புருடனுந் தத்துவமே வதனு
 னவின்றிடுவ ரான்மாவைப் புருடனென நானும்
 உண்ணவரும் விளைப்பயனுக் கீடாகக் கால
 வுருத்திரர்தம் புவனமள வுயிரிளைக்கொண் டுழலும்.

இ - ள : எண்ணெயுடன் தீரி அங்கி இசைந்தபோது அங்கு எரிக்டர் ஆம் விளக்கு ஆனது எண்ண-எண்ணெயும் திரியும் அக்கினியுங்கூடிடன போது அவ்விடத்தில் பிரகாசமாயிருக்கிற விளக்கானதுபோல; தான் பண்ணமரும் காலம் ஆதி அவித்தை கூடப் பஞ்சகஞ்சுகம் என்னும் பரிச அதனை உடைத்தாய் நன்னியிடும் புருடனும் தத்துவம் - முறைமை பொருந்தியிருக்கும் காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் என்னும் ஐந்து தத்துவமும் பிரகிருதியில் அவித்தையுங்கூடப் பஞ்சகஞ்சுகமென்று சொல்லும் கபாவத்தை

உடைத்தாய்ப் புருடத்துவமானது தான் பொருந்தியிடும்; மேல் அதனால் நவின்றிடுவர் ஆண்மாவைப் புருடன் என நாளூம். மேல் அந்தப் புருட தத்துவ பந்தத்தால் ஆண்மாவை எப்பொழுதும் புருடன் என்று சொல்லுவார்கள்; உண்ணா வரும் விளைப்பயனுக்கு ஈடாகக் கால உருத்திரர் தம் புவனம் அளவு உயிரினாக் கொண்டு உழறும். அந்தப் புருடத்துவம் புகிக்கவராந்த புண்ணியபாபக்கதுக்க பலஸ்காலுக்கீடாகக் காலாக்கினி ருத்திர புவனமளவாக முடவணைக் குருடன் கொண்டு திரியுமாறு போல ஆண்மாவைக் கொண்டு திரியும் ஏ - று. (ஈடு)

அ - கை : மேல் சீகண்ட பரமேசவரன் பிரகிருதியிற் குணங்களை உண்டாக்கிப் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களைக் குணவதிஷ்டித்தராகச் செய்ய அவர் சிருட்டி திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுவர் என்பது கூறுகின்றது.

103: பிரகிருதி தனின்மூன்று குணங்களையும் விரித்தே
பிரமன்மா ஸீலவருத் திரார்களிப்பன் பினுகி
தரையிறுதி யாதியுள தத்துவங்களைத்துந்
தாழ்வறவே யாக்கியளித் தழியுமொச் சாற்ற
நிரைநிரையே யிராசதத்தைச் சாத்திகதா மதத்தை
நித்தலூந்தா எதிட்டித்து நின்று கொண்டே
உரமுறவே யுலக்களைத்து மாக்கியளித் தழிப்ப
ருண்டாகும் படியுமினி மேற்றெரிய வுரைப்பாம்.

இ - ள : பிரகிருதிதனில் மூன்று குணங்களையும் விரித்து பிரமன் மாஸ் நீல உருத்திரர்க்கு அளிப்பன் பினுகி - சீகண்ட பகவான் அந்தப் பிரகிருதி மாயையிலே மூன்று குணங்களையும் விரித்துப் பிரம விஷ்ணு நீலருத்திரர்க்குக் கொடுத்து; தரை இறுதி ஆதி உள்ள தத்துவங்கள் அளைத்தும் தாழ்வு அறவே ஆக்கி அளித்து அழியும் எனச் சாற்ற - சித்தம் ஆதியாகப் பிருதிவி அந்தமாயுள்ள தத்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் குறைவறவே சிருட்டி திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுக்கள் என்று அனுக்கிரகம் பண்ண; நிரையே இராசதத்தைச் சாத்திக தாமதத்தை நித்தலூந்தான் அதிட்டித்து நின்று கொண்டு. கிரமத்திலே இராசத குணத்தைப் பிரமாவும், சாத்து-கிரக குணத்தை விஷ்ணுவும், தாமத குணத்தை நீலருத்திரரும் எப்பொழுதும் அதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று; உரம் உற உலகு அளைத்தும் ஆக்கி அளித்து அழிப்பர் - திடம் பொருந்த எல்லாவுலகங்களையும் உண்டாக்கி இரட்சித்துச் சங்கரிப்பார்கள்; உண்டாகும்படியும் இனிமேல் தெரிய உரைப்பாம் - இனிப் பிரகிருதியிலேதின்று தத்துவங்களும் கிரியைகளும் உண்டாம் படி மேல் தெரியச் சொல்லுவாம் ஏ - று. (ஈடு)

அ - கை : மேல் சித்தம் புத்தி என்னும் தத்துவங்களுடைய உற பத்தியும் சிருத்தியமும் கூறுகின்றது.

104. மானதனி வுதோபாகம் சித்த மாகி

மன்னியிடுஞ் சிந்தலையை மற்றதனிற் குணங்கள்
தானிரண்டைச் சாத்துவிக மடக்கி நிற்கத்
தனிலுதிக்கும் புத்தியாந் தத்துவந்தா எதுவும்
ஹனமற நிச்சயஞ்செய் யுருவ மென்று
முமிர்வினையின் வாதலைக ஞறுவ தென்றும்
ஆனவிவை யிரண்டாகுங் குணங்க எாலே
யைம்பதாம் பாவங்க எடையுந் தானே.

இ - ன : மான் அதனில் அதோபாகம் சித்தம் ஆசி மன்னியிடும்
சிந்தலையை - சாத்துவிக இராசத் தாமதம் என்று பிரிக்கப்படாமலிருக்கிற
முக்குணங்கள் சரியாய்க் கூடிதிற்கும் அவதரம் மான், அந்த மான் என்ப
தற்குப் பரியாயநாமமாகும் பிரகிருதியிலே நின்று சீகண்ட
பரமேசுவர சத்தியாற் கலக்கப்பட்ட அதோபாகம் சாத்துவிக இராசத்
தாமதமென்று பிரிக்கப்பட்டுச் சரியாகக் கூடின அவதரம் குணத்துவம்,
அது சித்தமென்றும் பேராகி ஆன்மாக்களுக்குப் போக சிந்தலையைப் பண்ண
ஞுவிக்கும்; மற்று அதனில் குணங்கள்தான் இரண்டைச் சாத்துவிகம்
அடக்கி நிற்கத் தனில் உதிக்கும் புத்தியாம் தத்துவந்தான் - அல்லாமல்
அந்தச் சாத்துவிக் ராசத் தாமத குண சொருபமாய் நின்ற அதோபாகத்தில்
தாமத இராசதங்கள் அடங்கிச் சாத்துவிகம் ஆதிக்கமாகி நின்றபொழுது
புத்தித்ததுவமானது உண்டாகும்; அதுவும் ஹனம் அற நிச்சயம் செய்
உருவும் என்றும் உயிர்வினையின் வாதலைகள் உறவுவது என்றும் ஆன இவை
இரண்டாகும் - அந்தப் புத்தித்ததுவமும் பழுதில்லாமல் ஆன்மாக்களுக்கு
விஷய நிச்சயத்தைப் பண்ணுகையால் நிச்சய ஆன்மாவென்றும், ஆன்மாக்கள்
கள் பண்ணுவுங் கள்மங்கள் தூலங்கெட்டு வாசனைங்மாவரகப் பொருந்தி
நிற்கையால் வாசனைங்மாவென்றும் இரண்டு விதமாம்; குணங்களாலே
ஜூம்பதாம் பாவங்கள் அடையும் தான் - அந்தப் புத்தித்ததுவமானது குண
பேஷங்களினுலே அடையும் பாவங்கள் ஜூம்பது பேதமாம் ஏ . று. (ாச)

அ - கை : மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் புத்தி பாவாஷ்டக
சொருபமாய் ஜூம்பது பேதமாய் நிற்கும் என்பது கூறுகின்றது.

105. சாத்திகத்தா லேதரும் ஞானமுடன் விடயந்

தனில்வயிராக் கியமாகுஞ் சாற்றுமிரா சதத்தால்
மாத்திரமில் லாச்செல்வத் திச்சையுட னியற்றல்
வந்தலையுந் தாமதத்தால் மருவியிடு மதன்மம்
காத்திரந்தா னென்றல்முத ஸஞ்ஞான விடயக்
கண னியினிற் பட்டுழன்று கவற்சி கொள்ளும்
சோத்திரத்தை யாதிவழி துறத்த னின்மை
தொகுசெல்வ மின்மையுமாஞ் சொல்லிற் ருஶோ.

இ . ள : சாத்திகத்தாலே தருமஞானமுடன் விடயந்தவில் வயிராக்கிய மாகும் - சாத்துவிக குணத்தினாலே தருமாமும், நூனமும், சத்தாறி விடயங்களிற் செல்லாமனிற்கும் வயிராக்கியமும் ஆகிய மூன்றும் உண்டாகும்; சாற் றும் இராசதத்தால் மாத்திரம் இல்லாச் செல்வத்து இச்சையுடன் - சொல்லப் பட்ட இராசதத்தால் மட்டில்லாத ஆசையுடனே செல்வமானது உண்டாம்; இயற்றல் வந்து அணையும் தாமதத்தால் மருவியிடும் அதன்மம் காத்திரம் தான் என்றல் முதல் அஞ்ஞான விடயக் கண்ணியினில் பட்டு உழன்று கவற்றிகொள்ளும் சோத்திரத்தை யாதிவழி துறத்தல் இங்கை தொகு செல்வம் இன்மையுமாம் சொல்லில் தானே - பூர்வ ஐங்மங்களிற் பண்ணின பாபங்கள் பந்தமாக வந்து கூடியிருக்குந் தாமத குணத்தினாலே அதர்மமும், தேகேந்திரியாந்தக்கரணுதிகளை ஆன்மா வென்று சொல்லுகிற அஞ்ஞானமும், சத்தாறி விஷயமாகிற கண்ணியிலே பொருந்தச் சுழன்முளையிலே அழுந்துதல் செய்யுஞ் கரோத்திரேந்திரியாதி வழியாய் வரும் விஷயங்களை நீங்குதலில்லாமையான அவைவாக்கியமுழுண்டாம் ஏ - று. (ாடு)

106. தருமயிரு விதத்தாகு ஞானமேர ரெந்தாஞ்
சாற்றும்வயிராக்கியமு மீரைந் தாகும்
மருவியிடு செல்வமிரு நான்க தாகு
மற்றதஸ்ம மோரிரண்டா மாச தாகத்
துரிசதுறு மஞ்ஞான மோரைந் தாகும்
துறப்பிலதோர் பத்தாகச் சொல்லுஞ் செல்வம்
கருதனிலா தோரெட்டா மாகவிவை யெல்லாங்
கணக்கிடுங்கா லைம்பதாய்க் கழறு நூலே.

இ - ள : தருமம் இருவிதத்து ஆகும் - தருமமானது இயமம் என்றும் நியமம் என்றும் இரண்டு விதமாம்; நூனம் ஓர் ஜூந்து ஆம் - ஞானமானது *லெளிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்கம், மாந்தரம் என்றும் ஜந்தாய்ப் பின்னும் ஆது புத்தி விகற்பத்தாற் பக்கு விதமாம்.

அவையாவன : (க) சாருவாகர் தேகமே ஆன்மாவென்றும் நூன மொன்று, (உ) சோதிடர் பஞ்சபூதமே உள்ளதென்னும் நூனமும், கெளார் பஞ்சபூதான்மாவாயிருக்கிற சத்தியென்றும் நூனமும், வாமதகவினை மார்க்கராகிய சாத்தர் காபாலிகர் காளாமுகர்கள் ஈசவரறுண்டெட்டாறு சொல்லி வேதவிருத்தாசாரந் செய்யும் நூனமும் பெளதிக பேதமாகையால், இந்த மூன்றுவித நூனமும் ஒன்று, (ஊ) பெளராணிக ஸ்மார்த்தர் பஞ்சதன்மாத்திரையே பிரம்மென்னும் நூனமொன்று, (ச) இந்திரியான்மவாதிகள் இந்திரியமே ஆன்மாவென்னும் நூனமொன்று, (ஞ) நியாயவாதிகள் மனச

* லெளிக முதலிய ஜந்தும் சைவசமயதெநி, பொது, 38, உரையில் சாத்திரங்க ளெனப்பட்டன. அவை விணையெனச் சிவஞானபோதச் சிவாக்கிர பாடி யத்து [பக்கம் 400] ஒதப்பட்டது. காமிகத்துத் தந்திரமெனப்பட்டது.

பரியந்தமே தத்துவமென்றும் ஞானமொன்று, (கு) வைசேஷிகர் அகங்காரமே ஆன்மாவென்றும் ஞானமொன்று, (ஏ) பொத்தர் புத்தியே ஆன்மாவென்றும் ஞானமொன்று, (அ) ஆருகதர் ஞாமே ஆன்மாவென்றும் ஞானமொன்று, (கு) பாஞ்சாரத்திரிகள் விட்டனுதுல்லியமா யிருக்கிறதே மோக்ஷமென்றும் ஞானமொன்று, (இ) சாங்கியர் பிரகிருதியை நீங்கி நிற்பதே மோக்ஷமென்றும் ஞானமும், மாயாவாதிகளும் பிரதானத்துக்கு அன்னியமான புருஷன் தான் என்றறிகின்றதே மோட்சமென்றும் ஞானமும், கன்மயோகிகளும் இப்படியே, இவர்கள் மூன்று பேர்களுக்கும் பிராப்யத்தானம் ஒன்றுகையால் இந்த மூன்றுவித ஞானமும் ஒன்று ஆகப் பத்து;

சாற்றும் வயிரக்கியமும் ஈரைந்தாகும் . சொல்லப்பட்ட வைராக்கியம் பத்துவிதமாகும்.

அவையாவன: (க) வியாதி பிடையால் வரும் வைராக்கியம் ஒன்று, (ஒ) தன்னுடைய தேக தோஷத்தைக்கொண்டு வரும் தேக வைராக்கியம் ஒன்று, (ஒ) ஜகவரிய வைராக்கியம் ஒன்று, (ச) தாபத்திரயங்களினால் வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியம் ஒன்று, (டு) தீரவிய வைராக்கியம் ஒன்று, (கு) மாதா பிதா பிரிந்ததனால் வரும் சங்க வைராக்கியம் ஒன்று, (எ) ஸ்திரீயினிடத்திலே ஒரு தோஷத்தைக் கண்டுவரும் வைராக்கியம் ஒன்று, (அ) அன்னபானுதிகள் புரிப்பினால் திருப்தியாகாதென்றும் புசிப்பு வைராக்கியமொன்று, (கு) தானத்துக்குப் போய்த் தன்னுண்டதனால் வருந்தான வைராக்கியமொன்று, (இ) இகத்திலே ஒரு ஏதுவுமில்லாமல் பூர்வஜனம் பூசாபல புண்ணிய பலத்தினாலேயே தோகாதியான சர்வ பதார்த்தங்களிலும் வரும் வைராக்கியமொன்று ஆகப் பத்து;

மருவியிடு செல்வம் இருநான்கது ஆகும் . பொருந்தப்படா நின்ற செல்வமானது அஸிரிமாவென்றும், மகிமாவென்றும், கரிமாவென்றும், லகிமாவென்றும், பிராப்தியென்றும், பிராகாமியமென்றும், ஈசித்துவமென்றும், வசித்துவமென்றும் எட்டு விதமாம்; மற்று அதன்மம் ஓர் இரண்டாம்-அதர்மமாவது இரண்டாம், அவையாவன: அயமமென்றும் அதியமமென்றும் இரண்டு விதமாம்; மாசு அது ஆகத் துரிச அது உறும் அஞ்ஞானம் ஈரைந்து ஆகும் . குற்றம் பொருந்தியிருக்கிற அஞ்ஞானமானது தமசமோகம் மகாமோகம் தாமிசிரம் அந்தாரமிசிரம் என்று ஜூந்து விதமாம்.

துறப்பு இலது ஓர் பத்தாகச் சொல்லும் - விஷயங்களில் துறவில்லாத அவைராக்கியமானது (க) வியாதி பிடையினாலே வரும் துக்கத்தில் அழுந்தி நிற்கும் அவைராக்கியம் ஒன்று, (ஒ) தன்னுடைய தேக தோஷத்தைக் காணுமல் தேகந்தானுய்திற்கும் அவைராக்கியமொன்று, (ஒ) ஜகவரியங்களில் அனுபவிக்கிற காலத்தில் அழுந்திநிற்கும் அவைராக்கியமொன்று, (ச) ஆத்தியான்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிதெபளதிகம் என்னும் தாபத்திரயங்களில் வரும் சுகதுக்கங்களில் அழுந்திநிற்கும் அவைராக்கியமொன்று, (டு) அருத்தத்தைக் கேடுகிறதீநிலைமும் இரட்சிக்கிறதீநிலைமும் துக்கங்காலைமல் நிற்கும் அவைராக்கியமொன்று, (கு) மாதா பிதாக்கள் முதலான ஜனங்கள் பிரிந்

ததினால் வைராக்கியம் வாராமல் துக்கத்திலழுந்திந்தும் அவைராக்கிய மொன்று, (ஏ) தன்னுடைய ஸ்திரியினிடத்தில் குணாதோஷங்களைக் கண்டும் கேட்டும் நீங்காமலிருக்கும் அவைராக்கியமொன்று, (ஒ) அன்னபானுதிகள் எத்தனை புசித்தாறும் திருப்பி அடையாதென்று அறியாமல் நிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (க) தானத்துக்குப் போய்த் தாஞ்சான்டு வந்தும் அதில் விரத்தி வராமல் நிற்கும் அவைராக்கியமொன்று, (இ) பூர்வ ஜன்மத்தில் பூசாதி புனர்ணியமில்லாமல் தேகாதியான சர்வப்பிரபஞ்சத்தில் விரத்தி வராமனிற்கும் அவைராக்கியமொன்று ஆக இப்படிப் பத்துவிதமாம்;

செல்வம் கருதல் இல்லாது ஓர் எட்டாம் - செல்வம் வேண்டுமென்று நினைத்தலில்லாகமையான அனைச்வரியமானது அநணிமா அம்சிமா அலகிமா அகரிமா அப்பிராப்தி அப்பிராகாமியம் அநீசித்துவம் அவரித்துவம் என்று எட்டு விதமாம்;

ஆக இவை எல்லாம் கணக்கிடுக்கால் ஜம்பதாய்க் கழறும் நூல் - புத்திபேதமாய் நின்ற இவைகள் எல்லாவற்றையும் தொகையிடுக்கால் ஜம்பது பேதமாகச் சிவாகமங்களிலே சொல்லும்.

இந்தப் பஞ்சாசத்பாவங்களுடைய சோநுபங்களும் இவற்றின் பேதங்களும் சிவஞானகித்தியார் வியாக்கியானத்திற் கண்டுகொள்க. எ-று. (ஏக)

அ - கை : மேல் இரண்டு விருத்தங்களினுடே ஆன்மாக்களினுடைய கனமானுகுணமாகக் குணங்களின் ஏற்றக்குறைச்சளினால் ஆறு குணம் உண்டாமென்பது கூறுகின்றது.

107. முக்குணங்கடம்மிலொரு குணமொருத்தர் பாலே
 முழுவதுநின் * றிடாவினையின் முறைமை யாலே
 அக்குணங்க ஏரின்டையொன் றடக்கவத ஞலே
 யாறுகுண முதிக்குருணர் மூன்றுகுண மதனில்
 இக்குணங்கள் கூட்டத்தா வெண்ணில்குண முளவா
 மியம்பிலது பெருகுமினி யிருமுன்று குணங்கள்
 புக்கபடி யுரைத்திடுவா மிவற்றி னுள்ளே
 பொல்லாத செயற்குணங்கள் பொருந்தா வாறே.

இ - ள : வினையின் முறைமையாலே முக்குணங்கள் தம்மில் ஒரு குணம் ஒருத்தர் பாலே முழுவதும் நின்றிடா - ஆன்மாக்கள் பண்ணினை கள் மத்தினுடைய வழியாலே சாத்துவிக்ராசத தாமத மென்னுங் குணங்களிலே ஒரு குணமானது ஓர் ஆன்மாவி னிடத்திலே ஒரு குணமாய் நில்லாமல் மூன்று குணங்களும் ஏற்றக் குறைச்சலாய் நிற்கும்; அக்குணங்கள்

* றிடா வுயிர்கள் வினையின் முறை யாலே - பாடபேதம்.

இரண்டை ஒன்று அடக்க அதனுலே ஆறுகுணம் உதிக்கும் - அந்தச் சாத்து விக் ராசத் தாமத குணங்கள் இரண்டு குணத்தை ஒவ்வொரு குணம் அடக்க அதனால் ஆறு குணங்க ஞாண்டாகும்; மூன்று குணம் அதனில் இக்குணங்கள் கூட்டத்தால் என் இல் குணம் உள் ஆம் உணர் - சாத்து விக் ராசத் தாமதமாய் நின்ற அவற்றிலே இந்த ஆறு குணங்களுடைய சமூகத்தாலே எண்ணிருந்த குணங்களுண்டாகும், இந்தக் குணவிகற்பங்க எள்ளாம் விரிந்த சாத்திரங்களில் அறி; இயம்பில் அது பெருகும் - குண பேதங்களெல்லாம் சொல்லில் இந்தச் சாத்திரம் விரிந்து போம்; இனி இருமூன்று குணங்கள் புக்கபடி உரைத்திடுவாம் இவற்றின் உள்ளே பொல்லாத செயல் குணங்கள் பொருந்தா ஆறு - மேல் இந்தக் குணபேதங்களுக்குள் வேள் குற்றத்தைச் செய்யாறின்ற குணங்களை ஆண்மாக்கள் அடையாதவாறு ஆறு குணங்களுண்டாம் பிரகாரஞ் சொல்லுகிறோம் எ - று. (ஏ)

108. தருமதெறி சாத்துவிகந் தாமதரா சதத்தைத்

தானடக்கத் தோன்றியிடும் பிரகாசம் லகுதை
வரும்வகைரா சதமதுதான் சாத்திகதா மதத்தை
மறைத்தொளிர் வுவட்டம்பஞ் சலணமிவை வருமால்
பொருவிலொளி சாத்துவிக் ராசதந்தான் புதையப்
பொருந்தியிடிற் ருமதந்தான் புந்தி தன்னில்
குருவென்னுங் குணத்துடனே வரணகமுந் தோற்றுங்
கூறிலிவை யாரூகுங் குணங்க டாமே.

இ . ன் : தரும நெறி சாத்துவிகம் தாமத ராசத்தைத் தான் அடக்கத் தோன்றியிடும் பிரகாசம் லகுதை - தனம மார்க்கத்தைச் செய்யா நின்ற சாத்துவிக் குணமானது இராசத் தாமதங்களையடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்த பொழுது பிரகாசம் என்னும் குணமும் லகுதை யென்னும் குணமும் உண்டாகும்; வரும் வகை ராசதம் அது தான் சாத்திக் தாமதத்தை மறைத்து ஓளிர் உவட்டம்பஞ் சலணம் இவை வரும் ஆல் - வாரா நின்ற வகையைடுதைய ராசத் குணமானது சாத்துவிக் தாமதங்களையடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்தபொழுது உபஷ்டம்பம் என்னும் குணமும் சலணம் என்னும் குணமும் உண்டாகும்; பொருவில் ஓளி சாத்துவிக் ராசதந்தான் புதையப் பொருந்தியிடில் தாமதம் தான் புந்திதன்னில் குரு என்னும் குணத்துடனே வரணகமும் தோற்றும் - குற்றமில்லாத பிரகாசமாயிருக்கிற சாத்துவிக் ராசத் குணங்களடங்கத் தாமத குணமானது தான் ஆதிக்கமாகக் கூடிநின்ற விடத்திலே குருவென்னுங் குணமும் வரணகமென்னுங் குணமும் உண்டாகும்; கூறில் இவை ஆறு ஆகும் குணங்கள் தாம் - இந்தக் குணங்கள் தாம் சொல்லுமிடத்து ஆறு குணங்களாகும் எ - று. (ஏ அ)

அ . கை : மேல் புத்தித்துவத்திலே அகங்காரம் தோன்றிக் குணவிகற்பங்கத்தால் மூன்றுபேதமாம் என்பது கூறுகின்றது,

109. புந்திதனி வகங்காரந் தோன்றியே மனந்தான்
                   பொறியதனுற் பற்றுபொருள் கைக்கொள்வ தாகிப்
                   பந்தமுற யானெனதென் ரேயயிமா ணத்தைப்
                   பண்ணுவதாய் வாயுக்கள் பலவினோயு மியற்றிச்
                   சந்தமுறுங் குணமூன்றூஸ் மூன்ற தாகுந்
                   தைசதவை காரியிடன் பூதாதி தானென்
                   இந்தவைகங் காரங்கள் மூன்றினிட மாயே
                   யினியுதிக்குந் தத்துவங்க ஏரியல்பினோயு முரைப்பாம்.

இ - ன் : புந்திதனில் அகங்காரம் தோன்றியே மனந்தான் பொறி
                   யதனுல் பற்று பொருள் கைக்கொள்வது ஆகி - புத்தி தத்துவத்திலேறின்
                   றும் அகங்கார தத்துவமுன்டாகி மனமானது இந்திரியங்கள் வழியாகப்
                   பற்றின விடயங்களைக் கைக்கொள்ளுகிற சொருபமாகி; பந்தம் உற யான்
                   எனதென்று அபிமானத்தைப் பண்ணுவதாய் - பந்தம் பொருந்த என்னது
                   யான் என்று அபிமானம் பண்ணுகின்ற சொருபமாய்; வரடுக்கள் பலவினோ
                   யும் இயற்றி - பிரானுதி வரடுக்களுடைய பலவிதமான தொழிலையும் பிரேரிக்
                   கிறதாய்; சந்தம் உ.றும் குணம் மூன்றூஸ் மூன்றது ஆகும் தைசத வைகாரி
                   யுடன் பூதாதி தான் என்று - எப்பொழுதும் பொருந்தியிருக்கும் மூன்று
                   குணங்களாலே தைசத வகங்காரமென்றும், வைகாரி யகங்காரமென்றும்,
                   பூதாதி யகங்காரமென்றும் மூன்று விதமாகும்; இந்த அகங்காரங்கள் மூன்றி
                   ஸிடமாயே இனி உதிக்கும் தத்துவங்கள் இயல்பினோயும் உரைப்பாம் -
                   இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட அகங்காரங்கள் மூன்றினிடமாகவே மேல் உண்டாகுந் தத்துவங்களுடைய கவபாவத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம். எ - று (ாக)

அ - கை : மேல் தைசத வகங்காரத்திலே மனமூம் ஞானேந்திரிய
                   மூம் உற்பத்தியாவதும் அவற்றின் கிருத்தியமூம் கூறுகின்றது.

110. முந்தமலாம் தைசதத்தே முளோக்கும் பின்னார்
                   முளோப்பதாஞ் சோத்திரத்தை முதலா வைந்தும்
                   அந்தமனங் காகத்தின் விழியே போல
                   அகத்தினிலூம் புறத்தினிலூ மடைந்துபொறிக் கெதிராய்
                   வந்தவிட யங்கடமைப் பற்றி யுன்று
                   மங்ஸியதைப் பாவிக்கும் வகைய தாகும்
                   சிந்தைசெயிற் செவிதோல்க் ணைக்கு மூக்குச்
                   சேர்சத்த மாதியைந்தைத் தெரிவிக்கு முயிர்க்கே.

இ - ன் : முந்த மனம் தைசதத்தே முளோக்கும் - தைசதவகங்காரத்தி
                   னின்றும் ஞானேந்திரியம் உற்பத்தியாகும் மனம் உண்டாகும்; பின்னார்
                   முளோப்பதாம் சோத்திரத்தை முதலா ஜந்தும் - மன தத்துவமுன்டாகிய
                   தற்குப் பின்பு சரேரத்திரம் துவக்கு சட்ச சிங்குவை ஆக்கிராணம் என்றும்

ஞானேந்திரியம் ஜந்தும் உண்டாகும்; அந்த மனம் காகத்தின் விழியே போல அகத்தினிலும் புறத்தினிலும் அடைந்து பொறிக்கு எதிராய் வந்த விடயங்கள் தமிழைப் பற்றி உள்ளும் மன்னியதைப் பாவிக்கும் வகையது ஆகும் - முந்தியுண்டான மனமானது காக்கைக் கண்ணானது உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரிப்பது போல இந்திரியத்தின் முன்னுக வந்து சத்தாதி விடயங்களைப் பற்றி அந்தப் பற்றின விடயங்களை உள்ளேயும் பாவிக்கிற சொருபமாய் நிற்கும்; சிந்தைசெயில் செவி தோல் கண் நாக்கு மூக்கு சேர் சத்தமாதி ஜந்தத் தெரிவிக்கும் உயிர்க்கு - காரோத்திரம் துவக்கு சட்ச சிங்குவை ஆக்கிராணம் என்னும் பஞ்சேந்திரியங்களை விசாரிக்குமிடத்தில் ஆண்மாவக்குப் பொருந்தியிருக்கிற சத்தப் பரிசு ரூபரை கந்தம் என்னும் விடயங்கள் ஜந்ததயும் அறிவிக்கும் எ - று.

(ா.ட)

அ . சை: மேல் ஞானேந்திரியங்கள் ஜந்தும் பஞ்ச பூதங்களிலே தோன்றுமென்று சொல்ல, நீர் அகங்காரத்திலே தோன்றுமென்று சொல்லுவானேன் என்னும் சங்கையும் அதற்கு உத்தரமும் கூறுகின்றது.

**111. பொறியைந்தும் பூதங்கடம்மிற் ரேண்டிப்
பூதங்கள் குணமான புலன்கடம்மை
நெறியொன்றப் புணருமகங் காரந் தன்னி
நீர்பொறிச் சூதிக்குமென்று நிகழ்த்தா தென்னில்
குறியனலி னயனங்க *ஞுதிக்கு மாகிற்
குளிர்ப்புனலுட் பொருள்கவர்தல் கூடு மெங்குன்
செறிபொழுதி நீரினுள்ளே சாந்த மாமாற்
நேரந்திமேற் றவைகளுமிச் செய்கை யென்றே.**

இ . ஸ : பொறி ஜந்தும் பூதங்கள் தமில் தோன்றிப் பூதங்கள் குணமான புலன்கள் தமிழை நெறி ஓன்றப் புணரும் - காரோத்திராதி இந்திரியங்கள் ஜந்தும் ஆகாசாதி ஜந்து பூதங்களிலே உண்டாகி அந்தப் பூதங்களின் குணமான சத்தாதி விடயங்களை ஒவ்வொரிந்திரியம் ஒவ்வொரிந்திரியத்தைக் கிரகிக்கு முறைமையைப் பொருந்தக்கூடும்; நீர் அகங்காரந்தன் ஸில் பொறிகள் உதிக்கும் என்று தினிகழ்த்தாது என்னில் - நீர் அகங்காரத்ததுவத்திலே நின்றும் இந்திரியங்கள் உதிக்குமென்று சொல்லுகிறது கூடாதென்னில்; குறி அனாலில் நயனங்கள் உதிக்கும் ஆசில் குளிர்புனலுள் பொருள் கவர்தல் எங்கள் கூடும் செறி பொழுதில் நீரினுள்ளே சாந்தம் ஆம் ஆல் - ரூபமாகிய தேயு பூதத்திலே சட்ச இந்திரியங்களுண்டா மாகில் குளிர்க்கை பொருந்தின சலத்திற்குள் விருக்கின்ற பொருளைக் கிரகிக்கிறது எப்படிக் கூடும்? தேயு பூதகாரியமான சட்ச இந்திரியமானது அப்பு பூத காரியமான சலத்துக்குள்ளே பொருந்துகிறபொழுது அக்கினிக்கும்

* ஞுதித்த தாகிற் - பாடபேதம்.

† நிகழ்த்தலாகாது என்பதன் மருட்.

சலத்துக்கும் பக்கயாதலின் நகித்துப்போம், ஆகையால் பூதங்களிலே நின் றும் ஞானேந்திரியங்களுண்டா மென்பது கூடாது; தேர்ந்திடு மற்றவை களும் இச்செய்கை என்று - நின்ற நாலு இந்திரியங்களும் இப்படியென்று விசாரித்தறி எ-று. (ாய்க)

அ - கை : மேல் வைகாரியகங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களுற்பத்தி யும், பூதாதியகங்காரத்தில் தன்மாத்திரைக் ஞாற்பத்தியும், அவற்றின் கிரியைகளும் கூறுகின்றது.

112. தொழில்செய்யு மிந்திரியம் வாக்காதி யைந்துந்
தோன்றியே வைகரியிற் சொல்வாதி புரியும்
இழிவிலாச் சத்தமுடன் பரிசு ரூப
விரதகந் தங்களை வியம்பியவில் வைந்தும்
கழிவிலாக் காரணதன் மாத்திரைக் ளிதற்குக்
காரணமாம் பூதாதி கருதிவிவை யைந்தும்
வழிமுறையே மனம்புத்தி யகங்காரங் கூட
மருவுபுரி யட்டகமாய் மன்னியிடு முயிர்க்கே.

இ - ள : தொழில் செய்யும் இந்திரியம் வாக்காதி ஐந்தும் தோன்றியே வைகரியில் சொல்வு ஆதி புரியும் - வைகாரியகங்காரத்திலே நின்றுங் கிரியை பண்ண நிற்கிற வாக்குப் பாத பாணி பாயு உபத்தம் என்றும் ஐந்து இந்திரியங்களு முண்டாகி வசன கமன தான் விசர்க்க ஆனந்தம் என்றும் ஐந்து கிரியைகளையுஞ் செய்யும்; இழிவு இலாச் சத்தமுடன் பரிசு ரூப இரத கந்தங்களை இயம்பிய இவ் ஐந்தும் கழிவு இலாக் காரணதன் மாத்திரை கள் இதற்குக் காரணம் ஆம் பூதாதி - காரணமாய் நின்ற பூதாதி யகங்காரத்திலே நின்று குற்றமில்ஸாத சத்தப் பரிசு ரூபரச கந்தமென்று சொல்லப் பட்ட இவ்வைந்தும் நீங்காமல் நின்ற தன்மாத்திரைகளென்று சொல்லப் பெறும்; கருதில் இவை ஐந்தும் வழிமுறையே மனம் புத்தி அகங்காரம் கூட மருவு புரியட்டகம் ஆய் மன்னியிடும் உயிர்க்கு - விசாரிக்கில் இந்தச் சத்தப் பரிசு ரூபரச கந்த மென்றுந் தன்மாத்திரைக் ளாந்தும் கிரமமாகி நின்ற மனம் புத்தி அகங்காரமுங் கூடப் புரியட்டக தேகமாகி ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாய்ப் பொருந்தும் எ - று. (ாய்ல)

ஆ - கை : மேல் ஆன்மாக்கள் வினைக்கிடாகப் புரியட்டக தேகத் தாற் போக்குவரவைச் செய்யுமென்றும், இதிலேநின்றுந் தூலதேக முண்டாகு மென்றுங் கூறுகின்றது.

113. பொருந்தியிடும் புரியட்ட குக்குமரு பத்தாற்
போக்குவர வினைத்தினையும் புரியமுயிர் வினையால்
அருந்தியிடுஞ் கவர்க்கந்த காதிகளை யடைந்தே
யறம்பாவத் தாவின்ப துண்பங்க எவற்றைத்

தெரிந்திடவே தூலமாந் தேகந் தானுஞ்
 சேருமிந்தச் சூக்குமதே கத்திலெனத் தேர்க
 வருந்தனியே வானுதி சத்தாதி தன்னில்
 வருமுறைமே ஸாகமத்தின் வழிமுறையே யுரைப்பாம்.

இ - ள் : உயிர் வினையால் பொருந்தியிடும் புரியட்ட சூக்கும் ரூபத் தால் போக்கு வரவு அணித்திணையும் புரியும் . ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன் மத்துக் கீடாகப் பொருந்தப்பட்ட புரியட்டகமாய் நின்ற சூக்குமதேகத்தால் யாதாயாதங்களைச் செய்யும் ; உயிர் அறம் பாவத்தால் சுவர்க்க நரகாதிகளையடைந்தே இன்பதுன்பங்க எவற்றை அருந்தியிடும்-ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களால் கவர்க்க நரக பூலோகங்களையடைந்து கைதுக்கங் களைப் புசிக்கும் ; தெரிந்திடவே தூலமாம் தேகம் தானும் இந்தச் சூக்குமதேகத்தில் சேரும் எனத் தேர்க் . இந்தச் சூக்குமதேகத்திலே நின்று சுக துக்கங்களைய யனுபவிக்கத் தக்கதாகத் தூல தேகமானது உண்டாகுமென்றறிக : தனியே வரும் வானுதி சத்தாதி தன்னில் வரும் முறை மேல் ஆகமத்தின் வழி முறையே உரைப்பாம் . வெவ்வேறுய வந்த ஆகாசாதி பூதங்களும் சத்தாதி காரண தன்மாத்திரைகளிலே உண்டாகும் கிரமத்தை மேல் ஆகமத்திற் சொன்னபடி கிரமத்திலே சொல்லுவாம் எ - று. (ஏயிக)

114. வானதுதா னுற்புத சத்தத்திற் ரேன்றும்
 வரயுவனுற் பூதசத்த னுற்புத பரிச
 மானவற்றிற் ரேன்றுமனுற் பூதசத்தப் பரிச
 மாகியிடு முற்புத ரூபத்தே யனலும்
 ஊனமதாஞ் சத்தமுடன் பரிச ரூப
 வற்புத விரதத்தி லப்புதிக்கு மேஸ்மண்
 தானதுவு மனுற்புத சத்தாதி நான்காய்த்
 தளர்விலா வற்புத கந்தத்தாந் தானே.

இ - ள் : வானது தான் உற்புத சத்தத்தில் தோன்றும் . உற்புத சத்த தன்மாத்திரையிலே ஆகாசமானது உண்டாகும் ; வாயு அனுற்புத சத்த உற்புத பரிசம் ஆன அவற்றில் தோன்றும் . அனுற்புத சத்த உற்புத பரிச கவருபமாயிருக்கிற பரிச தன்மாத்திரையிலே ஆகாயத்தைத் துவந்தித்து வாயுவானது தோன்றும் ; அனுற்புத சத்தப் பரிசம் ஆகியிடும் உற்புத ரூபத்தே அனலும் - அனுற்புத சத்தப் பரிச உற்புத ரூப கவருபமாயிருக்கிற ரூப தன்மாத்திரையிலே வாயுவைத் துவந்தித்துக்கொண்டு தேயு உண்டாகும் ; ஊனமதாம் சத்தமுடன் பரிச ரூப உற்புத இரத்தில் அப்பு உதிக்கும் . அனுற்புத சத்தப்பரிச ரூப உற்புத ரச கவருபமாயிருக்கிற ரச தன்மாத்திரையிலே தேயுவைத் துவந்தித்துக்கொண்டு அப்பு உண்டாகும் ; மேல் மண்தான் அதுவும் அனுற்புத சத்தாதி நான்காய்த் தளர்வு இலா உற்புத கந்தத்து ஆம் தான் . மேல் அனுற்புத

சத்தப் பரிசுப்பு ரச உற்புத் கந்த சுவனுபமாயிருக்கிற கந்த தன்மாத்திரையிலே அப்புவைத் துவந்தித்துக்கொண்டு பிருதிவியுண்டாகும் எ - று. (அயிசு)

அ . கை : மேல் வேதத்திலே ஆன்மாவினிடத்திலே நின்றும் ஆகாசாதிகள் ஒன்றில் ஒன்று தோன்றுமென்னுஞ் சங்கைக்கு உத்தரங்கூறுகின்றது.

115. சாற்றியிட வேதத்தே யான்மாவில் வானந்

தானாதனிற் கால்தீநீர் தரணி தானும்
தோற்றியிடு மொன்றிலொன்று யென்றே நீர்தாஞ்
சொல்லியதிங் கென்னையெனிற் சொல்லு வாங்கேன்
மாற்றிய காரணத்தின் குணங்கடாமே
வந்திடுமேற் காரியத்தே யெனும்வழக்கி ஞலே
காற்றனரீர் யட்குணங்கள் வானந் தன்னிற்
கண்டத்திலை யால்வானங் காரணமன் ரென்னே.

இ . ஸ் : சாற்றியிட வேதத்தே ஆன்மாவில் வானம் தான் அதனில் கால் தீ நீர் தரணி தானும் தோற்றியிடும் ஒன்றில் ஒன்றூய் என்றே - வேதத்திலே ஆன்மாவினின்றும் ஆகாசமும் அந்த ஆகாசத்திலே வாயுவும் வாயுவிலே தேயுவும் தேயுலிலே அப்புவும் அப்புவிலே பிருதிவியும் இப்படி ஒன்றிலே ஒன்றுக் வண்டாகுமென்று சொல்லியிருக்க: நீர்தாம் சொல்லியது இங்கு என்னை எனில் சொல்லுவாம் கேள் - நீர்தாம் இங்கே பூதாதியகங்காரத்திலே தோன்றின பஞ்ச தன்மாத்திரகளிலே பஞ்ச பூதங்கள் உண்டாகும் என்று சொன்ன தென்ன வென்னில், சொல்லுகிறோம் கேள்: மாற்ற அரிய காரணத்தின் குணங்கள் தாமே வந்திடும் மேல் காரியத்தே என்னும் வழக்கினுலே - நீங்குதற்கரிய காரணத்தினுடைய குணங்கள் காரியத்திலே வரவேண்டுமென்னும் நியாயத்தினுலே; காற்று அனல் நீர் மண் குணங்கள் வானத்தனில் கண்டத்திலையால் வானம் காரணம் அங்கு என் - வாயுவாதி நாலு பூதங்களுடைய பரிசுப்பு ரச கந்த மென்னும் நாலு குணங்களும் ஆகாயத்தினிடத்திலே கானுதபடியால் ஆகாசங் காரணமல்லவென்று சொல் எ - று. (அயிரு)

அ . கை : மேல் வேதத்திலே ஆன்மாவிலேநின்றும் ஆகாசாதிகள் ஒன்றிலே ஒன்றுகத் தோன்றுமென்ற வசனத்துக்கு உத்தரங்கூறுகின்றது.

116. ஆங்கார நானுணென் றறைவ தாக

வணைத்துயிர்க்கு *மண்ணியதா யடைந்து தொண்டே
ஓங்காநின் றுள்ளதா லான்மா வென்றே
யுரைத்ததா மிலக்கலையா வுதித்ததனின் பாலே

* மண்ணியதா : பாடபேதம்.

† நின்றே : பாடபேதம்.

பாங்கார் தன் மாத்திரையி லாவ தாகும்
 பாராதி யசித்துதிக்குஞ் சித்திலென்னை பழுதாம்
 நீங்காது வானாதனை வாயு வாதி
 நின்றுகுணாஞ் சார்தவினு னிகழ்த்தியதா நினையே.

இ - ள : அஜீஞ்தது உயிர்க்கும் ஆங்காரம் அண்ணியதாய் அடைந்து கொண்டு நான் நான் என்று அறைவதாக ஓங்கா நின்று உள்ளதால் ஆன்மா என்று இலக்கணையா உரைத்தாம் - எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அகங்காரமானது கிட்டிப் பொருத்திக்கொண்டு நிற்கையால் நான் நான் என்று சொல்லுவதாக வளராநின்றுள்ளது ஆன்மாவென்று ஆதார இலக்கணையாகச் சொன்னதாம்; உதித்து அதனின்பால் பாங்கார் தன் மாத்திரையில் பாராதி ஆவது ஆகும் - அந்த அகங்காரத்தினிடத்திலே முறையாகவுண்டான பஞ்ச தன்மாத்திரையில் பிருதிலியாதி பஞ்ச பூதங்கள் உண்டாவதாகும்; சித்தில் அசித்து உதிக்கும் என்னை பழுதாம் - இப்படியல்லாமல் சித்துருபமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலே சடருபமாயிருக்கிற பிருதிலியாதி பூதங்க ரூண்டாகு மென்னில், ஆன்மாவும் ஆகாசம் போலச் சடமும் விகாரியமாம்; வான் அதனை வாயு ஆதி நீங்காது நின்று குணம் சார்தவினால் நிகழ்த்தியதா நினையே - வாயு ஆதி நாலு பூதங்களும் ஆகாச பூதத்தை விடாமல் நின்று வாயு சத்தப் பரிசு குணங்களையும், தேயு சத்தப் பரிசு சூப குணங்களையும், அப்பு சத்தப் பரிசு சூப ரச குணங்களையும், பிருதிலி சத்தப் பரிசு சூப ரச கந்த குணங்களையும் பொருந்துகையால் வேதத்திலே ஓன்றி ஓன்று தோன்றுமென்று சொன்னதை அறி எ - று.

அ - கை : மேல் இரண்டு விருத்தத்தால் பிருதிலியாதி பஞ்ச பூதங்களுக்குக் கிரியைகளுங் குணங்களுங் கூறுகின்றது.

117. வராகுவாய் வியாபியாய்ச் சத்தகுண மாகி
 மற்றுளாநாற் பூதங்கட் கவகாச மாகும்
 தானாதனிற் சலிப்பதா யுருவா சூபத்
 தன்மையாய் நீலமுமாய்ச் சத்தமுடன் பரிசு
 மானாகுண முடைத்தாகி வாயு நிற்கும்
 அனாலதுதான் சத்தமுடன் பரிசு சூபம்
 ஹனாமற வுடைத்தாகிச் செம்மை யாகி
 யுறும்பொருளைச் சுடுவதா யோங்குந் தாலோ.

இ - ள : வான் அருவாய் வியாபியாய்ச் சத்தகுணம் ஆகி மற்று உள் நாற் பூதங்கட்கு அவகாசம் ஆகும்-ஆகாசமானது அருபமாய் வியாபியாய்ச் சத்தத்தைக் குணமாக வுடையதாகி மற்றும் உண்டான வாயு ஆதி நாலு பூதங்களுக்கும் இடங் கொடுக்கிற சொருப மாகும்; வாயு தான் அதனில் சலிப்பதாய் உருவாருபத் தன்மையாய் நீலமுமாய்ச் சத்தமுடன் பரிசும்

ஆன குணமுடைத்தாகி நிற்கும்· வாயு பூதமானது தான் அந்த ஆகாசத் திலே சஞ்சிப்பதாய் ரூபாரூப சொருபமாய் நீல நிறமுராய்ச் சத்த பரிச மென்னுங் குணங்களையு முடைத்தாகி நிற்கும்; அனலதுதான் சத்தமுடன் பரிச ரூபம் ஊனம் அற உடைத்தாகிச் செம்மை ஆகி உதும் பொருளைச் சுடுவதாய் ஓங்கும்· தேயு பூதமானது தான் சத்த பரிச ரூப மென்னுங் குணங்களைக் குறைவற வடைத்தாகிச் சிவந்த நிறத்தை யுடையதாகித் தன்ஜீப் பொருந்தின பொருளைச் சுடுவதாய் விளங்காதிற்கும் எ·று (ா எ)

118. இரதமுரு வப்பரிச சத்தமெனு மிந்த

வீரிரண்டு குணமுடைத்தா யெல்லாத் திக்கும்
பரவுவதாய் வெண்மையாய் நெகிழ்ச்சி யாகும்
பான்மையா மப்பதுதான் பார்க்கிற் பாரும்
உரமதுவாய்த் தாரகமாய்க் கந்த மாதி
யோரைந்து குணமுடைத்தாய்ப் பொன்மை யாகித்
திரமதுவாம் பாகத்தா ணு வண்ணஞ்
சேர்வதுமா யறுசவையாய்த் திகழுந் தானே.

இ·ள்: இரதம் உருவப் பரிச சத்தம் என்னும் இந்த ஈரிரண்டு குணமுடைத்தாய் எல்லாத் திக்கும் பரவுவதாய் வெண்மையாய் நெகிழ்ச்சி ஆகும் பான்மையாம் அப்பு அதுதான்· அப்பு பூதமானது தான் இரச ரூப பரிச சத்தமென்னும் இந்த நாலு குணங்களையுடையதாய் எல்லாத் திக்கிலும் பரவி நிற்கிற சுவருபமாய்த் தவள நிறமாய் இளகின முறைமையுமாய் நிற்கும்; பார்க்கில் பாரும் உரமதுவாய்த் தாரகமாய்க் கந்தம் ஆதி ஒரைந்து குணம் உடைத்தாய்ப் பொன்மை ஆகித் திரம் அதுவாம் பாகத்தால் நானு வள்ளும் சேர்வதுமாய் அறுசவையாய்த் திகழும்· பிருதினி பூதத்தையும் வீசாரிக்கிள் கடின ஸ்வரூபமாய்ச் சராசரங்களைத் தரிக்கிறதாய்க் கந்த இரச ரூப பரிச சத்தம் என்னும் ஐந்து குணங்களையுடையதாய்ச் சுவர்ன நிறமாய்த் திடம் பொருந்தியிருக்கிற பாகபேதத்தினுலே பலவிதமான நிறத்தைப் பொருந்துவதாய் ஆறு இரசங்களையுடையதாய்ப் பிரகாசிக்கு நிற்கும் எ·று.

அ·கை: மேல் இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் பஞ்சிகரணமாய் நின்று தேகங்கள் பேதமானதும், அந்தப் பிரகாரம் அண்டங்களுமா மென்னு முறைமையுங் கூறுகின்றது.

119. கருதியிடும் பூதங்களைந்தும் பஞ்சீ

கரணமா யொன்றையொன்று கலந்து நின்றே
மருவியிடுங் காயங்க எாயே மற்று
மன்னியிடு மண்டங்க டாமுமிந்த வகையே

தருவதுதா னரகர்க்குப் பூத காயஞ்
 சடுதியிலாஞ் குக்குமத்தே பரினும நரர்க்குத்
 திருமருவு மிமையோர்க்குப் பூத சார
 தேகமா மக்கணமே திருந்தியகுக் குமத்தே.

இ . ஸ : கருதியிடும் பூதங்கள் ஜூந்தும் பஞ்சீகரணமாய் ஒன்றை ஓன்று கலந்து நின்று மருவியிடும் காயங்களாய் - சொல்லப்பட்ட பஞ்ச பூதங்களும் ஒரு பூதம் இரண்டு பாகமாய் ஒரு பாகம் அந்தப் பூதமாயிருக்க நின்ற பாகம் நாலாய் நின்று நாலு பூதங்களிலும் அன்னியோன்னியம் வியா பித்திருப்பது இப்படிப் பஞ்சீகரணமாய் நின்று தேகங்களாகவே பொருந்தி யிடும்; மற்று மன்னியிடும் அண்டங்கள் தாழும் இந்த வகையே - அல்லா மல் அண்டங்களும் இந்தப் பஞ்சீகரணப் பிரகாரமாகவே பொருந்தும்; அந்தத் தேகம் மூன்று விதமாம், அவையாவன - தருவது தான் நரகர்க்குப் பூதகாயம் சடுதியில் ஆம் குக்குமத்தே - நரகலோக வாசிகளுக்குத் தரா நின்ற சூக்கும தேகத்திலே நின்றுஞ் சீக்கிரத்திற் பூததேக முண்டாகும்; பரினும் நரர்க்கு - பூவுலக வாசிகள் யிருக்கிற மனிதர்க்கு அந்தச் சூக்கும தேகத்திலே நின்றும் பரினும் சரீர முண்டாகும்; திரு மருவும் இமையோர்க்குப் பூதசார தேகம் ஆம் அக்கணமே திருந்திய சூக்குமத்தே - அழகு பொருந்திய தேவலோக வாசிகளாயிருக்கிற தேவர்களுக்குத் திருத்தமாய் நின்ற சூக்கும தேகத்திலே அந்த கடினமே பூதசார சரீரம் உண்டாம். எ.று.

120. மண்ணதுநாற் கோணமாம் பிறைபோலு மப்பு
 வன்னியோர் முக்கோணம் வாயுவறு கோணம்
 விண்ணதுதான் வட்டமாம் லவரயஹவ் வாக
 மேவியிடும் பீசங்கள் குறிக்டாழும்
 நண்ணியிடும் வச்சிரமு நனினாசவத் திகமு
 நாடுமறு புள்ளியுடன் விந்துவாய் நவிலும்
 எண்ணியிடி விந்திரனும் வருணனெனி வாயு
 விசைவியோம ரூபியுமா மிதற்கபியா னிகளே.

இ . ஸ :- மண்ணது நாற்கோணமாம் ல பீசம் குறி வச்சிரம் இந்திரன் அபிமானி - பிருதிவியானது நாலு கோணமும் லகார பீசமும் குறி வச்சிரமும் அபிமான தேவதை இந்திரனும் இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; பிறைபோலும் அப்பு வ பீசம் குறி நனினம் வருணன் அபிமானி - அப்பு வானது அர்த்த சந்திரனைப்போலுங் கோணமும் வகார பீசமும் குறி பதும மும் அபிமான தேவன் வருணனலும் இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; வன்னி ஒர் முக்கோணம் ர பீசம் குறி சுவத்திகம் எரி அபிமானி - தேயுவானது முக்கோணமும் ரகார பீசமும் குறி சுவத்திகமும் அபிமான தேவன் அக்கினி யும் ஆகிய இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; வாயு அறுகோணம் ய பீசம் குறி அறுபுள்ளி வாயு அபிமானி - வாயுவானது அறுகோணமும் யகார

பீசமும் குறி அறுவட்டனியும் அபிமர்ன தேவன் வாயுவும் இவைகளை யுடைத் தாய் நிற்கும்; விண்ணாது தான் வட்டமாம் ஏ பீசம் குறி விந்து இசை வியோமரூபி அபிமானி - ஆகாசமான து கோணம் வட்டமும் ஹகார பீசமும் குறி விந்துவும் தேவதை வியோமரூபியுமாகிய இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; அப்படிப் பஞ்சபூதங்களும் கிரமமாகப் பொருந்திநிற்கும் எ-று.

அ - கை : மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் பஞ்சபூதங்கள் வியாபித்து நிற்கும் முறையையும் அவற்றிற்கு அதிதேவதைகளும் பஞ்ச கலைகளும் இவ்வாறு நிற்குமென்பதும் ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கள்மத்துக்கீடாகப் பலத்தைக் கொடுப்பார்களன்றதுந் கூறுகின்றது.

121. மண்ணதுதான் குக்குமமாய் வானளவு மாகி
மருவுமதிற் புவனங்கட் காதார மாகும்
தண்ணொனுதீர் குக்குமமாய் மானளவு மாகுந்
தழலதுதான் சுத்தவித்தை தண்ணளவு மாகும்
நண்ணியிடுஞ் சதா சிவத்தே விமல வாயு
நவிலசத்த குணமுடைய வாகாய நாடில்
புண்ணியமாம் விந்துவள வள்ள தாகும்
பூதமிவை யைந்துக்குந் தேவதைமேற் புகல்வாம்.

இ - ஸ் : மண்ணதுதான் குக்குமமாய் வானளவுமாகி மருவும் அதில் புவனங்கட்டு ஆதாரமாகும் - பிருதிவியானது குக்கும ரூபமாய் ஆகாச மாவும் வியாபியாய் அதிற் பொருந்தியிருக்கும் புவனங்களுக்கு ஆதார மாய் நிற்கும்; தண் என்னும் தீர் குக்குமமாய் மான் அளவும் ஆகும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய அப்புவானது குக்கும ரூபமாய்ப் பிரகிருதி பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; தழல் அது தான் சுத்த வித்தை தன் அளவும் ஆகும் - தேயுவானது குக்கும ரூபமாய்ச் சுத்தவித்தியா தத்துவ பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; நண்ணியிடும் சதாசிவத்தே விமலவாயு - சுத்தமாயிருக்கிற வாயுவானது சதாசிவ தத்துவ பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; நவில் சுத்த குணமுடைய ஆகாயம் நாடில் புண்ணியம் ஆம் விந்து அளவு ஒள்ள தாகும்-சொல்லப்பட்ட சுத்தத்தைக் குணமாகவுடைய ஆகாயத்தை விசாரிக்கு மிடத்தில் பரிசுத்தமாயிருக்கிற விந்து தத்துவ பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; பூதம் இவை ஐந்துக்கும் தேவதை மேல் புகல்வாம் - மேல் இந்தப் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் தேவதைகளைச் சொல்லுவாம் எ - று. (ஈடுக)

122. போற்றியிடுஞ் குக்குமமாம் பூதங்கட் கடைவே
பூமிக்குப் பூமகனும் புனலதற்கு மாலும்
சாற்றுமெரிக் குருத்திரும் வாயுவுக்கீ சர்ருஞ்
சதாசிவர்மேஸ் வானினுக்குந் தானதிதே வதையாய்

வீற்றிருந்து நிவிர்த்தாதி கலைகளிலிவ் வாரே
 மேவுழுயிர் புரிதல்செயும் வினையனித்துங் கண்டே
 மாற்றிடவும் வினைகடமைச் சுக்குக்க போக
 மருந்துகளை யருந்துவிப்ப ராண்ஸேரு மாரே.

இ - ள் : போற்றியிடும் குக்குமமாம் பூதங்கட்கு அடைவே - சொல்லப் பட்ட குக்கும மாகிய பஞ்சஸூதங்களுக்குக் கிரமத்திலே; பூமிக்குப் பூமகனும் புன்ஸதற்கு மானும் சாற்றும் எரிக்கு உருத்திரரும் வாயுவுக்கு ஈசுரரும் சதா சிவர்மேல் வானினுக்கும் தான் அதிதேவதையாய் வீற்றிருந்து - பிருதிவிக்கு பிரமாவும், அப்புவுக்கு விஷ்ணுவும், தேயுவுக்கு உருத்திரரும், வாயுவுக்கு மகேசுரரும், ஆகாயத்துக்குச் சதாசிவரும் அதிதேவதைகளாய் இருப்பார், அங்ஙனம் வீற்றிருந்து; நிவிர்த்தாதி கலைகளில் இவ் ஆரே மேவும் - நிவிர்த்தியாதி கலைகளினும் இந்தப் பிரகாரமே பொருந்தும்; உயிர் புரிதல்செய்யும் விளை அளைந்தும் கண்டு மாற்றிட அ வினைகள் தம்மைச் சுக்குக்க போக மருந்துகளை அருந்துகின்பர் அருள் சேருமாறு - பஞ்சகலைகளிலும் பொருந்தியிருக்கின்ற ஆண்மாக்களுக்குத் தொழில் செய்யாதின்ற எல்லாக் கண்மங்களையும் கண்டு அந்தக் கண்மங்களைப் போக்குவதாகச் சுக்குக்க போகமாகிற ஓளஷதங்களைப் பஞ்சகாரணோகரதைச் சிவன் அதிட்டித்துநின்று அனுக் கிரகம்பண்ணு நிமித்தமாகப் புதிப்பிப்பர் எ - று. (ஏ.ஏ.)

அ - கை : மேல் சத்தி சிவர்கள் தத்துவங்களிலே அனுப்பிரவிஷ்டராய் நின்று மூன்று பேதமாகப் பிரேரிப்பரென்பது கூறுகின்றது.

123. தத்துவங்கள் சடமாகி யறிவுதொழி லின்றூற்
 சத்திசிவ னானுப்பிரவே சித்திடுவர் சாற்றில்
 சத்ததத் துவமதனிற் சுயமேதோய்ந் திடுவர்
 சொலுஞ்சத்தா சத்தத்திற் ரேய்வரவற் றிடமாய்ச்
 சித்தமுத லானவற்றிற் றேவர்கள்பாற் சேர்ந்தே
 செறிந்திடுவ சிவ்வாறு முவகையாய்ச் சிவன்றூன்
 ஒத்துறுதல் செய்தருளாற் றத்து வத்துக்
 குணர்வுதொழி லாக்கியிட ஹுணர்த்திடுவா முணரே.

இ - ள் : தத்துவங்கள் சடம் ஆகி அறிவு தொழில் இன்றூல் சத்தி சிவன் அனுப்பிரவேசித்திடுவர் - தத்துவங்கள் சடரூபமாகி ரூணக் கிரியைகளில்லாதனவாகையால் சத்தியுஞ் சிவனும் அந்தத் தத்துவங்களிலே அனுகுதமாய் நின்று பிரேரித்திடுவர்கள்; சாற்றில் சத்ததத்துவம் அதனில் சுயமே தோய்ந்திடுவர் - அந்தப் பிரேரகத்தைச் சொல்லுமிடத்துச் சுத்ததத்துவங்களிலே தாமே நின்று பிரேரிப்பார்கள்; சொலும் சுத்தாசுத்தமாகிய ஏழு தத்துவங்களை அந்தச் சுத்ததத்துவ மிடமாக நின்று பிரேரிப்பார்கள்; சித்தம்

முதலானவற்றில் தேவர்கள்பால் சேர்ந்தே செறிந்திடுவர் . சித்தம் முதலான இருபத்து நாள்கு தத்துவங்களையும் மேற் சொல்லப்போகிற தேவதைகளிடமாகப் பொருந்திநின்று பிரேரிப்பார்கள் ; இவ்வாறு மூவகையாய்ச் சிவன் தான் ஒத்துறுதல் செய்து அருளால் . இப்படி மூன்று பிரகாரமாகச் சிவன் கிருபையினுலே ; தத்துவத்துக்கு உணர்வு தொழில் ஆக்ஷியிடல் உணர்த்திடுவாம் உணர் . தத்துவங்களுக்கு அறிவையும் தொழிலையும் உண்டாக்கின முறைமையை அறிவிக்கிறோம் . நீ அறிவாயாக . எ . று . (ாடங)

அ - கை : மேல் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைத் தேவதைகள் பொருந்திநின்று விஷயங்களில் செலுத்தும் முறைமை கூறுகின்றது .

124. வன்னியுட னிந்திரனு முபேந்திரனு மறலி
மாமஸ்ரோன் ரூநுமிவர் வாக்காதி யைந்தைத்
துன்னியிருந் தேவஶன கமன தாணாந்
சொல்விசர்க்கா னந்தமைந்தாந் தொழில்புரிவித் திடுவர்
உன்னியிடற் செவிதோல்கண் னுக்கு மூக்கி
லுற்றிருந்தெண் டிசைத்தேவர் வாயுவினன் வருணன்
அன்னியமி ஸாவிருவ ரகவினிதே வதை
ளடைந்தறிவிப் பார்சத்த மாதியைந்து மடைவே.

இ - ள : வன்னியுடன் இந்திரனும் உபேந்திரனும் மறலி மாமஸ் ரோன் தானும் இவர் வாக்கு ஆதி ஜூந்தைத் துன்னியிருந்து வசனம் கமனம் தரனாம் சொல் விசர்க்கம் ஆனந்தம் ஜூந்து ஆம் தொழில் புரிவித்திடுவர் . வாக்கித்திரியத்தை அக்கினியும், பாதம் என்னும் இந்திரியத்தை இந்திரனும், பாணி என்னும் இந்திரியத்தை விஷ்ணுவும், பாயு வென்னும் இந்திரியத்தை யமனும், உபத்த மென்னும் இந்திரியத்தைப் பிரமாவும் ஆகிய இவர்கள் இவ்வைந்தையும் பொருந்திநின்று வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் என்னும் ஜூந்து கிரியைகளையுஞ் செய்விப்பார்கள் ; உன்னியிடல் செவி தோல் கண் நாக்கு மூக்கில் உற்று இருந்து எண்திசைத் தேவர் வாயு இன்வருணன் அன்னியம் இலா இருவர் அச்சிலினி தேவதைகள் அடைந்து சத்தம் ஆதி ஜூந்தும் அடைவே அறிவிப்பார்கள் . விசாரிக்குமிடத்தில் குரோத்திரத்தைத் திக்குப் பாலகரும், துவக்குவை வாயுவும், சட்சவைச் குரியனும், சிங்குவையை வருணனும், கிராண்த்தை இருவராயிருக்கிற அச்சு வினி தேவர்களுமாவிய இவர்கள் ஜூந்து இந்திரியங்களையும் பொருந்தி நின்று சத்தப் பரிசுபாசு கந்தமென்னும் ஜூந்து விஷயங்களையும் கிரமத் திலே அறிவிப்பார்கள் எ . று . (ாடச)

ஆ - கை : மேல் மனம் முதலான அந்தக்கரணங்களிலும் குணங்களிலும் தேவதைகள் பொருந்திநின்று கிரியைகளைப் பண்ணுவிப்பார்களென்பது கூறுகின்றது .

125. மனமதனிற் சந்திரனு மகங்கார மதனின்
                   மன்னியே வீமேசர் புந்தியினிற் புத்தி
                   யெனவுரைக்குஞ் சத்தியாங் குணங்களோரு மூன்றி
                   விசைந்துமல ரோன்மாலு நிலவுருத் திரரும்
                   உனஸ்பற்றல் கைக்கொண்டே யகங்கிரித்தே யோங்க
                   லுற்றத்தெனப் பகுத்தறித லூயர்த்தாமா திகளாய்ப்
                   பனவுளதாம் பஞ்சாசத் பாவகந்தா ஞைப்
                   பண்ணிடுவ ரிப்பரிசே மேலுளதும் பகர்வாம்.

இ. ஸ் : மனமதனில் சந்திரனும் அகங்காரம் அதனில் மன்னியே வீமேசர் புந்தியினில் புத்தியென உரைக்கும் சத்தியாம் - மனத்துக்குச் சந்திரனும், அகங்காரத்துக்கு வீமேசரும், புத்திக்குப் புத்தியென்று சொல்லப்பட்ட சத்தியும்; குரைங்கள் ஒரு மூன்றில் இசைந்து மலரோன் மாலும் நீலங்குத்திரரும் - சாத்துவிக குணத்துக்கு வீஷ்ணுவும், இராசத் குணத்துக்குப் பிரமாவும், தாமத குணத்துக்கு நிலருத்திரரும் இப்படி அதிடித்துநின்று; உன்னஸ் பற்றல் கைக்கொண்டே அகங்கிரித்தே ஒங்கல் உற்றத்தெனப் பகுத்தறிதல் - வித்தித்தல், சங்கறப் விகற்பமாகப் பற்றுதல், எனது யான் என்று வளருதல், பொருந்திய விஷயத்தை நிச்சயம் பண்ணுதல்; உயர் தன்மாதிகளாய்ப் பண்ண உளதாம் பஞ்சாசத் பாவகம் தான் ஆகப் பண்ணிடுவர். உயர்ந்த தன்மம், குரைம், வைராக்கியம், ஜூவ ரியம், அதனமம், அன்றானம், அவைராக்கியம், அஜீகவரியம் என்னும் இத்தப் பாவாஷ்டகமாகிப் பலவிதமாய்ப் பஞ்சாசத் பாவகமாக வண்டாகப் பண்ணுவிப்பார்கள்; இப்பரிசே மேலுளதும் பகர்வாம் - இந்த முறைமையாக மேலுண்டான தத்துவங்களுக்குஞ் சொல்லுவோம் எ - று. (ஈடு)

அ - கை : மேல் இராக தத்துவமுதல் ஆறு தத்துவங்களையும் தேவதைகள் பிரேரித்து நின்று சிருத்தியங்களைப் பண்ணுவிப்பார்களென்பது கூறுகின்றது.

126. எண்ணரிதா மிராகத்தி விராகேச விசைந்தே
                   . மியற்றிடுவர் புருட்னையு மிச்சையையு முணா
                   நண்ணியிட விடயத்தே செய்யும் வித்தை
                   நண்ணியிடவர் வித்தியா தேவிநல மாரப்
                   பண்ணியிட வறிவுதொழில் விளங்கியிடக் கலைக்கே
                   பதிந்திடுவர் கலாதேவி யெனப்பகர்வர் காலத்
                   தண்ணஸ்கா லேசரைனந் தாக்கியிலித் தழித்த
                   லாவனவுந் தோற்றுவித்தே நியமனமாக கிடுவர்.

இ. ஸ் : எண்ண அரிதாம் இராகத்தில் இராகேசர் இசைந்து புருட்னையும் இச்சையையும் உணர இயற்றிடுவர் - புருட் தத்துவத்தையும்

இராக தத்துவத்தையும் நினைத்தற்கு அரிதாகிய இராகேசர் அதிட்டித்து நின்று விஷயபோக ஐகமத்தியத்தையும் விஷயவிச்சையையும் அறியச் செய் விப்பர்; நண்ணியிட விடயத்தே செய்யும் வித்தை நண்ணிடுவர் வித்தியா தேவி நலம் ஆர் · நலம் பொருந்திய வித்தியாதேவியானவர் வித்தியா தத்துவத்தை விஷயத்திலே பொருந்தியிடச் செய்யும்படி அதிட்டிப்பார்; பண்ணியிட அறிவு தொழில் விளங்கியிடக் கலைக்கே பதிந்திடுவர் கலாதேவி எனப்பகர்வர் · கலாதேவியானவர் ஆஸ்மாக்கலுடைய ஞானேச்சாக்கிரிய கள் விளங்கப்பண்ணியிடக் கலாதத்துவத்தைப் பிரேரிப்பரென்று சொல்லு வார்கள்; காலத்து அண்ணல் காலேசர் அணினந்து ஆக்கி அளித்து அழித்தல் ஆவனவும் தோற்றுவித்தே நியமனம் ஆக்கிடுவர் · நியதி தத்துவத்தை யும் கால தத்துவத்தையும் கர்த்தாவாகிய காலேசுவரர் அதிட்டித்து நின்று சிருட்டி திதி சங்காரமானவற்றை யுண்டாக்கியும் கன்மானுகுணமாக வந்த ககதுக்க பலன்களை விடயம் சுகமென்று அதிகமாகப் புசிக்க வொட்டா மலும் துக்கமென்று விடவொட்டாமலும் இராசாக்கிளைபோல நியமனஞ் செய்தும் புசிப்பிப்பர் எ - று.

அ - கை: மேல் காரியமாயையை ஈசுவர சத்தி அதிட்டித்து நின்று பிரபஞ்ச சிருத்தியத்தைப் பண்ணுவிக்கும் என்பது கூறுகின்றது.

127. கரையிறந்த சத்தியுடன் காரியரு பாகிக்
 கலங்கியே நின்றுள்ள காரியமா யையின்கள்
 புரைவறவே யீசர்சத்தி புணர்ந்ததனை வடிவாய்ப்
 போற்றிடமா யாதேவி யெனும்பெயரும் புணந்தே
 திரை நுரை கடிவலைக்கடாங் கடற்பா ஸாகுஞ்
 செய்க்கபோற் றனுவாதி சிறக்கச் செய்தும்
 தரையிறுதி கலையாதி தத்துவத்தா ருயிர்க
 டாமயங்கச் செய்யுமெனச் சாற்றிடுமா கமமே.

இ - ள : கரை இறந்த சத்தியுடன் காரியருபாகிக் கலங்கி நின்றுள்ள காரியமாயையின்கண் - எண்ணிறந்த சத்தியுடன் காரிய சொகுபமாகி கேஷாபித்து நின்ற காரியமான்யமினிடத்திலே; புரைவு அறவே ஈசர் சத்தி புணர்ந்து அதனை வடிவாய்ப் போற்றிட மாயாதேவி யெனும் பெயரும் புணந்து · மகேசுவரருடைய சத்தியானது பின்னமற அதிட்டித்து நின்று அந்த மாயாசத்தி திருமேனி யென்று சொல்லத்தக்க தாக மாயாதேவி யென்றும் பெயரையும் பெற்று; திரை நுரைகள் திவலைகள் தாம் கடற்பால் ஆகும் செய்க்கபோல் · கடலினிடத்திலே வாய்வாளது அறையத் திரை நுரை குமிழி திவலைகளாயினாவை உண்டாகு முறைமைபோல; தனு ஆதி சிறக்கச் செய்தும் தரை இறுதி கலை ஆதி தத்துவத்தார் உயிர்கள் தாம் மயங்கச் செய்யும் என ஆகமம் சாற்றிடும் · தனு கரண புவன போகங்களை நன்றாக வுண்டாக்கியும் கலைமுதலாகப்

பிருத்தியீருன தத்துவங்களி விருக்கும் ஆன்மாக்களைப் பொய்யை மெய் யென்னும்படி மயங்கப் பண்ணுவிக்குமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும் எ - று. (ா.உ.எ)

அ - கை : மேல் சுத்தவித்தை ஈசவரம் சாதாக்கியம் என்னும் தத்துவங்களில் தேவர்கள் அதிட்டித்து நின்று கிருத்தியம் பண்ணுங் கிரமங் கூறுகின்றது.

128. சுத்தவித்தை தஜைவிமலை வித்தியா தேவி

சொல்லீசர் தத்துவத்தை மகேசர்சதா சிவத்தை
அத்தர்சதா சிவர்பொருந்தி யவ்வவற்றூ லஜைத்து
மாக்குவர்களாந்தந்தத் தத்துவத்தி னடைவும்
இத்தகைய தத்துவங்கட்கீஸராதம் வடிவு
மிசைந்திடுசேத் திகள் வடிவு மியம்பில்விரி வாகும்
நித்தனுயிர்க் குயிராகிச் சராசரங்களாற்றி
னின்றலைத்துஞ் சேட்டிக்கு நிலைமையுணர் வரிதே.

இ - ள : சுத்தவித்தைத்தஜை விமலை வித்தியாதேவி - நிர்மலையாயிருக்கிற வித்தியா தேவியானவள் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தையும்; சொல்லீசர் தத்துவத்தை மகேசர்.சொல்லுமிடத்தில் மகேசவரர் ஈசுவர தத்துவத்தையும்; சதாசிவத்தை அத்தர் சதாசிவர் பொருந்தி - கர்த்தாவராகிய சதாசிவர் சாதாக்கிய தத்துவத்தையும் அதிட்டித்து நின்று; அவு அவற்றால் அனைத்தும் ஆக்குவர்கள் - அந்த அந்தத் தத்துவங்களால் ஆன்மாவுக்குத் தனுக்கரணுதிப் பிரபஞ்சகளைச் சிருட்டிப்பார்கள்; அந்த அந்தத் தத்துவத்தின் அடைவும் - இன்னும் அந்த அந்தத் தத்துவங்களுடைய வித்தாரங்களும்; இத்தகைய தத்துவங்கட்கு சக்ரர் தம் வடிவும் இசைந்திடு சத்திகள் வடிவும் இயம்பில் விரிவு ஆக்கும் - இந்த முறைமையையுடைய தத்துவ நாயகருடைய ஸ்வரூபமும் அவர்கள் பொருந்தியிருக்கும் சத்திகளுடைய ஸ்வரூபமும் சொல்லுமிடத்தில் வித்தாரமாகும்; நித்தன் இ யிருக்கு உயிராகிச் சராசரங்களாவற்றில் நின்று அனைத்தும் சேட்டிக்கும் நிலைமை உணர்வு அரிதே - ஆகையால் நித்தியமாயிருக்கிற சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு உயிராகிச் சட்சிதான்மகப் பிரபஞ்சத்தில் நின்று சகலபிரபஞ்சத்தையும் பிரேரிக்குந்தன்மை அறியவரியது எ - று. (ா.உ.ஆ)

அ - கை : மேல் ஆன்மாக்கள் தத்துவங்களைத் தேராகநின்று சகதுக்கங்களைப் புசித்து மீண்டுந் துரியத்தை யடைவரென்பது கூறுகின்றது.

129. இந்திரியம் பரியாநாற் கரணங்கள் சகடா

விசைந்திடுமுக்குணங்கடா மிரத மாக

முந்துகா லாதியிலாம் புருடன்சா ரதியா

மோகாதி யேழ்குணமுஞ் குழவதோ முகமாய்

உந்தியிடான் மாவுணர்வே யரச ஞக

வோதியிடும் வானுதி யைந்துநிலம் பொருந்தச்
கந்தரமாம் பவனிவந்தே சத்தாதி யான
சகதுக்கங் கொண்டுமீண் டடையுமுனந் துரியம்.

இ . ஸ் : இந்தியியம் பரியர நாற்கரணங்கள் சகடா . ஞானேந்திரிய கன் மேந்திரியங்கள் குதிரைகளாகவும் அந்தக் கரணங்கள் நான்கும் உருளை களாகவும்; இசெந்திடும் முக்குணங்கள் தாம் இரதம் ஆக - பொருந்தி யிருக்கிற இராசத் தாமத சாத்துவிக குணங்கள் தேராகவும்; முந்து காலாதியில் ஆம் புருடன் சராதியா - முந்தின காலாதி தத்துவங்களி லுண்டான புருஷதத்துவமானது தேர்ப்பாகனுகவும்; மேரகாதி ஏழ் குண மும் குழ அதோழுகமாய் உந்தியிடு ஆண்மா உணர்வே அரசன் ஆக - மேரகம், மதம், ராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், ஹர்ஷம் என்னும் ஏழு குணங்களாம் குழந்திருக்கிற பரிசனங்களாகவும் விஷயோன்முகமாய்ப் பொருந்தியிடும் ஆணம் அறிவே இராசனுக நின்று: ஒத்தியிடும் வானுதி ஐந்தும் நிலம் பொருந்த - சோல்லப்பட்ட பிருதிவியாதி ஐந்து தத்துவங்களும் பூமியாகப்பொருந்த; சந்தரம் ஆம் பவனி வந்து சத்தம் ஆதி ஆன சுகம் துக்கம் கொண்டு மீண்டு அடையும் உளம் துரியம் - நன்றாகச் சஞ்சாரம் பண்ணி ஆன்மனிருத்திருநானமானது சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்த ஸ்வரூபமாய் நின்ற சகதுக்க போகங்களைப் புசித்துச் சகதுக்க பாவத்தினால் மீவன் துரியாவல்தையே யடையும் எ - று. (ஈடுக)

அ - கை: மேல் தத்துவங்கள் சாதாரணமாகவும் அசாதாரணமாகவும் நிற்குமென்பது கூறுகின்றது.

130. நாதமுதற் றரையந்த முப்பத்தாறு
நவின்றுடைய தத்துவங்க ணுடிக் காணில்
பேதமா யவரவர்கட் குறுவ தாகும்
பெரிதாகி யுயிர்களைல்லாம் பெறும்பதங்க ளாக
ஒதலுறும் புவனங்கட் காதார் மாகி
யுறுஞ்சுத்த மேரைந்து மாயை யிலோ ரைந்தும் .
பேதமுறுங் குணம்புத்தி யகங்கார மூன்றும்
பூதங்க ளோரைந்தும் பொதுவாயும் புகலும்.

இ . ஸ் : நாதம் முதல் தரை அந்தம் முப்பத்தாறு நவின்றுடைய தத்துவங்கள் நாடிக் காணில் - சிவதத்துவமுதல் பிருதிவிதத்துவ மீறாகச் சோல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத் தில்; பேதமாய் அவர் அவர்கட்டு உறுவது ஆகும் - பின்னமாய் அந்த அந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சாதாரணமாகப் பொருந்திநிற்கும்; பெரிதாகி உயிர்கள் எல்லாம் பெறும் பதங்கள் ஆக ஒதலுறும் புவனங்கட்டு ஆதாரம்

ஆகி உறும் - வியாபகமாகி நின்று ஆன்மாக்களைல்லாம் அடையுந் தானங்களாகச் சொல்லப்பட்ட புவனங்களுக்கு ஆதாரமாகிப் பொருந்தும்; சுத்தம் ஓரைந்தும் மரபையில் ஓரைந்தும் போதம் உறும் ரூணம் புத்தி அகங்காரம் மூன்றும் பூதங்கள் ஓரைந்தும் பொதுவாயும் புகலும் - சுத்த தத்துவங்கள் ஜூந்தும், அசுத்தமாயா தத்துவங்கள் ஜூந்தும், பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் சித்தம் புத்தி அகங்காரம் என்னும் மூன்று தத்துவங்களும், பிருத்தி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஜூந்து தத்துவங்களும், ஆகப் பதினெட்டுத் தத்துவங்களும் அசாதாரணமாகவுஞ் சொல்லப்படும் என்றவாறு. (ஈங்க)

அ - செக : மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் தாத்துவிக் பேதங்களுகின்றது.

131. மண்முதல் மலைம் ரங்கள் மழைகட லாதி நீர்கள்
விண்முதற் பூத மைந்தில் விளைதொனி மின்கள் மேகம்
ஹண்முக வடவை யாதி யுருவெரி யோரெண் திக்குக்
கண்முதல் வீசுங் காற்றும் கணக்மோ டிரும்புஞ் செம்பும்.

இ - ள : மண்முதல் மலை மரங்கள் மழை கடல் ஆகி நீர்கள் - பூமி மலை மரங்கள் முதலானவைகளும், மழை ஏழுகடல் இவற்றின் சலங்களும்; விண்முதல் பூதம் ஜூந்தில் விளைதொனி மின்கள் மேகம் ஹண்முக வடவை ஆதி உரு ளி ளர் எண்திக்கு - ஆகாய முதலான ஜூந்து பூதங்களிலும் உண்டான சத்தமும், மின்னல்களும், மேகங்களும், பிரகாசமான வடவாழு காக்கினி முதலான ரூபீகிரித்திருக்கிற அக்கினியும், எண்ணப்பட்ட திக்குக் களும்; கண்முதல் வீசும் காற்றும் கணக்மோடு இரும்பும் செம்பும் - கண்முதலான அவயவப் பிரகாசங்களும், வீசாநின்ற காற்றும், கவர்ணாமும், இரும்பும், செம்பும் எ - று. (ஈங்க)

132. நவமணி தாதோ ரேழு நரர்சரர் நாக ராதி
அவயவம் வாயுப் பத்து மறிந்திடிற் ரூத்தி கங்கள்
உவமமில் கதிரோ ஞதி யொளிபதி யுருவே யாகும்
தவமிலா ரூள்ளம் போலத் தாவிருள் பாசந் தானே.

இ - ள : நவமணி தாது ஓர் எழும் நரர் சரர் நாகர் ஆதி அவயவம் வாயுப் பத்தும் அறிந்திடில் தாத்திகங்கள் - நவரத்தினங்களும், சுத்த தாதுக் களும், மனுவியர் தேவர்கள் நாகலோகர் முதலானவர்களுடைய தேகாதி அவயவங்களும், பிரானுதி வாயுக்கள் பத்தும் இவைகளை அறியுமிடக்குத் தாத்திகங்களைன்று சொல்லப்படும்; உவமமில் கதிரோன் ஆதி ஒளிபதி உருவே ஆகும் - ஓப்பில்லாத சூரியன் முதலானவர்களுடைய பிரகாசங்களுஞ் சிவனுடைய பிரகாசங்களே ஆகும்; தவம் இலார் உள்ளம்போலத் தா இருள் பாசம் தானே - அஞ்ஞானிகளுடைய இதயம்போலப் பொருந்தப்பட்ட இருளானது பாச பந்தமாம் எ - று. (ஈங்க)

அ . கை : மேல் சுத்த தத்துவங்களைச் சிவசத்திகள் அதிட்டித்து நிற்கையால் சித்தென்று சொல்லப்பெறுமென்பது கூறுகின்றது.

133. தத்துவ முப்பத் தாற்ற சுத்திக டாமோ ரைந்தும்
சுத்தமாந் தத்து வங்க ணாந்தையுந் தோய்ந்து நின்றே
நித்தமும் பிரேரிக் கின்ற நிலைமையாற் சித்த தாரும்
வித்தக விஞ்ஞா னார்க்குத் தனுவாதி யாகி மேவும்.

இ . ஸ : தத்துவம் முப்பத்தாறில் சுத்திகள் தாம் ஓரைந்தும் சுத்தமாம் தத்துவங்கள் ஜூந்தையும் தோய்ந்து நின்று - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்குள் வே சுத்தமாகி நின்ற நாதாதி தத்துவங்க ணாந்தையும் சிவலுடைய பயரையாதி பஞ்ச சுத்திகள் பொருந்தின்று; நித்தமும் பிரேரிக்கின்ற நிலைமையால் சித்தது ஆகும் - எப்போதும் கிரமத்திலே பிரேரித்து நிற்கிற தனிமையினுலே சித்தென்று சொல்லவுமாரும்; வித்தக விஞ்ஞானர்க்குத் தனு ஆதி ஆகி மேவும் - அல்லாமலும் பிரகாசமாய் நின்ற விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனு கரண புவன போகமாகியும் நிற்கும் எ . று. (ாகங)

அ . கை : மேல் அசுத்தமாயா தத்துவங்கள் ஏழையும் சிவ சுத்திகள் சுத்த தத்துவங்களைக்கொண்டு பிரேரிக்கையாற் சுத்தாசுத்தமாம் என்பது கூறுகின்றது.

134. நாதாதி காய மாக நண்ணுசத் திகடம் மாலே
தீதான் மாயா தோற்ற மேழையுஞ் சேட்டிப் பிக்கை
ஒதாநின் றுள்ள தாலே யுறுஞ்சுத்தா சுத்தப் பேரை
ஏதாருங் காய மாதி யில்யமாங் கலையி னேர்க்கே.

இ . ஸ : நாதம் ஆதி காயம் ஆக நண்ணு சுத்திகள் தம்மால் தீது ஆன மாயா தோற்றம் ஏழையும் சேட்டிப்பிக்கை - சிவசத்திகள் நாதாதி பஞ்ச தத்துவங்களைத் திருமேனியாக அதிட்டித்துநின்று அந்த அந்தத் தத்துவங்களினுலே அசுத்த மாயையிலே உண்டான ஏழு தத்துவங்களையும் பிரேரிப்பிக்கையால்; ஒதாநின்று உள்ளதாலே உறும் சுத்தாசுத்தப் பேரை - சிவாகமங்கள் சொல்லுவிற் துள்ளதாகையாலே சுத்தாசுத்தமென்னும் நாமத் தைப் பொருந்தும்; ஈது ஆகும் காயம் - ஆதி இலைய் ஆம் கலையினேர்க்கு - இந்த ஏழு தத்துவங்களும் வசீகரணமாய் நின்ற கலையையுடைய பிரளையாகலெரண்னும் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணுதிகளாக உண்டாகும். (ாகங)

அ . கை : மேல் ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலையும் அசுத்த மாயா காரியமான தேகத்தையுடைய தேவதைகள் பிரேரிக்கையால் அசுத்த மென்பது கூறுகின்றது.

135. இவ்வாறிங் கசத்த மாயா தோற்றமாங் காயத் தோரே
முவ்வாறு மாறு மாக முளைத்தத்த துவங்க டம்மை
அவ்வாறே சேட்டிப் பிப்பா ராகையா ஸத்த மேயாம்
ஓவ்வாறு செய்திம் மூன்றி னுறுதொழிற் பெயரு முண்டோர்.

இ . ள் : இவ்வாறு இங்கு அசுத்தமாயா தோற்றமாம் காயத்தோர் - இந்தப் பிரகாரம் இவ்விடத்தில் அசுத்த மாயையிலே உண்டான தேகத்தை யுடைய தேவதைகள்; மு ஆறும் ஆறுமாக முளைத்த தத்துவங்கள் தம்மை அவ்வாறு சேட்டிப்பிப்பார் ஆகையால் அசுத்தமேயாம் - ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநால்க உண்டான தத்துவங்களைச் சிவசத்திகள் பிரேரகமும் தத்துவங்கள் பிரேரியமாய் நின்றதுபோலச் சிவசத்திகளினால் அதிட்டிக் கப்பட்டு நின்று பிரேரிப்பார்களாகையால் அசுத்தமென்று பெயராம்; ஒவ்வு ஆறு செய்து இம்மூன்றின் உறுது தொழில் பெயரும் உண்டு ஓர் - ஒத்திருக்கிற கிரியையினுலே இந்த மூன்றுவிதமாய் நின்ற பெயரையுடைய தத்துவங்களுக்கு மேலும் விசாரிக்கில் தொழிலினுலே பொருத்தப்பட்ட பெயரும் உண்டாகுமென்று அறிவாய் எ . று. (ாகரு)

அ . ளக் : மேல் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தத்துவங்கள் பிரேரககாண்டமென்றும், போகசயித்திருக்காண்டமென்றும், போகபோக்கிய காண்டமென்றும் பெயராமென்பது கூறுகின்றது.

136. சாற்றிய சுத்த மெந்துஞ் சகலர்க்குப் பிரேர காண்டம்
தோற்றிடுஞ் சுத்தா சுத்தஞ் சொனிற்புசிப் பிக்குங் காண்டம்
மேற்றிகழ் கரண நான்கும் விளைவிளைத் திடுநா லைந்தும்
போற்றிடும் போக போக்ய காண்டமாப் புகலு நூலே.

இ . ள் : சாற்றிய சுத்தம் ஜந்தும் சகலர்க்குப் பிரேர காண்டம் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுத்த தத்துவங்கள் ஜந்தும் பிரேரக காண்டமென்றும்; தோற்றிடும் சுத்தாசுத்தம் சொனிற் புசிப்பிக்குங் காண்டம் - சுத்தாசுத்தமென் ருண்டான தத்துவங்களைச் சொல்லுமிடத்துப் போகசமித்திநு காண்டமென்றும்; மேற்றிகழ் கரணம் நான்கும் விளைவிளைத்திடும் நாலைந்தும் போற்றிடும் போகபோக்ய காண்டமாய்ப் புகலும் நூலே - மேல் விளங்காநின்ற அந்தக்கரணங்கள் நாலும் தொழிலை உண்டாக்கா நின்ற கன்மேந்திரியங்கள் ஜந்தும் ஞானேந்திரியங்களைந்தும் தன்மாத்திரைகளைந்தும் பூதங்களைந்துமாக இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும் சொல்லுமிடப்பட்ட போக போக்கிய காண்டமென்றும் சிவாகமங்கள் சொல்லும் எ . று. (ாகசு)

அ . ளக் : மேல் ஆன்மாக்களுக்குச் சுத்தியும் சிவனும் மாதா பிதா வென்பது கூறுகின்றது.

137. காயாதிக் ருபாதா னங்க எாகியே கருதுஞ் சுத்த
மாயாதி தன்னி லீசர் சத்திதான் மருவி நிற்கத்
தோயாது மாயை யீசன் ரேய்ந்துரு வாக்கு மாற்றுல்
தாயாகுஞ் சத்தி யீசன் றந்தையா முயிர்கட் கன்றே.

இ - ள் : காயம் ஆதிக்கு உபாதானங்களாகியே கருதும் சுத்த மாயாதி
தன்னில் - ஆன்மாக்களுடைய தனுகரலுதி களுக்கு உபாதான காரணமாகக்
கருதப்பட்ட சுத்த மாயை முதலானவைகளிலே; எசர் சத்திதான் மருவி
நிற்கத் தோயாது மாயை எசன் தோய்ந்து உரு ஆக்கும் ஆற்றுல் - சிவ
சத்தியானது அதிட்டித்து நிற்கச் சிவன் மாயா பந்தமில்லாமல் பரமறநின்று
தனுகரலுதி களை உண்டாக்குமாகையால்; தாய் ஆகும் சத்தி எசன் தந்தை
யாம் உயிர்கட்டு அன்றே - அனுதியே ஆன்மாக்களுக்குச் சிவசத்தி மாதா
வாகவும் சிவன் பிதாவாகவுமாம் எ - று. (ஏ கா)

அ - கை : மேல் சிவன் சர்வான்மாக்களுக்கும் பஞ்ச கோசங்களைச்
சுத்த மாயாதிகளிலே உண்டாக்குவர் என்பது கூறுகின்றது.

138. எவ்வுயிர்க்கு மாணந்தம் விஞ்ஞான மென்றே
இருகோச மிறைச்தத் தமாயையினி விசைப்பன்
அவ்வுயிர்க்கு மேலுமதோ மாயையினிற் கலாதி
யானதோர் மனோயமூ மாக்குவன்பின் ஞகச்
செவ்விதினிற் பிராணமய கோசமுழுண் டாக்கிச்
சேர்த்திடுவ ரண்ணமய கோசத்தைத் திகழு
வெவ்வுயிர்க் கோங்கோச பந்தத்தை யுற்றே
வினைவினொக்கு மன்னமயம் வருமாறு விரிப்பாம்.

இ - ள் : எவ்வுயிர்க்கும் ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் என்றே இருகோசம்
இறை சுத்த மாயையினில் இசைப்பன் - சிவன் சர்வான்மாக்களுக்குஞ்
சுத்த மாயையிலே விஞ்ஞானமய கோசம் ஆனந்தமய கோசம் என்னும்
இரண்டையும் உண்டாக்குவர்; அவ்வுயிர்க்கு மேலும் அதோ மாயையினில்
கலா ஆதி ஆனதோர் மனோயமூம் ஆக்குவன் - அந்த ஆன்மாக்களுக்கு
மேலும் அசுத்த மாயையிலே கலாதத்துவ முதலான ரூபமாகிய மனோயமய
மென்னும் ஒருகோசத்தை யுண்டாக்குவர்; பின்னுகச் செவ்விதினில்
பிராணமய கோசமும் உண்டாக்கிச் சேர்த்திடுவர் அன்னமய கோசத்தைத்
திகழு - செவ்வையாக நின்ற இந்த மாயையிலே பிராணமய கோசத்தையு
முண்டாக்கி அன்னமய கோசத்தையும் வினைக்குவர்; வெவ்வுயிர்
கள் ஜங்கோச பந்தத்தை உற்றே வினை வினைக்கும் அன்னமயம் வருமாறு
விரிப்பாம் - ஆகையால் சர்வான்மாக்களும் பஞ்சகோச பெத்தராய்ப்
பொருந்தி நின்று தொழிலைச்செய்யும் அன்னமய கோசம் வருங் கிரமத்தை
மேல் விரித்துச் சொல்லுவாம் எ - று. (ஏ கா அ)

139. முன்னைவிளைக் கீடாகச் சூக்குமரு பத்தால்
                   முதற்றந்தை யிடம்புகுந்து மோகமிக வாகி
                   அன்னைவயிற் ரிற்றந்தை சுக்கிலத்தோ டணைந்திட
                   டவுளிடத்துச் சுரோணரிதத்தோ டாகி நிற்கப்
                   பின்னையதைப் பிரியாது சூக்குமகா யத்தே
                   பிறப்பதுவாந் தூலவுடல் பிரமனரு ஸாலே
                   தன்னைவிரித் துறைக்கிலது பெருக்கு முன்னஞ்
                   சாற்றியசூக் குமழுதத் தாக்கியிடுந் தனுவே.

இ. ன் : முன்னொலிகளுக்கு ஈடாகச் சூக்கும் ரூபத்தால் முதல் தந்தையிடம் புகுந்து மோகம் மிக ஆகி - பூர்வ ஐன்மங்களிலே பண்ணின புண்ணிய பாபாநுகுணமாகச் சூக்குமதேகி ரூபியாய் முந்தப் பிதாவீ ஜுடைய உதரத்துப் புகுந்து மோகாதிக்கமாரி; அன்னை வயிற்றில் தந்தை சுக்கிலத்தோடு அனைந்திட்டு அவ்விடத்துக் கரோஸிதத்தோடு ஆகிறிற்க. பிதாவினுடைய வீரியத்துடனே கூடி மாதாவினுடைய வயிற்றிலே விழ அந்த மாதாவினுடைய சுரோஸிதத்தோடே கூடி நிற்க; பின்னை அதைப் பிரியாது சூக்குமகாயத்து பிறப்பதுவாம் தூல் உடல் பிரமன் அருளால் - பிறகு அந்தச் சுக்கில சுரோஸிதங்களைப் பிரியாமல் நின்று சூக்கும் சரீரத்திலே பிரமாவினுடைய ஆக்கிளையினுடே தூலச்சரீரமுண்டாம்; தன்னை விரித்து உரைக்கில் அது பெருக்கும் முன்னம் சாற்றிய சூக்கும் பூதத்து ஆக்கியிடும் தனு - சூக்கும் தேகத்திலே நின்றும் தூலதேகம் பரிஞமிக்கிற விதியை விரித்துச் சொன்னால் அது வித்தாரமாகு மாகையால் முன்சொன்ன சூக்கும் பூதத்தினின்றும் தூலதேக முண்டாகும் என்றவாறு. (ாகுக)

ஆ. கை: மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் சூக்கும் பஞ்சபூத காரியமான தாத்துவிகங்களைக் கூறுகின்றது.

140. என்புதோ னரம்புமயிர் தசைக ளோஸ்லா
                  மிசைந்திடுத றரணியின்ற விடத்தே யாகும்
புன்புலா னுறுநீர் செந்தீர் மற்றும்
                  புல்கின்ற நெகிழ்ச்சியெலா மப்பி னுகும்
அன்புசெய்ந் தீபனபா சனங்க ளாதி
                  யானவைதாஞ் சூக்குமமா மனலி னுகும்
வன்புடைய பிராணுதி வாயுப் பத்தும்
                  வருவதுவுஞ் சூக்குமமாம் வாயுவிட மாயே.

இ.ங் : என்பு தோல் நரம்பு மயிர் தகைகள் எல்லாம் இசைந்திடுதல் தரணியின்றன இடத்து ஆகும். குக்குமப் பிருதிலியிலே நின்றும் என்பு, தோல், நரம்பு, மயிர், தகை இவைகளையிலாம் பொருந்த வண்டாகும்; புன்புலால் நாறுநீர் செந்திர் மற்றும் புல்கின்ற நெகிழ்ச்சி எல்லாம் அப்பின்

ஆகும் - குக்குமிழுத் அப்புவினிடத்திலே நின்றும் பொல்லாததாகிய புலால், தூர்க்கந்தமாகிய நீர், இரத்தம், மற்றுமின்டான் பொருந்தப்பட்ட நெசிழ்ச் சியான் வெல்லாம் உண்டாகும்; அன்பு செய்யும் தீபன பாசனங்களாதி யானவைதாம் குக்கும் ஆம் அன்னின் ஆகும் - குக்குமிழுத் தேயுவினிடத் திலே நின்றும் சுகததைப் பண்ணுவின்ற நீபாம், பதார்த்தங்களைப் பக்குவம் பண்ணுதல் முதலானவைகளுண்டாகும்; வன்புடைய பிரானன் ஆதி வாயு பத்தும் வருவதுவும் குக்கும் ஆம் வாயுவிடம் ஆய் - குக்கும் டூதமான வாயுவினிடத்திலே நின்றும் பலமுடைய பிராணுதி வாயுக்கள் பத்து முண்டாவதுமாம் எ - று. (ாசட)

141. உடம்பினி ஞடி யுள்ளு முதரத்தி னுள்ளு மெங்கும்
இடம்பெற வாயு வாதிக் கிஷைதல்செய் தேபு ரம்புந்
திடம்பெற நவத்து வாரஞ் சேர்வதாம் வானந் தன்னில்
மடம்படுந் தூல காயம் வளர்ந்திடு மிந்த வாறே.

இ . ஸ : வானம் தன்னில் உடம்பினில் நாடியுள்ளும் உதரத்தினுள் ணும் எங்கும் இடம்பெற வாயு ஆதிக்கு இசைத்தல் செய்தே - குக்கும் டூத ஆகாயத்திலே நின்றும் தேகத்திலேயுள்ள நாடிகளுடைய உள்வெளியும் வெற்றில் உள்வெளியும் பிராணுதி வாயுக்கள் சுஞ்சாரத்துக்கு வெளியாய் நிற்கப் பொருந்தச் செய்தலும்; புறம்பும் திடம்பெற நவத்துவாரம் சேர்வ தாம் - தேகத்துக்குப் புறம்பேயும் திடம் பொருந்த நின்ற நவத்துவாரவெளி உண்டாகும்; மடம் படும் தூலகாயம் இந்தவாறு வளர்ந்திடும் - இந்தப் பிரகாரம் அறிவில்லாத தூலகாயமானது வளராதிற்கும் எ - று. (ாசக)

அ . கை : மேல் அஞ்ஞானிகள் நிற்கும் தன்மை கூறுகின்றது.

142. காயமே தாமென் றெண்ணிக் கருமங்கள் பலவுஞ் செய்து
மாயமே யான போகம் வாய்த்திடும் வழியே யுன்னித
தோயமே போன்ற கான ரேஞ்சுதிடச் செல்வார் போலப்
பேயைநேர் போத ராகிப் பெற்றிடார் பிறப்பில் பேறே.

இ . ஸ : காயமே தாம் என்று எண்ணிக் கருமங்கள் பலவும் செய்து - தேகமே தமது ஸ்வருபமென் றெண்ணிப் பலவிதமான தொழில்களைச் செய்து; மாயமே ஆன போகம் வாய்த்திடும் வழியே உன்னி - மயக்கம் உண்டாக்கப்பண்ணும் போகம் பொருந்தும் வழியை விசாரித்து; தோயமே போன்ற கானல் தோய்த்திடச் செல்வார்போல - ஜஸ்ம்போலதின்ற கானலைத் தண்ணீரென்று குளிக்கப் போகிறவர்களைப் போல; பேயை நேர் போதர் ஆகி பிறப்பில் பேறு பெற்றிடார் - பிராந்தனுக்கொத்த அறிவையுடையராகச் செனன மரணமில்லாத முத்தியை அடையமாட்டார்கள் எ - று. (ாசட)

அ . கை : மேல் கேவலாவத்தை கூறுகின்றது.

143. அறிவிச்சை செயல்களின்று யலர்விழி யிருளின் கண்போல் குறியற்றுக் குணங்களின்றிக் குறைவிலா நிறைவு மாகிச் செறிவுற்ற போக மின்றிச் சேர்புலன் கரண மின்றிப் பிறிவற்று ணாவத்தி ஞேடே நிற்பது கேவ ஸம்பிள்.

இ . ன் : அறிவு இச்சை செயல்கள் இன்றும் அஸர்விழி இருளின் கண்போல் - ஞானேச்சாக்கியியகளில்லாமல் இருஞ்குள் வீழித்திருக்கிற கண்போல்; குறி அற்றுக் குணங்கள் இன்றிக் குறைவு இல்லா நிறைவும் ஆகி - குறைவில்லாமல் வியாபகமாயிருக்கிற ஆண்மா சர்டங்களுமில்லாமல், சாத்துவிகம் ராசதம் தாமதம் என்னும் குணங்களும்பங்களில்லாமல்; செறிவு உற்ற போகம் இன்றிச் சேர்புலன் கரணம் இன்றி - கண்மானுகுணமாக வரப்பட்ட போகமில்லாமல் பொருந்தப்பட்ட விஷயங்களும் கரணங்களும் இல்லாமல்; பிறிவு அற்று ஆணாவத்தினேடு நிற்பது கேவலம் - இப்படிப் பிரிவில்லாமல் நின்ற ஆணாவத்துடனே அனுத்தேயே கூடிநிற்பது கேவலா வத்தை; பின் - மேல் சகலாவத்தை சொல்லுவாம் ஏ. று. (ாசந)

அ . கை : மேல் சகலாவத்தை வருமாறு கூறுகின்றது.

144. ஈசனூர் சத்தி யான திசைத்திடக் கலாதி தண்ணைக் காசமா மாண வத்தின் களவிருள் சற்று நீங்கி மாசதாங் காய மாதி வந்திட விளைகள் மன்னி ஊசலாம் பிறப்பி றப்பை யுற்றிடல் சகல மென்றேர்.

இ . ன் : ஈசனூர் சத்தியானது கலாதி தண்ணை இசைத்திட - அனந் தேசவரருடைய சத்தியானது கலாதி தத்துவங்களைப்பொருத்த; காசம் ஆம் ஆணாவத்தின் கள இருள் சற்று நீங்கி - ருபவிஷயத்தையுடைய கண்ணுக்கு மறைப்பாகி நின்ற காசம்போல நின்ற ஆணாவத்திறுவடைய மிகுந்த விரு ளானது பாசி படர்ந்த தண்ணைரில் கேள்பட ஏகதேசம் நீங்குவது போல ஏகதேசம் நீங்கி; மாசி அது ஆம் காயம் ஆதி வந்திட விளைகள் மன்னி - பொல்லாததா யிருக்கிற தனுகரனுதி போகங்கள் வந்திடப் புண்ணிய பாப ஸ்வருபமாயிருக்கிற கள்மங்களைப் பொருந்தி; ஊசல் ஆம் பிறப்பு இறப்பை உற்றிடல் சகலம் என்று ஓர் - ஊஞ்சலைப் போலச் சனன மரணங்களை ஆண்மாப் பொருந்திநிற்கின்றது சகலாவத்தையென்று விசாரித்தறி என்றவாறு. (ாசந)

அ . கை : மேல் சத்தாவத்தை வருமாறு கூறுகின்றது.

145. விளையளைத்துந் துலையொப்ப மலபரிபா கந்தான் மேவியிடச் சத்திபதிந் தீடுமல் வேலை தளையொருத்த விளையில்லாச் சிவன்குருவாய் வந்தே தாரணியி லகுள் புரியத் தமோரு பங்கள்

பிளைவருத்தா தேயொழியப் பேரின்பந் தானே
 பெற்றிடுதல் சுத்தமெனப் பேச நூல்கள்
 முனமுரைத்த விருவகைக்கு மிதற்கும் பேத
 மொழிந்திடிலை வைந்தாகி மூலவந்தா முறையே.

இ. ஸ் : விளை அணித்தும் துலை ஒப்ப மல பரிபாகம் தான் மேவியடச் சத்தி பதிந்திடும் - எல்லாப் புண்ணிய பாபங்களுடைய பலமான திரண்டும் ஏக காலத்திலே சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவும் சேஷமா யுள்ள சர்வகள்ம் பக்குவழும் மலபரிபாகமானபொழுது மலங்களைச்செலுத்தி வந்த திரோதான சத்தியானது ஏககாலத்திலே சமமாக இந்த விரோதி யாகிய பலத்தைப் புசிக்கமாட்டாதாகையால் படிமேசுவரருடைய சத்தி திரோதானத்தை யொழித்து அனுக்கிரக சத்தியாய் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தும்—

சில சாத்திரங்களிலே பிரமகத்தி மகாபாதகபலமும் அசுவமேத மகா யாக பலமும் ஏக காலத்திலே சரியாகப் பக்குவழமான காலத்திற் சத்தி நிபாத மென்று சொல்லியிருக்கத் தேவீர் விருத்தமான இரண்டு கன்மசாமியழும் சர்வகள்ம் பக்குவழும் ஆணவமலமும் பரிபாகமானபொழுது சத்தி நிபாத மென்று திருவுளம்பற்றினது என்னையோ எனில்? உள்ளது; கன்மமானது திட்டசென்ம் போக்கிய மென்றும், அதிட்டசென்ம் போக்கிய மென்றும், நியதகால போக்கிய மென்றும் மூன்று விதமாம், இவையிற்றுள்ளதிட்டசென்ம் போக்கியமாவது இந்தச் சென்மத்திலே பளிக்கின்ற ஆயுள்விருத்திகரமான கெஞ்சுசியோமம் புத்திரகாமேஷ்டியாதிகள். அதிட்ட சென்ம போக்கியமா வது தேகாந்தத்திலே நூர் சுவர்க்கத்திலேயாதல் புனர்ச்சனமத்திலேயாதல் பல்ப்பது. நியதகால போக்கியமாவது மகா புண்ணியங்களுக்குள்ளே பிரதானமான அசுவமேதம், மகா பாதகத்துக்குள்ளே பிரதானமான பிரமகத்தி;

நின்ற கன்மமெல்லாம் நியதகால போக்கியமல்லவோவெனில், ஒக்கும்; அசுவமேத துவிசவதகள்ம் பரிபாகமல்லாத காலத்திலே இதர கன்மபரிபாக மானுஸ் அந்தக் கன்ம பலத்தையே புசிப்பிக்கும், இவைகள் பரிபாகமான காலத்திலே இதர புண்ணிய பரிபாகமாகிற பலாதிக்கத்தினுலே இதர புண்ணிய பாபங்களைத்தள்ளித் தம்முடைய பலத்தைப் புசிப்பிக்குமாகையால் இவைகளே நியதகால போக்கியம். இதர புண்ணிய பாபங்களினுடைய பலமாகப் புண்ணிய பாபபோகம் காலாந்தரம் புசிப்பிக்கும் அந்த இரண்டினுள்ளே ஒன்று துர்ப்பலமும் ஒன்று பிரபலமுமாகில் துர்ப்பலத்தைத் தள்ளிப் பிரபலத்தைப் புசிப்பிக்கும். இரண்டும் சமபலமாகிற புண்ணியத் துக்குப் புண்ணியமாகுதல் பாபத்துக்குப் பாபமாகுதல் தற்காலத்திலே பக்குவழமாயிருந்தால் சகாய பலத்தினுலே அசகாயத்தைத் தள்ளித் தன் னுடைய பலத்தையே புசிப்பிக்கும்: இரண்டும் சமபலமாய்ச் சமகாலமுமாகில் இதர கன்மங்கள் பரிபாகமாகாமலிருந்தால் இந்த இரண்டு கருமங்களும் சுந்தோபசுந்த நியாயமாக நசிக்க இதர கருமபலங்கள் கிரமத்திலே புசிக் கப்படும். சர்வகருமங்களும் ஏக காலத்திலே பரிபாகமாய் ஆணவமலம்

பக்குவமாகாமலிருந்தால் சர்வ கருமங்களும் நிக்க விஞ்ஞான கேவலனுவன்; ஆணாவ மலமும் பக்குவமாகிற் சத்தி பதியும்; அசுவமேத துவிசவத மென்றது சவர்க்க நரக ஏதுவாய் அன்னியோன்னிய விருத்தமாய்ச் சம பலமாயிருக்கிற ஆழுஷ்டிக புண்ணிய பாபங்களுக்கு உபலக்ஞனம். இக்குறிமும் நடும்சக்காக்கிறதற் கேதுவான பாபமும் புருடனுக்கிறதற் கேதுவான புண்ணியமும் அன்னியோன்னிய விருத்தம்; இவ்வாறு கண்டுகொள்க.

அவ்வேலோ தன்னை ஒருத்தர் இனை இல்லாச் சிவன் குருவாம் வந்து தாராணியில் அருள் புரிய - அந்தக் காலத்தில் தமக்கு ஒருத்தரு மொப்பில் ஸாத சிவன் விருப்பமினுலே பூமியின்கள் ஆசாரிய மூர்த்தமாகி யேழுந் தருளி வந்து அனுக்கிரகம்பண்ணை; தமோரூபங்கள் பின்னை வருத்தாதே யொழியப் பேரினப்பம் தான் பெற்றிடுதல் சுத்தம் எனப் பேசும் நூல்கள் - மலமாயா கள்மங்களெல்லாம் பிறகு பிடை பண்ணுமல் நீங்க அந்த மலங்களினால் பொருந்தின கிஞ்சிஞ்சுறைதையும் ஏகதேசசத்துவதையும் ஓரித்து சர்வஞ்சுத்துவாதிகளுண்டாய் ஆன்ம நாயகனுகிய சிவநுடனே இரண்டற் றுச் சிவானுபவியாக நிற்பது சுத்தாவத்தை யென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும்; முன்னம் உரைத்த இருவகைக்கும் இதற்கும் பேதம் மொழிந்திடில் ஜவைந்து ஆகி மூலவைந்தாம் முறையே . முன் சொன்ன கேவலாவத்தை சகலாவத்தை இரண்டிற்கும் இந்தச் சுத்தாவத்தைக்கும் காரியத்தால்பேதஞ் சொல்லுமிடத்தில் கிரமத்திலே ஒவ்வொன்று ஜவைந்தாகப் பதினைந்த வத்தையாம் ஏ . ரு.

அ - ஈக : மேல் மூன்று விருத்தங்களாலே கேவலசாக்கிராதி வருமாறு கூறுகின்றது.

146. தத்துவங்களாறுறுந் தாத்திகழு வைந்துந்

தனர்வின்றி நின்றிடவே சாற்றுமுள மவையோ
டோத்துமுகத் தேநின்றே யுனர்ந்திடுதல் சகல

முயிர்தனக்குப் போகத்துக் குறுவினையி ஞெழிவால்
சுத்தத்த துவமைந்து மாயாதி யேழுந்

தொகுழுத மோரைந்துந் தொழில்களோழிந் திடவே
நித்தமா முளநின்ற முப்பதுநா ஒடுதனே

நின்றிடறுன் கேவலசாக் கிரமாக நிகழ்த்தும்.

இ - ள : தத்துவங்கள் ஆறு ஆறும் தாத்திகம் மூலவைந்தும் தனர்வு இன்றி நின்றிட - முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், பிராணுதிவாயுக்கள்பத்தும் வசஞுதிகள் ஜங்கும் ஆகத் தாத்திகம் பதினைந்தும் திடம் பொருந்தி நிற்க; சாற்றும் உளம் அவையோடு ஒத்து முகத்தே நின்று உணர்ந்திடுதல் சகலம்- சொல்லப்பட்ட ஆன்மனானமும் தத்துவ தாத்துவிக்கள்நடனே காடி முகத் தானத்திலே நின்று சுத்தாதி விஷயங்களை அறிகிறது சகலாவத்தை;

உயிர்தனக்குப் போகத்துக்கு உறுவினையின் ஒழிவால் சுத்தத்துவம் ஜங்கும் மாயாதி ஏழும் தொகு ழதம் ஒரைந்தும் தொழில்கள் ஒழிந்திட .

ஆண்மாக்களுக்குப் போகம் புசிக்கப் பொருந்துவங் கருமலில்லாதபடியால் சுத்தத்துவங்களைந்தும் மாயை முதலான ஏழு தத்துவங்களும் தொகுத் துச்சொல்லப்பட்ட பூதங்களைந்தும் ஆகப் பதினேழு தத்துவங்களினுடைய தொழில்கள் நீங்க; நித்தமாம் உளம் நின்ற மூப்பது நாலுடனே நின் றிடல் தான் கேவல சாக்கிரம் ஆக நிகழ்த்தும் - நித்தியமாய் நின்ற ஆண்ம விருத்தி ஞானமானது ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும். காரண தன்மாத்திரைகளைந்தும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், பிரானுதீ வாயுக்கள் பத்தும். வசனுதீகளைந்தும் ஆக மூப்பத்துநாலுடனும் கூடி மூப்பத்தைந்தாய் முகத்தானத்திலே நிற்கப் பிரேக காண்டமும் போக சமித்திரு காண்டமும் நிருவியாபார மாகையால் ஆணவமல்ல மேலிட்டு அதனுலே விழித்திருக்கையிலுங் கண்டுங் காணுமல் கேட்டுங் கேளாமல் மயங்கியிருக்கும் அவதரம் கேவல சாக்கிரமென்று சிவாகமஞ் சொல்லும், இது அப்பிரதிபா சாக்கிரமென்று சொல்லவும் பெறும் ஏ - று. (ஈசு)

147. அறிவிக்கும் தத்துவங்கள் செயல்களோழிந் திடவே

ஆணவமே விடுதலினு றறிவுவிளங் காதாம்
நெறியற்றங் கறிகருவி தொழிற்கருவி பத்து
நீங்கியிட விருபத்தைந் தாய்க்களத்தே முன்னே
செறிவுற்ற விடயங்க னினைவையுந்தற் காலஞ்
சேர்விடயந் தலையுமனு பவித்திடுஞ்சொற் பனத்தே
பிறிவுற்ற சித்தமுடன் பிராண னுள்ளாம்
பெறும்போக மிலாதுளாத்தே யுறல்கமுத்தி பின்னே.

இ - ள : அறிவிக்கும் தத்துவங்கள் செயல்கள் ஒழிந்திட ஆணவம் மேலிடுதலினுல் அறிவு விளங்காதாம் - பிரேகமாய் நின் றறிவிக்கின்ற தத்துவங்களுடைய தொழில்கள் நீங்க ஆணவம் மேலிடுதலினுலே ஞானேக் சாக்கிரியகள் விளங்காமல் நின்று; நெறியற்று அங்கு அறிகருவி தொழிற்கருவி பத்தும் நீங்கியிட - செவ்வையாக நின்ற ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் நீங்க; இருபத்தைந்தாய்க் களத்தே - காரண தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், பிரானுதீ வாயுக்கள் பத்தும், வசனுதீகள் ஐந்தும், ஆண்மஞானமுங்கூட ஆக இருபத்தைந்தாய்க் கண்டத்தானத்திலே நின்று; முன்னே செறிவு உற்ற விடயங்கள் நினைவையும் தற்காலம் சேர் விடயந்தலையும் அனுபவித்திடும் சொற் பனத்தே - சுலகசாக்கிரத்தில் விடயங்களைக் கூடிப் புசித்த நினைவையும் அந்தக்காலத்திற் குக்கும் தேகத்திலே பொருந்தின விடயங்களையும் அனுபவிக்கிறது சுவப்பனுவத்தை.

பிறிவு அற்ற சித்தமுடன் பிராணன் உள்ளாம் பெறும் போகம் இலாது உளத்தே உறல் கூறுத்தி - நீக்கமில்லாத சித்த தத்துவத்துடன் பிராண வாயுவும் ஆண்மவிருத்திஞானமும் ஆக மூன்றாய் இருதயத் தானத்திலே குக்குமதேக போகமுமில்லாமல் நிற்பது கூழுத்தியவத்தை; பின்னே - மேல் விருத்தத்தில் எஞ்சியவற்றைச் சொல்லுகிறோம் ஏ - று. (ஈசு)

148. விழித்தினிது துயின் ரேஷேமென் றுணர்வ தாகு
 மேற்றுரியின் சித்தமுநீங் கிடவுந்து மேவி
 யழித்தூழியா தேயடலைப் பிராண்னேன்றே யுயிர்ப்ப
 வவ்விடத்தே உறங்குவதா மறிவேது மின்று
 யொழித்துமூலாதாரத் துற்றிடுத ஸதீத
 முணரிலிது நித்தகே வஸமாக வுரைப்பர்
 இழித்தபடி யேமேலே யேற்றியிடும் விளையா
 விறைவர்குட் சத்தியென்றே யியம்பு நூலே.

இ . ள : விழித்து இனிது துயின் ரேம் என்று உணர்வது ஆகும் . சமூத்தியினின்று விழித்தபின்பு நன்றாக நித்திரை பண்ணினே மென்று அறிவுதாகும்—என்பது கணிகான்மவாதி சமூத்தியில் ஆண்மநாசமும் புள குற்பத்தியு மென்றுசொல்லும், அவளைக் குறித்து அப்படியல்ல ஆண்மா நித்திய ணன்பதற்காகச் சொன்னதென வறிக:

மேல் துரியம் சித்தமும் நிங்கிட உந்தி மேவி அழித்து ஓழியாதே உடலைப் பிராணன் ஓன்றே உயிர்ப்ப அவிடத்தே உறங்குவதாம் . மேற் சித்தமும் நிங்க நாயித்தானத்தைப் பொருந்திப் பிராணவாயுவடனே தேகங் கெடாமல் உச்சவாச நிச்கவாசம் ஓழியாமல் ஆண்மவிருத்தி ஞானத்துடன் அந்தத் தானத்திலே தானே நித்திரையடைந்து நிற்பது துரியாவத்தை:

அறிவு ஏதும் இன்றுய் ஓழித்து மூலாதாரத்து உற்றிடுதல் அதீதம் உணரில் இது நித்தகேவஸமாக உரைப்பர் - விடயசம்பந்தமான அறிவு சற்றுமில்லாமல் தத்துவ தாத்துவிக்கங்கள் சர்வமும் நிங்க ஆணைவமலத் துடன் ஆண்மவிருத்திஞானம் மூலாதாரத்திலே பொருந்தி நிற்பது துரியா தீதம், இந்தத் துரியாத்ததை அறியுமிடத்து நித்திய கேவஸமாகப் பெரி யோர்கள் சொல்லுவார்கள்: இழித்தபடியே மேலே ஏற்றியிடும் விளையால் இறைவர் அருட்சத்தி என்றே இயம்பும் நூல் - ஈசவரனுடைய கிருபா சத்தியானது ஆண்மாக்கன் உண்மானுண்மாக அறிவைக் கீழ்நோக்கினபடியே மேல்நோக்கும்படி பிரேரிக்கு மென்று சிவாகமஞ்ச சொல்லும் எ·று. (ாசஅ)

அ . கை: மேல் சகலத்தில் துரியாதோதி பஞ்சாவத்தை கூறு கின்றது.

149. திடுக்கிடவோ ருரைகேட்டுப் பிராண வாயுச்
 ரீவியா துணராது திகைத்தலதீ தம்பின்
 நடுக்குறுத றுரியமாங் கேதந் தன்னை
 நன்னூழுமனு பவஞ்சுமுத்தி நாடியதை வியந்தே
 அடுத்ததுவே யாகிநிற்றல் கனவ தாகும்
 அடைத்தவிந்த விதமனைத்து மறுத்து நன்றுய்
 விடுத்துநல்ல வணர்வாகி நிற்ற ருனே
 மேவியிடுஞ் சாக்கிரமா விளம்பு நூலே.

இ - ள : திடுக்கிட ஓர் உரை கேட்டுப் பிராணவாயு சீவியாது உணராது நிகைத்தல் அதீதம் - ஆன்மா முகத்தானத்திலே நின்று மூப்பத் தாறு தத்துவ தாத்துவிகங்களுடனும் கூடி விடயானுபவம் பண்ணுவங்காலத்தில் புத்திர தாராதி மரணமுதலிய வார்த்தை நிடுக்கிடக் கேட்டதானாலோகுதல், கல்லெறிபடுதல் முதலானவற்றினுலே யாருதல், மூர்ச்சை வந்து பிராணவாயுச் சீவியாமல் ஒரு விஷயத்தையும் அறியாமல் அந்த முகத்தானத்திலே நிற்பது துரியாதீதம்; பின் நடுக்குருதல் துரியமாம் - அதீதம் அடைந்தபின்பு பிராணவாயுச் சற்றே சீவிக்கத் தேகம் அசைவைப் பொருந்துதல் துரியமாம்; கேதம் தன்னை நன்னும் அனுபவம் சமுத்தி - பிராணவாயுவும் சித்தமுங் கூடிக் கேதமாத்திரமாகப் பொருந்து மனுபவம் சமுத்தி; நாடி அதை வியந்து அடுத்து அதுவேயாகி நிற்றல் கனவது ஆகும் - பிரானுதி வாயுக்கள் பத்தும், வசன முதலான விஷயங்களைந்தும், பொருந்தப்பட்ட அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், சுத்தா தி விஷயங்களைந்தும் ஆக இருபத்து நாலுடனும் கூடி அந்தத் துக்கக்கை விசாரித்து இன்னதானாலே வந்ததென்று கிட்டி அந்தத் துக்கந்தானுகி நிற்பது கவப்பனமாம்; அடைந்த இந்த விதம் அணைத்தும் அறுத்து நன்று விடுத்து நல்ல உணர்வு ஆகி நிற்றல்தானே மேவியிடும் சாக்கிரமா விளம்பும் நூல் - ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலும், சுத்தாகாத்த தத்துவம் ஏழும், சுத்தத்தத்துவம் ஐந்தும் ஆக மூப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களுடனும் கூடிப் பொருந்தினின்ற இந்தத் துக்க மெல்லாவற்றையும் நீங்கி நன்றாக விட்டு நல்லறிவாகி நிற்பது பொருந்தப்பட்ட சாக்கிராவத்தையா மென்று ஆகமஞ் சொல்லும் எ - று.

அ - கை : மேல் ஐந்து விருத்தங்களால் ஆன்மாக் கேவல சகலங்களைப் பொருந்திச் சனன் மரணப்பட்டுத் துக்கத்தையடைந்து நிற்கிற காலத்திலே மலா நுகுணமாக அன்னிய சமயத்தை யடைந்து, அதிலே பண்ணினி புண்ணிய விசேஷங்களினுலே சைவசமயத்தை யடைந்து சரியை கிரியை யோகங்களைக் குறைவற அனுட்டித்து முத்தியை அடைவ வென்பது கூறுகின்றது.

150. இப்படி யவத்தை யீரைந் தெய்தியே பிறப்பி றப்பாம் வெப்புறுங் காலந் தன்னில் வேதத்தின் வழிய தன்றிப் பொய்ப்பொருட் சமயந் தன்னிற் புரிந்திடுங் தவத்தினுலே தப்பிலா வேதஞ் சொன்னா சமயத்தைச் சார்ந்து நின்றே.

இ - ள : இப்படி அவத்தை ஈரைந்து எய்தி பிறப்பு இப்பு ஆம் வெப்பு உறும் காலம் தன்னில் - இந்தப்பிரகாரம் ஆன்மாக்கள் கேவல சகலமாகிய பத்து அவத்தைகளையும் பொருந்திச் சனன் மரணப்பட்டுத் துக்கத்தைப் பொருந்திற்குங் காலத்தில்; வேதத்தின் வழியது அன்றிப் பொய்ப்பொருள் சமயந்தன்னில் புரிந்திடும் தவத்தினுலே - வேத சாத்திரத் தின் வழியன்றிப் பொய்யாகிய பொருளையடைய சமயத்தில் நின்று செய்யுந்

தபோவிட்தினுலே; தப்பு இலா வேதம் சொன்ன சமயத்தைச் சார்ந்து நின்று - பரமேசவரன் யதாவத்தாகத் திருவுளம்பற்றின வேதோக்தா சாராமான சமயத்தைப் பொருந்திநின்று ஏ· ரு. (அருடு)

151. வன்ன மோர் நான்கி னுக்கு மாசிலாக் சிரமங் கட்கும் சொன்னவா நிடரி லாதே செய்தவர் சுவர்க்கந் துய்த்துப் பின்னொமா நிலத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிதென் நெண்ணி முன்னீர்யா கமங்கள் சொன்ன படிதுவ முயல்வ மென்றே.

இ - ள் : வன்னம் ஓர் நான்கினுக்கும் மாசு இல் ஆச்சிரமங்கட்கும் சொன்னவாறு இடர் இலாதே செய்தவர் சுவர்க்கம் துய்த்து . பிராமண கூத்திரிய வைசிய சூத்திர ரென்னும் நாலு வருணாத்துக்கும் குற்றமில்லாத பிரமசரிய கிருகத்த வானப்பிரத்த சன்னியாச மென்னும் நாலாச்சிரமத் துக்கும் வேதத்திலே சொன்னபடி தவறில்லாமல் புண்ணீரிய கன்மங்களோப் பண்ணீனவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தைப் பொருந்திச் சுகத்தைப் புசித்து; பின்னொ மா நிலத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிது என்று எண்ணி . பின்பு பூமியின்கண்ணே வந்து செனித்து முன் பண்ணீன புண்ணீரிய விசேஷங்களினுலே சிவாகமோக்த தண்மம் அதிகமென்று அறிந்து; முன்னொ ஆகமங்கள் சொன்னபடி தவம் முயல்வும் என்று - அநாதியே பரமேசவரன் திருவுளம்பற்றின சிவாகமோக்தப் பிரகாரமான சைவ சமயத்தை யடைந்து தவத்தைப் பண்ண உத்தியோகிப்போம் என்று ஏ· ரு. (அருகு)

152. எண்ணியோர் குருவைச் சேர்ந்தே யெழில்பெறு சமய தீக்கை நண்ணியே சரியை தன்னை நவையற வியற்றி யத்தால் புண்ணீரிய சிவலோகத்தைப் பொருந்தியவ் குள்ள போகம் அண்ணலா ராகுளாப் பெற்றங் கருந்திமே வவனி மீதே.

இ - ள் : எண்ணி ஓர் குருவைச் சேர்ந்து எழில் பெறு சமயதீக்கை நண்ணி - விசாரித்து ஒரு ஞானுசாரியரை யடைந்து அழகையுடைத்தாகிய சமயதீக்கையைப்பெற்று; சரியை தன்னை நவை அற இயற்றி - சமயதீக்காதி காரமான சிவாலயத்தில் அஸ்கிடுதல், கோமயத்தால் மெழுதுதல், சிவபூசைக் குப் புட்புமெடுத்து மாலைகட்டுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், திருதந்தவனஞ் செய்தல், சிவபக்தர்களோப் பூசித்தல், பஸ்ம ருத்திராக்ஷ தரணஞ்செய்தல் இவை முதலான சரியைத் தொழிலைத் தோட்டுமறச் செய்து; அத்தால் புண்ணீரிய சிவலோகத்தைப் பொருந்தி அங்கு உள்ள போகம் அண்ணலார் அருளாப் பெற்று அங்கு அருந்தி மேல் அவனிமீது . அந்த அனுட்டான மான சிவபுண்ணீரியத்தினுலே சிவலோகத்தை யடைந்து காத்தாவாகிய சிவ னால் அவ்விடத்திரி மூன்று போகங்களைக் கொடுக்கப் பெற்று அங்கிருந்து அவற்றைப் புசித்துத்தொலைத்து அதற்குமேற் பூமியின்கண்ணே வந்து என்றவாறு. (அருடு)

153. உதித்தருள்சேர் குருவாலே விசேட தீக்கை
 யுற்றுணர்ந்து சிவபூசை யூனமறச் செய்தே
 துதித்திடுநற் சாமிபஞ் சிவன்பாற் பெற்றுத்
 துய்த்திடுவர் பெரும்போகந் தொலைந்த காலை
 நதிச்சடையா னருளாலே புவியி னண்ணரி
 நாடரிய சிவயோக மியற்றி நன்றாத்
 திதிக்கொழிவாங் காலமுறு மளவு மந்தர்
 சிவனுடைய சாருபஞ் செறிந்து நின்றே.

இ . ன் : உதித்து அருள் சேர் குருவால் விசேட தீக்கை உற்று
 உணர்ந்து சிவபூசை ஊனம் அறச் செய்து - செனித்து ஞானுசாரியராலே
 விசேடதீக்கையைப் பெற்று விசேடதீக்காதிகாரமான ஆகமாத்தியயனம்
 சிவபூசை முதலரானவற்றைக் குருமுகமாக நன்றாக அறிந்து நானுதிக மில்
 ஸாமல் செய்யுங் கிரியாபாதாநுட்டான்தாலே; துதித்திடும் நல் சாமிபம்
 சிவன்பால் பெற்றுத் துய்த்திடுவர் பெரும் போகம் தொலைந்த காலை -
 துதிக்கப்பட்ட நன்மையாகிய சிவனுடைய சமீபத்தை யடைந்து அவ்விடத்
 துள்ள மகாபோகங்களைப் புசிப்பார்கள், அந்தப் போகம் புசித்து நீங்கின
 பொழுது; நதிச்சடையான் அருளாலே புவியில் நண்ணி நாட அரிய
 சிவயோகம் இயற்றி நன்றா - கங்கையைத் தரித்த சடாமகுடத்தையுடைய
 சிவனுடைய ஆஞ்சஞ்சினாலே பூமியின்கண்ணே செனித்துச் சஞ்சித
 ஆகாமிய கள்மங்களைல்லாம் நாக்கும்படிக்கு அட்டாங்கமாய் நின்ற அரி
 தாகிய சிவயோகத்தைக் குருமுகமாக நன்றாக அறிந்து அனுட்டித்து, அந்த
 யோகபாதாநுட்டான்தாலே; திதிக்கு ஒழிவு ஆம் காலம் உறும் அளவும்
 அந்தச் சிவனுடைய சாருபம் செறிந்து நின்று - திதிகாலத்துக்கு நாசம்
 வருமளவும் அந்தச் சிவனுடைய சாருபத்தைப் பொருந்திநின்று அவ்விடத்
 திலுள்ள மகா போகத்தைப் புசிக்கிற காலத்தில் எ . ரு. (ஏருங)

154. ஆகத்தி லாசையில் ராகிச் சற்று
 மளவிற்றந்து மேன்மேலு மடைவ தான
 போகத்திற் பற்றில்லே யாகிலுல கெல்லாம்
 பொன்றிடுங்கா விவர் தாழும் பொருந்திடுவர் முத்தி
 மோகத்தைத் தவிராதோர் பிளைச்சிருட்டி கால
 முளைத்துலகிற் குருவாலே முத்திபெற மலத்தின்
 பாகத்தை யடைந்ததனுற் சத்திபதிந் திடவே
 பரஞானத் தால்முத்தி பலிக்குமவர் பரலே.

இ - ன் : ஆகத்தில் ஆசை இஸ்ராகிச் சற்றும் அளவு இறந்து மேல்
 மேறும் அடைவதான போகத்தில் பற்று இலரே ஆகில் - தேகாபிமான
 மாகிய இச்சையில்லாதவர்களாகி மட்டிலாது மேலே மேலே பொருந்தா
 நின்ற போகங்களிலே சற்றும் இச்சையில்லாதவர்களாகில்; உலகு எல்லாம்

பொன்றிடுங்கால் இவர் தாழும் முத்தி பொருந்திவேர் . சகலப் பிரபஞ்ச மூம் நகிக்குங் காலத்தில் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்போல இவர்களும் மோகூத்தை அடைவார்கள்; மோகத்தைத் தனிராதோர் பின்னோச் சிருட்டி காலம் முனைத்து உலகில் குருவாலே முத்தி பெற . விஷயமாய் நின்ற போகங்களிலே மயக்கத்தை விடாதவர்கள் சங்கார காலத்துக்குப் பின்பு உண்டான சிருட்டிகாலத்தில் பூலோகத்தில் செனித்து ஆசாரியராலே மோட்சமடைய; மலத்தின் பாகத்தை யடைந்ததனால் சத்தி பதிந்திடவே பர ஞானத்தால் அவர்பால் முத்தி பல்கிக்கும் . மஹத்தினுடைய பரிபாகத்தைப் பொருந்தியதனாலே விவசத்தியானது பிரகாசிக்கச் சிவஞானத்தினாலே அவர்களிடத்திலே மோட்சஞ் சித்திக்கும் ஏ . ரு. (ஏருசு)

அ - கை : மேல் சரியை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்த தவத் தினாலே, இருவினையொப்பும், மலபரிபாகமும், சத்தி நிபாதமுமா மென்ப தும் அந்தச் சத்தி நிபாதம் நாலுவிதமா மென்பதுங் கூறுகின்றது.

155. இப்படியே விசேஷமான் சிவதருமச் சரிதை

யெழிற்கிரியை யோகமிவை யியற்றியிடுந் தவத்தால்
தப்பறவே யொன்றையொன்றங் கொழிப்ப தாகத்
தகும்பாவ புண்ணியங்கள் சமஞகப் பொருந்த
அப்பொழுதே வினையைனத்தும் பருவ மாதி
யானவழும் பக்குவத்தை யடைதல் செய்ய
ஒப்புயர்வொன் நில்லாத சிவன்சத்தி பதியு
முனாரிலிது மந்தாதி நால்விதமா யுரைப்பார்.

இ - ள : இப்படியே விசேஷமாம் சிவதருமச் சரிதை எழில் கிரியை யோகம் இவை இயற்றியிடும் தவத்தால்-இந்தப்பிரகாரம் விசேஷமாயிருக்கிற சிவபுன்னியைச் சரிதை, வளராதின்ற சிவபூசாதி கிரியை, சிவயோகம் இவை களைச்செய்யும் தவத்தினாலே; தப்பு அற ஒன்றை ஒன்று அங்கு ஒழிப்பதாகத் தகும் பாவ புண்ணியங்கள் சமஞகப்பொருந்த - தப்பாமல் ஒன்றையொன்று தள்ளத்தக்க முறைமையை உடைய புண்ணிய பாபங்கள் சமபலமாகப் பொருந்த; அப்பொழுதே வினை அனைத்தும் பருவம் ஆகி ஆணவழும் பக்கு வத்தை அடைதல்செய்ய ஒப்பு உயர்வு ஒன்று இல்லாத சிவன் சத்தி பதியும் - அந்தக் காலத்தில் சர்வகள்மழும் பரிபக்குவமாய் ஆணவமலும் பரிபாகத் தைப் பொருந்தச்செய்யும்பொழுது உவமையில்லாதவராகிய பிரமாதி தேவர் கஞ்சகு உத்கிருஷ்டரான சிவனுடைய சத்தியானது பதியும் . சத்திநிபாத மாவது ஆண்மனுரானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவசத்தி அதிகார நிலிர்த்திக்குப் பக்குவம்வந்து நழுவுசிற அவதரத்திலே முற்பிற்பாடறச் சக்தேக பந்துவான சிவனுடைய சத்தியானது பதிந்து ஆள்மாவினுடைய நித்திய நானக் கிரியையை அபிவியத்தியாக்குவது; உணரில் இது மந்தாதி நால்விதமாய் உரைப்பார் . இந்தச் சத்திநிபாதத்தை அறியுமிடத்து மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்று நாலுவிதமாக அறிவுடையோர்கள் சொல்லு வார்கள் ஏ . ரு. (ஏருடு)

அ . கை : மேல் சத்தினிபாதம் வருவதற்கு உபாயம் கூறுகின்றது.

156. சத்திதா னிவிர்த்திபதிந் திட்ட போது
 தகும்விரத்தி பொய்வாழ்விற் சாற்றிலதே மந்தம்
 முத்திதலை யிச்சித்து விரத்திநிலை செய்யு
 மொழிபதிட்டா சத்தியது முனிஸமந்த தரமாம்
 சுத்தமாம் விஞ்ஞானம் விளக்கும் வித்தை
 தோய்ந்ததனுற் சத்திபெயர் தீவிரமாச் சொல்வார்
 சித்திக்க உபசாந்தி செறிசத்தி சாந்தி
 சேர்ந்திடிற்றி விரதரமாச் செப்புமிதன் பெயரே.

இ . ன் : சத்தி தான் நிவிர்த்தி பதிந்திட்டபோது தகும் விரத்தி பொய் வாழ்வில் சாற்றில் அதே மந்தம் - நிவிர்த்திசத்தியானது ஆன்மானினிடத் திலே பிரகாசித்தபொழுது அசத்தியமாயிருக்கிற சீராதிப் பிரபஞ்சத்திலே வெராக்கியம் வருமதைச் சொல்லுமிடத்தில் மந்த சத்திதியாதமாம்; முத்தி தலை இச்சித்து விரத்தி நிலைசெய்யும் மொழி பதிட்டா சத்தி அது முனினில் மந்ததரமாம் - சொல்லப்பட்ட பிரதிட்டா சத்தியானது மோட்சத்தை அபே கூடித்துவந்த வெராக்கியத்தைத் தீர்மபேறக்கொட்டும், அதை விசாரிக்குமிடத் தில் மந்ததர சத்திதியாதம்: இவ்விடத்தில் தரப்புப் பிரத்தியயம் நூனத் திலே; சுத்தம் ஆம் விஞ்ஞானம் விளக்கும் வித்தை தோய்ந்ததனுல் சத்தி பெயர் தீவிரமாச் சொல்வார் - வித்தியாசத்தியானது ஆன்மஞ்ஞானத்திலே பதிந்து சுத்தமாகிய-விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குமாகையால் தீவிரசத்தி நியாதமென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள்; சித்திக்க உபசாந்தி செறி சத்தி சாந்தி சேர்ந்திடில் தீவிரதரமாச் செப்பும் இதன்பெயர் - சாந்திசத்தி யானது ஆன்மஞ்ஞானத்திலே பதிந்திடில் உபசாந்தியானது உண்டாகு மாகையால் இதற்குப் பெயர் பொருந்தப்பட்ட தீவிரதர சத்திதியானது உண்டாகு சிவாகமம் சொல்லும்: இவ்விடத்துத் தரப்புப் பிரத்தியயம் அதிகத்திலே என்றவாறு. (ஏருசு)

ஆ - கை : மேல் ஆன்மஞ்ஞானத்தைத் தாரதம் மியமாக உதிப்பிக் கையால் அந்தச் சிவசத்திக்கு மந்தாதியான நாலு பெயர் உண்டாமென் பது கூறுகின்றது.

157. மந்தமாய் மெய்ஞ்ஞான முதிப்பிக்கு மதனுல்
 மந்தசத்தி யெனப்பெயரா மற்றதனி னதிகம்
 உந்திடபெய்ஞ் ஞானத்தை யுதிப்பிக்கு மதனு
 லுரைத்திடுவர் மந்ததர சத்தியென வணர்ந்தோர்
 சிந்தையார் விஞ்ஞானஞ் சடுதியுதிப் பிக்குஞ்
 செயல்தனுற நீவிரமாஞ் சத்தியெனத் தெரிப்பார்
 அந்தமா திகளில்லாச் சிவஞான மிகவு
 மாக்கநி விரதரமாஞ் சத்தியென வறைவார்.

இ . ஸ் : மந்தமாய் மெய்ஞ்சானாம் உதிப்பிக்கும் அதனால் மந்தசத்தி எனப் பெயர் ஆம் . ஆன்மனுானத்திற் கொஞ்சமாகச் சிவஞானத்தை உண்டாக்குமாகயால் மந்த சத்தியென்று பெயராம் ; மற்று அதனின் அதிகம் உந்திட மெய்ஞ்சானத்தை உதிப்பிக்கும் அதனால் உணர்ந்தோர் மந்ததர சத்தியென உரைத்திடுவர் . அந்த மந்தத்திலும் சற்று அதிகமாகப் பொருந்தச் சிவஞானத்தை உண்டாக்கும் ஆகையால் மந்ததர சத்தியென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள் ; சிந்தையார் விஞ்சானம் சடுதியில் உதிப்பிக்கும் செயல்தனுஸ் தீவிரமாம் சத்தியெனத் தெரிப்பார் . சிந்திக்குந்தன்மை பொருந்தின ஆன்மனுானத்திலே சிவஞானத்தைச் சடுதியிலுள்ள டாக்குஞ் செய்கையினுலே தீவிர சத்தியாமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் ; அந்தம் ஆதிகள் இல்லாச் சிவஞானம் மிகவும் ஆக்கல் தீவிரதரமாம் சத்தி என அறைவார் . ஆதி நடு அந்தமில்லாத சிவஞானத்தை மிகவும் ஆண்மாவுக்கு உண்டாக்குதல் தீவிரதர சத்தியாமென்று சிவஞானத்தையுடைய பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் எ . று . (ாருஎ)

அ - கை : மேல் சத்தி நிபாதமுடைய ஆன்மாக்களிடத்திலே நிசமுங் கிருத்தியங் கூறுகின்றது.

158. சத்திநிபா தம்பிறந்த தேசிசிவன் பாலுந்
 தற்பத்தர் பாலுமிகத் தளர்வொன் நில்லாப்
 பத்திசெய்தே. சத்தாதி விடயந் தண்ணைப்
 பகையாக நோக்கிமுனம் புரியு மெட்டுச்
 சித்திமுத லைனத்துலகில் வாழ்வு மெத்தச்
 சிறிதாக நினைந்தருளோ சிந்தை யாய்நல்
 முத்திநெறி யேதெமக்குப் பாசந் தன்னோ
 மோசிப்பா ராரென்று முயலுங் காலே.

இ - ஸ் : சத்திநிபாதம் பிறந்த தேவி சிவன்பாலும் தன் பத்தர்பாலும் மிகத் தளர்வ ஓன்று இல்லாப் பத்தி செய்து. முன்சொன்ன சத்திநிபாதமுண்டான ஆன்மாவானவன் சிவனிடத்திலும் அந்தச் சிவனுடைய பக்தர்கள் இடத்திலும் மிகவும் நமுவுதலில்லாத பக்தியைப் பண்ணி ; சத்தாதி விடயம் தண்ணைப் பகையாக நோக்கி முன்னம் புரியும் எட்டுச் சித்தி முதல் அணித்து உலகில் வாழ்வு மெத்தச் சிறிதாக நினைந்து - சத்த முதலான விடயங்களை நமக்குச் சனன மரணங்களைப் பண்ணுக்கையால் பகையென்று கண்டு முன் இனியவாகச் சொல்லப்பட்ட அணிமாதி எட்டுச் சித்தி முதலாயின வெல்லாவற்றையும் உலகத்தில் புத்திர மித்திர களத்திராதியா யிருக்கிற வாழ்வு மிகுதியும் சிறிதாகையாற் பிரயோஜனமில்லை யென்று விசாரித்து ; அருளோ சிந்தையாய் நல் முத்தி நெறி ஏது எமக்குப் பாசந்தன்னோ மோசிப்பார் ஆர் என்று முயலுங்கால் . சிவனுடைய கிருபை எப்போது வருமென்னும் நினைவுடையவனும் நமக்குச் சத்திய மோட்சத்தை அடைவதற்கு ஏது வழி, பாசபந் தத்தை விடுவிப்பார் யார் என்று இப்படி உத்தியோகம் பண்ணி நிற்குங் காலத்தில் எ . று . (ாருஆ)

அ - கை : மேலே சிவன் கிருபையினுலே ஆசாரிய மூர்த்தியை அதிட்டித்துநிற்று சத்திநிபாதமுடைய ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகித்து மோட்சத்தைக் கொடுப்பரென்பது கூறுகின்றது.

159. அனைத்துயிர்க்கு முயிராகி நின்றே யென்று
மாரூறு தத்துவத்துக் கதீத ஞகி
நினைப்பரிய ஞைசிவன் கருணை யாலே
நீடுலகிற் சற்குருவா நிமலன் ரேகம்
தனைப்பொருந்தி யவன்றுனே யாகி நின்று
சத்திநிபா தத்தையுள் ஸோர் தங்கள் பாச
விலைத்தொகுதி யொழிந்திடவே நோக்கித் தீண்டி
விளம்பவுத் திரியாதி யாலஸிப்பன் வீடே.

இ - ள : அனைத்து உயிர்க்கும் உயிராகி நின்று என்றும் ஆரூறு தத்துவத்துக்கு அதீதன் ஆகி நினைப்ப அரியனுய சிவன் கருணையாலே . எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பிராணானுகி நின்று எப்போதும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடத்தவராய் வாக்கு மனங்களுக் கெட்டாதவராயுள்ள சிவன் கிருபையினுலே; நீடு உலகில் சற்குருவாம் நிமலன் தேகம் தன்னைப் பொருந்தி அவன் தானே ஆகி நின்று - விசாலமாய் நின்ற பூமியின்கண் உக்தலட்சனை ஸட்சிதராகிய ஞானாசாரியர் தேகத்தை அதிட்டித்து அவரே தாமாகி நின்று; சத்திநிபாதத்தை உள்ளோர் தங்கள் பாசவினைத் தொகுதி ஒழிந்திடவே நோக்கித் தீண்டி விளம்பு அவுத்திரியாதியால் வீடு அளிப்பன் . சத்திநிபாதத்தையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மாயா கன்மங்கள் நீங் கத்தக்காக விடந்தீண்டினவனை வீடிடம் தீங்க விடகாரியானவன் விடவைரி யான கருடப்பார்வையாகப் பார்த்ததுபோலச் சிஷ்யனுடைய அஞ்ஞானம் நீங்குமாறு அஞ்ஞான வையியாகிய சிவபாவலையாகப் பார்த்தும். இரும்பைப் பொன்னுக்கும் பரிசுவேதிபோலச் சிஷ்யனுடைய பிரமரந்திரத்திலே சிவ அத்தம் வைத்தும், எல்லா மந்திரங்களுக்கும் நாயகமாகி விளங்கும் பஞ்சாட் சரத்தை உபதேசித்தும் இப்படி ஒமத்துடன் கூடின ஒளத்திறி முதலான தீட்சைகளைப் பண்ணி அதனுலே ஞானத்தைப் பிறப்பித்து மோட்சத்தைக் கொடுப்பன் எ - று. (ஏருகு)

ஆ - கை : மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் நாலு சத்திநிபாதாரு குணமாக அத்துவா சோதனை பண்ணுங் கிரமங் கூறுகின்றது.

160. மந்தமாஞ் சத்திநிபா தர்க்கருளாற் குருவு
மாய்த்தருளி மிருகலையின் மருவுவினை யளைத்தும்
சந்தரமாம் பிரகிருதி தனங்கு மேலாய்ச்
சொல்லுபவ னங்கடமிற் கொக்கிருக்க வளிப்பன்

சிந்தையார் மந்ததர சத்திபதி போதிற்
 சினைதந்திடமுக் கலையின்வினை யனைத்து மாயா
 பந்தமா எதுமறவே சுத்த மான
 பந்தானத் தேசுத்த வித்தைத்தனிற் பதிப்பன்.

இ - ள் : மந்தம் ஆம் சத்திநிபாதர்க்கு அருளால் குருவும் மாய்த் தருளி இருகலையின் மருவு வினை அணைத்தும் . ஆசாரியர் கிருபையினுலே மந்தசத்தி பதிந்த ஆன்மாக்கலூக்கு நிவீர்த்தி பிரதிட்டை என்னும் இரண்டு கலையிற் பொருந்தியிருக்கும் கன்மங்களைல்லாம் கெடக்சோதித்து; சுந்தரம் ஆம் பிரகிருதி தனக்கு மேஸாய்ச் சொல்லு புவனங்கள் தம்மில் தொக்கு இருக்க அளிப்பன் - பிரகிருதிக்கு மேஸாமிருக்கிற கலாத்துவத்திலே அழகாகச் சொல்லப்பட்ட புவனங்களிலே தங்கியிருக்கப் பண்ணுவர்; சிந்தையார் மந்ததர சத்தி பதிபோதில் சினைதந்திட முக் கலையின் வினை அணைத்தும் மாயா பந்தம் ஆனதும் அறவே . ஆன்மாக்கலூக்கு மந்ததர சத்திநிபாதம் பொருந்தின காலத்தில் நிவீர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை என்னும் மூன்று கலைகளிற் பொருந்தியிருக்குங் கன்மங்களைல்லாம் கெட மாயா பந்தமானதுங் கெடச் சோதித்து; சுந்தம் ஆன பந்தானத்தே சுத்த வித்தை தனில் பதிப்பன் . சுத்தாத்துவாவிற் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திற் பொருந்தி மிருக்கப் பண்ணுவர் எ . று. (ாகுட)

161. பெற்றிடற்றி விரமாகுஞ் சுத்தி பாதம்
 பேசியிடுஞ் சாந்திகலைப் பாச நீக்கி
 உற்றிடவே சிவசமமா முத்தி யென்றே
 யுரைசெய்யு மபரமுத்தித் தானமுற வனிப்பன்
 பற்றிடுமிப் பதமுத்தி மூவகையோர் தமக்குப்
 பரமுத்தி பிரளயத்தே பரமனளித் திடுவான்
 சற்றுமோபற் றில்லாத்தீ விரதரமாஞ் சுத்தி
 தான்பதியிற் சுத்தியோ நிருவாணாந் தானே.

இ - ள் : பெற்றிடில் தீவிரம் ஆகும் சுத்திபாதம் பேசியிடும் சாந்தி கலைப் பாசம் நீக்கி . ஆன்மாக்கலூக்குத் தீவிர சுத்திநிபாதம் உண்டாகிற சொல்லப்பட்ட சாந்திகலையிற் பொருந்தியிருக்கும் ஆணவமல பந்தத்தைச் சோதித்து; உற்றிடவே சிவசமம் ஆம் முத்தியென்றே உரைசெய்யும் அபர முத்தித் தானம் உற அளிப்பன் . அபரமுத்தித் தானமாகிய சுத்தி தத்துவஞ் சிவ தத்துவங்களிலே பொருந்திச் சிவசாமியமாக இருக்கப் பண்ணுவர்; பற்றிடும் இப் பத முத்தி மூவகையோர் தமக்குப் பரமுத்தி பிரளயத்து பரமன் அவித்திடுவான் . இந்தப் பதமுத்தியிலே யிருக்கிற மூவகை ஆன்மாக்கலூக்கும் திதிகால முடிவிலே பிரளயாதியிலே பரமசிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பரமமோட்சத்தைக் கொடுப்பர்; அப்பொழுது அனுக்கிரகத் துக்குப் பருவமில்லாத பெயர்கள் சிருட்டிகாலம் வருமளவும் நிருமல சமூத

தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிக்குப் பின்பு பரிபாகாநுகுணமாகப் போகத் தைப் புசித்திருந்து திதிகாலமுடிவிலே சங்காராதியிலே அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுப் பரம மோகஷத்தை யடைவார்கள்; சற்றும் ஓர் பற்றில்லாத் தீவிர தரமாம் சத்திதான் பதியில் சத்தியோநிருவாணம் தானே - ஒரு விடயத் தினும் சற்றும்பற்றில்லாத தீவிரதா சத்தியாகப் பதியிற் சத்தியோநிருவாண தீட்சை எ - ரு. (ஏக்க)

அ - கை : மேல் சத்தியோநிருவாண தீட்சை பண்ணுங் கிரமங்கூறுகின்றது.

162. சத்தியோ நிருவாணஞ் சஞ்சிதமாம் விளைக
    பும்முடனே பிராரத்த விளைகடனு வாதி
    யத்தலையு மொழித்தருளி யகண்டாகா ரதையா
    யளவிறந்த வரனத்த மாகிச் சத்த
    சித்துருவாய் நித்தமாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
    திகழுமொளி யாய்மனத்தாற் சிந்திக் கொண்ணு
    நித்தனுடன் வேற்றவே நிறுத்த லென்றே
    நிகழ்த்தியிடுஞ் சித்தாந்த முத்தியிந்த நிலையே.

இ - ஸ : சத்தியோநிருவாணம் சஞ்சிதம் ஆம் விளைகள் தம்முடனே பிராரத்த விளைகள் தனு ஆகி அத்தனையும் ஒழித்தருளி - சத்தியோநிருவாண தீட்சையென்றது வெகுசனம் காரணமாய் நின்ற சஞ்சித கள்மங்கள் புசித்தாலோயிய நீங்கா வென்றும் பிராரத்த கள்மங்களுக் கீடாக நின்ற தனு காரண புவன போகங்க னெல்லாவற்றையும் நீக்கி அனுக்கிரகித்து; அகண்டகாரதையாய் - காலதேச வத்துக்களிலே கள்ளிக்கப் படாததாய்; அளவு இறந்த ஆனந்தமாகிச் சத்த சித்துருவாய் நித்தமாய் - மட்டில்லாத தாகிய ஆனந்த ஸ்வருபமாகி நின்மல சிற்சொருபமாய் நித்தியமாய்; சிறிதாகிப் பெரிதாய்த் திகழும் ஒளியாய் மனத்தால் சிந்திக்க ஒண்ணு நித்தனுடன் வேறு அற நிறுத்தல் - அத்தியந்த சூக்குமமாகி வியாபகமாய் விளங்கா நின்ற பரஞ்சோதியாய் வாக்கு மனங்களுக்கு எட்டாததாய் இப்படி நித்தியனுய் நின்ற சிவனுடன் அபேதமாக யோசிப்பது; என்று நிகழ்த்தியிடும் சித்தாந்த முத்தி இந்த நிலையே - சித்தாந்த முத்தி இந்தப்பிரகாரமேயென்று சிவாகமஞ் சொல்லும் எ - ரு. (ஏக்க)

அ - கை : மேல் இரண்டு விருத்தங்களாலே சாம்பல தீட்சைபண் னும் கிரமமும், நிருவாண தீட்சை இரண்டுவிதமாகப் பண்ணும் கிரமமும் கூறுகின்றது.

163. மந்திரங்கள் மருந்துகளோர் தொழில்க என்றி
    வாய்த்திடவே கருடபா வளைமனத்தி னுலே
    சிந்தவிட மானதுதான் நீர்க்கும் பார்வைச்
    செயலெனவே சிவஞானத் தேசி கன்றுன்

பந்தமறுத் தாணவத்தின் பாச நீங்கப்
 பார்த்தருளிப் பரிசுத்தால் மாயையறப் பார்த்தே
 முந்துவினை கலைகள் சோ தனையாற் போக
 முளைக்கும்வினை யொழித்தற்கு மூலமனு மொழிவான்.

இ - ன் : மந்திரங்கள் மருந்துகள் ஒர் தொழில்களின் றி வாய்த்திட கருடபாவனை மனத்தினுலே சிந்த விடமானது தான் நீர்க்கும் பார்வைச் செயல் என - மந்திரங்கள் ஓன்ஷதங்கள் ஒரு தொழில்களும் இஸ்ராமல் மனத்திலே கருடபாவனை கைவந்தவன் விடந்தீண்டினவனுவுக்கு விடமானது நீங்கப் பார்க்குஞ் செய்கைபோல; சிவஞானத்தேசிகன் தான் பந்தம் அறுத்து ஆணவத்தின் பாசம் நீங்கப் பார்த்தருளி - சிவமயமாய் நின்ற ஞானுசாரியன் ஆணவ பந்தத்தைப் போக்கிப் பாச வாதனையும் நீங்கக் கிருபபயாகப் பார்த்து; பரிசுத்தால் மாயை அறப்பார்த்து - பரிசுத்தினுலே மாயாபந்தம் அறப்பார்த்து; முந்து வினை கலைகள் சோதனையால் போகம் முளைக்கும் வினை ஒழித்தற்கு மூலமனு மொழிவான் - கன்மங்கள் பொருந்தி சிருக்கிற கலைகளைச் சோதிக்கையால் போகத்தை உண்டாக்கும் கன்மங்கள் போவதற்கு மூலமந்திரத்தை உபதேசிப்பர் ஏ - று. (அகங)

164. சாம்பவமா மித்தீக்கை நிருவாண தீக்கை

தான்கிரியை ஞானமென விரண்டாகு மவைதாம்
 ஆம்படிதான் மண்டபமுங் குண்டத் தோடே
 யழகுபெற நூன்முறையே யமைத்துச் சற்றும்
 சோம்பவிஸாக் கிரியையிடன் மந்திரங்க ஞானரத்துச்
 சுத்தமாம் பொருளானுல் சொன்னபடி யழரு
 ஞேம்புவதாங் கிரியையிலை மனத்தி னுலே
 யுறச்செய்தல் ஞானமென வுரைக்கு நூலே.

இ - ன் : சாம்பவம் ஆம் இ தீக்கை - இத்தீக்கை சாம்பவ தீக்கை யென்று சொல்லப்படும்; நிருவாண தீக்கைதான் கிரியை ஞானம் என இரண்டாகும் - நிருவாண தீக்கையானது கிரியாவதி என்றும் ஞானவதி என்றும் இரண்டுவிதமாகும்; அவைதாம் ஆம்படி தான் மண்டபமுங் குண்டத்தோடே அழகுபெற நூல்முறையே அமைத்து - அந்த இரண்டுவிதமான தீக்கையானதுதான் உண்டாகும் கிரமங்கள் சிவாகமத்திலே சொன்ன விதிப்படியே மண்டபத்தையும் குண்டத்தையும் நூனுதிகமில்லாமல் அழகுபெறச்செய்து; சற்றும் சோம்பல் இலாக் கிரியையிடன் மந்திரங்களுறைத்து - சற்றாக்கிலும் கிரியாலோபம் இஸ்லாமல் உக்தப்பிரகாரமாகக் கிரியைகளையும் பாவனைகளையுமுடைய உதாத்த அனுதாத்தப் புலுதம் மந்திரங்களைச் சொல்லி; சுத்தமாம் பொருளால் நூல் சொன்னபடி அழல் தான் ஓம்புவதாம் கிரியை - சிவாகமத்திலே சொன்னபடி சுத்தமாயிருக்கிற ஓமயோக்கியமான திரவியங்களால் சிவாக்கினியில் ஆகுதி செய்வது கிரியாவதி என்றும் தீக்கை; இவை

மனத்தினுலே உறச்செய்தல் ஞானம் என நூல் உரைக்கும் · இந்தக் கிரியை
களை மனத்தினுலே பொருந்தப் பாவித்துப் பண்ணுகிறது ஞானதீக்கை
என்று சிவாகமம் சொல்லும் எ - று .
(ாக்ஷ)

அ - கை : மேல் ஞானுசாரியன், போதகாசாரியன், சாதகாசாரியன்
இவர்கள் உபதேசிக்கும் கிரமம் கூறுகின்றது.

165. ஏதமிலாச் சாம்பவமாந் தீக்கை செய்வோ
    நெழின்ஞான குருவாகு மிவ்வா றில்லாப்
    போதகன்று னவுத்திரியால் விளைக ணீக்கிப்
    போதிப்ப னுகமத்தின் பொருள்க டம்மைச்
    சாதகன்றுன் கருமதீக் கையினைப் பண்ணிச்
    சாற்றிடுவன் தந்திரமந் திரங்க டம்மைப்
    பேதமின்றிச் சிவானுபவம் பெற்று வாழ்வார்
    பெற்றகரிய சற்குருவைப் பெற்ற பேரே.

இ - ள : ஏதம் இல்லாச் சாம்பவமாம் தீக்கை செய்வோன் எழில்
ஞான குரு ஆகும் · கேவலம் சிற்சத்தி மாத்திரத்தினுலே குற்றமில்லாத
சாம்பவ தீக்கையைப் பண்ணுகிறவர் பெருமையையுடைய ஞானுசாரிய
ராம்; இவ்வாறு இல்லாப் போதகன் தான் அவுத்திரியால் விளைகள் நீக்கி
ஆகமத்தின் பொருள்கள் தம்மைப் போதிப்பன் · இவ்வாறு றில்லாத ஞான
சாதகனுய் நின்ற ஆசாரியன் ஓளத்திரி தீக்கையினுலே கன்மபேதங்களை
நீக்கி ஆகமார்த்தங்களை உபதேசிப்பன்; சாதகன் தான் கருமதீக்கையினைப்
பண்ணித் தந்திர மந்திரங்கள் தம்மைச் சாற்றிடுவன் · சாதகாசாரியன்
கரும தீகைடியைப்பண்ணி தந்திர மந்திரங்களைப் போதிப்பன்; பேதம்
இன்றிச் சிவானுபவம் பெற்று வாழ்வார் பெற்றஞ் அரிய சற்குருவைப்பெற்ற
பேர் · ஆகையால் பெறுகிறதற்கரிய ஞானுசாரியரை அடைந்தவர் பேதம்
இல்லாத அநன்றிய சாக்ஷாத்காரமான சிவானுபவத்தை அடைந்திருப்
பார்கள் எ - று.
(ாக்ரு)

அ - கை : மேல் இந்த நிருவாண தீக்கை லோகதர் மினி என்றும்
சிவதர் மினி என்றும் இரண்டு விதமாமென்பது கூறுகின்றது.

166. நிருவாண மூலக்கிவ தருமினிக ளொன்று
    நிர்ப்பீசம் பீசங்க ளொணவுநிகழ்த் திடுநால்
    மருவாது பொய்ப்போகத் தாசைத்தனைத் துறவே
    மன்னினார்க்குச் சிவதரும தீக்கை யாகும்
    ஒருவாது பொய்வாழ்வை முத்தியினு மிச்சை
    யுண்டானேர் தமக்குலக தருமினியா யுரைக்கும்
    பெருநோயர் விருத்தர்மட வார்பாலர் தமக்குப்
    பெறுவிக்கை நிர்ப்பீச தீக்கையெனப் பேசும்.

இ . ள : நிருவாணம் உலக சிவதருமினிகள் என்றும் · நிருவாண தீக்கையானது லோகதர்மினி என்றும் சிவதர்மினி என்றும்; நிர்ப்பீசம் பிசங்கள் எனவும் நூல் நிகழ்த்திடும் · இந்த இரண்டும் நிர்ப்பீச லோகதர் மினி என்றும் சபீசலோகதர்மினி என்றும், நிர்ப்பீச சிவதர்மினி என்றும் சபீசசிவதர்மினி என்றும் பேதமாய் நிற்குமென்று சிவாகமம் சொல்லும்; மருவாது பொய்ப்போகத்து ஆசைதனைத் துறவே மன்னினர்க்குச் சிவதரும் தீக்கை ஆகும் - பொய்யாய் இருக்கிற போகங்களிலே ஆசை வாராமல் வைராக்கியம் பொருந்தி நின்றவர்களுக்குச் சிவதர்மினி தீக்கையாகும்; ஒருவாது பொய்வாழ்வை முத்தியினும் இச்சை உண்டானார் தமக்கு உலக தருமினியாய் உரைக்கும் · பொய்யாகிய உலக வாழ்வை விடாமல் போகத் திலும் முத்தியிலும் வாஞ்சையுடையாய் நின்றவர்களுக்கு லோகதர்மினி தீக்கையாம் என்று சிவாகமம் சொல்லும்; பெருநோயர் விருத்தர் மடவார் பாஸர் தமக்குப் பெறுவிக்கை நிர்ப்பீச தீக்கை எனப் பேசும் · பொல்லாத வியாதியையுடையவர், எழுபத்தைந்து வயதுக்குமேற்பட்ட விருத்தர், மரதர், பத்து வயதளவுமான பாஸர் இவர்களுக்கு நிர்ப்பீச தீக்கை பண்ணாலாம் என்று சிவாகமம் சொல்லும்.

இந்த நிர்ப்பீசதீக்கை அதிகாரிகளைச் சொன்னது லோகதர்மினியிலும் சிவதர்மினியிலும் பொருந்தும். சபீச தீக்கையும் இவ்வாரூம் ஏ . ரு. (அக்கூ)

அ - கை : மேல் பிராமணர் முதலான நான்கு வருணத்தவர்க்கும் அனுலோமர்க்கும் ஓளத்திரி முதலான தீக்கையாம், சங்கர சாதியர்க்கு மானத தீக்கையும், மானத பூசையும், பாஷா சாஸ்திரத்திலே ஞானமுமாம் என்பது கூறுகின்றது.

167. அந்தணரே முதலான நால்வ ருக்கு
                   மனுலோமர்க் குத்தீக்கை யெளத்திரியா திகளாம்
                   செந்தழைல் யோம்பிடுதல் சிவபூசை புரிதல்
                   சிவாகமத்தாற் சிவஞானம் தெரிதலுமா மிவர்க்கே
                   வந்தடைந்த சங்கரசா தியர்தமக்குத் தீக்கை
                   மானதமே சிவபூசை தானுமந்த வாரே
                   இந்தவகை யோர்க்குரைக்கு மந்திரமைந்த தெழுத்தே
                   யெழினஞானம் பாடாசாத் திரத்தாத வியல்பே.

இ - ள : அந்தணரே முதலான நால்வருக்கும் அனுலோமர்க்கும் தீக்கை ஓளத்திரி ஆதிகள் - பிராமணர் கூத்திரியர் வைசிரியர் குத்திரீர் முதலான நால்வருக்கும், ஸவர்ணன், நிஷாதன், பாரசவன், மாகிஷயன், தவஷியந்தியன், உக்கிரன் என்று உயர்ந்த பீசமுந்தாழ்ந்த யோனியுங்கூடி உண்டான இந்த ஆறு அனுலோமர்க்கும் ஓளத்திரி முதலான தீக்கையாகும்; செந்தழைல் ஒம்பிடுதல் சிவபூசை புரிதல் சிவாகமத்தால் சிவஞானம் தெரிதலும் ஆம் இவர்க்கு - செம்மை பொருந்தின சிவாக்கிளியில் உக்தப்பிரகாரமாக ஆகுதிபண்ணுதல் சிவபூசைபாஸ்ரணுதல் சிவாகமாத்தியயனத்தால்

பதி பசு பாசு விலேக புரஸ்ஸரமாகச் சிவரூனத்தை அறிதலும் இந்தப் பிராமணைதி பதின்மருக்குமாம்; வந்தடைந்த சங்கரசாதியர் தமக்குத் தீக்கை மானதமே சிவபூசை தானும் அந்தவாறே - ஆசாரியிரிடத்தில் வந்தடைந்த சங்கரசாதியரானவர்களுக்குத் தீக்கை மானச தீக்கையே, சிவபூசை பண்ணு வதும் அந்தப்படி மானச பூசையே; இந்த வகையோர்க்குரைக்கும் மந்திரம் ஜந்து எழுத்தே எழில் ஞானம் பாடா சாத்திரத்து ஆதல் இயல்பே - இந்த விதத்தையுடைய சங்கர சாதியர்க்கு உபதேசிக்கும் மந்திரமும் ஈசவர் பஞ்சா காஷரமே, உயர்ச்சி பொருந்திய ஞானப்பியாசமும் திராவிட முதலான பாஷா சாஸ்திரத்தினுடே போதிப்பது ஸ்வபாவமாம் எ - று. (ாக்ள)

அ - கை: மேல் பிராமணர் முதலான நாலு வருணத்தவரும் ஆசாரியராய் இருந்து அனுக்கிரகிக்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

168. சாற்றியிடுஞ் சைவநெறிக் குரவ ராவார்
 தாமறையோ ரறையருடன் வணிகரவர் தம்பின்
 கிருற்றியிடுஞ் சுத்தகுத் தீர்தால்வ விவரிற்
 சொலுமறையோர் நால்வர்க்கா மூவர்க்கா மறையர்
 மேற்றிகழும் வணிகரிரு வர்க்காகுங் குரவர்
 விளம்பியிடுஞ் சுத்திரர்தாஞ் சுத்திரர்க்கு மேலும்
 ஏற்றியிடுஞ் சுங்கரசா தியர்க்கு மாகு
 மியம்பியிடுஞ் சுங்கரர்தா மெவர்க்குமலர் குருவே.

இ - ள்: சாற்றியிடும் சைவநெறிக் குரவர் ஆவார் தாம் மறையோர் அரையருடன் வணிகர் அவர்தம் பின் தோற்றியிடும் சுத்த சூத்திரர் நால்வர் - சொல்லப்பட்ட சைவ சமய மார்க்கத்துக்கு ஆசாரியராகிறவர்கள் தாம் பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், அவர்களுக்குப் பின்பு உண்டான உபய குலகத்தராய் அபேயபானுதி ரகிதரான சத்துத்திரரென்னும் நால்வர்; இவரில் சொல்லும் மறையோர் நால்வர்க்காம் - இந்த நால்வர்க்குள் சொல்லப்பட்ட பிராமணர் பிராமணர் முதலான நால்வருக்குங்குரு; அரையர் மூவர்க்காம் - கூத்திரியர் கூத்திரியர் முதல் மூவர்க்குங்குரு; மேல் திகழும் வணிகர் இருவர்க்கு ஆகும் குரவர் - மேல் விளங்காநின்ற வணிகர் வணிகர் முதலான இருவர்க்கும் குரவராவர்; விளம்பியிடும் சுத்திரர் தாம் சுத்திரர்க்கும் மேலும் ஏற்றியிடும் சுங்கர சாதியர்க்கும் ஆகும் - சொல்லப்பட்ட சுத்திரர் சுத்திரர் குத்திரர் குத்திரர் குக்கும் மேலும் சொல்லப்பட்ட சுங்கர சாதியர்க்கும் குரு; இயம்பியிடும் சுங்கரர் தாம் எவர்க்கும் குரு அலர் - சுங்கரசாதியர்கள் தாம் ஒருவருக்கும் குரவர்ல்லர் எ - று. (ாக்ள)

அ - கை: மேல் ஆசாரியர் பேதமும், ஆசிரமங்களில் ஒன்றுக் கொன்று அதிக மென்பதும், அவர்கள் பண்ணுந் தீக்காக்கிரமங்களும் இரண்டு விருத்தங்களினுடே கூறுகின்றது.

169. குரவரிரு வகையினராம் விரத்தருடன் குடும்பி
 கூறுமிரு வரிஸ்விரத்தன் விசேடமாங் குரவன்
 திரமுறுநல் லாசென்மப் பிரம சாரி
 செப்பியவவ் விரத்தனினுஞ் சிறந்தோ னுரும்
 வரபுடையன் குடும்பியினும் வனத்த னுவான்
 மற்றிவரிற் குடும்பிதான் குருவாம் வாய்மை
 விரதம்விடு பிரமசா ரிக்கும் போக
 மேவியிடும் குடும்பிக்குந் தானுக விளம்பும்.

இ - ஸ : குரவர் இருவகையினராம் விரத்தருடன் குடும்பி - விரத்தா
 சாரிய ரென்றும் கிருகத்தாசாரிய ரென்றும் ஆசாரியர் இருவகைப்படுவர்;
 கூறும் இருவரில் விரத்தன் விசேடமாம் குரவன் - சொல்லப்பட்ட அவ்விரு
 வரில் விரத்தாசாரியர் விசேடமாவர்; தீர்ம உரும் நல் ஆசென்மப் பிரமசாரி
 செப்பிய அவ்விரத்தனினும் சிறந்தோன் ஆகும் - தீடம் பொருந்திய நல்ல
 ஆஜன்மப் பிரமசாரியானவர் சொல்லப்பட்ட விரத்தாசாரியரினும் உத்
 கிருஷ்ட ஆசாரியராம்; வரம் உடையன் குடும்பியினும் வனத்தன் ஆவான் -
 கிருகத்தாசாரியினும் சிரேட்டரானவர் வானப்பிரத்தாசாரியராம்; மற்று
 இவரில் குடும்பிதான் குருவாம் வாய்மை-இவர்களுக்குள் கிருகத்த ஆசாரியர்
 தாம் ஆசாரியராக விருக்குந் தன்மை; விரதம் விடு பிரமசாரிக்கும் போகம்
 மேவியிடும் குடும்பிக்கும் தானுக விளம்பும் - விரதசமாப்தி செய்யப்போகிற
 பிரமசாரிக்கும் போகத்தைப் பொருந்தியிருக்குங் கிருகத்தனுக்குமாமென்று
 சிவாகமஞ்சொல்லும் ஏ - று. (ாக்கு)

170. வனத்துறைவன் ஞச்சிரமி மூவர்க்கும் குரவன்
 மாசந்ற துரியவாச் சிரமியிவர் குருவே
 எனத்தகுவ ஞப்வர்க்கு மியம்பியவில் வெவர்க்கு
 மேசில்குரு வதிவன்னுச் சிரமியென வியம்பும்
 தலைப்பொருவி லதிவன்னுச் சிரமிசெயுந் தீக்கை
 சாம்பவமாஞ் சன்னியாசி மனத்தியற்ற ருஞம்
 முளைப்புகன்ற கிருகத்த னாவுத்திரியாந் தீக்கை
 மொழிந்தனம்வன் ஞச்சிரமங் குணங்கஞ்சேல் மொழிவாம்.

இ - ஸ : வனத்துறை வன்னுச்சிரமி மூவர்க்கும் குரவன் - வானப்
 பிரத்த ஆச்சிரமத்தில் நின்றவர் வானப்பிரத்தன் கிருகத்தன் பிரமசாரி
 என்னும் மூன்று பேர்களுக்கும் ஆசாரியன்; மாச அந்ற துரிய ஆச்சிரமி
 இவர் குருவே எனத் தகுவன் நால்வர்க்கும் - குற்றமில்லாத சன்னியாச
 ஆச்சிரமத்தினின்றவர் சன்னியாசி வானப்பிரத்தன் கிருகத்தன் பிரமசாரி
 என்னும் நால்வருக்கும் சிரேட்டமான ஆசாரியரென்னும் தகைமையையுடை
 யவர்; இயம்பிய இவ் எவர்க்கும் ஏசில் குரு அதிவன்னுச்சிரமியென இயம்பும்-

சொல்லப்பட்ட இவர்கள் எல்லார்க்கும் குற்றமில்லாத ஆசாரியன் அதிவன் னுச்சிரமியென்று சிவாகமம் சொல்லும்; தன்னைப் பொரு இல் அதிவன்னுச் சிரமி செய்யும் தீக்கை சாம்பவம் ஆம் சன்னியாசி மனத்து இயற்றல் தானும்- தனக்கு உவமையில்லாத அதிவன்னுச்சிரமி செய்யுந்தீட்சையாளது சாம்பவ தீட்சையாம், சன்னியாசி தீட்சை மனோபாவணையினுலே பண்ணுந் தீட்சையாம்; முன்னொக்கு கிருகத்தன் அவுத்திரியாம் தீக்கை மொழிந்தனம் வன்னுச்சிரமம் குணங்களும் மேல் மொழிவாம் - முன் சொன்ன கிருகத்தன் ஒளத்தீரிதீகை பண்ணலாமென்று வன்னுச்சிரமானுருணாமாகச் சொன்னேம், மேல் இலட்சணங்களையும் குணங்களையும் சொல்லுவாம் எ.று. (ஏன்)

171. எண்ணியிடு நாலெட்டா பிலக்கணங்க விசைந்தே

யெழிலினானு மீஞ்க மதிகாங்க மிலனுய
நண்ணியிடும் பெருநோய்க வில்லா னுகி
நகந்தந்தஞ் சொத்தையில்லா நலமு முண்டாய்த்
தின்னியினெஞ் சுடையனுய்த் தவங்கள் செய்யத்
தீடம்பெற்ற தேகியாய்ச் சிறந்தே யோங்கும்
புண்ணியமாந் தேசத்தே தருமஞ் செய்யும்
புனிதர்குலத் துதித்தோங்கிப் புகழுன் டாயே.

இ - ன் : எண்ணியிடும் நாலெட்டாம் இலக்கணங்கள் இசைந்து எழிலினானுய் ஈன அங்கம் அதிக அங்கம் இலனுய் - கைகள் கண்கள் நாசி இதயம் முழங்கால் இவைகள் ஜந்தும் பெருமையும் நீளமா யீருக்கை, களம் முழங்காலுக்குக் கீழாயிருக்கிற ஜங்கை பீஜும் மேட்ரமென்னும் சிரினம் இவைகள் நான்குங் குறுகியிருக்கை, நகம் மயிர்க்கால் நந்தம் விரல்கள் கணுக்கள் இவைகள் ஜந்தும் சிறுத்திருக்கை, வயிறு கழுத்து தோட்ட பட்டைகள் நாசிகையின்துளி அக்குள் நெற்றி இவையாறும் உயர்ந் திருக்கை, கண்கள் தாலு சிரினம் உதடு உள்ளங்கை உள்ளங்கால் நகம் இவைகள் ஏழும் சிவந்திருக்கை, தொப்புறங்குக் கீழாயிருக்கிற ஜகனம் மூன்றுவிதம் விசாலம் இரண்டுவிதம் இப்படி யென்னப்பட்ட முப்பத் திரண்டு இலக்கணங்களும் பொருந்தின அழகை யுடையனுய்க் குறைந்த அங்கங்கள் அதிகமான அங்கங்கள் இல்லாதவனுய்; நண்ணியிடும் பெருநோய்கள் இல்லான் ஆசி நகம் தந்தம் சொத்தை இல்லா நலமும் உண்டாய்-பொருந்தியிருக்கும் பெரிதாகிய வியாதியில்லானுசி நகங்கள் தந்தங்கள் இவைகளில் சொத்தை இல்லாமல் சொன்ன இலக்கணத்தின்படி யுள்ளவ னுய்; தின்னியினெஞ்சு உடையவனுய்த் தவங்கள் செய்யத் தீடம்பெற்ற தேகியாய் - சலன மில்லாத மனத்தை யுடையனுவித் தவங்கள் பண்ணத் திடம்பொருந்தின தேகத்தை யுடையவனுய்; சிறந்து ஓங்கும் புண்ணிய மாம் தேசத்து தருமாம் செய்யும் புனிதர் குலத்து உதித்து ஓங்கிப் புகழ் உண்டாய் - மிலேச் சேங்களில்லாமல் சிறப்பு மிகுந்த ஆரியாவர்த்த மூதலான புண்ணிய தேசத்திலே வேதாகமோக்த தருமங்களைச் செய்யும் சுத்தரானகுலத்தில் ஜனித்து வளரும்புகழ்ச்சியையுடையவனுய் எ.று. (ஏனக)

172. கொல்லாமை பொய்யுரைகள் கூறுமை பொறுமை
           கூறுமுழி ரணைத்தினுக்குந் தயைநலமே கூறல்
           புல்லாமை பொய்ப்புலனைப் புசியாமை தீதைப்
           பொருந்தாமற் சிறியருடன் பத்தருடன் பொருந்தல்
           செல்லாமை தீநெறியாங் கருமத்திற் சிந்தை
           சிவபத்தி குருபத்தி திடம நாகை
           கல்லாமை பசுநூலைச் சிவநூலே கருதிக்
           கற்றுணர்த வல்வாறே கருமஞ்செய் திடலே.

இ . ள : கொல்லாமை பொய்யுரைகள் கூறுமை பொறுமை - விதியுக்த மல்லாத இம்சைபண்ணுமலிருக்கை, சிவகாரியாதிக்கு ஆஸி வந்த விடங்களில்லாமல் மற்ற விடங்களிலே அசத்தியஞ் சொல்லாமலிருக்கை, பிறர் மிகுந்த குற்றங்களைத் தனக்குச் செய்தாலும் பொறுமையுடையனுமிருக்கை; கூறும் உமிர் அளைத்தினுக்கும் தயை நலமே கூறல் - சொல்லப்பட்ட எல்லா ஆண்மார்க்களிடத்திலும் தயையை யுடையனும் நன்மார்க்கத்தைச் சொல்லுதல்; புல்லாமை பொய்ப்புலனைப் புசியாமை தீதைப் பொருந்தாமல் சிறியருடன் - பொய்யாயிருக்கிற விஷயங்களிற் பொருந்தாமல் சாத்திரத்திலே நிவித்த மரக்செளன் பதார்த்தங்களைப் புசியாமல் அஞ்சுநாளிகளுடன் கூடாமலிருக்கை; பத்தருடன் பொருந்தல் செல்லாமை தீநெறியாம் கருமத்திற் சிந்தை - சிவபக்தருடன் கூடியிருந்து பொல்லாத வழியாகிய கன்மங்களிலே புத்திசெல்லாமலிருக்கை; சிவபத்தி குருபத்தி திடமது ஆகை - சிவளிடத்திலும் குருவினிடத்திலும் பக்தி திடமாயிருக்கை என்னும் குணங்களோடு; கல்லாமை பசுநூலைச் சிவநூலே கருதிக் கற்றுணர்தல் அவ்வாறே கருமஞ்செய்திடல் - பச்சாத்திரத்தை அத்தியணம் பண்ணுமல் சிவாகம அத்தியயனத்தைப் பண்ணி அதிற் பிரதிபாதிக்கும் அருத்தங்களை யறிந்து அறிந்தபடியே யுக்தாசாரங்களை அனுஷ்டிக்கிறவனும் எறு. (ஏஏ)

173. காமமுத லறுபகையுஞ் செற்றே யந்தக்
           கரணமுந்தன் வசத்தாகுங் கருத்த னுகிச்
           சேமநிதி தவமேயென் றெண்ணி நித்தஞ்
           செய்கின்ற தவமுடைய செல்வ னுகிப்
           பூமகளைத் திருமாலை நிந்தி யாத
           புத்தியுள னுய்ப்புறம்பாஞ் சமயத்தோர்கள்
           தாமருவு பெத்தமுடன் முத்தி மார்க்கஞ்
           சாற்றிடுநூ ஹுண்மையெல்லா முணர்ந்து தானே.

இ . ள : காமம் முதல் அறுபகையும் செற்று அந்தக்கரணமும் தன் வசத்து ஆகும் கருத்தன் ஆகி - காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய

மென்னும் ஆறுபடகயும் இல்லாதவனும், ரூனேந்திரியாந்தக் கரணங்களைச் சுத்தாதி விடயங்களிற் செல்லாமல் தன்வசம் பண்ணிக்கொள்ளும் புத்தி மானுகி; சேழநிதி தவமே என்று என்னி நித்தம் செய்கின்ற தவம் உடைய செல்வனுகி - புதைத்திருக்கும் ஜூகவரியிம் தவமேயென்று நினைத்து நித்தியஞ் செய்யாதின்ற தவமே ஜூகவரியமாக வடையவனுகி; பூமகளைத் திருமாலை நிந்தியாத புந்தியுள்ளனும் - பிரம விஷ்ணுக்களிடத்திலே நித்தை யண்ணுத புத்தியையுடையவனும்; புறம்பு ஆம் சமயத்தோர்கள் தாம் மருவும் பெத்தமுடன் முத்திமார்க்கம் சாற்றிடும் நூல் உண்மை எல்லாம் உணர்ந்து - புறச்சமயத்தில் நின்றவர்கள் பொருந்தும் பெத்த முத்தியிலக் கணங்களைக் கிரமமாகச் சொல்லுஞ் சாத்திரங்கள் எல்லாவற்றினுடைய உண்மையையும் அறிந்திருக்கிறவனும் எ-று. (ஏ.ஏ.)

174. முப்பொருளஞ்சு சரிதாதி பாத நான்கின்

முறைமையையு முழுதுணர்ந்து முதல்வன் நன்னை
எப்பொழுது நீங்காத ஞான நிட்டை

யெய்தித்தன் பாலடைந்தார் பகுவத் தன்னைத்
தப்பறவே யுணர்தற்குச் சதுர ஒகித்

தாமதமாங் குணஞ்சற்றுந் தாக்கா னுகி
ஓப்பிழுயர் குணமுளை யாக மத்தே

யோவிலக்க முணர்ந்தவணைக் குருவென்ப *ருயர்ந்தோர்.

இ . ஸ : முப்பொருளஞ்சு சரிதாதி பாதம் நான்கின் முறைமையையும் முழுது உணர்ந்து - பதி பச பாச மென்னும் பதார்த்தத் திரயங்களையும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னுஞ் சதுஷ்பாதங்களுடைய கிராங்களையும் விரோதம் அற எல்லாவற்றையும் அறிந்து; முதல்வன் தன்னை எப்பொழுதும் நீங்காத ஞானநிட்டை எய்தி - கர்த்தாவரகிய சிவஜை அனவரதமும் பிரியாமல் நின்ற ஞான நிட்டையைப் பொருந்தினவனும்; தன்பால் அடைந்தார் பகுவத்தன்னைத் தப்பு அற உணர்தற்குச் சதுரன் ஆகி - தன்னையடைந்த சிஷ்யர்களுடைய பரிபாகத்தை நன்றாக அறிதற்குச் சமர்த்தனுகி; தாமதம் ஆம் குணம் சற்றும் தாக்கான் ஆகி - தாமச குணமாய் நின்ற அதன்ம குணங்கள் சற்றும் பொருந்தாதவனும்; ஓப்பு இல் உயர் குணம் உள்ளும் ஆகமத்தே ஓர் இலக்கம் உணர்ந்தவணைக் குரு என்பர் உயர்ந்தோர் - இப்படி உவமையில்லாத உயர்ந்த சாத்துங்கீ குணத்தையுடையனும் சிவாகமத்திலே ஒரு இலட்சம் கிரந்தம் அத்தியயனம் பண்ணிப் பூர்வாபர விரோதம் அற யதாவத்தாக அறிந்தவணை ஆசாரிய னென்று பெரியோர் சொல்லுவர் எ-று. (ஏ.ஏ.)

* குணர்ந்தோர் - பாதபேதம்.

அ . கை : மேல் முன் சொன்ன இலக்கணங்க ளோன்று மில்லா தவமாலூம் சிவஞானதிக்க மிருந்தால் ஆசாரியனுவ ளென்பது கூறு கின்றது.

175. கூறிடுமிக் குணமொன்று மில்லை யேனுங்
கூற்றிய சிவஞானக் கொள்கை யாலே
வீறிடுந்தன் நாருணேஞ்க்கான் மாண வன்றான்
விளையளைத்து மாணவமும் விட்டு நீங்க
மாறுவமை யில்லாத ஞானு ணந்த
மருவியிடச் செய்யவஸ்ஸ ஞகில் மண மேல்
ஈறில்பர ஞானகுரு வவணோ யார்க்கு
மிவனவணோ றெண்ணியிடு மியல்பின் ருமே.

இ . ள் : கூறிடும் இக் குணம் ஒன்றும் இல்லையேனும் கூற அரிய சிவஞானக் கொள்கையாலே - சொல்லப்பட்ட குணங்களோன்று மில்லை யாயினும் சொல்லுதந்திரிதாகிய சிவஞானம் பொருந்தியிருக்கையினுலே; வீறிடும் தன் அருள் தோக்கால் மாணவன்தன் விளை அணைத்தும் ஆணவ மும் விட்டு நீங்க - ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்கும்படிக்குத் தம்முடைய சிவானன்னிய சாட்சாத்காரமாய் நின்ற பார்வையினுலே சிஷ்யனுக்கும் எல்லாக் கண்மங்களும் மாணயயும் ஆணவமலரும் விட்டுப்போக; மாறு உவமை இல்லாத ஞான ஆண்தம் மருவியிடச் செய்ய வல்லனுகில் - வேறே ருவமையில்லாத சிவஞானனந்தானுபவம் பொருந்தப்பண்ணுவிக்கச் சமர்த் தனுகில்; மண மேல் ஈறு இல் பரஞான குரு அவணோ யார்க்கும் இவன் அவன் என்று என்னியிடும் இயல்பு இன்றுமே - பூழியினிடத்திலே முடி வில்லாத உத்திருஷ்டமான ஞானசாரியன் பரிபாகத்தையுடைய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அவணேயாகையால் இவன் சாதிமான் குணவான் அவன் சாதியீனன் குணவீனன் என்று நினைக்குந் தன்மையில்லை எ-ரு. (ஏர்கு)

அ . கை : மேல் இரண்டு விருத்தங்களினுலே ஆசாரியர் தம்மை யடைந்த சிஷ்யர்களுக்குப் பரிபாகத்தைச் சோதித்து அவர்களிடத்தில் நிகழும் பரிபாகாதுகுணமாகத் தீட்சை பண்ணுவரென்பதும் பரீக்ஷிக்கும் படியுங் கூறுகின்றது.

176. தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந் திடவே
சிறியோரைப் பெரியோர்செய் தொழிலதனிற் *செறித்தும்
ஏசில்ராம் பெரியோரை யீனமாந் தொழிற்கே
யிசைத்துமடித் தும்வைது மிவ்வாறு செயவும்

* செலுத்தும் - பாடபேதம்.

கூசியிடா திட்டபணி செய்துகுரு பத்தி

குறைவிலனும் நம்பினானும்த துரோக மின்றி
மாசிலனும் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்
வாக்கியபா ஸன்ற்செய்யு மதிமா னுகி.

இ - ன் : தேவிகரும் மாணவர்கள் செய்தி உணர்ந்திடவே சிறியோ
ரைப் பெரியோர் செய் தொழிலதனில் செறித்தும் - ஞானசாரியரும் சிஷ்ய
ருடைய குணக்கிரியைகளை அறியத்தக்கதாகச் சிறியவர்களைப் பெரியோர்கள்
செய்யுங் கிருத்தியங்களிற் செலுத்தியும்; ஏச. இலராம் பெரியோரை ஈனம்
ஆம் தொழிற்கே இசைத்தும் அடித்தும் வைதும் இவ்வாறு செயவும் . பழிப்
ஸில்லாமலிருக்கிற பெரியோரை இழிவாகிய கிரியைகளிலே பொருத்தியும்
பிரகரித்தும் நிந்தையான வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் இந்தப் பிரகாரஞ்
செய்யவும்; கூசியிடாது இட்ட பணி செய்து குருபத்தி குறைவு இலனும்
நம்பினானும்த துரோகம் இன்றி மாச இலனும் . கூசாமல் ஆசாரியர் ஏவின
பணிலிடைகளைச் செய்து குருவினிடத்தில் பக்தி குறைவில்லாமல் இவரே
இரட்சிக்கின்றவரென்று திட்டுத்தியுடையவனும்க் குருகாரியங்களில் வஞ்சனை
யின்றி ஒரு குற்றமுமில்லாதவனும்; மனம் வாக்குக் காயத்தால் குருவின்
வாக்கிய பாலனம் செய்யும் மதிமான் ஆகி . மனேவாக்குக் காயங்களில்
ஆசாரியர் திருவுளம் பற்றின வாக்கியம் பரிபாலனம் பண்ணுநிற்கும் புத்தி
(ாஎகு)

177. ஆதரவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் ஸாவுரையு மாசாரந் தவமும்
தீதான் செயல்மறந்து நன்றியறிந் தீடலும்
கிவாகமத்தைக் கேட்டதைத் தெளித ருனும்
போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதி
புகன்றுள்ள நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்
ஓதலுறுங் குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர் வருட
முறுங்குணத்தி னனவாகத் தீக்கைசெய்வ ருயர்ந்தோர்.

இ - ன் : ஆதரவும் சாந்தியும் நல் பொறுமை தானும் அசத்தியம்
இல்லா உரையும் ஆசாரம் தவமும் . சர்வ பூதங்களிடத்திலும் ஆதரவும்,
உபசாந்தியும், துக்கங்கள் வந்த விடத்திற் பொறுமையும், சத்தியவார்த்
தையும், விதியுக்தமான ஆசாரமும், தவமும்; தீது ஆன செயல் மறந்து
தன்றி அறிந்திடலும் கிவாகமத்தைக் கேட்டு அத்தைத் தெளிதல் தானும் .
தனக்கு நன்மை தீமை செய்யுமிடத்துத் தீமையை மறந்து நன்மையை மற
வாமல் பாராட்டுதலும், குருவினிடத்தினின்றும் சிவாகமத்தைக்கேட்டு அந்த
அர்த்தத்தைச் சிந்தித்தல் தெளிதலாய் நிற்கையும்; போதல் அறப்பொறி
வழியில் நிற்றல் ஆதி புகன்றுள்ள நற்குணங்கள் பொருந்தி . பஞ்சேத்திரி

யங்கள் வழியாக வரும் விஷயஞான முதலாயினவும் நீங்க முன்சொல்லப் பட்ட நல்ல குணங்களைப் பொருந்தி நிற்குஞ் சிஷ்யனுக்கு; மேலும் ஓதல் உறும் குணம் குற்றம் சோதித்து ஓர் வருடம் உறுங் குணத்தின் அளவாகத் தீக்கை செய்வர் உயர்ந்தோர். மேலும் சொல்லப்பட்ட குணதோஷங்களை ஒருவருஷம் பரீஷித்துப் பொருந்திநிற்குஞ் குணத்துக்கீடாக நூனுசாரியர் தீக்கைபண்ணுவர் எனும்.

(ஏன்)

அ - கை: மேல் மந்திரம் முதலான ஆறுக்கும் அத்துவாவென்று பெயராம் என்பது கூறுகின்றது.

178. மந்திரமும் பதவன்ன புவனதத் துவமு

மருவியிடும் கலையைந்து மத்துவா வாகும்
தந்திடுமேல் வினைகளுக்கு மார்க்க மாத

ரூனாலும் விபுவாகிச் சாற்றுநிறை வறிவாய்
அந்தமிலா வான்மாவை யன்னமய முதலா
மைங்கோச மாவாரிக்கு மாதவினு எந்தப்
பந்தமெலா மொன்றெருன்று நீங்கிமே லேகிப்
பரானந்த டூரணமாம் பரிசி னுஜும்.

இ - ள : மந்திரமும் பதம் வன்னம் புவன தத்துவமும் மருவியிடும் கலை ஐந்தும் அத்துவா ஆகும். மந்திரம் பதினெண்றும், பதம் எண்பத் தொன்றும், வன்னம் ஜம்பத்தொன்றும், புவனம் இருநூற்றிருபத்துநாலும், தத்துவம் முப்பத்தாறும், இவைகள் பொருந்தியிருக்கும் கலைகள் ஐந்தும் அத்துவா வென்று சொல்லப்படும்; தந்திடும் மேல் வினைகளுக்கு மார்க்கம் ஆதல் தான் ஆலும் - மந்திரங்களை உதாத்தாருதாத்த ஸ்வரிதப்பிரசயங்க ஞடனே தப்பாமல் உச்சரித்தால் புண்ணியமும் தப்பினுற் பாபமும், வியா கரண சாத்திரத்தையறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததினுலே புண்ணியமும் அறியாதே பிரித்தாற் பாபமும், வன்னங்களை ஹ்ரஸ்வ தீர்க்கப் புனுதம் வழுவாமல் அந்த அந்தத் தானங்களிலே உச்சரித்தாற் புண்ணியமும் அல்லது பாபமும், புவன நாயகரைப் பண்ணின பூசாத்திகளினுலே புண்ணியமும் தத்திர வியாபகார நிந்தாதிகளினுலே பாபமும், ஞானேன்திரிய கன் மேந்திரிய அந்தக்கரணங்களினுலே பரங்குப் பண்ணின உபகாரத்தினு லும் விசிட்டத் திரவிய போக்கியத்தினுலும் புண்ணியமும் பிறர்க்குப்பண்ணிய அபகாரத்தினுலும் நிஷித்தத் திரவிய போக்கியத்தினுலும் பாபமும், பஞ்சகலா அபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் பண்ணின பூசாழூசை களினுலே புண்ணிய பாபமும், இப்படி மேல் பந்தமாக வுண்டாகும் புண்ணிய பாபங்களுக்கு வழியாக்குகின்ற தாகையினுலும்; விபு ஆகிச் சாற்றும் நிறைவு அறிவாய் அந்தம் இலா ஆண்மாவை அன்னமயம் முதலாம் ஜங்கோசம் ஆவரிக்கும் ஆதலைனுல் - விபுவாகச் சொல்லப்பட்ட வியாபக சித்து சுபியாய் நித்தியனுய் நின்ற ஆண்மாவை அன்னமயம் பிராணமயம் மனோயயம் வீஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்து

கோசமும் தடுக்குமாகையாலும்; அந்தப் பந்தம் எல்லாம் ஒன்று ஒன்று நீங்கி மேல் ஏகிப் பரானந்த பூரணம் ஆம் பரிசிறஞ்சும். ஆனால் அந்தப் பந்த மெஸ்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்று நீங்கி ஊர்த்தமுகமாய் நின்று சக்ஷி தானந்த பரிசூரண சிவமா மென்னுஞ் சபாவத்தினஞ்சும் மந்திர முதலான ஆறுக்கும் அத்துவா வென்னும் பெயராம் எ - று. (ஈனஅ)

அ - கை: மேல் ஐந்து விருத்தங்களினாலே மந்திராதிகள் ஒன்றிலே ஒன்று ஸயிக்க ஆன்மாவைச் சிவத்திலே யோசித்துப் பின்னும் பிராரத்த தேசத்திலே நிறுத்தும் முறைமையையும் பஞ்சகலைகளிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்கள் * நிற்கும் முறைமையையும் காறுகின்றது.

179. உன்னியிடு நிவிர்த்திகலை தத்துவமண் ண தனி
லுறும்புவன நூற்றெட்டக் கரமொன்ற தாகும்
மன்னியிடும் பதங்கடா மிருபத் தெட்டா
மந்திரங்க ஓராரிரண்டா மாமல்ரோன் ரேவன்
இந்திலையே பதிட்டையினி லறையுந்தக் துவங்க
ளாமூலுன் று மிரண் டுமிதிற் புவனங்க ளெண்ணோழ்
தன்னிலுறு மந்திரங்க ஏரிண்ண டுபத மூவேழ்
தான்வன்ன நாலாறு சாற்றிடுமா வதிபன்.

இ - ஸ: உன்னியிடும் நிவிர்த்திகலை தத்துவம் மன் அதனில் உறும் புவனம் நூற்றெட்டு அக்கரம் ஒன்றது ஆகும் மன்னியிடும் பதங்கள் தாம் இருபத்தெட்டாம் மந்திரங்கள் ஓர் இரண்டாம் மாமல்ரோன் தேவன்-பஞ்சகலைகளிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்கள் ஜந்தும் நிற்குந் தன்மையை லிசாரிக்கில், நிவிர்த்திகலையில் நூறுகோடியோசனை அகலம் நீளத்தை யுடைத்தாய்ப் பெரன்னிறமாயிருக்கிற மிருதிவி தத்துவமொன்று; அந்தத் தத்துவத்தி விருக்கிற புவனங்கள் பத்ரகாளி, வீரபத்ரன், சகி, வயோமேஷங்கன், பிந்து, விவாஹன், ஸமவாஹன், தரிதசேகவரன், தர்யகுன், கணுத்யகுன், விபு, சம்பு, பஸிப்ரியன், பூதபாலன், ஈசாநன்,

*“இவ்வரையிலுள்ள அத்துவா விவரங்கள் நூலாகியர் அருளியக்கியாதீ பிகா என்னும் சிவாக்ரபத்ததியைக்கொண்டு சோதிக்கப்பட்டன. இங்குக் கானும் விவரங்களுக்கும், கிரஞ்சகமம், ம்ருகேந்தராகமம், க்ரியாகாண்டக்ரமாவனி யென்னும் ளோமசம்புத்ததி, க்ரியாக்ரமத்யோதிகா என்னும் அகோர சிவா சாரியர் பத்ததி, ஸ்ரீ போஜுதேவர் அருளிய தத்தவர்காசத்திற்கு ஸ்ரீ குமாரர் இயற்றிய தாத்பரயதீபிகையில் எடுத்தாளப்பட்ட குருதேவபத்ததி, சிவஞான போத சிவாக்ரபாஷ்யம், சித்தாந்த ஸாராவனி வ்யாக்யாநம், தமிழ்த் தத்துவப் பிரகாச வுரை, சிவஞானபோத சிவஞானபாடியம் என்னும் நூல்களிற் கானும் விவரங்களுக்குமுள்ள பேதம் ஒப்புநோக்கிற் புலப்படும்” என்ற முற்பதிப்பாளர் அடிக்குறிப்பு ஈண்டு அறியத்தக்கது.

பிங்கேகுணன், பிரடி, சிவன், ஸர்வக்ருத், ஸர்வஜ்ஞன், சர்வன், ஸர்வ வித்யாதிபன், காமநுபத்ருக், லக்ஷ்மிவாந், அப்ரகாசன், ப்ரகாசன், ஸெளனம்யதேஹன், தந்யன், சூபவாந், நிதிசன், நாநாரத்ந விழுஷிதன், ஜடாமகுடதரி, சிபி, சோஷன், வேகவாந், தீக்ஷன், ஸுக்ஷமன், வாயு, ஸர்வகந்தவாந், ஸர்வகன், மேகசஞ்சாரி, கபர்தி, பீதன், படபா முகன், ஜஸாந்தகன், தீர்க்கபாகு, ஜயபத்ரன், கவேதன், மஹாபலன், பாசஹஸ்தன், அதிபஸன், பலன், தமஷ்ட்ராவாந், லோஹிதன், தூம்ரன், விருபாகுன், ஊர்த்வசேபன், பயாநகன், க்ஞரத்ருஷ்டி, ஹந்தா, மாரணன், நெர்குதன், தர்மபதி, தர்மன், ரெளத்ரன், காஸன், கர்த்தா, விதாதா, தாதா, ஹரன், மருத்யு, யாம்யன், குத்யாந்தகன், பஸ்மாந்தகன், பப்ரு, தகநந், ஜ்வலநன், ஹரன், காதகன், சிங்கலன், ஹாதாசி, அக்நிருத்ரன், த்ரிதசாதிபன், பிநாகி, சாஸ்தா, அவ்யயன், விடுதி, ப்ரமர்ததன், வஜ்ர தேஹன், புத்தன், அஜன், கபாலீசன், படபாமுகன், க்ரஸ்நன், வீரன், வருஷதரன், வருஷன், விஷலோசநன், விஷாகநி. வீரன், பாலகன், அநந்தன், குற்றன், விஷ்ணு, பிரஹமா, ஹாடகன், கூஷ்மாண்டன், காலாக்நி இப்படிப் பொருந்திநின்ற, புவனம் நூற்றெட்டு; கூஷ்காரம் என்னும் அக்கரமொன்றும்; பவபவ, பவோத்பவ, ஸர்வடூதஸாகப்ரத, ஸர்வஸாந்தித்யகர, ப்ரஸ்மவிஷ்ணுருத்ரபர, அநங்சிதாநங்சித அவ்ஸ்து தாஸ்துத, பூர்வஸ்திதபூர்வஸ்தித ஸாக்ஷிஸாக்ஷி, துருகுரு, பதங்கபதங்க, பிங்கயிங்க, ஜ்ஞாநஜ்ஞாந, சப்தசப்த, ஸுக்ஷமஸுக்ஷம, சிவ, சர்வ, ஸர்வத, ஓம் நம: சிவாய, ஓம் நமோ நம: சிவாய நமோ நம: ஓம் இப்படிப் பொருந்தியிருக்கும் பதங்கள் இருபத்தெட்டாம், ஹா ஸெதூஜோது, ஹா ஹூஷுய என்னும் மந்திரங்கள் இரண்டாம், இவற்றிற்குத் தேவதை பிரமா.

இந் நிலையே பதிட்டையினில் அறையும் தத்துவங்கள் எழு மூன்றும் இரண்டும் இதில் புவனங்கள் எண்ணேழு தன்னில் உறும் மந்திரங்கள் இரண்டு பதம் மூலேழுதான் வன்னம் நாலாறு சாற்றிடும் மால் அதிபன். இந்த நிலீர்த்திக்லையில் நின்ற பிரகாரமாகப் பிரதிட்டா கலையில் சொல்லப் பட்ட தத்துவங்களாவன ஆயிரங்கோடுயோசனை அகல நீளத்தை யுடைத் தாய் வெண்மைநிறமாயிருக்கிற அப்புதத்துவம், பதினுயிரங்கோடு யோசனை அகல நீளத்தை யுடையதாய்ப் சிவப்பு நிறமாயிருக்கிற தேயு தத்துவம், இலட்சங்கோடு யோசனை அகல நீளத்தை யுடைத்தாய்ப் புகைநிறமாயிருக்கிற வாயு தத்துவம், பத்திலட்சங்கோடு யோசனை அகல நீளத்தை யுடையதாய்ப் படிக நிறமாயிருக்கிற ஆகாச தத்துவம், கந்த தன்மாத்திரை, ரச தன்மாத்திரை, சூபதன்மாத்திரை, பரிசதன்மாத்திரை, சப்ததன்மாத்திரை, சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்ச, சிங்ஙவை, ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாதம், பாணி, வாயு, உபத்தம், சித்தம், புத்தி, அகங்காரம், மனம் ஆகத் தத்துவம் இருபத்து மூன்று; இந்தத் தத்துவங்களி விருக்கும் புவனங்கள் ஸ்ரீகண்டம், ஓளமம், கெளமாரம், வைஷ்ணவம், ப்ராஹுமம், பைரவம், க்ருதம், அக்ருதம், ப்ராஜேஷ்வரம், ஸெளமயம், ஜந்தரம்,

காந்தர்வம், யாகும், ராகுலஸம், பைசாசம், ஸ்தூலேகவரன், மஹாவிங்கன், மஹாதேஜன், நீலகண்டன், பூநிகண்டன், மஹாநுத்கடன், ஊர்த்தவரேதஸ், கபர்தி. ஸ்தானு, ஸ்வற்றாகுஷன், சிவன், மஹாபலஸ், ருத்ரன், த்ரிமூர்த்தி, மஹாயோகி. பாவன், மஹாபீமன், மஹாநாதன், விக்வேசன், உக்ரன், ஸ்வயம்பு, பிதாமஹன், காமருமி, சுபகன், பைரவம், கேதாரம், ஈசாநன், மஹாகாலன், ஸுஷ்மன், த்ரிசூலி, த்ரிபுரக்நன், ஹரன், லகுளீஸவரன், பாரதி, டிண்டிமுண்டி, ஆஷாடன், போசகந்தன், தேவதேவன் சசிபூஷணன், ஹங்காரன், ஆகப்புவனங்கள் ஐம்பத்தாறு; மீரி வாசிதீவ; மீரி ஶரிரவஸீ என்னும் மந்திரமிரண்டு; வ்யாபிந்த்யாபிந், அருபிந் அருபிந், ப்ரதமப்ரதம, தேஜஸ்தேஜ: ஜ்யோதிர்ஜ்யோதி:, அருப, அநக்நி, அதாம, அபஸ்ம, அநாதே, நாநாநாநா. தாதுதாது, ஓம் பூ:, ஓம் புவ:, ஓம்ஸூவ:, அநிதந, நிதன, நிதநோதபவ, சிவ, சர்வ, பரமாத்மந், மஹாதேவ, ஸ்த்பாவேகவர, மஹேகவர, மகாதேஜ:, யோகாதிபதே, முஞ்ச முஞ்ச, ப்ரதமப்ரதம, சர்வசர்வ, ஆகப் பதம் * இருபத்தொன்று; டு ஒ வூண தூ தூ சு ய ந வ ம வ ஹ ச ய ர வ ச வ வ ஹ அ க வ ன ன ம் † இருபத்துநாலு, இதற்குச்சொல்லப்பட்ட தேவதை விஷ்ணு எ.று. (ஏக)

180. மேவியிடும் வித்தையினிற் நத்துவங்க ளோழாம்
 விரவுமதிற் புவனங்க எரிருபத் தேழு
 பாவுமோர் மந்திரங்க எரிரண்டுநா ஸிந்தாம்
 பதங்களாம் வன்னங்க ளோழாகப் பகரும்
 தாவிலுருத் திரதேவர் சாந்தி தன்னிற்
 நத்துவங்க ளோருகுஞ்சு புரங்கள்பதி னெட்டாம்
 கோவிதற்கு மகேசவரர் மந்திரங்க எரிரண்டு
 கூறுபதம் பதினேண்று வன்னமொரு மூன்றே.

இ - ள : மேவியிடும் வித்தையினில் தத்துவங்கள் ஏழாம் விரவும் அதில் புவனங்கள் இருபத்தேழு பாவும் ஓர் மந்திரங்கள் இரண்டு நாலைந் தாம் பதங்களாம் வன்னங்கள் ஏழாகப் பகரும் தாவில் உருத்திரதேவர்-வித்தியாகலையில் பொருந்தியிருக்கும் தத்துவம் மாயை காலம் நியதி கலை இராகம் வித்தை புருஷன் ஆகத் தத்துவங்கள் ஏழு; அதினிருக்கும் புவனங்கள் கோபதி, த்ரிகாலன், மஹாவீர்யன், தசநந், ஹயன், ஹரி, அஸாத்யன், கஹநேஷன், சிகேதன், ஏகவீரன், பஞ்சாந்தகன், குரன், ஸம்வர்த்தன், ஜ்யோதி:. சண்டன், க்ரோதன், ஈசாநன், ஏகபிங்கேகுணன், உத்பவன், பவன், வாமதேவன், ஏகவீரன், பஞ்சாந்தகன், பிங்கஸுரகன், ஜ்யோதி:, சண்டஸம்வர்த்தன், க்ரோதேசன், ஆகப் புவனங்கள் இருபத்தேழு;

* சிவாக்கிரபத்தத்தியில் பத எண் முப்பத்திரண்டு எண்பர்.

† அப்பத்தத்தியில் ஒ ஓழித்து வர்ண எண் இருபத்துமூன்று உள்ளது.

பொருந்தி விசாரிக்கும் ஹூஸ் கவியார், ஹல் மீன் சிவா என்னும் மந்திரம் இரண்டு; ஒம் நம: சிவாய, ஸ்ரவ்ப்ரபவே, சிவாய, சாசாநமுர்த்தாய, தத்துபுருஷவக்தராய, அகோரஹ்ருதயாய, வாமதேவகுற்யாய, ஸத்யோஜா தருமத்தயே, ஓம்நமோநம: குற்யாதிகுற்யாய, கோப்தரே, அநிதநாய, ஸ்ரவயோகாதிக்ருதாய, ஜோதிசூபாய, பரமேசவராய, அசேதநாசேதந, வ்யோமிந்வ்யோமிந் ஆகப் பதங்கள் * இருபது; வை ஜி வ மை ஜி கல சூ ஆக வன்னங்கள் ஏழாக ஆகமம் சொல்லும்; இதற்குப் பற்றில்லாத தேவன் ருத்திரன்.

சாந்தி தன்னில் தத்துவங்கள் ஒரு மூன்று புரங்கள் பதினெட்டாம் கோ இதற்கு மகேசவரர் மந்திரங்கள் இரண்டு கூறு பதம் பதினெட்டாம் வன்னம் ஒருமூன்றே சாந்திகலையிலிருக்கும் தத்துவங்கள் சாதாக்கியம், சாக்வரம், சுத்தவித்தை என்னும் தத்துவங்கள் மூன்று; இதிலிருக்கும் புவனம் ஸதாசிவன், அநந்தன், ஸுஶஷ்மன், சிவோத்தமன், ஏகதேந்தரன், ஏகருத்தரன், த்ரிமூர்த்தி, பூர்கண்டன், சிகண்டி, மநோன்மனி, ஸ்ரவஷுதத மனி, பலப்ரமதனி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, ரெளத்ரி, ஜீயேஷ்டை, வாமம் ஆகப் புவனம் பதினெட்டு; வெறு தத்தாராடி, வெறு கவுவ என்னும் மந்திரம் இரண்டு; வ்யோமவ்யாபிநே, வ்யோமருபாய, ஸ்ரவ வியாபிநே, சிவாய, அநந்தாய, அநாதாய, அநாசிரிதாய, த்ருவாய, சாக வதாய, யோகபீடலஸ்திதாய, நித்யயோகிநே, த்யரநாறுவாராய ஆகச் சொல்லப்பட்ட பதம் † பதினெட்டாம், கவு மை என்னும் வன்னங்கள் மூன்று, இதற்குக் கர்த்தா மகேசவரர் எ . து. (ஏ அடி)

181. தத்துவங்க ஸிரண்டாகும் புரங்கள்பதி ணைந்து

சாற்றுமனு மூன்றுபத மொன்றெழுத்தீ ரெட்டாம்
சுத்தகலை சாந்தியா தீதமதி தேவன்

சொல்லியிடிற் சதா சிவராந் தொகையிதென வறிக
இத்தகைய கைகளிலே நிவிர்த்தாதி மூன்றி

விசைபுவனத் திருவிணைக ளொவற்றிணையு மொழித்தே
புந்தியினில் வித்தாகிச் செறிவிணவா தணமேற்

பொருந்தாத வகையொழித்துப் புகங்றிடுமைங் கலைக்கே,

இ - ன: தத்துவங்கள் இரண்டாகும் புரங்கள் பதினைந்து சாற்று மனு மூன்று பதம் ஓன்று எழுத்து ஸ்ரெட்டாம் சுத்தகலை சாந்தியாதீதம் அதிதேவன் சொல்லியிடில் சதா சிவராம் . நின்மலமாயிருக்கிற சாந்தியாதீத கலையில் இருக்கிறவைகள் சிவதத்துவம் சுத்தித்தத்துவங்கள் இரண்டாம், இதில் புவனங்கள் அராசிரிதை, அநாதை, அநந்தை, வ்யோமருபை, வ்யா

* சிவாக்கிரபத்ததியில் பத எண் இருபத்தொன்று என்றுள்ளது.

† அப்பத்ததியில் பத எண் பன்னிரண்டு எண்பர்.

பின், ஊர்த்வகாமினி, ரோசிகை, மோசிகை, தீபிகை, இந்திகை, சாந்த்யதீகை, சாந்தி, வித்யை, ப்ரதிஷ்டை, நிவருத்தி ஆகப் புவனங்கள் பதினைந்து; ஹெலாம் ஶரிவ, ஹெலாம் எசங்ராந, ஹெ: அஹூ என்று சொல்லப்பட்ட மந்திரம் மூன்று; ஓங்காரம் என்னும் பதம் ஒன்று; சு சு ஹ ஃாம் உ ஜூ ஹீ ஹீ வர வருவி வன வென சு ஹெ சு சு ஹீ ஆக அக்கரம் பதினறு; இதற்குச் சொல்லுமிடத்தில் சதாசிவர் அதிதேவராம்;

தொகை இது என அறிக இத்தகைய கலைகளிலே நிசிர்த்தாதி மூன்றில் இசை புவனத்து இருவினைகள் எவற்றினையும் ஓழித்தே · இந்த ஜக்து கலைகளிலும் மந்திரங்கள் பதினெண்றும், பதங்கள் எண்பத்தொன்றும், வன்னங்கள் ஜம்பத்தொன்றும், புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்துநாலும், தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் இப்படித் தொகையாக நிற்குமெனவறிக். இந்த முறைமைகளையுடைய கலைகளிலே நிசிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை என்னும் மூன்றுகலைகளில் பொருந்தியிருக்கிற புவனங்களிலிருக்கும் பெரியவாயிய கள்மங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி; புத்தியினில் வித்தாகிச் செறி வினை வாதனைமேல் பொருந்தாதவுகை ஓழித்துப் புகன்றிடும் ஜங்கலைக்கு · புத்தி தத்துவத்திலே பிசமாகப் பொருந்தியிருக்கும் கண்மவாதனைக்குக் காரண மான மலவாதனை நின்ற சாந்தி சாந்தியதீத கலையிலிருக்கிறவற்றையும் மேல் ஜனன மரணமாகப் பந்தியாதபடி நீக்கி இப்படிச் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பஞ்சகலைகளில் எ - ரு.

(ஏ அக)

182. மருவியிடு மந்திரங்கள்பதங்களிலே பதங்கள்

வன்னங்க டமில்வன்னாம் புவனங்க டமிலே

உருவொளிரும் புவனங்க டத்துவங்க டமிலே

யோதியிடுந் தத்துவங்கள் கலைகளிலு முறவே

தருகலைகள் சத்திகளிற் சத்திகடாஞ் சிவத்தே

தானுறவே யோசித்துச் சாற்றிடும்பே ரின்றிப்

பொருவிலதாய்ப் பற்றிலதாய் நிராதார மாகிப்

போற்றுபிர மாணங்கள் பொருந்தி டாதாய்.

இ - ள் : மருவியிடும் மந்திரங்கள் பதங்களிலே பதங்கள் வன்னங்கள் தம்மில் வன்னாம் புவனங்கள் தம்மிலே - பொருந்தியிருக்கும் மந்திரங்கள் பதங்களிலே, பதங்கள் வன்னங்களிலே, வன்னங்கள் புவனங்களிலே; உரு ஓளிரிரும் புவனங்கள் தத்துவங்கள் தம்மிலே ஓதியிடும் தத்துவங்களிலே கலைகளிலும் உறவே - பிரகாச ஸ்வருபமாய் நின்ற புவனங்கள் தத்துவங்களிலும், சொல்லியிடுந் தத்துவங்கள் கலைகளிலும் பொருந்த; தருகலைகள் சத்திகளில் சத்திகள் தாம் சிவத்தே தான் உறவே யோசித்து - தரப்பட்ட கலைகள் சத்திகளிலும், சத்திகளானவை சிவத்திலும் பொருந்த இப்படி ஓன்றிலே ஓன்று லயிக்கப்பண்ணி; சாற்றிடும் பேர் இன்றிப் பொரு இல

தாய்ப் பற்று இலதாய் நிராதாரம் ஆகிப் போற்று பிரமாணங்கள் பொருந் திடாதாய் - சொல்லப்படா நின்ற குண நாமக் கிரியைகளில்லாததாய்க் குற்ற மில்லாததாய்ப் பற்றில்லாததாய் ஆதார தேக கரணுதிகளில்லாததாய்ச் சொல்லப்பட்ட பிரமாணங்களில்லாததாய் எ - று. (ாஅஉ)

183. ஓதலுறுந் தத்துவங்க ளொன்று மின்றி
யோன்றுகி யுயர்பரா னந்த மாகிப்
போதமய மாயகண்ட பூரணத்தே யாற்றின்
புனல்கடலுட் புகுந்ததுவாம் பொற்ப தென்னப்
பேதமற யோசித்துச் சமரசமாய்ப் பெற்றுப்
பின்னுகக் கடனீரவ் வாரெதிர்த்த பேரூய்த
தீதகலச் சிவபத்தர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்யத்
திரும்பவும்ப் பிராரத்த தேகத்துஞ் செறிப்பான்.

இ . ஸ : ஓதலுறும் தத்துவங்கள் ஒன்றும் இன்றி ஒன்றுகி உயர் பரானந்தம் ஆகி - பொருந்தச் சொல்லிப்போந்த தத்துவங்களொன்று மில்லாமல் ஒரு பொருளாகி மேலான பரமானந்த ரூபமாகி; போதமயமாய் அகண்ட பூரணத்தே ஆற்றின் புனல் கடலுட் புகுந்து அது ஆம் பொற்பது என்ன - குரானல்வருபமாய்க் கண்டிக்கப்படாததாய்ப் பரிபூரணமான சிவத் திலே நதிச் சலமானது சமுத்திரசலத்துடன் கூடி அந்தச் சமுத்திரசலமாக நின்றதுபோல; பேதம் அற யோசித்துச் சமரசமாய்ப்பெற்றுப்பின் ஆகக் கடல்தீர் அவ் ஆறு எதிர்த்தபேரூய் - அபேத சாட்சாத்காரமாக யோசித்துச் சமாதி பாவமாகச் செய்து சமுத்திர சலத்திற் சமாதி பாவமாய் நின்ற நதிச் சலமானது பின்னேக்கி நதிமார்க்கத்தில் எதிர்த்து நின்றது போல; தீரு அகலச் சிவபத்தர்க்கு அனுக்கிரகம் செய்யத் திரும்பவும் அ பிராரத்த தேகத்தும் செறிப்பான் - சிவபக்தர்க்கு ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்க அனுக்கிரகம் பண்ணும் நிமித்தம் மீளவும் அந்தப் பிராரத்த தேகத்திலே ஆன மாவை நிறுத்துவர் ஆசாரியர் எ - று. (ாஅஉ)

அ - கை : மேல் ஆசாரியாருக்கிரகம் பெற்றவர்கள் நிற்கும் நிலை கமையைத் திட்டாந்த பூர்வமாகக் கூறுகின்றது.

184. தேசிகனு ராருளிங்ஙன் செய்த போதே
சிதானந்த மேனியாஞ் சிவமே நோக்கி
ஆசதுவா மாணவமும் விளைமாயை யளைத்து
மகன்றிடத்தான் சிவானந்தத் தழுந்தியது வேயாய்க்
காசமிலா விழியருக்க ஞேளியிஞேடே
கலந்துநின்றே மற்றென்றுங் காலை போல
ஏசுறுமுற் பசுகரணஞ் சிவகரண மேயா
யிசைந்திருந்து தேகாந்தத் தெங்கணுமா மிடுவர்.

இ . ள : தேசிகனார் அருள் இங்குண் செய்தபோதே சிதானந்த மேன் யாம் சிவமே தோக்கி - இவ்விடத்தில் ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணினா பொழுதே சச்சிதானந்த ஸ்வஸ்தபமாய் நின்ற சிவத்திற் சாட்சாத்காரமாய் நின்று; ஆசு அதுவாம் ஆணவுமும் விளை மாயை அளித்தும் அகன்றிடத் தான் சிவானந்தத்து அழுந்தி அதுவேயாய் - குற்றமாகிய ஆணவும் கன்மம் மாயை எல்லாப் பந்தங்களும் நீங்கிடச் சிவானந்தத்திலே பேதம் அற அந்தச் சிவஸ்வஸ்தபமாய் நிற்க; காசம் இலா விழி அருக்கன் ஒளியினுடே கலந்து நின்றே மற்றென்றும் காணு போல - காசாதி தோஷ மில்லாத சட்சானாது குரியப் பிரகாசத்தோடு கூடிக் கலந்து நின்று வேறென்று விஷயத்தையும் காணுததுபோல; ஏசு உறும் முள் பக்கரணம் சிவகரணமேயாய் இசைந்திருந்து தேகாந்தத்து எங்கனும் ஆயிடுவர் - முன்பு குற்றமாகச் சொன்ன பக்கரணம் சிவகரணமாகவே பொருந்தினின்று தேக நாசத்தில் சிவமாகச் சர்வவியாயியாய் நிற்பர் ஏ - ரு. (ாஅசு)

அ - கை : மேல் அனுதியாய் நித்தியமான ஆணவும் எப்படி நீங்கு மென்னில், சீவன்முத்தரை மறையாமல் நீங்கினிற்கையால் கெடும் என்பதுவும், பெத்தான்மாக்களைப்பற்றித்தது நிற்கையால் அனுதிநித்தியத்துக்குக் கெடுதலில்லை என்பதுவும் கூறுகின்றது.

185. அனுதியாய் விபுவாகி நித்த மான

வாணவந்தா ணீங்கும்வகை யாவ தெங்குண்
எனுதுகொணீ செம்பினுட் களிம்ப னுதி
யிரதகுளி கையினுலே யேகப் பொன்னும்
மனுதிருடா ணிறைந்திருந்தும் பூதை யாதி
மணிவிழியி னங்வனருண் மன்னி ஞேர்பால்
துனுதுகெடு மாணவந்தான் மற்றேர் தம்மைத்
துடக்கினிற்கு மாதனினுற் சோர்வு மின்றே.

இ . ள : அனுதியாய் விபுவாகி நித்தம் ஆன ஆணவும் தான் நீங்கும் வகையாவது எங்கன் - அனுதியுமாய் விபுவுமாய் நித்தியமுமாயிருக்கிற ஆணவுமலமானது நீங்கும் வகை எப்படிக் கூடுமென்னில்; எனுது கொள் நீ - இப்படிச் சொல்லாதே, சொல்லுகிறோம் நீ கேள்; செம்பினுள் களிம்பு அனுதி இரத குளிகையினுலே ஏகப் பொன்னும் - செம்பினிடத்துண்டான களிம்பு அனுதியாயிருக்க இரசகுளிகா பரிசத்தினுலே களிம்பு நீங்கப் பொன்னுக், அப்படிப் போல அனுதியாய் நித்தியமாய் நின்ற ஆணவும் சிவசத்தி பரிசத்தினுலே நீங்க ஆன்மாச் சிவமேயாகும்; மனுது இருள் தான் நிறைந்திருந்தும் பூதை ஆசி மணி விழியின் அங்குன் அருள் மன்னினேர் பால் ஆணவும் தான் துனுது கெடு - இருளானது எங்கும் நிறைந்திருந்தும் பூதை முதலான சில செந்துக்களுடைய கண்ணினேளியை மறையாமல் நிற்கும், அப்படிப்போலச் சிவானுக்கிரகத்தைப் பெற்றவர்க்க

எளிடத்தில் ஆணவமல்மானது மறையாமல் நீங்கும்; மற்றேர் தம்மைத் துடக்கி நிற்கும் ஆதனினால் சோர்வும் இன்று . பெத்தான்மாக்களை ஆணவமானது பந்தித்து நிற்குமாகையால் அனுதி நித்தியமான ஆணவத்துக்கு நாசமில்லை எ - ரு. (ாஅடு)

அ - கை : மேல் ஆணவாதி பந்தம் நீங்கில் ஸர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்கள் விளங்காமல் நிற்பானேன் என்னுஞ் சங்கைக்கு உத்தரங் கூறு கிண்றது.

186. இருண்மலழு மாயைவினை யெல்லா நீங்கி

லெவ்வறிவு மெத்தொழிலு மிறைபோ விங்கே
மருவியிடா தேவோன்னி லான்மாக் கட்கு
வரம்பிகந்த சத்தியினா வனவைகளையவ் வாறே
கருமலந்தன் சத்திகளாற் றடுத்து நிற்குங்
கடவுடனைக் காணுமற் றடுத்த சத்தி
குருவருளா ஸீங்கியிடச் சிவானு பூதி
கூடியிடு மற்றவைகள் கூறுங் காலே.

இ - ள் : இருள் மலழும் மாயை வினை எல்லாம் நீங்கில் எவ்வறிவும் எத்தொழிலும் இறைபோல் இங்கே மருவியிடாது ஏனென்னில் - இருண்ட ஆணவமலழும் மாயையும் கன்மமும் எல்லாப் பந்தங்களும் நீங்கில் சர்வஞ்ஞதையும் சர்வகிருத்தியமும் சிவனைப்போலச் சீவன் முத்தனிடத்தில் பொருந்தாமல் இருப்பானேன் என்னில்; ஆன்மாக்களுக்கு வரம்பு இகந்த சத்தி உள் அவைகளை அவ்வாறே கருமலம் தன் சத்திகளால் தடுத்துநிற்கும் - ஆன்மாக்களுக்கு மட்டில்லாதசத்திகள் உண்டு, அந்தச் சத்திகளை இருண்ட ஆணவமல்மானது தன்னுடைய மட்டில்லாத சத்திகளால் அந்த அந்தச் சத்திகளைப் பிரகாரிக்க வொட்டாமல் அந்த அந்தப் பிரகாரமாகத் தடுத்து நிற்கும், ஆகையால் சர்வஞ்ஞத்துவாதி விளங்கா; கடவுள் தன்னைக் காணுமல் தடுத்தசத்தி குருவருளால் நீங்கியிடச் சிவானுபூதி கூடியிடும் - சிவசாட்சாட்காரத்தைக் காணவொட்டாமல் தடுத்துதின்ற ஆணவசத்தியானது குருவனுக்கிரகத்தினுலேநீங்கச் சிவானுபவத்தை ஆன்மாவானது பொருந்தி நிற்கும்; மற்றவைகள் கூறுங்கால் - தடைபட்டு நின்ற சத்திகளுக்குத் தடை நீங்குவதற்கு மேல் ஏதுக்கள் சொல்லுவாம் எ - ரு. (ாஅகு)

187. செய்திடுநற் சிவபூசை யாதிதொழி ஸாலுஞ்

செப்பரிய தவத்தாலுஞ் செபத்தி னலும்
ஏய்திடுசீ ரட்டாங்க யோகத் தாலு
மெழிற்றிர்த்த மாடியத னலுமணி யாலும்

பெய்துறுதா னத்தாலு மெஸடதத்தி னலும்
 பிரிந்திடுமா னவசத்தி பிரிந்துபிரிந் தடைவே
 மெய்தருசீர் ஞானங்கள் தொழில்கள் சத்தி
 விளங்கியிடு மினவசொருப மலவிகற்ப மென்னே.

இ . ஸ : , செய்திடும் நல் சிவபூசை ஆதி தொழிலாலும் செப்ப அரிய தவத்தாலும் செபத்தினாலும் . சிவாகமங்களிற் சொன்னபடி செய்யும் உத்கிருஷ்டமான சிவபூசை முதலான கிரியைகளினாலும், சொல்லுதற்கரிதாகிய தவங்களினாலும், சித்திகளை அபேக்ஷித்துச் செபத்தைப் பண்ணுக்கையாலும்; எய்திடு சீர் அட்டாங்க யோகத்தாலும் எழில் தீர்த்தம் அடியதனாலும் மணியாலும் - அழுகு பொருந்தியிருக்கும் அட்டாங்கமாய் நின்ற யோகாப்பி யாசத்தினாலும், உத்கிருஷ்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்தானம் பண்ணியதனாலும், இன்ன இயற்றினதனாலே இன்ன சித்திவிளங்கு மென்பதனாலும்; பெய்துறுதானத்தாலும் ஒள்டத்தினாலும் பிரிந்திடும் ஆணவசத்தி பிரிந்து பிரிந்து அடைவே . கொடுக்குந் தான விசேடத்தினாலும் ஒளாஷத விசேஷங்களினுலும் ஆணவசத்தியானது விட்டு நீங்கும், எந்தெந்த ஆணவசத்தி நீங்கி நின்று அந்தந்தக் கிரமத்திலே; மெய்தரு சீர் ஞானங்கள் தொழில்கள் சத்தி விளங்கியிடும் - சத்தியமாய் அழுகுபொருந்தி வரும் பூத பவிஷ்ய வர்த்தமான காலீனமான ஞானங்கள், பிரமாதி தேவதைகளை வசீகரணமாக்குவது முதலான கிரியைகள் இவைகளைப் பண்ணுஞ் சத்திகள் பிரகாசிக்கும்; இவை சொருபம் அல்லிகற்பம் என்னே . இப்படிச் சித்திகளுடன் பிரகாசித மான சத்திகள் ஆண்மஸ்வரூப மஸ்ல ஏ . ரு. (ஈ அள)

அ . கை : மேல் சிவன்முத்தர் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளையும் சிவராகத்தையும் பொருந்தி நின்று தேகாந்தத்திலே பரமமுத்தி யடைவார்களென் பதுவும், சிவராகமாத்திரம் பொருந்தின்று தேகாந்தத்திலே பரமுத்தி அடைவார்களென்பதுவும் கூறுகின்றது.

188. தவஞ்செபங்க ஸாதியெலாஞ் செய்தே முன்னஞ்
 சாற்றுசிவ ராகமுற்றேர் தரணி மீதே
 அவஞ்சிறிது மில்லாத * சிவானு பூதி
 யடைந்துகுரு வாலெல்லா வறிவுதொழி † வைவயும்
 நவந்திகழுஞ் சித்தியுடன் முத்தி சேர்வர்
 நண்ணுது தவாதிசிவ ராகமே நண்ணில்
 பவந்தொலையச் சிவானுபவ மொன்றே பெற்றுப்
 பரமுத்தி தேகபா தத்தடைவர் பரிந்தே.

* ஞான நிட்டை - பாடபேதம்.

† ஸதுவும் - பாடபேதம்.

இ. ள் : முன்னாம் தவம் செபங்கள் ஆதி எல்லாம் செய்தே சாற்று சிவராகம் உற்றேர் தரணிமீது குருவால் அவம் சிறிதும் இல்லாத சிவானு பூதி அடைந்து - முற்செனாத்திலே தவம் செபம் முதலானவைக் கொல்லா வற்றையும் அனுட்டித்துச் சிவராகத்தையும் பொருந்தினவர் பூமியின்கண் செனித்துக் குருவின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக் குற்றமில்லாத சிவானு பவ்த்தைப் பெற்று; எல்லா அறிவு தொழில் அவையும் நவம் திகழும் சித்தி யுடன் முத்தி சேர்வர் - சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் சர்வ கிருத்தியங்கள் புதுமை விளங்காநின்ற அனிமாதி சித்திகரூடன் கூடிநின்று தேகாந்தத்திலே பரம முத்தியடைவார்கள்; தவாதி நண்ணாது சிவராகமே நண்ணில் தரணிமீது பவம் தோலைய பரிந்து சிவானுபவம் ஒன்றே பெற்றுப் பரமுத்தி தேக பாதத்து அடைவர் - தவமுதலானவைகளைப் பண்ணிச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி கள் அனிமாதி சித்திகள் பொருந்தாமல் நின்று சிவஞானமே பிரகாசித்தால் சனனமரணமென்னும் சங்காரவுபாதி நீங்கிச் சிவானுபவமாத்திரமே பெற்று நின்று தேகாந்தத்திலே சிவகிருபையாலே பரமமோட்சத்தை அடைவார்கள் என்றவாறு.

(ஈஅஅ)

அ - கை : மேல் சிவஞானமன்றியில் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் சித்தி கள் இவைகளைப் பெற்று நின்றுந் பிரயோசனமில்லை யென்பதுவும், சிவஞானத்தைப் பொருந்திச் சிவானுபவத்தைப் பெற்று நிற்பதே சிறப்பென் பதுவுங் கூறுகின்றது.

189. தரிப்பரிய சிவராக மின்றி மிக்க

தவமுதல்கள் புரிந்தோர்க டாரணியி லுதித்தே
பிரிப்பரிய சிவானுபவம் பெற்றி டாதே

பெற்றிருந்தும் பெரிதாய சித்திகடா மஜைத்தும்
மரிப்பர்பினு முதித்திடுவர் மாயாவா ணவந்தான்

மற்றிதனு லஜைத்தறிவும் வல்லமையும் பொருளோ
தெரிப்பரிய சிவானுபவஞ் சிவராகத் தாலே

தேசிகனுற் பெற்றுமுற்றுஞ் சிவமாதல் சிறப்பே.

இ. ள் : தரிப்ப அரிய சிவராகம் இன்றி மிக்க தவம் முதல்கள் புரிந்தோர்கள் தாரணியில் உதித்து - தரிக்கிறதற்கு அரிதாகிய சிவஞான மில்லாமல் மிகுந்த தவமுதலானவைகளை முன்சனனத்திலே அனுஷ்டித்த வர்கள் பூமியின்கண்ணே சனித்து; பிரிப்ப அரிய சிவானுபவம் பெற்றி டாதே பெற்றிருந்தும் பெரிதாயசித்திகள் தாம் - அணைத்தும் - பிரித்தற்கு அரிதாகிய சிவானுபூதியைப் பெறுமல் பெரியவாகிய அனிமாதி சித்திகள் எல்லாவற்றையும் பெற்றிருந்தும்; மரிப்பர் பின்னும் உதித்திடுவர் மாயா ஆணவந்தான் மற்று இதனால் அணைத்து அறிவும் வல்லமையும் பொருளோ-நாசத்தை யடைவர், பின்பு செனிப்பர், ஆணவாதி பாசங்கரூம் நீங்கா, ஆகையால் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளை உடைமையும் சர்வ கிருத்தியங்களைப் பண்ணிச் சாமர்த்தியமாய் நிற்பதும் ஆன்மய் பிரயோசனமஸ்ஸ; தெரிப்ப

அுரிய சிவானுபவம் சிவராகத்தாலே தேசிகனுற்பெற்று முற்றும் சிவம் ஆதல் சிறப்பு - வாக்கு மனுதிகளுக்கெட்டாத சிவானுபவம் சிவநூனாத்தினுலே ஆசாரியருடைய அனுக்கிரஹத்தினுலே பெற்று ஒருகாலும் ஜனன மரண மரன உபாதி வாராமல் எப்பொழுதுஞ் சிவாநன்னிய சாட்சாத்காரமாக நிற்பதே சிறப்பு எ - ரு. (ா அக)

அ . ஈக : மேல் நின்மலசாக்கிராதி பஞ்சாவத்தா லக்ஷணங்களை நாலு விருத்தங்களினுலே கூறுகின்றது.

190. அகரவுக மகார விந்து நாத
மாழுஸ மனுவிளையைஞ் சத்திகடம் வடிவாய்ப்
பகருமன மகங்காரம் புத்தி சித்தம்
பாவிக்கு முளமிவற்றிற் பதிந்த எத்தே
புகவுளதாம் புற்போலத் தாமே யாகப்
பொருந்தியே பூதவுருப் பொருள்க ளைல்லாம்
நிகளில்சிவ ரூபமாய்க் கண்டு நிற்க
நிறுத்துமித யத்திலிது நின்மலசாக் கிருமே.

இ . ஸ : அகர உகர மகார விந்துநாதமாம் மூலமனுவிளை ஐஞ்சத்திகள் தம் வடிவாய்ப் பகரும் மனம் அகங்காரம் புத்தி சித்தம்... நின்மல சாக்கிரமே-
கிரியாசத்தி ஞானசத்தி இச்சாசத்தி ஆதிசத்தி பராசத்தி என்னும் பஞ்ச
சத்திகள் அகார உகார மகார விந்து நாதம் என்னும் குக்கும பஞ்சாக
காத்தைத் தமது ஸ்வருபமாய்ச் சொல்லாநின்ற மனம் புத்தி. அகங்காரம்
சித்தம் ஞானரூபமாயிய ஆன்மஞானமான உள்ளம் என்னும் ஐந்தையும்
கிரமத்திலே பஞ்ச சத்திகளும் அதிட்டித்துநின்று உப்பளத்திலே விழுந்த
துரும்பு புல்லு முதலானவைகளைல்லாம் அந்த அந்த உருவங்கள் கெட்டு
லவணமாதல்போலத் தமது மயமாகப் பொருந்திப் பஞ்சடை ரூபமான
விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் ஓப்பில்லாத சிவஸ்வரூபமாகவும் விஷய கைக்
களைச் சிதானந்தமாகவும் கண்டு இதயத்தானத்திலே நிற்கப்பண்ணும் இது
(ாகம)

191. சாக்கிரகா ரணமான வகாரந் தானுஞ்
சத்தாதி யிற்பற்று மனமு நீங்க
ஊக்கமுறு மகங்கார முகார மாதி
யுடனுக்கக் களமதனி ஒழந்தின் நெண்ணில்
பாக்கியமாஞ் சிவயோகம்பா வஜைபற்றிப் புலன்கள்
பற்றுத் சொப்பனமாப் பகரு நூல்கள்
ஆக்கியிடுஞ் சொப்பனத்தே யுகாரமகங்கார
மகன்றிடவே தாலுமு லத்திலடைந் தாங்கே.

இ . ஸ் : சாக்கிர காரணம் ஆன அகாரம் தானும் சத்தாதியில் பற்றும் மனமும் நீங்க ஊக்கபூரும் அகங்காரம் உகாரம் ஆதி உடனுக்க களமதனில் உற நின்று எவ்வளவில் பாக்கியமாம் சிவோகம்பாவனைப்பற்றிப் புலன்கள் பற்றுத் சொப்பனாமாப் பகரும் தூல்கள் - நின்மல சாக்கிரத்துக்குக் காரண மாய் நின்ற அகாரம் உகாரத்திலும், சத்தாதி விஷயங்களைப் பற்றும் மன மானது அகங்காரத்திலும், கிரியாசத்தி ஞானசத்தியிலும் ஒடுங்கப் பலம் பொருந்திய அகங்காராதி நான்குடனும் அவற்றைப் பிரேரிப்பனவாகிய உ.காராதி நான்குடனும் அவற்றிற்குப் பிராணங்கிய ஞானசத்தி முதல் நான்குடனுமாகக் கண்டத்தானத்தில் பொருந்தி நின்று மட்டில்லாத ஜூசு வரிய சூபமான சிவோகம் என்னும் பாவனையைப் பொருந்தி விஷயங்களிலே செல்லாமல் நிற்பது நின்மல சொப்பனமாகச் சிவாகமங்கள் சொல் லும்; ஆக்கியிடும் சொப்பனத்தே உகாரம் அகங்காரம் அகன்றிடவே தாலு மூலத்தில் அடைந்து ஆங்கே - சொப்பன அவத்தையை உண்டாக்கும் உகாரம் மகாரத்திலும், நானென்று கிறுகிறுக்கும் அகங்காரம் புத்தியிலும், ஞானசத்தி இச்சாசத்தியிலும் ஒடுங்கப் புத்திமுதல் மூன்றுடனும் அவற்றைப் பிரேரிக்க அகாராதி மூன்றுடனும் அவற்றிற்குப் பிராணங்கிய இச்சாசத்தி முதல் மூன்றுடனும் சமூத்தித்தானமாகிய தாலுமூலத்திலே பொருந்திநின்ற இடத்து எ - று.

(ாகக)

192. உன்னாரிய சிவனையை னுருவாகு ஞான

வொளியாலே கண்டின்ப முளமுறுதல் சமூத்தி
மன்னியிடுஞ் சமூத்திக்குக் காரணமா மகார
மதியுமுட னீங்கியிட மற்றுவைகள் புருவம்
தன்னாடுவி னின்றந்தக் கரணங்கள் விருத்தி
தானுமறச் சிவானுபவந் தான்பெறுத றுரியம்
இந்திலையில் விந்துவுடன் சித்தமுநிங் கிடவே
யேகாந்த மாய்ப்பிரம ரந்திரத்தி விசைந்தே.

இ . ஸ் : உன்ன அறிய சிவனை அவன் உருவாகும் ஞான ஓளியாலே கண்டு இன்பம் உளம் உறுதல் சமூத்தி - நினைத்தற் கரிதாகிய சிவனை அவருடைய ஸ்வரூபமாகிய ஞானப் பிரகாசத்தினுடே கண்டு சிவானத்தைப் பொருந்தி நிற்பது சமூத்தி; மன்னியிடும் சமூத்திக்குக் காரணம் ஆம் மகாரம் மதியும் உடன் நீங்கிட மற்று அவைகள் புருவம் தன் நடுவில் நின்று அந்தக்கரணங்கள் விருத்தி தானும் அறச் சிவானுபவம் தான் பெறுதல் துரியம் - சமூத்தியவத்தைக்குக் காரணமாகப் பொருந்தியிடும் மகாரம் விந்துவிலும், பகுத்து நிச்சமிக்கும் புத்தி சித்தத்திலும், இதற்குப் பிராண ங்கிய இச்சாசத்தி ஆதிசத்தியிலும் ஒடுங்கச் சித்தமுதலாகிய இரண்டுடனும் அவைகளைப் பிரேரிப்பனவாகிய விந்து நாதங்களுடனும் அவற்றிற்குப் பிராணங்கிய ஆதி. பறை என்னும் இரண்டுசெத்திகளுடனும் புருவமத்தியத் திலேநின்று அந்தக்கரணங்கள் வியாபாரம் ஓன்றுமற்று ஆன்மா சிவானுபவத்தைப் பொருந்துதல் துரியாவத்தை; இ நிலையில் விந்துவுடன் சித்தமும்

நீங்கிட ஏகாந்தமாய்ப் பிரமரந்திரத்தில் இசைந்து - இந்தத் துரியாவத்தைக் குக் காரணமாக்கின்ற விந்துவும் ஆகத் நாதமும் குடிலையிலும், சித்தம் பிரகிருதியிலும், ஆதிசத்தி பராசத்தியிலும் ஒடுங்க ஓர் உபாதிகளுமில்லாமல் பிரமரந்திரத்தில் ஆன்மாமாத்திரமே பொருந்தின்று எ - ரு. (ஏகாந)

193. ஞானமுடன் ஞேயநூ துருவென்னு மூன்று
 நாடாமற் றன துவாய் நண்ணியிட ரூஜோ
 ஊனமிலா வுன்மைனக்கு மேலான முத்தி
 யுற்றதுநின் மலதுரியா தீதென வுரைப்பர்
 ஆனவிதே சுத்தமா முத்தி யாரு
 மன்றிவே றுரைக்குமுத்தி யவைக ளெல்லாம்
 ஈனமா * முத்தியவை தம்மை யெல்லா
 மியம்புவா + மறிந்தவற்றை யிசையா வாறே.

இ - ன் : ஞானமுடன் ஞேயம் ஞாதுரு என்னும் மூன்றும் நாடாமல் தான் அதுவாய் நண்ணியிடல்தான் ஊனம் இலா உன்மைனக்கு மேலான முத்தியுற்றது நின்மலதுரியாதீதென உரைப்பர் . ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் என்னும் திரிபுடிக்கு ஞானம் பொருந்தாமல் ஆன்மா தத்பதவாச்சியமான சிவமாய் அனுபவிப்பதான குறைவில்லாத அகார உகார மகார விந்து அர்த்தசந்திரன் நிரோதி நாதம் நாதாந்தம் சுத்தி வியாபினி சமைன உன்மனு சத்திகளுக்கு மேலான பரமமோட்சம் பொருந்துதலை நின்மல துரியாதீதென மென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்; ஆன இதே சுத்தமாம் முத்தி ஆகும் - ஆனபடியிலுலே அந்த மோட்சமே ஏகதேசமாகச் சொல்லும் பரவாதிகள் முத்திகளைப்போ ஸல்லாமல் சுத்தமான வைதிக சைவ சுத்தாத் வைத மோட்சமாகும்; அன்றி வேறு உரைக்கும் முத்தி அவைகள் எல்லாம் ஈனம் ஆம் முத்தி - இப்படியால்லாமல் வெவ்வேகுக்செல்லும் முத்திகளைல் லாம் குறைவான முத்திகள்; அவை தம்மை எல்லாம் இயம்புவாம் அறிந்து அவற்றை இசையா ஆறு - அந்தப் பரவாதிகள் சொல்லும் பெத்தமுத்தி யிலக்கணங்களைல்லாவற்றையும் அறிந்து அவற்றைப் பரிபாக்தத்தையுடைய ஆன்மரக்கள் பொருந்தாதபடி சொல்லுவாம் எ - ரு. (ஏகாந)

அ - கை : சைவரல்லாத சமயிகள் சொல்லுகின்ற தசவித முத்திகளில் சாருவாகள், இந்திரியான்மவாதி, பஞ்சதன்மாத்திரான்மவாதி, நியாயவாதி, வைசேஷிகள், பெளத்தன், நிகண்டவாதி, ஆசீவகன் இவர்களுடைய பெத்தாவத்தை இலக்கணங்களையும் முத்தியிலக்கணங்களையுங்கூறுகின்றது.

* முத்தியது தன்ஜோ - பாடபேதம்.

+ மறிந்ததனை - பாடபேதம்.

194. சைவரல்லாச் சமயிகடா முத்தி பேதஞ்
 சாற்றிடுவ ரீரந்தாச் சாரு வாகன்
 மெய்வருதல் மன்னரால்தீ வாயு நாலு
 மேவியிடுங் கூட்டத்தே யணர்வு மங்ஙன்
 செய்வனவாந் தவம் வேண்டாம் பொருளோத் தேடிச்
 சிற்றிடையா ருடன்வாழ்தல் சுவர்க்கந் தேரில்
 இவ்வகையி ஸாததுவே நரக முத்தி
 யென்பதுவா யுப்பிரிய விறத்தலுணர் வென்றே.

இ - ள் : சைவரல்லாச் சமயிகள் தாம் முத்தி பேதம் சாற்றிடுவர் சாரைந்தா - சைவசமயிகள் அல்லாத புறச்சமயிகளானவர்கள் அடையும் முத்தி பத்துவிதமாகச் சொல்லுவார்கள்;

சாருவாகன் மெய்வருதல் மன் அறல் தீ வாயு நாலு மேவியிடும் கூட்டத்தே உணர்வும் . அவருட் சாருவாகன் என்னுஞ் சமயி பிருதினி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நாலு பூதங்களுடைய சமுதாயத்திலே தேகம் உண்டா கும். அந்தத் தேகத்திலே ஓர் அறிவு உண்டாகுமாகையால் தேகமே ஆள்மா; அங்ஙன் செய்வன ஆம் தவம் வேண்டாம் பொருளோத் தேடிச் சிற்றிடையாருடன் வாழ்தல் சுவர்க்கம் . அவ்விடத்துக் கெய்யவேண்டின தவங்கள் தேவையில்லை, தீரவியங்களோத் தேடி ஸ்திரீகளுடன் கூடிப் போகத் தைப் புசித்து வாழ்தலே சுவர்க்கம்; தேரில் இவ்வகை இல்லாததுவே நரகம் முத்தி என்பது வாயுப் பிரிய இறத்தல் உணர்வு என்றே - விசாரிக்கில் இந்தப் போகம் இல்லாததே நரகம், வாயு நீங்க அறிவு கெட்டுப்போவதே மோட்சமென்று இப்படிச் சொல்லி நின்று ஏ - று. (ஈக்கா)

195. பொருந்திடுவன் பூதங்க டமிலவன்றுன் பொறிகள்
 புலனரித ஸாஸதுவே யுமிர தாகும்
 அருந்திடுத லைம்புலனைப் பந்த மாகு
 மனையடங்கல் முத்தியென வறைவனவன் ருனும்
 தருந்திகழுப் பூதங்க டம்மையெது வதுவே
 சாற்றியிடு மாண்மாவா மெனவுணர்ந்தோன் ருனும்
 இருந்திடுதல் * பஞ்சதன் மாத்திரைக்கே யியல்பா
 வியம்பியிடு மினிநூய வாதியுரை யிசைப்பாம்.

இ - ள் : பொருந்திடுவன் பூதங்கார்தமில் அவன் தான் - அந்தச் சாருவாகன்தான் நாலு பூதங்களிலிருக்கும் புவனங்களிலிருப்பன்; பொறிகள் புலன் அறிதலால் அதுவே உயிரதாகும் அருந்திடுதல் ஜம்புலனைப் பந்தம்

* பஞ்சதன்மாத் திரையினியல் பாக - பாடபேதம்.

ஆகும் அவை அடங்கல் முத்தி என அறைவன் - சுரோத்திரம் துவக்கு சட்ச சிங்கவை ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியம் ஜந்தும் சத்தப் பரிசு குப ரச கந்தம் என்னும் ஜந்து விஷயங்களையும் அறிவனவாகையால் அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களே ஆன்மாவாகும், அந்த ஆன்மாவுக்கு அந்த ஜந்து விஷயங்களையும் புசிக்கிறதே பந்தமாகும், அந்த விஷயங்களை நீங்குகிறதே மோட்சமென்று இந்திரியான்மவாதி சொல்லுவான்; அவன் தானும் - அந்த இந்திரியான்மவாதியும்; தரும் தீகழ் அப்பூதங்கள் தமிழை எது அதுவே சாத்தியிடும் ஆன்மா ஆம் என உணர்ந்தோன் தானும் இருந்திடுதல் பஞ்சதன்மாத்திரைக்கே இயல்பாக இயம்பியிடும் - பிருதிவி அப்பு தேயு வரயு ஆகாசமென்னும் பஞ்சபூதங்களை விளக்க உண்டாக்கும் யாதொன்று சத்தப் பரிசு குப ரச கந்தம் என்னும் அந்தக்கரணை தன்மாத்திரையே சொல்லப் படாநின்ற ஆன்மாவாம் என்றநித்த பஞ்சதன்மாத்திரான்மவாதியும் பஞ்சதன்மாத்திரையிலே இயல்பாக இருக்கையைச் சிவாகமம் சொல்லும்; இனி ஞாயவாதி உரை இசைப்பாம் - மேல் நியாயவாதிகள் சொல்லுகின்ற பெத்த முத்தி இலக்கணயக்களைச் சொல்லுவாம் ஏ - று. (ஏக்ரி)

196. ஆகமுட ஜோம்பொறியின் தொழில்களெல்லா
மடங்கியிடுங் கணவதனி ஸஜைத்து முன்னிப்
போகமுறு மனமாமா வதுவே யான்மாப்
பொருந்தாது பொறிபுலஜைப் புனித மாகி
ஏகமாய் நின்றிடலே முத்தி யாமென்
நியம்பிமனத் தத்துவத்தே யிசைவன் மேலும்
ஊகமுடைத் தாகியவை சேடிகன்று னுரைக்கு
முண்டனான்யா னுணர்ந்தனான்யா னொனுமுரையி னுலே.

இ . ஓ : ஆகமுடன் ஜூம்பொறியின் தொழில்கள் எல்லாம் அடங்கியிடும் கணவதனில் - போக்கு வரவு முதலான தேக்கிரியைகள் சத்தப் பரிசு குப ரச கந்தம் என்னும் விஷயக் கிராகியமான பஞ்சேந்திரியக் கிரியைகளெல்லாம் சொப்பனுவத்தையில் நீங்கிதின்று; அஜைத்தும் முன்னிப்போகம் உறும் மனம் ஆம் ஆஸ் அதுவே ஆன்மா - நீங்கி நின்ற எல்லாத் தொழிலையும் வந்தேன் போனேன் கண்டேன் கேட்டேன் என்பன முதலான கிரியைகளை விசாரித்துச் சுக்குபமான போகங்களைப் பொருந்துகிறது மனமாகையால் அந்த மனமே ஆன்மா; பொருந்தாது பொறி புலஜைப் புனிதம் ஆகிஏகமாய் நின்றிடலே முத்தியாமென்று இயம்பி மனத்தத்துவத்தே இசைவன் - அந்த ஆன்மாவானது பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களைப் பொருந்தாமல் பரிசுத்தமாகி ஓன்றுய் நிற்கிறதே மோட்சமென்று சொல்லி நின்று மனஸ் தத்துவ புவனத்தை அடைவன்; மேலும் ஊகம் உடைத்தாகிய வைசேடிகள் தான் உரைக்கும் உண்டனன் யான் உரைர்ந்தனன் யான் என்னும் உரையினால் - மேலும் விசாரமுடைத்தாகிய புத்தியையுடைய வைசேடிகள் சொல்லும்படி யான் புசித்தேன் யான் அறிந்தேன் என்னும் சொல்லினாலே ஏ - று.

197. ஆங்கார ஞானத்துக் காசிரய மாகி ·
     யளைத்தினையுப் பைக்கொண்டே யபிமானம் பண்ணும்
     பாங்காலே யதுதலையே யான்மா வென்று
     பகர்ந்திடலாஞ் சுக்துக்க பந்த மெல்லாம்
     நீங்காநின் ரேருருணர்வு மின்றிப்பா டாண
     நேராதஸ் முத்தியென நிகழ்த்திக் காயம்
     போங்கால மகங்கார புவனந் தன்னிற்
     பொருந்திடுவன் புத்தனினிப் புகலு மாறே.

இ - ள : ஆங்காரம் ஞானத்துக்கு ஆசிரயம் ஆகி அளைத்தினையும் கைக்கொண்டே அபிமானம் பண்ணும் பாங்காலே . அகங்காரமானது அந்த ஞானத்துக்கு ஆசிரயமாய் நின்று எல்லா விஷயங்களையும் கைக் கொண்டு தனதாக அபிமானம்பண்ணும் முறைமையாலே; அது தனையே ஆன்மா என்று பகர்ந்திடலாம் - அந்த அகங்காரத்தையே ஆன்மாவென்று சொல்லலாம்; சுக துக்க பந்தம் எல்லாம் நீங்காநின்று ஓர் உணர்வும் இன்றிப் பாடாணம் நேராதல் முத்தி என நிகழ்த்தி - சுக்துக்க ருபமான பந்தங்க ஃளவுவற்றையும் நீங்கிதின்று ஓர்றியுவில்லாமல் பாடாணம் போல ஆகிறதே மோட்சமென்று சொல்லினின்று; காயம் போம் காலம் அகங்கார புவனம்தன்னில் பொருந்திடுவன் . தேசாந்தத்தில் அகங்கார புவனத்தை அடைவன்; புத்தன் இனிப் புகலுமாறே - புத்தன் சொல்லுகிற மார்க்கத்தை மேல் சொல்லுவாம் எ . று.

(ாக.எ)

198. உருவம்வே தலைகுறிப்புப் பாவளைவிஞ் ஞான
     மோரைந்தின் கூட்டத்தே யுளபுத்தி யதுவே
     மருவியிடுஞ் சந்தான மாய்க்கெடுதல் பந்த
     மற்றவைகள் சந்தான மறக்கெடுதல் முத்தி
     தருமெனவே யுரைத்துமேல் முத்தி யென்றே
     தானடைவன் புத்தியினி லென்று சாற்றும்
     அருகன்றன் பேதமா நிகண்ட வாதி
     யறைவனுட னிறைவறிவே யான்மா வாயே.

இ - ள : உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவளை விஞ்ஞானம் ஓரைந்தின் கூட்டத்தே உள புத்தி அதுவே . மூர்த்த பூதங்களுடைய சமூகமே ஆன்ம ருப ஸ்கந்தம், சுக துக்க உபேட்சா புத்திகளான வேதனுஸ்கந்தம், சத்த சமூகமான குறிப்புச் சம்ஞாஸ்கந்தம், வாசுனாசமூகமான பாவளை ஸம்ஸ்கார ஸ்கந்தம், ஞானசந்ததி விஞ்ஞானஸ்கந்தம், இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக் கூட்டத்தி லுண்டான ஞானே ந்திரியபஞ்சகம் கன்மேந்திரியபஞ்சகம் இந்தத் தசேந்திரி யங்களின் ஞானசமூதாயம் புத்தி, அந்தப் புத்தியே ஆன்மா; மருவியிடும் சந்தானமாய்க்கெடுதல் பந்தம் மற்று அவைகள் சந்தானம் அறக்கெடுதல்

முத்திதரும் எனவே உரைத்து . பொருந்தியிடும் ஞானசந்ததியானது நஷ்டதுநில்பதே பந்தம், அந்த ஞானசந்ததியெல்லாம் கெட்டுப்போகிறதே மோட்சமுன்டாக்குமென்று சொல்லி நின்று; மேல் முத்தி என்றே தான் அடைவன் புத்தியினில் என்று சாற்றும் - தேகாந்தத்தில் புத்திதத்துவ புவ எத்திலே மோட்சம் அடைவனென்று சிவாகமம்சொல்லும்; அருகங்தன் பேதம் ஆம் நிகண்டவாதி அறைவன் உடல் நிறைவு அறிவே ஆன்மா ஆய் . அருகமத்திற் பேதமான நிகண்டவாதியானவன் தேகம் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவு அறிவு வியாபித்துதிற்பது ஆன்மாவென்று சொல்லுவன் எ . ரு.

(ாகா)

199. அறுதொழிலால் வறம்பாவ மியற்றியதன் பயனை

யருந்துதற்குப் பிறந்திறக்கு மறுதொழிலும் விட்டே
உறுவினைக் எளைத்தினையு மொழிந்திடத்தான் புசித்தே
யுற்றிடுதல் பொன்னையினின் முத்தியென வரைப்பான்
மறுவிலதோர் குணவுருவா முயிர்தான் மிக்க
மன்னைதி நாற்பூத வனுக்களைத்தா ஸீங்கிப்
பெறுகுணமெட் உடைத்தாகை முத்தி யென்று
பேசிடுமா சீவகனுங் * குணத்துறுவான் பேறே.

இ . ஸ் : அறு தொழிலால் அறம் பாவம் இயற்றி அதன் பயனை அருந்துதற்குப் பிறந்து இறக்கும் - அந்த ஆன்மா உழவு, தொழில், வரைவு வாணிபம், வித்தை, சிறபம் என்னும் அறு தொழினினாலே புண்ணிய பாபங்களைப் பண்ணி அவற்றின் பஸன்களைப் புசித்தற்காகச் சனான மரணங்களைப் பொருத்தும்; அறு தொழிலும் விட்டே உழு வினைகள் அனைத்தினையும் ஒழிந்திடத் தான் புசித்தே உற்றிடுதல் பொன் எயிலில் முத்தி என உரைப்பான் . அந்த அறுதொழிலும் பண்ணுமல் பந்தமாகப் பொருந்தியிருக்கும் விளைப்பயன்களைல்லாம் புசித்து நீங்கியிடப் பொன்னையில் வட்டத்தில் பொருந்துதல் மோட்சமென்று சொல்லுவான் அறுகர் மதத்தில் பேதமான நிகண்டவாதியும்;

மறு இலதோர் குண உருவாம் உயிர்தான் மிக்க மன்ன் ஆதி நாற்பூத அனுங்க்களைத் தான் நீங்கிப் பெறு குணம் எட்டு உடைத்தாகை முத்தி என்று பேசிடும் ஆசீவகனும் . ஓரு குற்றமுமில்லாமல் குணஸ்வருபமாய் நின்ற ஆன்மாவானவன் மிகுந்த பிருதினிப் பரமானுக்கள், அப்புப்பரமானுக்கள், தேயுப் பரமானுக்கள், வாயுப் பரமானுக்கள் என்னும் நான்கு பூதவனுக்களை நீங்கி உண்டாயிருக்கிற அனந்த ரூணம், அனந்த தரிசனம், அனந்த விரியம். அனந்த சகம், நிர்தாமம் நிர்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், சம்யதா பாவம் என்னும் எட்டுக் குணங்களையுடைத்தாகை மோட்சமென்று சொல்லும்

* குணத்துறைவான் - பாடபேதம்.

ஆசீவகனும்; குணத்துறவான் பேரே - இந்த இரண்டு சமயிகளும் தோற்றுத்திற் குணத்துவ புவனங்களில் பிராப்பியத்தானமாக அடைவார்கள் என்றவாறு. (ஏக்க)

அ - கை : மேல் மூன்று திருவிருத்தங்களால் பாஞ்சராத்திர மதத் தினுடைய பந்த முத்தி இலக்கணங்களைக் கூறுகின்றது.

200. சித்தசித்தீச் சுரெமன்று மூன்றாகும் பொருள்கள்

சித்துயிர்தா னெல்வாலி நூற்றேர் பங்கை
இத்தனுவா யறிவாகி யடலந் தன்னு

ஓரிடத்தே யுறைத்துவினாக் கொளியே போலச்
சத்தமுத ஸருந்தியிட நாலா ருகுந்

தத்துவங்க ஞான்கூடித் தான்வினைகள் புரிந்தே
சத்தமலாப் பிராகிருத தேகத் தாலே

தொடக்குண் டு பிறந்திறந்து துயர்தா னெய்தும்.

இ - ன் : சித்து அசித்து ஈகரம் என்று மூன்று ஆகும் பொருள்கள் - சித்தென்றும் அசித்தென்றும் ஈகவரமென்றும் பதார்த்தம் மூன்று விதமாம்; சித்து உயிர்தான் நெல்வாலில் நூற்று ஓர் பங்கை ஒத்து அனுவாய் அறிவு ஆகி உடலம் தன்னுள் ஓர் இடத்தே உறைந்து - சித்தென்று சொல்லப்பட்ட ஆண்மாவானது நெல்வின் வாலினுடைய சதாமிசத்திலைரு பங்குக்குச் சமமாகச் சூக்குமமாய் ஞானரூபமாகித் தேகத்துக்குள் ஓர் தானத்தில் நின்று: வீளக்கு ஞானியேபோலச் சத்தமுதல் அருந்தியிட நால் ஆறுஆகும் தத்துவங்களுடன் கூடித் தான் வினைகள் புரிந்து - வீட்டுக்குள்ளிருக்கும் தீபப் பிரகாசம் வீட்டலாம் பிரகாசித்தாற்போலச் சத்தாதி விஷயங்களைப் புகிக்கும்படியாகப் பிருதிவியாதி தத்துவங்களுடன் கூடித் தான் புண்ணிய பாபமாகிய கள்மங்களைப் பண்ணி: சுத்தம் அல்லாப் பிராகிருத தேகத்தாலே தொடக்குண்டு பிறந்து இறந்து துயர் தான் எய்தும் - அந்தப் புண்ணிய பாபாருகுணமாக அகத்தமாகிய பிரகிருதி சம்பந்தமான தேகத்தாலே பந்திக்கப்பட்டுச் சனன் மரணமாகிய துக்கத்தைப் பொருந்தும் எறு. (உர)

201. அசித்தாதல் பிரகிருதி யதுதிருமாற் காதி

யானதோர் சத்தியதி ஸான்மாக்க ளோல்லாம்

வசித்தாகும் பிறப்பிறப்பை மாயோன்ற னாருளால்

மற்றந்தத் திருமாலம் மாயைக்கு மேலாய்

நசித்திடா வைகுண்டந் தனிலென்று மிருந்தே

நாடரிய வணந்தகளி யாணாகுண நண்ணிப்

புசித்தொழியாப் பரபோகந் தனக்கொக்க வங்கங்

பொருந்தினர்கட் களித்துழிற்பன் புணிதநித்த வருவோன்.

இ. ஸ் : அசித்து ஆதல் பிரகிருதி அது திருமாற்கு ஆதியானது ஹர் சத்தி அதில் ஆன்மாக்களைல்லாம் வசித்து - அசித்தாவது பிரகிருதி, அந்தப் பிரகிருதி மீதத்தான் மகாவிஷ்ணுவுக்குப் பிரதானமான சடசத்தி, அந்தப் பிரகிருதில் ஆன்மாக்களைல்லாம் இருந்து ; ஆகும் பிறப்பு இறப்பை மாயோன்தன் அருளால் . கன்மானுதனமாக உண்டாகுஞ் சனன் மரணங்களை மகாவிஷ்ணுவினுடைய ஆஞ்சனையினுலே பொருந்தும்;

மற்று அந்தத் திருமால் அ மாயைக்கு மேலாய் நசித்திடா வைதுண்டம் தன்னில் என்றும் இருந்தே நா. அரிய அனந்த கனியாண குணம் நண்ணி - ஆன்மாக்களுக்குத் கன்மானுதனமாகச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கும் மகாவிஷ்ணுவானவர் அந்தப் பிரகிருதி மாயைக்கு மேலாய் தித் தியமாய் அப்பிராகிருதேலோகமான வைகுண்டத்திலே எப்பொழுது மிருந்து நினைத்தற்கரிய என்னிறந்த கலியாணமான குணங்களைப் பொருந்தி: புசித்து ஒழியாப் பரபோகம் தனக்கு ஒக்க அங்ஙன் பொருந்தினர்கட்கு அளித்து நிற்பன் புனித நித்த உருவோன் . புரித்துத் தொலையாத மேலான போத்ததை இலக்குமி வெசிரித்தமாய்த் தமக்குச் சமமாக அந்த வைகுண்டத்தை அடைந்திருக்கிற ஆன்மாக்களுக்குச் சுத்தமான நித்திய சூபத்தை யுடைய மகாவிஷ்ணு கொடுத்து நிற்பர் எ - று. (உாக)

202. அந்தமா யோன்றனக்கே யடிமை யாகி

யைந்துசா தனங்களனிந் தன்பி ஞேடே

இந்தமா நிலந்தன்னி லியற்றுமன வாக்கா

விருவினோயு மீசருடைப் பணியென்றே யிசையச்

சிந்தமா வினையளைத்தும் பிரகிருதி நீங்கத்

தேசருவாம் வைகுண்டனு செறிந்துதிரு மாஸ்போல்

அந்தமிலா நித்தவுருப் பெற்றிருக்கை முத்தி

யாகுமென வேபாஞ்ச ராத்திரிதா எறைவான்.

இ. ஸ் : அந்த மாயோன் தனக்கே அடிமையாகி ஐந்து சாதனங்கள் அணிந்து அன்பினேடு . வைகுண்டத்திலே அடைந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பரபோகத்தைக் கொடுத்து நின்ற அந்த மகாவிஷ்ணுவுக்கே தாசனுகி ழெ நாராயணரய நடி என்றால் செபம் பண்ணுதல், விஷ்ணு நாமத் தைத் தரித்தல், திருநாமத்தைத் தரித்தல், துளசிமாலையைத் தரித்தல், முத் திராதானம் பண்ணுதல் என்றும் ஐந்து சாதனங்களோயும் பத்தியுடனே தரித்து; இந்த மாநிலம் தன்னில் இயற்றும் மனம் வரக்கால் இருவினோயும் ஈசருடைப் பணி என்றே இசைய - இந்தப் பூலோகத்தின்கண் மனவரக்குக் காயங்களாற் செய்யும் புண்ணிய பரபாருதுணமாகச் சுகதுக்காலுபவம் பண்ணுங் காலத்திற் பணியறக் கர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணுவினுடைய ஆக்கினையென்று திடம்பொருந்தி நிற்க; சிந்த மா வினை அணித்தும் பிரகிருதி நீங்கத் தேச உருவாம் வைகுண்டம் செறிந்து திருமால்போல் .

பெரிதாகிய கன்மங்களைல்லாம் கெடப் பந்தமாகிய பிரகிருதியும் நீங்கப் பிரகாச ஸ்வரூபமாய் நின்ற வைகுண்ட லோகத்தைப் பொருந்தி பூர்மத் தாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்போல; அந்தமில்லா நித்த உருப்பெற்றிருக்கை முத்தி ஆகும் எனப் பாஞ்சாரத்திரி தான் அறைவன் - முடிவில்லாத நித்திய மான உருவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது மோட்சமாகுமென்று பாஞ்சாரத்திர சமயியானவன் சொல்லுவான் எ - று. (உாம)

அ - கை : மேல் சாங்கியனுடைய பெத்த முத்தி இலக்கணங்களைக் கூறுகின்றது.

203. சாங்கியன்றுன் கூறியிடும் புருட ஞானமாத்
தான்கத்தா வலன்புசிப்போன் ரூனு மல்லன்
ஓங்கியிடும் பிரகிருதி புருடன்சன் னிதியி
லுறுவதுவாம் விகாரங்க ளோர்பதினு ருகத்
தேங்கியிடுர் சுகதுக்க போகங்க எவையே
சேர்வதுவாம் விவேகித்துத் தெளிந்துபிர கிருதி
நீங்கியிடல் முத்திநிலை யென நிகழ்த்தி மேலே
நின்றிடுவான் புருடத்த துவந்தனினி ளோரே.

இ - ன : சாங்கியன் தான் கூறியிடும் புருடன் ஆன்மா தான் கத்தா அல்ல புசிப்போன் தானும் அல்லன - சாங்கியன் சொல்லும்படி, புருடன் என்ற ஆன்மாவானவன் கருமங்களைச் செய்யக் கருத்தாவுமல்லன், அந்தக் கன்மபலத்தைப் புசிப்பவனுமல்லன்; ஓங்கியிடும் பிரகிருதி புருடன் சன்னிதி யில் உறுவதுவாம் விகாரங்கள் ஓர் பதினுருக - ஆன்ம சன்னிதானத்திலே பிரகிருதி விகிருதியாக வளரும், பின்னும் விகாரங்கள் பதினுருகப் பொருந் துவதாம்; தேங்கியிடும் சுகதுக்க போகங்கள் அவையே சேர்வனவாம் - சுகதுக்க போகமாகவுண்டாகும்; (இப்படி ஆன்மசன்னிதானத்திலே பொருந்து மென்று) விவேகித்துத் தெளிந்து பிரகிருதி நீங்கியிடல் முத்திநிலை என நிகழ்த்தி - விசாரித்து இதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை என்றறிந்து பிரகிருதி விகாரங்களை நீங்கி நிற்பதே மோட்சத்தானமென்று சொல்லி நின்று; மேலே நின்றிடுவன் புருடத்துவமதனிலை நேரே - தேகாந்தத் திலே புருஷத்துவ புவனத்திற் செவ்வையாகத்திற்பன் எ - று. (உாக)

அ - கை : மேல் மாயாவாதி சொல்லும் பெத்த முத்தி இலக்கணங்களை இரண்டு விருத்தங்களாற் கூறுகின்றது.

204. வாக்குமன மிறந்தபரப் பிரமந் தானே
மன்னியிடு மாயையின்ற னுபாதி யாலே
ஆக்கியிடும் விசவன்றே சுருவன் ஞானி
யாகுமொரு முன்றவத்தை யவைழுன்றில் விசவன்

ஊக்கமுறை மாயாகா ரியத்தி ஞலே
 யுலகுடல்கள் கரணங்க ஞயிர்க ளாவான்
 நீக்கமிலாத் தைசசனு மீச ஞகி
 நீடுலகை யாக்கியளித் தழிப்ப னின்றே.

இ - ள : வாக்கு மனம் இறந்த பரப்பிரமம் தானே மன்னியிடும் மாயையின் தன் உபாதியாலே . வாக்கு மனத்துக்கெட்டாததாய் உபாதிரகித மாய் மேலாயிருக்கிற பரப்பிரமம் தானே பொருந்திய மாயையினுடைய உபாதியினுலே; ஆக்கியிடும் விசுவன் தேசருவன் ஞானியாகும் ஒரு மூன்று அவத்தை . விசுவனென்றும் தேசருவனென்றும் ஞானியென்றும் மூன்று அவத்தையாக உண்டாகும்; அவை மூன்றில் விசுவன் ஊக்கமுறை மாயா காரியத்தினுலே உலகு உடல்கள் கரணங்கள் உயிர்கள் ஆவான் . அந்த மூன்றுக்குள் விசுவனாவன் பலம் பொருந்தின மாயையினுடைய காரியத்தி ஞலே உலகங்களாகவும், தேகங்களாகவும், கரணங்களாகவும், உயிர்களாகவும் நிற்பன்; நீக்கம் இல்லாத தைசசனும் ஈசன் ஆகி நீடு உலகை ஆக்கி அளித்து அழிப்பன் நின்று . வியாபகமாய் நின்ற தேசருபனும் ஜகத் கர்த்தாவாக நின்று விரிவாகிய பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கி இரட்சித்துச் சங்கரிப்பன் எ . று.

(மாச)

205. கண்டிடுமில் வுலகாதி யனைத்தும் பொய்யே
 காண்பவனு னென்றிடுத ருனும் பொய்யே
 உண்டுயிர்தான் பிரமமன்றி வேறே யென்றே
 யுரைப்பதுவும் பொய்யெனவே யுரைர்ந்து மாயை
 விண்டுவிடக் கருத்துள்ளானும் விவேகஞ் செய்ய
 விமலமாம் பரப்பிரம மாமிதுவே மிகுத்த
 திண்டிறல்சேர் முத்தியென மாயா வாத்
 செப்பிமேற் புருடனிலே சேர்வ னின்றே.

இ - ள : கண்டிடும் இவ் உலகு ஆதி அனைத்தும் பொய்யே காண்பவன் நான் என்றிடுதல் தானும் பொய்யே . காணப்பட்ட இந்த உலகம் முதலான பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அசத்தியம், நான் கண்டேன் நான் கேட்டேன் நான் செய்தேன் நான் புசித்தேன் என்று சொல்லுகிறவனும் அசத்தியம்; உண்டு உயிர்தான் பிரமம் அன்றி வேறே என்று உரைப்பதுவும் பொய்ஏன உணர்ந்து . பிரமம் அல்லாமல் வேறே ஆன்மா உண்டென்று சொல்லுகிறதும் அசத்தியம் என்றறிந்து; மாயை விண்டுவிடக் கருத்து உள்ளானும் விவேகஞ்செய்ய விமலமாம் பரப்பிரமம் ஆம் . மாயாவுபாதியை விட்டு நீங்க வேண்டுமென்றும் புத்தியிடையனும் நித்தியாதித்திய சிசாரம்பண்ண வாக்கு மனோதீமாய் நின்மல்மான பரப்பிரமமாம்; இதுவே மிகுத்த திண்டிறல் சேர் முத்தி என மாயாவாதி செப்பி மேல் புருடனிலே சேர்வன் நின்று. இப்படிப் பரப்பிரமமாகிறதே மிகுந்த பலத்தையுடைய வெற்றி பொருந்தின

மோட்சமென்று மாயாவாதி சொல்லினின்று தேகாந்தத்திலே புருஷத்துவ புவனத்தை அடைவன் எ - று. (உாடு)

அ - கை : மேல் வாம தக்கிண மார்க்கத்தரானவர்கள் வேதோக்த ஆசாரம் நடவாமல் பிசாசபதத்தை அடைவர்கள் என்பது கூறுகின்றது.

206. ஒதல்செய்யுஞ் சிவனுக்கே யடிமை யென்றே

யுருத்திரசா தனந்தரித்து முண்மை யான
வேதநெந்றி வழுவுதலா ஹுமியினுனோ யரிசி
மேவுதல்போல் வாமதெக்க கணமார்க்க மேவி
ஏதமிலாத் தவம்புரியா தேயியன்று ரெல்லா
மீறில்பர மானந்த சிவத்துடனே யென்றும்
பேதமிலா முத்திபெறு ருகுத்திரர்தங் கணமாம்
பிசாசபதத் தடைவரெனப் பேசு நூலே.

இ - ள : ஒதல் செய்யும் சிவனுக்கே அடிமை என்றே உருத்திர சாதனம் தரித்தும் உண்மையான வேதநெந்றி வழுவுதலால் - ஆகம அத்திய யனம் பண்ணியும், சிவனுக்கே அடிமை என்று சொல்லியும், சிவசாதனமான பஸ்மருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தும் யதார்த்தமான வேதமார்க்காசாரம் நடவாதபடியால், உமியினுள்ளே அரிசி மேவுதல்போல் வாமதெக்கண மார்க்கம் மேவி - கலவுமியில் ஒரவிழ்கானும் நியாயம்போல் ஒரு புண்ணிய விசேஷத் தினுலே வாமதகவினா மார்க்கமான சமயத்தைப் பொருந்தி; ஏதம் இல்லாத தவம் புரியாதே இயன்றார் எல்லாம் ஈறு இல் பரமானந்த சிவத்துடனே என்றும் பேதம் இல்லா முத்தி பெறுர் - குற்றமில்லாததாயிருக்கிற வேதோக்தமான தவக்களைப்பண்ணுமல் அந்த மதசாஸ்தீர அனுஷ்டானம் பண்ணினா வர்களைல்லாம் நாசமில்லாத பரமானந்த ஸ்வரூபமாய் நின்ற சிவனுடன் எப்பொழுதும் நீங்காமலிருக்கிற அத்வைத மோட்சத்தை அடையார் (பின்னொ அவர்கள் அடையும் பதம் ஏதென்னில்) உருத்திரர் தம் கணமாம் பிசாச பதத்து அடைவர் எனப் பேசும்நூல் - உருத்திரர் கணப் பைசாகலோகத்தை அடைவார்கள் எ - று. (உாகு)

அ - கை : மேல் சமாவேசவாதி, சமுற்பத்திவாதி, சங்கிராந்திவாதி, அபிவியத்திவாதி, சிவாத்துவைதி இவ்வைந்து மதவாதிகள் சொல்லும் முத்திகளும் பரமுத்தி அல்லவென்பது கூறுகின்றது.

207. சைவநெந்றி தணையடைந்து சிவாகமங்க னோதித்
தானுணர்ந்து முத்தியினைச் சாற்றும் பேதம்
ஐவைக்கயாஞ் சிவகுணங்க ளான்மாவி னிடத்தே
யாவேசித் திடலுதித்தல் பூருவந்தா ஞக

மெய்வகையே சங்கிரமித் திடுதலபி வியத்தி
விமலசிவ முயிராகி மேவி நின்றே
உய்வகையா ஞானத்தால் மீளவுமச் சிவமா
யுறுமென்ற விவைபரம முத்தியல வணரே.

இ - ஸ: சைவ நெறிதளை அடைந்து சிவாகமங்கள் ஒதுத் தான் உணர்ந்து முத்தியிலைச் சாற்றும் பேதம் ஜூவகையாம் - சைவ மார்க்கத்தை அடைந்து சிவாகமங்களை அத்தியயனம்பண்ணி அந்த அர்த்தங்களை அறிந்து ஜூந்து பேதமாகச் சொல்லும் மோட்சமாவன; சிவகுணங்கள் ஆன்மாவினிடத்து ஆவேசித்திடல் - சிவனுடைய சர்வஞ்ஞுத்துவாதி குணங்கள் ஆன்மாவினிடத்து ஆவேசித்திடலே சிரகத்தினுடைய குணம் ஆன்மாவிலே ஆவேசித்து ஆன்மாவினுடைய குணங்காணுமல் நின்றதுபோலப் பிரகாசித்து ஆன்மாவினுடைய குணங்காணுமல் நிற்குமென்று காபாவிகர் சொல்லும் ஆவேசமுத்தியும்; உதித்தல் - ஆன்மாவுக்கு மோட்சகாலத்திலே சிவசாமியம் உண்டு, அந்தச் சாமியம் சர்வ விஷயங்களையும் அறியும் ஞான முதலான ஸ்வரூபம், அது மோட்சகாலத்திலே உதிக்குமென்று மகா விரதியர்கள் சொல்லும் முத்தியும்; பூருவம் தானுக மெய்வகையே சங்கரமித்திடுதல் - கத்துரி முதலான கந்தவஸ்துக்களினிருக்கும் கந்தமானது வஸ்திரி முதலான வற்றிலே ஏறுகிறதுபோல அனுதியான சிவனுடைய சர்வஞ்ஞுத்துவாதிகள் சத்தியருான ஸ்வரூபியான ஆன்மாவிடத்தில் ஏறுமென்று பாகபதர்கள் சொல்லும் முத்தியும்; அபிவியத்தி - சிவனைப்போல ஆன்மாவுக்கும் சர்வஞ்ஞுத்துவாதி குணங்களுண்டு, அவை சம்சார தசையில் லோகோபாதியினுலே பிரகாசிக்கவில்லை, முத்தி தசையிலே மறைப்பு நீங்குகையால் பிரகாசிக்கு மென்று சைவைகதேசிகள் சொல்லும் அபிவியத்தி முத்தியும்; விமல சிவம் உயிராகி மேவி நின்றே உய்வகையாம் ஞானத்தால் மீளவும் அச்சிவமாய் உறும் என்றல் - நின்றமலமாய் நின்ற சிவம் நாநா சீவனுமாகப் பொருந்தி நின்று விவேகஞானத்தால் திரும்பவும் அந்த நின்மல சிவமாகவே பொருந்தி நிற்குமென்று சிவாத்துவைத் சொல்லும் முத்தியும்; இவை பரமமுத்தி அல்ல உணர் - இப்பாடுச் சொல்லும் முத்திகள் பரமமுத்திகள்லவென்றறி எ - று.

அ - கை: உபசங்கரமாக வைத்திக சைவ சித்தாந்தாத்துவைத் து முத்தி இலக்கணம் கூறுகின்றது.

208. அறைந்தனமுன் னோசைவ சித்தாந்த முத்தி
யான்மாவின் சிற்சத்தி யனுதியா னவத்தால்
மறைந்ததுதான் பருவத்தே சிவனாருளி ஞோலே
மாசற்று நின்றநிலை யேசிவத்தை மன்னி
உறைந்துவே றறவுப்பு நீருடனோ நன்னீ
றற்றதுபோ லோகுணார்வா யுவமை யின்றி
திறைந்துபர மானந்த மெய்தியது தானு
நிகழாம வதுதானுய நிற்றலென நேரே.

இ - ள : அறைந்தனம் முன்னே சைவசித்தாந்தமுத்தி ஆண்மாவின் சிற்சத்தி அனுதி ஆணவத்தால் . இதற்கு முன்னும் சைவசித்தாந்த முத்தி சொன்னோம், இன்னும் ஆண்மசிற்சத்தியானது அனுதியே ஆணவமலத் தினாலே; மறைந்து அதுதான் பருவத்தே சிவன் அருளினாலே மாசற்று நின்ற நிலையே சிவத்தை மன்னி - தடைப்பட்டு நின்று அந்த ஆண்மசிற்சத்தி இருவினையொப்பும் மஸபரிபாகும் வத்த காலத்தில் சிவஞானத்தி னாலே மலத்தடைநீக் கிண்ணப்பியே சிவத்தைப்பொருந்தி; உறைந்து வேறு அற உப்புதிருடனே நல்நீர் உற்றுபோவல் ஓர் உணர்வாய் உவமை இன்றி நிறைந்து பரமானந்தம் எய்தி அது தானும் நிகழாமல் அதுதானும் நிற்றல் என நேர் . ஓர் அறிவாய் உவமை சொல்லப்போகாததாய்ப் பரிசூரண பரமானந்தத்தைப் பொருந்தி அந்தப் பரமானந்தானுபவமும் காணுமல் அந்தச் சிவமாகவேநிற்பது செவ்விதான் வைதிகசை சித்தாந்தாத்துவைத் முத்தி என்றவாறு.

(ஊஅ)

209. செறிவரிய ஞானநிட்டை யெய்தி னேர்கள்

சீவன்முத்த ராய்ச்சரிக்குஞ் சிவமே யாவ;
அறிவரிதா மவர்செயலைப் பிராரத்த பேத

மனோகமுள வாதலினு ஸவ்வடல்வா தனையால்
பிறிவரிதாய்ச் சிற்றின்ப மனைத்தினையும் பெற்றும்
பெரிதாய விச்சைவெறுப் பிராராயும் பின்னும்

நெறியான வறமறந்து மறமே செய்தும்

நீங்கியிடார் சிவன்றனையெந் நேரமுமந் நிலையே.

இ - ள : செறிவரிய ஞானநிட்டை எய்தினேர்கள் சீவன் முத்தராய்ச் சரிக்கும் சிவமே ஆவர் - ஹாச்சிய வாசக ஞானத்தாற் பொருந்துதற்களி தாயிருக்கிற ஞானனந்தானுபவமான நிஷ்டையைப் பொருந்தினவர்கள் பிராரத்த சரீரத்திற் சீவிக்கும் முத்தராய் நிற்கையால் சஞ்சாரம் பண்ணுஞ் சிவமென்று சொல்லப்பெறுவர்; அறிவு அரிதாம் அவர் செயலை - ஆகையால் அவரிடத்து நிகழுங் கிருத்தியங்களை அறிகிறது அரிது; பிராரத்த பேதம் அனேகம் உள் ஆதலினால் அவ்வடல் வாதனையால் - தீவிரம், வேகம் மந்தம், சுபுத்தம் என்னும் பிராரத்த கன்மபேதத்தால், அநேக பேராக முன்டார் என்கையால் அந்தச் சீவன் முத்தருடைய சரீரத்தில் வாதனையாக நின்று தீவிரம் வேகமென்னும் பிராரத்தகள்மபெஸத்தால்; பிறிவு அறிதாய்ச் சிற்றின்பம் அளைத்தினையும் பெற்றும் பெரிதாய இச்சை வெறுப்பினராயும் பின்னும் நெறியான அறம் மறந்து மறமே செய்தும் நீங்கியிடார் சிவன் தனை எந்தேரமும் அந்திலை . நீங்குதற்கரிதாகிய விஷய சகங்களைல்லவற்றை யும் பொருந்தி நின்றாலும், பெரிதாகிய விடை இச்சையிலே வைதாக்கியம் உண்டாகி நின்றாலும், இதல்லாமல் செய்யும் கிரமமான தன்மத்தை விட்டு அதன்ம மார்க்கத்தைச் செய்தாலும் சர்வகாலமும் சிவனை நீங்காமல் அந்த அநன்னிய சாட்சாத்தாரமாகவே இருப்பார்கள் எ . ரு.

(ஊக)

210. ஆதவினு வவர்செயல்கள் சிவன்செயலே யாகு
           மவர்க்ககித மிதம்புரிந்தோர்க் காகுமவர் விளைகள்
           வேதமுத லாகமங்கள் சிவன்மொழியா ஸந்த
           விதிப்படியே செய்வமென விருப்புவெறுப் பின்றி
           ஒதலுறும் வண்ணத்தோ டாச்சிரமச் செயல்க
           ஸாழியாம வியற்றியே யுயர்தவஞ்செய் தோர்க்கும்
           தீதெனவே முன்மொழிந்த சிற்றின்ப மாதி
           செறிந்தோர்க்கும் பரமுத்தி தேகம்விடும் போதே.

இ - ள : ஆதவினுல் அவர் செயல்கள் சிவன் செயலே ஆகும் அவர்க்கு ஆகிதம் இதம் புரிந்தோர்க்கு ஆகும் அவர் விளைகள் - ஆகையால் அந்தச் சீவன்முத்தர் பண்ணும் புண்ணிய பாப கன்மங்கள் சிவனுடைய கிருத்தியமோம், அந்தச் சீவன்முத்தர்க்கு இதாகிதம் பண்ணினவர்களுக்கு அந்தச் சீவன்முத்தர் பண்ணின புண்ணிய பாப கன்ம பலன்கள் இதம் பண்ணினவரிடத்தில் புண்ணிய பலமும் அகிதம் பண்ணினவர்கள் இடத்தில் பாபபலமும் பொருந்தும்; வேதம் முதல் ஆகமங்கள் சிவன் மொழியால் அந்த விதிப்படியே செய்வம் என விருப்பு வெறுப்பு இன்றி - வேதசிவாகம சாத்திரபுராண இதிகாசங்கள் சிவனுடைய வாக்கியமாகையால் அந்தச் சாத்திரங்களிற் சொன்ன விதிப்படியே செய்வோமென்று விரும்புதலும் செய்யலாகாதென்று வெறுப்பு மில்லாமல்; ஒதல் உறும் வன்னாத்தோடு ஆச்சிரமச் செயல்கள் ஒழியாமல் இயற்றியே உயர்தவம் செய்தோர்க்கும் - வன்னுச்சிரமானு குணமாகச் சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட கண்மக்களை விடாமற்செய்து உயர்ந்ததவத்தைப் பண்ணினவர்களுக்கும்; தீது எனவே முன்மொழிந்த சிற்றின்பம் ஆதி செறிந்தோர்க்கும் பரமுத்தி தேகம் விடும் போதே - முன் சனன மரண துக்க ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்ட சிற்றின்ப முதலான விஷய சகங்களைப் பொருந்தினேர்களுக்கும் தேகாந்தத்திலே பரமுத்தி எ - று. (உகம)

அ - கை : மேல் மோட்சோபாய மூன்றுக்குள் ஞான நெறி கூற்கிறது.

211. *முத்தினைக் குபாயங்களேநேகமுள வவற்றின்
           முதலாகு மூன்றவைகள் மொழியுங் காலை
           பத்தியுடன் பிரபத்தி ஞான மென்று
           பகருமிவற் றுள்ஞானப் பான்மை சொல்லில்
           தத்துவமூ பங்கள் தன் தரிசனங்கள் சுத்தி
           சாரும்விளை மாயைமல தத்துவங்களுடனே

* இவ்விருத்தம் ஓரடி மிகுந்து ஜந்தடிகளை யுடையதாய் வந்திருத்தல் கவனிக்கத் தக்கது.

இத்தகைய பாசத்தை யுடைய வான்மா
விலக்கணங்கள் தரிசனங்கள் குத்தி யென்றும்
நித்தனுருத் தரிசனம்பின் யோக போக
நிலையென்றுந் தசவிதமா நிகழ்த்து நூலே.

இ - ள் : முத்தி தனக்கு உபாயங்கள் அநேகம் உள் அவற்றின் முதலாகும் மூன்று அவைகள் மொழியுங்காலை - மோட்சத்துக்கு உபாயம் அநேகவிதமுண்டு, அவற்றுள்ளே பிரதானமாக மூன்றுண்டு, அவைகளைச் சொல்லுமிடத்தில்; பத்தியுடன் பிரபத்தி ஞானம் என்று பக்ஞம் இவற்றுள் ஞானப்பான்மை சொல்லில் - பத்தியென்றும் பிரபத்தியென்றும் ஞான மென்றும் சொல்லும் இவைகளில் ஞானவில்லை பக்ஞம் சொல்லில்; தத்துவ ரூபங்கள் அதன் தரிசனங்கள் குத்தி சாரும் விணை மாயை மலத்தது வங்களுடனே - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடைய ஸ்வரூபங்களும் அவைகளுடைய தரிசனங்களும் அவைகளுடைய சுத்திகளும் பொருந்தியிருக்கும் கனம் மாயை மலத்ததுவங்களுடன்; இத்தகைய பாசத்தை யூன்மா இலக்கணங்கள் தரிசனங்கள் சுத்தி என்றும் - இந்த முறைமையான பாசத்தையுடைய ஆன்மாவினுடைய ரூபமும் தரிசனமும் சுத்தியுமென்றும்; நித்தன் உருதரிசனம் பின் யோக போகத்திலையென்றும் தசவிதமா நிகழ்த்தும் நீல் - நித்தியனும் நின்ற சிவனுடைய ஸ்வரூபமும் சிவதரிசனமும் பின்பு சிவயோகமும் சிவபோகத்திலைமையும் என்றும் பத்துநிதமாகச் சிவாகமஞ் சொல்லும் எ - று.

இவ்விடத்திலே சொன்ன தசகாரியங்களைத் தசகாரியக்கட்டளையிற் கண்டுகொள்க.

அ - கை : மேல் பிரபத்திநெறி இரண்டு விருத்தங்களாற் கூறு கின்றது.

212. இந்தவகை குருவருளா முணர்ந்துசிவ போக
மெய்தியிட ஸரிதாமே வெல்விடத்துஞ் சிவன்றுண்
அந்தமற நின்றமையு மவனிடத்தே யணித்து
மமைந்தமையு மவனருளை யன்றி யொன்றைச்
சிந்தைசெய்யா வென்பதையு முணர்ந்துசெய்யுஞ் செயருண்
சிவனேவ வெனச்செய்துஞ் சேர்பொறிக ளாலே
வந்தவிட யங்களெல்லாஞ் சிவனுக் காக்கி [மறைந்தே.
மருவுமிகு விணையெமக்கென் னொச்சிவன்பால்

இ - ள் : இந்த வகை குரு அருளால் உணர்ந்து சிவபோகம் எய்தி ஷிடல் அரிதாமேல் . இந்த ஞானமார்க்கமாகிய பத்துவகையும் ஞானுசாரியர்

அனுக்கிரகத்தினால் அறிந்து சிவபோகம் பொருந்துதல் அரிதாமாகில்; எவ்விடத்தும் சிவன்தான் அந்தம் அற நின்றமையும் அவனிடத்தே அனைத்தும் அமைந்தமையும் - சகலப் பிரபஞ்சத்திலும் சிவனுனவர் முடிவில்லாமற் பரி பூரணமாகி நின்றதையும் அந்தச் சிவனிடத்திலே சகலப் பிரபஞ்சமும் தேயமாய் நின்றதையும்; அவன் அருளை அன்றி ஒன்றைச் சிந்தத செயா ஏன்பதையும் உணர்ந்து - அந்தச் சிவனுடைய பிரேரகமின்றி ஒரு விஷயத் தையும் அறியப்படாதென்பதையும் அறிந்து; செய்யும் செயல்தான் சிவன் ஏவல் எனச் செய்தும் - நாம் செய்யும் கிருத்திய மெஸ்லாம் சிவனுடைய பிரேரகமென்று செய்தும்; சேர் பொறிகளாலே வந்தவிடயங்கள் எல்லாம் சிவனுக்கு ஆக்கி மருவும் இருவிளை எமக்கு என் எனச்சிவன்பால் - மறைந்து பொருந்திமிகுக்கும் இந்தியங்களினுலே வரும் விஷயங்களைல்லாவற்றையும் சிவனிடமாகப் பயன்னி அந்தவிஷயங்களினுலே பொருந்தும் புண்ணிய பாப பலன்கள் நமக்கு என்னென்று சிவனிடத்தில் தான் செயலற நின்று என்றவாறு.

(உகட)

213. அஞ்செழுத்திற் பதிபசபா சங்க ஞங்கமை
 யறிந்தவற்றுட்பாசத்தைக் கீழ் தாக
 விஞ்சசிவ முன்னகைத் தந்தமாச் சிரம
 விதிப்படியே யங்ககர நியாசஞ் செய்தே
 துஞ்சிடுதல் கரணங்க ஞாடனே சற்றுந்
 தோய்ந்திடுத ஸறவருளே துளையாக கொண்டே
 எஞ்சலிலா வஞ்செழுத்தை மனத்தி னுலே
 யெண்ணியிடல் பிரபத்தி யினிப்பத்தி யிசைப்பாம்.

இ - ன் : அஞ்செழுத்தில் பதி பச பாசங்கள் உண்மை அறிந்து அவற்றுள் பாசத்தைக் கீழதாக - பஞ்சாட்சரத்திற்புதி பச பாசங்கள் நிற்கும் ஸ்வபாவத்தைக் கண்டு அந்த; பஞ்சாட்சரத்துக்குள் பாசத்தைச் சொல் கின்றதாகிய நகார மகாரங்களைக் கீழதாக; விஞ்சசிவம் முன்னக-சிகாரத்திற் சிவமும், வகாரத்திற் சிவசத்தியும், யகாரத்தில் ஆண்மாவுமாகச் சொல்லும் அக்கரங்களை முன்னக; எஞ்சல் இல்லா அஞ்செழுத்தைத் தம் தம் ஆச்சிரம விதிப்படியே அங்க கர நியாசம் செய்தே - குறைவில்லாத பஞ்சாட்சரத்தை அவனவன் நிற்கும் ஆசிரமானுகணமாகச் சாத்திரஞ் சொன்னபடியே

ஓம செஹாங் யங் எாஂஸா நகி-அஞ்சூ நகி, ஓம செஹங் வங் தத்தா-ஶா-ஷி
 வக்காய நகி, ஓம ஹா-ங் ஶரி கவொரங்கூஷபாப நகி, ஓம ஹி-ங் வக
 வா-ஷி வக உஹாப நகி, ஓம ஹங் நங் வகா-ஜாத-கி-அஷபை நகி, ஓம
 ஹா-ங் ஹா-ஷபாப நகி, ஓம ஹி-ங் நங் ஶரி-வெ-ஹா-ஹா, ஓம ஹ-அ-

20 சீவாஸீய வழி^८, ஒன் செஹங் சரிஂ கவுவாய் ஹம்பூ, ஒன் ஹன் வா
நெது-துபாய் வெள்வழி^९, ஒன் ஹஃ பா கவுராய் வடி^{१०}

என்னும் சடாயுத்த சங்கிதையால் அங்கநியாச கரநியாசம் செய்து; துஞ் சிடுதல் கரணங்களுடனே சற்றும் தோய்ந்திடுதல் அற அருளே துணையாக் கொண்டே மனத்தினாலே எண்ணியிடல் பிரபத்தி இனிபத்தி இசைப்பாம். விஷயங்களிற் செல்லும் இந்தரிய அந்தக் கரணங்களுடனே சற்றுகிலும் பொருந்துதல் இல்லாமல் மார்ச்சால் சிக்கவைப்போலத் தத்தம் செயலறச் சிவாதீனமாகத்தின்று மானசமாக வாச்சியார்த்தத் தியானத்துடன் செயிப்பது பிரபத்தி, மேல் பக்திமார்க்கன் சொல்லுவாம் ஏ . று. (உகங)

அ . கை : மேல் பக்தி அந்தரங்கபக்தி பாஹ்யபக்தி என இரண்டு விதமாம். இவற்றுள் அந்தரங்க பக்தி வரும் முறையை கூறுகின்றது.

214. இருவகைத்தாம் பத்தியாந் தரங்க மென்று
மியற்றியிடும் புறம்பென்று மிவற்றிலந்த ரங்கம்
வருமுறைதா னிதயகம் லத்துறையுஞ் சிவத்தை
மாசில்பளிங் கொளியுருவா மிலிங்கமாய் மதித்தே
குருபதமா மலர்மதிமண் டலத்தமுதி னாலே
குறைவில்பி டேகஞ்செய் துபசார மஜீத்தும்
ஒருமைதிகழ் மனத்துடனே புரிந்துசதி பதிபோ
லூடன்பிரியா திருக்கையென்றே யுரைத்திடுமா கமமே.

இ - ள : இருவகைத்தாம் பத்தி அந்தரங்கமென்றும் இயற்றியிடும் புறம்பு என்றும் - பத்தியானது அந்தரங்கபக்தியென்றும் பாஹ்யபக்தி என்றும் இரண்டுவிதப்பட்டும் என்று ஆகமங்கள் சொல்லும்; இவற்றில் அந்தரங்கம் வரும் முறைதான் இதயகமலத்து உறையும் சிவத்தை மாச இல் பளிங்கு ஒளி உருவாம் இலிங்கமாய் மதித்து - இந்த இரண்டில் அந்தரங்க பத்தி பண்ணும் கிரமமானது மூலாதாரத்திலே கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதார சத்தி, கூர்மத்தின் மேலே அனந்தனுக்குப் பதுமாசனம், அதன் மேலே அனந்தன், நாமிமட்டாக அனந்தனுடைய சிரத்திலே பிருதியித்ததுவம் தாமரைக் கிழங்கு, அப்புதத்துவம் முதலாகக் காரியமாயாதத்துவ மளவும் முப்பது தத்துவம் எட்டங்குல நாளம், பஞ்சாசத் பாவம் தாமரைத் தண்டின் நூல்கள், நாள்த்தின் மூளைகள் நூற்றுத் தொண்ணு ற்றெனுரு புவனங்கள், தண்டுக்கும் இதழுக்கும் நடுவிசைதலை அதோமாயை, அதன்மேற் சுத்த வித்தியாதத்துவம், எட்டு இதழ் இந்திராதி திக்குப்பாலருடைய பீஜமான யகாராதி ஹகாராந்தம் எட்டும், வாயு அங்கினி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன் எண்ணும் எண்மரும் திக்குத்தளங்களில் கிரமத்தி

லுடையதாய் அனந்தாதி மகேச்சரர் வசிப்பதான ஈசவரதத்துவம் கேசரங்கள், சதாசிவர் வசிக்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவம் கர்ணிகை, குரிய மண்டலம் சோம மண்டலம், அக்கினி மண்டலங்கள் தளாக்கிரத்திலும் கேசராக்கிரத் திலும் கர்ணிகாக்கிரத்திலும் சிரமத்திலுடையதாய் அவைகளுக்கு அதிபதிகள் அடைவே சீரமா வீஷ்ணு ருத்நிர்கள் இவ்வாறுள்ள இதயகமலத்தின்மேல் களங்கமில்லாத படிகப்பிரகாச ஸ்வரூபமாகிய விங்கமாகப் பாவித்து அதில் கன்மசாதாக்கியரைத் தியானித்து அவர் இதயத்தில் நிருவிகற்ப ஞானந்த ஸ்வரூபியான சிவத்தைப் பாவியாறின்று;

குருபதமாமலர் மதிமண்டலத்து அமுதினுலே குறைவில் அபிஷேகம் செய்து உபசாரம் அணைத்தும் ஒருமைதிகழ் மனத்துடனே புரிந்து - சடா தாரத்துக்கு மேல்குருத்தானமாகிய ஆயிரமிதழாய் நின்ற பதுமத்திலிருக்கிற சோமமண்டலத்து அமுதத்தினுலே ஏகாக்கிர சித்தமான மனத்துடனே சாஸ்திரோக்தப்பிரகாரம் தப்பாமல் அபிஷேகம்பண்ணி நவேத்திய முதலான உபசாரங்களைச் செய்து; சதிப்பிபோல் உடன் பிரியாது இருக்கை என்றே உரைத்திடும் ஆகுமம் - பதிவிரைதையான ஸ்திரீயிலுடைய மனம் புருஷனிலிட்டுப் பிரியாமல் நின்றதுபோல அந்தச் சிவத்தினுடன் பிரியாம விருக்கையென்று சிவாகமம் சொல்லும் ஏ . ரு. (உகச)

அ . கை : மேல் பாற்றியபக்தி கூறுகின்றது.

215. ஈ.துமரி தேற்சிவஜை யிலிங்கத்தி னிடத்து
மெழிற்குரவர் நமதிடத்துஞ் சிவபத்த ரிடத்தும்
கோதறவே கண்டுபணிந் தேத்திப் பூசை
குறைவறவே செய்தெந்த நாளும்வழி படவே
தீதறவே சிவஞானம் விளங்கியிடு நன்றாய்ச்
சிற்றறிவெ லாநீங்கிச் சிவானுபவ முளதென்
ஞேருதியிடுஞ் சிவாகமங்க ஓாதவினு லுயிர்கட்
குறுதிசிவ பத்தியன்னே யுணர்ந்து கொள்ளே.

இ . ண : ஈதும் அரிதேல் சிவஜை இலிங்கத்தினிடத்தும் ஏழிற் குரவர் தமதிடத்தும் சிவபத்தரிடத்தும் - இந்த அந்தரங்க பக்திமார்க்கமும் அரிதா யின் சிவஜை இலிங்கத்தினிடத்தும் உயர்ச்சி பொருந்திய குருவினிடத்தும் சிவபக்தரிடத்திலும்; கோது அறவே கண்டு பணிந்து ஏத்திப் பூசை குறைவு அற செய்து எந்தநாளும் வழிபடவே - குற்றமில்லாமல் தரிசித்து நமஸ்கரித்துத் துதித்துக் குறைவில்லாமல் பூசைபண்ணி எப்பொழுதும் வழிபட்டு நிற்கவே; தீது அறவே சிவஞானம் விளங்கியிடும் நன்றாய்ச் சிற்றறிவெலங்க நீங்கிச் சிவானுபவம் உள்தென்று ஓதியிடும் சிவாகமங்கள் - தீதான ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்கப் பரிபூரணமான சிவஞானம் பிரகாசிக் குமாகையால் விஞ்சிஞ்சுதை நீங்கிச் சர்வஞ்சுத்துவாத் குணங்களெல்லாம்

விளங்கச் சிவாநன்னிய சாட்சாத்காரம் விளங்குமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும்: ஆதலினுல் உயிர்கட்டு உறுதி சிவபத்தி அன்னே உணர்ந்து கொள் - ஆகையால் ஆன்மாக்கலஞ்சுச் சிவபத்தியே உண்மையென்று தாயே நீ அறிந்துகொள் எ - ரு. (உகரு)

தந்தை சிவக்கொழுந்தைத் தாள்பணிந்தே தான்றனுசை
எந்தை சிவனெற்றியிய கேதென்னச் — சிந்தையால்
தேர்ந்து சிவாகமத்தைச் சேர்த்தா யிரமதனை
ஓர்ந்திடச்சொன் னுன்றமிழா லும்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் அருளிச்செய்த சிவனெறிப்பிரகாசம் மூலமும்,
இதற்கு நான்தி சிவாக்கிரயோகின்திர சிவாசாரியர்செய்த வியாக்கியானமும்

சம்பூர்ணம்

கபமஸ்து

ஸ்ரீ சிவாக்கிரகுரவே நம :

விவநெறிப்பிரகாசம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

(எண் செய்துள் எண்)

அகரமுத	79	இந்தவகை	212	உன்னியிடு	179
அகரவுக	190	இந்தவருட	97	எண்ணரிதா	126
அசித்தாதல்	201	இந்தியிம்	129	எண்ணரியிடு	171
அஞ்சமுகத்	91	இப்படி	150	எண்ணரியோர்	152
அஞ்சமுத்தீற்	213	இப்படியே	135	எண்ணரியுயி	99
அஞ்சான	52	இம்மையிலே	60	எண்ணெயுடன்	102
அந்தண்ரே	167	இரதமுரு	118	எண்போதி	69
அந்தமா	202	இருண்மலமு	186	எப்பொருட்கு	17
அருந்தியிடப்	61	இருபொருட்குச்	25	என்புதோ	140
அருளதன	6	இருவகைததாம்	214	எவ்வழிச்கு	138
அஸீகடனீ	64	இருஷினாகட	36	ஏகமா	46
அவத்தத்கே	39	இருஷினாசேர்	57	ஏதமிலாச்	165
அநியாமை	50	இருள்வடிவாய்	51	ஏதுக்கா	47
அறிவுரிதாய்ச்	29	இருளொழுத்திட	89	ஏற்றியிடு	80
அறிவிக்குந்	147	இவ்வாறிங்	133	ஐயமறப்	9
அறிவிச்சை	143	இறத்துபிறந்	71	ஐயமுடன்	20
அறிவிலதாய்ச்	55	இன்னாமுங்கே	66	ஒதல்செய்ஞு	206
அறிவுதொழி	62	இனிச்சகல	40	ஒதலுறுந்	183
அறுதொழிலா	199	ஈசர்சத்தி	100	கடபடங்கள்	32
அறைந்தலிந்த	34	ஈசருல	83	கண்டிடுமில	205
அறைந்தனமுன்	208	ஈசனுர்	144	கரநாள்குங்	5
அன்னியமா	35	ஈசனையு	43	கருதியிடும்	119
அனுதியாய்	185	ஈசானி	86	கருமசா	94
அனுதியே	58	ஈதுமரி	215	கையிறந்த	127
அனுமானங்	28	உடம்பினி	141	கலையாதி	23
அனைத்துமிர்க்கு	159	உத்தமமா	8	களமதனி	95
ஆகத்தி	134	உத்தேசம்	19	காமமுத	173
ஆகமுட	196	உதித்தகுள்சேர்	133	காயாதிக்	137
ஆங்கார	116	உறுவம்வே	198	காயாமே	142
ஆங்கார	197	உருவாதி	33	காலந்தான்	101
ஆதரவுஞ்	177	உருவளதாம்	85	காலம்போல்	34
ஆதனினு	45	உரைசெய்த	81	குரவரிரு	169
ஆதவினு	210	உலகணைத்து	73	குருசரணா	11
இந்தவகை	83	உள்ளரிய	192	குறையிலா	26

கூறிடுமிக	175	தத்துவங்க	181	மண்ணாதுநாற்	120
கூறிடுமிப்	21	தத்துவங்கள்	123	மண்ணாதி	41
கொல்லாமை	172	தந்தைதாய்	10	மண்ணாதி	44
சடமாக	68	தரிப்பரிய	189	மண்முதல்	131
சத்தகுடைச்	76	தருமநெறி	108	மந்தமாஞ்	160
சத்திதா	156	தருமமிரு	106	மந்தமாய்	157
சத்தியனுரா	2	தருமமுடன்	14	மந்திரங்கள்	59
சத்தியின்றன்	74	தவஞ்செபங்க	188	மந்திரங்கள்	163
சத்தியேர	162	தன்மைமுன்	70	மந்திரமும்	178
சத்திநிபா	158	தன்சியல்பும்	18	மந்திரமே	31
சன்னியாசத்	42	திடுக்கிடவோ	149	மருவியிடு	182
சாக்கிரகா	191	துருவாச	7	மருவுசா	87
சாங்கியன்றுன்	203	தேசிகரு	176	மனமதனிற்	125
சாத்திகத்தா	105	தேசிகலு	184	மாயையட	16
சாம்பவமா	164	தொறில்செய்ய	112	மானதனி	104
சாற்றிய	136	நவமணி	132	மிக்கதோர்	98
சாற்றியிட	115	நாதமுதற்	130	முக்குணங்க	107
சாற்றியிடுஞ்	67	நாதாதி	134	முத்திதனக	211
சாற்றியிடுஞ்	168	நிருவண	166	முந்தமனம்	110
சாற்றியிடுந்	48	நிருவிடமும்	65	முப்பொருளுஞ்	174
சித்தத்தித்தீச்	200	நினைத்தபடி	72	முன்னையருந்	12
சிவன்சத்தி	82	பக்குவான்	75	முன்னைவினைக்	139
சிற்றநிவே	53	பக்கங்களுக்குப்	37	மேஸியிடும்	180
சீராகுஞ்	1	பஞ்சசத்தி	84	மோகமற்றில்	30
சுத்தவித்தை	128	பரபொருளுக்	15	வன்னமோர்	151
குக்குமே	78	பரையாதி	3	வன்னியட	124
செய்திடுநற்	187	பாவமே	49	வனத்துறைவன்	170
செறிவரிய	209	பிரகிருதி	103	வாக்குமன	204
சேர்த்திடைவே	96	புத்திதனி	109	வானதுதா	114
சேர்ந்திடிற்றி	88	புறக்கருவி	24	வானருவாய்	117
கைவலெநி	207	பெற்றிடிற்றி	161	வீஞ்ஞான	90
கைவரல்லாச்	194	பொருந்திடுவன்	193	விடயமிதற்	13
சொல்லியிடு	27	பொருந்தியிடும்	113	விந்துவடோ	77
ஞானமுட	38	பொறியைந்தால்	22	விந்துவென்	56
ஞானமுடன்	193	பொறியைந்தும்	111	விழித்தினிது	148
ஞானமே	92	போற்றியிடுஞ்	122	வினையணாத்துந்	145
தத்துவ	133	போற்றியிடும்	63	வேதசிவா	4
தத்துவங்க	146	மண்ணாதுதான்	121		

செவபரிபாலை அகராதி

(எண் செய்யுள் எண்)

அ			
அசற்பிரதிபக்கத்துவம்	26	அனுமானப்பிரமாணம்	26
அசாதாரணாதத்துவம்	130	அனுமானபாதிதன்	28
அசாதரணுகோந்திகள்	28	அளைகாந்திகள்	"
அசித்தன்	"		
அசுத்தத்துவம்	135	ஆகமப்பிரமாணம்	26
அசுத்தமாயை	57	ஆகமபாதிதன்	28
அஞ்ஞானம்	28	ஆசிர்யாசித்தன்	"
அத்துவர ஆறு	178	ஆஸிவகள்	199
அத்துவசோதனை	160	ஆணவம்	46
அத்துவாவகை	3	ஆதிசத்தி	71
அதிகம்	28	ஆரணியாதி மூன்றுசத்தி	86
அதிகரணுஞ்ஞானித்தன்	"	ஆன்ம அவத்தை மூன்று	39
அதிகாரி	13	ஆன்மதத்துவம்	135
அந்தக்கரணம்	23		
அந்த்தியவசிதன்	28		
அநநுபாஷாணம்	"		
அப்பிரதிபை	"	இச்சாசத்தி	71
அப்பிராப்தகாலம்	"	இந்திரியப்பிரத்தியட்சம்	23
அபசித்தாந்தம்	"	இந்திரியான்மவாதி	195
அபாதிதவீஷயத்துவம்	26	இராகதத்துவம்	101
அபார்த்தகம்	28	இருவகையருமாணம்	23
அபினியத்திவாதி	207	இருவகையிலக்கணம்	17
அபின்ன நிமித்தோபாதான காரணத்துவம்	95	இருவித அதர்மம்	106
அருத்தாந்தரம்	28	இருவிததர்மம்	"
அருத்தாபத்திபாதிதன்	..	இருவிஜையொப்பு	145
அருத்தானுமானம்	22	இலக்கணம்	18
அருபத்திருமேனி	92		
அவிஞ்ஞாதார்த்தம்	28		
அன்னியதராசித்தன்	..	எசானியாதி ஐந்துசத்தி	84
அன்னுவயதிட்டாந்தம்	..		
அன்னுவயவெதிரேகி	26		
அனுதிசையோகசம்பந்தம்	67		
அன்னுவயானுமானவகை	28	உத்தியுத்தர்	74

உத்திவிபரிதம்	28	கன்மசாதாக்கியர்	94
உத்தேசம்	18	கன்மம்	58
உபதேசகளை	23		
உபயாவைகளியம்	28	கா	
உபயாசித்தன்	"		
உபஷ்டம்பம்	108	காபாஸிகர்	207
உபாசனுகாண்டம்	23	காமிகாதி இருபத்தெட்டாகமம்	91
உ.பாதானத்திரயங்கள்	3, 32	கார்மணம்	61
உ.வமானுமுரானம்	26	காரணத்காரியாருமானம்	26
		காரியாத்காரனுமுரானம்	"
		காலதத்துவம்	101
		காலாத்தியயாபதிட்டன்	28
		கி	
எட்டுவகை அளைச்சுவரியம்	106		
எண்வகைக்செல்வம்	"		
		கிரியாசத்தி	72
		கிரியாவதித்தீட்சை	164
ஏத்துவஞ்ஞானுசித்தன்	28	கிரியை	153
ஏத்துவந்தரம்	"	கிருக்ததாசாரியர்	169
ஏத்துவாபாசன்	"		
ஏழுகுணங்கள்	129	கு	
		குணதத்துவம்	104
ஐந்து [இந்திரியக்] கிரியைகள்	112	குரு	108
ஐந்து [கரும்] இந்திரியம்	"		
ஐந்து ஞானேந்திரியம்	"	கே	
ஐயம்	25	கேவலசாக்கிரம்	146
ஐவகை அஞ்ஞானம்	106	கேவலசுவப்பனம்	147
ஐவகை ஞானம்	"	கேவலசூத்தி	"
ஐவகைப்பாசம்	46	கேவலதுரியம்	148
		கேவலதுரியாதீதம்	"
		கேவலாவத்தை	143, 146
ஓளாத்திரி தீட்சை	170	கேவலான்னுவயி	26
ஓளாபாதிக்யாப்பியத்து		கேவலவெந்தேஷி	"
வாசித்தன்	28		
		க	
		சகலசாக்கிரம்	149
		சகலசூத்தி	"
கர்த்திருத்துவம்	34	சகலவெசாப்பனம்	"
கருமகாண்டம்	22	சகலதுரியம்	"
கலாதத்துவம்	101	சகலதுரியாதீதம்	"

சகலர்	39	சிவாத்துவைதி	207
சகலாவத்தை	144	சிற்சத்தி	20
சங்கிராந்தவாதி	207	மிற்பிரத்தியட்சம்:	
சத்தர்	74	விஞ்ஞானப்பிரத்தியட்சம்	24
சத்தானுமானம்	22	சிவஞானப்பிரத்தியட்சம்	"
சத்தித்திரயங்கள்	3		
சத்தி நிபாதம்	145, 155	க	
சத்தியோ நிருவாணதீட்சை	162	சத்தத்துவம்	133
சதாசிவர் பஞ்சகிருத்தியம்	87	சத்தாசத்தத்துவம்	134
சபக்கம்	26	சத்தமாயை	55
சபக்கேசத்துவம்	"	சத்தாவத்தை	145
சம்பந்தம்	14	சுவார்த்தானுமானம்	27
சமவாயசம்பந்தம்	67		
சமாவேசவாதி	207	கு	
சழற்பத்திவாதி	"		
சரியை	152	குக்குமபஞ்சகிருத்தியம்	
சலனம்	108		75
சா			
ஈச			
சாங்கியன்	203		
சாங்குசித்தர்	12	சையுத்தசமவாயசம்பந்தம்	67
சாத்தியசாதனவிபரியயம் ~	28	சையோகசம்பந்தம்	"
சாத்தியஸிபரிதனியாப்தன்	,,	சைவசித்தாந்தலுத்தி	208
சாத்தியவைகலியம்	,,	சைவகதேசிகர்	207
சாதகாசாரியன்	165	சொ	
சாதனமியதிட்டாந்தம்	28		
சாதனவைகலியம்	"	சொருபவைகலியம்	28
சாதனவிபரீதனியாப்தன்	,,	சொருபாசித்தன்	"
சாதாரணதத்துவம்	130	ஞா	
சாதாரணுனோகாந்திகன்	28		
சாந்திகலைக்குத்தத்துவாதி ஆறு	180	ஞா	
சாந்தியதீகலைக்குத் தத்துவாதி ஆறு	..	ஞானகாண்டம்	22
சாம்பவதீட்சை	163	ஞானசத்தி	71
சாருவாகன்	195	ஞானதெறி	211
கு			
சிவதர்மினிதீட்சை	166	ஞானவதிதீட்சை	164
சிவன் அவத்தைமுன்று	55	ஞானஞாரியன்	165
சிவன்பஞ்சசத்தி	71	த	
சிவன்ஷட்குஞாங்கள்	88	தசகாரியம்	211
		தடத்தவிலக்கணம்	28

தந்திரகளை	22	நாலு ஆச்சிரமம்	151
தருமியனுமானம்	26	நாலுவருணம்	7, 151
தன்மாத்திரைகள் ஐந்து	112	நாலுவாக்குகள்	55, 78
		நாற்கரணங்கள்	129
தா			
தாத்துவிகபேதம்	131		
தாதான்பியசம்பந்தம்	67	நிக்கிரகத்தானம்	28
தி			
திட்டாந்தவிபரியயோத்தி	28	நிகண்டவாதி	199
திட்டாந்தாபாசவகை	..	நித்தியகேவலம்	148
திரிவு	25	நியதித்ததுவம்	101
திரோதாயி	46	நியாயவாதி	196
திரோதானசத்தி	71	நிர்ப்பீசத்தீட்டை	166
தி			
தீவிரசத்தி	157	நிரநுயோச்சியாநுயோகம்	28
தீவிரசத்தினிபாதம்	156	நிரார்த்தகம்	"
தீவிரதரசத்தி	157	நிலீர்த்திகலைக்குத்	"
தீவிரதரசத்தினிபாதம்	156	தத்துவாதி ஆறு	179
தூ			
தூலவுடல்	139	நின்மலசாக்கிரம்	191
தே			
தேகம் மூன்றுவிதம்	119	நின்மலகழுத்தி	"
தை			
தைசதவகங்காரம்	110	நின்மலசொப்பனம்	"
ந			
நழுனம்	28, 88	நின்மலதுரியம்	192
நா			
நால்வகைச்சத்திநிபரதம்	156	நின்மலதுரியாதீதம்	193
நால்வகைப்பிரார்த்தகள்ம	209	ப	
		பக்கதன்மத்துவம்	26
		பக்கம்	"
		பஞ்சகஞ்சகம்	102
		பஞ்சகலைகள்	55
		பஞ்சகிருத்தியம்	31, 68
		பஞ்சகோசம்	138
		பஞ்சசாதாக்கியம்	3
		பஞ்சாசத்பாவம்	104, 106
		பஞ்சபூதங்கள்	117
		பஞ்சமலம்	62
		பஞ்சகரணம்	119
		பத்திநெறி	214
		பத்துவித அவைராக்கியம்	106
		பத்துவிதருணம்	"
		பத்துவிதவைராக்கியம்	"
		பதமுத்திகள்	97

பதியின் சொருபவிலக்கணம்	29	பிரவிருத்தர்	74
பதியின் தடத்தவிலக்கணம்	30	பிரளைகலர்	41
பதினூறுசத்திகள்	77	பிராகிருதர்	12
பராசத்தி	71	பிரேரக்காண்டம்	136
பரார்த்தானுமானப்			
பஞ்சாவயவம் :		ஏ	
பிரதக்கிளை	27	புத்தன்	198
ரது	..	புத்தித்தத்துவம்	104
உதாரணம்	..	புரியட்டகதேகம்	112
உபநயம்	..	புருடத்தத்துவம்	102
நிகமனம்	..	புனருத்தி:	
பரார்த்தானுமானம்	..	சத்தபுனருத்தி	28
பரிக்கிரகசத்தி	55	அர்த்தபுனருத்தி	"
பரினுமசரீரம்	119		
பரியநுயோச்சியோபேஷனம்	28	ஏ	
பரீஷை	19		
பரையாதி பஞ்சசத்திகள்	71	பூதசாரதேகம்	119
		பூததேகம்	119
பா		பூதாதியகங்காரம்	112
பாகாசித்தன்	28		
பாகியேந்திரியப்பிரத்தியட்சம்	24	போ	
பாசுபதர்	207		
பாஞ்சாரத்திரி	200	போகசமித்திருகாண்டம்	136
பாதிதவிஷயன்	28	போகபோக்கியகாண்டம்	"
பாரிசேடப்பிரமாணம்	44	போதகாசாரியன்	165
பாவாஷ்டகம்	105		
		ம	
பி			
பிரகாசம்	108	மகாவிரதியர்	207
பிரத்தியட்சபாதிதன்	28	மகேசவரர் இருபத்தைந்து	
பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசம்	..	பேதம்	94
பிரதிஞ்ஞாந்தரம்	..	மதாநுஞ்ஞை	28
பிரதிஞ்ஞாவிரோதம்	..	மந்தசத்தி	157
பிரதிஞ்ஞாஹானி	..	மந்த சத்திநிபாதம்	156
பிரதிட்டாகலைக்குத்		மந்ததர சத்திநிபாதம்	157
தத்துவாதி ஆறு	179	மந்திரகலை	22
பிரபத்திநெறி	212	மலபரிபாகம்	72, 145
பிரமாணபேதம்	20, 21		
பிரமாணம்	19	மா	
பிரவாகானுதி	61	மாயாவாதி	205
பிரயோசனம்	13	மான்	100

மானததீக்கை	167	வா
மானதப்பிரத்தியட்சம்	23	வாமதகவினாமார்க்கத்தர் 206
மு		வாமாதிநவசத்தி 86
முக்கியாத்துவிதம் (பாமிரம்)		வி
முக்குணங்கள்	103	விசேஷங்கித்தன் 28
முதன்மையாசாரியர் நாஸ்வர்	7	விசேஷியாசித்தன் ..
மு		விஞ்ஞானகேவலர் 42
முவகைக்கன்மம்	145	விடயம் 13
முவகைப்பிரத்தியட்சம்	22	வித்துவாதி ஆறு 180
முவகைப்பிரமாணம்	17	வித்தியாதத்துவம் 101
முன்று கர்த்தாக்கள்	74	விபக்கம் 26
யோ		விபக்காத்தியாவிருத்தி ..
யோகம்	154	விபரீதசெலால் 28
யு		வியாத்திவிபரியயம் ..
ரூபத்திருமேனி	92	வியாப்பியத்துவாசித்தன் ..
ரூபாரூபத்திருமேனி	"	விரத்தாசாரியர் 168
வ		விருத்தன் 28
வெ		விகேஷபம் ..
வை		வெ
வெதிரேக அனுமானவகை		..
வெதிரேகதிட்டாந்தம்		..
வைவ		வை
வோ		வைகரியகங்காரம் 112
வோகதர்மினிதீட்சை	166	வைசேஷிகவாதி 196
வ		வைதன்மியதிட்டாந்தம் 28
வைஜீகர்		வைஜீகர் 12
வெ		வெ
வரணகம்	108	ஸ்வரூப இலக்கணம் 28

சைவபரிபாலைச் சொற்பொருளாகராதி

அகண்டாகாரம் - கண்டிக்கப்பாதா
வடிவம்.
அகத்தொண்டர் - உட்பணி
செய்வோர்.
அகவிருள் - அஞ்சானம்
அங்கித்தம்பணை - அக்கினியின்
குட்டைத்தடுத்தல்.
அசிந்தன் - சிந்திக்கப்படாதவன்.
அசிபதம் - ஆனும் என்னும்
பொருளுடையபதம்.
அனுபரிமாணம் - அனுவளவு;
பாஞ்சராத்திரிகள் ஆன்மா உடம்
பிலே அனுவளவாய்நிற்கும் என்பர்.
அணைந்தோர்தன்மை - சீவன் முத்தர்
இயல்பு.
அதிகாரத்துவம் - சுதநித்தத
ஸகரம் என்பன.
அதிகாராவத்தை - பிரபஞ்சத்தைப்
படைக்கும் நிலை.
அதிருக்கும் - மிக்கநுணைம்.
அதிட்டிக்கப்படுதல் - நிலைக்கள்
மாகக்கொண்டு செலுத்தப்படல்.
அதிதினிரம் - மிகக்கீரிம்.
அதிதெய்வம் - மேலானதெய்வம்
அதிபரிபக்குவம் - மிகுந்தபரிபக்குவம்.
அதீதாவத்தை - துரியாதீதநிலை.
அதுவுதுவாய் நின்றறிதல் - சார்ந்த
தன்வண்ணமாய் நின்றறிதல்.
அதோமாயை - கீழேயுள்ள மாமாயை.
அத்தாணி மண்டபம் - அரசிருக்கை
மண்டபம்.
அத்தியாசவாதம் - இப்பியை வெள்ளி
என்பதுபோல ஒன்றை மற்றென்று
ஞக்கூறும் வியரிதவாதம்.
அத்துவசுத்தி - ஆற்றதுவாக்களினும்
கட்டுப்பட்டிருக்கும் போகங்கள்
எல்லாவற்றையும் ஏக்காலத்திலே
புதிப்பித்துத்தொலைத்து முத்தி
கொடுத்தல்.
அத்துவிதநிலை - ஏகமாயநிலை.

அநந்தியபாவலீர் - அத்துவிதபாவலீஸ்.
அநந்தியம் - வேழுகாசை.
அநாதி சித்தந் - அநாதியேயுள்ளவன்.
அநாதிதித்தம் - அநாதியாயிருக்கும்
நித்தியம்.
அநாதிபதம் - அநாதியாயுள்ள
பரசுக்கட்டு.
அநாதி முத்தத்தன்மை - அநாதியே
மஸ்தியலீங்கிய தன்மை.
அநித்தியான ந்தம் - அழிவுள்ள
ஆனந்தம்; அது சிற்றின்பம்.
அநிர்வசனம் - சொல்லெலானுத்து.
அநுமானவளவை - அநுமானப்
பிரமாணம்.
அநுமித்தநிதல் - கருதியறிதல்.
அநேகாந்தவாதி - அநேகமுடிபைச்
சொல்லுபவன்.
அநேகேக்கரவாதி - பலகடவுளர்
உண்டு என்போன்.
அந்தக்கரணம் - உட்கருவி : அவை
மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்
என்பன.
அந்தப்புரம் - அரசன்தேவியர்
உறைவிடம்.
அந்தரியாகம் - உட்பூசை.
அந்தரியாமி - உள்ளே நின்று
நடத்துவோன்
அந்தியசாதி - வேற்றுச்சாதி
அபரசாதி - குறையுடையவைகளிலே
தோன்றுவது.
அபரமுத்தி - பரமுத்தியல்லாதது அது
பதமுத்தி.
அபிமுகமாத்திர - சந்திதமாத்திர.
அபுத்தி பூருவம் - அறியப்படாதது.
அயிக்கியவாதம் - நீரும் நீரும் சேர்ந்த
தாற்போல ஆன்மாவம் சிவமும்
முத்தியில் அயிக்கியமாகும்வாதம்.
அருஞ்சரம் - செல்லுதற்கரியபாலீஸ்
நிலம்.
அருண்மயம் - கருணைவடிவம்,

அருவப்பிரபஞ்சம்-சேதனப் பிரபஞ்சம்.
அவயவப்பகுப்பு - உறுப்பு உறுப்பாய்ப்
பிரிக்கப்படுதல்.

அவாந்தரகாரணம் - இடைப்பட்ட
காரணம்.

அவாய்நிலை - ஓருசொல் தனக்கு எச்
சொல்லின்றி வாக்கியப்பொருள்
உணர்ச்சி கூடாதோ அச்சொல்லை
அவாயி நிற்றல்.

அவிச்சைக்காலம் - அஞ்சானத்தை
யுடைய காலம்.

அவிப்பாகம் - தேவகுண விள் பய்கு.
அவிநாபாவம் - நீக்கமின் நிலிருப்பது:
(அ - இன்மை, நிநா - நீக்கம், பாவம் -
இருத்தல்.) பிரிவிலதாய் உடனிகழ்
வதாம்.

அவ்வளவில் அவன் மகிழ்தல் - ஒரு
நியாயம் பெற்றதைக்கொண்டு
பெரிதும் மகிழ்தல்.

அழிதன்மாலைய - அழியுந் தன்மையை
யுடையன.

அளவிலாற்றல் - அளவிடப்படாத
வளிமை.

அளவை நூல் - தருக்கசாத்திரம்.

அறிவற்றம் - அறிவின்சோர்வு.
அறிவுத்திரிவு - உணர்வு வேறுபடுதல்.
அனந்த தேவர் - அட்டவித்தியே
கருனன்னோ தலைவர், அசுத்தமாயா
காரியங்களைச் செய்பவர். அழிவில்
லாததேவர் என்பது பதப்பொருளாம்
என்று.

ஆகமவளவை - ஆகமப்பிரமாணம்.
ஆகர்மியவினை - பிராரத்தம் புசிக்கும்
போது வந்துகூடும் வினை.

ஆக்கச்சொல் - செயற்கையை உணர்த்
தும் சொல், ஆதகை உணர்த்தும்
சொல்.

ஆசான்மூர்த்தி - குருமூர்த்தி.

ஆடுஉ - வறிசொல் - ஆண்பாலை

உணர்த்தும் சொல்.
ஆணவமலபரிபாகம் - ஆணவமலம்
தனுகரண முதலிய மரயா மலத்தோடு
சேர்ந்தாற்றுஞ் பக்குவப்படும்; .
கிருட்டி செய்வது அதன்பொருட்டே.

ஆதிவதவிகம் - ஒரு வரயிலானன்றித்
தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது.

ஆதிபொதிகம் - சடம்வாயிலாக
வருவது:

ஆத்தியான்மிகம் - சடத்தோடு கூடிய
சேதனம் வாயிலாக வருவது.

ஆய்ஸ்வேதம் - எல்லாம் ஏதுட்டித்
ற்றுக் காதனமான யாக்கையை
நோயின் நிலைபெற்றுசெய்வது.

ஆய்வீஞ்சுஞ்சாலம் - இவைபரியந்தம்
நிற்கும் ஓர் விசேட உணர்ச்சி.

ஆவேசவாதி - காபாலசமயி, விவண்
ஆவேசித்தலால் சிவன் குணங்கள்
முத்தான்மாவிடத்தில் தோன்றும்
என்று சொல்லுபவன். ஆவேசித்தல்.
வெளிப்படுதல்.

ஆறுகோடி மாயாகத்திகள் - ஆறுபேத
மான மாயா கத்திகள்: அவை காமம்,
குரோதம், உலோபம், மேரகம், மதம்,
மர்சியம் என்பன.

ஆன்மசுத்தி - ஆன்மா தன்னியல்பு
கெட்டு நூனமயமாய் நிற்றல்.

ஆன்மதரிச்சனம் - பக்கரணம் ஓன்றும்
தோன்றுது சுட்டறிவும் நீங்கித்
தன்ஜை உள்ளவாறு காரண்டல்.

ஆன்மபோதம் - உயிருணர்வு.

ஆன்மப்பிரகாசம் - ஆன்மாவின்
விளக்கம்.

ஆன்மலாபம் - ஆன்மாவாலடையப்
படுதல்.

இடத்திரிவு - தானம் வேறுபடுதல்.
இடையீடு - இடைவிடல்.

இதஞ்செய்தல் - பற்றுச் செய்தல்.
இந்திரசாலம் - இல்லதை உள்ளது

போலக்காட்டும் ஒருவித்தை.

இயற்று முதியோன் - செய்யுமுதியோன்
இயைபின்மை நீக்குதல் - சம்பந்த
மின்மையை நீக்குதல்.

இரட்டுறக்காண்டல் - ஓய்க்காட்சி.

இரட்டுறமொழிதல் - ஒரு வாக்கியத்தை

இரண்டு பொருள்படச் சொல்லுவது.
இரணியக்குப்பமதம் - பிரமாவையே
பரம் என்று கூறும் மதம்.

இருசிறன் - இரண்டு கூறுபாடு.

இருவகை அஞ்சவத்தை - மேல் கீழ் என் உறைத்துத்திற்றல் - அழுந்தி நிற்றல்.
 நும் இருவகையரான அஞ்சவத்தை.
 உற்பத்திவாதி - மரவிரதசமயி:
 சிவனுடைய குணங்கள் முந்தான்மா
 வீட்டத்தில் தோன்று மென்று
 சொல்லுபவன்.
 உற்றுழி - ஆபத்துவந்தவிடத்து.
 ஊர்த்துவமாயை - மேல்நோக்கிய
 மாயை,
 ஊனக்கண் - பகுறிவு.
 ஏஞ்சாப்பொருள்ளமை - மிஞ்சாளமை
 யாகிய பொருள்; என்னுமைவிகுதி
 தன்மைப் பொருள்ளனர்த்தாது
 தின்றது,
 என்னியறிதல் - ஆராய்ந்தறிதல்.
 எதிர்மறைமுகம் : எதிர்மறுத்தலாகிய
 வாயில். முகம் - வாயில்.
 எரிசெர்ந்தவிடத்து - வறுத்த விடத்து.
 ஏகதேசப்பொருள் - ஒருபகுதியாகிய
 பொருள்.
 ஏகதேச உணர்வு - சிற்றறிவு.
 ஏகனுகி - ஒற்றுமைப்பட்டு.
 ஏகான்மவாதம் - கீவான்மா என்றும்
 பிரமான்மா என்றும் இரண்டில்லை;
 ஆண்மா ஒன்றே என்னும்வாதம்.
 ஏவுழுதியோன் - தொழிற் படுத்தும்
 முதியோன்.
 ஏற்புழிக்கோடல் - ஓர் உத்தி: அது
 இயையும் இடம் அறிந்து பொருள்
 கொள்ளல்.
 ஜிந்துகந்தம் - உருவும், வேதனை,
 குறிப்பு, பாவளை, விஞ்ஞானம்
 என்றும் ஜிந்தன் சமூகம். கந்தம்
 சமூகம் என்றும் பொருட்டு.
 ஜிலகைச்சுத்தி - தானசுத்தி, பூதசுத்தி,
 திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்க
 சுத்தி என்பன.
 ஒருசாரன் - ஒருபகுதியான,
 ஒருபுடை உவமை - கருத்தாவாதலாகிய
 பொதுத்தன்மை பற்றி உவமையாத
 ஸன்றிச் செய்யும்வகைபற்றி உவமையா
 யாகாமையின் ஒருபுடை உவமையா
 யிற்று; செய்யும் வகையாவன முதல்
 வன் சங்கற்பத்தாற் செய்தலும் சூய
 வன் தண்டு சக்கரம் முதலிய கருவி
 களாற் செய்தலுமாக்.

ஒரோவொன்று . ஓவ்வொன்று .
கட்டுலன் . கண்ணறிவு .
கணபங்கம் - கணந்தோறும் தோன்றி
யழிதல்.
கணபங்கவாதி - பிரபஞ்சம் கணந்தோ
றும் தோன்றியழியும் என்று சொல்லு
பவன்.
கண்ணழித்துரைத்தல் - பதச்சேதக்கு
செய்து உரைகூறுதல். கண் - கணு.
அழித்தல் . சேதம் செய்தல்.
கருடத்தியானம் . கருடனுக்கு தன்னை
நினைத்தல்.
கருளைமறம் - நிக்கிரகமாகிய கருளை.
கருமகாண்டம் - கிரியைகளைக் கூறும்
பாகம்.
கருமபேதவியல் - கிரியைகளின் வேறு
பாட்டைக் கூறுமியல்.
கருமலம் பரிபாகாதல் - கன்மாக் குல
மாய் ஆகாமியம் எனப்பெயர்பெற்றுச்
சங்காரகாலத்தில் மாடையிலே புத்தி
தத்துவம் பற்றுக்கோடாகக் கிடந்து
பின் பிராரத்தமாகப் பக்குவப்படும்.
சங்காரத்தாலேதான் பக்குவம் வரும்.
கலாதிகர் . கலை, காலம், வித்தை,
இராகம், நியதி, புருடன் என்பன.
கல்லால் - ஆலமரவிசேடம் இங்குள்ளன
மயமான விருட்சம் என்க.
கழிபேருவகை - மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி,
கழிப்பித்தகாரணம் - நிங்கிய ஏது.
கழிப்பித்தல் தன்னை, காட்டிய உள்
ளம் என்றால்போல.
கறங்கோலை - காற்றுடி.
கறைமிடறு - காளகண்டம்.
காட்சியளவை - பிரத்தியட்சப்
பிரமாணம்.
காட்சிவாதி - உலோகாயதன்;
பிரத்தியட்சமே பிரமாணமென்று
சொல்லுவன்.
காமியப்பயன் - விரும்பிய பேறு.
காரணக்குறி - காரணப்பெயர்.
காரணமாதற்பொதுமை - பிறவற்றுல்
வேறுபடித்தும் காரணமாதன் மாத
திரையாகிய பொதுமை.
காரணவத்தை - காரியத்திற்கு முற்
பட்டிலை.

காரணவாக்கியம் - வீணாடு முதலி
யோசை நிமித்தகாரணர் என்று
சொல்லும் வசனம்.
காரியருபப் பிரபஞ்சம் . காரியப்
பிரபஞ்சம்.
காரியாவத்தை - உண்டாக்கப்பட்ட
நிலை.
காலவிசேடம் - விசேடகாலம்.
கிரியாசத்தி - தொழில்வடிவாகிய சத்தி.
கிரிடாப்பிரமவாதம்-கிரிடையையுடைய
பிரமம் நான் என்று சொல்லுவது.
கின்ததெடுத்துரைத்தல் - விதந்து
கூறுதல்.
கிழ்நாடல் - வியாப்பியமாகக்கருதல்.
குடாகாயம் - குடத்துள்வெளி.
குணத்தத்துவம் - முக்குணங்களும்
வெளிப்பட்டிருக்கும் தத்துவம்.
குணிப்பொருள் - குணியாகியபொருள்.
குனி - குணமுடையது.
குணிருத்திரன் - குணத்தத்துவத்தில்
வைகும் உருத்திரன்.
குண்டலித்தானம் - மூலாதாரம்.
குறிப்பேது - வெளிப்படனின்றிக் குறிப்
பாக ஏதுப்பொருள்பட நிற்பது.
கேவலஞானம் - ஞானமாத்திரை.
கைமுதிக் தியாயம் - 'பூஞைக்கு இத்
துணை அஞ்சவானுயின் புளிக்கு அஞ்ச
சுதல் எத்துணை என்பது சொல்ல
வேண்டியதில்லை' என்பது போன்ற
ஒரு நெறி. 'துண்ணியார் குற்றமுந்
தூற்றும் மரபினார் - என்னைகொல்
ஏந்தலார் மாட்டு' என்னும் திருக்குற
ஞும் இதற்கு உதாரணமாகும். இது
'கிழுத்' (எவ்வளவு) என்பதினின்று
தத்திதம்பெற்றுக் கைமுதிகம் என்று
யிற்று என்பர். மேற்குறித்த குறளி
ஐஷ்ன என்னைகொல் என்பது 'கிழுத்'
என்பதற்குச் சமம் ஆகும்.
கோசுமாதல் . விடயமாதல்.
சகமார்க்கம் - தோழி உரிமைக்கு உரிய
நெறி.
சகலநிலை - கலை முதலியவத்தேருடு கூடிய
நிலை.
சகளநிட்களம் - அருவுருவம்.
சங்கமவடிவு - சிவபத்தர் வடிவம்.

சங்கமவேடம் - அடியார் திருவேடம்.
சங்கிராந்தவாதி - பாகபதசமயி.
· சச்சிதானந்தம் - உண்மை அறிவு
அனந்தம்.
சத்தாது - உடைற்கணுள்ள ஏழு தாதுக்
கள்: அவை இரசம், இரத்தம், சுக்
கிலம், மூளை, தசை, எலும்பு. தோல்
என்பன.
சத்தப்பிரமவாதம் - சத்தமே பிரம
மென்று சொல்லுவது.
சத்தி சங்கற்பம் - சத்தியாய இஃது இங்
ஙனமாகு என்று எண்ணுதல்.
சத்தி மடங்கல் - வலிகுன்றல்.
சத்திவிட்டு - வெளிப்படாத உரு.
சமயதீக்கை - சமயப் பிரவேசத்தைப்
பயக்கும் தீக்கை.
சமயவாதிகள் - தத்தஞ்சமயங்களே
மெய்ச்சமயம் என்று சொல்லுவோர்
சமவியாபகம் - ஒத்தவியாபகம்.
சமுதாயவாதி - புறச்சமுதாயமும்
அத்சசமுதாயமுமேசகம் என்று
சொல்லுவன். புறச்சமுதாயம்:
பிருதிஷி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்,
என்பன. அகச்சமுதாயம்: உருவம்
வேதணை, குறிப்பு, பாவணை, விஞ
ஞானம் என்பன.
சமுதாயம் - கூட்டம்.
சம்பந்தப்படுத்தல் - தொடர்புண்
டாக்கல்.
சம்பந்தவிசேடம்-இருவகைச்சம்பந்தம்.
சரியை முதனிய மூன்று பாதப்பொருள்-
சரியா பாதப்பொருள், கிரியாபாதப்
பொருள், யோகபாதப்பொருள் என்
பன். பாதம் - நான்கிலொன்று.
சரீரசரீபாவம்-சரீரமும் சரீரமுடைய
இலமாந்தன்மை.
சருவங்யாபி-என்கும் நிறைந்தவன்
சர்வேதர்ம் - எல்லாக் குணங்களையும்
உடையது. அஃதாவது சார்ந்ததன்
தன்மையாய் நிற்றல்.
சவியாது நிலைபெறுதல்-அதையாது
நிற்றல்.
சவிகற்பம்-வீகற்பத்தோடு கூடியது:
பெயர் சாதி முதனியவற்றேருடு கூடிய
தாம்,

சாதாரம்-ஆதாரத்தோடு கூடியது.
சாதியொருமை - ஒருசொல் ஒருமையீரு
தோன்றியாவது தோன்றுமல்லாவது
நின்று பன்மைப்பொருளை உணர்த்து
வதாம்.
சாமுசித்தராவார்-சாமானியமான
இஷ்டா பூர்த்தாதி தருமங்களுக்குப்
பரமான விசிஷ்ட சிவதரும் ஆகிய
சரியை கிரியா யோகமியற்றி அதனால்
நின்மல் அந்தக்கரணராய் அந்தத்
தேகம் விட்டும் அந்த ஞானம் கெடா
மல் மீளவும் ஜனிக்கும்போதும் அந்த
ஞானத்துடனே ஜனித்து சிவபாவணை
பண்ணுமைவர்.
சாந்தரூபம் - பொறுமையாயிருக்கும்
தன்மை.
சாலம்பயோகம் - ஆதாரத்தோடு கூடிய
யோகம்.
சிங்கநோக்கு-முன்னும் பின்னும் பார்க்
கும் சிங்கத்தின் பார்வை.
சித்தபுருடர்-சித்தியுகையாகியபுருடர்.
சித்தாந்த சைவர் - சித்தாந்தமாகிய
சைவத்தை அனுசரிப்போர்.
சித்தாந்த மகாவாக்கியம்-சிவத்துவமசி.
சித்தாந்தமுடிவு-ஆகமத்தின் முடிந்த
பொருள்.
சித்தின்பம்-ஞானைந்தம்.
சித்தாந்த நெறி-சித்தாந்த சைவநெறி.
சித்தாந்தம்-முடிந்த முடிபு.
சிந்தித்தல்-உண்மை ஞானம் நான்க
ஞூள் ஓன்று. அது குருமுகமாகக்
கேட்ட பெருளை மனனஞ் செய்து
தோஷம் நீங்குமாறு.
சிவசங்கிரந்தவாதி-சிவவன் தன் குணங்
களை முத்தான்மாக்களிடத்துப் பற்றச்
செய்வன் என்று சொல்லுவன்.
சிவசத்து-சித்தாகிய உள்பொருள்.
சிவசமவாதி-முத்தியிலே சிவமும் ஆன்
மாவும் சமம் என்று வாதிப்போன்.
சிவதுரிசனம்-பரமக்கமாகிய பேரின்பத்
தில்சேர்ந்து.சிவத்தினையேகாண்டல்.
சிவபோகம் - பேரின்பமாய் வாழ்ந்
திருத்தல்.
சிவப்பேறு - சிவமாந்தன்மையைப்
பெறுதல்.

சிவமயம் - சிவமாந்தன்மை.

சிவரூபம் - முத்தொழில்களையுஞ்செய்து
பக்குவும் வருவித்துக் குருவாய்நின்று
அருள்பவருகிய சிவனுடைய தன்மை
யைத் தன் அறிவிலே காண்டல்.

சிவரூபானம் - பராரூபானம்.

சிவன்தாள் - சிவனாருள்.

சிவாளங்ந்தபோகம் - சிவாளந்த

அனுபவம்.

சிவாரூபவம் - சிவாளங்ந்தத்தை அனுப
வித்தல் -

சிவார்ப்பணம்-சிவனிடத்தொப்பித்தல்.
சிவோகம்பாவகீன-சிவனே நான் என்று
பாவித்தல்.

சிறப்படையாளம் - விசேதசின்னம்.

சிறப்புத்திருநாமம் - சிறப்புப்பெயர்.

சிறப்புப்பாமிரம் - இருவகைப் பாமிரத்
துள் ஒன்று. அது ஒன்றற்கே உரிய
தாய் ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய
எட்டையை கூறுவது. காலம், களன்,
காரணம் என்னும் மூன்றையும் சேர்த்
துப் பதினெண்றையும் கூறுவது என்
பாரும் உளர்.

சிறப்புவகையாளரிவு நிகழ்தல் - சவி
கற்பமாய் அறிவுண்டாதல்.

சிறுபாள்மை - ஏகதேசம்.

சிறுமையுறுத்தல் - தாழ்மைப்படுத்தல்.
சிற்சத்தி - ஞானசத்தி.

சிகண்டருத்திரன் - பிரளையாகலருள்ளே
பக்குவுமுடையோனுப் பாசநீங்கிச்
சிவனுக்குரிய நாமாதிகளைப் பெற்றுச்
சைவாகமங்களை அறிவுறுக்கும்
குரவன். சீ-நஞ்ச, கண்டம் - கழுத்து.
சீவனமுத்தன் - சீவிக்கும்பொழுதே
பாசத்தினின்றும் விடப்பட்டவன்.

சீவனமா - தேகத்தை அபிமானிக்கும்
உயிர்.

சீற்றமிக்கெரிதல் - சவாலித்தெரிதல்.

சீகப்பிரபை - சுகத்தின் விளக்கம்.

சீகஞபம் - மழிழ்ச்சியாயிருக்கும்தன்மை.
சூட்டியநிதல் - ஏகதேசமாயநிதல். சூட்டி

அறியப்படுவது; இது பொன் இது
மன் என்றாற்போல ஆன்மபோதத்
தால் ஒவ்வொன்றுக்க் குறித்தறியப்
படுவது.

கட்டிறந்து நின்றறியப்படுதல் - அத்து
விதமாய் நின்றறியப்படுதல்.

கதந்திரவுடிவம் - சுவாதீன சரீரம்.

கத்தசத்தை - விசேஷிக்கப்படாதசத்தை.
கத்தை - உண்ணமத் தன்மையாகிய
சாதி.

கத்த தத்துவபுவனம் - சுத்த தத்துவங்
விசிருக்கும் புவனங்கள். சுத்த தத்து
வங்கள்: சிவதத்துவம் சுத்தித்தத்துவம்
சதாசிவதத்துவம் ஈசாரதத்துவம் சுத்த
வித்தியாதத்துவம் என்பன.

கத்தமானை - சுத்தப் பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமான மானை.

கத்தமாய் நிற்றல் - விசேஷிக்கப்படாது
நிற்றல்.

கத்தாத்துவா - சுத்த மானையிற்கேரேன்
றியமந்திர முதலிய ஆற்றத்துவாக்கள்.

கத்தாவற்றை - பாசம் நீங்கியதிலை.

சுபக்கம் - தன்பக்கம்.

சுயம்புமூர்த்தி - தானேதோன்றிய மூர்த்
தத்தை யுடையோன். மூர்த்தம் - திரு
மேனி.

சுருக்குச் சுருவம் - நெய்த்துடுப்புக்கள்,
சுருக்குமதேகம் - காரணதன்மாத்திரை
கள் ஜந்தும் சித்தமெழுமிந்த அந்தக்
கரணம் மூன்றுமாகிய எட்டினாலும்
ஆக்கப்பட்டவுடம்பு.

சுருக்கும் பஞ்சாக்கரம் - பிரணவம்.

சுருக்குமழுதும் - தன்மாத்திரை.

சுத்திரப்பாவை - கமிற்றிற் கட்டி ஆட்ட
பட்படும்பாவை.

சுரியகாந்தம் - சூரியன் ஓளியில் தீயைக்
கக்கும் கல்.

சுரியவாதி - எல்லாம் சூரியம் என்று
சொல்லுபவன்.

சுஷ்சித்துலைவர் - ஆலோசனைக்குத்
துலையாய் உள்ளவர்.

சூம்பொருள்-வெளிப்படைப் பொருள்.
செவியறிவுறுத்தல் - உபதேசித்தல்.

செறிந்தறிதல் - அழுந்தி அறிதல்.

சேதனப்பிரபஞ்சம் - சித்துப்பிரபஞ்சம்;
அஃது உயிர்வர்க்கம்.

சையுத்த சமவாயம் - சையோக
சம்பந்தம் உடையதில் ஒற்றுமை

யுடையது. சையோக சம்பந்தம்

உடையது குடம், அதில் ஒற்றுமை யுடையது குடவுருவம்.

சையுத்த சமவேத சமவாயம்-சையோக சம்பந்தமுடையதோடுகூடியதன்கண் ஒற்றுமையுடையது, சையோக சம்பந்தமுடையது குடம், அதனேடு கூடியது குடஉருவம். அதன்கண் ஒற்றுமையுடையது அதன் தன்மை. சொப்பன்தானம் - கண்டம்.

சொருபல்க்கணம் - சிறப்பிலக்கணம், அஃதாவது இயற்கையாய் உள்ள இலக்கணம், ஸ்வருபம் சொருபம் என்றுமிற்று இஃது உண்மை என வும் பெயர் பெறும்.

சொல்லினாண்மை, சொற்கள் அடுத்து நிற்றல்.

சேபானமுறை - படிமுறை.

ஞானகாண்டம் - ஞானத்தைக்கூறும் பாகம்,

ஞானக்கண் - அருட்கண், திருவடிஞானம்.

ஞானசக்தி - அறிவுவடிவாகிய சத்தி ஞானத்தோதகம் - அறிவைமறைப்பது ஞானுபாவம் - ஞானத்தினின்மை.

தடத்தலக்கணம் - இலக்கணவகையுள் ஒன்று. அது பிறதொரு பொருளின் சார்புபற்றி இலக்கியப் பொருளில் இருப்பது. தடத்தமாகிய இலக்கணம் எனவிரியும், தடத்தம். அயனிடத்திருப்பது, இலக்கணம். இயல்பு. இது பொதுவியல்பெனவும் பெயர் பெறும்.

தத்துவஞானம் - மெய்யுணர்வு.

தருமிவாசகம் - பண்பியாகியசொல்.

தற்பதம் - அது என்னும் பொருளை உணர்த்தும் பதம்.

தற்பரம் - ஆன்மாவுக்கு அதீதமாகிய விவம்.

தற்பொருட்டுப் பொருள் - தனக்காக என்னும் பொருள்.

தற்போதம் - ஆன்மபோதம்.

தற்றறுமம் - அதன்குணம்.

தன்மையின்வைத்தோதல் - பொருளாற் கூறுது அதன் தன்மையி வேற்றிக் கூறுதல். அது மூலிகை என்னுது மூலிகைமை என்றது.

தன்வயம் - பிறதுணைவேண்டாது தாங்கு எல்லாஞ்செய்யும் தலைமை. தன் வேதனைக்காட்சி. இனபத்துன்பங்களை அராகம் முதலிய ஐந்து தத்து வங்களாழும் உயிரினேடு உணர்வு தெரிதல்.

தன்னியல்பு - சிறப்பிலக்கணம்.

தாதமர்க்கம் - அடிமையுரிமைக்குரிய நெறி.

தாதான்மியசத்தி-ஏக்காலத்தும் விட்டு நிங்காதசத்தி.

தாவரவுரு - சிவலிங்கநிதிருமேனி.

தான்பணியை நீத்தல் - தனக்கொரு செயலுணர்டு என்பதை நீக்குதல் அஃது எல்லாம் சிவன்செயல் எனக் கொள்ளுதல்.

திதியின் பக்கத்து - திதியினிடத்து. திரியக்காண்டல் - விபரீதக்காட்சி. திரிவிபுலன் - திரிவுக்காட்சி.

திரோதானசத்தி - மனறக்குஞ்சத்தி. திணைத்துணை - திணையளவு. இது மிகச் சிறுமைக்குக் காட்டப்படும் பிரமாணம்.

துணித்ததாகவைத்து - துணித்து. துணைக்காரணம் - முதற்காரணத் துக்குத்துணையாய் அது காரியப் படுமளவும் உடனிகழ்வது.

துரியதிலை - அருணிலை.

துலம்பதம் - நீ என்னும் பொருளை உணர்த்தும் பதம்.

துவாதசாந்தம்-பிரமரந்திரத்திலிருந்து பஸ்னிர்ணாடங்குலத்தின் முடிவிடம்.

துவிதபாவணை-இரண்டாகுப்பாலித்தல்.

துறவறம் - உலகப்பற்றறத் துறந்தவருக்கு உரிய அறம்.

தூலழுதம் - பிருதிவி முதலிய ஜம்பூதம்.

தூல உடம்பு - பஞ்சஷூத பரிஞாமமாகிய உடம்பு.

தெளியக்காண்டல் - நிச்சயக்காட்சி.

தெளிவிபுலன் - நிச்சயக்காட்சி.

தொகுத்துஉணர்த்தல் - சுருக்கி விளக் குதல்.

தொகைதிலைசொல் - உருபு முதலியன தொக்குநித்துக்குந் சொல்.

தொகைப்பொருள் - பிண்டப்பொருள்.

தொழிற்படுஞ்சோல் - ஏவும் வாக்கியம்,
தொன்றுதொட்டுவருதல் - முன்
தொடங்கி வருதல்.
தோற்றப்பட்ட - உண்டாக்கப்பட்ட.
நற்சார்பு - நல்லினம், உயர்குலம்.
நான்மீன் - அசுவினி முதனிய இருபத்
தேழு நட்சத்திரம்.
நால்வகை வாக்கு - நான்குவிதமான
வாக்கு அவை குக்குமை, பைசந்தி,
மத்திமை, வைகரி என்பன.
நாற்பாதத்துவனவத்து - சரியை
முதலிய நான்கு பாதத்துள்.
நிட்களம் - கலையற்றது, அருவம்.
நித்தப்பொருள்-என் ருமுள்ளபொருள்.
நித்தியானநதம் - அழியாத இன்பம்.
நமித்தகாரணம் - விளைமுதற்காரணம்.
நிரதிசயகுணம் - மிக மேலாயியகுணம்.
நிரயத்துணபம் - நரகவேதனை.
நிரளிறையிடம் - முறைமையாக நிறுத்
தப்பட்ட இடம்.
நிராதாரம் - ஆதாரமில்லாதது.
நிராலம்பம் - ஆதாரமில்லாதது
நிருவாண தீக்கை-முத்தியைப் பயக்கும்
தீக்கை. நிருவாணம் - முத்தி.
நிருவிகற்பம்-விகற்பமில்லாதது. பெயர்
சாதி முதலியன அறியப்
படாதது.
நிருவிகாரி-விகாரமில்லாதவன்.
நிர்க்குணங்-முக்குணங்களுள் ஒன்றாக
அழியப்படாதவன் மாயாகுணங்கள்
இல்லாதவன்.
நினைக்களம்-நிற்றற்குரிய இடம்.
நீக்கமின் றி நிற்றல் - சமவேதமாய்
நிற்றல்.
நான் முகம்-நா என் ஆரம்பம். நா என்
முன்னிடம்.
பகுதிப்பொருள் விகுதி-பகுதிக்கு உரிய
பொருளான்றி வேறு பொருளில்லாத
விகுதி.
பக்கிசைத்தல்-பிரித்திசைத்தல்.
பக்குவிசேடம்-சிறந்த பக்குவம்.
பங்கயம்-சேற்றிற் பிறந்தது.
பகபதி-ஆனமாக்களுக்குத் தலைவன்.
பக்ஞானம்-நான்பிரம் என்னும்
ஞானம்.

பக்நீகாரம்-பக்கவ மறைப்பது.
பசுவர்க்கம் - விஞ்ஞானகலர், பிரளையா
கலர், சுகலர் என் னும் உயிர் வருக்கம்.
பட்டாசாரியன் மதம் - சையினி முனிவில
ஞுடைய சீடனுகிய பட்டாசாரியன்
மீமாங்கையை அநுசரித்துச் செய்த
ஒரு மதம்.
பதமுத்தி-சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம்
என்பன.
பதார்த்தம்-பதத்தாற் பெயரிட்டு வழக்
கற்பாடுடையது.
பயனில்-பொருண் முடிவு.
பரகாயம்-வேற்றுடம்பு.
பரசாதி - அதிகமான வைகளிலே
தோன்றுவது.
பரதந்திரம் - பிறன்வசமுற்று அவணைத்
தலைமையாகக் கொண்டு நிற்றல்.
பராப்கம்-பிழர் பக்கம்.
பரமசுகம்-மேலான இன்பம்.
பரமாஜு-மிக நுண்மையான அனு.
பரம்பரை-ஒன்றள்ளின் ஒன்றாக வருதல்
பரமான்மா-பரம்பொருள்.
பரவுடம்பு-காரணசரீரம்.
பரிக்கிரககத்தி-தொழிற்குக்காரணமாய்
நிற்கும் கிரியாசத்தி. அது வேண்டும்
உபகாரமாவது.
மாயை-வைப்புச்சத்தி என்பர்.
பரிதியங்கடவுள் - குரியன்; பரிதியாகிய
கடவுள் என விரியும்.
பரியாயப்பெயர் - ஓத்த பொருளுடைய
பெயர்.
பலசாங்கியம்-பல எண் னுடையது.
பறவாக்குளவி - மலைப்பச்சை, மலை
மல்லிகை.
பற்றுக்கோடு - கொழுகொம்பு.
பன்னிருப்படலம் - தொல்காப்பியர்
முதலிய பன்னிருவரால் பன்னிரு
படலமாகச் செய்யப்பட்ட ஒரு
புறப்பொருள் இலக்கண நூல்.
பாகடை - பாக்கும் வெற்றிலையும்.
பாசஞானம் - பாச அறிவு, அது வேத
சாத்திரம் முதலியனபற்றி நிகழும் ஏக
தேசக்காட்சி பாசம் வாயிலாக ஆன
மாயின்கண் நிகழும் ஞானம்.
பாச்செய்யுள் - பாவாகிய செய்யுள்.

பாஞ்சராத்திரி - வீர்ஜனுவே முத்தொழி ஜூக்கும் கர்த்தா எனக்கூறும் பாஞ்சராத்திராலை அனுரைப்போன். அந்தால் ஜந்து இரவில் செய்யப்பட்ட மையால் பாஞ்சராத்திரம் எனப்பெயராயிற்று என்பர். பாஞ்சராத்திரம் இது தத்திதாந்தபதம். “அஞ்சளி னவர்புகழ்” எனக் கந்தபுராணத்து வருவது காண்க.

பாடிகாவல் - கலைகளுயர்வான் ஒருவளைக் கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டதொழில் விசேடம்.

பாயாவேங்கை - பொன், வேங்கைமரம் பாவனுதீதம் - பாவளையைக் கடந்தது. பிடக நூல் - பெளத்தமத சாத்திரம். பின்டப்பொழிப்பு - பதச்சேதமின்றிப் பொருளைத்திரட்டிக் கூறுவது.

பிரகாசருபம் - மறைவின்றி யிருக்கும் தன்மை.

பிரகாசிக்க வேண்டுவது - அறியப்பட வேண்டுவது.

பிரகிருதி புவனுத்தம் - பிரகிருதி தத்து வத்திலுள்ள புவனம்வரை.

பிரமகாண்டம் - சூராகாண்டம்.

பிரமக்கொலை - பிராமணைக் கொல் ஜூதல்.

பிரவாகாநாதி-நீர்ப்பிரவாகம் போன்ற அநாதி.

பிரவிகுத்தி ரூபம் - தொழில்வடிவம்.

பிராகிருதராவார் - பூமியில் ஜூனித்தமின் சொப்பளத்தின் ஞானம்போல் அறிந்தறியாமலும், கிளிஞ்சியை வெள்ளி யென்று அறிவுதுபோல விபரீதஞானி யுமாய் அதனுலேயே தேகாதிகளையும் ஆன்மா என்றும் பிரகிருதி ஜக்கிய வள்ளுக்களையே பரமென்றும் என்னுமவர்.

பிரானுயரம் - பிராணவாயுவைத் தடுத்தல்.

பிராந்திஞானம் - விபரீதஞானம்.

பிராரததவீஜை - இப்பொழுது அது பணிக்கப்படும் முன்னைவீஜை.

பிரேரகவவத்தை - ஏவும்நிலை

பிள்ளைத்திருநாமம்-பிள்ளைப் பருவத்தில் இட்ட திருப்பெயர்.

பிறிதினியைப் பீக்குதல் - மற்றென்றன் சம்பந்தத்தை தீக்கல்.

புத்தித்துவம் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள் ஒன்று. அஃது உமிக்களின் புண்ணிய பாவங்களுக்குப் பற்றுக் கோடாயும் பொருளை நிச்சயிப்பதாயும் சுகதுக்கை மோக ரூபமாயும் பரிணமமித்து விடயமாயும் இருப்பது.

புத்திழூலும் - அறியப்பட்டது.

புத்திரமார்க்கம் - புத்திர உரிமைக்குரிய நெறி.

புத்திரிருத்தி - மனத்தின் தொழில்.

புருதத்துவம் - ஆன்மா.

புலப்படக்காண்டல் - வெளிப்பட்டுத் தோன்றக் காண்டல்.

புலனுணரவு - கருவிகளானுய பாச ஞானம்.

புறவிருள் - வெளியிற் காணப்படும் பூதவிருள்.

புனருறப்பு - மீளப்பிறுத்தல்.

புனைத்துரை - விதியை வழங்குவத்தற் பொருட்டு விதிப்பயணை உள்ளதனுலும் இல்லதனுலும் வருணித்துக் கூறுவது. இதனை வடதூரால் அர்ந்தவாதம் என்பர்.

பூதக்கூட்டரவு - பூதங்களின் கலப்பு.

பூதசார உடம்பு - பஞ்சஸ்தங்களின் சாரங்களால் ஆக்கப்பட்ட தேகம்:

அது தேவசரீம்.

பூதமயம் - பூதவடிவம்.

பூரணநிலை - எங்கும் நிறைந்தநிலை.

பூருவபக்கம் - விடயமும் பிறவுமாகச் சித்தாந்த விரோதமாயும் பிறரால் கூறப்பட்ட வாக்கியம்.

பெத்தகாலம் - மஸப்பினிழுண்டு நிற்கும் காலம்.

பெறுவிக்கப்பட்ட-தோற்றுவிக்கப்பட்ட பேரருள் - பெருங்கருளை.

பைமநியாப்பார்த்தல் - மறிக்கப்பட்ட பைபோலப் பார்த்தல். மறிந்தல் - உள்வெளியாகத் திருப்புதல்.

பெரதிந்துகொள்ளுதல் - அடக்கிக் கொள்ளுதல்.

பெரதுநீக்கல் - ஒருவர்க்கே உரிமையாக்கல்.

பொதுவகையான நிலை நிகழ்தல் - நிருவி
கற்பமாய் அறிவுண்டாதல்.
பொதுவியல்பு - பொதுவிலக்கணம்.
பொருட்டன்மை - பொருளியல்பு.
பொருளியல்புவரத்தல் - வருபொரு
ஞாத்தல்: இது மூவகைவாழ்த்துள்
ஒன்று.
பொருள்படா - உண்மையாகா.
போகதத்துவம் - சதாசிவதத்துவம்.
போகநுபம் - அநுபவவடிவம்.
போகாவத்தை - பிரபஞ்சத்தைப் படைச்ச
முயன்றிலை.
போக்கியலுபம் - அநுபவிக்கப்படும்
பொருள்வடிவம்.
போந்தபயன் - பெறப்பட்டபயன்.
மகாகாயம் - பெருவெளி.
மகாருத்திரன் - பரவிவென்.
மகேசுரமுர்த்தி - மகேசுரமுர்த்தம்:
சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபா
ருடர் முதலிய இருபத்தைந்து கேவஸ
வடிவம்.
மங்கல வாழ்த்து - நன்மை பயக்கும்
வாழ்த்து.
மந்ததரம் - அதிகமந்தம்.
மந்த உணர்வு - கூர்மையில்லாத புத்தி.
மந்திரசாந்தித்தியம் - மந்திரத்தின்
அண்மை.
மந்திரமகேசர் - வீஞ்ஞானகலருள்ளே
மலபரிபாகத்திற்கேற்பச் சதாசிவ
மூர்த்தியாலே மந்திராக்குத் தலைவ
ராக நியமிக்கப்பட்டுச் சுத்தாத்து
வாவில் இருப்போர்.
மயக்கவாசனை - திரிபறிவு.
மலவாசனை - மலப்பயிற்சி,
மனவெழுச்சி - உள்ளக்கிளர்ச்சி.
மனேஷிக்கற்பம் - மனவேறுபாடு.
மாட்டெறிதல் - ஓர் உத்தி. அது ஒன்றற்
குச் சொல்லப்பட்ட திலக்கணத்தை
அத்ஜோப் பெறுதற்குரிய மற்றொன்றிற்
கும் மாட்டிவிடுதல்.
மாயாகாரியம் - அசித்துப் பிரபஞ்சம்.
மாறுகோளுரை - முன்பின் முறைஞும்
வசனம்.
மானதக்காட்சி - மனத்தாலுணரும்

காட்சி.
மிக்குவழங்குதல் - பரந்துநிகழ்தல்.
மித்தையுணர்வு - பொய்யறிவு.
முகந்துகொள்ளுதல் - அள்ளிக்கொள்
ஞுதல்.
முடிவினை - பிராரத்தலினை.
முதற்காரணம் - காரியத்தோடொற்று
மைப்பட்டு நிற்கும் காரணம்.
முதுவேவனில் - முதிர்ந்த வெய்யிற்
காலம் அஃது ஆளி ஆடி மாதங்கள்.
முத்திறத்தைத்தவத்தை - கேவலாதி
முத்திறமுடைய ஐந்தவத்தை.
முப்பொருள் - பதி பச பாசம்.
மும்மையஞு - மூன்றுசேர்ந்த ஓர் அனு.
முற்பக்கம் - பூருவபக்கம்.
முற்றுணர்வு - எல்லாவற்றையும்
தடையின்றி அறியும் அறிவு.
முனிகண் - முனிவரி கூட்டம், அவர்
சனாகுமாரர் முதலாயினேரு.
முடரூபம் - மூடமாயிருக்கும் தள்ளம்.
மூலகாரணம் - முதற்காரணம்.
மூலப்பகுதி - பிரகிருதி, இருபத்து
நாள்காம்தத்துவமாயுள்ளது இது
அசுத்தமாயையினின் ரும் தோன்றி
அசுத்தப் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரண
மாயிருப்பது.
முவகைப்பிரபஞ்சம் - சுத்தப்பிரபஞ்சம்
மிச்சிரப்பிரபஞ்சம், அசுத்தப்பிர
பஞ்சம் என்பன. மிச்சிரம் - சுத்தம்
அசுத்தம் இரண்டின் கலப்பு.
முவகைப்புறஞ்சமயம் - புறப்புறஞ்சமயம்
புறஞ்சமயம், அகப்புறஞ்சமயம் என்பன
மூன்றாவத்தை - கேவலம் சகலம் சுத்தம்.
மெய்கண்டான் - சுத்தின் இயில்லை
அறிந்தோன்.
மெய்கண்டதேவன் - மெய்ப்பொருள்
உணர்ந்ததேவன்.
மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய
சிவசத்து, வீடுபயக்கும் உணர்வு.
மெய்ப்பொருள் - சுத்தாயுள்ள சிவம்.
மேற்கோடல் - ஏது திருட்டாந்தம் முத
வியவற்றுல் சாதிக்கப்படும் தன்மை
உண்மையின் மற்றையப் போனி நிச்ச
யங்களை வென்று அங்கீகாரமாய் மேற்
பட்டெழுதல், மீதாரல்.

மொழிபெயர்த்தல் - ஒரு பாடத்தில்
உள்ளபொருளை மற்றொருபாடை
யிலே திருப்பிச் செய்தல்.
மோகருபம்-மோகமாய் இருக்கும்
தன்மை.
யாப்புறுத்தல்-வளியாக்கல்,
யோகமதம்-பாதஞ்சல் நூற்றொள்கை.
வடமொழி மதம்-வடதாற்கொள்கை.
வரம்பின்றியோடல்-எல்லையின் ரிச்
செல்லுதல்.
வருவாய்-வரும்வழி.
வெற்றுவைத்தல்-முடிவுபண் னுதல்
வறையறை-எல்லைப்படுத்தல்.
வளியுறுத்தல்-பெலமுடையதாக்கல்.
வழிமொழிதல்-அதுவதித்தல்.
வாக்கியசேடம்-வாக்கியக்குறை;
அஃதாவது ஒரு வாக்கியத்தை ஐய
மற்றுணரிதற்கு அதுகூலமாகிய
குறை வாக்கியம்.
வாதனுமலம் - பயிற்சிபற்றிவந்த மலம்.
வாயிற்காட்சி-இந்திரியக்காட்சி.
வாய்பாடு - வாயிற்படுவதாகிய
வாக்கியம்.
விசிட்டசத்தை-விசேஷிக்கப்பட்ட உண்
மைந் தன்மையாகிய சாதி.
விச்சுவருபம்-பாரமேசுரவடிவம்.
விஞ்ஞானதீக்கை-ஞானதீக்கை.
விஞ்ஞானவாதி-ஞானமே உள்பொருள்
என்று சொல்லுவன்.
விதந்தோதுதல்-ஏடுத்துச்சொல்லுதல்.
விதிக்குஞ்சொல் - விதியைப் புலப்படுத்
தும் சொல்; இதனைச் செய்க, இதனை
ஒழிக் என நியமிக்குஞ்ச சொல்.
விதிவாக்கியம் - இதனைச் செய்க என்று
நியமிக்கும் வாக்கியம்.
விநாயகக்கடவுன் - சிவபிரானுடைய
மூத்தயின்லையார்; தன்னினும் தலைமை
யானவர் பிறரிலராகப் பெற்ற கடவுன்
என்பது பொருள். கடவுன் என்பதில்
கடபகுதி. உள் தொழிற்பெயர் விகுதி.
எனவே தத்துவாதீர் என்பது
கருத்து.

விருத்திப்படுதல் - படம் குடிலானுற்
போல விரிதல்.
விலக்கியல் - விலக்குவனவற்றைக்
கூறும் இயல்.
விவகரிக்குஞ் சொல்-பொருளை அறிவிக்
கும் சொல்.
விலேகித்தறிதல்-மெய்யாக உணர்தல்.
பகுத்தறிதல்.
விழுச்சுடர்-மிக்க ஓளி.
விள்ளாற்பாலது-விடற்பாலது.
விஜைக்கீடாக-விஜைக்குச் சமமாக.
விஜைமுதல்-விஜை நிகழ்ச்சிக்குத்
தலைமைப்பட்டு நிற்பது. இதனைவட
நூலார் கருத்தா என்பர்.
விஜைவயம் - விஜையே தலைமையாக
அதன்பால் அமைதல்.
விடுபேறு-முத்திபெறுதல். முத்தியாகிய
பயன்.
வெள்ளநிவு - உள்ளீடில்லாத அறிவு,
பொய்யனார்வு,
வெற்றெனத்தொடுத்தல் - ஓர்உத்தி.
அது பொருள் வெளிப்படையாகத்
தோன்றச் சொற்களைத் தொடுத்தல்.
வெற்றிப்பாடு - வெற்றியடைதல்.
வேதமரபுற்றிய பெயர் - வேதத்திலே
வழங்கும் முறைமைபற்றிய பெயர்.
வைத்திவிஜை - வேத சம்பந்தமான
கிரியை.
வைநமிகராவார் - விதயலீராய் உலகத்
துக்குயர்ந்தோர் போதிக்கும் ஞானத்
தினுனும், சூருடபேதசத்தினுனும், சிவ
சாஸ்திரத்தினுனும், நித்தியா நித்திய
வஸ்துவிவேகிகளாய் மனைவாக்குக்
காய வியாபாரங்களினுல் சம்வகனமங்
களையும் துடைக்கப் பட்டவர்களாகிக்
கிரமத்தின் மோகஷத்தை யடைபவர்.
விதிமுகம் - நிருமிக்கும் வாயில்.
உபலக்கணம் - ஒருபொருளைக் கூறு
மிடத்து அதனேடு இயைபுடையத்தீன
யும் உய்த்துக் கொண்டுணர் வைப்
பதாம்.

அருஞ்சொல்லகராதி

அகம் - உயிர், மனம்.

அச்சு - மெய்ப்பொருளாகிய சிவம்.

அது அச்சுப்போல ஆஸ்மாவை மலைஏச்சீன பற்றிப் பிறழங்கிடாமையின் அங்கனம் உருவகம் செய்யப் பட்டது. உடம்பு.

அங்கி - அங்கமுடையது. அக்கினி. அங்கம் - அவயவம்.

அங்குரம் - முளை.

அஞ்சனம் - இருளாசிருப்பது.

அடங்குதல் - உள்ளமைதல்.

அடிப்பாடு - அமைவு.

அடுக்க - சமீபமாக.

அடப்படுதல் - சமைக்கப்படுதல்.

அடவு - முறைமை.

அணு - குக்குமவுடம்பு.

அணை - வரம்பு.

அண்டன் - முதல்வன்.

அதிகரணம் - நிலைக்களம்.

அதிகாரம் - தலைப்பாடு.

அதிகாரி - கேட்டற்கேற்ற பக்குவ முடையோன்; சம்பந்தமுடையோன்.

அதீதம் - துரியாதீதாவத்தை.

அததன் - இறைவன்.

அத்துவா - வழி, அவை மந்திராத் துவா முதனியன்.

அந்தத்தம் - கேடு.

அநாதி - தொடக்கமில்லாதது.

அநுகலம் - இணக்கம்.

அநுக்கிரகம் - அருள்.

அநுபவம் - அறிந்தபொருளில்

அழுந்துதல், அநுகூதி, புசிப்பு.

அநுபுதி - பிறபொருளின் துணை பின்தி இயற்கையால் எல்லாவற்றையும் அளாத்தறியும் அறிவு.

அந்தகாரம் - இருள்.

அந்தரம் - ஆகாயம்.

அந்ததரம் - தீவிரதரத்தில் தீவிரதர மான சத்திநிபாதம், சித்தம்.

அந்தம் - நான்காஞ் சத்திநிபாதம்.

அந்தியம் - வேற்றுமை.

அந்தியின்மை - ஆன்மாவுக்கும் முதல்வனுக்குமுள்ள பிரிக்க முடியாது நிற்கும் சம்பந்தம்; அஃது அந்துவித சம்பந்தம் என்பர்.

அபகரித்தல் - கவர்தல்.

அபாவம் - இன்மை.

அபேதம் - பேதமின்மை.

அப்பிரமேயம் - அளவையான் அளக்கப்படாதது.

அமைச்சு - அமைச்சன்.

அமையாமை - பூரணாமாகாமை.

அயராமை - மறவாமை.

அரக்கு - மெழுரு.

அரு - குக்குமம்.

அருள் - இரக்கம், திரோதானசத்தி.

அல்லன் - வேறு.

அவசித்தாந்தம் - தோல்வித்தானங்களுள் ஓன்று. அது தன் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்காதவைகளைச் சொல்லிச் சித்தாந்தம் தாபித்தல். அவதரம் - அவகாசம்.

அவத்திதன் - அவத்தையுற்றவன்.

அவயவம் - தகித்தனி பிரிக்கப் படும் தகுதியுடையன.

அவயவி - அவயவமுடையது.

அவிச்சை - அஞ்ஞானம், ஆணவம்.

அவித்தை - அஞ்ஞானம்செய்வது.

அழுந்துதல் - அமிழ்ந்துதல், நன் ரூப்புப் பதிதல்.

அளவை - பிரமாணம், அளாத்தற்கருவி.

அறிவு - ஆன்மஞானம், ஞாதா.

அற்புதம் - குனியம்.
 அற்று - அவ்வியல்பிற்று.
 அன்மை - உடைமைக்கு மறுதலை.
 அன்றல் - மாறுபடுதல்.
 அன்று - அநாதி.
 அன்னர் - அத்தன்மையினர்.
 ஆக்குதல் - படைத்தல்.
 ஆசங்கை - வினா.
 ஆசங்கித்தல் - ஆட்சேபித்தல்.
 ஆசரித்தல் - அநுட்டித்தல்.
 ஆசாரம் - ஒழுக்கம்.
 ஆச்சிரவம் - பொறிவழிச்சேறல்,
     கன்மத்தொடர்ச்சி.
 ஆணவம் - வியாபகவழிர் அனுத்
     தன்மைப்படச்செய்வது.
 ஆதி - தொடக்கமுடையது, முதற்
     கடவுள்.
 ஆமா - காட்டுப்பசு.
 ஆயுள் - வயசு.
 ஆய்தல் - ஆராய்ந்தறிதல், நிச்ச
     மித்தல், நுணுகுதல்.
 ஆரவாரம் - வெற்றிருக்கி.
 ஆராய்ச்சி - விசரித்தல்.
 ஆவிருதி - ஆள்மாவின் அறிவு
     இசை செயல்களை மறைப்பது.
 ஆவேசித்தல் - வெளிப்படுதல்.
 ஆன் - அடிமை.
 ஆற்றல் - சொற்குப் பொருளோடு
     உள்தாகிய சம்பந்தம்.
 ஆனந்தரீயம் - இவை யாய்ந்தபீன்
     இது கேட்கற்பாற்று என்னும்
     யாப்பு.
 ஆனுமை - நீங்காமை.
 ஆன்மா - வியாபகம், சித்தசித்து,
 இகலல் - பகைத்தல்.
 இகல் - முரண்.
 இடர்ப்படுத்தல் - ஆற்றலைக்
     குறைத்தல்.
 இடுதல் - வைத்தல், கொடுத்தல்.
 இதழ் - தளம்.
 இப்பி - சிப்பி.

இயங்கல் - தொழிற்படுதல்.
 இயல்பு - இயற்கை, இயல்பாயுள்
     எது, தன்மை.
 இருதயம் - நெஞ்சு.
 இலக்கு - அவகாசம்.
 இலாடம் - தெற்றி.
 இமுக்கு - குற்றம்.
 இறுதி - சங்காரம்.
 இறுவாய் - இறுதி.
 இறை - விடை.
 இறைவன் - தலைவர்.
 இன்னை - உண்மைக்கு மறுதலை,
 எறுதல் - சங்காரப்படுதல்.
 உச்சரித்தல் - உச்சாரணம்செய்தல்.
 உடங்கு - ஓருங்கு.
 உடைமை - உடையராந்தன்மை.
 உடையான் - பொருளைத் தனதாகக்
     கொண்டிருப்பவன்; வடநூலார்
     உடையானைச் சுவாமி என்பர்.
 உணர்தல் - பாவித்தல்.
 உணர்த்தல் - அநிசுறுத்தல்.
 உணர்வது - அநுபவிப்பது.
 உண்ணுதல் - விடயத்தில் அழுந்
     துதல்.
 உண்மை-உளதாந்தன்மை, சிறப்பு.
 உத்தியுத்தர் - விந்துவிள் காரியங்
     களில் முயன்றவர்.
 உத்தேசம் - பெயர் மாத்திரையான்
     எடுத்தோதல்.
 உபதேசி - அறிவிக்க அறியும்
     தன்மைத்து.
 உபாயம் - கிட்டியவழி.
 உயிர்த்தல் - சுவாசித்தல்,
 உரிமை - சம்பந்தம்.
 உவமேயம் - உவமானத்தால்
     வருணிக்கப்படுவது.
 உவர்ப்பு - வெறுப்பு.
 உழப்பு - முயற்சி.
 உளம் - உயிர், ஆன்மா, ஆன்ம
     போதம்.
 உறவு - நட்பு.

உண்மத்தர்-சித்தமயக்கமுடையோர்.
ஊட்டல் - நுகர்வித்தல்.
ஊறு - பரிசம்.
எதிர்து - வருவது.
எய்தல் - அடைதல்,
எழுப்புதல் - பிரகாசிப்பித்தல்.
ஏகாரம் - முதலையே என்பழி மற்
தைய முதல்வரிலே இயையாது
பிரித்தலும், சங்காரகாரணங்கிய
முதலிலே இயையாமையைப் பிரித்
தலும் அறிக, இயையின்மை நீக்கு
தல்-இயைவித்தல், பிறிதினியைபு-
மற்றென்றிற் போய்ப் பொருந்
துதல்.
ஏது - காரணம்.
ஏலாமை - இயையாமை.
ஐயப்பாடு - சந்தேகம், துணிவு
பிறவாமை.
ஓருதலை - நிச்சயம்.
ஓருவுதல் - நீங்குதல்.
ஓத்து - ஓதப்பட்டவிதி.
ஓமித்தல் - ஓமஞ்சிசெய்தல்.
கஞ்சகம் - சட்டை.
கடல் - நீர்க்கு இடங்கொடுத்து
நிற்கும் ஆகாயம்.
கடா - வினு.
கட்டு - தொடக்கு.
கணித்தல் - மானதமாகச்செயித்தல்.
கண் - அறிவு.
கண்கூடு - பிரத்தியட்சம்.
கண்ணல் - கருதல்.
கதி - பீறப்பு.
கதிர் - ஒளி.
கந்தித்தல் - நாறுதல்.
கரணம் - மனம் முதலிய கருவி.
கரு - கருப்பம்.
கருத்தா - செய்பவன்.
கருத்து-தாற்பரியம், கருதப்பட்டது.
கலை - ஒரு தத்துவம்.
களிம்பு - செம்பு முதலியவற்றில்
இருக்கும் காளிதம்.

களைகள் - ஆதாரம், பற்றுக்கோடு.
கனல் - அக்கினி.
காட்சி - பார்வை.
காட்டம் - விறகு.
காட்டிற்றை - காட்டினதை.
காட்டு - காண்பிப்பது, காட்டாய
கருவிகள், வியஞ்சகம்.
காணுர் - உணர்தலைசெய்யார்.
காண்டல் - ஜயுறவின்றித்தெளிதல்.
காமிகம் - சௌவாகமம் இருபத்தெட்ட
ஞுள் ஒன்று.
காமுகர் - காமமுடையவர்.
கான்மியம் - கனமமலம்.
குரம்பை - கூடு.
குறி - இலிங்கம்.
குறை - இன்றியமையாப்பொருள்.
கூட்டரவு - கூட்டம்.
கூவல் - கிளாறு.
கேசரம் - தாமரைப்பொகுட்டின்
புறத்தே தொங்குமவை.
கேட்டல் - உண்மைஞானம் நான்
கனுள் ஒன்று, அது குருமுகமாக
ஆகமப்பொருளைச் செவியிடுத்தல்.
கேவலம் - ஆன்மா அறிவு, செயல்,
குறி, குணம் ஒன்றுமின் றித
தனியே ஆணவமலத்தான்
மறைந்துநிற்கும் நிலை.
கோடல் - கொள்ளுதல்.
கோடும் - கொள்ளுதும், கொள்
பகுதி, தும் விகுதி.
கோட்டம்-ஒருபாற்சாய்தல், அந்தி.
சகம் - நிலவுலகம்.
சகலம் - ஆன்மா சரீரம் முதலிய
வற்றைப் பெற்று நிற்கும் நிலை.
சங்கற்பித்தல் - எண்ணுவுதல்.
சங்கமம் - இயங்கியற்பொருள்.
சங்கிரமித்தல் - கலத்தல்.
சங்கேதம் - சொற்கும் பொருட்கும்
உள்தாகிய நியம ஆற்றல்.
சங்கை - சந்தேகம்.
சடிதி - சீக்கிரம்.

சட்ட - செப்பம்.

சதுரப்பாடு - சாமர்த்தியம்.

சத்தன் - விந்துவின் காரியங்களை ஓடுக்கியிருப்பவன்.

சத்து - உள்ளது, சத்தாகிய சிவம், நிலையுதனுடையது.

சந்திதி - முன்னிலை.

சமயம் - மார்க்கம்.

சமவாயம் - அவயவம் முதலியவற் றிற்கு அவயவி முதலியவற்றேரு தீக்கமின்றி உள்தாகிய இயைபு, தீக்கமில்லாமை, ஒற்றுமை.

சமுதாயம் - கூட்டம்.

சமுவரம் - பொறிவழிச் செல்லாது தடுத்து முத்திக்குக் காரண மாவது.

சம்பவம் - உண்மை.

சலம் - வஞ்சளை, கோட்டம்.

சாக்கிரம் - சாக்கிராவத்தை.

சாங்கியர்-கபிலமுனிவரால் செய்யப் பட்ட சாங்கிய நூலை அநுசரிப் போர்.

சாதகம் - கருவி.

சாதனம் - தொழிலைப் பயப்பிக்கும் முக்கியகாரணம், முடிப்பது.

சாதி - ஒரு நிகரனவாகிய பல பொருளங்கள் பொதுவாந் தன்மை, குலம்.

சாதித்தல் - சாதனத்தால் நிறுத் துதல்.

சார்தல் - அடைதல்.

சார்பு - ஆதாரம்.

சாலுதல் - அமைதல்.

சித்தம் - அந்தக்கரணங்களுள் ஒன்று.

சித்து - அறிவுடைப்பொருள்.

சிந்தித்தல் - உண்மை ஞானம் நான் கனுள் ஒன்று, அது குருமுகமாகக் கேட்டபொருளை மனம் செய்து தோஷம் தீங்குமாறு ஆராய்தல்.

சிறுமைப்படுதல் - கீழ்மைப்படுதல்.

சிறை - தடை.

சீ - புண்ணீர்.

சுதந்திரம் - தன்வயமுடைமை.

சுதம் - இருங்கிணையொப்பு, மஸபரி பாகம் பெற்றுச் சிவனையடைந்து திற்கும் நிலை.

சுருதி - வேறேன் றஜை அவாவாது தான் கருதிய பொருளைத் தானே தெரிவிப்பது.

சுழுத்தி - அந்தக்கரணங்களுள்ளே கித்த மாத்திரத்தோடு கூடிய நித் திராவத்தை.

குக்குமும் - நுண்மை.

குழ் - குழச்சி, உபதேசமொழி.

குனியம் - பாழ்.

செய்றகை-இடையீலேதோன்றியது.

செய் - விளைநிலம்.

செய்தி - தொழில்.

செய்பவர் - உழவர்.

செய்வோர் - விளைநிகழ்த்துவோர்.

செல்லாது - சித்தியாது.

செவ்விது - வருத்தமின்றி.

சேடம் - குறை, யாதொன்று யாதொன்றன் பொருட்டாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றி நிற்கும் அஃது, அதற்குச் சேடம் எனப்படும்.

சேடன் - அடிமை.

சேட்டித்தல் - செயற்படுதல்.

சேய்மை - தூரம்.

சேர்வை - சேர்க்கி.

சேறல் - செல்லுதல்.

சைதன்னியம் - ஆண்மா, ஆறிவு.

சோகம் - கூம்புதல்.

சோதகம் - ஏவுவது.

சோதிட்டோயம் - ஓர் யாகம்.

தண்டம் - ஓறுத்தல்.

தத்துவம் - உள்ளது.

தமி - தனிமுதற்பொருள்.

தருக்கம்-புத்தியினுள் சாதிக்கப்படும் ஆராய்ச்சி.

தருமி - தருமயுடையது.
 தருமம் - பண்பு.
 தர்ப்பணம் - கண்ணுடி.
 தலை - இடம்.
 தலைப்படுதல் - கூடுதல்.
 தலைமைப்பாடு - மேம்பாடு,
     முதன்மை.
 தலைவர் - உத்தமர்.
 தனி - வேறு.
 தன்மை - சொகுபம்.
 தாக்காது - விகாரமின்றி.
 தாக்குதல் - உறுத்தல்.
 தாரகம் - தாங்குவது.
 தாரை - நெகிழ்ச்சிப்பொருளின்கண்
     உள்ள இடையறுவொழுக்கு.
 தார்க்கிர - தர்க்கநூற் கொள்கை
     முடையோர், தர்க்க சம்பந்தமுடை
     யோர்.
 தாவரம் - நிலையியற்பொருள்.
 தாற்பரியம் - சொல்ல விரும்பிய
     கருத்து.
 திதி - உள்பொருள்.
 திருவருள் - ஈண்டுத் திரோதான
     சத்தி.
 திவ்வியம் - தெய்வத்தன்மை.
 திறம் - வகை, கூறு.
 திறல் - வெற்றிப்பாடு.
 தீக்கை-இரு நற்கிரியை. அது பாசத்
     தைக் கெடுத்து மோட்சத்தைக்
     கொடுப்பது. தீ - கொடுத்தல்.
 கடா - கெடுத்தல்.
 துணிதல் - அறிதற்பொருட்டு.
 துளை - அளவு.
 துழிதல் - கெடுதல்.
 துரத்தல் - ஓட்டுதல், உந்தித்
     தள்ளுதல்.
 துரியம்-இருவகைக் கருவிகளின் பிர
     விருத்தியின்றி இருக்கும் அறிவு
     நிலை.
 துலை - தராச.
 துவ்வாழம்-அநுபவிக்கமாட்டானம்,

துழனி - ஆரவாரம்.
 துறக்கம் - கவர்க்கம்.
 துளை - அதிவேகம்.
 துண்ணல் - செறிதல்.
 தூலம் - பெரியது.
 தெரிதல் - நிச்சயித்தல்.
 தெரித்தல் - அறிவித்தல்.
 தெரிதல் - உண்மைரூங்கள் நான்க
     ஞுள் ஒன்று. அது கேட்டின்
     ஆராய்ந்து இதுவே கொள்ற
     பாலது என்று நிச்சயித்தல்.
 தெலம் - தேவன துடைமை.
 தொகுதல் - அடங்குதல்.
 தொடுதல் - தோண்டுதல்.
 தொழும்பு - அடிமை.
 தொன்மையே - அன்றே.
 தோற்றம் - தோன்றுதல்.
 தோற்றப்பட்ட - உண்டாக்கப்பட்ட.
 நசித்தல் - கெடுதல், நாசமடைதல்.
 நட்டோர் - நண்பர்.
 நவ்னணால் - புகுதல்.
 நன்னுதல் - தலைப்படுதல்.
 நத்தம் - நிறைதல்.
 நயம் - பயன், நியாயம்.
 நல்தீல் - வருந்தல்.
 நல்கூச்தல் - வறுமையடைதல்.
 நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத்
     தெளிந்த முதியோர்.
 நன் - நடு.
 நனவு - சாக்கிரம், விழிப்பு.
 நன்னென்றி - ஞானம்.
 நாடி - ஆராய்ந்தறிக்.
 நாத்திகர்-கடவுளும், கவர்க்க நரகங்
     களும், மறுபிறப்பும் இல்லை
     என்பவர்.
 நாதம் - சிவத்துவம்.
 நாளம் - தண்டு.
 நிகழ்ச்சி - உண்டாதல்.
 நிகழ்தல் - உண்டாதல், நடத்தல்
     ஜைந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

நிட்டை - உண்மை ரூணம் நான்க
 னுள் ஓன்று. அது கேட்டுச்
 சிந்தித்துத் துணிந்த பொருளங்
 டன் பிரிவின்றி உறுதியாகத்திற்றல்
 நித்தம் - நித்தியம்.
 நிமித்தம் - காரணம்.
 நியமம் - நிச்சயம்.
 நிரயம் - நரகம்.
 நிலை - ஆச்சிரமம், நிற்றல்.
 நீக்கம் - பிரிவு.
 நீதி - நடத்துவது.
 நுட்பம் - நுண்மை.
 நுழைகுதல் - சிறுத்தல்.
 நுதலல் - கருதல்.
 நுழைதல் - பிரவேசித்தல்.
 நேர் - ஒப்பு.
 நோடித்தல் - அழித்தல்.
 நோக்குதல் - காத்தல்.
 நோன்றல் - பொறுத்தல்.
 பக்கம் - துணிபொருளிருக்குமிடம்.
 பக்குவம் - பருவம், முதிர்ச்சி.
 பசாசம் - இரும்பு.
 பசத்துவம் - பசுவின்தன்மை.
 பச - பாசக்கட்டுடையது;
     பச் - கட்டு.
 படர்தல் - பரத்தல்.
 பணி - தொண்டு.
 பண் - பண்ணப்படும் கதிகள்.
 பண்டு - அநாதி.
 பண்ணுதல் - கதிப்பித்தல்.
 பதி - முதல்வன், ஊர், இடம்.
 பந்தம் - கட்டு.
 பயிற்சி - பழக்கம், வாசனை,
     அழுத்தம்.
 பரம் - பரம்பொருள்.
 பரவல் - எல்லார்க்கும் புலனுமாறு
     மிக்குநிகழ்தல்.
 பரிகரித்தல் - களைதல்.
 பரிசம் - தீண்டுதல்.
 பரிசனம் - பரிவாரம்.
 பரிஞுமைம் - இயற்கையினின்றும்

திரிதல்.
 பரிதல் - இரங்குதல்.
 பரிபவம் - அவமானம்.
 பரிபாகம் - உத்தமமானபக்குவம்.
 பரியாயம் - ஒத்தபொருளுடையது.
 பவம் - உண்மை, பிறவி.
 பல்குதல் - பெருகுதல், விரிதல்.
 பாகதம் - பிராகிருதசௌல்.
 பாகம் - பக்குவம்.
 பாகுபாடு - பிரிவு.
 பாசத்தார் - பாசக்கட்டுடையார்.
 பாடம் - படிக்கப்பட்ட சுலோகம்.
 பாடியம் - உரை.
 பாவகம் - எண்ணைம், மனம் முதலிய
     வற்றேரூடு கூடி நின்று பாவிப்பது.
 பாவனை என்பதும் அது.
 பாவம் - உண்மை.
 பினாங்கல் - மாறுபடுதல்.
 பினிப்புண்ணுதல்-கட்டுண்ணுதல்;
     இருசொல் நீர்மைத்து.
 பித்தி - சுவர்.
 பிரகாசம் - சித்து, விளக்குதல்.
 பிரபஞ்சம் - உலகம், வில்தார
     முடையது என்னும் பொருளது.
     அமிரும் பாசமுமே பிரபஞ்சம்
     எனப்படும்.
 பிரமாணம் - அளத்தல்.
 பிரமாதா - அளந்துகொள்பவன் -
     அளத்தல்.
 பிரமிதி - அளவையால் உணர்ந்த
     மெய்யனர்வு.
 பிரமேயம் - அளவையால் அளந்து
     கொள்ளப்படுவது.
     இவைநான்கும் பிரமாண
     நெறிக்கு இன்றியமையாதன
     என்பர் அளவை நூலோர்.
 பிரயோகம் - வழங்கும் முறை.
 பிரவிருத்தன் - விந்துவின் காரியங்
     களைத்தொடங்கினவன்.
 பிரமாணியம் - பிரமாணமுள்ள
     தாம் தன்மை.

பீசம் - வித்து.
 புணர்தல் - தலைப்படல்.
 புத்தி - ஒரு தத்துவம். அஃது இது
     இன்னதென நிச்சயித்தறிவது.
 புரிதல்-எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.
 புவனம் - உடம்புக்கு ஆதாரமாகிய
     நிலகம்.
 புறம் - புறம்பு, வெளி.
 புறன் - புறம்பு, புறச்சமயம்பற்றி
     இகழ்ந்துஞரக்கும் மொழி, புறங்
     க்கற்றுமொழி.
 புளைதல் - அடங்கிநிற்றல்.
 புளைந்துகோடல் - குடுதல். ஒரு
     சொல் நீர்மைத்து.
 பூரித்தல் - நிறைத்தல்.
 பெயர்த்து - மாறி.
 பெறுதல் - அடைதல்.
 பெற்றி - தன்மை.
 பெற்றிமை - சாதி.
 பேதம் - வேறுபாடு.
 பேதை - மடவோன்.
 பேராமல் - பிறழாமல்.
 பொகுட்டு - காய்.
 பொய் - பொதுவியல்பு, செயற்கைச்
     கட்டுணர்வு.
 பொய்கை - குளம்.
 பொருள் - உவமேயம்.
 பொறி - இந்திரியம்.
 பொற்பு - பொலிவு.
 போகம் - அருபவம்.
 போக்கு - இறுத்தல்.
 போதல் - வருதல்.
 போதரும் - புலப்படும்.
 போதித்தல் - அறிவித்தல்.
 போது - புட்பம்.
 போந்தது - வந்தது.
 போழ்தல் - பிளத்தல்.
 பெளதிகம் - பிருதிவி முதலிய டூத
     சம்பந்தமுடையது.
 மகவு - பிள்ளை.
 மடக்கி - திருப்பி.

மடங்குதல் - முளைத்தெழுமை.
 மடவோன் - அறியாமையுடையேன்.
 மணத்தல் - சேர்தல்.
 மதம் - கொள்கை, உடன்பட்டது.
 மதுகை - வஸி.
 மந்திரம் - நினைப்பவளைக்காப்பது.
     மந் - நினைத்தல். தீர் - காத்தல்.
 மயக்கம் - தெளிவு பிறவாமை.
 மயர்வு - மயக்கவாசனை.
 மலம் - அழுக்கு.
 மலையறக் - மயங்கறக்.
 மறுதலை - எதிர்.
 மறைப்புணரணுதல் - மறைக்கப்
     படுதல்.
 மனம் - ஒருத்ததுவம், அஃது
     ஒன்றை இஃது இன்னது ஆகற்
     பாற்று என்று சங்கற்ப விகற்யம்
     செய்வதறிவது, பக்ஞானம்.
 மாசு - அழுக்கு, காசபடலம்.
 மாட்டாமை - இயலாமை.
 மானுமை - வியாபக உணர்விற்கு
     விடயமாகாமை.
 மாந்திரிகள் - மந்திரவாதி.
 மாயேயம் - மாயா காரியமாகிய தநு
     முதலாயின். தநு - உடம்பு.
 மாறு - முரண்.
 மாறுதல் - இறுத்தல்.
 மான் - பெரியோன்.
 மிகை - வேண்டுமளவின் மிகுதிப்
     பாடு.
 மிக்கு - அதிகம்.
 மிக்கிரம் - கலந்தது.
 மிருதி - முனிவரால் நினைத்துச் செய்
     யப்பட்ட தருமசாத்திரம்.
 மிருத்தியு - மரணத்தைச் செய்வது.
 மீட்சி - மீனுதல்.
 மீமாஞ்சகர் - மீமாஞ்சை என்னும்
 நூற்கொள்கையை அநுசரிப்போர்.
 மீன் - நாண்மீன்.
 முகத்தல் - அள்ளநுதல்.
 முத்தர் - மலம் நீங்கினவர்.

முரணுதல் - மாறுபடுதல்.
 முறுகுதல் - நன்குமுறிரல்.
 முளைத்தல் - முற்படுதல்.
 மன் - அறிவிவாயாக.
 மூர்ச்சை - மயக்கத்தைச்செய்வது,
     அறிவை மயக்குவது.
 மெய் - உசிர், சிறப்பியல்பு,
     இயற்கையுணர்வு.
 மோகினி - அசுத்த மாயாதத்துவம்.
 யாத்தல் - கட்டுதல்.
 யாப்பு - இந்நால் கேட்டபின் இந்
     நூல் கேட்கற்பாற்று என்னும்
     இயைபு.
 யாப்புறுத்தல் - வளியாக்கல்.
 வகை - கூறுபாடு.
 வசீகிரித்தல் - வசப்படுத்தல்.
 வரம்பு - எல்லை.
 வருக்கம் - ஓரினமான கூட்டம்.
 வருணம் - சாதி.
 வஸ்தி - மானை.
 வஸ்துதல் - வளிமையுடைத்தாதல்.
 வஸ்துநர் - இயலுநர்.
 வழக்கு - பிரசித்தி.
 வழங்குதல் - நடைபெறுதல்.
 வழி - நூல்வந்த வழி.
 வளி - காற்று.
 வறிது - சம்மா.
 வன்னம் - நிறம்.
 வாக்கியம் - அவாய்நிலை, தகுதி
     அண்மை என்னும் மூன்றுமுடைய
     சொற்களின் சமூகம். சுருதியும்
     இலிங்கமுமின்றிச் சொற்றெடுப்பு
     பற்றிப் பொருளுணர வருவது.
 வாக்கு - நால்வகை வாக்குக்கள்:
     அவை குக்குமை, பைசந்தி, மத்
     தீமை, வைகளி என்பன. வாக்கா
     கிய நாதமுடிவான பாசஞானம்.
 வாதிகள் - தங்கொள்கையை
     நிறுத்திப்பேக்கோவார்.
 வாதித்தல் - வருத்துதல்.
 வாய்தல் - கிடைத்தல்.

வார்த்திகம் - காண்டிகையுரை.
 வார்த்தை - சொல்.
 விகாரம் - வேறுபாடு.
 விசித்திரம் - ஆச்சரியம்.
 விசேடம் - சிறப்பு, ஒரு பொருட்கே
     உரியதன்மை.
 விசேஷித்தது - அடைகொடுத்துக்
     கூறியது.
 விடயம் - பற்றப்படுவது. பொருள்.
 விடயித்தல் - பற்றுதல்.
 விடை - உத்தரம்.
 விண் - துறக்கம்.
 வித்தகம் - விசித்திரம்.
 விந்து - சுத்தமாயை.
 விபவம் - செல்வம்.
 விபரீதம் - திரிவு.
 விம்முதல் - சுரத்தல்.
 வியவகாரம் - வழக்கம்.
 வியாக்கியானம் - உரை.
 வியாபகம் - நிறைவுது.
 வியாபரித்தல் - தொழிற்படுதல்.
 வியாப்பியம் - வியாபிக்கப்படுவது.
 வியுகம் - வகுப்பு.
 விரவுதல் - கலத்தல்.
 விருத்தி - தொழிற்பாடு, விரிவு.
 விளக்கு - காட்டு.
 விளித்தல் - அழைத்தல்.
 விளையாது - உளதாதவின்றி.
 விளைவிக்கப்படுதல் - உண்டாக்கப்
     படுதல்.
 விளைமை - விளையுடைமை.
 வீயாத - கேடில்லாத.
 வெகுளால் - கோபித்தல்.
 வெரிந் - முதுகு.
 வேகம் - கதி.
 வேட்கை - அவா.
 வேட்டுவன்.வேட்டைவாளி; இதனை
     ஒருவகை வண்டு என்றும், புழு
     என்றும் கூறுவர்.
 வேள்வி - யாகம்.
 வேறு - மாறு, அந்நியம்.

இந்துரூலுக்கு உபகாரமான தருக்கச்சொல் அகராதி

அகம் - மனம், உள்.

அதவிந்திரியம் - மனம்.

அசமவாயி - சமவாயியல்லது.

அசம்பந்தம் - சம்பந்தமின்மை.

அசம்பவம் - சம்பவித்தலின்மை.

அசாதாரணம் - சிறப்பு.

அசித்தம் - பேறில்லது, முடிவு
பெருமை.

அசுவம் - குதிரை.

அட்டில் - பாகசாலை.

அதிதேரம் - மாட்டியணர்த்துவது.

அதிப்பிரசக்கம் - மிகைபடக்கூறல்.

அதிவியாத்தி - மேல்வியாபித்தல்.

அதிந்தி ரியம் - இந்திரியத்தை அதிக
கிருமித்தது.

அத்தியந்தாபாவம் - முழுதுமின்மை.

அத்தியாகாரம் - சொல்லெச்சம்.

அநவத்தை - முடிவின்மை.

அநுகதாகாரம் - அநுசரித்துள்ள
வடிவம்.

அநுபசங்காரி - முடிவு பெருமை.

அநுபத்தியம் - பொருந்தாமை.

அநுபலத்தி - ஞானுபாவம்.

அநுமாபகம் - அநுமதியை உண்டு
பண்ணுவதல்.

அநுமானம் - கருதல்.

அநுமிகி - கருத்துணர்வு.

அநுவியவரசாயம் - பின்னிகழுணர்வு

அநெகாந்திகம் - பிறழ்வுடையது,
நியமில்லது.

அந்தரிந்திரியம் - உட்பொறி.

அந்தியதாக்கன்மசம் - இரண்டில்
ஒன்றன் கர்மத்தான் ஆவது.

அந்தியதாக்கத்தி - வேகேராற்றுற்
பெறப்படல்.

அந்தியவியாவிருத்தி - பிறிதுநீக்கம்
அந்தியோந்தியாபாவம் - ஓன்றி
பென்றின்மை.

அந்துவயம் - உடம்பாடு, புணர்ச்சி.

அபகர்ஷம் - தாழ்வு.

அபரத்துவம் - பின்மை.

அபிதேயம் - பெயரிட்டுவழங்கற
பாலது.

அப்பிரதீதி - விளங்காமை.

அயதார்த்தம் - பொய்.

அருத்தாபத்தி - பொருட்பேறு.

அஸெள்ளகிகம் - லெள்கிகமல்லது.

அவர்ஸியம் - பழித்துரை.

அவ்வியாத்தி - வியாபித்தலின்மை.

அனுற்பத்தி - உற்பத்தியின்மை.

ஆகாரம் - உருவம்.

ஆகாங்கலி - அவாய்நிலை.

ஆசத்தி - அண்மை.

ஆசிரயம் - பக்கம், இடம்.

ஆசிர்யாசித்தம் - சார்பசித்தம்,

ஆதாரம் - தானம்.

ஆதுநிகர் - இக்காலத்தர்.

ஆதேயம் - தானி.

ஆத்தன் - உரியோன்.

ஆந்தரப்பிரத்தியக்கம் - உட்காட்சி.

ஆந்தரம் - அகத்தது.

ஆபாசம் - போனி.

ஆப்தன் - உண்மையுரைப்போன்.

ஆரஸியகன் - வளவாசி.

ஆரியர் - பூசிக்கப்படுவோர்.

ஆலோபம் - தீபம்.

ஆவோபம் - இதேல்.

இச்சை - விருப்பு.

இந்திரியம் - பொறி, ஆன்மாவின்
அடையாளம்.

இலக்கணம் - சிறப்பியல்பு, அட்டயாளம்.
 இலக்கணை - குறிப்பு.
 இலக்கியம் - இலக்கணமுடையது.
 இலாகலம் - குன்றக்கூறல்.
 இலிங்கபராமரிசம் - குறியாராய்ச்சி.
 இலிங்கம் - குறி, ஏது.
 உட்டணம் - குடு.
 உதாரணம் - எடுத்துக்காட்டு.
 உத்கர்ஷம் - உயர்வு.
 உத்துவாபம் - குறைத்தல்.
 உத்தேசம் - மிருதிபந்தகப் பிரதி
     பந்தகம், பெயர்மாத்திரையானே
     பொருளை எடுத்துக்கூறத்தல்.
 உத்தேசியம் - பக்கம்.
 உபதேசம் - அறிவுறுத்தல்.
 உபநயம் - சமீபத்திற்கொணர்தல்
     திருட்டாந்தத்தைச் சார்த்திக்
     கூறல்.
 உபபாதகம், சம்பாதகம்.
 உபமானம் - ஓப்புமை.
 உபமிதி - ஓப்புமையுணர்வு.
 உபயகர்மசம் - இரண்டன் கர்மத்
     தால் ஆவது.
 உபலத்தி - ஞானம்.
 உபாதி - செய்கை, பயப்பது.
 உருவம் - நிறம்.
 உற்பூதம்-காட்சியைப் பயப்பதோரு
     தருமலிசேடம், மூலப்படுதல்.
 ஏகாந்தம் - நியமம்.
 ஏது - காரணம், இலிங்கம்.
 ஏதுகர்ப்பம் - ஏதுவைத்தன்னுள்
     அடக்கியிருத்தல்.
 ஏத்துவாபாசம் - ஏதுப்போனி.
 கங்கு - தானிய விசேடம்.
 கதம்பழுகுளம் - கடம்பமொட்டு.
 கதம்பழுகுளநியாயம் - ஓரேகாலத்
     தில் எல்லாப் பக்கழும் மலரும்
     மொட்டு.
 கதம்பம் - கூட்டம், கடம்பு.
 கபாலம் - கடத்தினவயவம்.

கரணம் - முக்கியகாரணம்.
 கருமம் - தொழில்.
 கவயம் - காட்டுஆ
 காரணம் - இன் நியமையாதது,
     முன்னிற்பது.
 குக்குடம் - கோழி.
 குணம் - பண்பு.
 குணி - பண்பி.
 குணில் - குறுந்தடி.
 குருத்துவம் - மேம்பாடு, கணம்,
     திண்மை.
 குருமதம்
 கேவலவெதிரேகி
 கேவலாந்துவமி
 - கோசம் - சொற்பொருள் உணர்த்து
     நால்.
 கோசரம் - எட்டுவது.
 கெளனிரி - குணகம்பந்தி.
 கெளாரவும் - மினகபடக்கூறல்.
 சக்காரி - துளைா.
 சக்கியம் - சத்தியூடையது.
 சங்கியை - எண்.
 சங்கை - எண்.
 சங்கேதம் - குறிப்பு.
 சச்சிடாணம் - முயற்கொம்பு.
 சதிருசம் - ஓப்புமை,
 சத்தம் - உரை, ஓவி.
 சத்தி - ஆற்றல்.
 சத்தை - உண்மைத்தன்மையாகிய
     சாதி.
 சந்திதானம் - அண்மை.
 சந்திதி - அண்மை.
 சந்திகர்ஷம் - சம்பந்தம்.
 சபக்கம் - சமபக்கம், துணிந்த
     பொருளுக்கு இடம்.
 சமவாயம் - ஓற்றுமைச்சம்பந்தம்.
 சமவாயி - உபாதானம், முதல்.
 சமவேதம் - சமவாயசம்பந்தத்தான்
     விருத்தியாயது.
 சமஸ்காரம் - வாசனை.
 சம்சயம் - ஜைம்.

சம்பந்தம் - இயைபு.
 சம்பவம் - உண்மை.
 சரு - தேவருணவு.
 சலம் - ஒரு கருத்துப்பற்றிக் கூறிய
     மொழிக்கு வேறு பொருள் படைத்
     திட்டுக்கொண்டு பழித்தல்.
 சலீயம் - சல சம்பந்தம்.
 சனிகற்பம் - விகற்பழுள து,
     விசேடணத்தோடு தோன்றும்
     ரூனாம்.
 சற்பிரதிபக்கம் - உள்ளவிரோதி
     யுடையது, மறுதலையுடையது.
 சாட்சஜம் - சட்சஜன்னியம்.
 சாதகதர்க்கம் - கருவி.
 சாதருமியம் - பொதுவியல்பு,
 சாதனம் - ஏது, முடிப்பது.
 சாதாரணம் - பொது.
 சாதி - சாமானியம், போன்றியுத்தரம்.
 சாதித்தல் - நிச்சயித்தல்.
 சாதிருசியம் - ஓப்புமை.
 சாத்தம் - உரையுணர்வு,
 சாத்தியம் - முடிக்கப்படுவது.
 சாமயிகாபாவம் - சமயத்திற்கேற்ற
     றும் இன்மை.
 சாமானியம் - பொதுமை.
 சாமரித்திகம் - தானேயாவது.
 சாவயவம் - அவயவத்தோடு
     கூடியது, காரியம்.
 சிங்குவை - நா.
 சித்தம் - நிச்சயிக்கப்பட்டது, முடிக்
     கப்பட்டது.
 சித்தசாதனம் - நிச்சயித்ததை
     நிச்சயிக்க முயற்றல்.
 சித்தாந்தம் - முடிந்தமுடிபு
 சித்தி - சாத்தியதிச்சயம்.
 சித்திரம் - கலப்பு.
 சித்திரக்களிங்கம் - சித்திரபடம்
 சிந்து - கடல், ஒருதேசம்.
 சிதம் - குளிர்ச்சி.
 சருதி - கேட்டற்குக்கருளி.
 சுவர்ணம் - பொன்.

கவார்த்தம் - தன்பொருட்டு.
 செற்பம் - சாதனம் இரண்டு உள்ள
     தன்கள் வெல்லும் வேட்கையுடை
     யான்களை.
 சேய்மை - தூரம்.
 சைந்தவம் - சிந்துவிலுற்பவித்தது,
     அசுவம், வைணவம்.
 சையுத்தம் - சையோகசம்பந்தத்தான்
     விருத்தியாவது.
 சையோகம் - புனர்ச்சி, வியாபியாம
     விருப்பது.
 சொருபகானி - இலக்கணபங்கம்.
 சொருபம் - ஏது, இலக்கணம்.
 சொருபாசித்தம் - ஏதுவசித்தம்.
 சோத்திரம் - காது.
 சேரும் - அறியத்தக்கது.
 தத்துவஞ்சாம் - உண்மையறிவு.
 தருமம் - தன்மை.
 தாதான்மியம் - அதன் வடிவு.
 தந்பரியம் - சொல்வான்குறிப்பு.
 திதித்தாபகம் - நிலைபெறுத்துகை.
 திரவத்துவம் - நெகிழ்ச்சி.
 திரவியம் - பொருள்.
 திருட்டாந்தம் - காணப்பட்ட முடிபுடையது.
 தீர்க்க குகம் - நீண்டவால்.
 துல்லியம் - ஓப்புமை.
 துவக்கு - தோல்.
 துவம்சம் - அழிவு.
 துவேஷம் - வெறுப்பு.
 தைசசம் - தேயுசம்பந்தம்.
 தோடம் - குற்றம்.
 தலீனர் - புதியர்.
 தாகரிகள் - நகரவாசி.
 நிகமனம் - முடிந்தது முடித்தல்,
 நிக்கிரகத்தானம் - தோல்வித்தானம்.
 நின்னணயம் - நிச்சயித்தல்.
 நிமித்தம் - காரணம்.
 நியதம் - இன்றியமையாமை.
 நிர்விகற்பம் - விகற்பமில்லது.
 நிவிர்த்தி - பிரவிருத்தியல்லது.

நிலித்தம் - தள்ளப்பட்டது.
 னைமித்திகம் - நிமித்தத்தான் ஆவது.
 பகிரிந்திரியம் - புறப்பொறி.
 பக்கம் - சாத்தியத்தரங்கம், ஜூயுற்றுத்
 துணியும் பொருட்கு இடம்.
 பதனம் - வீழ்தல்.
 பரத்துவம் - முன்னமை.
 பராமரிசம் - ஆராய்ச்சி.
 பரார்த்தம் - பிறர்பொருட்டு, கோடி
 கோடி கோடியே.
 பரிசம் - ஊறு.
 பரிணாமித்தல் - திரிதல்.
 பரிமாணம் - அளவு.
 பவிடியம் - எதிர்வு.
 பாகம் - தேயுசையோகம்.
 பாகியப்பிரத்தியக்கம் - புறக்
 காட்சி.
 பாகியம் - புறத்தது.
 பாசகன் - பாகம்பண்ணுவோன்.
 பாசுவரம் - விளிக்கம்.
 பாதகதர்க்கம் - கெடுப்பது.
 பாதன் - சத்தியரபாவத்தையுடைய
 பக்கம்.
 பாதிதம் - தடுக்கப்பட்டது, மறுப்
 புடையது.
 பார்த்திவம் - பிருதிவிசம்பந்தம்.
 பாவம் - உள்ளது.
 பானம் - ஞானம்.
 பிடரம் - கடம்.
 பிரகரணம் - சந்தர்ப்பம்.
 பிரகாரம் - விசேஷணம், அடை.
 பிரசித்தம் - வழங்கப்பட்டது.
 பிரதத்துவம் - வேற்றுமை.
 பிரதி - வேறு.
 பிரதிநின்றை - மேற்கோள், சம்மதி.
 பிரதிபந்தகம் - தடை.
 பிரதிபாதித்தல் - சொல்லல்.
 பிரதியோகி - எதிர்மறை.
 பிரதிதி - ஞானம்.
 பிரத்தியிக்கம் - காட்சியுணர்வு,
 காண்டல்.

பிரத்தியபிக்றை - முன்னுணர்வின்
 நிகழ்வு.
 பிரத்துவஞ்சாபாவம் - அழிவுபாட்ட
 பாவம்.
 பிரமா - பிரமை.
 பிரமாணம் - அளவை.
 பிரமாதா - காண்பான்.
 பிரமேயம் - அளவையான்
 அளக்கற்பாலது.
 பிரமை - உண்மையநுபவம்.
 பிரயோசகம் - காரணம்.
 பிரயோச்சியம் - காரியம்.
 பிரவிருத்தி - முயற்சி.
 பிராகபாவம் - முன்னபாவம்.
 பிராசீனர் - பழையர்.
 பிராந்தி - மயக்கம்.
 பிராமாணியம் - பிரமாத்துவம்.
 பின்னம் - பேதவிசிட்டம்.
 பீதம் - பொன்.
 பீலு - அணு.
 பீலுபாகவாதி - வைசேஷிகர்.
 பூதம் - இறப்பு.
 பேதம் - அந்தியோந்தியாபாவம்
 போதகம் - ஞானம்.
 மகானாசம் - அடுக்கிளை.
 மனனம் - யுத்தியால் அநுசிந்தனை
 செய்தல்.
 மாதா - ஞாதா.
 மாற்சாரம் - கூஜை.
 மிதி - ஞானம்.
 முமுட்ச - மோட்சவிச்சையுடையான்
 மேயம் - கேஞ்சம்.
 மெளனி - மோனமுடையான்.
 யதார்த்தம் - மெய்.
 யத்தனம் - முயற்சி.
 யவம் - வாற்கோதுமை.
 யுஞ்சானன் - யோகத்தை
 முயல்பவன்.
 யுத்தன் - யோகத்தில் முழுக்கேன்.
 யோகம் - காரணக்குறி, சித்த
 விருத்தியை நிரோதனுஞ்செய்தல்.

யோகருடி - காரணவிடுகுறி.
 யோகி - யோகமுடையான்.
 யோக்கியதை - தகுதி.
 யோக்கியம் - தக்கது.
 யெளகிக்குடி - பொதுமொழி.
 வத்து - பொருள்.
 வர்த்தமானம் - நிகழ்வு,
     வர்ணியம் - புகழ்ந்துரை.
 வளி உளரும் - காற்றுமீசும்.
 வண்ணி - நெருப்பு.
 வாக்கியம் - தொடர்மொழி,
     பதங்களின் கூட்டம்.
 வாக்கியசேடம் - வாக்கியக்குறை.
 வாச்சியம் - கூறத்தக்கது.
 வாதம் - உண்மையுணர்தல்
     வேட்கையோன்கதை.
 வாதித்தல் - தள்ளுதல்.
 வாய்வியம் - வாதசம்பந்தமாயது.
 விகற்பம் - வேறுபாடு, பேதம்.
 விசிதம் - விதிக்கப்பட்டது.
 விசிட்டம் - விசேடணத்தோடு
     கூடியது.
 விசேடம் - வேறுபடுத்துவது,
     அடை.
 விசேடம் - சிறப்பு.
 விசேடியம் - வேறுபடுத்தப்படுவது,
     முதல்.
 விதண்டை-தன் கோட்பார்டை நிலை
     பெறுத்தாத கதை.
 விதேயம் - சாத்தியம்.
 விபக்கம் - விஷமபக்கம், துணிந்த
     பொருளில்லாவிடம்.
 விபரியம் - தீரிவு.

விபாகசம் - பிரிவானுவது.
 விபாகம் - பிரிவு.
 விபு - வியாபகமுடையது.
 வியக்தி - பிண்டம்.
 வியஞ்சனுவிருத்தி - குறிப்புப்பொரு
     ளின் சம்பந்தம்.
 வியபிசாரம் - பிறழ்வு, நியமின்மை.
 வியவசாரம் - வழக்கம்.
 வியவசாயம் - ஏரானம்.
 வியாகரணம் - இலக்கணம்.
 வியாத்தி - உடனிகழ்ச்சி.
 வியாபகம் - அதிகதேசவிருத்தி,
     நிறைவு.
 வியாபாரம் - தொழில்.
 வியாப்பியம் - நூனதேசவிருத்தி
     அடங்குதல்.
 வியாவர்த்தகம் - வியாவிருத்தி
     ஜகம்.
 வியாவிருத்தி - பிரிவு, பிரித்தல்.
 வியோமம் - ஆகாசம்.
 விருத்தம் - மாறுகொள்வது,
     முரனுவது.
 விருத்தி - நிகழ்ச்சி.
 விலம்பம் - காலதாமதம்.
 விலங்கனம் - இலக்கண வேறுபாடு
     உடையது.
 விவரணம் - வெளிப்படுத்துவது.
 வீசீதரங்கநியாயம் - ஆண்ணிலை பெண்
     ஆலை.
 வெதிரேகம் - இண்மை, மறை.
 வைசிட்டியம் - விசிட்டத்தின் தன்மை.
 வைதருமியம் - வேற்றியல்பு.

மூலம், உரைகளில் வந்த அருஞ்சொற்களும் சொற்றெடுர்களும்

(எண் செய்யுள் எண்)

<p>1 அவதாரிகை . தோற்றுவாய் நிர்விக்கினம் - இடையூறின்மை பரிசமாப்தி சிங்யவசனதானுபிளியத்தி பிரகாசிக்கை நீகழ்வு . ஒளி அங்குசம் . தோட்டி இலட்டுகம் . மோதகம் நின்மலம் . மாசின்மை நித்தன் - என்று முள்ளவன் காராருங்கண்டன் - நில கண்டன் சோமாருரியாக்கினி - சந்திரன், ரூபியன். அக்கினி. நயனம் - கண் சீர்பாதம் - திருவடி பாசம் - கயிறு நிமித்தம் - காரணம் இச்சாரானக் கிரியாகுபம் ஸ்ரீகண்ட பரமேசவரன் தியானம் - கருதுகல் சவரூப தட்டலக்கணம்</p>	<p>பரையாதி பஞ்சசத்திகள் . பரா சத்தி, இச்சாசத்தி, ரூன சத்தி, கிரியாசத்தி, ஆதிசத்தி. ரூனசத்தி உத்தியோகம் சத்தன் × சத்தி அருபி - உருவமில்லாதவர் உத்தியுத்தர் - சதாசிவமூர்த்தி அருபம் - உருவமின்மை பரை கலைகள். நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தியாகலை, சாந்தி, சாந்தி யதீகலைகள். சுத்தமாயை . சுத்தப் பிரபஞ்சத் துக்குக் காரணமான மாயை. ஈசானுதி பஞ்சமந்திரம் - ஈசா னம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சுத்தியோசாதங் கள்.</p>
<p>2 சத்திய ரூனுனந்தமயம் தற்பரன் - தனக்குத்தானே பரமாயுள்ளோன், ஆன்மா வக்கு அதீதமாயுள்ள சிவன். சத்தன் - சிவன் அசத்தியம் - பொய் அசித்து - அறிவில்லாதது அனுனந்தன அத்வியாவிருத்தி அவத்தாதீதன் அவிந்திய விசுவசாதாக்கியம் . ஓரு ஆகமம்</p>	<p>அரூபங்கள் . பரா சத்தி, இச்சாசத்தி, ரூன சத்தி, கிரியாசத்தி, ஆதிசத்தி. ரூனசத்தி உத்தியோகம் சத்தன் × சத்தி அருபி - உருவமில்லாதவர் உத்தியுத்தர் - சதாசிவமூர்த்தி அருபம் - உருவமின்மை பரை கலைகள். நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தியாகலை, சாந்தி, சாந்தி யதீகலைகள். சுத்தமாயை . சுத்தப் பிரபஞ்சத் துக்குக் காரணமான மாயை. ஈசானுதி பஞ்சமந்திரம் - ஈசா னம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சுத்தியோசாதங் கள்.</p>
<p>3 அங்கினிக்கு உட்டணம் பரநாதம்</p>	<p>அரூபங்கள் புத்திமுத்தி பிரவிருத்திகள் பிரளயாகலர் பிருவிருத்தர் . மகேச்சரர் சமவாயசத்தி . நீக்கமில்லாத சத்தி மன்று . கனகசுடை நடம் - நிருத்தம் தாள் . பாதபதுமயம் வாதுளம் - ஆகமங்களில் ஓன்று பவுஷ்கரம் . ஆகமம் விருகேந்திரம் . ஆகமம் அங்கினிக்கு உட்டணம் பரநாதம்</p>

இச்சை
 அறிவு
 இயற்றல்
 விந்து
 வரையான் - இமவான்
 ஆக்கி அளித்து அழித்தல்
 மனோன்மனி - போகசத்தி
 வாமம் - இடப்பக்கம்
 வீரை - வாசனை
 அருண்முகிழ்த்தல்
 உபாதானத்திரயம் - விந்து,
 மோகினி, மான்.
 மலபரிசாகம் - ஆணவமலம்
 பக்ஞவப்படுதல்
 மூன்று அத்துவா - கத்தம்,
 மிக்ஸிரம், அக்த்தம்.
 தனு கரண புவன போகம்
 அபரநாதம் - அபரவிந்து,
 சத்தமாயாசொருபம்
 தாரகம் - தாங்குவது
 சத்தித்திரயம் - ஜனனி, ரோத
 யித்திரி, ஆரணி.
 பஞ்ச சாதாக்கியம் - கனம்
 சாதாக்கியம், கர்த்துரு
 சாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்
 கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம்,
 விவசாதாக்கியம்.
 போகசத்தி - மனோன்மனி
 மகேசரர் - சகளர் - கவரி
 பருவதராசன் - இமவான்
 பரமானந்த தாண்டவம்
 வாதுளம் - ஆகமம்
 சந்தானகுரவர்-குமாரக்கடவுள்
 அக்த்தியர்
 ஆறங்கம்
 வேதம் நான்கு - இருக்கு, யகர்,
 சாமம், அதர்வனம்.
 இருபத்தெட்டு ஆகமம்
 சத்திய மார்க்கம்
 வித்தாரம்
 ஐயம் திரிபு - சந்தேகவிபீதம்

ஒருமைப்பாடு
 சீதமதி - குளிர்ந்த சந்திரன்
 முடி - சிரம்
 மதிமுடியோன் - சிவபெருமான்
 திருமதலை - குமரன்
 செல்வன் - பரம ஐசுவரியத்தை
 யுடையவர்
 ஏதம் - ஆணவாதி மறைப்புக்
 குற்றம்
 5 கறைமிடறு - காளகண்டம்
 விரவர் - சத்துரு
 சரிகை
 விறல் - வெற்றிப்பாடு
 சிவசாரூப்யியம்
 அபரபரமேசவரன் - நந்தி
 தேவர்
 திரம் - நித்தியத்துவம், திடம்.
 6 திருவுஸாப்புறம்
 யாதணை - துண்பம்
 உய்ய - பிழைக்க
 இருள் நிரயம்-இருண்ட நரகம்
 கிருபானு - கருணையுடையோன்
 குரு - இருஷி
 திரு - குரன ஐசுவரியம்
 7 துருவாசர்
 அகத்தியர்
 கவுதமர்
 ததீசி
 கார்க்கத்தியம்
 அடைவு
 மதலை - சிறுபிள்ளை
 கரவாத - கபடமற்ற
 வாதை
 பரவைநாச்சியார்
 8 ஆரியதேயம் - ஆரியவர்த்தம்
 தாபதர்
 கிருதகாடின்னியம்
 முன்னுவாம் - வேற்றப்பாவிப்
 பாம்.
 சொகுரு - ஸ்வகுரு
 பரமேஷ்டிகுரு

பரமகுரு
இமவற்பருப்பதம்
வங்கிசம்
சித்தி - சிவஞானமாகிய சித்தி
யும், எட்டுச் சித்தியும்
சிவநெறித்தேசிகர்
சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியர்
கோமான்
பாதாரவித்தம் · திருவடித்
தாமரை.
தீவிரதரசத்திநிபாதம்

9 கிருபாவிசேஷம்
இருக்கியம் - உண்மை அடைவு.
ஆன்மஸ்வரூபம்.
தேகேந்திரியாதி · தேகம்,
இந்திரியம் முதலியன.
மையல் - மயக்கம்
இதாகிதம்
ஆணவம் முதலியவற்றின்
தன்மை.
மலத்திரயம்-ஆணவம், கண்மம்
மாயை.
நித்த வியாபக சித்துருபம்
கத்தகைசதன்னியம்
ப்ராரத்தம் · புகித்துத்தொலைய
வேண்டுவது.
சஞ்சிதம், ஆகாமியம் தீக்கை
சிவபாவனைகளால் நீங்குதல்.
அனிச்சை
பாரேச்சை
சக்சிதான் நத்துவயம்
பரிபூரணம்
சிவரனன்னியானுபவம்
ஆனந்தஞ்சி
சிவஞானம் மனம், கருணை
குளிர்ச்சி, பரமானந்தம்
தேன், முத்தான்மா வண்டு,
ஸ்ரீ பாதம் தாமரை: உருவக
அணி.
நின்மல ஞானஸ்வரூபம்
சத்தி சிவாகாரம்

அுகம் பிரமம்
அவையடக்கம்
ஆர்ஷு · சந்தோஷம்
மழில்
வியத்தம்
சிதானந்தம் · ஞானனந்தம்
முழுட்சைக்கள்
பந்தம் ஆதிகள் - இலக்கண
இலக்கியங்கள்
பந்தம் - இலக்கணம்

10 11 12 13 14 15

புறனடை
குருசரணார்
அநுபவம் - அனுபூதி
ஒர்வகை
ஐகமத்தியம்
ஞாதா
அதிகாரி · நூஸ் கேட்டற்
குரியோன்
சாங்குசித்தர் · சாமுசித்தர்
பிராகிருதர்
வைணவர் · வைநயிகர், வீநய
சீலர்

விடயம்
பிரயோசனம் - பயன்
அதிகாரம் - அதிகரித்தல்
சம்பந்தம் · இயைபு
தொடை · தொடர்ச்சி
மடை · அளை

சதுஷ்஠ிம் · நாஸ்வகை
வன்னம் - சாதி
வன்னுச்சிரமம் · சாதியும்
ஆசிரமமும்
தன்மபலம் · சுவர்க்கம்
ஒருவினேர் · வழுவினேர்

பர பொருள் · பரத்திரவியம்
பிராமணர் திரவியந்தேடல்
அரையர் திரவியந்தேடல்
வைசிகர் திரவியந்தேடல்
குத்திரர் திரவியந்தேடல்
பகிர்ந்து · பங்கிட்டு
கெள்புலத்தோர்

அருத்தம்
வளிதை
புரை - குற்றம்
புஞ்சார்த்தம்
16 புண்ணிய பாபாத்மகம்
மாச - அழுக்கு, ஆணவம்
நித்தம் - அழிவற்றது
முத்திக்கு ஆயவேண்டும்
பொருள் மூன்று

17 பிரமானுதீனம்
பிரமேயம்
பிரமாணம் - அளவை
உத்தேசம்
இலக்கணம்
பரீகை - சோதித்தல்
இலக்கணமும் அளவையும்
இன்றேல் பொருள் சித்தி
யாது என்னும் நியாயம்

18 தன்னியல்பு - அசாதாரணம்
பொது இயல்பு - சாதாரணம்
அட்டேறு
அண்ணுர்

19 உத்தேசம் - பொருளின் பேர்
உரைத்தல்
சித்தம் - உள்ளதாகக் கொள்
எப்பட்டது
வாயாதல் - வாயாதாதல்
மதித்தல் - விசாரித்தல்
இத்தைக - இந்தப் பிரகாரம்
ஏது பக்க சாத்தியம்

20 கைவ சித்தாந்தத்துக்குச் சிற்
சத்தி பிரமாணம்
ஜூயம் - சந்தேகம்:
திரிவு - பிராந்தி
முன்னினைவு
பிரத்தியட்சம்
அநுமானம்
ஆகமம்
வியாத்தி - வியாபித்தல்
கேயம் - அறியப்படுவது
புந்தி - புத்திதத்துவம்

போதம் - அறிவு
விதப்புரை
பிரமை
யதார்த்தம்
திருவன்னக்கிணை
சமுசைம்
புத்திவிருத்தி
தாதான்மியம்
கடம் - குடம்
பாவஸிற்பத்தி
மலை ஆவரணம்
விஷயசம்பந்தம்
மலநிலிர்த்தி
நையாயிகர் பஞ்சேந்திரியங்
கழுமே பிரமாணம் என்பர்.

21 அபிஷீயத்தி
அபிவெஞ்சகம் - விளக்கந்தைப்
பண்ணுவதல்.
அருத்தாபத்தி - பொருட்பேறு
உவமானம்
அபாவம்
பாரிசேடம்
சம்பவம்
ஜதியம்
இயல்பு
மாறு - குற்றம்
பிரத்தியகும் மூன்றுவகை:
பஞ்சேந்திரியம், மனம், சிவ
ஞானம் முதலியன்.

22 அனுமானம் இரண்டுவகை:
அருத்தானுமானம்
சத்தானுமானம்
ஆகமம் மூன்று வகை:
தந்திரம், மந்திரம், உபதேச
கலைகள்.
தந்திரகலை - கருமகாண்டம்
மந்திரகலை - உபாசனுகாண்டம்
உபதேசகலை - ஞானகாண்டம்
பெற்றிமை - தன்மை
குவித்து - சுருக்கி
வித்தாரம் - விரிவு

சங்கோசம்

23 இந்திரியப் பிரத்தியட்சம்
மானதுப் பிரத்தியட்சம்
சிற்பிரத்தியட்சம்
மைக்குழம்பினுள் மணி
நேத்திரம்
அந்தக்கரணம்
பிரேரிதம்
எகவர தத்துவம்-கலை, வித்தை,
அராகம்
காசம்
புலன் - விஷயம்
பாகியேந்திரியம்
அலமாரும் - அமைவுபெறுமை
அலமரல் - கழல்
பொறி - பஞ்சேந்திரியம்
அகம் - உள்

24 புறக்கருவி - கரோத்திரம்
முதலியன
உட்கருவி - மனைகங்காரபுத்தி
விஞ்ஞானப்பிரத்தியட்சம்
பரிபூரணம்
சவானுபவம்
கிவஞ்ஞானப் பிரத்தியட்சம்
ஞாதாக்கள்

25 ஐயம் - சந்தேகம்
தர்மம் - அடையாளம், குறி
விசேஷதளிசனம்
விபரியம்
நிருவிகற்பய்ப்பிரத்தியட்சம்
சவிகற்பய்ப்பிரத்தியட்சம் - பேர்,
சாதி, குணம், கணம்,
பொருள் என்னும் ஐந்து
வகையாலும் விசாரித்தல்.

26 அனுமானப்பிரமாணசொருபம்
வியாத்தி
அனுமானம்
வனனி - அுக்கிளி
தருமி - பக்கப்பொருள்
தருமம் - துணிபொருள்
தருமாத்தருமி

காரியாத்காரணங்களும் -
காரியத்தால் காரணத்தை
அறிதல்
காரணத்காரியானுமானம் -
காரணத்தால் காரியத்தை
அறிதல்
மேகவியத்தி
உவமானுமானம்
நிகர்பக்கம் - சபக்கம்
அலாப்பக்கம் - விபக்கம்
கேவலான்-னுவயி
கேவலவெதிரேகி
சாத்தியத்தருமம் - துணிபொருள்
சந்தித்தம்
நிச்சயிதம்
அடுக்களை - அட்டில்
சாத்தியம் - துணிபொருள்
வெதிரேகவியாத்தி
விபக்கசாத்தியம்
அதிட்டித்தல்
சத்து
பிரதக்கிளை
சபக் கேசத்துவம்
விபக்காத்தியாவிருத்தி
அபாதித விஷயத்துவம்
அசற்பிரதி பக்கத்துவம்

27 சவார்த்தம்
பரார்த்தம்
வியாபதி
பரன்
உபநயம்
நிகமனம்
பஞ்சமியந்தம்
பரதாசிப்பித்தல்
பரமாத்தன்

28 ஏத்துவாபாசம்
அனுமானத்தின் குற்றம்
ஐந்துவகை
அசித்தன் பத்துவகை
அசித்தன்பதினெருபேதம்
சொருபாசித்தன்

பாகாசித்தன்	நித்தியம்
ஆசிரயாசித்தன்	அநாதி
விசேஷங்குசித்தன்	பொறி
விசேஷியாசித்தன்	கரணம்
அப்பிரமேயம்	குறி
உபயாசித்தன்	குணம்
அதீந்திரியம்	பூரணம்
ஏத்துவஞ்ஞானசித்தன்	அமலம்
அதிகரஞ்ஞானசித்தன்	பரிபாக்காலம்
திரவியாரம்பகம்	பராசத்தியோகம்
கடாரம்பகம்	சர்வஞ்ஞத்துவம்
விஷயீகரித்தல்	பஞ்சவன்னம்
அன்னியதராசித்தன்	சூக்குமம்
வியாப்பியத்துவாசித்தன்	சருவவியாபி
ஓளபாதிக வியாப்பியத்துவா	மகத்துக்கு மகத்
சித்தன்	சேட்டித்து
அருத்த ஏத்துவாயாசன்	சடசிதாண்மகம்
அணிகாந்திகன்	பரஞ்சோதி
வியபிசாரம்	கவானுபவவேத்தியம்
அன்த்தியவசிதன்	30 மோகப்பிராந்தி
அன்னுவயானுமானம் ஐந்து	செகத்காரியரது
வகை	முத்தித்தாகம்
விசவம் - உலகம்	பரபோகம்
சந்ததம் - எப்பொழுதும்	தடத்தலக்கணம்
அருத்தாபத்தி பாதிதன்	31 மந்திரமே தனு
பாதிதலிஷயன் -	ஸர்த்திகள் ஐந்து
காலாத்தியாபதிட்டன்	பஞ்சகிருத்தியம்
பிரத்தியட்சபாதிதன்	அளவரதம்
அனுமானபாதிதன்	தகைதல் - பந்தம்
உபாதானம்	பிரபஞ்சசாதீதம்
ஆகமபாதிதன்	இயல்பு - நித்தியசபாவம்
29 சசிதானந்தம் - சத்துச்சித்து	பிரபஞ்சம்காரியம்
ஆனந்தம்	32 கடபடங்கள்
சத்து	காரியகர்த்தா
சித்து	குலாலன் - குயவன்
நிருவிகற்பஞானம்	தந்துவாயன்
ஆனந்தம்	தரணி
சொருபலக்கணம் - சிறப்பிலக்	சர்வஞ்ஞத்துவாதி
கணம்	பிரேரிப்பித்து
அகண்டம்	பிரபஞ்சோயாதானகாரணம்
காலதேசவஸ்துக்கள்	காரியகாரணம் - கன்மம்

கிஞ்சிக்ஞர்
பிரஸிருத்தி
உபாதாத்திரயம் - விந்து,
மோகினி, மான்.
தத்துவதாத்துவிகம்
சாதாரணம்
அசாதாரணம்
யதாவத்
கர்த்து, அகர்த்து
அந்நியதாகர்த்து
சுவத்நதிரம்
சித்தம்
கர்த்திருத்துவம்
காலாதிகள் - காலமுதலியன
33 பிரகாரம்
காயாதி - காயம் முதலியன
காயாவான்
தேகி - தேகத்தையுடையான்
அவத்தை முடி விள்று - அன
வத்தை
காலம் அரூபம்
சந்திதிமாத்திரம்
34 காய அனல் - உதராக்கினி
கன்ம சமூகம் - விளையின்
கணங்கள்.
பிரேரகம் - ஏவல்
சித்திதாத்மகம் - சித் அசித்
ஆட்டமகம்
சமவாயசத்தி
அந்தியோந்தியவிரோதம்
விகாரவான்
கர்த்திருத்துவம் இருவகை
சங்கற்ப கர்த்திருத்துவம் இரு
வகை
கதிரோன் - குரியன்
கமலாதிகள்
ஆதிசிருட்டி
35 அமலதை
என்னுக்குள் என்னெனய்
36 அன்னியோன்னியாசிரய
தோஷம்

சங்காபரிகாரம்
மும்மலமும் நெல்லினுக்கு உமி,
தவிடு, முளைபோல
மாயை கண்மங்கள் அநாதி
புண்ணிய பாபாத்மகம்
கொட்டை முந்தினதோ பஜை
முந்தினதோ

37 பசு இலக்கணம் : பொது
இயல்பு, தண்ணியல்பு
விருத்திஞானம்
அஞ்ஞானவிருதன்
நானுகாரதை • நானுவிதம்
புசிப்பு • போகம்
விபு

38 மானம் - அபிமானம்
இதாகிதருபம்
வர்த்திக்க
சரித்தல் - திரிதல்
தற்பதவாச்சியம்
அவத்தை மூன்று : கேவல,
சகல, சுத்தம்.

39 கேவலம் ஆணவத்தால்
சகலம் மாயையால்
சுத்தம் கிருபாசத்தியால்
கிருபாசத்தி
சகசம்
அநாதிசித்தம்
பவத்துவக்கு
மூன்றவத்தைகளும் பத்தினாந்து
பேதம்

40 ஆண்மாக்கள் மூவகை
பிராகிருததேகம்
சகலர் இலக்கணம்

41 அசுத்தாத்துவா
மான் - பிரகிருதி
பரிகாரம் - பிராயச்சித்தம்,
கழுவாய்.

கலாசோதனை
பிரஸாயாகலர் இலக்கணம்

42 அபரமுத்தர்
தீவிரதர சத்தி நிபாதம்

விந்தானகேவலர் இலக்கணம்
விசித்தீர மலபரிபாகம்
போகத்துவம் - சதாசிவ
தத்துவம்
விசுத்தபோகம்
சிவேச்சையாதல்
காலகலாதிகள் சுத்தமானையிலு
முண்டு; அவை விந்துவில்
உண்டாயின.

அகலர்

43 சிவனுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும்
அந்நியமாக எண்ணில்லாத
உயிர்கள் உண்டு

44 பரிசேடம் - பாரிசேடம்
சித்தம் - சித்தித்தது
ஆன்மலக்கணம்

45 போதம் - சிவநூனம்
அநுபூதி - சிவானந்தானுபவம்

46 பாச இலக்கணம் இருவகை
திரோதாயிகம்
பாசம் ஜவகை
ஆணவ இலக்கணம்
திரோதாயி இலக்கணம்
மோக முதலிய ஏழ்குணம்

47 சுருவஞ்சுதை
சுதந்திரதை
மோட்சம் - ஷிடப்பட்டது

48 ஆதிசத்தி - திரோதசத்தி
திரோதசத்தி ஆனம் நூனத்
தைத் தடாது
நூனத்துக்கு நூனம்
பகையன்று
ஆணவம் சடம், நூனவிரோதி
கன்மழும் ஆன்மநூனத்தைத்
தடாது

49 கன்மம் புண்ணிய பாபாத்மகம்
பாபம் அஞ்சானஞ்சுபம்
புண்ணியம் பிரகாசஞ்சுபம்
எவ்வம் - ஏவம் - துன்பம்

50 ஆணவம் ஆன்மநூனத்தை
மறைக்கும்

அறியாமை ஆன்மகுணமன்று
ஆன்மா நூனசொருபி
அஞ்சானம் ஆணவத்தின்
குணம்

திரோதசத்தி பிரேரணை
கலாதிகள் ஓளியே
மாயை விளக்கும்
உபாதானகாரணம் மாயை;
மாயை இருள்வடிவன்று
ஒருபொருளே இருங்கும்
ஒளியுமாயிராது
சித்தினுக்குக்குணம் சித்தே
அஞ்சானம் அறியாமை

51 தீபகாரணமான வன்னி
ஒளியுடையது
கலாதிகளுக்குக் காரணம்
மாயை
அறிதொழிலை மறைப்பது
ஆணவம்

52 நூனத்தின் அபாவம்
அஞ்சானமன்று
அபாவம் நான்குவகை: எஞ்
நூன்றும் அபாவம், முன்ன
பாவம், அழிவுபாட்ட பாவம்
ஒன்றினேன்றபாவம்.
சர்வஞ்சுதை

53 மஸத்தால் ஆனம் அறிவு
தடைப்படும்
கலாதிகளால் அறபம் அறியும்
திருவருளால் முற்றறிவுண்டாம்

54 ஆவரிக்கும் - மூடிக்கொள்ளும்

55 பரிக்கிரகசத்தி - சுத்தமாயை,
குடிலை, குண்டலினி, விந்து,
மகாமாயை.

56 விரியாசத்தியும் அகத்தமாயை
யும் சர்வப்பிரபஞ்சத்துக்கும்
காரணமன்று.
விசுவம் - உலகம்
சடத்துக்குக் காரணம் சடமே
சித்து சடமாகாது
சுத்தமாயையுபாதானகாரணம்

விந்துத் தரும் தனு முதலியன
 57 அசத்தமாயை • அதோமாயை
 58 கன்மல்டசணம்
     அத்டடம்
     பரிகாரம்
     பிராயச்சித்தப் பிரதிபாதகம்
     மனேவாக்காய சன்னியம்
     கன்மம் புண்ணிய பாவ
     சொருபம்
 59 மந்திரோச்சாரண முறை
     ஹரஸ்வ, தீர்க்க, புலுதம்
 60 கன்மபலம் இருமையிறும்
     பலவத்
     வாசனங்மகம்
 61 தேமாவாதி
     பிரவாகானுதி • ஆற்று
     நீரொழுக்கு
     கன்மம் உண்டு என்பதற்குப்
     பிரமாணம்
     கன்மத்துக்கு மூலகாரங்காம்
     கார்மணம்
 62 பஞ்சமலங்கள்
 63 பாசங்கள் ஆன்மாவைப்
     பந்திக்கும்; சிவஜீப் பந்தியா
     பதினிபு
 64 அவகாசம் • இடம்
 65 நிர்விடம் பச்சைநாவி
     அரவும் விடமும்
 66 இங்கு • பெருங்காயம்
 67 சமவாயம் • ஒற்றுமைச்
     சம்பந்தம்
     தாதானமியம் • எக்காலத்தும்
     விட்டு நீங்காமை
     அநாதிசையோகம்
     சையுத்த சமவாயம்
 68 சிவன் பஞ்சகிருத்தியம்
     உபாதானகாரணம்: மாயை
     துகீணக்காரணம் : கன்மம்
     பாரிசேடம் • ஓழிபு, எஞ்சியது
     கன்மானு குணமாக
     ஐந்தொழில்

69 என்போது • கருதுமிடத்து
     சிவனும் சீவனும் சரியாகார்
     இயிர்நிவு கண்ணென்னி;
     கடவுள்ளிலு கதிரொளி,
     உயிர் காண்பது; சிவன்
     காட்டுவது.
     உயிரிச்சை உண் ஜூதல்;
     சிவனிச்சை ஊட்டுவித்தல்.
     பண்ணுதல் உயிர்க்கிரியை;
     பண்ணுவித்தல் சிவன்கிரியை.
 70 தன்மை முதலிய மூன்றால்
     உணர்த்துதல்
 71 பஞ்ச சத்திகளின் தோற்றமும்
     தொழிலும் (72, 73)
     அங்குரித்தல் • தோன்றுதல்
     பிரவிருத்தி
     உபாதானத்திரயம்
 74 சத்தர் • இலயர், சாந்தர்
     உத்தியுத்தர் • போகர்,
     சதாசிவர்
     பிரவிருத்தர் • அதிகாரர்,
     ஈகவரர் சத்தர் நிட்களர்
 75 குக்கும பஞ்ச கிருத்தியம்
     சத்தருடைய சமவாயசத்தி
     பரிபாகம்
     புவனுதாரம்
     சுத்தாசுத்தப் பிரபஞ்சம்
     காரியோன்முகம்
     அட்சராண்மா
     சத்தப்பிரபஞ்சம்
 76 அதோபாகம்
     யோகமாயை
     பிரபஞ்சயோனி
     நிமித்தம்
     உபாதானம்
 77 அம்பிகைபால் பதினறு
     சத்திகள்
     நாதம் குக்குமை என்னும்பேர்
     நாதத்தில் விந்து உண்டாம்
     பைசந்தி.
 78 பைசந்தி

மத்திமை
வைகரி
வன்னம்

79 அகரம் வாமை சேட்டை
சென்திரியாம்
குண்டலாகாரை - வாமை
தண்டாகாரை - சேட்டை
கலைக்கொம்பு - இரெள வுத்திரி
கேகயமாய்க்கொண்டு அகரம்
பிரமமெனல்
உபாதானம்
ஆகாராதி பதினைந்து
ககாராதி முப்பத்தைந்து
சயயயாதி பதினாறு சத்திகள்
மத்திமைவாக்கு
வைகரிவாக்கு

80 அகாராதி உயிரெழுத்தைச்
சிவன்திட்டித்தல்
ககாராதி முப்பத்தைந்தைச்
சத்தியதிட்டித்தல்
வரகீசர் வாகீகவரி
தூயோன் - நின்மாலர்
ஜங்கலை-நின்ரத்தியாதி கலைகள்

81 நாஸ்வகைவாக்குகளும் ஜங்கலை
களிலும் டள.
திரையும் கடலும் போல
பிரதாபந்தம்
ஆன்மா சிவஹானம் பெறுங்
காலத்து ஆணவபந்தத்
துடன் வாக்குகளும் நீங்கும்.
அந்தகாரம்
பரிதி முன் உடு
ஓளியும் இருஞும்போல

82 அதிட்டித்திட - பிரேரித்திட
சிவன் சத்திப்பேர் நாத விந்து
களுக்காதல்.
பவன் - சிவபெருமான்
சுத்தமாயையில் சுத்தகாலம்
தாத்துவிகருபம்
அபரமுத்தித்தானம்
அனுசதாசிவர்

சாதாக்கியம்
83 கிருத்தியம் - தொழில்
துவாரா - மூலம்
சிவன் சடத்துவலியாபி
சத்தி சத்திமான்
சந்தரம் - மனோகரம்
84 சதாசிவந்துக்குநாயகர்
கன்மசாதாக்கியர்
பரையாதி பஞ்சசத்திகள்
பரிதி - குரியன்
காந்தம் - குரியகாந்தக்கல்;
குரியகாந்தக்கல்லில் தீத்
தோன்றுதல்
கலாசத்தி ஜந்து
சானுதி சத்தி ஜந்து
பஞ்சமந்திரசத்தி
தோற்றரவு
கன்மசாதாக்கியருக்குப்
பஞ்சமந்திரசத்திதிருமேனி
85 சதாசிவர் ரூபாருபம்
சுத்தமாயையில் பரையாதி
பஞ்சசத்திகள்
பஞ்சமந்திரங்கள் ரூபாருபம்
உத்தியுத்தர
போகத்தர்
சதாசிவர் அநுக்கிரகம்
86 சானுதி ஜந்தும் திருமேனி,
இச்சாநுானக்சிரியை அந்தக்
கரணம்
தனு - திருமேனி
அந்தக்கரணம் - உட்கருவி
ஆரஸிமுதலிய மூன்று சத்தி
கள் முக்குணங்களாம்
வரசரமகோசரம்
வாமாதி நவசத்தி
மருங்கு - பக்கம்
ஆச - அஞ்சானம்
பருவம் - பரிபக்குவம்
பஞ்சகிருத்தியம் - ஜந்தொழில்
87 சாதாக்கியம், சகரம், சுத்த
வித்தைகளில் 18 புவனங்கள்

இருவினை - புண்ணியபாவம்
விஞ்ஞான கேவலர்

88 சத்திபாதம் - சத்திநிபாதம்
நூனம் - குறைவு
அதிகம் - மிகுதி
சத்திநிபாதம் ஜந்துபேதம்
சிவதத்துவம் அபரமுத்தித்
தானம்
ஷாட்குணம்
சிவதுல்லியம்

89 இருள் - ஆணவமலசத்தி
சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்கள்
வியாபகம்
மட்டில்லா - அளவில்லாத
போகம் ஆர்.போகம்பொருந்த
பரிபாக தாரதம் மியம்
மூன்று பேத ஆண்மாக்கள் -
அனுசதாசிவர் ஈசுர் உருத்
தீர்

90 விஞ்ஞானகலருடைய தனு
கரண்திகள் பிரகாசருபம்
விஞ்ஞானகலர் பரமோட்சம்
பொருந்துதல்
மெய்ஞ்ஞானம் - சிவஞானம்

91 சதாசிவமூர்த்தி ஜம்முகங்க
ளால் வேதாகமமாதிதோற்று
வித்தல்.
மகௌகப்பிரகாரம்
பிரதிசங்கிதாப்பிரகாரம்
பிரணவாதி சிவர் பதின்மர்
அநாதி குத்திராதி பதினெண்மர்
ஆகமங்கள் இருபுத்தெட்டு
அட்டவித்தியேசுரர்
அநந்தேசுரர்

92 தியானபூசாநிமித்தம் திருமேனி
கொள்ளால்
சத்தர் - அரு, ஞானம்
உத்தியுத்தர் - ரூபாருபம்
ஞானம்-கிரியைசமம்
பிரவிருத்தர் - ரூபம்; கிரியை
அதிகம்

பதி : மூன்றவத்தை
தியானபூசை-தோத்திரம்

93 பிரவிருத்தருக்குப் பிரபஞ்சமே
திருமேனி; பிராணனுமாவார்
சதாசிவர் : பிரகாசருபர்;
மேலான காரணர், தீயானம்
பண்ணப்படுவர்.
சத்தர் அதீதநிலை: தியானித்
தற்கு அரியர்
மாசர் - அஞ்ஞானிகள்

94 ஆய்ரத்தோரு வங்கிசம் -
ஆய்ரத்தில் ஓரு அம்சம்
மகேசர் இதயத்தில் உருத்திரர்,
வலத்தில் அயன், இடத்தில்
மாஸ் தோன்றுவர்
அடைவே - முறையே
சுருதி - வேதம்
வேதசிவாகமம் அபரஞ்ஞானம்
காற்று - வாயுபகவான்
மகேசராமர்த்தம் இருபத்து
ஜந்து.

95 களம் - கண்டம்; கணேசர்
இதயத்து ஆறுமுகர்
கன்னம் - கபோலம்; கிளகம்
உரோமத்தில் முளிவர்
உரோமகபம்
உதரத்துத் தேவர்கள்
உலகு - பிரபஞ்சம்
நிமித்த உபாதானம் .
குலாலன் - குயவன்
அபின்னநிமித்தோபாதானம்
காரியோன் முகவிழ்ஞரும்பணம்
கடகாரியம்
மிருத்தின்டம்
ஜனிப்பிக்கை

96 உபாதானதை
மகேசரர்: சுத்தனித்தை
ஸ்ரீ கண்டருத்திரர் கலையில்
தோற்றுவிப்பன சீகண்டர்
பிரவிவிஷ்ஞாங்களுக்கு அநுக்
கிரகித்தல்

97 சீகண்டருத்திரர் சகலருக்குப்
பராத்தத்துவர்
சீகண்டருத்திரரே பூசாபலம்
அருஞ்சுபவர்
கன்மசாதாக்கியர் சுத்தாத்துவ
வாசி
சகலருக்குச் சுத்தாத்துவா
போகம் சுடாது
சீகண்டர் அசுத்தாத்துவா
பதியாய் நிற்றல்

98 - மகேகரர் பரமோட்சம் கொடுத்
தல்
சுத்தவித்தையில் அனுருத்திரர்
பிரபஞ்சநாசத்தில் பரமோட்சம்

99 அசாதாரணாதத்துவம்
சாதாரண தத்துவம்
தாத்துவிங்கள் உண்டாக்கு
தல்

100 மகேகரர், சீகண்டருடைய
பிரபஞ்ச விருத்தியங்கள்
மாயாதத்துவங்கள்
மான் தத்துவத்தின் பரியாயப்
பெயர்

101 கஸாதி பஞ்சதத்துவகிருத்தியம்
102 புருடதத்துவோற்பத்தி
தொழில்கள்
அங்கி - அக்கினி, பிரகிருதி -
மான்
அவித்தை
பஞ்சகஞ்சகம்
புருடதத்துவபந்தம்
காலருத்திரர் - காலாக்கினி
ருத்திரர்
முடவளைக் குருடன் கொண்டு
திரிதல்

103 குண அஷ்டிதர்
104 உறம் - திடம்
மான் பிரகிருதி: இதன்
அதோபாகம் சித்தம்.
குணதத்துவம்
புத்திதத்துவம்

நிச்சய ஆன்மா
வாசனூண்மா
புத்திதத்துவபாவபேதம்

105 புத்திபாவாஷ்டகம்
தர்மம் நூனம் வைராக்கியம்
தோன்றுதல்
ஜூசுவரியத்தோற்றம்
தாமதகுணத்தால்தோன்றுவன

106 தருமம் இருஷிதம்
நூனம் ஜூந்துவிதம்; பத்து
விதமுமாம்
வைராக்கியம் பத்துவிதம்
ஜூசுவரியம் எட்டுவிதம்
அதர்மம் இரண்டுவிதம்
அஞ்சுநானம் ஜூந்துவிதம்
அவைராக்கியம் பத்துவிதம்
அபீங்கவரியம் எட்டுவிதம்;
ஆக ஜூம்பதுபேதம்
பஞ்சாசத்பாவம்

107 பிரகாசம்
லகுதை
உபஷ்டம்பம்
சலனம்
குரு
வரணகம் என ஆறு குணம்
பிரேரித்தல் - செலுத்துதல்
சந்தமூறும் - சந்ததமூறும்
அகங்காரம் மூன் றுவிதம்

110 மனமும் பின்னானே நீதியமும்
காகத்தின் வியி

111 குறி - ரூபம்
நயனம் - கண்

112 காரண தனமாத்தீர
புரியட்டகதேகம்

113 புரியட்டகம் சூக்குமருபம்
யாதாயாதம்

114 உற்பூத சத்தம்
அனுற்பூத சத்தம்
துவந்தித்தல்

115 பூதங்கள் தோன்றும் வேதக்
கருத்து

காரணத்தின் நன்மை
காரியத்தில்

116 அகங்காரம்
ஆதார இலக்கணை
சித்தில் அசித்து உதியாது

119 பஞ்சபூத பஞ்சீகரணம்
அன்னி யோன்னியம்
வியாபித்தல்
பூதகாயம்
பரிணமசரீரம்
பூதசாரதேகம்

120 பஞ்சபூதவடிவம் முதனியன
121, 122 பூதங்கள் வியாபித்து
நிற்றல் முதனியன

123 அநுப்பிரஸ்வார்
அநுகுதம்
பிரேரகம்
சுத்தம் - ஏ
சுத்தாகத்தம் - 7
அகத்தம் - 24

124, 125 நூனோந்தியிதேவதை,
கன்மேந்திரிய தேவதை,
அந்தக்கரண தேவதைகள்

126 அராகதத்துவ தேவதை
முதனியன
விஷயபோக ஜகமத்தியம்

127 கோபித்து
புரைவ அற - பின்னமற
திரை நூரை திவலை

128 சுத்தவித்தை முதனியன
129 தத்துவத்தேர் உருவகம்

130 சாதாரணம்
அசாதாரணம்

131, 132 தாத்துவிக்களின் பேதம்

133 சுத்ததத்துவங்கள் சித்து
சுத்திகள் ஐந்து
பிரேரித்தல்
அதிட்டித்தல்
விஞ்ஞானகலருக்குத்தனு

134 சிவசுத்தி பிரேரித்தல்
சுத்தாகத்த தத்துவம்

பிரஸயாகலருக்குத்தனு
சகலருக்குத்தனு

135 பிரேரககாண்டம்
போகசயித்துருகாண்டம்
போகபோக்கியகாண்டம்

136 உபாதானகாரணம்
சுத்தி சிவம் மாதா பிதா

138 சுத்த - மாயையில் பஞ்சகோசம்
,, ஆனந்தமயம் விஞ்ஞான்
மயம்
அதோமாயை
மனோயம், பிராணமயம்
அன்னமய கோசங்கள்

139 அன்னமயகோசம்
குக்குமதேகநுபி
குக்குமத்தில் தூலசரீரம்
குக்குமபூதத்தில் தூலதேகம்

140, 141 குக்கும பஞ்சபூதகாரியம்
தூல உடல்

142 ஆஞ்ஞானிகளுக்கு முத்தியில்லை

143, 144 கேவலாவத்தை சகலா
வத்தைகள்

145 சுத்தாவத்தை
சுத்திநிபாதம்
திஷ்டசென்மபோக்கியம்
அதிஷ்டசென்மபோக்கியம்
நியதகாலபோக்கியம்
துவிசவதகள்ம்
கெஞ்ச்சியோம்
பலாதிக்கம்
காலாந்தரம்
தூர்ப்பலம்
பிரபலம்
கேவலம் பதினைந்தவத்தை

146 தாத்தியம் பதினைந்து
கேவலசாக்கிரம்
உளம் - ஆன்மஞானம்
முகத்தானம்
சகலாவத்தை
சுத்த தத்துவங்கள் 5, மாயை
முதல் 7. பூதங்கள் 5 ஆக 17.

ஞானேந்திரியம் 5, கன்மேந்
திரியம் 5, காரணதன்மாத்
திரை 5, அந்தக்கரணம் 4,
பிரானுதி 10, வசனுதி 5 ஆக
31.ம் ஆன்மவிருத்தி ஞான
மும் ஆக செ.

பிரேரகங்களடம்
போகசமித்துருகான்டம்
அப்பிரதிபாசாக்கிரம்

147, 148 பிரேரகம்
ஞானேந்திரியம் - அறிக்குறவி
கன்மேந்திரியம் - தொழிற்க்குறவி
களம் - கண்டம்
கண்டத்தில் 25: சொப்பனம்
காரணதன்மாத்திரை 5, அந்
தக்கரணம் 4, பிரானுதி 10,
வசனுதி 5, ஆன்மவிருத்தி
ஞானம் 1 ஆக 25.

இதயம் 3 : சமுத்தி சித்தம் 1.
பிரானவாயு 1, ஆன்ம
விருத்தி ஞானம் 1, ஆக 3.
நாமித்தானம் 2: துரியம்
பிரானவாயு 1, ஆன்ம
விருத்தி ஞானம் 1, ஆக 2.
மூலாதாரம் 1; அதீதம் ஆன்ம
விருத்தி ஞானம் 1.
நித்தியகேவலம் - துரியாதீத முதனிய
யன

கேதம் - துன்பம்
சாக்கிரமுதலியன

150 கேவல காலங்கள்
யதாவத்தாக
வேதோக்தாசாரம்

151 வள்ளம் நான்கு
ஆசிரமம் நான்கு
சிவாகமோக்ததன்மம்
சிவாகமோக்தப் பிரகாரம்
உத்தியோகிப்போம்

152 சமயதீக்கை; சமயதீக்காதி
காரம்

தாரணம் - தரித்தல்; அவனி -
பூமி
அனுட்டானம்

153 விசேடதீக்கை
விசேடதீக்காதிகாரம்
ஆகமாத்திரியனம்
நூற்கீம்
கிரியாபாதானுட்டானம்
சாமீபம் - சமிபீத்தல்
புவி - பூமி
சடாமகுடம்
அட்டாங்கமோகம்
போகபாதானுட்டானம்
சாருபம்

154 ஆகத்தில் - கௌரத்தில்
பெரான்றிடுங்கால் - நசிக்கும்
காலத்து
பரஞானம் - சிவஞானம்
மலபரிபாகம்
சத்திநிபாதம் - சிவசத்திபதிதல்
பாகம் - பக்குவம்

155 இருவிஜையொப்பு, மலயரி
பாகம், சத்திநிபாதங்கள்
உண்டாதல்
சத்திநிபாதம் நால்வகை
சரிதை - சரியை
சமன் - சமரஸம்
பருவம் - பரிபக்குவம்
உத்கிருஷ்டர்
அவதரம்
முற்பிற்பாடற
சக்தேச பந்து
அபிவியத்தி
அதிகாரத்தினிர்த்தி

156 நிலிர்த்திசத்தி
விரத்தி - வைராக்கியம்
மந்தசத்திநிபாதம்
பதிட்டாசத்தி
முன்னில் - விசாரிக்குமிடத்து
மந்ததா சத்திநிபாதம்
தரப்புப் பிரத்தியயம் நூனத்தில்

தீவிர சத்திநிபாதம்
உபசாந்தி
தீவிரதரசத்திநிபாதம்
தரப்புப்பிரத்தியயம் அதிகத்தில்
157 தாரதம்யியம்
சிவசத்தி மந்தாதியான நாலு
பெயர் பெறுதல்

158 தேகி - ஆண்மா
அணிமாதி எட்டுச்சித்தி
புத்திரமித்திரகளத்திராதி
மேசசிப்பார் - விடுவிப்பார்
உத்தியோகம்

159 ஆசாரியருத்தியை அதிட்டித்
தல்
உக்தலட்சணலட்சிதர்
நிமலன்
விடகாரி
விடவெரியான கருடப்பார்வை
அஞ்ஞானவைரி சிவபாவணை
பரிசவேதி
சிவ அத்தம் வைத்தல்
ஒன்த்திரி தீக்கை

160, 161 சத்திநிபாதானுகுணம்
அத்துவாசோதனை
மந்தசத்திநிபாதர் முதலியோ
ருக்கு முத்திக்காலம்

162 சத்தியோதிருவாணதீக்கை
சஞ்சிதம் யிராத்தம்
அகண்டகாரதை

163 சாம்பவதீக்கை செய்யும் விதம்
நிருவாணதீக்கை இருவகை
கருடபாவணை
பாசம் நீங்கப் பார்த்தல்
பரிசத்தால் மாயாபந்தம்
நீங்குதல்
போகத்தைப் பண்ணும் கண்மங்
கள் நீங்க மூலமந்திரம் உப
தேசித்தல்.

164 நிருவாணதீக்கை கிரியா
வதி ஞானவதி என இரண்டு
நூனுதிகம்

கிரியாலோபம்
உத்தப்பிரகாரம்
உதாத்த அனுதாத்தப் புலுதம்
165 மூவகை ஆசாரியர்கள்
சாம்பவதீக்கை செய்தற்குரியார்
ஞானுசாரியாரே.
போதகன் ஒன்த்திரிதீக்கை
செய்து ஆகமப்பொருளைப்
போதிப்பன்
சாதகன் கிரியாதீக்கை செய்து
தந்திர மந்திரங்களைப்
போதிப்பன்.
ஞானுசாரியர் அதுக்கிரகத்
தாலேயே சிவானுபவ
முண்டாம்.

166 நிருவாணதீக்கை உலக தரு
மினரி, சிவதருமினினான இரு
வகை, அவை நிர்ப்பீசம் சபீ
சம் என இருவகைப்படும்.
சிவதருமினி தீக்கைக் குரிய
வர், நிர்ப்பீச தீக்கைக் குரி
யோர் இவரென்று.

167 ஒன்த்திரி முதலான தீக்கைக்
குரியோர். சங்கர சாதியர்க்
குரிய அசிங்காரம். அதுலோ
மர் அருவர், புரஸ்ஸரம்.

168 சைவநெறிக்குரவராவார்
அபேயானுதீர்கிதர், இவர்க்கு
இவர் ஆசாரியரென்று.

169 இருவகைக்குரவர்
விரத்தாசாரியர்
கிருகத்தாசாரியர்
சிரேட்டாவார் இவர் எனல்
விரதசமாப்தி
ஆசெனமப்பிரமசாரி
உத்தக்குஷ்டம்

170 அதிவண்ணுச்சிரமி சிறந்தோன்
அதிவண்ணுச்சிரமி சாம்பவ
தீக்கைசெய்வான்
வானப்பிரத்தாசாரி மூவர்க்கும்
குரவன்

சந்தியாகி நால்வருக்கும்
குவனுவான்

169, 170 ஆசாரியன்பேதமும் ஆக்
சிரமங்கள் ஒன்றுக்கொன்று
அதிகம் என்பதும் அவர்கள்
. செய்யும் தீட்சாக்கிரமங்களும்

171-1 ஆசாரியன் இலக்கணம்
முதலியன.

175 முன் னே சொல்லப்பட்ட இலக்
கணங்கள் பொருந்தாதவனு
யினும் சிவஞானம் உடைய
வனே ஆசாரியனுவான்.

176-7 தம்மை அடைந்த சீடன் பக்
குவ நிலையைச் சோதித்தறி
தல். அதற்குத்தக தீட்சைபுரி
தல், பரிசோதிக்கும்முறை

178-183 ஆற்ததுவாக்கள் மந்தி
ரங்கள் ஒன்றிலொன்று ஸய
மாதல், ஆண்மாவைச் சிவத்
தில் சேர்த்தல், பின்பு பிரா
ரத்ததேகத்திலே நிறுத்துதல்
ஐந்து கலைகளிலும் மந்திரம்
முதலியன் நிற்கும் முறைமை.

184 ஆசாரியருடைய அநுக்கிரகம்
பெற்றேர் நிற்கும் நிலையை
உவமை முகத்தால் விளக்குதல்

185 அநாதி நித்தியமாயுள்ள
ஆணவமலம் ஆண்மாவை
விட்டு எப்படி நீங்கும்
என்பது.

186 ஆணவ முதலிய பந்தங்கள்
நீங்கியும் சர்வஞ்ஞுத்துவம்
முதலிய குணங்கள் விளங்கா
மைக்குரிய காரணங்கள்.

187 தடைப்பட்டு நின்ற சத்திகள்
நீங்குதற்குரிய ஏது.

188 சீவன்முத்தர்கள் சர்வஞ்ஞுத்
துவாதிகள் சீவராகம் முதலிய
யன பொருந்தினின்று
தேகாந்தத்தில் பரமமுத்தி
யடைதல். சீவராகமாத்திரம்

பொருந்தித் தேகாந்தத்தில்
பரமமுத்தியடைதல் என்பன.

189 சர்வஞ்ஞுத்துவாதிகள், சித்தி
கள் பெற்றும் பயனில்லை. சிவ
ஞானம் வாயிலாகச் சிவாநு
பவம் பொருந்தி நிற்றலே
சிறப்பு.

190 நின்மலசாக்கிராவத்தை

191 நின்மலசொப்பனம்

192 நின்மலசமுத்தி, நின்மல
துரியாவத்தை.

193 நின்மல துரியாதீதம்
வைதிக சைவகுத்தாத்வைத
முத்தி

194-6 சைவரஸ்லாதோர் கூறும்
தசவித முத்திகள்

197 வைசேடிகள்

198 புத்தன்

199 நிகண்டாவாதி கூறுவ
முத்தி - ஆசீவகள்

200-202 பாஞ்சராத்தீர மதத்தின்
பந்தமுத்திகள்

203 சாங்கியன் கூறும் பெத்த
முத்திகள்

204-5 மாயாவாதி, பெத்தமுத்திகள்

206 வாமதகவினை மார்க்கத்தவர்
பிசாசபத்தை அடைவர்

207 சமாவேசவாதி முதலிய ஐவர்
கூறும் முத்திகள் பரமுத்தி
யன்று

208 உபசங்காரம்
வைதிக சைவசித்தாந்தாத்து
விதமுத்தியிலக்கணம்
சிவன் அருள். சிவஞானம்
மாச் - மலத்தடை
உப்புநீருடன் நன்னீர் உற்றது
பரமானந்தம். பரிஷூரணம்
பரமானந்தானுபவம்
சிவமாகநிற்றல்

209 செறிவரிய - பொருந்துதற்
கரிதாகிய

ஞான நிட்டை
 சீவன்முத்தர்
 சரிக்கும் சிவம்
 சரித்தல் சஞ்சநித்தல்
 வாச்சியவாசக ஞானம்
 ஞானன் ந்தானுபவம்
 பிராரத்தசரீரம்·
 செயல் · கிருத்தியம்
 பிராரத்தகனம்பேதம் · தீவிரம்,
 வேகம், மந்தம், சுபுத்தம்.
 வாதனை
 அந்தனிய சாக்ஷாத்காரம்
 சீவன்முத்தர்நிலை
210 சீவன்முத்தர்க்கு இதாகிதம்
 செய்தவர்பால் புண்ணிய
 பாபம் பொருந்தும்
 வேதசிவாகம முதலியன
 சிவனுடைய வாக்கு
 சீவன்முத்தர் தேகாந்தத்திலே
 பரமுத்தி அடைவர்
211 முத்திக்குரிய உபாயம் மூன்று:
 அவை பத்தி, பிரபத்தி,
 ஞானம்.

தசகாரியம்: தத்துவரூபம், தத்
 துவதரிசனம், தத்துவசத்தி;

ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிச
 னம், ஆன்மசுத்தி; சிவரூபம்
 சிவதரிசனம், சிவயோகம்,-
 சிவபோகம்.

212 பிரபத்திநெறி
 பிரேரகம்

213 பதி பச பாச உண்ணமயை ஐந்
 தெழுத்திலிறிதல்
 சிவம் முன்னுகச் செபித்தல்
 அங்கநியாச கரநியாசங்கள்
 மார்ச்சாலஶிக
 மானசம்
 வாச்சியார்த்தம்

214 பத்தி இருவகை: அந்தரங்க
 பக்தி, பாற்றியபக்தி
 அந்தரங்கபத்தி இன்ன
 தென்பது
 கன்மசாதாக்கியர்
 சடாதாரம்
 குருத்தானம்
 சதி பதி

215 பாற்றியபக்தி மார்க்கம்
 உயிர்க்குருதி பயப்பது
 சிவபத்தியேயாகும்

